

ANASTASIA NOVYKH

AllatRa

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiç bir bölümü A. Novykh ve “Allatra” LLC'den yazılı izin olmadan elektronik veya mekanik herhangi bir araç ile herhangi bir formda çoğaltılamaz veya kullanılamaz.

AllatRa kitabı dünya ve insan varlığı hakkında temel bilgileri ortaya koyan, Anastasia Novykh tarafından yazılan anahtar kitaptır. Anastasia Novykh tarafından yazılan diğer kitaplar gibi bu çalışmanın orijinali Rusça dilinde yazılmıştır. Bu kitapların diğer dillere tercüme edilmesine tabi olan her şeyin artık orijinalindeki gibi olmadığı anlaşılmalıdır. Bunlar daha çok bu bilgiyi başkalarına aktarma girişiminde bu tercümeleri yapan insanların anlayışlarının ve anlamlarının tercümeleleridir. Gerçekten kavrayanlar, yalnızca ilksel anlamını değil, aynı zamanda bu kitabın gerçeğinin etkileyici gücünü ve ruhunu anlamak için AllatRa kitabının sadece orijinalini okurlar.

© A. Novykh, 2013
© A. Novykh, kitap tasarımı, 2013
© “Allatra” LLC, 2013

Giysilere Bürünmüş Bir Meleğin Ağlaması, veya bir Ruh yerine bir Melek olan İnsanın İstirapları

Bu satırları kime ve neden yazıyorum? Büyük olasılıkla kendime. Yıllardır kutsal bir mekanda yaşarken, sadece iki kez fark edildim ve sadece Ruhlu olan insanlar tarafından, yani, Tanrının iradesi ile, zihinden özgür. İnsan zihni tökezleten bir taştır, belki, Ruha yüzü dönük olan tüm uçurum. İnsan onun etrafından dolanamaz veya üzerinden sıçrayamaz. Keskin taşların üzerine tırmanmak, kanayana kadar tırnaklarınızı kazımak ve kaygan çıkıntılardan aşağı düşmek, zihinden gelen zevk; sonra yeniden kalkmak, manevi kuvveti yeniden kazanmak ve tekrar emeklemek... herkes için değildir. Çünkü kayalıkların etekleri çok hoş, rahat, tatlı ve sıcaktır. Zihin, narin giysilerden dilediğiniz her şeyin illüzyonlarını yaratır. Dilemeyi sürdürdüğünüz sürece. Yanan bir kalp ile dünyasal sevgiyi dilemek, soyunuzu sürdürmesi için çocuklar, zenginlik, ün dilemek - bunların hepsi aynıdır. Dilemeyi sürdürdüğünüz sürece. Dilemek, dilemek ve hepsi verilir. Bir illüzyonda veya diğerinde, önemli değil, dilemeyi sürdürdüğünüz sürece. Dilemek! Dünyasal olanı dilemek...

"Ama bu çok zor!" diye ağlar bir çok insan. Hayır, değil. Bir çok kez kıyafetleri giydim. Sadece bir değnek ile sonsuz yolu dolaştım, bedeni sadece bulduğum şey ile besledim. Bir kral idim ve sayısız insanlara uzun süre hükmettim. Ve her seferinde kıyafet çok dardı, bana köstek oldu ve beni yaşamaktan alıkoydu. Korku ile salladı ve hasta oldu ve tüm diğerleri gibi, ilk önce, onu evcilleştirene kadar çok şey diledi. Tüm kıyafetlerinin dokunduğu o vahşi canavar sadece efendisinden, Ruhundan korkuyor. Ama birçoğunu canavardan daha çok Ruhtan korkuyor; kıyafetlerin bana köstek olması gibi, onların yaşamlarına köstek olan Ruh. Böyle insanları anlayamıyorum. Tüm Sonsuzluğu sadece tek bir an ile takas etmek? Buradaki maksat ne? Canavarın derisinin kollarında ıstırap çekmek, gündün güne çürüyen kıyafetlere hizmet etmek. Hayat bunda mı? Hayat sonsuz! İstirabı yok, gözyaşı yok, çünkü Ruhlu yıpratmak imkansızdır. Kıyafetin Yuvası yok; sadece kısa bir süreliğine tutulduğu dolap var. Sadece Ruhun gerçek bir Yuvası var. Ve Sonsuzluk için yanıp tutuşan, insanın tüm yaşamında aradığı bu Yuva duygusuna yol açan Ruhtur.

Rigden Djappo

İlk kitaplar yayınlandıktan sonra geçen yıllarda, kendi gerçek eylemleri ve kendi mükemmelliği ile birlikte tek bir insanın insanlara yardım etme samimi arzusunun şaşırtıcı şekilde olağanüstü sonuç verdiği beni bir kez daha ikna eden bir çok olay gerçekleşti. Ve bu okuma konusu olarak kitaplar ile ilgili bile değil, ama daha çok onlara verilen Bilgiyi kavramak ve uygulamaya koymak ile ilgilidir. Kitap Bilgiyi aktarma aracıdır; "mülkiyet" veya "insanın kendi hükümleri" anlamında Bilgi değil, yüzyıllar boyunca aktarılan, yukarıdan gelen Bilgelik olarak. İçinden her şeyi Yaratan'dan gelen içgörünün geldiği, maneviyatın o muhteşem yüksek haline girmek için Açık bir Kapıya benzeyen bilgelik. Her zaman var olmuş olan, var olan ve var olacak olan Bilgelik, onun insan iletkenlerinin anılarının çağların tozunda ortadan yok olduğu zaman bile.

Hakiki bir tohum gibi, insanda iyi fideler veren, zihnini insan korkularının hücrelerinden ve kuruntuların karanlığının dar mahzenlerinden özgürleştirmesine, materyal düşünmenin katılığını yenmesine ve Hakikati tanımanın sınırsız alemini keşfetmesine yardım eden bu Bilgeliktir. Dünyasal şahsiyetin üzerine çıkmasına ve dünyayı önyargılar ve görüşü engelleyen maddi şeyler olmadan manevi görüşün yüksekliğinden görmesine yardımcı olur. Bilgelik insana samimiyet ve amaç duygusu verir, onu kavrayış ile zenginleştirir ve yaşamının manevi kalitesi için sorumluluk seviyesini yükseltir.

Manevi bir insan için bu ebedi Bilgelik iyi bir tohumdan yetişmiş buğdayın olgun başağı için canlandıran suya benzer. Kişinin insan sıkıntılarının kökünü kavramasını ve manevi yaşamının atmosferini geliştirmesini sağlar. İnsan varlığının ve dünyanın karmaşık gerçekliğinin anlayışının ana anahtarlarını verir ve materyal Hayvan zihninin zalim dünyasında Manevi bir toplumu şekillendirmek için, insan varlığı için eşsiz koşullar yaratmanın kaynağı olarak hizmet eder. Ebedi Bilgelik insan varlığının kendisini manevi olarak dönüştürmesini ve geçmiş ve gelecek olayların saklı özünü bilmesini sağlar. Bu Bilgelik tam olarak, Bunu kabul eden her bir insan için, Onun Sonsuzluğuna giden yolu açan O'nun tarafından yaratılan yapıcı prensiptir.

Rigden: Zihinden sorular soranlar ile Gerçeği aramanın susuzluğu ile yönlendirilenler arasında önemli bir fark vardır. Dünyada, sadece zekayı, hafızayı ve mantıktan gelen bilgiyi öğretirler. Oysa ki, Gerçeği tanıdığı zaman, insan kendinin - mükemmelliğinin, farkındalığın ve Ruhtan yayılan o en derin manevi hislerin anlayışın yüceltilmiş aşamasına ustalaşmalıdır. Sonuç olarak, manevi deneyim zihnin sınırlarının ötesinde yatar...

Anastasia: Evet, bundan daha önce bahsettin. Ama, sadece şimdi, yıllarca her gün kendimde çalıştıktan sonra, bilgiyi kapsamlı şekilde hissetmeye ve anlamaya başladığımda, zihnin ötesinde yatan bu manevi deneyimin pratikte ne olduğunu kavradım. Senin vasitan ile dünyaya giren eşsiz Bilgi sayesinde, Dünyanın ve kendimin manevi anlayışı bunda bana çok yardımcı oldu.

Bilgeliğin manevi tohumlarının insanlar ile paylaşıldığı ilk kitapların yayınlanmasından bu yana uzun yıllar geçmedi. İnsanlar kitapları sadece minnettarlıktan daha fazlası ile karşıladılar. Bu Bilgelik ile karşılaşarak, onların çoğunun ruhları gerilmiş bir keman yayı gibi işitilmez muzaffer bir ses yapıyor. Bundan daha fazlası, bu kitaplar bilinçlerinde Hayvan doğasının hakim olduğu seçimlerinde insanların tereddüt etmelerine bile neden oluyor. İnsanlar kendi üzerlerinde daha gayretli olarak çalışmaya, düşüncelerini kontrol etmeye çalışmaya, gelişimlerinde ve manevi gereksinimlerinin özünde gidecekleri yönü anlamaya ve geleneksel inançlardaki ebedi tohumları görmeye başladılar. Bu kitapların okuyucuları sadece uyanmaya başlamadılar, aynı zamanda manevi olarak büyümeye başladılar. Ve onların sorularının evrimleşmesi ile bunun izi sürülebilir. İnsan zihinlerinden gelen çoğunluk tarafından genellikle hesapsızca sorulan ilk soru, kitapların ana karakterlerinin gerçekten var olup olmadıkları ve bunların kurgu mu yoksa gerçek mi olduğu, özellikle ana karakter Sensei'nin. (Rigden dostça gülümsedi). İçsel kalpten gelen sevinç hisseden diğerleri tüketici düşünme kalıbının formatında soru sormak için acele ettiler: "En son kitabı okudum, sonraki kitap ne zaman çıkacak?" Yine başkaları gerçekte materyal önceliklerini değiştirmeden, kitaplarda tanımlanan manevi uygulamaları yapmaya girişiyorlar, bu nedenle sürekli olarak kendileri ile tartışma halindedir. Ve onlardan gelen sorular aynı doğada: "Manevi uygulamaları yapıyorum, ama hiç bir mucize gerçekleşmiyor ve hayatımda hiç bir şey değişmiyor."

Rigden: İnsan varlığının doğası ikilidir. İnsan zihni kolayca bir aşırı uçtan diğerine değişebilir, böylece kaos ve istikrarsızlık yaratır. Dışsal olan, içsel olanın sadece bir yansımasıdır.

Anastasia: Ama Bilginin derinliği ile dolanlar var. Bu onların hayatlarını derin bir şekilde değiştirdi. Manevi olanın zihnin mantığı üzerinde üstün geldiğinin herhangi kanıtına gereksinimleri yok. Onlar kendi hayat seçimlerinde kararlılar. Böyle insanlar Ruhlarında saftır ve bilinçleri dünya benmerkezciliğinin ve kişisel şüphelerin davranış kalıplarında çıkmaza girmez. Onlar lotus çiçeklerine benzer: güneş ışınları ile aydınlandıklarında, Işığa uzanırlar. Bu nedenle içsel olan ile ilgili sorularının niteliği tamamen *farklıdır*. Onların soruları ne mantıktan ne de insan zihninden gelir, sanki Ruhlar arasında görünmez iletişim gerçekleşiyormuş gibi en derin hislerden gelir.

Rigden: En derin hisler tam olarak insan dilinden farklılaşan özel dildir. İnsan kendi içinde düşüğün en düşüğünü yendiği, her gün kendi üzerinde çalıştığı ve bir insan varlığı olarak kendisini manevi olarak dönüştürdüğü zaman, aydınlanmış hale gelir. İnsan manevi olarak evrimleştiği zaman, zihninden gelen sorular ile karşılaşır. Manevi uygulamalarda deneyim, maddi beyninin kendi algısında sınırlı olduğu ve beden bir parçası olduğu gerçeğinin farkında olmasına neden olur; beden fanidir ve sınırlıdır. İçinde oturan Ruha gelince, o görünmezdir, ama ebedidir. Zihnin dünyalarında hislerinin deneyimini eksiksiz şekilde ifade etmenin imkansız olduğunu anlar. Ne de olsa, manevi uygulamalar sadece, en derin insan hislerini ifşa etmeye, bilmeye ve ortaya çıkarmaya yardımcı olan aletlerdir, bu en derin hisler vasıtası ile Ötelelerden Üstün Olanlar ile iletişimi onların dilinde, en derin hislerin dilinde gerçekleşir. İlahi olandan direkt olarak konuşulamamasının nedeni budur, çünkü herhangi bir düşünce sadece bir kinaye olurdu. Çünkü ilahi olan *farklı bir dildir*, zihnin dili değil, ama herhangi bir insanın Ruhu tarafından anlaşılan en derin hislerin dilidir. O insan Ruhlarının evrensel dilidir. Bu tam olarak Hakikatin dilidir.

Anastasia: Evet, bu tür deneyim aslında uygulama ile geliyor. Zihnin çağrışımları ile spesifik olarak en derin hisler ile anlayış arasında önemli bir fark olduğu anlayışına vardım. Kendi deneyimlerini sözcüklerle paylaşmak zor. Seninle aynı manevi dalga boyunda olan insanlar herhangi bir sözcük olmadan seni anlamasına rağmen.

Rigden: İnsanın manevi deneyimini nasıl paylaşacağı ve insanlara hakiki Gerçekliği nasıl açıklayacağı sorusu her zaman Hakikati gerçekten bilenlere sıkıntı verdi. Kişisel manevi deneyimin maddesini sözcükler ile aktarmak zordur, çünkü bu maddi dünyaya benzemeyen tamamıyla *farklı bir dünyanın* idrak edilmesinin deneyimidir. Başka deyişle, söylediğin her şey bu dünyanın

deneyiminin prizmasında materyal düşünce ile yorumlanır ve sonuç olarak ya yanlış anlaşılır ya da algıda çarpıtılır. Dahası, binlerce dinleyiciden sadece bir kaçı gerçekte işitir. Geri kalanı bundan faydalanmaz. **Sonuç olarak, Gerçekliğin fasetleri sadece Gözü onu gözlemleyen tarafından bilinir.**

Anastasia: Ayrıca zengin yaşam deneyimi olan okuyucular var. İnsan standartları ile, hayatlarında çok şeyde başarılı oldular, çok şeye ulaştılar ve etraflarındaki dünyada çok fazla şeyi değiştirme fırsatına sahip oldular. Bilgi onların ruhuna dokundu, ama bilgili olmalarından kaynaklanan rezonans onlara zihin huzuru vermiyor. Ve, kendi yaşam deneyimlerine dayanan mantıktan gelen sorular sorsalar da, araştırmalarının özü maneviyatlarından geliyor. Bu tür insanların atıl beyin nedeniyle değil, dünyayı daha iyisine değiştirmek istemeleri nedeniyle yanıtı bilmek istedikleri hissediliyor. Bu sorulardan bir tanesini sana yöneltmeye yetecek kadar önemli ve gerekli olarak düşündüm, çünkü bunun yanıtı insanların dünya görüşünü temel olarak değiştirebilir ve uygarlığın küresel seçimini etkileyebilir. Soru şu: "İnsanların askeri amaçla kullanamayacakları, ama resmi bilimleri sarsabilecek ve meraklı zihni *materyal dünyanın orijininin Manevi dünyadan geldiğinin, yani, dünyanın Tanrı tarafından yaratıldığı* direkt bilimsel kanıtına yönlendirebilecek Bilgi var mıdır?"

Rigden: Evet, bu sorunun Hakikat için yanıp tutuşan bir insandan geldiğini görüyorum... Pekala, eğer insanlar bu tür bir soruyu soruyorsa, bu bunun yanıtını ifşa etmenin zamanı olduğu anlamına gelir. Evet, bu tür Bilgi var. Bu astronominin bir dalı veya daha doğrusu dış uzaydaki fenomenleri, ayrıca göksel bedenlerin ve onların sistemlerinin evrimini ve etkileşimlerini araştıran astrofizik bilimi ile ilgilidir. Gelişiminin şu andaki aşamasında astrofiziğin modern fizikteki yeni keşifleri, ayrıca bilimsel ve teknik ilerlemelerin en son başarılarını kullandığını hesaba katarak, bunu zenginleştirecek olan bilgi sonuç olarak doğal fenomenlerin genel modellerini inceleyen bilim olarak fiziğin kendisinin gelişimine bir çok şekillerde yardımcı olacaktır. Ve eğer insanlar fiziğin yasalarını yeterince derinden anlarsa, bilim aracılığı ile Manevi dünyanın birincil olduğunun ve maddi dünyanın ikincil olduğunun gerçek kanıtına ulaşabilirler. Sonuç olarak, bu insan yaşamının kalitesini ve anlamını değiştirir ve Hakikati elde etmenin başka bir yolunu açar, yani, bilim vasıtası ile.

Anastasia: Bu Bilgi aslında çok zamanında olurdu. Bildiğim kadarıyla, astrofizikçiler evrim konularını araştırmaya ve "Ne vardı?" ve "Ne olacak?" daimi sorularını yanıtlamaya çalışmaktalar. Ama, bilimdeki şu andaki sıçramaya rağmen, insanların bunu yapmaları oldukça zor. Ve bunun bir çok nedeni var. Bugün yıldızlar hakkındaki bilginin, bir çok açıdan göksel cisimlerin elektromanyetik radyasyonunun spektral analizine dayandığı biliniyor; yani,

göksel nesnelere Dünyaya gelen elektromanyetik dalgaların zayıf akımlarının araştırılması sayesinde alınan bilgiye dayanıyor. Ve radyo dalgaları, kızılötesi, morötesi, X - ışınları ve gamma radyasyonu dahil görünür ışığın yanısıra bunların hepsi farklı dalga boyundan elektromanyetik dalgalardır, ki insan gözüne görünebilir olan ışıklardan ya daha kısıtlıdır ya da daha uzundur. Genel olarak konuşursak, en son bilimsel atılımların sayesinde insanlar hangi enstrümanları icat ederse etsin, bu gördükleri şeydir.

Rigden: Her türde farklı doğada dalgaların çokluğunun kozmik okyanusu arasında, günümüz biliminin bildiği bu elektromanyetik dalgalar, radyasyonun sadece küçük bir aralığının spektrumu tarafından işgal edilir.

Anastasia: Problem bu. En sonunda, modern fiziğin çalışması, sadece sınırlı bir bölgeyi gösteren ve sonra sadece uzak geçmişi gösteren ve şimdiyi göstermeyen, gelecekte söz etmiyoruz bile, dar bir yarıktan bakarak bütün mevcut dünyanın neye benzediğini çözmeye girişen insana benzer. Eğer kendinize ışığın ne olduğunu sorarsanız, günümüz bilimine göre, yanıt, bu kavramın dar anlamında, ışığın insan gözü tarafından algılanan frekans aralığı içindeki elektromanyetik dalgalar olduğudur; daha geniş anlamda, optik radyasyondur. Bilim adamları için bilinen ışık hızını göz önüne alarak, yıldızlar ile ilgili bir çok fenomeni, çok uzun zaman önce gerçekleşen bir şey olarak görmeleri şaşırtıcı değil. Böylece, gerçekte, milyonlarca yıl önce gerçekleşmiş süreçleri gözlemliyorlar...

Rigden (gülümser): Gerçekten de... Homo sapiens türlerinin bu gezegende henüz var olmadığı zaman.

Anastasia: Bu ilginç... Bilim insanları modern insanların 40,000 yıl önce ortaya çıktıklarına ve Dünyada insan ırkının temsilcisi olarak ilk "otantik" Homo sapienlerin yaklaşık 2 milyon yıl önce ortaya çıktıklarına inanıyor. Ve eğer diyelim ki komşu galaksilerden biri olan Büyük Andromeda Nebulasının ışığının bize ulaşmasının 2 milyon yıldan uzun sürdüğünü gözönüne alırsak, gerçekten şu anda orada olan şeyi görmediğimiz, ama Dünyada insan varlığının ipucu bile olmadığı zamanlarda var olan şeyi gördüğümüz ortaya çıkıyor.

Rigden: Oldukça doğru. Ve uzak Samanyolunun dışındaki nesnelere hakkında ne söylenebilir? İnsanlar bunları, milyarlarca yıl önce oldukları haliyle görüyorlar. Yıldızlar, en kısa ömürlere sahip olanlar bile, insan uygarlığı ile karşılaştırılınca çok daha uzun zaman var oluyorlar. Geçici varoluşu sırasında daha büyük bir şeyi bırakalım, çoğu zaman gerçek amacını kavramayan "zeki birey" olan sıradan bir insan hakkında konuşmuyorum bile. Onun hayatı, buhar gibi bir anlığında ortaya çıkıyor ve kısa bir anda yok oluyor... Bunun yanısıra, insanlığın kendisi hızla kaybolan uygarlıklara aittir. İnsana zaman zaman Bilgi verilmesine

rağmen, çoğu durumlarda, bu tür Bilgi dünyada ortaya çıkar çıkmaz, anında başkaları üzerinde güç elde etmek için kullanılıyor. Gerçekte bu, Hayvan doğasına doğru insan seçimidir. Sadece bir kaç kişinin kendi manevi gelişimleri için Bilgiden faydalanmak için yeterli zamanları oluyor. **Seçimin sonucu bu veya o kabın şeklini alan suya benzer.**

Anastasia: Maalesef bu, insan varlığının kötücül tutkuları tarafından köleleştirildiği şimdiki uygarlıkta da gözlenebiliyor. İşte yakın bir örnek: insanlar balistik füze ve atom bombası icat edildikten hemen sonra dünyaya yakın uzayı keşfetmeye başladı.

Rigden: Eğer insanlık manevi olana doğru düşünmede önceliklerini değiştirmese, o zaman uygarlığı kötü bir kader bekler. Kural olarak, bu tür uygarlıklar kısa ömürlüdür ve zamanın görelisi olarak kısa periyotlarında var olur, çünkü kendilerini savaşlarda yok ederler.

Anastasia: Hmm... Aynen bin yıl gibi, yüz yıl Evrenin ölçeğinde hiç bir şeydir. Elbette, dış uzay cisimlerinin pratik gözlenmesi ölümlü insan için söz konusu olamaz.

Rigden: İnsan yaşamı fanidir, bu doğru. Ama insan varlığı sadece bir bedenden çok daha fazlasıdır. Başlangıçta her şeyden önce, insan gözüne görünmez olan fenomen hakkında insanlara çok fazla bilgi verilmesinin nedeni budur. Bu nedenle en erken zamanlardan bu yana, insanlar dünyanın ve Evrenin yapısını ve insan varlığının çokboyutluluğunu, özünü ve misyonunu biliyorlardı. Bir diğer soru, bu tür Bilginin insan Egosu tarafından nasıl gasp edildiği, maddede sınırlı zihin tarafından tanınmanın ötesinde nasıl çarpıtıldığı ve şimdiki günümüze kadar hangi formda muhafaza edilmekte olduğudur.

Anastasia: Yazık, sanki kasten yapılmış gibi, bugünlerde dünyanın insanların tüm bu kadim bilgileri insanlara mitoloji ve kadim "ilkel inançlar" olarak sunuluyor. Ve son zamanlara kadar günümüz biliminin bile bilmediği kadim insanların bilgisine tanıklık eden "uygunsuz gerçekler" hakkında yorum yapılmıyor. Ayrıca, tüm bilim sadece materyalistik düşünmeye dayanıyor. Örneğin astrofizikte, astronomik olayları araştırmak için modelleri ve teorileri oluşturmak ve tahminler yapmak için çoğu zaman analitik yöntemler kullanılıyor.

Rigden (sırıttıyor): Tamamen materyalistik dünya görüşünün gıcırdayan arabasında, gerçek bilimde çok uzağa gitmezsiniz. Yine de, er veya geç, gerçek bir bilim insanı, insan muhakemesinin bütün zincirinin dayandığı var olan destekleri kullanmanın mümkün olmayacağı bilimsel ufuklara varır. Bugünlerde,

insanlar çoğu zaman görünmez olanı görünür terimler ile açıklamaya çalışıyor. Bu nedenle "ince zekadan dertliyiz": çoğu durumda, teoriler ve tesadüfen keşfedilen gerçekler uyuşmuyor. Örnek olarak, bilim insanları örneğin elektrik akımının ne olduğunun, yerçekiminin veya kara deliğin ne olduğunun net anlayışına hala sahip değiller. Ve yine de, bu kavramlar ile işlev yapıyorlar. Buna rağmen, kapsamlı anlayışa sahip olmak ve bu tür fenomenlerin doğasını araştırmak için, materyal dünya görüşünden niteliksel olarak farklı olan esasen *farklı* bir dünya algısına sahip olmak gereklidir.

Anastasia: Manevi dünyadan gelen fenomenleri anlamak?

Rigden: Kesinlikle.

Anastasia: Bir keresinde şöyle dedin: "Evren o kadar engin ki, insan bilincine sığamaz. Ama Evrende, insanın ucu bir şeye karşı dayanmadan veya bir şeye değmeden en ince tıbbi iğneyi batırabileceği tek bir yer yoktur."

Rigden: Bu gerçekten öyle. Ve, soruyu yanıtlarsak, astrofiziğin sadece bir kaç önemli konusuna temas edeceğim; doğal olarak, insan düşüncesine erişebilir bir formda. Ama, **söylenecek olan şeyin özünü anlamak bilim insanlarına dünya yapısının tamamıyla farklı görüşünü verebilir.**

Modern eğitilmiş zihin için klişe olan, bilim insanlarının inandığı gibi Big Bang'in Evrenin doğumunda gerçekleştiği modern teorisi ve varsayımı ile başlayacağım. Onlar bu popüler kuramsal teoriyi termodinamiğin yasaları ile doğruluyorlar. Verilen varsayıma göre, Evren bir noktaya sıkıştı ve Patlamadan sonra milyarlarca ton kütle ve proton büyüklüğüne sahip cisimler ortaya çıktı.

Anastasia: Dedikleri gibi, şu anda bildikleri şey, bunu onunla doğruladıkları şeydir. Bilim insanları, ısı denge yasaları ve ısının başka türde enerjiye çevrilmesi ile ilgili fiziğin bu dalını yeterince iyi araştırdıklarını düşünüyorlar. Yunancadan tercüme edildiğinde, termodinamiğin kendisinin terimi bile bilimsel topluluklarındaki tartışmalarını çok iyi tanımlıyor: "*therme*" ısı, sıcaklık anlamına geliyor ve "*dynamikos*" güçlü anlamına geliyor. Aslında, tartışmalarının her biri hararet ve ateşlilik ile dolu.

Rigden: Coşkulu konuşma henüz bilgili olmak değildir; tek bir fırtına yağmurlar mevsimi değildir. Tartışmada kuvvetli olan, tek bir insanın zaferinin keyfini çıkarırken, *bilen kişi* binlercesine zafer getirir.

Anastasia: Bildiğim kadarıyla, modern bilimde "güçlünün" "yetkin olana" oranı ikincisi çok daha az iken birincisinin sayısız olması anlamında felakettir. Bilgili

bir insan her araştırma ekibi için değerlidir. O protona benzer (Yunancadan tercüme edildiğinde, "*prōtos*", birinci anlamına gelir), her zaman pozitif yüke sahip olan ve tüm atom çekirdeklerini oluşturan bu temel parçacığa benzer. Bu nedenle bu ekibin tüm araştırmasını destekleyebilen bilgili bir insandır.

Rigden: Bu doğru. İnsanların aldıkları Bilginin sadece bilimde değil, ama aynı zamanda genelde toplumda bilgili olanların sayısını artırmasını ve Evrenin orijini dahil dünyanın anlayışını değiştirmesini umarım. Daha önce söylediğim gibi, bugün insanlar Evrenin bir noktaya sıkıştığını ve "Büyük Patlamasından" sonra, milyarlarca ton kütle ve bir protonun büyüklüğüne sahip olan cisimlerin ortaya çıktığına inanıyorlar. Dahası, zihinden gelen bu hatalı inanç bu tür cisimlerin mikroskobik kara deliklerden başka bir şey olmadığını söylüyor. Yazık, coşkulu "teorisyenleri" hayal kırıklığına uğratmak zorundayım: bir proton büyüklüğündeki ve milyarlarca ton kütlesi olan bu tür cisimler mevcut değil.

Ama, uzayın doğasında aşağıdaki fenomen mevcuttur: madde kara delik bölgesine girdiği zaman, maddeden bilgi tahliyesi sırasında, bilgi kümelerinden oluşan (birikimler) cisimler vardır. Bilgi kümelerinin oluşturabileceği en büyük ve "en ağır" bileşenler, boyutu protondan hafifçe daha büyük olan ve kütlesi bir gramdan az olan veya daha kesin olursak 0.8 gram olan cisimlerdir. Bu cisimler kısa ömürlüdür, yani, sadece bir saniyenin kesirleri kadar var olurlar ve sonra bireysel "yapı taşlarına" parçalanırlar. Bu tür cisimlerin oluşumu ashında insanların Evrendeki kara delikler dedikleri şey ile direkt olarak ilişkilidir.

Anastasia: Protondan hafifçe daha büyük olan cisimler mi? En son araştırmaya göre, protonun yarıçapı 0.84184 femtometredir (1 fm = 10-15 metre). Eğer dediğin şeyi, bu tür cisimlerin bir gramdan biraz daha az kütleyle sahip olduklarını düşünürsek, o zaman mikrokozmos için gerçekten "ağır" cisimler oldukları ortaya çıkıyor. Bu bilgi olağanüstü ilginç. Bunun ışığında, insanların en azından üç sorusu olabilir. Bilgi kümeleri, "yapı taşları" nedir? Maddeden bilgi tahliyesi nedir? Ve bu tür parçacıkların oluşumu Evrendeki kara delikler ile nasıl bağlantılıdır?

Rigden: Bu maddi dünyada, atom altı parçacıklardan atomlara, ayakkabılarımızdaki toz zerreciklerinden derin uzaydaki galaksilerin birikimlerine kadar şu anda insanlar için bilinen şeyler dahil her şey yapılandırılmış bilgi sayesinde var olur. Maddeyi yaratan ve onun özelliklerini, hacmini, şeklini, kütlesini ve diğer karakteristiklerini belirleyen yapılandırılmış bilgidir. Dikkatini şu anda insan beyni için aşına olan "bilgi" kavramı hakkında konuşmadığımız, onun bir şekilde farklı tezahüründen konuştuğumuz gerçeğine

çekiyorum. Olağan anlayışta bile "bilgi" sözcüğü aşağıdakileri kapsayan bir çok anlama sahip olmasına rağmen: "düşünmek, öğretmek, yorumlamak" ve "şekillendirmek, oluşturmak, yaratmak".

Anlayış kolaylığı için, bu tür yapılandırılmış bilgiye, "bilgi yapı taşları" diyelim. Pratikte bilgi yapı taşları nedir? Belki, bunu anlaması kolay olan ilişkili bir örnek ile açıklaım. Bir tür deney yapmaya karar verdiğinizi hayal edin. Bunun için suya, cam bir akvaryuma ve şekiller yapmak için küçük yapı taşlarına gereksiniminiz var; bunlar plastik köpük kadar hafifler ve renkleri, diyelim ki, olağan beyaz değil, ama şeffaf. Eylemleriniz: boş bir cam akvaryumda, şeffaf plastik köpük yapı taşları kullanarak bir çok odası, kuleleri vs olan güzel bir kale inşa ediyorsunuz (çocuğun oyuncak inşaat seti gibi). Şeffaf bir yapı taşını bir diğeri ile birleştirdiğiniz zaman, gözünüze görülebilir olan belirli bir renk ortaya çıkıyor. Başka bir deyişle, kafanızda kaleyi nasıl inşa edeceğinizin bir *planına* sahipsiniz, onu yaratma isteğine sahipsiniz ve bu *olağandışı materyal* ile inşa ettiğiniz şeyi uygulayarak *kuvvete* sahipsiniz. Sonra, bu tür bağlantılar sayesinde görünebilir olan kaleyi inşa ettiniz ve şimdi onun güzelliğine, hacmine ve mimarisinin karmaşıklığına hayran olabilirsiniz.

Sonra deneye devam ederek, akvaryumu su ile dolduruyorsunuz. Ne olacak? Suyun, inşa ettiğiniz kaleyi yıkacak olan bir kuvvet (basınç) ile akvaryuma dolacağını varsayın. Bundan başka, bir zamanlar duvarlar, çatılar ve kalenizin elementleri olan plastik köpük yapı taşları şimdi suyun yüzeyinde süzölmeye başlar: bazıları ayrı olarak, tekrar görünmez olarak ve diğeri gruplar halinde yüzer - birbirleriyle bağlantılı oldukları için hala göze görülebilir olarak kalan kümeler. En sonunda, tüm yapınız suyun basıncı altında tekrar şeffaf olan ayrı yapı taşlarına parçalanır. Bu nedenle, söyledikleri gibi, kalenizden tek bir iz bile kalmaz. Eğer tüm suyu akvaryumdan çıkarırsanız, plastik köpük yapı taşları dibe batar. Planınız, istek ve kuvvet uygulaması olmadan yapı taşlarının kendileri asla düzenli inşa edilmiş kale şeklini almaz. Bu sadece kaotik bir avuç göze görünmez şeffaf plastik köpük yapı taşları olur. Akvaryumunuzu dilediğiniz kadar sallayabilirsiniz, ebediyen bile, onları karıştırabilirsiniz, yine de siz onu tekrar inşa edinceye kadar asla yeniden bir kale olmazlar.

Bu nedenle, bu koşullara bağlı şeffaf yapı taşları **maddeyi yaratan, onun belirli parametrelerini, şeklini, hacmini, kütesini vs oluşturan bilgi** ile temsili karşılaştırmadır. Ve görünür kale atomları, **molekülleri, kimyasal bileşenleri vs oluşturan temel alt - parçacıkları oluşturan düzenlenmiş bilginin maddi ürünlerinden biridir; yani, Evrenin maddesi**. Ve son olarak, **istek, yapım planı ve uygulama kuvveti bu dünyada kendilerini tezahür ettiren manevi dünyanın esas kurucu kuvvetleridir**.

Anastasia: Tüm maddenin temelinin bilgi olduğunu söylüyorsun.

Rigden: Bu doğru. Örneğin atom temel alt - parçacıklardan oluşur, bu alt parçacıklar da belirli sayıda bilgi yapı taşlarından oluşur. Aynı şey Evrendeki her şey için doğrudur. Ama, bilgi uzaklaştırıldığında, o zaman madde dediğimiz şey siz onu yedikten sonra bir çöreğin deliği gibi ortadan yok olur.

Anastasia: Başka deyişle, işte olayın temel görünümü: bir çörek olduğu sürece, delik var olur, ama çörek yenildiğinde, delik de yok olur. Madde de bu şekilde mi yok oluyor? Eğer bilgi yoksa, maddenin tezahürü olmuyor mu?

Rigden: Oldukça doğru. Bu arada, burada ilginç bir gerçek var: Evrendeki madde miktarı sürekli olarak değişiyor ve hem maddenin artmasına veya azalmasına doğru bu dalgalanmalar oldukça önemli olabilir. Bundan başka, **Yaratılış gününden şimdiye kadar Evrenin toplam kütlesi bir gramın milyarda biri kadar bile değişmediği için, bilgi seviyesi her zaman stabildir.**

Anastasia: Evet bu düşünülecek bir şey.

Rigden: Yaratıldığı günden bu yana Evrendeki bilgi miktarı sabit oldu. Ama, eğer sadece tek bir bilgi yapı taşı ortadan yok olsaydı, tüm Evren de yok olurdu.

Anastasia: Eğer bir parça yok olursa, bütün de yok oluyor. Şimdi Evrenin genişlemesinin hikayesinin sonunun ne olacağını anlamaya başlıyorum.

Rigden: Evren basitçe belirli bir büyüklüğe genişleyecek ve yok olacak. Tüm ustalık basit, her zaman olduğu gibi... Evrenin bu bilgi yapı taşları hiç bir yerde asla yok olmaz, Evrenin sınırlarını asla terk etmezler (örneğinizde, akvaryum) ve katı bir şekilde düzenli tarzda var olurlar. Kendi kendilerine, belirli bir yapım planı ve Yapımcının isteği olmadan, sadece düzensiz bir yığın olacaklarını vurgulayayım (akvaryumun dibindeki kaos). Evrenin maddi dünyasına gelince, maddenin oluşumunun diğer karakteristikleri arasında bu bilgi yapı taşları, daha önce söylediğim gibi, onun kütlelerinin parametrelerini oluşturur. **Yaratılan madde için Evrende belirli bir yer belirlerler. Bu düzenlenmiş bilgidir, kendi yerlerine tam olarak yerleştirilmiş, bir quarkı kuasardan (yıldızlı gök cismi) ayırt eden o bilgi yapı taşları. Şu şekilde söyleyelim: Evreni canlı yapan, "master plan"a göre bilginin bu düzenliliğidir.**

Anastasia: Başka bir deyişle, bu dünyadaki her şeyin katı bir şekilde düzenlendiğini ve yapımcının belirli planına, isteğine ve kuvvetine uygun olarak

var olduğunu söylüyorsun. Ama bu Evrenimizin yapay olarak yaratıldığını ve sanıldığı gibi kendisi tarafından kaotik olarak oluşmadığını kanıtıyor!

Rigden: Kesinlikle. Ve bunu bilimsel olarak kanıtlamak oldukça mümkündür! *Eğer insan önceki kitaplarında belirtilen yönde giderse ve burada verilen bilgi ile, ayrıca en son bilimsel keşifler ile birleştirirse*, bu o kadar zor değil... Evrenin yaşamı kendisini bilginin sürekli değiş tokuşunda tezahür ettirir, ki bu maddeyi harekete geçirir; kendisi ile etkileşir, birincil fiziksel ve kimyasal reaksiyonlara neden olur. Sonuç olarak, çeşitli işlemler gerçekleşir: örneğin, çok büyük yıldızların patlamaları, yeni yıldızların doğumu vs.

Anastasia: Yeri gelmişken, çok büyük yıldızların patlamalarından konuşuyoruz.. Biliyorsun, sen **Pechersk'li Agapit'in yaşamı ve aktif çalışması sırasında, özellikle 1054 yazında, gökyüzünde gündüz zamanında bile görülebilen parlak bir yıldızın ortaya çıktığını** söyledikten sonra, astronomi ve benzer bilimlerle ilgilendim. Ayrıca o zaman, bunun Galaksimizdeki Taurus takımyıldızında yerleşik olan bir süpernovanın patlamasından sonra Dünyaya erişmiş olan ışık olduğundan söz ettin. Süpernova kalıntılarının şimdi, patlayan yıldızın ona dönüştüğü, merkezinde bir nötron yıldızı (pulsar) olan genişleyen Crab Nebulası olarak gözlemlendiğini okudum. İlginçtir ki, bu pulsarın (titreşen yıldız) radyo dalga ışını hala Dünyada akıp gidiyor, dönen deniz feneri ışınının aynen gemiler için bir sinyal şeklinde deniz yüzeyinde akması gibi.

Şaşırtıcı şekilde, bu bilim insanlarının süpernova kalıntıları ile ilişkilendirmeye başladıkları Evrendeki ilk nötron yıldızı idi. Bu yıldızın büyüklüğünün sadece 25 km olduğunun varsayıldığı gerçeğine şaşırdım; gerçekten bir kasabanın büyüklüğünde bir yıldız, ama dev Crab Nebulasına güç sağlıyor. Nötron yıldızı çok yoğundur. En ilginç olan şey, son zamanlarda Crab Nebulasındaki bu pulsardan gelmekte olan gamma ışınlarının beklenmedik güçlü yayınımlarını gözlemeye başlamalarıdır.

Rigden: Son zamanlarda sadece bu gezegende değil, aynı zamanda uzayda bir çok ilginç şeyler gerçekleşmekte.

Anastasia: Evet, yeni yıldızların doğum süreci çok ilginç ve bilgilendirici...

Rigden (gülümser): Şüphesiz öyle, ama bu süreç ayrıca bir çok çağdaş teoriler için oldukça yıkıcı... Gerçek şu ki, bugün bilim insanları tarafından gözlenebilen yıldız oluşumunun görülebilir süreci "yıldız - öncesi çekirdek" adı verilen şeyin oluşumu ile başlar. Başka deyişle, modern ekipmana rağmen, astronomlar yeni bir yıldızın doğumunu sadece gaz ve tozun yoğun bulutlarının oluşum aşamasında "keşfedebiliyorlar" (görüyorlar, gözlemliyorlar); etkileşimin sonucu

olarak madde enerji yaymaya, özellikle insanların "ışık" dedikleri şeyi yaymaya başladığı zaman. Ve sadece, gaz bulutlarındaki bireysel kısımların sıkışmasını açıkça belirten spektrumları araştırdıktan sonra, yeni bir yıldızın doğumu hakkında sonuçlar çıkarıyorlar. Ancak, astronomlar bu bulutların nasıl etkileştikleri ve onları neyin sıkıştırdığı sorusuna yanıt veremiyorlar. Ne de bu gaz ve toz bulutlarının nereden geldiğini, neden ortaya çıktıklarını ve artan bir şekilde, sadece izole yıldızların değil, ama bazen tüm yıldız kümelerinin bu bulutlarda yerleşik maddenin küçük miktarından neden ve nasıl oluştuklarını söyleyebiliyorlar.

Problem, Einstein'ın genel görecelik teorisinden termodinamiğin yasalarına kadar tüm modern teorilerin "görülebilir madde"nin etkileşimlerine veya mantıksal olarak tahmin edilebilir davranışına dayanmasıdır. Bununla birlikte burada bir çok garip şey de var. Örneğin Evrendeki kara delikleri alalım - çağdaş bilim tarafından keşfedilmemiş, maddeyi emen bu gizemli cisimler. Bu şeylere bakmadan ve ayrıca kara delikler ile direkt olarak bağlantılı olan cisimlerin oluşumu konusuna ışık tutmadan önce, sana bir soru sormak istiyorum: kara delikler hakkında ne biliyorsun?

Anastasia: İstediğim kadar değil... Kara delikler dış gözlemciye görünmezdir, çünkü hem ışığın hem de bilimin bildiği diğer radyasyonun, aynı zamanda cisimlerin kaçmalarını engellerler. Şu anda, kara deliklerin etraflarındaki madde ile etkileşimlerini araştırma vasıtasıyla, sadece dolaylı işaretler kullanarak kara delikleri tespit etmek için girişimler yapılıyor... Kara deliğin kendi etrafındaki uzay ve zamanın geometrisini büktüğüne inanılıyor.

Astrofiziğin gelişiminin şu andaki aşamasında, kara deliğin çok büyük göksel bedenlerin sınırlanmamış yerçekimsel sıkıştırmasıyla oluşan dış uzayın lokalize bölgesi olduğu varsayılıyor. Anladığım kadarıyla, bu, bir kez içine girdiğinde her şeyin ortadan yok olduğu yerçekimsel mezara benzer bir şey. Böyle bir bölgenin sınırına olay ufku deniliyor ve onun yarıçapına, yerçekimsel yarıçapı deniliyor. Yerçekimsel yarıçapın direkt olarak deliğe çekilen madde miktarına bağlı olduğu düşünülüyor. Kara deliğin kütlesi arttıkça, büyüklüğü de lineer şekilde artıyor, yarıçapı artıyor. Bu cismin büyüklüğü değişebiliyor...

Modern yıldız evrimi teorisi, kara deliklerin oluşumunun çok büyük ve süper büyük yıldızların çökmesinin sonucu olduğunu kabul eder. Bunu anladığım kadarıyla, bir yıldızın içinde nükleer yakıt azaldığı ve termonükleer reaksiyonlar sona erdiği zaman, yıldızın büzülmesini engelleyen yüksek sıcaklık ve basınç şimdi onun kendi yerçekiminin etkisi altında azalır. Eğer yıldızın kütlesi Güneşin üç kütlesinden daha az ise, yıldız kara deliğe dönüşmez, sadece nötron yıldız veya beyaz cüce yıldız haline gelir. Ve eğer yıldızın kütlesi Güneşin üç

kütlesinden daha fazla ise, bilim insanları felaket bir çökmenin kaçınılmaz olduğuna inanıyorlar. Onun bütün maddesi hızla olay ufkunu geçer ve yıldız bir kara delik haline gelir...

Yine, modern yıldız evrimi teorisine dayanarak, 100 milyar yıldızdan en azından 100 milyon kara delik olması gerektiği düşünülmektedir. Sadece bizim galaksimizde, iddia edildiğine göre binlerce kara delik dolaşüyor ve tüm gaz ve toz bulutlarını ve "yanlışlıkla" kara deliklerin yoluna çıkan yıldızları tamamen emiyor. Milyalarca Güneşin kütlesine sahip süper büyük kara deliklerin galaksimizin merkezinde yerleşik olabileceği varsayımları var.

Rigden: Kötü değil. Küresel bilimin şu sıralar zamanı nasıl işaretlediğinin, anlamsız tartışmaların çok kötü çemberine yakalandıklarının genel fikrine sahipsin.

Anastasia: Onların tartışmalarının ayrıntılarının kapsamlı şekilde farkında olmayabilirim, ama dedikleri gibi, genel bir fikrim var...

Ayrıca, dikkatimi çeken başka bir şey var. Kara deliğin içinde, zaman ve uzayın muazzam yerçekimi nedeniyle önemli ölçüde çarpıtıldığı varsayılıyor. Öklid geometrisi orada doğru olmayabilir, çünkü paralel çizgiler kesişebilir vs... Hatta bazıları kara deliğin içindeki her şeyin prensipte onun merkezine düştüğü, daha sonra yıldız maddesinin en sonunda sonsuz yoğunluğu olan bir noktaya dönüştüğü dereceye kadar sıkışabileceği, tekilliğin ortaya çıkabileceği fikirlerini ifade ediyorlar.

Rigden: Bu sadece, zihinlerini abartılı Big Bang teorisine türetilmiş sonuçlara uydurmaya çalışan teorisyenlerdir. İnanışları gibi, Patlama Evrenin tüm maddesinin sözüm ona yoğunlaştığı ve yoğunlaştığı sonsuz şekilde yoğun bir noktadan ortaya çıktı; ve bu "nokta"nın içindeki bir şey Büyük Patlamayı kışkırttığı zaman, madde tüm yönlerde parçalanmaya başladı ve Evrenin genişlemesi süreci başladı. Bilim insanlarının materyal dünya görüşü perspektifinden yanıtlarını bulamadıkları sayısız sorular ortaya çıktığı için, bu tür kafa karıştırıcı modern teoriler ortaya çıkıyor. Yazarlar sadece birbirlerini çıkmaz bir sokağa yönlendiriyorlar. Önceden bildikleri veri tabanını kullanarak fenomeni açıklamaya çalışıyorlar. Sonuç olarak, Evrenin orijininin veya örneğin kara deliklerin teorisini geliştirirken, kendilerini fil ile ilgili hikayeye benzer bir durumda buluyorlar. Yani, filin nereden ortaya çıktığı, neden hareket ettiği ve yemek istediği sorusuna değinmek yerine, fillerin Afrika bozkırlarındaki hareketinin gezinmesini, yolları üzerine fillerin ne tür bitkiler yiyebileceği olasılığını, bölgede bitkilerin elde edilebilirliğini ve bu bitkilerin hangi niteliklere sahip olduğunu araştırıyorlar. Bu bilim insanları ile böyledir:

gördükleri şey tartıştıkları şeydir, oysaki görmedikleri şey ve prensipte dünya görüş açlarına uymayan şey, onlar için mevcut değildir.

Anastasia: Ama, belki bu modern teori ile ilgili en komik şey, benim fikrime göre, "başlangıç kara delikler"dir. Bilim insanlarının varsayımlarına göre, bu tür kara delikler sözüm ona tam Big Bang'den sonra ortaya çıktılar, Evrenin genişlemesinin başladığı yaklaşık 14 milyar yıl önce. Kara deliğin her zaman her radyasyonu veya maddeyi emmeye hazır olduğu fikri var, böylece kütlesi artıyor. Varsayımsal olarak, bilim insanlarının düşüncesine göre, kara deliklerin boyutu süper - küçük kara delikten (sadece 1,015 gram kütleye sahip, ki sözüm ona şimdiye kadar açık Evrende bir yerlerde sağlam kalmış olabilir) varsayımsal olarak galaksinin merkezinde yerleşik olan süper dev ve süper büyük kara deliğe kadar değişebilir.

Big Bang'den sonra, maddenin muhtemelen bir milyon yıl maksimum hızda parçalanmaya devam ettiğini ve sadece sonrasında yalnızca 1,015 gram kütlesi olan süper - küçük bir kara delik oluştuğunu, ama doymak bilmez "keskin gastronomik iştahı" olduğunu varsaysak bile bu, şimdi Evren yerine tek bir devasa kara deliğin var olacağı anlamına gelirdi.

Rigden: Bunu anladığına sevindim. Bunun gibi teorik bir senaryo ile, Evren en azından beş milyar yıl önce var olmaya son verirdi.

Anastasia: Bu oldukça adil bir yorum. Genelde, kara delikler çok ilginç ve çekici bir konu, özellikle Evrenin gizemlerini bilmeyi ve çözmeyi arayan ve insanlar için yazan kişilerin araştırma raporlarını okuduğun zaman. Diğer taraftan, doğruyu söylemek gerekirse, yazarların açıkça can sıkıntısından kara delikleri tartıştıkları bol bol rapor var.

Açıkçası, raporlarında aynen bir Rus'un dediği gibi çalıştılar: "Hapşırduğum yerde bir virgül koydum; hiçkırıldığım yerde iki nokta üst üste koydum ve burnumu çektiğim yerde nokta işareti koydum"... Bilimde çeşitli ayrıntıların dış gözlemcisi olarak, kara delikler ile ilgili izlenimim popüler bir şakaya benziyor: "Bilimin bu konuda bildiği şey, hiç bir şey bilmediğidir."

Rigden: Evet, buna benzer bir şey. Bir çok bilim insanı, çabalarını yoğunlaştırdıkları zaman bir hata yapıyor ve hatta bazen yaşamlarını çıkmaz bir teori geliştirmekte harcıyorlar. İnsanlar sadece temellerden yoksun: *Bilgi* ve araştırmanın *doğru yönünde ana esaslar*. Bunlara sahip olarak, sadece bilimde değil, toplumun gelişmesinde de devrimsel bir atılıma ulaşmak oldukça mümkündür. Önceden paylaştığım ve daha çok paylaşacağım bilginin buna büyük ölçüde katkı yapacağına güveniyorum, insanlar bunu seçmeli.

Anastasia: Ama gerçekte kara delik nedir?

Rigden: Gerçekte, insanların Evren ölçüğünde **kara delik** dedikleri şey, kendisinin herhangi bir kütleyle sahip olmadığı geçici bir fenomendir. Evrende herhangi bir sayıda kara deliğin ortaya çıkması ve ortadan kaybolması, Evrenin toplam kütlelerinin sabitliği yasasını çiğnemez. Doğrusunu istersen, en devasa kara delik bile görelilik olarak kısa bir zaman periyodu için var olur ve kütlesi sifıra eşittir. Ama, Evrenin astrofiziksel dönüşümlerinde muazzam bir rol oynar.

İlişkili olarak, kara deliği bir düşünce ile karşılaştıracam. Sonuç olarak, düşünce görülemez. Tartılamaz veya dokunulamaz, ama o vardır, çünkü bilincimizde ortaya çıkıyor. Düşüncenin hacmi vardır (en azından bilgi terimlerinde). O varoluşunda geçicidir, çünkü onu çabucak başka düşünceler izler. Düşüncenin kütlesi yoktur, ama maddi dünyada çok büyük sonuçları olabilir. Gerçekte, o Hiçbirşeydir.

Anastasia: Hiçbir şey?! Günümüz insan anlayışı için, Hiçbirşey en fazla vakumdur.

Rigden: Hangisinden konuşalım: bu vakum boş olmaktan çok uzaktır. Yıldızlararası uzayda, yüksek vakum denilen şey hüküm sürer. Onun ortalama yoğunluğu 1 molekül/santimetre küp'ten azdır. Karşılaştırma için insanlar tarafından yaratılan en özel vakumu alırsak, o 100,000 molekül/santimetre küp içerir. Bilim insanları parçacıkların tamamıyla mevcut olmadığı mutlak vakumun bile herhangi özelliklerden serbest "mutlak boşluk" olmadığını zaten anlıyorlar. Şimdi bile, bilim insanlarının kuantum alanlarının en düşük enerji haline verdikleri isim olarak modern fizik fiziksel vakum teorisine (mükemmel vakum) yaklaştılar. Sözü edilen teoride fiziksel vakum herhangi gerçek parçacığın yokluğu ile karakterize edilir, buna rağmen aynı zamanda, her türde sanal parçacık içerir. Ama, parçacıkların ve antiparçacıkların (altı sınıfta) sağ ve sol bükülme alanlarının ortaya çıkması ile dönüş boyunca katmanlarının dökülmesi aracılığı ile başlangıç vakumundan kaynaklandığının kabul edildiği bir başka teori vardır (her ne kadar "resmi bilim" tarafından tanınmasa da) - ham maddenin doğumunu tetikleyen bir tür katalizör.

Zaman elbette Hakikate kimin daha yakın olduğuna hakemlik yapacak. Problem şu ki, gerçekte Hakikati kavramayı isteyen bir çok bilim insanı kendi bilinçlerinde onun sahte yansıması ile karşılaşılıyor. Onlar için en elverişli olan teorileri anons etmekte acele içindeler ve uzun süre bu teorilerin "doğruluğunu" savunuyorlar, yaşamlarının yıllarını harcıyorlar ve kendilerinin ve başka insanların sinirlerini geriyorlar ve bilinçlerinde neden bu tür ters yüz olmanın gerçekleştiğinin daha derin nedenleri hakkında düşünmüyorlar bile. Gerçekte,

insanlar görünmez dünya hakkında, bu dünyada Hayvan zihninin ne kadar güçlü olduğu hakkında ve her insanın kendi manevi saflıklarına özen göstermelerinin ne kadar önemli olduğu hakkında bir çok şeylerin henüz farkında değiller. Çünkü kendi ilksel doğasında ötesinin Hakikatini ifşa eden manevi doğalarıdır.

Anastasia: Evet, parçacıkların ve antiparçacıkların üretilmesinin bu teorik şemasını hatırlıyordum. Oradaki her şeyin çapraz haç düzeni ile olması da şaşırtıcı... Evrenin, her şeyin sınırına kadar dolu olduğu bir okyanus ile çok net ve ilgili karşılaştırmasını yapmıştın. Ve eğer buna okyanus ile bu temsili karşılaştırmayı kullanarak bakarsak, Evrende kara delik nedir?

Rigden: Evrende kara delik, görelilik olarak konuşursak, okyanus sularındaki hava kabarcığına benzer. Yine de, sadece kabarcık gibi görünür, ama ona karşılık gelmez, çünkü okyanus sularındaki bir kabarcık hava ile doludur, oysaki Evrenin enginliğindeki kara delik hiç bir şey ile dolu değildir, en azından bu fenomenin insan anlayışında.

Anastasia: Başka deyişle, kara delik materyal dünyaya özgü olmayan yabancı bir içerik gibi bir şey.

Rigden: Evet, bunu söyleyebilirdin.

Anastasia: Evrenin astrofiziksel dönüşümlerinde kara deliğin rolünün muazzam olduğundan söz ettin. Lütfen bize bundan söz eder misin ve kara deliğin ana fonksiyonları hakkında daha fazla anlatır mısın, en azından ilgili örnekleri kullanarak.

Rigden: Kara deliğin fonksiyonları bağışıklık tepkisi, daha kesin olursak, organizmayı hastalıkların nedeni olan çeşitli etkenlerden koruyan, organizmaların bu tür patojenik veya dejenere olmuş hücrelerini (tümör hücreleri) saptayan ve yok eden insan bedenindeki bağışıklık hücreleri ile çok şartlı olarak karşılaştırılabilir.

Eğer virüs veya patojenik mikroplar gibi dışarıdan gelen bir etken organizmaya girerse, bağışıklık hücrelerimiz onu bulur ve yok eder. Eğer bir hücre veya hücrelerin grubu kusurlu olursa veya doğru şekilde işlev yapmayı bırakırsa ve örneğin, kontrol edilemez şekilde bölünmeye başlarsa, bağışıklık hücreleri bu tür "ele avuca sığmaz" hücreleri yok ederek şeyleri düzene sokar. Ama, bu tür bir karşılaştırma Evrendeki kara delikler ile ilgili olarak tamamıyla doğru olmaz, çünkü bağışıklık hücreleri izin verilen sınırlara "izinsiz girenlerin" arayışında organizmamızın sürekli olarak genişlemesini kolaçan eder.

Diğer taraftan, kara delikler Evrende Hiçbir yerden doğrudan doğruya ve sadece gerekli olduğu yerde ortaya çıkar ve daha sonra Hiçbir yere geri yok olur. Bundan başka, anında ortadan kaybolurlar, çoğu zaman (ama her zaman değil) maddi dünyada arkalarında yıldız parçalarının ve dev toz ve gaz bulutlarının bütün kümelerini bırakırlar, ki bunlar modern ekipman ile oldukça kolay belirlenir. Ana "patojenik" maddenin yıkımından sonra bu kalıntı madde, taş kırma ve işleme işlerinde bir konveyörden düşen döküntüye benzer.

Hiçbir yerden Birşeyin nasıl ortaya çıktığını, bazen bütün yıldız kümesini yok ettiğini ve sonra Hiçbiryere yok olduğunu açıklamak zor. **Bundan başka, kara delik kendi etrafındaki uzay ve zamanı önemli miktarda çarpıtır ve muazzam yerçekimi etkisine sahiptir, etrafındaki maddeyi etkiler.** Kara delik gerçek Boşluk veya Hiçlik olarak adlandırılabilir olan tek şeydir, çünkü insan anlayışında orada materyal olan hiç bir şey yoktur.

Anastasia: Bilimsel materyalistin bunu kavraması zor olur. Sonuç olarak, yukarıda sözü edilen bilgiyi hesaba katarak, aşağıdaki sorular ortaya çıkıyor: Bu Hiçbir yerden çıkıp gelme sürecini kim kontrol ediyor? Evrendeki bu tür kusurları kim belirliyor ve tam olarak o alanlarda kara deliklerin ortaya çıkmasını ve yok olmasını başlatıyor?

Rigden: Bu süreçleri anlamak için, bunları formüllere tercüme etmekten söz etmiyorum, insan temelde farklı bir dünya görüşüne sahip olmalıdır.

Anastasia: **Kara deliğin kütlelerinin sifıra eşit olduğundan** söz ettin. Ve kara deliğin emdiği madde nasıl işleniyor? Evrendeki en ağır mikro - cisimlerin oluşumunun direkt olarak kara delikler ile ilişkili olduğunu söyledin. Bu, biraz kütle olması gerektiği anlamına gelmiyor mu?

Rigden: Kara deliğin "operasyon" prensibini kavradığında, bu tür soruların kendi kendilerine yok olacağına inanıyorum. Kara delik maddeyi içeri nasıl çekiyor ve sonrasında nerede ortadan yok oluyor? Kara delik biraz anormal bölgedir. Materyal - olmayan bir yapı olarak, Evrenin, alanların belirli karışıklığının olduğu o kısımlarında ortaya çıkar. Amacı bu karışıklıklara neden olan maddeyi yok etmektir. Evrenin belirli bir bölgesinde kara deliğin varlığının gerçeği, uzay - zaman deformasyonuna neden olur. Başka deyişle, kara deliğin kendisi uzayın belirli bölgesinde zamanın düzgün akışının bozulmasını tetikler. Bu, muazzam yerçekimi ile sonuçlanan belirli etkileşimlere yol açar, ki bu yerçekimi materyal yapıyı içeri çekmeye başlar. Bu açık mı?

Anastasia: Evet.

Rigden: O zaman devam edelim. Madde çekildiği zaman, örneğin Ayın büyüklüğünde parçalar, yerçekiminin yoğun kuvveti nedeniyle böyle anormal bir bölgeye yaklaşırken deforme olurlar. Ve madde yığılma bölgesine girmeye başladığında, en güçlü yerçekimi alanı yaratılır ve madde parçalara yırtılır. Bir tür kıyım makinesi gibi olur.

Anastasia: Lütfen burada kullanılan "yığılma bölgesi" teriminin çağdaş bilimciler tarafından anlaşıldığı gibi aynı anlamda olup olmadığını belirtin. Kara deliğin etrafında dönen ve kendi yerçekimi alanının etkisi altında bu cisimde yıldızlararası gazın komşu yıldızının maddesinin düşüşü (yığılması) sırasında oluşan, güçlü bir radyasyon kaynağı olarak yığılma diskini mi kastediyorsun? Bu doğru mu? Başka deyişle, madde kara delik ile çarpışınca bu hızlı dönen diski oluşturarak onun etrafında yörüngede dönmeye mi başlıyor?

Rigden: Evet. Bu tür "madde öğütme" sırasında çok önemli bir gelişme gerçekleşiyor. Burada ki kuvvet öyle ki, bilgi yapı taşlarını birbirlerinden uzağa itiyor, bu nedenle onlar artık kendi kesin belirlenmiş pozisyonlarında kalamıyorlar ve kendi bilgi düzenlerinden kopmalarının nedeni budur. Sayesinde maddenin yaratıldığı bilgi düzeni ortadan kaybolur kaybolmaz, bilgi materyal yapıdan tahliye edilir ve madde yok olur. Burada bir çelişki vardır, çünkü kara deliğin kendisi bilgi yapı taşlarını etkilemez, yine de direkt olarak maddeyi etkiler. Madde büyük kuvvet ile çekilir ve bilgi yapı taşları birbirlerinden uzağa itilir ve sonuç olarak madde yok olur.

Anastasia: Bu, bu bilginin yok edilmediği anlamına geliyor. Madde bilgiye dayanarak yaratılıyor ve bilgi tahliye edildiğinde, madde var olmaya son veriyor.

Rigden: Doğru. Eğer şartlı deneyimizin ilişkili örneğini kullanarak bu tüm süreci tanımlarsak, aşağıdakine sahip oluruz. Görünmez plastik köpük yapı taşlarından bir kale inşa ettiğini imgele, böylece görünür olur. Sonra, onu dikkatle kaldırıyorsun ve su ile dolu akvaryuma fırlatıyorsun. Ne olur? Doğal olarak, su ile çarpışır, kale küçük bileşenlere kırılır. Bizim durumumuzda, başka bir hale değişir: madde yok olur ve sadece suyun yüzeyinde yüzmeye bırakılan o en baştaki görünmez plastik köpük yapı taşlarının formunda bilgi kalır. Soru şu: "Kalenin kendisi (madde) nereye yok olur?" Sorunun neden yüzüne gülümseme getirdiği açık. Şöyle diyeceksin: "Çöreği yediğinde çöreğin deliğinin ortadan kaybolduğu aynı yere." Ve mükemmel şekilde haklı olursun.

Şimdi, akvaryumun biraz daha büyük olduğunu ve senin gibi en az on insanın ellerinde kaleler ile akvaryumun üzerinde durduğunu hayal et. Ve hepiniz, neredeyse eşzamanlı olarak kalelerinizi akvaryuma fırlatıyorsunuz. Kaleleriniz su ile temasa geçtiği zaman, plastik köpük yapı taşları (bireysel bilgi yapı taşları

veya kümelerde bağlantılı taşlar) suyun yüzeyinde yüzer kalmazlar, ama bir tenis topunun asfalttan sekmesi gibi anında sudan dışarı sekerler (sanki süper yoğun bir şey). Bunu hayal ettin mi? Bu tam olarak, hafifçe saptırılmış şekilde olsa da bir kara deliğin nasıl 'işlediğidir.'

Anastasia: Ve bilgi yapı taşlarına, bu kümelere ne oluyor? Onlar en küçük maddeyi temsil ediyorlar, ama buna rağmen hala görünmezler. Onlar hala görünmez bilgi yapı taşlarına ayrılmıyorlar, öyle değil mi?

Rigden (gülümser) Aferin, durumu izlediğini görüyorum... Kara deliğin şekli küreseldir. Bilgi maddeden tahliye edildiği zaman, bilgi yapı taşları işlenmiş maddeden ayrıldığı zaman, onların belirli bir kısmı bütün grup, kümeler olarak ayrılır. Arka plan radyasyonu şeklinde bu kürenin "kutuplarından" direkt olarak gelen, 0,8 gram kütleyle sahip kısa ömürlü cisimler olan, bu kümelerdir. Ve bu küredeki "kutuplar" kavramı görelidir, çünkü burada önemli olan gözlemcinin konumu ve bu küre ile ilişkili olarak işlenen maddenin birikmesidir.

Anastasia: Kara deliğin yakınında madde ile gerçekleşen işlem, diskteki tüm bilgi silindiği zaman, bir bilgisayar diskinin başka bir formatlanması ile karşılaştırılabilir gibi görünüyor. Bu cisimler neden kısa ömürlü ve neden saniyenin sadece kesirleri kadar var oluyorlar?

Rigden: Çünkü herhangi bir hayat programına sahip değiller. Sadece ayrı bilgi yapı taşlarına parçalanıyorlar. Çelişki, bilgi yapı taşlarının aynı anda iki halde var olmasıdır: enerji olarak ve madde olarak (materyal parçacığı oluşturdukları zaman, bu bilgi yapı taşlarının kümesi formunda). Başka deyişle, bir anlamda mevcut değiller ve eşzamanlı olarak mevcutlar. Bireysel bilgi yapı taşları herhangi kütleyle sahip değildir, ama maddeyi kütlesi ile, ayrıca uzay, yerçekimi ve zamanı yaratan bilgidir. Ve bilgi her şeyi yaratan Bir tarafından kontrol edilir. O bilgiyi, maddeyi oluşturan (insan anlayışında) enerjileri üretebilen bir kuvvet olarak yarattı.

Yeri gelmişken, bu bilgi yapı taşları, küçük bilgi parçacıklarının (nötrino ve bunun gibi) oluşumunda, Einstein'ın "iyi yazılmış" görelilik teorisini büyük ölçüde bozar. Olay şu ki, bu parçacıklardan bazıları, yapılarının "basitliği" nedeniyle, Evrendeki diğer parçacıklar ile sadece küçük bir derecede etkileşir, en azından bizim boyutumuzda, ki bu onların ışık hızını önemli ölçüde aşan bir hızda Evrenin engin genişlemesinde hareket etmesini sağlar.

Anastasia: Işık hızını aşan hız? Bu durumda, bu tür parçacıkların varoluşunun gerçeği insanların sadece Einstein'ın teorisini değil, aynı zamanda çağdaş fiziğin bir çok diğer yönlerini de yeniden düşünmelerine neden olur.

Rigden: Şüphesiz, bir şey yeniden düşünölmek zorunda. Ama diğer taraftan, bu insanların Evrendeki maddenin etkileşim süreçlerini anlayışını önemli ölçüde derinleştirir. Ve belki de, insanlığı uzay gibi zamanın fiziksel tezahürünün bilgisine daha yakınlaştırır... Bu nedenle, bu dünyanın hem en hızlı hem de en ağır mikro - cisimleri bilgi yapı taşlarından yapılmıştır, aynen başka her şeyde olduğu gibi.

Anastasia: Ve eğer varsayımsal olarak bu tür en ağır, kısa ömürlü cisimlerden oluşan bir nötron yıldızını imgeleysek; bu, onun büyüklüğünün yüzlerce kat azalacağı ve kütesinin artacağı anlamına gelir, bu nedenle yıldızın yerçekimsel büzülmesi de artar. Kabaca konuşursak, bu durumda, bu tür bir yıldız tam bir yerçekimsel çökmeye uğrar mı ve kara delik haline değişir mi?

Rigden: Varsayımsal olarak, elbette istediğimiz her şeyi imgeleyebiliriz. Ama, tanımladığın şey gerçekte imkansızdır, çünkü materyal yapının doğası ile uyuşabilir değildir. Herhangi materyal bir yapı, bu tür kuvvet altında basitçe çöker, madde olarak var olmaya son verir, çünkü bu tür bir süreç sırasında, kaçınılmaz olarak bilgi yapı taşlarını ayrılmaya iten belirli koşullar ortaya çıkar. Ayrıca, yerçekim kuvvetleri kendi sınırlarına sahiptir, bu nedenle böyle bir şey sadece imkansızdır. Örneğin kara deliğin yakınında gerçekleşen süreçleri alalım. Sana sözünü ettiğim kısa ömürlü cisimler, onları birleştiren enerji azalmaya başlar başlamaz, oldukça hızlı şekilde bireysel bilgi yapı taşlarına parçalanırlar.

Bu süreçleri dünyanın yalnızca materyal algısının yararına önyargılı bir zihin ile kavramak zordur. Sonuç olarak, er ya da geç, her insan, kendi manevi gelişiminde tamamıyla farklı bir dünyayı ve tamamen farklı yasaları gizleyen bu tür kısıtlı anlayışın sınırları ile karşılaşır. Bir yıldız ne kadar dev olursa olsun ve ne kadar çok solar kütleler içerirse içersin, modern anlamda asla bir kara deliğe dönüşemez, çünkü madde asla tam yerçekimsel çökmeye uğramaz. Madde bilgi yapı taşlarından oluşur ve bilgi yapı taşları yok edilemezdir, ne yok edilebilirler ve de değiştirilebilirler **ve Evrende nicel olarak tutarlı bir şekilde sabittirler.**

Anastasia: Şimdi kara deliğin neden sıfır kütleyle sahip olduğunu anlıyorum. Materyal olmayan dünyanın bir nesnesi olarak kara delik basitçe koşulları, asıl eylemin gerçekleştiği yakındaki kuvveti yaratıyor, kabaca konuşursak, gereksiz madde geri dönüştürölüyor. Bu neredeyse yazıtların kağıt yüzeyini temizleyen bir silgiye benziyor. Madde kara deliğin kendisine girmeden tamamıyla yok oluyor. Ve kara deliğin büyüklüğü neye bağlı?

Rigden: Kara deliğin büyüklüğü Evrenin belirli bir bölgesinde imha olmaya maruz kalan "patolojik" maddenin miktarına bağlıdır (aksi taktirde bu tür

maddeyi adlandırmak imkansızdır). Kara delik herhangi bir boyutta olabilir: hem büyük hem de küçük. Dış uzaydaki bu süreçleri daha iyi anlamak için, belki insan aktivitesi ile ilgili olan çok koşullu ilişkili bir örnek vermeliyim: Bir insanın temizliğin belirli bir parçası olarak yabancı otları biçmesinin gerektiğini imgele. O bu temizliği görüyor ve ne kadar kuvvet uygulaması gerektiğini ve bu çalışmanın ne kadar zaman alacağını hesaplıyor. Ve daha sonra güzel bir sabah, temizlik yaptığı görülüyor ve planlanmış işi gerçekleştiriyor, ki bununla yüzleşelim, bu yabancı otlar için oldukça beklenmedik şekilde gerçekleşiyor. Bu tür yabancı otların bütün bir tarlası olduğu zaman, bu farklı bir konudur. Bu durumda, böyle dev bir miktarı elimine etmek için, kişi daha büyük kapasiteleri kullanır, örneğin ekipman, ilave insan kaynaklarının dahil edilmesi, vs. Yani, kuvvet uygulanması konusu "patolojiye" bağlıdır ve kuvvet uygulanması yöntemi spesifik iş yükünün hacmine bağlıdır.

Anastasia: Bu iyi bir örnek... Genel olarak konuşursak, bunun gibi kütlelerin orijini sorusu çağdaş fizikte hala açık kalıyor. Dahası, bilim insanlarının kendileri bu sorunu temel sorunlardan biri olarak vurguluyorlar. Var olan teorilerin ve varsayımların çokluğuna rağmen, neden bazı parçacıkların kütlesi varken diğerlerinin olmadığı tespit edilmedi. Daha önce, bu konu ile daha fazla ilgilenmeden önce, herhangi materyal bir nesnenin belirli karakteristikleri olarak kütleli de varsaydım. Herkes filin sinekten daha ağır olduğunu anlar, bu nedenle filin kütlesi daha büyüktür. Ama, mikrokozmosa daldığımız zaman, burada her şeyin yolunda gitmediği ortaya çıktı. Bilim insanları, sıfır kütlesi olan "temel" dedikleri parçalar bulunduğunu doğruladılar. Bu tür kütesiz parçacıkların temsilcilerinden biri (dinlenme halinde) herkesin bildiği foton, ışığın kuantumudur.

Rigden: Aslında, bilim bu soruyu henüz yanıtlayamıyor, çünkü sadece önerilen teorilerin sınırları ile kısıtlılar. Ve bu teoriler, daha karmaşık hale gelme eğilimine rağmen, hala Evrenin işleyişlerinin daha derin anlayışı ile ilgili bu tür önemli sorulara güvenilir yanıtlar veremiyor, örneğin: "parçacıkların bir veya diğer türüne kütle veren tam olarak nedir?", "Parçacıkların kütleleri neden farklılaşıyor?"

Bedenin kütesinin direkt olarak atomlardan oluşan içerdiği maddeye bağlı olduğu düşünülüyor. Ama atomların temelini oluşturan nedir? Modern kavramlara göre, atom elektronlardan, protonlardan ve nötronlardan oluşur. Protonların ve nötronların kuarklardan oluştuğu varsayılıyor. Ve elektronlar ve kuarklar insanlar tarafından gerçek temel parçacıklar olarak görülüyor.

Anastasia: Evet, varsaymak ikna etmek değildir. Bu üç boyutlu uzayın sakinlerinin ebedi "İnanıyorum - İnanmıyorum" mantık oyunudur: şu anda mevcut olan ekipman ile göremediğim şey prensipte var olmaz.

Rigden: Her insan Hakikati bilmenin kendi yoluna sahiptir, bazen sayısız deneme yanılmaların üstesinden gelerek. Ama, düşüncelerin saflığı ve zihnin esnekliği gerçek bilim insanının dünyanın daha geniş görüşüne sahip olmasını sağlar ve empoze edilmiş kalıpları uzaklaştırır. Soru Bilgide değil, ama insan algısındadır.

Anastasia: En komik olan şey, son yüz yılda önerilmiş olan temel parçacıkların davranışlarının teorik tanımlarına tarafsızlıkla baktığında, izleyen her teorinin, en son deneysel keşiflerin sonucu olarak kendinden öncekinin bir çatlak gösterdiği yerde, boşlukları örtmeye çalıştığı izlenimini alıyorsun. Belki, bu soruya tamamen farklı bir yaklaşım gereklidir... Lütfen bize küresel ölçekte kütlelerin neyi temsil ettiğini anlatır mısın?

Rigden: Her şey gerçekte insanların düşündüğünden daha basit. Evrendeki madde miktarı (hacmi, yoğunluğu, vs), ayrıca onun varlığının gerçeği Evrenin toplam kütlelerini etkilemez. İnsanlar maddeyi üç boyutlu uzayın perspektifinden yalnızca doğasında var olan kütle ile algılamaya alışıklar. Ama, konunun daha derin anlayışına sahip olmak için, Evrenin çokboyutluluğunu bilmek gereklidir. İnsanların aşına oldukları görünebilir maddenin hacmi, yoğunluğu ve diğer karakteristikleri, tüm çeşitliliklerinde ("temel" parçacıklar denilenler dahil) beşinci boyutta değişirler. Buna rağmen, kütle değişmeden kalır, çünkü o altıncı boyuta kadar içerilen bu maddenin "hayatı" hakkındaki genel bilginin bir parçasıdır. Maddenin kütlesi belirli koşullar altında, sadece bir maddenin başka bir madde ile etkileşimi hakkında bilgidir. Daha önce söylediğim gibi, düzenlenmiş bilgi maddeyi yaratır ve onun özelliklerini oluşturur, kütlesi de dahil. **Materyal Evrenin çokboyutluluğu dikkate alındığında, kütlesi her zaman sifıra eşittir.** Evrendeki maddenin toplam kütlesi sadece üçüncü, dördüncü ve beşinci boyutlardan Gözlemciler için muazzamdır...

Anastasia: Evrenin kütlesi sifıra mı eşit? Ama bu dünyanın insanların bir çok kadim efsanelerinde sözü edilen, dünyanın yanıltıcı doğasını gösteriyor...

Rigden: Geleceğin bilimi, eğer kitaplarında belirtilen yolu seçerse, Evrenin orijininin ve onun yapay yaratılmasının sorularını yanıtlamaya yakınlaşabilir.

Anastasia: Başka bir soru var. Modern bilimde, süper büyük kara deliklerin neredeyse tüm büyük galaksilerin çekirdeğinde var oldukları varsayımları var. Bu doğru mu?

Rigden: Hayır. Bu varsayım bilim insanları arasında ortaya çıktı, çünkü aktif galaksiler çok güçlü radyasyon yayarlar ve yıldızlar bu merkezlerin etrafında sanki modern ekipmana görünmez olan, ama çok büyük olan bir şey tarafından çekiliyormuş gibi hareket ederler. Ama, galaktik çekirdekte kara delikler yoktur. Orada sadece farklı yasalar vardır.

Anastasia: Spiral galaksiler ilk keşfedilenlerden biriydi. Spiral şekil Evrenin mikro - ve makrokozmosunda özel bir rol oynuyor mu?

Rigden: Evet, oynuyor ve bu enerjilerin yapılandırılmış hareketi, ayrıca bilginin depolanması ve değiş tokuşu ile ilgilidir, yani, ileri fizik. Eğer bu konuyu dikkatle araştırırsan, **materyal dünyadaki bir çok şeyin spiral şekilde düzenlendiğini** veya bir spiralde hareket ettiğini anlayabilirsin, mikro - nesnelere makro nesnelere kadar. Örneğin, ökaryotik hücrelerin hücre iskeleti gibi dünyamızın mikro - nesnelere ele alalım. Biyolojiden tanımlı hatırladığın gibi, ökaryotlar hücreleri farklı bir çekirdek içeren organizmalardır.

Anastasia: Evet, bu süper krallık tüm yüksek hayvanları ve bitkileri, mantarları, tek hücreli ve çok hücreli yosunları ve tek hücreli hayvanı kapsar.

Rigden: Doğru. Hücre iskeletlerinde, lineer olarak bükülmüş bir spiral, çifte sarmal ve ayrıca süpersarmal yapı bulursun.

Anastasia: Tam olarak! Sonuç olarak, hücreleri ayrıca canlı organizmaların, çifte iplikli DNA molekülünün parçası olan, biyopolimer içeren sarmal yapının zarları ve kromozomları içinde kuşatılmış bir çekirdeğe sahiptir. Durumların çoğunluğunda, DNA çifte sarmal yapıya sahiptir! Prokaryotik (farklılaşmamış çekirdeği olan organizmalar) olan bazı bakteriler bile dairesel zincir şeklinde şekillenmiş tek bir çifte iplikli DNA molekülüne sahiptir.

Rigden: Kesinlikle doğru. Ayrıca hücre bölünmesi işlemi ve dışı hücrelerin kromozomunun ve erkek hücrelerin kromozomunun buna katılmasını hatırlayabilirsin.. Hücre döngüsünün tüm aşamalarında, chromonemata kromozomun temelidir...

Anastasia: Evet ... bu iplik - benzeri yapılar.

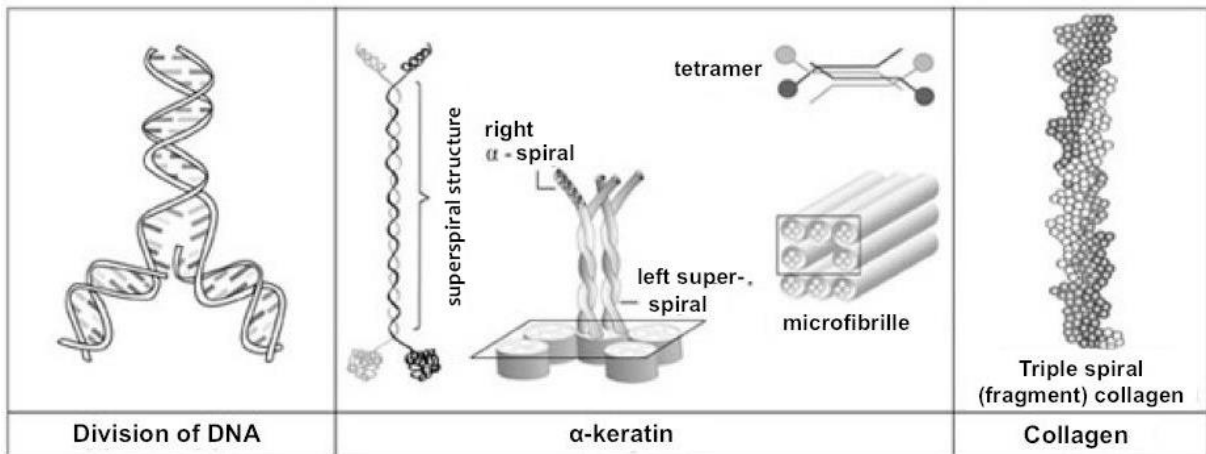
Rigden: Aşağıdakine dikkat et: bölünmeyen bir hücrede, bunlar bükülmemişlerdir, spiralleşmiş değildirler, hücre bölünmesi sırasında, mecazen konuşursak, *iki dolaşık yılan şeklinde* bir spiralde sıkıca bükülürler... Ve bu

nedenle, DNA fonksiyonlarının bilgi saklamayı, onu aktarmayı ve gelişimin genetik programının uygulamaya konulmasını kapsadığını hatırlayabilirsiniz.

Genel olarak, eğer insan varlıklar dahil hayvanların biyokimyasını daha ayrıntılı incelersek, büyük çeşitlilikte spiral tipleri bulabiliriz (sola dönen spiraller, sağa dönen spiraller, üçlü - iplikli spiraller, vs). Örneğin, tipik kolajen molekülü farklı tiplerin üç polipeptit zincirlerinden oluşur (α -spiraller). Bunlar genellikle sağa dönen üç katlı spiral şeklinde bükülürler. Ama, kolajen nedir? Toplam protein miktarının yaklaşık olarak %25'ini oluşturan, hayvan organizmalarındaki en yaygın iplik - benzeri proteindir. Kolajen öz bağlayıcı doku liflerinin temelini oluşturur, onun kuvvetini ve esnekliğini sağlar. Bundan dolayı kemikler (kafatası, omurga, vs dahil), kıkırdaklar ve tendonlar bundan oluşur.

İşte başka bir örnek. İnsanların saç ve tırnakları, ayrıca hayvanların tüyleri, pençeleri, dikenleri ve kılları nedir? Tüm bu yapılar çoğunlukla keratinden (boynuz maddesi) oluşur. Yapısal bir protein olan keratin ayrıca başlıca spiral şeklinde inşa edilir, örneğin saçın veya kürkün α -keratin yapısal proteini. Onun peptit zincirinin en uzun kısmı, sağ - elli α -spirale bükülmüştür. Ve iki peptit zinciri tek bir sola dönen süper spiral oluşturur. Mecazen konuşursak, bu iki yılan şeklinde dolaşık bir spiraldir. Süper spiraller tetramerlere (dört molekülü polimer) birleşir ve tetramerler daha karmaşık bir yapıya birleşir. Bu tür kompleks yapıların sekiz tanesi saçın veya kürkün mikrofibrilini oluşturur. Bunlar materyal dünyada görülebilir ve maddenin organizasyonunun görünmez enerji seviyesinde oluşan süreçlerdir.

Şekil 1. **Sarmal yapılar:**

1) DNA'nın bölünmesi; 2) α -keratin protein; 3) üçkatlı kolajen spiral; kolajen.

Sarmal yapı uzun vadeli bilgi depolamanın en elverişli formlarından biridir. Bugün, bilim bu anlayışa sadece yaklaşıyor. Örneğin, var olan DNA test

yöntemleri sayesinde, insan varlığı hakkında bir çok şeyi keşfetmek ve ayrıca biyolojik ilişkiyi belirlemek için genetik test uygulamak mümkündür. Daha önceleri, DNA analizi için kan kullanılıyordu. Şimdi, insanın tükürüğü, saç ve tırnakları bu tür analiz için kullanılıyor. Adli bilimde, doktorlar tek bir kılı kullanarak insanın yaşını ve cinsiyetini belirleyebiliyorlar. Ayrıca kişinin saçında hangi maddelerin ve mikroelementlerin var olduğunu belirleyebiliyorlar, insanın yaşamının periyodunda organizmasında bunlardan az ya da çok bulunmaktaydı. Bu tür veriler insanın yaşam tarzına işaret ediyor: hangi ilaçları aldı, ne yedi, vs. Eğer başka örnekler ile karşılaştırırsanız, saçın DNA analizi uzmanların onun "sahibini" saptamasını sağlar. Bu yöntem aynı zamanda çeşitli gömü yerlerini ve kadim kabirleri araştırmak için arkeologlar tarafından da kullanılıyor, çünkü saç kemiklerden daha iyi korunuyor.

Gerçek şu ki, bu bilginin sınırından çok daha uzaktadır. Şu sıralarda, bilim sadece spiral yapının (ki ayrıca insanda bol bol bulunmakta) ve madde ve enerjilerin birbiri ile bağlantısının gizemlerini algılamamanın eşiğinde duruyor. Bu arada, tüm bunların bilgisi kadim zamanlarda vardı, bu bilgiler ritüel eşyalarında, taşlarda, gömü yerlerinden insan eserlerinde veya mimarinin sembolik eşyalarındaki yazıtlarda, ayrıca farklı insanlar arasında neredeyse tüm dünyada ortak olan büyü ritüellerinin yankılarında bırakılmış olan kadim insanların işaretleri ve sembolleri ile kanıtlanıyor. Bu arada, ritüellerin saç, tırnaklar ve kemikler ile, başka deyişle gücü (bilgiyi) depolayabilen ve aktarabilen sarmal yapılar ile bağlantılı olması tesadüf değildir. Bilgi veya daha önceleri adlandırıldığı şekliyle "uyuyan güç" büyülü sözlerle, yani belirli ses titreşimleri ile veya düşünce veya dikkatin gücünü yoğunlaştırarak aktive ediliyordu (uyandırılıyordu). İnsanlar bu bilgiyi hem pozitif hem de negatif şekillerde kullanıyordu. Elbette, benzer ritüeller bugün kaldı, ama çoğunlukla anlamsız şekilde çarpıtıldı; zaten boş bir taklit, anlamı kayboldu.

Anastasia: Bir çok insan saç ve tırnaklar ile ilişkili farklı batıl inançlara, hatta tabulara sahip. Örneğin, kesilen saçın ve tırnakların dağılmaması gerektiği düşünülüyor, çünkü sahibi hakkında belirli enerji bilgisi taşıyor ve bunları kötü sonuçlara koyabilen kötü niyetli insanların ellerine düşebilir. Hatta bazı insanların tükürme tabusu var: insan sağa sola tükürmemeli, çünkü büyücünün o kişiyi lanetlemek için tükürüğü ele geçirebileceği düşünülür. Ya bu tükürme tabusu kent sakinlerine tanıtılsaydı; o zaman kültürümüz gelişebilirdi, sokaklar daha temiz olurdu ve belki, insanlar çeşitli rahatsızlıklardan ve kaynağı bilinmeyen hastalıklardan daha az sıkıntı çekerlerdi...

Rigden: Elbette kültür asla incitmez. Ama, bu sağlık, tabular, büyücüler ve batıl inançlar konusu değildir. Tüm bunlar dışsaldır, yine de insanın kendisinin içinden gelir. Bu bir alışkanlık, bireyin belirli düşünmesinin baskınlığı ve günlük

seçim konusudur. Eğer insan zihnini ideolojik kaostan temizlerse ve hayatına yaradılışın manevi önceliklerini sokarsa, o zaman batıl inançları ile hiç bir büyücü bir engel olmaz.

Anastasia: Sana tamamıyla katılıyorum... Bu tür sarmal yapılar vasıtası ile negatif etkinin örneklerinin çağdaş toplumun popüler literatüründe neredeyse her fırsatta tanımlanmasına şaşmamalı. Bununla birlikte, eğer negatif örnekler varsa, pozitif örnekler de olmalı. Bu bilginin ayrıca pozitif bir şekilde de kullanıldığından söz ettin.

Rigden: Diyelim ki başlangıçta bu bilgi insanlara tam olarak pozitif şekilde verildi. Saçı alalım, örneğin. Saç insan hakkındaki bilgiyi ve onun fiziksel ve enerji yapıları ile bağlantısını saklar. Kadim zamanlarda insanlar modern bilimin henüz anlamadığı saçın enerji yapısı ile bu bağlantısını biliyorlardı. Şimdi bunun sadece yankılarını bulabilirsin. Örneğin, diğer uluslar gibi kadim Slavlar dalgalı saçın kadına sihirli bir güç verdiğine veya erkeğin (savaşçının) tam olarak başının tepesinden alınan, omuzuna kadar inen saçının küçük bir tutamının da sihirli güçlere sahip olduğuna inanıyorlardı. Tüm bunlar insanın enerji yapısı ve manevi yolculukta yardımcı olmak için hayatta bunun doğru kullanılmasının olasılıkları hakkında eski bilgilerin yankısıdır.

Bir tutam kesilmiş saç bile insan ile bağlantısını sürdürür. Daha önceleri, topluluktan biri belirli bir amaç için uzun bir yolculuğa gönderildiği zaman, bu kişi topluluğa saçından bir tutam bırakırdı. O görevinde iken, topluluk zaman zaman bir çember şeklinde oturur, onun saçını ortaya koyar ve bugün meditasyon, dua dediğimiz şeyi yapardı. Başka deyişle, topluluktan insanlar, bilincin değişmiş halinde iken (meditasyonda), görevinde onu desteklemek için saçının tutamı vasıtası ile bu kişiye ilave manevi güçler verirlerdi.

Bu arada, daha önceleri, bir topluluk belirli bir kişiye manevi destek sağlamaya niyet ettiği zaman, onun saçının tutamları bu amaçla başlangıçta üç yerde kesilmekteydi ve bu yerler başın üzerinde bir üçgeni sembolize ederdi: şakaklarında (kulaklarının üzerindeki noktaya yakın) ve başının arkasında. Ve sonra, deyim yerindeyse topluluk bu kesilmiş saç üzerine meditasyon yapardı. Bu, onun negatif halini (kişinin geçmişi ile ilgili) bloke etmesine ve Hayvan doğasının yükselmesini baskılamasına yardımcı olmak için kullanılırdı. Alından asla saç kesilmezdi, çünkü insanın ön kısmı ve onun önündeki alan manevi yön ile, ileriye giden yol ile bağlantı olarak görülürdü.

Gerçekte, zayıf ve kısa süreli de olsa, saç vasıtası ile insanda çok gerçek bir etki uygulanırdı. Ama, bu tür etki sadece Şahsiyette zaten baskın olan şeyi güçlendirebilir. Başka deyişle, iyi bir insanın saçı vasıtası ile, en derin içsel

hisler ile etkileyerek, başka iyi bir insan pozitif enerji aktarabilir ve belirli bir zaman periyodu için onun içindeki pozitif güçleri kuvvetlendirebilir. Ama elbette, kendi üzerinde asıl çalışma hala Şahsiyete bağlıdır.

İlginçtir ki, kadim zamanlarda, bu tür ilave gücün bilgisi, yalnızca kişiye manevi yardım sağlamak için sihir ritüellerinde kullanılıyordu, oysa ki şimdi bu bilgi ya çarpıtıldı ya da negatif şekilde kullanılıyor. Her nasılsa insanlar, birbirlerine yardım amacıyla onlara verilen bu bilgiyi unuttular.

Anastasia: Bazı modern dinlerde, saç kesme ayinleri var. Örneğin: Tanrıya bir kurban olarak Hıristiyanlıkta keşiş yemini etmek, Mekke'ye hacca giden Müslümanlar arasında saçları traş etmek, Budist keşiş topluluklarında saçları kazımak veya Çinliler, Mançuryalılar veya Ainu (bir Japon etnik grubu) arasında başın ön kısmını traş etmek. Bu ritüeller neye dayanıyor?

Rigden: Tüm bunlar dinlerde, insanın tüm geçmişi ile yollarını ayırması ve belirli dine hizmet etmeye kararı olarak yorumlanan tamamen sembolik eylemlerdir, ki "Tanrıya kurban" olarak görülür. Gerçekte, eğer dışsal olarak insan saçını keserse veya kazırsa, ama nitelik bakımından içsel olarak değişmezse, tüm bunlar saf sembolizm olarak kalır. Tekrarlıyorum: Önemli olan belirleyici özellikler, kıyafetler veya herhangi dışsal ayırdedici görünüşler değildir, insanın içsel bileşenidir. Örneğin, saçı haç şeklinde kesme veya başın tepesini ya da alnı kazıma - bu çarpıtılmış bilgi aktarımıdır, insanların kendilerinin yaptıkları yorumdur, Tanrı ile bağlantısının, manevi yolda oluşunun insan tarafından tamamen sembolik dışsal gösterilişidir ve bu veya o din ile duygusal bağlantısıdır.

Anastasia: Öyleyse, insanların kişinin görünüşüyle yargılanmaması gerektiğini söylemeleri nedensiz değil... Mikro ve makrokozmosta sarmal formlar konusuna geri dönersek, zamanda sabit olan manyetik alanda elektronun hareketinin de sarmal olduğunu anımsıyorum.

Rigden: Bir çok doğal fenomen bu tür hareket ile bağlantılıdır. Büyük ölçekli doğal fenomenlerin, örneğin hava siklonlarının, dev okyanus anaforlarının (halkalar denen, merkezi okyanus seviyesinin düzinelerce metre altında yerleşik olabilen), spiral türbülans bölgeleri, spiral dalgaların üretilmesi vs, ve örneğin galaksiler gibi makro - cisimlerin sarmal yapısını ve hareketini not et.

Makrokozmostaki spiral form hakkında, yani bugün bilimin bilmediği, ama farklı insanların kadim söylencelerinde yansıyan şeyin daha fazlasını söyleyeceğim. Aklıma gelmişken, akıllı insanlar aşağıdaki soruları düşünmeliler: dünyanın olası resimlerinin görünür çeşitliliğine rağmen, neden

farklı insanların sahip oldukları ana bilgi şaşırtıcı şekilde benzer? Dahası, sadece bir kaç durumda, bu tür "tesadüfler" kültürler arasında temas ile açıklanabilir. Kadim insanlar Evrenin ve içindeki yaşamın nasıl oluştuğunu veya kutupsal kozmik prensiplerin ortak bir şeye sahip olduğunu nasıl biliyorlardı? Neden kadim insanlar dünyayı ebedi oluşum olarak ve onun içinde var olan şeyleri mücadelenin meyvesi olarak algılıyorlardı? "Çeşitli tanrılar ve ruhlar" ile yoğun şekilde iskan edilmiş çeşitli "alanların" varlığını (3,7, 9 ve daha fazla "cennet", "diyarlar", "cennet diyarları", vs), "çok - aşamalı Evreni", dünyaya form, karakteristikler ve özellikler tahsis eden, ama tüm bu özelliklerin kendisinden yoksun olan Evrenin tek temel prensibi kavramını nasıl biliyorlardı?

Neden söylencelerde bulunan elementlerin niteliksel ve niceliksel karakteristikleri benzerdir ve neden çoğunlukla dört elementten konuşurlar - su, ateş, hava ve toprak? Neden durumların çoğunluğunda, beşinci merkez element bu *dört* elementi birleştiriyor ve tüm bunlar birlikte dünyanın maddi temeline bağlı? Örneğin, kadim Çinliler dünyanın beş temel elementini "u-sin" deyişi ile belirttiler ("u" "beş" anlamına gelirken, "sin" hiyeroglifi "eyleme geçmek, hareket etmek" anlamına gelir), başka deyişle, "hiç bitmeyen harekette olan beş element." Yine, dünyanın gelişimini iki zıt kozmik prensibin etkileşimi olarak tanımladılar - yin ve yang. Kadim Hint yazılarında, dört elementin yanısıra, Evrende önemli bir rol Ruh'a (atman), zihne (manasa) ve ayrıca zamana (kāla), uzaya (dik) ve "akasha" kavramına tahsis edilmiştir. "Akasha" maddesi bölünmez ve her yere yayılan bir şey olarak temsil ediliyordu. Sadece tek karakteristik bir özellik buna tahsis edildi - Ses. Hint tanımlarına göre yukarıda sıralanan maddelerin hepsini birleştiren akashadır; yani, dört maddi ve dört maddi olmayan. Dünyanın insanların bir çok kutsal efsaneleri, insan varlığının beş temel bölümden oluştuğunun bilgisini muhafaza etti.

Bu arada, kadim insanların yaşam ve ölüm hakkındaki fikirleri çağdaş dünya görüşünden tamamıyla farklı idi. Onların dünya görüşüne göre, ölüm insanın son yok oluşu değildi. Yaşam ve ölüm kendi aralarında birbirlerine yakından bağlıdır ve birbirlerini tamamlarlar. Ölüm efsanelerde, var oluşun farklı bir formuna geçiş olarak görülür. Ama bu geçiş insanın yaşamının manevi kalitesine bağlıdır ve bu nedenle yaşam ölüme yol açar ve ölüm - yaşama denmiştir. Ölmek, insanın liyakatine dayanarak tekrar doğmak veya daha iyi bir dünyaya gitmek anlamına gelir. Dahası, *farklı bir dünyaya* bu geçiş insanın dönüşümü, ayrıca "kozmetik sulara" geçişi ile ilişkilidir (çeşitli efsanelere göre - kayık ile, kuş, at, yılan veya fantastik bir yaratık üzerinde).

Ve bu nedenle, elbette, dünyanın insanların efsaneleri Evrenin tam olarak nasıl yok olacağını tanımlar. Akıllı insanlar, kadim insanların tüm bunları nasıl bildiklerini ve böyle geniş - ölçekli kategorilerde nasıl düşünebildiklerini

düşünmelidir. En sonunda, kadim geçmişin insanları, çoğu durumlarda, yaşadıkları yerden başka bir yer hiç görmediler, Evrenin doğum ve yıkımı bir yana, dış uzaydan söz etmiyorum bile.

Bununla birlikte, Evren hakkındaki bilgi vardı! Ve dünyanın insanların tüm kozmolojik söylencelerinde genel öz, modern dilde konuşursak aşağıdaki gibi idi. *Tanrının dünyasından* (çeşitli efsanelerde farklı isimlere sahip - evrensel sular, evrensel okyanus, İlksel dünya, Yaratıcının dünyası), *İlksel Ses ortaya çıktı* (mitik Kuş, Ses, İlk Logos, Tanrının Kelamı). Bazen efsaneler dünyanın kaostan yaratıldığından söz eder. Bundan başka, Yunanca sözcük "kaos"un "boşluk" anlamına geldiğini anlamalıyız, "cha-" kökünden ve "esneyen, genişleyen", "geniş açılan" anlamına gelen "chaino", "chasco" sözcüğünden kaynaklanır. Bu nedenle, mitolojide kaos "genişleme", "aralık boşluk" ve "boş geniş yer" anlamına sahiptir.

Anastasia: Bu neredeyse dünyanın yaratılışını anlatan İncil'in başlangıcına benziyor: "Dünya formsuz ve boş idi, sonsuz derinliğin yüzeyinde karanlık vardı ve Tanrının Ruhu suların üzerinde süzülüyordu."

Rigden: Sadece şimdi İncil'in Sinodal (kilise konseyi) Tercümesi derin boşluğa sahip. Orijinal olarak, Musevi rahiplerin Sümer ve Babil kozmolojisini ödünç aldıkları kadim Mezopotamya metninde, buna "ilksel evrensel sular", "deniz" denmekteydi. Ve eğer tercümenin ondan yapıldığı orijinaldeki "havada süzülme" fiilinin anlamına bakarsanız, aynı fiilin ayrıca yuvada civcivlerini yumurtadan çıkaran "gurk tavuk"a uygulandığını fark edersiniz; ve "Tanrının ruhu" terimi (İngilizce çevriyazıda "ruakh Elohim") kadim Sami kökünden türemiştir ve Arapça "rukh" ile ilişkilidir. Bu kökten, dev mitik kuş Rukh ismi oluştu ve bu kuş hala kadim Arap masallarında ortaya çıkar.

Anastasia: Bu İncil hikayesinin dünyanın ilksel dünya okyanusu üzerinde süzülen büyük bir kuş tarafından nasıl yaratıldığını tanımlayan başka insanların daha önceki söylencelerine dayandığını mı söylüyorsun? Genel olarak konuşursak, evet. Sonuç olarak, dünyayı spesifik olarak bir kuş tarafından ilksel sulardan çekip çıkarma motifi dünyanın insanları arasında daha yaygın bir söylence.

Rigden: Mükemmel şekilde doğru. Bu nedenle, *İlksel Ses Evrene küre şekilli olarak doğum verdi (evrensel, kozmik yumurta, Altın Cenin, başlangıç tohum.) Kürenin yüzeyinde, Allat'ın (yaşam hareketine sebep olan başlangıç enerjisi) kuvvetlerinin etkisi altında, madde oluşmaya başladı (enerjinin bir kısmı maddeye dönüşmeye başladı).* Yine, Allat kuvvetlerinin sayesinde (mitolojide - her şeyin annesi, yaratılışın ilahi dişil prensibi, yaratım, uygulanabilir Prensip,

Anne - kuş, Tanrının iradesi, Tanrının düşüncesinin gücü), *madde birbiri ile etkileşmeye başladı*. Daha önceleri, Evrenin tam olarak nasıl oluştuğunu, ayrıca Allat, zaman, uzay ve yerçekiminin gerçekte ne olduğunu daha ayrıntılı olarak tanımlamıştım.

Anastasia: Evet, Sensei-4 ve Ezoosmos kitaplarında bu bilgiyi dahil ettim.

Rigden: İyi, bu şimdi hangi süreçlerden konuşmakta olduğumuzun daha net olduğu anlamına geliyor. *Böylece, Evrenin o başlangıç küresel halinin yüzeyinde Allat kuvvetlerinin en yüksek konsantrasyonu ve aktivitesinin yerlerinde, madde belirli oluşumlarda birikmeye başladı. İkincisi yaşamın kaynaklandığı gelecekteki galaksilerin öncülleri oldu.* (Farklı efsaneler bunu, muazzam ilk insanın, devlerin oraya çıkışının imgelerinde tanımlar, Evreni bedenleri ile oluşturan ve sonradan, ölümden sonra, parçalara ayrılan ve başka oluşumlara doğum veren öncüller). Bu arada, o başlangıç birikimleri içinde, şimdi bile mikrodalga aralığında kalmış olan ısısal radyasyonun yuvası, kaynağı ortaya çıktı. Bunlar şu sıralar bilim tarafından kozmik mikrodalga arka plan radyasyonu (kalıntı radyasyon) olarak biliniyor. Bu kesinlikle, maddi dünyanın yaratılması sırasında Allat kuvvetlerinin ilk etkisinin tezahürüdür. *Gerçekte, Allat sayesinde maddenin yaşam ile donatılmaya başladığı ve var olan her şeyin düzenlenmesinin başladığı not edilmelidir.*

Ve işte Evrenin şimdi temsil ettiği şeyin anlayışını veren Evrenin oluşumunun bir diğer çok önemli yönü. *Birleşik düzenli form için (Tanrıya doğru) Allat'ın kuvvetinin sevki, "içeriden dışarıya" Evrenin hareketini ayarladı ve genişlemeye doğru sağ spiralde dönüşünü başlattı.* Yaradılışın fonksiyonu bu şekilde ayarlandı. (Üst Paleolitik zamanlarından insanlar bu "içeriden dışarıya" hareketi sembolik olarak doğru swastika ile ("düzgün", "doğru" swastika) tasvir ettiler, başka deyişle, kenarları sola bükülmüş haç olarak. Bu tür swastika saatin yönünde hareketi sembolize eder - sağ yönde. Bu arada, Sanskritçeden tercüme edilen, Eski Hint sözcüğü "swastika" "iyi ile ilişkili" anlamına gelen "su" sözcüğünden gelir, "su-asti" "güzel mevcuttur", "iyi var oluş" anlamına gelir.

Eşzamanlı olarak, Evren doğru spiralde dönerken, Allat kuvveti Evrenin içinde ters spiralde, Allat'ın asıl yönüne zıt olan yönde dönmeye başlayan karşıt kuvvete doğum verdi - maddeyi birleşik materyal bir Zihinde (Hayvan zihni) biraraya getirerek, "dışarıdan içeriye". Böylece, yok edici fonksiyon oluşturuldu, Allat kuvvetlerine zıtlık. (İnsanlar sembolik olarak bu "dışarıdan içeriye" hareketi doğru olmayan, saldırgan, ters swastika, kenarları sağa bükülmüş haç olarak tasvir etti. Bu tür swastika saatin tersi yönde hareketi sembolize eder - sol yönde. Mitolojide, zıt kuvvetin ortaya çıkışı sudan ateşin ortaya çıkması imgesinde yansır).

Anastasia: İki swastikanın dönüşlerinin anlayışı ile ilgili, daha önce verdiğin aşağıdaki açıklama bana yardımcı oldu: eğer bir fincan çayda bir kaşık ile saat yönünde "bir vorteks" (huni) döndürürsen, kenarlarda doğru swastikanın dalgalarını görmek mümkündür. Ve eğer bu sıvıyı saatin tersi yönde döndürürsen, ters swastika dalgaları gözlenir.

Rigden: Doğru, bu insanın günlük temelde karşılaştığı en açık örnek. *Böylece, Evrende iki direkt olarak karşıt kuvvet bu şekilde ortaya çıktı: Evreni dışarı doğru döndüren daha büyük kuvvet ve Evrenin kendi içinde ona karşıt olan daha küçük kuvvet. Bu iki kuvvet kendilerini tezahür ettirdikten sonra, Evren küresel şeklini kaybetti ve bunların etkisi altında basıklaştı, yani, sıkıştı, düzleşti.* Bu nokta dünyanın insanların kozmik efsanelerinde dünya yumurtasının çatlaması, iki yarıya bölünmesi, bunlardan cennet ve dünyanın yaratılması ve bölünmeler (alanlar) ve aralarına suların yerleşmesi olarak kayıtlıdır. Diğer efsaneler yumurta çatladıktan sonra kalan bileşenlerin genişlediğini ve Evrene dönüştüğünü söyler. Yine başka bölümler dünyanın direkt olarak karşıt fonksiyonları olan iki elemente veya iki ilaha bölünmesinden söz eder, görünmez çiftin yaratılması.

Spirallerin kendileri söylencelerde, örneğin, karşıt fonksiyonları olan tanrıların ilk çifti olarak temsil edilir (biri ilahi öze sahip ve diğeri şeytani öze sahip), onlardan daha sonra diğer tanrılar geldiler. Efsanelerin başka bir versiyonunda, bunlar yarı insan ve yarı yılan şeklinde tasvir edildiler (bundan başka, su ilahları olan yaratıcılar kendine özgü yeşil renkte bedenlere sahip idiler). Üçüncü bir versiyonda, düzeni, yaşam sularını, doğurganlığı ve ışığı bedenleyen karakterler vardı; zıt olanlar düzensizliği, ölümü, karanlığı, eşleştirilmemiş yaratığı temsil etti (örneğin, Afrika söylencelerine göre, Evrenin ustası olmayı arzu eden çakal). Böylece, Evrenin yaratılması söylencelerde bu şekilde yansdı. Sadece modern insan konunun manevi yanının anlayışını kaybetti ve her şey kadim hikayelerin materyal algısının seviyesine indirildi.

Anastasia: Öyleyse bu, şimdi Evrenin Allat'ın hareketinden dolayı bir spiralde genişlediği anlamına mı geliyor, doğru mu?

Rigden: Evet, ve geçme zamanında dönüşler aynı kalırken, her ardıl, daha büyük dönüşte hızı artıyor. Bu nedenle, galaksilerin toplam hareketi dahil, Evrendeki maddenin toplam hareketi bir spiral olarak gerçekleşiyor.

Anastasia: Bu gerçekten önemli bir bilgi ve tamamen farklı bir perspektiften dünyanın görüşünü açıyor.

Rigden: Bu arada, "spiral" sözcüğü, "büklüm, eğri", "yılanın kıvrılması" anlamına gelen Latince sözcük "spira"dan kaynaklanır. Bu son isim, yılanın kutsal bir hayvan olarak düşünüldüğü ve dünyanın görünmez süreçleri ile ilişkili bir çok şeyin o zamanlar insanlara görünür dünyanın açık örnekleri ile açıklandığı Doğudan gelir. Örneğin, spiral hareket yılanın kıvrılması görsel örneği ile açıklandı.

Manevi uygulamalarda, bir çok şey aynı zamanda enerjinin spiral hareketi ile bağlantılıdır. Örneğin, Doğuda, kadim Hindistan'da, insanın gizli, muazzam potansiyeli Kundalini enerjisi ile sembolize edilir, omurganın tabanında yerleşik olan depo. Kadim zamanlardan bu yana, bu enerji *bir spiral şeklinde üç buçuk kez kıvrılmış uyuyan yılan* sembolü şeklinde tasvir edildi. Bu arada, "kundalini" sözcüğü Sanskritçeden "(güç) spiralde kıvrılmış", "yılan şeklinde kıvrılmış" olarak tercüme edilir. Uyuyan "Kundalini Yılanın" uyanmasının ve onun aktivasyonunun manevi uygulamalarda en yüksek başarılarından biri olduğu düşünülür. Ama gerçekte, bildiğin gibi, bu manevi gelişimde yalnızca başka bir aşamadır, sadece başka bir adım, bundan fazlası değil.

Dünyanın çeşitli insanların söylencelerinde, yılan sembolünün bereket ile, dişil yaratıcı güç ile, toprak, hava, su, ateş ile (özellikle cennet ateşi), ayrıca Bilgelik ile ilişkili olduğundan söz etmeliyim. Şimdi, zaten bildiğin bu bilgiyi, örneğin hücre bölünmesi, elektronun hareketi, hava siklonları, anti siklonlar ve girdaplar ile karşılaştır. Veya bilginin uzun vadeli depolanması ve aktarımı ile bağlantılı spiral yapıların (örneğin, DNA) fonksiyonu ile. Burada Bilgelik sembolün var. Yine de, bu bugün bilinen şeyin sadece küçük bir parçası. Modern bilim bunda tanımlanan fenomenleri ilişkiler dilinde henüz algılamadığı için, insanların şimdiye kadar "ilkel mitoloji" ile ilişkilendirdikleri örneğin Dünya, dış uzay ve galaksiler hakkında çok fazla bilgi var. Bu bilginin söylencelerde başlangıç formunda korunmakta olduğunu söyleyemeyeceğim, ama eğer küresel fiziksel süreçler bilinirse, insan fantezisinin var olan dokunuşları ile bile bu hala anlaşılabilir.

Anastasia: Eğer mümkünse, lütfen bu tür bilginin bir örneğini ver.

Rigden: Pekala, Örneğin Avrupa, Asya, Afrika veya Amerika'nın kozmogonik söylencelerini ele alalım. Bunların çoğu kıvrılmış yılan imgesi ile bağlantılıdır. Spesifik olarak, eğer aşına olduğun, örneğin *bin* - başlı (veya diğer yorumlarda *yedi* - başlı) yılan Shesha sözcüğü ile ilgili olarak, Kadim Hindistan'ın en azından efsanelerinin çekirdeğine varırsan, çok fazla şey anlarsın. Sonuç olarak, kadim efsanelere göre, o sadece Dünyayı desteklemiyor, ama sayısız *kıvrımları* sayesinde, aynı zamanda tanrı Vishnu için bir yatak olarak hizmet ediyor. Dahası, efsaneler sayısız ağzı ile sürekli olarak tanrı Vishnu'nun ihtişamını ve ismini seslendirdiğini tanımlıyor.

Anastasia: Evet, Vishnu Hindu mitolojisinde en yüksek tanrılardan biridir. Brahma, Shiva ve Vishnu ilahi üçlüyü oluşturur - "Trimurti", yani, Sanskritçede "üçlü form". Hint geleneğinde Vishnu ismi evrensel canlandırıcı prensip olarak "her şeyi kucaklayan" ve "her şeye nüfuz eden" şeklinde yorumlanır.

Rigden: Bu doğru. Bu efsaneye göre, her dünya döngüsünün sonunda yılan Shesha'nın Evreni yok eden zehirli ateşini tükürdüğüne inanılır. Sonra Vishnu uykuya dalar, dünya nedensel okyanusunda yüzen o yılanın üzerinde dinlenir. Tanrı Vishnu uyandığı zaman, yılan Shesha'nın kıvrımlarına yaslanırken, yeni yaratılışı tasavvur eder. Sonra Vishnu'nun göbeğinden bir *Lotus* büyür. Lotustan Evreni yaratan Brahma kendini tezahür ettirir. Ve yeni bir dünya döngüsü gelir ... İlginçtir ki, yılan Shesha'nın daimi sıfatı Ananta'dır, anlamı "Sonsuzluk."

Anastasia: Yılan sonsuzluğu temsil ediyor... Ananta sonsuzluğun sembolüdür. Yılanın kıvrımlarının enerjinin spiral hareketi anlamına geldiğini varsayarsak ne olacağını merak ediyorum.

Rigden (gülümser): Fazlasını bile söyleyeceğim: bazı söylencelerde, yılan Shesha Vishnu'nun illüzyonu olarak görülür, diğer söylencelerde Vishnu'nun bir parçası olarak görülür.. Sadece daha "gerçekçi" söylenceleri oku, örneğin, Dünyayı çevreleyen Mısırlı yılan Mehenta hakkında olanı veya efsanelere göre okyanusta yaşayan ve bütün Dünyayı kuşatan İskandinav Midgard yılanı hakkında olanı... Veya batı Afrika insanların mitolojisini al, örneğin Dogon'ların. Onlar Dünyanın bir jant gibi tuzlu su olan uzay tarafından çevrelendiğinden bahsediyorlar. Tüm bunların etrafını kuyruğunu ısırarak çok büyük bir yılan sarıyor. Dünyanın merkezinde, demir bir sütun var ve yerkürenin diski gün boyunca demir eksenini etrafında dönüyor. Ya da Güney Amerika'nın orta kısmının Yerlilerinin söylencelerine bak, onlara göre gökyüzünün dünyaya düştüğü zamanlar vardı ve sadece gökyüzünün ve dünyanın etrafında kıvrılan yılan bunları ayırabiliyordu. Hala bunları ayrı tuttuğuna inanılıyor.

Anastasia: Başka deyişle, iki ortamı dengede tutan, spiral yapısı olan bir tür kuvvet alanı olabilir?

Rigden (gülümser): Ve Amazon havzasının Yerlileri, Boyusu yılanın kendisini dünyaya gündüz *Gökkuşağı* şeklinde (cennet *suyunu* içen yağmurun ustası olarak) sunar, gece ise kendisini Samanyolunda bir kara delik olarak tezahür ettirir.

Anastasia: Kara delik? İnanılmaz!

Rigden: Bilgi mevcut, ama bunu anlamak için, dünyanın nitelik olarak *farklı* algısına gereksinim vardır. Dış uzay hakkındaki konuşmamıza geri dönelim. Kara delik bu dünyada eşsiz bir fenomendir. Maddeyi kendisine çeker ve uzağa iterken onu imha eder (ve böylece maddeyi oluşturan bilgiyi muhafaza eder). Ve akıllı insanların düşünmesi gereken şey budur, çünkü bu sürecin anlaşılması Evrenin yaratılması hakkındaki soruya gerçek yanıtı verir ve sadece buna değil. Bu yanıt makrokozmos ve mikrokozmos fenomeni hakkında çarpıtılmış insan fikrini tamamen değiştirir. O zaman bilginin neden hiç bir yere yok olmadığı ve kara delik tarafından uzağa itildiğinde, neden Evrenin belirli bölgelerinde yoğunlaştığı açık hale gelir. Bu bilgi yapı taşlarının düzenli şekiller oluşturmasını ve Hiçbirşeyden madde yaratmasını sağlayan nedir? Neden Evrenin genişlemesinde, sanki hiç bir yerden geliyor gibi moleküler bulutlar ortaya çıkıyor ve bu tür bulutların içinde elektromanyetik alan nasıl oluşuyor? Makro cisimlerde, örneğin devasa yıldızlarda moleküllerin birleşmesini sağlayan nedir? Ve son olarak, yaşama doğum veren ve sadece yaşama değil, ama bazen Zeki yaşama doğum veren nedir? İlk bakışta, bu soruların zor olduğu görünüyor. Ama, eğer araştırmacı insan zihni kitaplarında verilen önceki tüm bilgileri biraz önce söylediğim şeyler ile karşılaştırırsa ve beyninin "plastik köpük yapı taşlarını" biraz kullanırsa, bir çok şey değişebilir, en azından insanların hayatlarında... Diğer taraftan, herhangi yeni bir şey söylemedim. Tüm bunlar bir zamanlar insanlık tarafından biliniyordu.

Anastasia: Öyleyse insanlar maddeyi yaratan bilginin varlığını biliyorlardı.

Rigden: Kısmen. Örneğin, Kadim Mısırda, bu bilgi gelecek nesiller için miras olarak altın tabletlere kazılıyordu. Daha sonra, insanlar bu mirasa Thoth'un Kitapları dediler, fakat tabletler en sonunda yok edildiler veya daha doğrusu eritildiler, çünkü çoğu insan her zaman altına Bilgiden daha fazla değer verdi. Bununla birlikte, tabletin kopyaları papirüs tabakalara yeniden kazındı veya en azından muhafaza edildi. Maalesef, bu tür kopyalar buldukları yerlerde rahipler tarafından telaşla yok edildiler, çünkü onlarda içerilen bilgiler rahiplerin insanlar üzerindeki gücünü zayıflatıyordu. Yine de, bir şey kaldı ve saklanmakta ve Hırvatistan dağlarında yeniden gizlenmekte olan bu bir şey 19 ncü yüzyılın ikinci yarısında dünyaya iki ünlü bilim adamını verdi. Ama bu bir şey 1936'da yanlış ellere düştüğü zaman, tersine döndürülmez sonuçlara neden oldu, daha sonra bunun başlangıcına Hiroshima ve Nagasaki'nin barışçıl sakinleri tarafından tanık olundu.

Anastasia: Evet, herkesçe bilinen insan seçimi.

Rigden: Böylece, her şeyi hesaba katarak, bu tür bilgi gelecek için önemli olmasına rağmen, şu şekilde söyleyelim, çağdaş "rahip bilimcilerin" en büyük zorbalığını tahrik eder...

Anastasia: "Rahip bilimci?"

Rigden: Evet, arzuları bilimin ilerlemesine doğru değil, kafalarındaki "taçları" korumaya doğru yönelmiş olanları ve bilimdeki kendi fikirlerinin sarsılmaz olduğuna inananları kastediyorum. Elbette, halkın önünde, bu Bilgiyi linç etmeye çalışırken ve Hakikate aptalca gülerken sadece hiddetlenirler, ondan korkularını saklarlar.

Anastasia: Yine de, dünyada Hakikatin kendisi adına Hakikati bilmeye özlem duyan, bilinçleri "otoritelerin" bu tür fikirleri ile kör olmamış gerçek bilim insanları var.

Rigden: Hiç şüphesiz, bu Bilgi en sonunda aslında Gerçek Bilim İnsanları olanları bulur. İnsanlar bu bilgiyi doğrulamaya, karşılaştırmaya başlar ve sonunda Hakikate erişirler. Yönü gören ve Bilgiye sahip olan araştırmacı bir zihin, kasten söylemediğim her şeyi kendi kendine keşfedebilir, böylece Hakikati bilmeye kendi yolunu açar. "Otoritelere" gelince, hiç bir otorite gerçek bilimde var olamaz. **Gerçek bilim Hakikati bilme sürecidir ve güç elde etme aracı değildir.**

Kara delik hakkındaki ve maddi Evrenimizdeki en ağır mikro - cisimler hakkındaki bu bilgi doğrulandığında (bu modern ekipman ile bile yapılabilir), bu keşifler sadece modern bilimin Evrenin orijini ile başlayan ve mikrokozmosta parçacıkların dönüşümü ile sona eren sayısız çözülmemiş sorularına yanıt vermez. Mikrodan makro cisimlere ve bunların oluşturduğu fenomenlere kadar her şeyi kapsayan, dünyanın yapısının tüm anlayışını radikal şekilde değiştirir. Bu, (manevi bileşenin) bilgisinin birincil doğasını onaylar. Her şey bilgidir. Madde bunun gibi mevcut değildir, o ikincildir. Birincil olan nedir? Bilgi. Bunun kavranması çok şeyi değiştirir. Bilimde yeni trendleri ortaya çıkarır. Ama asıl şey, insanların insan varlığının gerçek yapısının sorusuna yanıt vermeleridir. Sonuç olarak, insanın özü ve fiziksel bedenden farklı olan genel enerji yapısı hakkındaki bilgi hala gizli tutuluyor. Böyle bir anlayış, sırası gelince, bir çok insanın dünya görüşünü maddi olandan manevi olana kökünden değiştirir.

Anastasia: Evet, bu aslında insan uygarlığının gidişini gerçek manevi gelişime doğru değiştirebilir.

Rigden (gülümser): Sadece eğer insanlar seni duyabilirse.

Anastasia: İnsanların aslında bunu işiteceklerine inanmak isterdim. Sonuç olarak, bu Bilgi çok eşsiz...

Rigden: Bu Bilgi sadece, insan maddi dünyanın kalıplarının ötesini çok fazla anlarsa ve Ruhı olayların ufkunun ötesine gitmeyi arzu ettiği zaman, insan için eşsizdir. Ama çok fazla insan... Çok fazla kez Bilgi farklı zamanlarda verildi. İnsanlar zamanla bunu kaybetmeye eğilimlidir. Ve neden? Çünkü insan zihni basit olanı o kadar çok karmaşık hale getirir ki, artık Hakikati görmek olanaksız olur.

Aslında bu konuda, **kadim bir Hint meseli** vardır. Kadınların erkekler ile sadece eşit haklara sahip olmadıkları, aynı zamanda onların manevi bilgeliklerine son derece saygı gösterildiği zamana kadar gider... "Bir zamanlar bir kadın yaşıyordu - ismi Vidya olan bir Bayan Öğretmen (Sanskritçeden tercüme edilince, bu isim 'Bilgi' anlamına gelir). Onun, ismi Amrit ('ölümsüz') olan bir öğrencisi vardı. Öğrenci yetiştiğinde, Bayan Öğretmen ona anlattı, "Sen yetiştin, şimdi düşüncelerini ve duygularını kontrol edebiliyorsun ve öfkeni zapt edebiliyorsun. Şimdi git ve dünyayı gör. Hakikatin tek tohumunu bulmaya ve bilmeye hazırsın." Amrit sordu: "Bayan Vidya, bilge sözlerin ve iyi eylemlerin için sana minnettarım. Bana çok şey öğrettiler. Ama bana en azından Hakikatin tek tohumunu nerede arayacağımın ipucunu ver." Bayan Vidya sadece gülümsedi ve yanıtladı, "Ruhunu dinle, seni doğru yöne yönlendirecektir."

Amrit büyük bir şehire varır varmaz, diyarın İmparatorunun insan hayatının anlamını tartışmak için bilgelerin büyük konseyini topladığı haberini işitti. Kazanan büyük bir ödül ile ödüllendirilecekti - boynuzları altın ile bezenmiş yüz inek. Amrit Hakikatin biricik tohumunu nerede bulacağını sorusunun yanıtını alma umudu ile konseye gitti. Ama beklenmedik bir şey oldu.

Bilgelere "Yaşamın anlamı nedir?" diye sorulduğu zaman, her biri kendi yollarında yanıtladı. Bilgeler arasında bir kadın şöyle söyledi: "Bu dünya, insanlar için geçici bir konuttan başka bir şey değildir. İnsan sıkılmış yumruklar ile doğar, hayatı fethetmeye çalışır. Ama açık avuçlar ile ölür, dünyadan tek bir toz zerresi bile almaz. Hayatın anlamı, ölüm sonrası hayattaki kaderini oluşturan insanın arzularının doğumundadır." Bilgelerden bir adam tartışmaya devam etti: "İnsanın arzuları denizin kumları gibi saymakla bitmez. Ama eylemleri granit taşları gibi nadirdir. İnsanın eylemleri yaşamını oluşturur. Onun kötü veya iyi eylemleri onun iyi veya kötü talihi olur. İnsan hayatının anlamı, her "burada ve şimdi"de yaptığı şeylerden oluşur. Bilgelerden başka bir kadın onu yanıtladı: "Eylemler yalnızca insanın düşüncelerinin sonuçlarıdır. Eğer bir insan kötü düşünceler ile harekete geçerse, araba tekerleğinin öküzün bacaklarını takip

etmesi gibi, ıstırap onu takip eder. Eğer insan iyi düşünceler ile harekete geçerse, parlak güneşten bir gölge gibi, neşe onu takip eder. İnsanın hayatının anlamı düşüncelerinde yatar."

Böylece tartışma öğlene kadar devam etti. Sonunda, o zamanın iyi tanınan, eğitimiyle hükümdarlıkta ünlü gurularından biri dedi ki: "Düşünceler, yıldırımından ateşin patlaması gibi duygulardan patlak verir. Dünün insanı yarının insanından farklıdır. Hayattan öğrenebilmek iki kez yaşamak anlamına gelir. Hayatın anlamı sıkıntı ve üzüntülerden gelen değişimlerde dir." Bu sözleri sessizlik izledi. Diğer bilgilerden hiç biri yanıt vermeyince, sıradan insanların arasında duran Amrit tartışmaya katılmaya karar verdi ve dedi ki: "İnsan hayatı bir rüya gibi geçer. Anlamını anlamak için, uyanmak gereklidir. Dıştaki değişimler, sadece eğer insanın iç dünyasından geliyorsa iyidir. Bu dünyada tüm var olanlar ve var olmayanlar buradadır - İnsan Ruhunda. Bu Hakikati bilmek hayatın anlamıdır." Halk bu sözlerden sonra memnun oldu ve bilgiler onaylayarak başlarını salladılar, bu bilinmeyen genç adamdan gelen bilgeliği kabul ettiler. İmparatorun ödülü Amrit'e verildi ve böylece sadece bir günde aniden zengin ve ünlü oldu.

Konseyden sonra, Amrit'e o noktaya kadar tartışmada muhaliflerinden daha iyisini elde etmiş olan ve bu genç adamın ondan zaferi beklenmedik şekilde aldığı iyi tanınan guru yaklaştı. Amrit'e neden bu diyara geldiğini sordu. Ve Amrit'in Hakikatin tek tohumunu arayışını öğrenince, sevindi: "Oh, genç adam! Sözlerle anlatılmaz kadar şanslısın! Bugün sadece zenginlik ve ün kazanmadın, aynı zamanda gerçek bir dost ve bilge bir öğretmen kazandın - kendimi. Bu diyarda iyi tanırım. Hakikatin bir çok tohumunun gizli olduğu farklı bilimler öğretiyorum." Ünlü guru ile bu konuşmadan sonra, Amrit onun öğrencisi olmaya karar verdi ve tüm parasını ondan dünyasal bilimleri öğrenmeye harcadı. Kısa sürede en iyi öğrencilerinden biri oldu, bir çok dilde ustalaştı ve o zamanın tüm bilimlerini öğrendi.

Başarıları için gururla dolu olarak, Amrit Bilgelik evine geri döndü. Bayan Vidya bahçede idi. Onu gördüğüne hoşnut olarak, Amrit ona yolculuklarını anlatmaya başladı: "Bilgelik evinden ayrıldığı zaman, beklenmedik bir şey oldu. O gün, ülkenin İmparatoru bilgelerin büyük konseyini topladı. Soruma yanıt almayı umarak oraya gittim. Konseyde insan hayatının anlamı tartışılıyordu. Fikrimi dile getirdim ve aniden İmparatorun ödülünü aldım. Sadece tek bir günde, zengin ve ünlü oldum. Hakikatin tek tohumunu bilmek için, tüm parayı ünlü bir gurunun derslerine harcamaya karar verdim. Şimdi bir çok bilimlerde büyük bilgi edindim ve onların her birindeki Hakikatin bir çok tohumunu sana anlatabilirim..." Böylece, Amrit öğrenmiş olduklarını anlatmaya

başladı. Ama, Amrit'in başarılarının ve kazandığı bilginin hikayesini dinleyen Bayan Vidya sadece gülümsedi ve dedi ki:

"Öğrendiklerini gösterdin. Dünyada tek öğrendiğin şey zihinden gelen bilgi. Bu, Hakikatin tek tohumunu bulduğun ve öğrendiğin anlamına gelmiyor. Çokluluk Bütünden doğar. Kutsal Olanın özüne nüfuz etmek için, hissetme yeteneğine, ayrıca farkındalık ve anlayışa gereksinimin var." Bayan Vidya yerden en yakın ağaçtan düşen bir meyveyi aldı ve Amrit'e gösterdi: "Maddi dünyanın neyden dokunduğunu okudun, ama neyden yaratıldığını ve tüm bunların var olma nedenini kaçırdın." Bayan Vidya meyveyi iki yarıya böldü. Tohumu çıkararak, onu da iki yarıya böldü, tohumun içindeki posayı Amrit'e gösterdi. "Zihnini ile, ondan büyük bir ağacın büyüdüğü tohumun görünür özünü tanıdın. Ama sadece hissetme yeteneği vasıtası ile görünmez olanı, ondan büyük ağacın yetiştiği o yaşam veren boşluğu bilebilirsin. Tohum sadece bu yaratıcı boşluk için bir gövdedir. Yaşam veren boşluk, her şeyin doğduğu ve her şeyin tekrar içine çözüneceği Hakikatin tek bir tohumundan dokunur.

Yola koyulduğun zaman, bu bilgiye zaten sahiptin. Bunun sayesinde, zenginlik ve ün elde ettin. Ama zenginlik sorumluluğu anlamak için verilirken, zenginliği zihin için kullandın. Bu dünyanın zenginlikleri, her şeyin geçici olduğu ve ölüme maruz olduğu bu dünyaya aittir. Zenginliği insanların yararına kullanmış olsaydın, bir parçası senin içinde de olan Hakikatin tek tohumunu bulur ve bilirdin." "Ama şimdi ne yapmalıyım?" Amrit sinirli bir şekilde mırıldandı. "Artık hatamı düzeltmek için zenginliğe sahip değilim." Bayan Vidya yanıtladı: "Durduğun noktadan yoluna devam et. Zaten sahip olduğun deneyimin üzerine inşa ederek yoluna devam et. İnsanların değer verdiği ve böylece görünür dünyayı algıladığı dünyasal bilgiyi edindin. Git ve insanlara bu bilgiyi öğret ve onlara sadece görünür dünyanın neyden dokunduğunu gösterme, aynı zamanda onlara neyden oluştuğunu ve tüm bunların neden var olduğunu göster."

Amrit şaşırıldı: "Kendim bilmediğim şeyi insanlara nasıl gösteririm?" Bayan Vidya gülümsedi: "Bilmediğin kişi ol. Kendin ol, çünkü içinde Hakikatin tek tohumunun bir parçasına sahipsin. O Biri bul ve Onu algıla. Bu en önemli şeydir. Hakikatin tek tohumunu algıladığında, kendini bileceksin." Amrit sordu: "Ama bunu nasıl yaparım?" Bayan Vidya yanıtladı: "Zihnini insanların yararına kullan ve deneyim kazan. Eylemlerin Hakikat adına hislerden geldiği zaman, Ego adına sayıca fazla olan söylenmiş sözler zihinden geldiği zaman, o zaman Hakikatin tek tohumunu algılayabilirsin."

Anastasia: Bu ilginç bir mesel ve tüm zamanlar ile ilgili.

Rigden: Modern insanlığın problemi, bencilliğin bilgiyi o kadar baştan başa parçalamasıdır ki bu bilginin tek anlamı, amacı kayboldu. Bugünlerde astrofizikçilerin, örneğin, kara delikler ile ilgili inanılmaz teoriler geliştirerek sadece yıldızlara bakmayı tercih etmelerinin nedeni budur. Ve arkeologlar ve etnologlar antik çağlara dalarak ve geçmiş hakkında tahminlerini dillendirerek sadece aşağıya bakmayı tercih ediyorlar...

Anastasia: Sonuçta, tek bir bütünün çok - yönlü idrakinde birlik yoktur, ufukların genişlemesi yoktur ve en önemlisi - insanın kendisi ile ilgili, gerçek özü ile ilgili bilgisi yoktur.

Rigden: Maalesef, bu böyle. Bu konuda başka ilginç bir örnek vereceğim. Daha önce sözünü ettiğim gibi, Batı Afrika'da Dogon kabilesi var. 19 ncü yüzyılın sonunda, önde gelen Avrupa ülkeleri Afrika'yı kendi kolonilerine bölmeye başladıkları zaman, bu kabilenin yaşadığı araziler, aynen komşuları gibi Fransa'nın hakimiyetine girdi. O zamanlar, Afrika kıtasından aktif köle ticareti vardı. Bununla birlikte, Dogon etkilenmedi, çünkü erişilmez bölgelerde yaşıyorlardı. Bu nedenle onların varlığını öğrenen ilk insan "yabani" kabilelerin listesini yapan koloni birliklerinin bir görevlisi idi. Bu insanlara karşı tutumu kendi ülkesinin politikacıları tarafından yaratılan kalıba karşılık geliyordu; başka deyişle, o "yabaniler insan varlıkları bile değiller". Bu insanların kültürü Fransız Afrika kültürü uzmanı etnograf Marcel Griaule tarafından keşfedildi (Avrupa'dan sadece dar bir uzmanlar çevresi için). Her şeyden önce, Dogon yaşamının manevi yönü ile ilgilendi ve bu ülkenin rahiplerinin en sonunda kendi en büyük sırlarını ona ifşa etmelerinin nedeni budur.

Anastasia: "Gizli Bilgi iyi kalbi ve saf düşünceleri olan insana ifşa edilir"...

Rigden: Mükemmel şekilde doğru... Ama, dünya Dogon'un kozmolojik sistemini bu etnografin çalışmalarından değil, arkeoloji ve etnografiye de meraklı olan ve tüm bu bilgileri karşılaştırmayı başaran bir astronomun çalışmalarından öğrendi. Bu nedenle Dogon ve aynı soydan Bambara insanları orijinal bilgiyi pratik olarak en az bozulma ile, çoğu zaman bu bilginin anlamını bile anlamadan koruyan bir kaç insan arasındadır. Ve ikincisi öyle ki, tüm modern bilimsel başarıların çok önündedir.

Anastasia: Bu ilginç...

Rigden: Dogon ve the Bambara'nın kozmolojisinde, Evrenin yaratılmasındaki titreşim ve spiral hareketin önemli ilksel rolü hakkında bilgi vardır.

Anastasia: Dogon Evrenin spiral hareketi hakkında bilgiye mi sahip?!

Rigden: Evet. Dogon mitolojisinde, en yüce bir ilah vardır - ismi Amma olan tanrı yaratıcı. Dogon söylencelerinden biri, dünyanın "Amma" sözcüğünden kaynaklandığını söyler.

Anastasia: Afrika'daki Dogon'un "Amma" sözcükleri olması ilginç, Hint efsanelerine göre, Evren "Om" kutsal sesinin titreşiminden kaynaklanmış. Vedalarda, bu ses ayrıca Tanrının dünyasına yaklaşan Ruhun sembolü olarak görülür ve özel bir işaret ile ifade edilir...

Rigden: Kesinlikle, tüm bu efsanelerde bir zamanlar tek ve aynı temel ve Bilgi vardı. Bu nedenle Dogon mitolojisine göre, dünya "Amma" sözcüğünden ortaya çıktı. Bu sözcükten başka hiç bir şey yoktu. *İlk sözcük* Dogon'un "kize-uzi" dediği dünyanın sonsuz şekilde küçük temel elementi meydana getirdi (bu ayrıca darı tohumu Po'dur). İçsel titreşim vasıtasıyla "kize-uzi" "dünya yumurtasına" dönüştü. Dogon söylencelerinde, Amma "*dönen vorteks*" sıfatına sahiptir ve onun hareketinin *bir spiralde* ilerlediği not edilir. Dahası, Amma'nın yaratımları tanımlanır ve ayrıca yedi dünya, Güneş ve Ay'dan söz edilir. Özellikle, Güneşin sekiz sarmallı kırmızı bakır spirali tarafından çevrelendiğinden. Ay aynı spiral ile çevrelenmiştir, ama beyaz bakırdan. Şaşırtıcı şekilde, modern fizik bu soruların bilimsel anlayış seviyesine henüz ulaşmadı. Ama bu en ilginç olan şey değildir. Dünyanın yaradılışına geri dönersek... "Po tohumu" yaratıldıktan ve spiral şeklinde harekete başladıktan sonra, "görünmez Amma" bu dünyadaki her şeyi belirleyen işaretleri yaratmaya başladı: Amma'ya ait olan iki "yol gösterici işaret" ve sekiz "ana" işaret...

Anastasia: İşaretler? Shambala'nın da işaretler ile iletişim kurduğunu ve olayları yarattığını düşünürsek... İşaretler esasen özel bir konu. Yukarıda sözü edilen efsane ile ilgili olarak, okuyucular sorabilir: "'yol gösterici ve ana işaretler' ne anlama geliyor?"

Rigden: Pekala, her şeyden önce, Dogon'un bu tür bilgiye sahip olduğu gerçeği, onların atalarının bunu çok eskiden olan temas vasıtası ile aldıkları gerçeğini doğrular. İki "yol gösterici" işaret, sadece söylencelerinde Amma adını verdikleri kişi tarafından kullanabilen işaretlerdir. Sekiz "ana işaret" yaratıcı işaretlerdir, ki bunlara belirli bir güç uyguladığın zaman, mecazen konuşursak, kilitteki bir anahtar gibi, hem yaratımın hem de yıkımın süreçlerini yönetmenin belirli olasılıklarını açarsın. Bu çok nadirdir, ama "ana işaretlerin" insan varlığına elde edilebilir olması gerçekleşir.

Anastasia: İnsan varlığına çok nadiren elde edilebilir oluyor... Ama bu Kase! Bu bilgiyi Sensei 4 kitabında kaydettim. Zamanında, Kasenin on iki sembolden

oluştduğundan söz ettin ve Dogon mitolojisi anladığım kadarı ile prensipte insanlar için mevcut olmayan o ikisi haricinde bunların sekiz tanesinden söz ediyor. Bu nedenle, Dogon ya eksik bilgiye sahip idi ya da zamanla kısmen kayboldu veya onların söylencelerini yazan Avrupalı araştırmacılardan gizlendi. Ama Kasenin, istendiği zaman dünyanın onlar ile tasarlanabileceği ve ayarlanabileceği "ana işaretlerden" olduğu gerçeği çeşitli insanların bir çok efsanelerinde dolaylı olarak söz ediliyor.

Rigden: Kesinlikle doğru... Bu veya o ulus için bu tür "kutsal" bilgi kabilenin rahipleri tarafından neredeyse asla tam olarak ifşa edilmez, özellikle sıradan insanlara. Kaseye gelince, o gizlendiği zaman, 12 işaretin her bir kısmında üç işaret olmak üzere dört kısma bölünmesinin rastlantısal olmadığı hatırlanmalıdır. Bu, işaretleri düzenleme ve ses ile Kaseyi aktive etme işlemini önemli ölçüde karmaşıktırır. Belirli dizilişteki Kasenin işaretleri bir forma benzer, belirli bir güç uygulandığı zaman (İlksel Sesin ses formülü) insana başka dünyaların olasılıklarını açan kilitteki anahtara benzer.

Anastasia: Her kısımda üç işaret olan dört kısım...

Rigden: Aklıma gelmişken, bu kadim insanlar dört rakamının dışıl prensibi bedenlediğinin, üç rakamının eril prensibi bedenlediğinin ve bunların toplamının, insan Varlığının (Ebedi hayat prensibi) ve mükemmelliğin temeli olan yediye eşit olduğunun kayıtlarını korudular.

Anastasia: Dört dışıl prensibi bedenler... Öyleyse Kase dört kısım kullanılarak bir araya getirildiği için, bu, bunun dolaylı olarak dışıl prensibin - Allat - yaratıcı ilahi gücü ile bağlantıyı işaret ettiği anlamına geliyor.

Rigden (sırıtır): Neden dolaylı olarak? Bu arada, Allat'tan söz ederken, dünyanın yaratılışının zamansız başlangıç aşamasını anlatan Bambara insanların kozmogonik söylencelerinde, dünyanın hareket ile donatılmış boşluktan kaynaklandığından söz edilir - "gla". "Gla" da ses yapan bir ikize doğum verdi. Sonuç olarak, bir çift ortaya çıktı - "gla gla". Toplam olarak, bir sayıda çevrim ve dönüşümlerden sonra, titreşim sayesinde, onları işaretlemek için henüz yaratılmamış olan nesnelere yerleştirilmeye niyet edilen "işaretler" ortaya çıktı. Yaratılış hareketi sırasında, ruh Yo (ondan dünyanın yaratılmasına katılan ilk güçlü kuvvetler Pembo ve Faro geldi), 22 temel element ve spiral sarmal ortaya çıktı. Bu spiral sarmallar Yo'yu "karıştırdığı" zaman, sonuç olarak ışığın, sesin, tüm eylemlerin, tüm yaratıkların ve tüm hislerin ortaya çıktığından söz edilir... Söylenceler Pembo'nun uzayda bir vortekste hareket ettiğinden ve daha sonra Faro ismi verilen şeyi yukarı fırlattığından söz eder. Faro da, yedi cenneti ve havanın ruhunu yarattı ve dünyaya su şeklinde yaşamı döktü. O her

yerde var olandır ve tüm suları ziyaret eder. Esas itibarıyla, Faro dünyayı yaratmaya devam etti, Evreni düzene soktu ve onun tüm elementlerini sınıflandırdı, insanları yarattı ve onlara Sözü öğretti.

Anastasia: Faro Evreni düzene soktu. Ama bunlar Allat'ın yaratıcı gücünün fonksiyonları!

Rigden: Sözü ettiğim bu. Bu arada, konuşma ile ilgili. Dogon mitolojisinde, yarı - insan ve yarı - yılan şeklindeki su ilahlarına (ilahi ikizler) Nommo adı veriliyordu. Onlar gökyüzünden çıplak ve konuşmadan yoksun olan dünya anayı gördükleri zaman, cennet bitkilerinin liflerinin on demetinden onun için bir etek yaptıkları efsaneleri kaldı. Dünyayı oluşturan, yerküreye konuşmayı, dünyanın ilk dilini ileten Nommo'nun tam özleri olan, *spiral şeklinde bükülmüş* bu nemli liflerdir. Bu nedenle bazı insanlar Dogon ve Bambara insanlarına "barbarlar" dememelidir. O "barbarlar" gelecek nesiller için "uygar insanlardan" çok daha fazla bilgiyi korudular. Elbette, bozulma unsurları olmadan değil, ama yine de bu hiç bir şeyden çok daha iyidir.

Anastasia: Evet, en sonunda henüz söylediğin gibi, insan her şeyi bırakıp Afrika'ya gitmek istiyor, çünkü bu bilgi orada korunuyor.

Rigden (gülmekten gözleri yaşardı): Orada, Afrika'da yapacak bir şey yok. Tibet'e gitmek ile aynı şey olurdu. Hemen sana Ahriman'a giden "doğru yolu" göstermeye istekli bir çok insan bulursun ve üstelik kendi paranızla. Gerçekte, her şey insanın hayal edebileceğinden çok daha yakın. Tüm bunlar Bilgi cevheri ve hüküm süren dünya görüşü konusudur. Buraya bak, dünyayı Bilginin farklı ışığında, manevi dünya görüşü perspektifinden gördün. Senin için daha önce önemsiz olan bilgi şimdi önemli hale geldi. Fizikten, mitolojiden ve astronomiden gelen parçalanmış bilgiler yap-boz gibi yerine düştü, her parça sanki kendi doğru yerini almış gibi birbirini tamamlıyor. Şimdi bu tür bilgilere sahip olmayan insanların, örneğin işaretler hakkında ne düşüneceğini hayal et? Sonuçta, çağdaş insanların çoğu burada gerçekten söylenenleri bile anlamayacaktır. Modern dünya görüşüne göre, "dünyayı yaratan işaretler" en fazla kimyasal elementler tablosunu oluşturan semboller olabilir, daha fazla bir şey değil...

Yine de, örneğin, bir sembol olarak spiral Yontma taş devri zamanlarında zaten biliniyordu. Onun imgeleri hanedanlık öncesi Mısır'da, Kadim Hindistan'da ve Çin'de, Girit ve Miken kadim kültürlerinde ve farklı kıtalarda yaşayan insanlar arasında biliniyordu - Avrupa'da, Afrika'da ve Kolomb - öncesi Amerika'da. Buna rağmen, bugün durum nedir? Makrokozmosun spiral yapısının ve görünmez dünyanın eskide kalmış bilgisinden geriye ne kaldı? Sokağa çıkıp herkese veya spesifik olarak fizik gibi bir bilim ile meşgul olan uzmanlara şimdi

insanların spiral hakkında ne bildiklerini sormak yeterli. Sonuç olarak en fazla, maalesef sadece görünür dünyanın bilgisinin kapsamının ötesine geçmeyen, insanların alışlagelmiş model materyalistik dünya görüşünü yansıtan standart bir yanıt alırsın.

Anastasia: Tam olarak! Bu tür örnekleri bulmak için uzağa gitmeye gerek yok, çünkü kısa süre önce ben kendim benzer terimlerde düşünüyordum... Kadim insanların dünya hakkında böyle muhteşem bilgilerden yoksun olmadıkları ortaya çıktı! Bilginin hangi formda sunulduğu önemli değil; önemli olan insanın dünya görüşünü ve sonuç olarak yaşamını etkileyen temel özüdür. Sonuç olarak, bu bilgi dünyanın yukarıdan yönetildiğini ve bu dünyadaki her şeyin düzenli ve yapay olarak yaratıldığını anlamaya yardımcı oluyor. Bundan bu fani hayatın ne olduğunun, insanın kendisinin neyi amaç edinmesi gerektiğinin ve kişinin kendi manevi gelişimi için gücünü nasıl kullanacağını anlayışı geliyor.

Rigden: Bu yanıltıcı dünyada, her şey çöldeki serap gibi geçici. Bu nedenle, fiziksel dünyada sahip olduğumuz her şeyin değeri yoktur, çünkü o geçici. Ruh ile hissetmeyi öğrenmek ve güzel olanı kavramak için acele etmeliyiz, çünkü insan yaşamı dahil bu maddi dünyadaki her şey deniz kumundaki köpük baloncuklarından fazla bir şey değildir.

İnsan sadece iki bacaklı bir yaratık olmadığını, içinde çok daha büyük bir şey olduğunu ve içsel dünyasının etrafındaki dünyadan *farklı* olduğunu duyumsar. İçinde, bir Ruh vardır - *dışarıdan* bir parçacık - *manevi dünyadan*. O hareketin tek bir vektörüne, tek bir arzuya sahiptir. Ruh gerçekte bu dünyadan kaçmaya uğraşır. Tanrıya, kendi dünyasına gitmeye can atar. Ama maddi dünyada Ruhtan gelen bu arzu, bu en derin his insan bilinci ile karşılaşır. Ve insan bilinci bu hayatta elde edilen bilgiye ve deneyime dayanarak bu kuvvetli en derin telkinleri farklı şekilde yorumlar. Ve burada, insanın baskın dünya görüşü, dünya ve kendisinin Bilgisi tarafından çok önemli bir rol oynanır. Eğer onda maddi dünya görüşü hakim ise, bilinci daralır ve manevi Bilgiden yoksun olur, o zaman bilincinde sayısız değişimler gerçekleşir. Yani, Şahsiyet bu gücü manevi gelişim için değil, daha çok materyal arzularını tatmin etmek için kullanır. Tek bir manevi hissin gücü, bilinçte Hayvan doğasının sayısız arzularına bölünür. Sonuç olarak, Sonsuzluk için mücadele etmek yerine, insan paniklemeye ve bundan korkmaya başlar ve varoluşunun tek gerçekliği olarak bu üç boyutlu dünyayı görür. Yaşamının gücünü maddi dünyada kendi Egosunun tatminine ulaşmaya, kendi türü üzerinde güç kazanmaya ve dünyasal zenginlik biriktirmeye harcar. Ama, beden ölümü ile, insan tüm bunları kaybeder, geçmiş hayatını arkasında bırakır, ölüm sonrası kaderinde, sadece negatif enerji demeti getirir ki bu ona uzun süre için ıstıraplar ve endişe getirir. Diğer taraftan, eğer insanda manevi dünya görüşü hakim olursa ve eğer dünya ve kendisi

hakkında sadece Bilgiye sahip değilse, ama bunları amaçlı olarak ve uygun şekilde kullanırsa, kendi üzerinde çalışırsa, o zaman nitelik olarak değişir. Ruhundan yayılan en derin hisler sayesinde yaşamının manevi vektöründe ilerler. Manevi olarak olgun bir insan için, fiziksel bedenin ölümü, esasen özgürleşmedir. Ölüm sadece nitelik olarak *farklı* bir hale geçiştir - Sonsuzlukta gerçek özgürlük haline.

Anastasia: Biliyorsun, bir çok okuyucu, mevcut literatürün tüm çeşitliliği göz önüne alındığında, ruh hakkında herhangi spesifik bilgi bulmanın aslında zor olduğunu belirtiyor. Dahası, modern tüketici toplumda, "ruh" teriminin kendisi bile çoğu zaman Ruha tamamen zıt olan kavramlar ile artan bir şekilde yer değiştiriyor, örneğin "zihin", "psişe", insan "benliği" ve "öz bilinç". En iyi durum senaryosunda, okuyucular bazı genel felsefeyi buluyorlar ve o zaman bile, bu genellikle etnolojinin veya dinin ve mistisizmin ya da psikolojinin ve sosyolojinin bölümünün kabuğunda mühürlüdür.

Kadim zamanlardan bu yana, manevi olarak zengin bir Ruhun gerçek İnsanın en değerli mülkiyeti olduğuna inanılıyordu. Teorik olarak, manevi yönde ilerleyen insan toplumunda, manevi olanın araştırılmasına en büyük önem verilmelidir. Sonuç olarak, Ruhun algılanması herhangi başka gerçeğin algılanmasına katkıda bulunur, buna bilimsel gerçek de dahildir. Ruh ve dogmatik ifadeler hakkında spekülasyon doğada olanlar dahil, idealistik ve materyalistik fikirlerin engin bir yelpazesi vardır.

Ama, tüm bunlar yalnızca, alimler, peygamberler ve azizler ile başlayan ve bilim insanları, eğitimciler, naturalistler ve sıradan insanlar ile biten, farklı zamanlarda bir çok insanın arayışlarıdır. Tartışmalar başlıca Bilgi yoksunluğu nedeniyle gerçekleşti. Yine de, dikkate değer olan şey, insanların eğer insan varlığının ve hepsinden önce Ruhun sistematik bilgisine sahip olurlarsa, Ruhun ihtiyaçları ile yönlendirilirken, zihinlerinin arzularını kontrol edebileceklerini hala anlamalarıdır. Kendilerini bilerek, sezgi, düşünceler, hisler, duygular, gizli arzular, davranış güduları, eylemlerinin sonuçları vs gibi yaşamlarının tüm bileşenlerini daha iyi anlarlar. Bu durumda, eğer bu Bilgi sadece mevcut değilse, ama aynı zamanda çoğunluk tarafından anlaşılıyorsa, insanların binlerce yıldır hayal ettikleri nezaket ve ahenkli toplum dünyasını oluşturmak ve onaylamak herhangi bir zorluk olmadan mümkün olur.

Görünmez dünyanın tezahürlerini sıradan insanlardan hafifçe daha fazla hissetme yeteneği olan doğal olarak kabiliyetli okuyucular var. Bundan başka, onlar genellikle yeteneklerini başkalarından saklıyorlar. Esasen, bunlar insan anlayışında "kendilerini hayatta yerleştirmiş" olan oldukça akıllı insanlar: çocuklar yetiştirdiler, belirli sosyal statüye eriştiler, alanlarında seçkin uzmanlar

oldular ve akademik dereceler aldılar. Ama, bu insan başarılarında, yaşamlarının asıl anlamını - sezgisel olarak kendi içlerinde hissettikleri şeyi - keşfetmediler. Ve buna endişeleniyorlar. Onlar için önemli olan bu soruya yanıt bulmaya çalışıyorlar, kendilerini ve Ruhlarını anlamak için ve böylece yaşamlarının ana vektörünün yönünü belirlemek için. Özlerini, bu dünyada nasıl yaşanılacağını ve yaşam sonrasına kendilerini nasıl hazırlayacaklarını anlamak için Bilgiden yoksunlar. Sonuç olarak, onların bazıları, görünmez dünyanın tezahürlerini deneyimledikten ve paha biçilmez kişisel deneyim kazandıktan sonra, dünya görüşleri kökünden değişti. **Bu insanların sordukları ana soru şu: "Ruhumu nasıl kurtarırım?"** Eğer her insan için çok önemli olan bu asıl soruyu yanıtlarsan, onlar ve hatta bu bilgi ile temasa geçecek olan gelecek nesiller çok memnun olacaklar.

Rigden: Ruhunu nasıl kurtarırısın? Aslında, eğer günlük yaşamında bunun için gerçekten çabalarsan, eğer kendi Ruhunu, dolayısıyla varoluşunun nedenini bilir ve anlarsan, burada karmaşık olan hiç bir şey yok. Bunun için, elbette kendin ve doğan hakkında ve ayrıca insan yaşamında ana eylem - kendi üzerinde çalışmak - hakkında Bilgiye gereksinimin var. Özünün farklı filizlerinin tohumları insanda gizlenmiştir, ama bunlardan sadece bir tanesi doğrudur. Dünyaya gelişinin anlamını ararken, hayatını terk edinceye kadar neden insan yaşamın gizemi ile çok ilgilidir? Çünkü o geçici olarak burada olsa da, doğasını değiştirme gücüne sahiptir. İnsanın bu dünyada konukluğunun anlamı manevi büyüme, manevi yükselme, dönüşüm için bilincin materyal küçümseme halini terketme arzusu ve amacına yükselmek ve içinde olan en iyi şeyleri geliştirmektir. İnsan kendini geliştirmenin kanatlarını edindiği zaman, bunlar onu Hakikati algılamanın, doğasını niteliksel olarak dönüştürmenin yüksekliklerine yüceltir. Belki, insan içsel yapısını daha ayrıntılı olarak anlatırım. Bu Bilgi zamanın nehrinde neredeyse kayboldu, ama modern dünyanın kıyısında yankıları hala bulunabilir.

Öyleyse, Ruh nedir? Daha önce söylediğim gibi, Ruh gerçek antimaddedir, dışardan - manevi dünyadan, Tanrının dünyasından - gelen bir parçacıktır. Ruh insan varlığının sadece bir bileşenidir. Onun asıl potansiyeli, bir portal ve her insanın manevi dünya ile direkt bağlantısıdır. Bitkilerde veya hayvanlarda ya da zeki madde dahil herhangi diğer maddede ruh yoktur. Ruh insan varlığının ortaya çıkan enerji yapısına (yeni doğan bebeğin) fiziksel bedeninin doğumundan sonraki sekizinci günde girer. Eğer fiziksel bedenin yapısını alırsak, o zaman Ruhun yaklaşık bölgesi solar pleksus bölgesidir, yani, insanın asıl merkezi. Yine de, Ruh ne solar pleksus, ne kalp, ne de beyin, zihin, bilinç, düşünce, zeka veya zihinsel yetenekler dahil, herhangi diğer fiziksel organ veya sistem değildir.

Yukarıda sözü edilen her şey ne Ruhun bir ürünüdür ne de mülküdür - tüm bunlar materyal dünyaya uygulanır. Fiziksel bedenin çeşitli organlarının (örneğin kalbin) ameliyat ile çıkarılması, nakli veya kan naklinin Ruh ile hiç bir ilgisi yoktur. Ruhun insan varlığının enerji yapısında yerleşik olduğunu ve bu yapının fiziksel bölümünde olmadığını vurguluyorum. Her insan varlığının tek bir Ruhunu vardır. O tektir ve bölünemez. Bir erkeğin veya bir kadının Ruhunu arasında fark yoktur. Ruhun cinsiyeti yoktur. Tüm insanların Ruhları doğalarında özdeştir. Ve bu anlamdan, insanların birbirlerine çok yakın ve aynı soydan olduklarını söyleyebilirsiniz. Ruh madde değildir, yıpranmaz; yaşlanmaz veya hastalanmaz. Maddi dünya ile ilişkili olarak mükemmeldir, ama Tanrının dünyası ile ilişkili olarak bireysel olarak yeterince mükemmel değildir. Maddi dünyada tekrarlanan reenkarnasyonların sonucu olarak, Ruh bilgi kapsülleri ile yüklenir.

İnsan varlığı nedir? Yaşamı sırasında, insan varlığı Ruhun etrafında inşa edilmiş ve kendi zeki Şahsiyetine sahip olan çokboyutlu uzamsal bir nesneyi temsil eder. Fiziksel ve kimyasal süreçleri ile, ayrıca (maddi beyin dahil) bir kontrol sistemi olarak göze görünür olan fiziksel bedeninin olağan şekli ve yapısı, üç boyutlu uzay ile ilişkili olan toplam insan yapısının sadece bir parçasıdır. Başka deyişle, insan varlığı kendi bilgi kapsülleri olan bir Ruh, bir Şahsiyet ve diğer boyutların çeşitli alanlarından yapılmış bir yapıdan oluşur (üç boyutlu uzayda yerleşik olan fiziksel beden dahil).

Zeki Şahsiyet nedir? Yeni Şahsiyet, yeni bir yapıda, yeni bir bedende oluşur. Şahsiyet, yaşamı sırasında insanın kendisini o olarak algıladığı, Manevi ve Hayvan doğaları arasında seçim yapan, analiz yapan, sonuçlar çıkaran ve duyuşsal ve duygusal etkenlerin kişisel yükünü biriktirendir. Eğer insan yaşamı sırasında, Şahsiyetinin Ruhunu ile birleştiği ölçüde manevi olarak gelişirse, o zaman nitelik olarak yeni, olgun bir Varlık oluşur; o insan varlığından farklıdır ve manevi dünyaya gider. Gerçekte, bu "Ruhun maddi dünyanın esaretinden özgürleşmesi", "Nirvana'ya geçmek", "kutsallığı elde etmek" vs olarak adlandırılan şeydir. Aksi takdirde, eğer insan yaşamı süresinde bu tür birleşme gerçekleşmezse, o zaman fiziksel bedeninin ölümünden ve enerji yapısının yok olmasından sonra, Ruh ile birlikte bu zeki Şahsiyet yeniden doğuş (reenkarnasyon) yaşar, (ana fikri anlamak için uygunluk için bunu bu şekilde isimlendirelim) bir alt-şahsiyete dönüşür. Fiziksel beden öldüğü zaman, insan varlığı varoluşuna devam eder. Geçiş halinde, spiral yapıları olan küresel şekle sahiptir. Bilgi kapsülleri ile birlikte Ruh bu oluşumda kuşatılmıştır. Bilgi kapsülleri son yaşamdan gelen Şahsiyet dahil, önceki enkarnasyonlardan gelen alt-şahsiyetlerdir.

Ruhun etrafında yerleşik olan bilgi kapsülleri duyuşsal ve duygusal yığınlardır; daha spesifik olarak, bir tür nebula ile ilişkili olarak karşılaştırılabilecek zeki bilgi yapısıdır. Basitçe söylemek gerekirse, bunlar önceki enkarnasyonlardan eski Şahsiyetlerdir. Kişinin kaç kere reenkarne olduğuna bağılı olarak, Ruhun yakınında bu alt-şahsiyetlerden çok sayıda bulunabilir.

Anastasia: Bu, alt-şahsiyetin Ruhunun geçmiş enkarnasyonlarında aktif olan senin gibi bir Şahsiyet olduğuna anlamına geliyor.

Rigden: Evet. Başka bir deyişle, o yaşamı boyunca biriktirdiğı; yani, yaşam sırasında kendi seçiminin sonucu ile, (pozitif veya negatif olan) duyuşsal ve duygusal etkenlerin tüm yükü ile geçmiş yaşamdan eski Şahsiyettir;

Çoğunlukla, Şahsiyet alt-şahsiyetler ile direkt bağlantısı yoktur; bu nedenle, insan önceki hayatlarını hatırlamaz ve bu yüzden, bu alt-şahsiyetler tarafından kazanılan deneyimi ve bilgiyi hatırlamaz. Ama, nadir durumlarda, belirli durumlar örtüştüğü zaman, Şahsiyet belirsiz bir déjà vu hissi veya en son alt-şahsiyetin (şu andaki enkarnasyondan önceki) aktivitesinin kısa - süreli kendiliğinden tezahürlerini deneyimleyebilir. Bu özellikle erken çocuklukta insanlar için tipiktir.

Psikiyatride, hiç bir sapma gözlenmeyen ve sağlıklı ebeveynlere sahip olan çocuklar sınırda kişilik bozukluğuna yakın kısa süreli doğal olmayan davranış tezahür ettirdiğı zaman, raporlarda kaydedilmiş vakalar vardır. Bu tür örneklerden birini vereceğim. Dört yaşında bir kız çocuğı tek ve aynı rüyayı görmeye başladı: ışığın arka planına karşı, bir oğlan çocuğı kendisine yaklaşması için ona sesleniyordu, ama onun ışığa gitmesine izin vermiyordu. Onu bunaltan bu rüya hakkında anne babasına şikayet etmeye başladı ve akşamları daha önce onun için alışılmadık olan tahmin edilmez, saldırgan şekilde davranmaya başladı. Ayrıca olağandışı kuvvetli oluyordu. Dört yaşındaki kız öfkeyle masaları, sandalyeleri, ağır komodini deviriyordu; annesini tanımiyordu, çılgına dönüyordu ve suçlayıcı şekilde "Sen benim annem değilsin", "Nasıl olsa öleceksin", vs diyordu. Yani, kızın sözleri ve davranışı onun için anormal idi, ama reenkarne olan ve o zaman "cehennem" halinde olan, ıstırabı ve hayvani acıyı deneyimleyen alt-şahsiyet için oldukça doğal idi. Ertesi gün, çocuk tekrar normal oluyordu ve olağan davranıyordu. Bu, önceki alt-şahsiyetin negatifliğinin kısa süreli tezahürünün tipik bir örneğidir. Bu durumda yapılabilecek en iyi şey, çocuğun zekasını aktif şekilde geliştirmek, dünyayı bilmesinin ufuklarını genişletmek ve birincil dalga gerçekleşene ve yeni Şahsiyet oluşana kadar beklemektir.

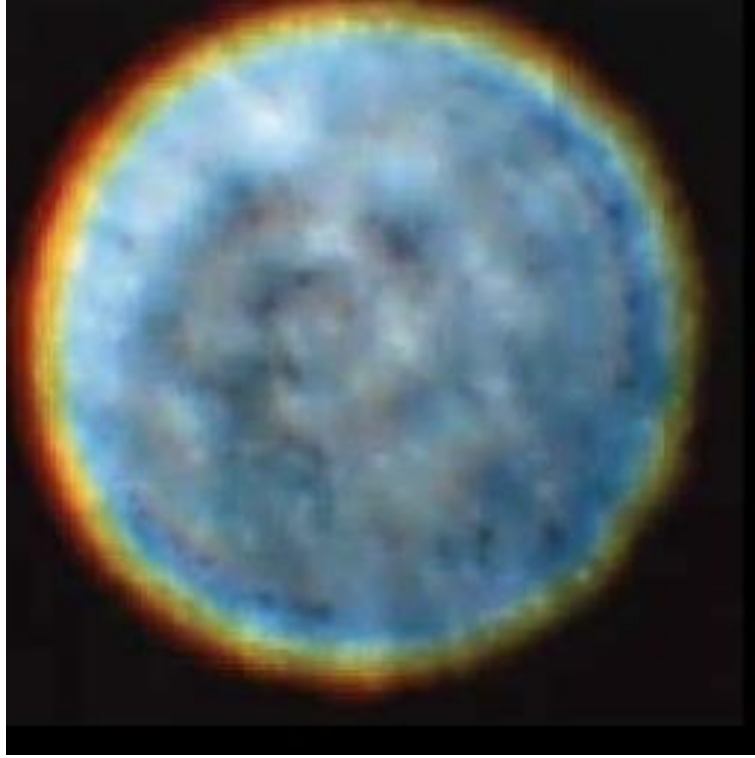

Foto 1.* Fiziksel bedenin ölümünden sonra geçiş halinde insan Ruhü.

Ruhun resminde, kenar kapsülü net bir şekilde görebilirsiniz. (Küreye doğru derine gittikçe) kırmızı renkten (yaşam enerjisinin geri kalanı), ayrıca diğer enerjilerin sarı ve beyazımsı sarı renklerinden oluşur. Küresel şeklin kendisi açık yeşilin gölgeleri ile gök mavisidir; merkeze doğru kıvrılan gökkuşağı tonlarına ve beyaz noktalara sahip olan belirgin spiral yapıya sahiptir.

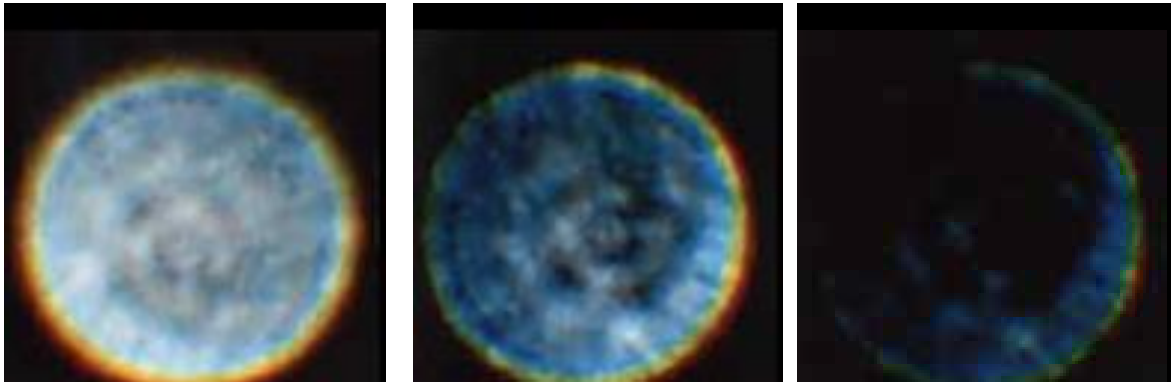

Foto 2. Geçiş süreci sırasında maddi dünyadan yok olan insan Ruhü.

Çoğunlukla, birincil dalga insan 5 - 7 yaşına gelince gerçekleşir. Gerçek şu ki, erken çocuklukta, birincil dalgadan önce, önceki Şahsiyetin (Alt-şahsiyet) kısa süreli aktivasyonu gerçekleşebilir. Yeni Şahsiyet oluşurken, önceki bilince ulaşmaya ve kişi üzerinde gücü gasp etmeye çalışır. Ama, alt-şahsiyetin tezahürünün diğer vakaları çok daha sıktır. Bu, çocuklar 3 - 5 yaşında iken (yeni Şahsiyetin henüz oluşmadığı periyot sırasında) yetişkin, deneyimli bir insanın konumundan konuşmaya başladıkları zamandır. Nadir durumlarda, aslında öyle bir yaşta bilmeleri imkansız olan önceki yetişkin yaşamlarının ayrıntılı tanımlamaları olabilir. Yine de daha sık olarak, çocuk bir şey hakkında beklenmedik şekilde bilgece konuşur, çocuklara ait olmayan düşünceleri ifade eder ve bazen mistik olarak yetişkinleri korkutur. Ebeveynler bu tür tezahürlere korkmamalıdır; bunun yerine, sadece bunların doğasını anlamalıdır. Çocuğun şahsiyeti oluştuğu zaman, bu tür tezahürler geçer.

Böylece her alt-şahsiyet geçmiş bilincinin bireyselliğini aktif hayatı sırasında onda hakim olan arzular ve tutkular şeklinde korur. Daha önce söylediğim gibi Şahsiyetin alt-şahsiyetler direkt bağlantısı yoktur, yani, insan bilinçli olarak önceki hayatlarını hatırlamaz. Ama, Şahsiyet ve alt-şahsiyetler arasında bu tür bağlantı bilinçaltı seviyesinde korunur. Alt-şahsiyet dolaylı olarak Şahsiyeti etkileyebilir ve onu belirli eylemlere "itebilir", onu belirli kararlar almaya doğru yönlendirebilir. Bu bilinçsiz seviyede gerçekleşir. Üstüne üstlük, mecazen konuşursak, alt-şahsiyetler "puslu ışık filtreleri" gibidirler, Ruh ve yeni Şahsiyet arasındaki direkt bağlantıyı önemli ölçüde engellerler; deyim yerindeyse, Işık kaynağı ile ona ihtiyacı olan arasında.

Anastasia: "Puslu ışık filtreleri? Bu çok ilginç bir karşılaştırma.

Rigden: Belki, bunun hakkında daha ayrıntılı konuşurum. Ama tüm bu süreçlerin enerjiler seviyesinde gerçekleştiğini anlamak gereklidir; bundan dolayı, algı kolaylığı için simgesel karşılaştırmalar kullanacağım. Böylece, alt-şahsiyetler Ruhun etrafında yerleşiktir ve "zeki" nebularlar olarak hayal edilebilirler. Bir taraftan, Ruha yakın yerleşiktirler ve bu güçlü anti-materiyal yapının etkisini deneyimlerler; deyim yerindeyse, "Sonsuzluğun nefesinin", "Tanrının dünyasından bir parçacığın varlığının" yakınlığını. Diğer taraftan, alt-şahsiyetler Hayvan doğasının yoğun maddi yapılarının kuvvetli etkisini ve baskısını deneyimlerler. Yani, alt-şahsiyetler manevi ve maddi dünyaların iki güçlü kuvveti arasında sıkılır. Her iki taraftan gelen bu muazzam baskıyı sürekli hissederler. Bu nedenle, her alt-şahsiyet şu andaki Şahsiyetin Ruh ile bağlantı kurma yolculuğunda bir tür "ışık filtresi" haline gelir. Bu tür bir "ışık filtresi alt-şahsiyetin" "karartma" seviyesi baskın yaşam seçimlerine ve tercihlerine, ayrıca geçmiş yaşamında biriktirilmiş olan duygusal ve duygusal önceliklerine bağlıdır.

Örneğin, eğer geçmiş yaşamında, insan iyi ve nazik idiyse ve manevi uhsal gelişimi için çok şey yaptıysa, ama sonunda maddi dünyadan kaçmaya yetecek kadar değilse, o zaman alt-şahsiyet daha huzurlu olur ve daha az titreşimlere sahip olur. Bu, Ruhtan gelen enerji ve dürtülerin böyle bir "ışık filtresinden" daha iyi geçeceği anlamına gelir. Ama, eğer insan hayatını maddi değerlerin önceliğine harcadıysa, o zaman böyle bir "ışık filtresi alt-şahsiyet" daha yüksek titreşimlerden dolayı kendi yapısında daha yoğun olur; başka deyişle, Ruhtan gelen "ışığı" aktarım kapasitesi çok daha kötü olur. Bu, gerçek ışığın çarpıtıldığı veya daha az nüfuz ettiği isli kirli cam ile karşılaştırılabilir. Başka deyişle, yaşamı sırasında insanda Hayvan yönü daha baskın olursa ve daha fazla maddi değerler hüküm sürerse, sonradan daha zor zamanı olur, çünkü daha büyük seviyede çarpıtmanın taşıyıcısı olur. Eğer böyle yoğun "ışık filtreleri" olan bir çok alt-şahsiyetler varsa, o zaman şu anda yaşayan Şahsiyetin kendi Hayvan doğası ile savaşması çok zordur, materyal baskın etkenlerin yolundan dönmek ve Ruhunu hissetmek zordur.

Anastasia: Bu, böyle bir insanın maddeye daha çok saplanmış olduğu ve onun için yaşam vektörünü manevi gelişime doğru değiştirmenin daha zor olduğu anlamına mı geliyor?

Rigden: Evet. Ama, hiç kimse için, bu tür bir insan için bile, durumu tersine çevirmek için asla çok geç değildir, çünkü Şahsiyet yaşam gücüne ve seçim hakkına sahiptir... Aksi takdirde, alt-şahsiyetlerinin şu anda deneyimlediği aynı kader onu bekler. Bu arada, bilinçaltı seviyesinde insanda ölüm korkusunun tezahürleri ile dolaylı olarak sonuçlanan tamamen alt-şahsiyetlerin deneyimidir. Alt-şahsiyetlerin yeni Şahsiyette hissettiği şey, gerçekte dini lisanda konuşursak onlar için gerçek "cehennem"dir. Fiziksel bedenin ölümünden sonra, alt-şahsiyet haline gelen Şahsiyet kendi deneyimini ve gerçekte maddi dünyanın ne olduğunun, Ruhun ne olduğunun ve Ruhun insan varlığı için öneminin ne olduğunun anlayışını kazanır. Ama yeni bedenin yapısında, alt-şahsiyet her şeyi anlayan, kuvvetli duyusal ve duygusal acı hisseden, ama deneyimini yeni Şahsiyet ile paylaşmak dahil hiç bir şey yapamayan, zincirlenmiş zihnin çaresiz konumundadır. Bu, bir bedende kilitli olduğunuz, ama bu bedenin zihninize hizmet etmediği, size itaat etmediği ve yapmasını emrettiğiniz şeyi yapmadığı duruma eşdeğerdir. Yani, size hiç hizmet etmez ve kendi kendine yaşar. Tüm bunların farkındasınızdır, ama bununla ilgili hiç bir şey yapamazsınız - sadece inanılmaz berbat baskıyı, yeni Şahsiyet tarafından yapılan aynı hataları ve yaşam enerjisinin tüketilmesinin vektörünün yönünü değiştirememeye acizliğinizin anlayışını duyumsarsınız. Bu arada, insan korkuları, örneğin kapalı alan korkusu tam olarak bundan ortaya çıkar. İnsanda korku ve paniğin en derin hissini meydana getiren bu tür çarpıtılmış uzamsal algının ortaya çıkmasının ana

nedenlerinin kökleri alt-şahsiyetlerin yerleşik olduğu insan yapısının vektörü ile bağlantılıdır.

Neden, örneğin insanlar bir çok mezhepler ve dinler tarafından kullanılan bedende ebediyen yaşama cazibesine çekiliyorlar? Psikologlar genellikle bunu mantıksız ölüm korkusuna (tanatofobi) tepki vermekte ortaya çıkan gizli insan arzusuna yoruyorlar. Bu fobinin belirli davranışsal tezahürleri vardır, bunun amacı ya fobi konusundan kaçınmak veya bazı eylemler aracılığı ile bunun korkusunu azaltmaktır (dini kurallar ve ritüellere bağlı kalmak, ayrıca bu tür bilgiye, örneğin, "bedende ebedi hayat" vs artan ilgi göstermek). Yani, insan aynı zamanda genellikle içine doğma duygusunun eşlik ettiği mantıksız korku ile üretilen çözülmez içsel çatışmasından tüm bunların arkasına saklanır. Bu tür içe doğma ve bu tür korku nereden geliyor? Bilinçaltından ve bu ölümün ve reenkarnasyonun ne olduğunun pratik anlayışına önceden sahip olan alt-şahsiyetlerin baskıcı duyuşsal ve duygusal hali ile bağlantılıdır. Mecazen söylersek, kaçınılmaz ve son ölümleri anlamına gelen Sonsuzluğun alt-şahsiyetlere ulaşılmazlığının korkusu nedeniyle "ebediyen bedende" yaşama arzusu insanda mevcuttur. Bu, sadece Hayvan doğasının arzularından biridir ve bilinçaltı seviyede) Ruhun arzularının yerine geçmesidir.

Anastasia: İnsan yaşamı süresinde manevi, olgun bir Şahsiyet olduğu seviyeye manevi olarak gelişmeyi başarır mı, yeniden doğuşların döngüsünden çıkabilir mi? O zaman alt-şahsiyetlere ne olur?

Rigden: Onlar basitçe yok olurlar. Sonuç olarak, bu yalnızca bir bilgi yapısıdır.

Anastasia: Önceki yaşamlarda bu alt-şahsiyetlerin iyi veya kötü Şahsiyetler olup olmadığına bakmaksızın?

Rigden: Mecazen konuşursak, eğer Şahsiyet alt-şahsiyet olduysa (senin anlayışında) "iyi" alt-şahsiyetler olamaz. **Şahsiyet bilinçli olarak manevi olarak gelişebilir ve Ruh ile birleşebilir, tek bir hayatta özgür olabilir!** Gerçekte, her şey basittir; eğer bir insan yaşamı süresinde manevi yönde gelişmeye çalıştıysa, ama yeterince çalışmadıysa, o zaman sonraki hayatta yeni Şahsiyet daha iyi koşullara sahip olur.

Bu onun manevi büyümesi için fırsatları genişletir, ama ayrıca Hayvan doğasının direncini artırır. Tekrar, her şey (alt-şahsiyetlerin ıstıraplarının devam etmesi veya sonlanması, ayrıca Ruhun ve Şahsiyetin kendisinin kaderi) yeni Şahsiyetin bireysel seçimine bağlı olacaktır.

Anastasia: Bu, alt-şahsiyetin sadece bir bilgi yapısı olduğu anlamına mı geliyor?

Rigden: Evet. İnsan varlığı dahil her madde sadece bilgi dalgasıdır. Önündeki şey - örneğin bir gezegen veya bakteri, sandalye ya da insan varlığı - tam olarak onun içine konulan bilgiye dayanır. Ama insanın içinde, onu herhangi diğer maddeden ayırt eden Ruh vardır.

Anastasia: Ruha bilgi parçacığı denilebilir mi?

Rigden: Hayır. Ruh maddi dünyaya ait değildir; tamamen farklı bir dünyadan gelir - Sonsuzluğun dünyası... Ama, maddi dünyadaki tüm çokboyutlu yapısı açısından (Hayvan doğası dahil), daha önce söylediğim gibi, insan tam olarak bir bilgi dalgasıdır. Ruh, insandaki gerçek olan şeydir; üzerine tüm yapının merkezlendiği ana bileşendir! Başka her şey sadece gelişim için ilave bilgidir. Manevi Şahsiyet olgunlaştıktan ve Şahsiyet Ruh ile birleştikten (manevi özgürlük) sonra, bu bilgi sadece aynılaştırılır; yani, organize bir yapı olarak var olmaya son verir.

Anastasia: Basitçe söylemek gerekirse, insan anlayışında, bu bilgi dalgası yok olur, ama gerçekte, farklı bir niteliğe dönüştürülür, çünkü bilgi (her şeyin ondan yapıldığı bilgi yapı taşları) bunun gibi yok olmaz.

Rigden: Kesinlikle.

Anastasia: Bir keresinde yeterince güçlü bir medyumun aslında sohbet için ölü bir insanı çağırabildiğinden söz ettin, çünkü aslında insan bilgi seviyesinde ölmez.

Rigden: Evet, insan Şahsiyeti var olmaya devam eder, ama sadece başka bir formda - alt-şahsiyet olarak. Eğer bir medyum yeterince güçlü ise ve kendi yaşam enerjisinin (prana) bir kısmını, onu bu enerji ile doldurmak için ölü insanın alt-şahsiyetine aktarabiliyorsa, o zaman böyle bir alt-şahsiyet medyum ile iletişim kurma geçici yeteneğini kazanır. Alt-şahsiyet için, yaşayan kişinin pranası, görelilik olarak konuşursak "cehennemde" "tatlı yiyecek"tir; kendisini zamanın kısa bir periyodu için tezahür ettirme şansı elde etmek için bir fırsattır. Bu yüzden, medyum, insanların dedikleri gibi aslında iletişim için ölü bir insanın "ruhunu çağırır". Gerçekte, o alt-şahsiyet ile bilgisel bir bağlantı oluşturur. Ve bu sadece eğer insan önceden reenkarne olduysa ve sözü edilen alt-şahsiyet maddi dünyada yeni bir Şahsiyet ile yeni yaşayan bir beden yapısında mevcut ise gerçekleşir. Bundan başka, bütün temas yeni Şahsiyet için fark edilmezdir. Ve eğer insan Nirvana'ya gittiyse, hiç bir medyum konuşmak için oradan onu "çekemez"; aynı şey yeniden doğuş aşamasında olan insan için de doğrudur (maddi dünyada yeni bir enkarnasyondan önce). Neden? Çünkü

medyumların bu tür "temasları" Hayvan zihninin, onun maddi dünyada tezahürlerinin ve bağlantılarının maskelerinden biridir. Manevi dünya Hayvan zihni için erişilmezdir.

Anastasia: Vay! Bu, gerçek bir medyumun pranasını harcadığı (sızdırdığı) anlamına geliyor ve tüm bunlar bu alt-şahsiyeti beslemek için. Bu eşit olmayan bir değiş tokuş: insan alt-şahsiyetten gelecek bazı önemsiz bilgiler için kendi manevi büyümesi için niyet edilmiş değerli enerjisini harcıyor. Bu nedenle, alt-şahsiyetin böyle "beslenmesi" aslında, sadece Hayvan zihninin bir diğer hilesi! Neden geleneksel dinlerin medyumların eylemlerine karşı olduklarını ve insan anlayışında, yaşayan insanların "kandırmaya" çalıştıkları aç, doyumsuz ruhlar hakkındaki efsanelerin nereden kaynaklandığını şimdi anlıyorum.

Rigden: Evet, bu Hayvan zihninin hilelerinden biri. Şükür ki, bu konular hakkında bugün insanların toplam cahilliği dikkate alındığında, gerçek medyumlar o kadar çok değil. Onlar şüphelenmeyen halkı kendi tamamen psikolojik olan hileleri ile eğlendiren insanlar tarafından taklit ediliyorlar.

Anastasia: Ölü insanların kötü şekilde hatırlanmaması gerektiği ve eğer onları düşünürseniz, o zaman sadece iyi bir şekilde düşünmeniz gerektiği inancı günümüze kadar hayatta kaldı. Eğer ölü bir insan rüyaya gelirse, "onun ruhunun sakinleşmediğine" inanılıyor. Bu inançlar ne kadar doğru?

Rigden: Eğer ölü olan hakkında düşünürseniz, bunu sadece yaşamının Manevi doğasının perspektifinden, geçmiş için üzüntü perspektifinden değil, yaşamak için yapıcı olan manevi Sevgi perspektifinden yapmanız gerektiğini belirteceğim. Bunun yanı sıra, bu durumda gerçekleşen süreçleri anlamak gereklidir. Her şeyden önce, tüm bu durumlarda değinilen insan Ruhu değildir. Çoğunlukla, onun hayatı sırasında bunun hakkında hiç bir şey bilmeyen sadece yakınları değildi, insanın kendisi bile bilmiyordu. Burada kastedilen şey, tam olarak toplum tarafından iyi tanınan ve beden ölümünden sonra bir alt-şahsiyet haline gelen insanın Şahsiyetidir. Ruhun kendisi, reenkarne olduğu zaman, önceki "mahpusluk" yerine geri dönmez. Ama, maddi dünyanın zeki bilgi yapısı olan alt-şahsiyet, yeni bir bedende "kilitlendiği" zaman bile, yeni beden enerjilerini kullanabilir (çoğunlukla yeni Şahsiyet henüz olgunlaşmadığı zaman). Kısa bir zaman periyodu için güç kazandığında, yansıtmaları sayesinde kendi yaşamı sırasında bağlanmış olduğu o yerleri ve o insanları ziyaret edebilir. Ayrıca, yaşayan insanlar onun (ölü insan) hakkında düşünmeye başladıkları zaman, dikkatlerinin gücünü ona verdikleri zaman, alt-şahsiyet kendi aktivitesini tezahür ettirebilir. Bu, yaşayan insan için ne anlama gelir?

Maalesef, tüm ayrıntıları burada, dedikleri gibi genel halka açıklayamam, çünkü "bilginin üzüntüyü çoğalttığı" bilinir. Ama, bu süreçlerin ana fikrinin genel anlayışı için aşağıdakileri söyleyeceğim. Konu şu ki, biri ölü bir insanı hatırlamaya başladığı zaman, aşağıdaki şey gerçekleşir. Ölü insanı düşünmenin sonucu olarak dikkatlerini, mekansız korkuyu ve zayıf duyguları (keder, umutsuzluk ve depresyon) bu sürece getirerek, yaşayan insan, fizik terimlerinde konuşursak, alt-şahsiyete ilave bir "yük" katar (güç aktarır). Bundan dolayı, alt-şahsiyet aktif hale gelir. Başka deyişle, yaşayan kişi tarafından ölü bir insanın hatırlanması işlemi zaman ve uzaya bakılmaksızın, bir temel parçacıktan başka bir parçacığa anında "yük" (güç) aktarımına benzerdir. Alt-şahsiyet yeni bedende kalır, ama bu "yük" aktarıldığı zaman onun yansımaları anında kendisini tezahür ettirir; daha spesifik olarak, onu düşünen insanın Şahsiyeti ile teması geçer. Onu düşünen kişi bu bağlantıyı, bilinçaltı seviyede ölü insanın alt-şahsiyeti ile bilgi değiş tokuşunu hisseder. Gerçekte, yaşayan insan kendi yaşam enerjisi ile bu teması besler. İnsan bundan herhangi iyi bir şey beklememelidir, çünkü alt-şahsiyet ile bilginin bu tür bilinçaltı değiş tokuşu sadece insanda Hayvan doğasının dalgalarını güçlendirir.

Bu tür bilgi temasının sonucu olarak, yaşayan insan melankoli (ağırılık) ve üzüntü hissetmeye başlar, düşüncelerin döngüsüne yakalanır: "eğer hayatta olsaydı, bu başıma gelmezdi" veya "eğer hayatta olsaydı bu olmazdı", "bana bu şekilde davranmalarına izin vermezdi", vs. Gerçekte, Hayvan doğası sadece onda geçmiş için özlem, yaklaşan ölüm korkusu vs üretir, kayıp Sevgi kavramı altında, bu kişinin tüketici arzularını (örneğin, önemli hissetme arzusu) gizler.

Bu, onda Hayvan doğasından gelen baskın düşünceleri tezahür ettirerek hem hatırlayan kişiye, hem de onun hatırladığı alt-şahsiyete sıkıntılar getirir. Bir taraftan, bu tür temas alt-şahsiyet için yaşam - veren gücün dokunuşudur. Diğer taraftan, bu tür canlı "yük" alt-şahsiyet kendi inaktif konumunun açık farkındalığını ve umutsuzluk halini verir. Ve bu sadece (alt-şahsiyet haline gelen) önceki Şahsiyet için eziyet ekler. Bunun yanısıra, Hayvan doğasından gelen bu tür bir provokasyon sadece alt-şahsiyetin kendisine değil, aynı zamanda enerji yapısında yerleşik olduğu insanın Şahsiyetine de ilave olarak sıkıntı verir.

Belki, alt-şahsiyet için yaşayan bir insan ile bu tür temasın ne anlama geldiğinin anlayış kolaylığı için, sembolik bir örnek vereceğim. Yakıcı sıcak bir çölde yürüyen bir insanı hayal edin. O şimdiden kaderine terk edilmiş. Neredeyse ölümün kıyısında. Acı ve aşırı susuzluk ile işkence görüyor. Ve sonra gökyüzünden dudaklarına küçük bir su damlası düşüyor. Susuzluğunu gidermiyor, ama bir taraftan, ona yanıtıcı yaşam umudu veya daha doğrusu,

geçip gitmiş hayatının anılarını veriyor ve diğer taraftan, ona ölümün kaçınılmaz olduğu gerçeğinin net anlayışını veriyor. Bu kavrayış mahkum kişinin işkencelerini ve ıstıraplarını daha fazla güçlendiriyor.

Anastasia: Evet, gerçekten, ne yaptığımızı bilmiyoruz. Öyleyse bu, onları hatırlayarak, aslında geçmiş yakınlarımıza sıkıntı getirdiğimiz ve biz kendimiz de bundan sıkıntı çektiğimiz anlamına geliyor. Ve, ya tarihe bakarsak? Tarihi Şahsiyetler nasıl sıkıntı çekiyor olabilirler veya daha doğrusu, onlar Yaşayan insanların yüzlerce ve hatta binlerce yıl hatırladıkları alt-şahsiyetlerdir. Böyle toplu hatıraların onların sıkıntılarını daha da fazla kötüleştirdikleri görünüyor.

Rigden: Eğer insanlar Hayvan doğası tarafından hükmedilirlerken, onları hatırlarlarsa ve duygusal güçlerini bu tür düşüncelere verirlerse, o zaman elbette, bu hem alt-şahsiyetlere ve hem de onları düşünenlere sıkıntı verir. Ama orada onlar burada hayatlarını nasıl yaşadıklarına uygun olarak hak ettikleri şeyi alırlar.

Anastasia: Evet, tarihin de dünyanın insanları arasında hüküm süren Manevi doğa hakkında yazılmadığı, ama insanlıkta Hayvan doğasının hakimiyeti hakkında yazıldığı gerçeğini düşününce: kim kimi yönetiyor ve savaşlar kime karşı yapılıyor... Pekala, lütfen bize aşağıdaki fenomenin nasıl açıklanabileceğini anlatabilir misin?

Etnoloji üzerine bir raporda, Sibiryalı şamanlar ile bağlantılı batıl inançları ve vakaları okudum. Güçlü şamanlar yakınlarından kendilerini ölümlerinden sonra üç kere tekrar gömmelerini istiyorlardı - her yüzyılda bir. İnsanlar bu bilgiyi nesilden nesile aktardılar. Eğer bir nedenle defin gerçekleşmediyse, o zaman şaman bu soydan gelenlerin yaşayan neslini görünmez şekilde "avlamaya" ve onları felaketler ile tehdit etmeye başlıyordu. Eğer yeni nesil buna karşılık vermediyse, o zaman yerel halk salgınlar, büyükbaş hayvanların kaybı, doğal felaketler vs gibi çeşitli talihsizliklerden sıkıntı çekiyordu. Bu hem "iyi" hem de "kötü" şamanlar ile olan durumdu. Ayrıca eğer insanlar "iyi" şamanların anısına saygı ile davrandılarsa o zaman karşılık olarak, onları felaketlerden veya kişisel talihsizliklerden koruyorlardı.

Rigden: Buradaki kavramları ayırt etmeliyiz. Bu dünyada, hem maddi dünyanın Hayvan zihninin kuvvetleri hem de Manevi dünyanın kuvvetleri işbaşındadır. Doğanın kuvvetleri ile bağlantılı olan tezahürler çoğunlukla Hayvan zihninin eylemleri ile ilişkilidir. İnsan alt-şahsiyetine gelince (Şahsiyet olarak hayatı sırasında, doğa üstü güçler geliştirirken, insanlar üzerinde belirli bir etki seviyesine erişen), o sadece insanlardaki Hayvan doğasının bir dalgasını tahrik edebilir, onları çoğunlukla bilgi değiş tokuşu aracılığı ile bilinçaltılarında etkileyebilir. Her alt-şahsiyet Egoyu, kendini idrak etmeyi muhafaza eder.

Deneyime, bilgiye ve maddi dünya üzerinde etki becerilerine sahiptir, ama yaşam gücüne sahip değildir. İnsanlar arasında felaketler yaratan ölü şaman değildir, insanların kendilerinin bu batıl inanca inanmalarıdır. Bu, yaşayan insanların gücü pahasına gerçekleşir. Bunun yanısıra, gücün aktivasyonunu, şamanın yaşamı sırasında çalıştığı sembolleri ve aynı zamanda Hayvan zihni tarafından kontrol edilen o veya bu yörenin ruhlarını unutmamalıyız.

Anastasia: Bu, alt-şahsiyetlerin her şeyi hatırladıkları anlamına geliyor.

Rigden: Evet. Onlar zeki yapılarıdır. Ve bir taraftan şiddetli acılarını büyüten ve diğer taraftan son ölümü yakınlaştıran gelecek reenkarnasyondan çok korkarlar ve işkence görürler. Bu nedenle yaşayan Şahsiyetin Ruhunu ile birleşmek için mümkün ve imkansız olan her şeyi yapması çok önemlidir. Şahsiyetin yaşamı süresinde Hayvan doğasının hedefi, ister düşüncelerde, dilekelerde, eylemlerde veya fiillerde olsun, her ne şekilde olursa olsun, Şahsiyeti Manevi doğadan başka yöne çekmektir - insan maddi, dünyasal ve ölümlü olanı çok istedikten sonra hangisi olduğu önemli değil. Hayvan doğası sonuna ulaşmak için her aracı kullanır, buna alt-şahsiyetlerin bu tür tezahürleri de dahildir. Hayvan doğasında İyilik yoktur! O ölümlüdür. Bu nedenle, herhangi zeki bir maddenin ki gibi onun niyeti diğer madde üzerinde kontrol kazanmak ve onun yaşam gücünü kendi amaçları için kullanmaktır. Hayvan doğası Şahsiyetin yaşam vektörünün yönünü değiştirmek ve onu Manevi doğadan başka yöne çekmek için mümkün olan her şeyi yapar. Her aracı, tüm "cephaneliğini" kullanmaktan vazgeçmez. Ve bu, her şeyden önce saldırganlık, tecavüzdür. İnsanın, zihinsel olarak "ısırılabilmesi" ve duygusal olarak "çarpılabilmesi" veya sadece başka bir "tatlı" illüzyon ile baştan çıkarılabilmesi zayıf noktasını aramaktır. Sürekli olarak insanda yeni ayarları empoze eder veya eskileri aktive eder. **Hayvan doğası ölü insanın diktatörlüğüdür!**

Anastasia: Ölü insanın diktatörlüğü hakkında tam üstüne bastın. Dedikleri gibi, dünya her ölü insan için bir tabuttur. İnsanın bu maddi dünyada arzu ettiği her şey aslında geçici ve ölümlü...

Rigden: Hayvan doğasının akıllı hileleri çeşitlidir. Eğer insan kendisini anlamazsa, bu hayatta zor zamanı olur ve ölüm sonrasında daha da zor zamanı olur. Ve bu dışsal koşullar ile ilgili değildir, daha çok insan seçimi ile ilgilidir. Hayat çok çabuk geçer. Ve insan varoluşu ile ilgili en kötü şey beden ölümü değildir. En kötü şey, insan hayatını bu dünyanın yanıltıcı kayıtsızlığında yaşadığı ve Şahsiyeti manevi yönde evrimleşmediği zaman, hiç bir şey anlamadığı zamandır. O zaman onun için mutlak kaçınılmazlık gelir: burada, yaşamınız sırasında ıstırap çekerken, orada yüzlerce yıl için ıstırap çekersiniz ve herhangi bir şeyi değiştirmek için şansınız olmaz, çünkü bedende olan

Şahsiyetin aksine bunun için artık bir enstruman olmaz. Alt-şahsiyet için, bu tür bir durum, ona ulaşmadan vitrinin arkasında duran ve oradaki farklı yiyeceklerin bolluğunu izleyen aç bir insanın kötü durumuna eşdeğerdir. Yiyecek çok yakın görünür, ama vitrin onu almasını engeller. Alt-şahsiyetin bencilliğinden "Neden ben?! Çok iyiydim!" gibi soruların dökülmeye başladığı zaman budur. **Çünkü Sonsuzluk yerine anlık zevkleri, maddi şeyleri seçiyordun. Çünkü düşüncelerinde, gizlice başkaları üzerinde güç için arzu duyuyordun, Hayvan doğanı memnun ediyordun ve Vicdanına karşı davranıyordun. Çünkü hem eylemlerinde hem de düşüncelerinde her geçen günü benmerkezciliğinde harcıyordun. Ve böyle "çünküler" baktığın her yerde kısa hayatın tüm günlerinde çoktur...**

Anastasia: Evet, bu üzücü... Yine de, bir çok insan basitçe madde hakkında endişe etmekten başka farklı şekilde yaşamayı hayal edemiyor. İnsanların kendileri kötü olmamalarına ve Hayvan doğasının tek ve aynı prangalarından sıkıntı çekmelerine rağmen, bu sıkıntıları topluma empoze edilen kalıplaşmış "nedenlerde" ve "tepkilerde" suçluyorlar: "herkes bunun gibi yaşıyor", "bunlar içinde yaşadığımız zamanlar", "bu benim kaderim," kaderinden kaçamazsın", vs. Yani, insanlar kendilerini ve kaderlerini dönüştürmeye gelince, pasif şekilde davranıyorlar. Tersine, başkaları aktifler, ama yanlış yönde. Doğaları gereği içsel liderlik vasıfına sahip olan insanlar ile tanıştım. Pratik olarak çocukluklarından bu yana, insanları etkileyebilmelerinin ve olayları öngörebilmeleri sayesinde, içsel gücü hissettiler. Bu arada, insandaki bu tür içsel güç nasıl açıklanabilir? Bir şekilde insanın önceki yaşamı ile bağlantılı olabilir mi?

Rigden: Durumlar kesinlikle değişebilir. Ama, eğer insanın içsel yeteneğinden konuşursak, bu, bu Ruhun geçmiş enkarnasyonunda, Şahsiyetin manevi olarak geliştiği ve kendini geliştirmede ve bu dünyayı anlamada belirli sonuçlara ulaştığı anlamına gelir. Başka deyişle, manevi büyümede iyi bir sıçrama oldu, ama Ahriman'ın sistemini terketmek, yeniden doğuşların döngüsünü kırmak için yeterli değildi. Bununla birlikte, yeni bir hayatta, böyle bir Ruh ile yeni Şahsiyet başka insanlar ile karşılaştınca belirli avantajlara sahiptir. İnsan büyük bir enerji potansiyeli ile doğar, ki eğer doğru şekilde kullanılırsa, Şahsiyetin daha hızlı manevi büyümesine katkıda bulunur ve Ruh ile birleşmek ve yeniden doğuşların döngüsünü terketmek için gerçek şanslar verir.

Böyle bir çok yetenekli insan vardır. Herkesten farklı olduklarını hissederler. Çocukluktan bu yana, bu tür insanlar oldukça sosyaldirler, liderlik vasıflarına, insanları etkileme içsel armağanına, olaylara belirli seviyede hassaslığa ve süptül enerjilerin tezahürlerine vs sahiptirler. Ama, büyük potansiyeli olan insanların başka bir kategorisi vardır. Çocuklukta, girdikleri koşulların sonucu

olarak, dış dünyadan uzak kalarak, içe kapanık olarak büyürler. Ve daha sonra yetişkinler olarak, tam potansiyellerini geliştirirler.

Anastasia: Açıkçası, bu tür bir armağan büyük bir sorumluluk?

Rigden: Evet, her şeyden önce, kişinin kendisi için. Büyük manevi potansiyel ile doğanlar, Hayvan doğası tarafından eşit şekilde kuvvetli zıtlaşma olacağını ve bu gücü kendi amaçları için kullanmak için her şeyi yapacağını anlamalıdır. Eğer bu anları açıklayan Bilgi toplumunda eksik ise, eğer Hayvan doğası formatında tuzaklar gibi sayısız düşünce kalıpları oluşturuluyorsa, o zaman toplumun önceliklerini izleyen böyle yetenekli insanlar kendi eşsiz güçlerini Hayvan doğasının programlarının uygulamaya konmasına harcamaya başlarlar.

Görünürde zor olan belirli sorunları oldukça kolay bir şekilde çözebileceklerini fark ederler. Başkaları üzerinde etkiye sahip olduklarını anlarlar; herhangi bir grupta lider olmak onlar için kolaydır. Ama kendilerinin doğru Bilgisi olmadan, çoğunlukla, armağanlarını ya kendi Hayvan doğalarının programlarını uygulamaya koymak için bencil amaçlar için ya da genel olarak Hayvan zihninin programında var olan sistem için kullanmaya başlarlar. Bu nedenle, maddeye emilirler, maddeyi daha sık seçerler ve yaşamlarında bu yönü geliştirirler. Böylece Hayvan zihni onları aldatır. Hayvan zihni insanda aktive olur, yaşamının manevi vektörünün yerine maddi vektöre ince bir yer değiştirme gerçekleşir ve bu içsel güç hayvan zihni yararına harcanır. Çok nadir durumlarda, bu tür yetenekli insanlar kendi Hayvan doğalarının kuvvetli muhalefetini yenerler, örneğin manevi liderler olurlar (insanlar üzerinde dini güce sahip olanları kastetmiyorum, gerçekten manevi yolu izleyenleri, manevi olarak gelişmeleri için ve onların bilinçlerini maddenin esaretinden özgürleştirmek için başkalarına gerçekten yardımcı olanları kastediyorum). Ama çoğunlukla, bu armağanı kendileri için kariyer oluşturmak, güç elde etmek, maddi tasarruflar biriktirmek vs için kullanırlar.

Çoğunlukla, bu tür insanlar toplumda liderler olurlar: bazıları kamuya mal olmuş kişiler olur, diğerleri iş adamları olur, başkaları suç lordlarına dönüşür, vs. Bazen, onların fikirlerine göre, yüksek eğitimi olmayan açıkça "entellektüel olarak zayıf" bir insan muazzam etkiye sahip finansal bir "imparatorluk" kurduğu zaman, hayatta bunun nasıl ve neden gerçekleştiğini anlayamayan etraflarındaki insanları basitçe şaşırtırlar. Gerçekte, bu kişi sadece büyük bir içsel potansiyele ve maddi önceliklere doğru yönlendirilmiş dar bir bilince sahiptir, çünkü Hayvan doğası onda sürekli olarak hükmeder. Eğer böyle bir insan ufkunu genişletirse ve hayatta manevi öncelikleri seçerse, yani, eğer içsel hareket yönünü negatiften pozitif kökten değiştirirse, o zaman kendi manevi gelişiminde çok şey ulaşabilir. Manevi olan için kendisini daha iyisine bilinçli

olarak dönüştürerek, bu hayatta manevi özgürlüğe ulaşmanın ve reenkarnasyonlar döngüsünü terk etmenin gerçekçi şansından daha fazlasına sahip olur. Bu arada, her yaşayan insan böyle bir şansa sahiptir. Burada belirleyici rol oynayan kişisel seçim, amaçlılık, kendini geliştirme ve manevi amacın azmidir. Bu tür değişimlerin yalnızca *kişinin içsel dünyasının dönüşümü ile* bağlantılı olduğunu vurguluyorum. Eğer insan içsel olarak değişmeden dışsal koşullarını değiştirmeye çalışırsa, bunun hiç bir faydası olmaz.

Anastasia: Çoğu insan gibi, tek başına bırakıldıkları zaman, böyle insanların da zaman zaman maddenin yükünü ve her günlük problemleri hissettiklerini tahmin ediyorum. Açıkça görülüyor ki, yaşam yürüyüşünde ulaştıkları her şeyin hakiki olmadığını, "Ruhlarının arzuladığı" sonuç olmadığını ve tüm bunların sıradan ve yüzeysel olduğunu anlıyorlar... Hayvan doğasının böyle yetenekli insanların gücünü tamamen ele geçirmesi gerçekleşir mi?

Rigden: Gerçekleşir. Ama bu tür vakalarda, bu insanlar gerçekten bencil saldırgan mutantlara dönüşürler - bu tür yaratıklar için başka isim yok... Ama bu sadece alt-şahsiyetlerin yeni Şahsiyetin yaşam sırasında seçtiği *kendi* gelişiminin vektöründe pratik olarak etkisi olmadığını kanıtlar. Şu şekilde söyleyelim: alt-şahsiyet kendi gününde önemli manevi yüksekliklere erişmiş ve tek yoksun olduğu Nirvanaya sadece tek bir adım olsa da (yeniden doğuşlardan son kaçış), bu sonra gelen Şahsiyetin bu adımı atacağı anlamına gelmez. Çoğunlukla, genellikle tersi olur, çünkü bu tür Şahsiyetler (manevi olarak evrimleşmiş alt-şahsiyeti olan) erken çocuklukta Hayvan zihninin daha çok dikkatine maruz kalır. Sonuç olarak, manevi yönde gelişimlerine devam etmek ve Ruh ile birleşme son kaynaşmasına, yani, manevi özgürlüğe (Nirvanaya kaçış) ulaşmak yerine, bu insanlar önceki Şahsiyetten "miras aldıkları" yeteneklerini, değerli güçlerini Hayvan doğası tarafından empoze edilen yanılısamada harcarlar. Sonunda, manevi anlamda niyet edilen ileriye sıçrama yerine, insan geriye düşer, böylece Şahsiyetine ve Ruhuna sıkıntı verir. Doğal olarak, yeniden reenkarnasyon döngüsünde sonuçlanır, sadece bu kez çok daha kötü koşullarda. Ve, bir gerçek olarak, "ölümcül hatası" nedeniyle bu Şahsiyet ölümü deneyimlemek, alt-şahsiyet olmak ve sonra çok uzun süre yeni bedenlerde ıstırap çekmek zorunda kalacaktır.

Anastasia: Öyleyse bu gücü Sonsuzluğa sıçramakta değil, çok çabuk geçen bu "ölümlü anda" kendi türleri üzerinde hükmetmekte harcarlar.

Rigden: Evet. Manevi Sonsuzluktan sadece bir adım uzakta iken, ölümlü maddeyi tercih etmek aptalcadır. Beden yine de ölecektir, ama ne ile kalacaksın?! Zeki maddi yapının kaçınılmaz yok olma korkusu, Hayvan doğasından gelen, insanda Tanrıya ve Onun dünyasına içsel karşı çıkmanın

ortaya çıkmasının tam olarak asıl nedenidir. Bu tür bir karşıtlık manevi ve maddi dünyaların çarpıştığı veya kesiştiği yerde ortaya çıkar. Bu fenomen bazı dinlerde başmelekler ve düşmüş melekler arasındaki savaş olarak tanımlanır. Ama gerçekte, bunlar yalnızca ilişkilerdir. Bu, bir yerlerde birinin insan Ruhü için cennette savaş yaptığı anlamına gelmez. Tüm bunlar burada ve şimdi her insanın içinde gerçekleşiyor ve savaş alanı onun bilinci, düşünceleri, duyguları ve arzularıdır. Ya manevi ya da maddi olan yararına baskın olmaları Ruh için anlık savaşta ve en sonunda - Ruh ile birleşme ve Sonsuzluğa geçiş hakkı için - Şahsiyetin zaferi veya yenilgisi anlamına gelir. Bir savaşı kaybetmek korkutucudur, ama savaşı kaybetmek ölümcüldür.

Neden insan sırayla Tanrıyı sevip ve sonra Ondan nefret ederek Tanrıdan korkar? Çünkü Ruhlarının tekrarlanan reenkarnasyonlarından dolayı herkes bilinçaltında manevi bir dünya olduğunu, Tanrı olduğunu ve Ona hizmet eden manevi varlıkların olduğunu bilir. Bu manevi varlıklara insanlar arasındaki efsanelerde "melekler" denir. Ama onlar insanların dinin ilişkili kategorilerinde onları hayal ettikleri şekilde görünmüyorlar. Bunlar, üç boyutlu dünyadan farklı olan başka bir boyutun Varlıklarıdır. Sonuç olarak, bu gerçeklik sözcükler ile tanımlanamaz. O dünyanın böyle yorumlanmasına herhangi bir girişim insan düşüncesi ile bağlantılı olacaktır ve bu nedenle gerçekliği çarpıtacaktır. Ve eğer bu bilginin sonraki aktarımı Hayvan doğasının hakimiyeti altında taşınırsa, sen kendin bununla tekrar tekrar karşılaşıyorsun, bu "efsanelerin" en sonunda hangi şekli aldığını ve ekstra ayrıntılar ile nasıl detaylandırıldıklarını gördün. Örneğin "Tanrının Yargılaması" hikayelerini alalım. Gerçekte, her şey basit: maddi bedenin ölümünden sonra her seferinde, insan (veya daha doğrusu Şahsiyet ve alt-şahsiyetleri olan Ruh) manevi dünyanın temsilcileri ile "toplantı" yapar ve deyim yerindeyse, yaşanmış hayatın Yanıtını verir, bundan sonra insanın ilerideki kaderine karar verilir. Bu nedenle, Tanrının Yargılaması, insanın yaşam sonrası kaderi vs hakkında dünyanın insanları arasında çeşitli efsaneler vardır. Yine de, o aynı dinlerde ve çeşitli inançlarda her şey nasıl saptırılıyor ve sunuluyor?!

Tüm bu yanlış anlama ayrıca, yaşamı sırasında Şahsiyetin alt-şahsiyetlerin anılarına ve deneyimine erişime sahip olmaması ve insanın kendisi hakkında bütün gerçeği bilmemesi gerçeği nedeniyle gerçekleşiyor. Eğer insanın (Şahsiyet) yaşamı, her seferinde geçmiş yaşamlarının anıları bloke edilmesiyle sıfırdan başlamasaydı, Seçim yapmak için koşullar olmazdı. Eğer insan Ruhunun tüm reenkarnasyonlarını ve alt-şahsiyetlerinin hala deneyimlediği dayanılmaz ıstıraplı bilinçli olarak hatırlasaydı, garanti ederim ki tüm insanlar uzun zaman önce melekler olurlardı. Ama maalesef, geçmiş yaşamların anıları bloke ediliyor. Her seferinde insan, Şahsiyetinin bağımsız bilinçli manevi olgunlaşması uğruna bu dünyaya tekrar dalıvermek zorundadır.

Yine, yeni Şahsiyetin bilincinin "temiz bir sayfası" hakkında iyi olan nedir? Her şeyden önce, alt-şahsiyetlerin önceki "erdemlerine" bakmaksızın, yeni Şahsiyetin yaşamı sırasında baskın Seçimi belirleyen önceliklerin onun üzerine yeniden yazılması gerçeği ile. Yani, eğer insan yaşam vektörünü Manevi doğa lehine sert bir şekilde değiştirirse, baskın düşüncelerini manevi kanala yönlendirirse ve bilincini disipline ederse, o zaman o (Şahsiyet) hayatında kendisini ve Ruhunu kurtarmak için gerçek bir şans elde eder. Sonuç olarak, bu tür bir durumda, kendisini nitelik olarak daha iyisine dönüştürmeye ve manevi dünyada yaşamaya başlar. Ama, eğer insan (Şahsiyet) onda sürekli olarak hükmeden Hayvan doğasının düşünceleri ile maddi düşüncenin prangalarına tekrar yakalanmayı dilerse, o zaman bu tür bir Şahsiyet sadece tek bir güzergaha sahip olur - alt-şahsiyet olmak. Çünkü insan maddi dünyanın hiç bitmeyen arzularında Ruhunu özgürleştirmek için niyet edilen gücü harcıyor olur.

Maddenin hükmettiği bir insanın hayatı ile manevi olan tarafından hükmedilen bir insanın hayatı arasındaki temel farkı anlıyor musun? Bilinçte materyal olan hükmettiği zaman, insan *maddi dünya ile yaşar*, sadece ara sıra Ruhunu düşünür. Bazen, manevi uygulamalar yapmaya bile çalışır. Genellikle manevi uygulamaları hobilerinden biri olarak veya insanlar üzerinde etkisini kuvvetlendirmek için "süper güçler" geliştirmeye yardım aracı olarak görür. Bundan başka, bu tür bir insan doğal olarak kendi üzerinde çalışmak için fazla canını sıkmaz. Ama manevi olan hüküm sürdüğü zaman, yeni niteliğinde Şahsiyet sürekli olarak onun içinde kalarak *manevi dünya ile*, Tanrıya olan sevgisiyle yaşar. Bu halde, insan, doğalarını tanıyarak ve daha ileri saldırılarını ve daha sonraki eylemlerini öngörerek Hayvan doğasının tüm hilelerine mizah ile bakar. Ve bunlar artık Şahsiyete sıkıntı vermez, çünkü insan onlar için düşmez, çünkü düşüncelerinde ve hislerinde zaten manevi dünya ile *yaşar*. Maddi dünyaya gelince, iyi eylemler yaparak fiziksel bedende var oluşuna devam ettiği için maddi dünya ile temas kurar.

Anastasia: Evet, doğrusu, Sevgide olan, Tanrıdadır ve Tanrı ondadır, çünkü Tanrı Sevgidir.

Rigden: Gerçekten kutsal bir İnsan bununla yaşar.

Anastasia: Alt-şahsiyetler hakkındaki Bilgi değerli, ama insanda, bu hayatta kendisinin ve Ruhunun tam manevi uhsal özgürlük halini geliştirmek için yeterli zamana sahip olmadığı ve bundan dolayı ölümlü bir alt-şahsiyet olacağı korkusunu ortaya çıkarabilir.

Rigden: Pekala, her şeyden önce, bu tür korkuya sadece bencillik, yani, Hayvan doğası neden olabilir. İkinci olarak, sen kendin gruptaki başka herkes gibi deyim yerindeyse en başından Bilgiyi alan bir insana tanıklık yaptın. Ama Hakikatin o tohumları ile o kadar ilham aldı ve Manevi dünya ile birleşmeyi o kadar kuvvetli bir şekilde arzu etti ki, Manevi dünyanın onu kabul etmesi için kendi üzerinde sadece iki yıllık özenli çalışma gerektirdi. Ve grubun geri kalanı ile karşılaştırıldığında, içinde bulunduğu tüm elverişsiz yaşama koşullarına rağmen. Bu nedenle, isteğin olduğu yerde, bir yol vardır! Ve üçüncü olarak, insanın hayatında Tanrı Sevgisi hüküm sürdüğü zaman, arzu edilen amaca ulaşma yolunda tüm korkular kaybolur. Manevi eylemlerin özünü anlamak için temsili bir örnek vereceğim.

Vatanını savunan savaştaki bir insanı hayal et. Vatanını o kadar tutkuyla ve derinden seviyor ki, zafer için hiç bir şeyde durmadan onun için tüm gücüyle savaşmaya ve tek bir amaç adına - Vatanını özgürleştirmek! - mümkün ve imkansız olan her şeyi yapmaya hazır. Vatanına olan Sevgisi için ölmeye hazır. Bedenine ne olacağını umursamıyor. Onun için asıl şey onu savaşa götüren ve zafer kazanmışçasına savaşmasına neden olan, deneyimlediği histir. Ve bu Sevgi hissi düşman tarafından esir alındığı ve kaderinin şiddetli acı içinde ölmek olduğunu bildiği zaman bile onu terk etmez. Çünkü o, onun için yaşadığı ve onun için öleceği gerçek Sevginin hissi ile dolu. Bu nedenle her şey insana bağlıdır! *Eğer her gün onunla yaşadığı Tanrıya gerçek Sevgi ile dolu ise, o zaman onda herhangi bir şüpheye yer olmaz. Sadece tek bir amacı vardır - Ruhunu özgürleştirme uğruna zafer!*

Anastasia: Evet, ne pahasına olursa olsun zafer...

Rigden: Bu nedenle, Ruhunu kurtarmak insanın yaşamında asıl eylemdir, ana amacıdır, var oluşunun anlamıdır. Ruhun kurtuluşu manevi dünyaya gerçek hizmettir, maddi dünyaya değil. Kendini kurtar ve etrafındaki binlercesi kurtarılır. Ve bir istek olduğu sürece burada zor olan hiç bir şey yoktur. İnsan sadece temel ile başlamalıdır - kendi üzerinde çalışmak. İnsan beyni bilgisayara benzer: çıktı, içine koyduğun şeye bağlıdır; oluşturduğun amaçlar ve içine kurduğun programlar yönünde çalışır. Yaşam sırasında, onun hafızası çeşitli ilişkilendirilen duyumsamaların, algıların, düşüncelerin, hislerin vs deneyimini biriktirir. Bu ilişkilendirmeler çoğunlukla etraftaki dünyadan alınan izlenimler ile bağlantılıdır.

Manevi yolda yürümekte olan modern insan için sürekli şekilde ufkunu genişletmek, çeşitli bilgiler öğrenmek ve çeşitli alanlarda arka plan bilgisini zenginleştirmek neden çok önemlidir? Çünkü o zaman, insan daha fazla ilişkilendirmelere, gelişmiş hafızaya ve dünyanın kapsamlı algısına sahip

olacaktır. Sonuç olarak, ilişkilendirmelerin çekildiği bilinçaltı bir dolaba benzer: bir zamanlar oraya koyduğunuz şey, daha sonra bulacağınız şeydir. Beynin maddi yapısı yaşadığı hayat sırasında aldığı imgeleri (hologramları) taşır. Örneğin, insan görme veya duyma vasıtası ile yeni bilgi aldığı zaman, beynin belirli alanında nöronların uyarılması gerçekleşir. Beyin bilgiyi işler ve eğer önceden senin için bilinir olan kategorileri kullanırsak, belirli "bilgi yapı taşlarının" uyarılması gerçekleşir. Beyin, daha önceki bilgi ve deneyime dayanarak "bunun ne olduğunu" belirler. Bu her şeyi kuşatır - ses, duyumsamalar, bilgi vs. Mecazen konuşursak, beyin bilgisayardaki arama motoru gibi işler: örneğin, eğer "Nezaket" sözcüğünü yazarsanız, bu sözcüğü içeren bilgi olan tüm dosyalar ile geri döner. Genel olarak, beyin bilinçaltımızın dolabının içeriklerinde olan çağrışımlara benzer olan şeyleri arar. Aynı zamanda, o ayrıca karakteristikleri ile yeni bilgiyi saklar, dolabını onunla takviye eder.

Eğer insan, kendisini sadece kitlesel medyanın ona "hazır" sunduğu şeyler ile sınırlandırarak bilgisini artırmak ve analitik becerilerini geliştirmek için çok tembel ise, kendi bilinci vasıtası ile rahipler ve politikacılar tarafından kontrol edilen ideal bir hedef olur. Kendi tembelliği nedeniyle, insan bilinçli olarak bilgisinin ufkunu daraltır. Ve kişinin beyni çağrışımlar ile ilgili olarak çorak olduğu zaman (bunun çoğunluğu çoğu zaman maddi önceliklere bağlıdır), böyle bir insan manevi olarak zayıf olur; onu kontrol etmek ve aldatmak ve ona belirli talimatları aşılacak daha kolaydır. Aslında, rahiplerin ve politikacıların insanı dar bilinç haline getirmek istemelerinin nedeni budur. Bu tür bir halde, o kontrol etmeleri için elverişli olur. Dahası, onun bilincine belirli çağrışımlar ve rol modelleri koymak yeterlidir ve insan onların ellerinde itaatkar bir kukla haline gelir.

Anastasia: Bu doğru. Eğer insana her şeyin ne kadar kötü olduğunu gösterirsen, düşüncelerinde kötü şeyleri yeniden oynatır, dikkatsizce dikkatini bunlara odaklar; ilgili çağrışımları hatırlayarak, negatif durumları yeniden canlandırır ve hayata geçirir. Sonuç olarak, benzer benzeri çeker. Aynı zamanda, eğer insana iyi şeyler gösterilirse, eğer dikkati yaşamın manevi yönlerine çekilirse, eğer nezaket, ahlaklılık, kültür, görgü ve düşünmenin manevi yolu ona daha sık gösterilirse, o zaman dünya görüşünü zaten bu yönde oluşturur.

Rigden: İnsanlar, doğaları gereği, kolay etkilenirler ve başlangıçta taklit etmeye eğilimlidirler. Bundan başka, çoğu zaman özellikle ne olduğunu bilmeden, her zaman yeni bir şey için çabalarlar. Bu arada, neden insan her zaman bir şeylerden yoksundur ve yeni şeyleri arar ve öğrenir? Çünkü Ruh onu kendi doğal, manevi dünyasını araması için dürter. Ama insan bilincinde hüküm süren alt-şahsiyetler formundaki farklı "ışık filtreleri" ve Hayvan doğası arayış vektörünü saptırır. Ayrıca maddi beynin çağrışımsal algısı tarafından, insanın

manevi arayışında bir takım problemler yaratılır. Sonuç olarak, manevi dünya maddi dünyadan farklıdır. Ve dedikleri gibi beş duyusu ile insanın burada algıdığı her şey, maddi ortamın üç boyutlu dünyasının sadece küçük bir kısmının algısıdır, ki üstelik çağrışımsal maddi düşünmenin prizması ile görülür. Başka deyişle, üç boyutlu dünyanın kategorilerinde ve çağrışımlarında düşünerek, insan manevi dünyanın ne olduğunu anlamaya çalışır.

Anastasia: Maddi düşünmenin prizması ile? Ağzına sağlık ve özü o kadar doğru ifade edildi.

Rigden: Evet. Bildiğin gibi, insan beyni doğuştan itibaren Hayvan doğasının frekansına uyumludur. Bu, insanın bu ayarları daha sonra değiştiremeyeceği anlamına gelmez. Değiştirebilir. Beyin bilincin bir çok hallerine programlanır. Ama değişim sadece insanın kendisinin kişisel arzusu ve tutkusu ile mümkündür. Genellikle, insanlar tüm bunları bilmezler bile; yaşamları sırasında aynen herhangi diğer zeki madde gibi davranmalarının nedeni budur. İnsan dünya algısını genişleten Bilgi ile karşılaştığı zaman, onda tetiklenen ilk şey Hayvan doğasıdır. Kabaca konuşursak, insan üzerindeki gücünü kaybetmemek için Hayvan doğası ilk insan kusurunu - gurur - ortaya sererek "şahlanır". İnsan zaten her şeyi bildiğini ve her şeyi yapabileceğini düşünür. Ama Bilgiye daldığı zaman, bunun hakikatten çok uzak olduğunu ve böyle başlangıçtaki yargılamanın yanlış olduğunu anlar.

Anastasia: Evet, gurur bir çok insanın felaketidir ve herkes değişen derecelerde buna eğilimlidir. Her insanın, kendini ve doğasını daha iyi anlaması için en azından bu gizli düşmanın yüzünü bilmesinin önemli olduğuna inanıyorum. Bir keresinde, gururun insandaki Hayvan zihninin yönetiminin tezahürü olduğundan söz ettin.

Rigden: Bu doğru. İnsanın, "Benliğini" oluşturan kendi düşünceleri olduğunu düşündüğü şeyin sadece Manevi doğanın İradesi ile Hayvan doğasının İradesi arasındaki seçiminin sonucu olduğunu kavraması çok zordur. Çocukluklarından bu yana, örneğin materyalistik psikoloji ve ilgili değerlerin önceliği gibi, karşılık gelen tüketici öncelikleri olan bir toplumda yaşamış olan insanlar için bunu anlamak özellikle zordur. Bilinci, manevi varsayımlar tarafından örtülmüş olan maddi dünyanın değerlerinin hakimiyetinin prensiplerine dayalı olan tek bir dini, felsefi veya bazı diğer kavramlar ile sınırlananlar için de o kadar zordur.

İnsanın bir çok düşüncesini motive eden gururdur. Gurur bir histir. Bu bakımdan his bir kuvvettir, enerjidir; bu, baskın düşüncelerin ortaya çıktığı temeldir. Düşüncenin ne ile "renklendirildiği" çok önemlidir - Hayvan doğasının arzuları veya Manevi doğanın arzuları. Sonuç olarak bu, örneğin haysiyet hissinin gurura,

dolayısıyla, kendini - sevme, kendini başkaları üzerine yüceltme duygusuna veya Tanrı tutkusuyla manevi yolda kendi eylemleri için asil, içsel onur duygusuna dönüşüp dönüşmeyeceğini belirler.

Burada, belki, insan doğasını, en derin tutkularının kaynağını ve madde dünyasındaki yansımalarını araştırmalıyız. Bir insanın hayatında, kendi seçimi ile ne tür hislere neden olduğu ve hayatı boyunca ne tür hisler biriktirdiği çok önemlidir. Neden? Çünkü "yükü" ile, bu bilgi ile veya mecazen konuşursak, bu "Benlik" ile (Şahsiyet), beden ölümünden sonra "ötesi" için ayrılacak ve bu seçimini yanıtlayacak.

Şimdi **bir hissin kaynaklanma mekanizmasına** bakalım. Herhangi bir hissin başlangıç itici gücü, Ruhtan gelen en derin içsel kuvvetten gelir. Ruh maddi olmayan dünyadan çok güçlü bir parçacık olduğu için, her zaman hareketin tek bir vektörüne sahiptir, tek bir dilek - bu dünyadan insanların manevi dünya, Tanrının dünyası dedikleri kendi dünyasına kaçmak. Ruhtan gelen bu başlangıç itici gücü, güçlü en derin hislerin üretilmesinin temel prensibidir. Eğer insan bu gücü manevi yönde amaçlı olarak kullanırsa, o zaman geçmişe bakmaksızın, insan için yaşamı sırasında yeniden doğuşların döngüsünü terk etmek için yeterli olacaktır.

Bu tür derin bir his ortaya çıktığı zaman, maddi beynimiz bu güce tepki vermeye ve sonuç olarak, bu hisleri bilincimiz vasıtası ile kendi yoluyla yorumlamaya başlar. Yani, çağrışımları ile yönlendirilen insan, alışık olduğu düşünme kalıbına uygun olarak ortaya çıkan hisleri "yorumlamaya" başlar. Bu aşamada, çok önemli rol oynayan insanın dünya görüşüdür. Bu, çocukluktan bu yana bilincine yerleştirilmiş her şeyi kapsar, tüm birikmiş yaşam deneyimini, bilinçaltında, ayrıca kişisel bilgi kapsamında kökleşmiş oluşan davranış ve düşünce kalıplarını (kitlel medya tarafından şekillendirilmiş olanlar dahil), düşüncelerini kontrol etme ve dikkatini odaklama yeteneğini kapsar. İnsanın baskın dünya görüşü Ruhtan yayılan gücün nasıl ve nerede harcandığını belirler. Sonuç olarak, bilinç baskın düşüncelerin prizması vasıtası ile çoğunlukla bu içsel tek gücü (en derin hissi) böler ve çarpıtır.

Anastasia: Bu süreç, örneğin güneş ışın demetinin üçgen cam bir prizmada nasıl kırıldığı ile, ışın demetinin çok renkli gökkuşağı spektrumuna ayrışması ile karşılaştırılabilir mi?

Rigden: Kesinlikle. Bu süreç, tek bir dalga farklı uzunluklardaki bir çok dalgaya bölündüğü zaman ışık dağılımı ile mecazi olarak karşılaştırılabilir. Çağrışımlarının birikmiş deneyimi ile bilinç, tek bir kuvveti bölen ve onu sayısız küçük bileşenlere (düşüncelere) yönlendiren, bu kuvvete tonlar ekleyen

prizmaya benzer. İnsanın bilincinde, düşüncelerin gölgesi gibi, arzular gibi baskın olan her neyse. Bu kuvvet sayesinde, Hayvan doğasından gelen düşünceler, arzuları aldatıcı bir şekilde aşırı renkli ve çekici yaparlar; yani, özünde, bir zamanlar kavrandıkları gerçekliğe karşılık gelmezler (çünkü içleri boştur). Basitçe söylersek, dikkatin odaklandığı baskın düşünceler o biricik en derin hissin gücünü insanın arzularını gerçekleştirmeye doğru yönlendirir.

Anastasia: Dedikleri gibi, kuvvet her zaman kuvvet olacaktır. Önemli olan insanın seçimi ve bu kuvveti nereye yönlendirdiğidir.

Rigden: Kesinlikle doğru. Örneğin, gurur veya nefret hissini alalım. Çağdaş bir atasözü var: "Sevgi ve nefret sadece bir adım uzaktır." Bugün itibarıyla, nörobilimciler, insanda nefret veya romantik sevgi hisleri ortaya çıktığı zaman, bu hisler temelde farklı olmalarına rağmen, "her nedense" beynin tek ve aynı alanlarının aktive olduğunu çoktan onayladılar. Bilim insanları baskın düşüncenin temelinde yatan kuvvetin bilimsel anlayışına eriştikleri zaman, bunun "neden" gerçekleştiğini anlayacaklar. Gerçekte, her şey basit. Sonuç olarak, bu dışsal durumların konusu veya birilerinin insanın megalomanyasını etkilemiş olması, gücenmiş olması, yanlış bir şey söylemesi veya yapması değildir. Konu, yalnızca "gücenmiş" insanın kendisinin içsel hisleri ile ilgilidir. Bu sadece, o kişinin bilincindeki baskın olan Hayvan doğasının en derin hislerin aynı gücünü kullanmasıdır, sadece bunu her şeyi negatif bir durum olarak sunarak hayal gücünün yardımı ile bunu diğer düşüncelere renklendirmesidir. Dahası, bu icat edilmiş "kabataslak hikaye" o zaman insanın benzer durumlarda ona empoze edilmiş davranış kalıbından topladığı farklı çağrışımlar ile doludur. Ve orada bir çatışma konusuna sahipsiniz.

Hayvan doğasının kavramları sadece çarpıttığı veya yerine başka bir şey koyduğu zamanlar vardır. Örneğin, insan şikayet etmeye başlar: "Başkaları için her şeyi yapıyorum, ama hiç kimse benim için bir şey yapmıyor." Bu kesinlikle bir şeyin yerine başka şey koymadır. Hayvan doğası tüketicidir. Manevi doğa yardımseverdir. Eğer gücenmenin kökünü takip ederseniz, bunu kendi içinizde bulursunuz. Birine karşı dışsal dargınlık Hayvan doğanıza kaybetmenizin sonucudur. Dargınlık her şeyden önce kendinize karşı hatalı olduğunuzu belirtir. Kendine güvenmeme ve şüpheler Hakikati bilmemekten ortaya çıkar. İçine bakmaya direnmekten Hakikati bilmemek, çünkü Hakikat oradadır. Hakikat Yaşam veya Ölümdür.

Hayvan doğasından gelen Hakikat korkusu onu ertelemeye çalışarak, onu çarpıtır. Ama, insan hangi seçimi yaparsa yapsın, Hakikat kaçınılmazdır. Bir zindan bile özgürlüğün ışıldayan ruhunu yoksun bırakmaz ve hiç bir dünyasal güç ölüme mahkum bir hayvanı kurtarmaz.

Anastasia: Öyleyse, esasen bu, çatışma durumlarında, insanların manevi büyüme için niyet edilen güçlerini harcadıkları anlamına mı geliyor?

Rigden: Ve sonradan Yanıt vermek zorunda oldukları Hayvan doğasını seçerek bunu aptalca harcıyorlar... Eskiler, insanın manevi yolculuğunu açıklarken, temsili olarak bedeni insanın Ruhun deniz fenerine doğru yol alarak, illüzyonların okyanusunda yolculuk yaptığı bir tekne ile karşılaştırdılar. Diğer taraftan Hayvan doğası ve Hayvan zihni, insanın zihnini geçici önemsiz şeyler ile işgal etmeyi ve dikkatini Ebedi olandan, Ruhun deniz fenerinin ışığından başka yöne çekmeyi isteyen her şeye nüfuz eden Düşman ile karşılaştırılıyordu. Sonuç olarak, madde illüzyonunu tercih etmek, görüş açısını daraltır ve zihni teknenin problemlerine sınırlar, kenarından bir metreden uzağa uzanmaz. İnsanın Düşmanı bu şekilde insanı doğru yönden yanlış yöne sürükler. Ama, insan illüzyonların okyanusu tarafından aldatılmamalı ve teknede kısa kalmalıdır. İnsan yolculuğunu tamamladığı zaman, artık yolculuğu için gerekli olmayan ve çürümeye ve yok olmaya maruz olan geçici bir şey olarak tekneyi kıyıya terk eder. Görünür olan her şey ortadan kaybolur ve hiç bir şeye dönüşür, yanan bir mumun ortadan kaybolduğu gibi. Yalnızca görünür şeylere bağımlı olmayan insan Ruh ile ilgilenir. Bilge insanların dedikleri gibi: "Ruhunu kurtar, çünkü onun avcısı uyumuyor. Her saat ve her dakika nöbet tut ve hayatını Ruhunu kurtarmanın yararına kullan".

Anastasia: Yalnızca görünür şeylere bağımlı olmayan insan Ruh ile ilgilenir... Bu gerçekten öyle. İnsanları düşüncelerinde baştan çıkararak, büyük ölçüde tam olarak görülebilir olandır. Bunlarda mevcut olan ve en derin hisler vasıtası ile algılanan görünmez fasetlerin keşfi, sadece Ruhun dünyasını hissetmelerine yardımcı olmaz, aynı zamanda onu maddi dünyadaki her şeyden daha fazla arzu etmelerine yardımcı olur. Kendi Hayvan doğalarına boyun eğmeden manevi yolda yürüyen bir çok insan ile tanıştım. Evet, bazen bunu bazı anlarda kaybediyorlar, ama sonra bunu kavriyorlar ve bunun bu tür tuzaklarından kaçınmanın değerli deneyimini kazanıyorlar. Böyle insanlar çoğu zaman kendilerini Hayvan doğasının saldırılarına karşı nasıl koruyacaklarını ve onların tezahürlerini nasıl engelleyeceklerini, onları nasıl tanıyacaklarını ve kendilerinde negatif bir durumun gelişmesinden nasıl kaçınacaklarını soruyorlar.

Rigden: İnsanın basitçe Hayvan doğasının saldırılarının mekanizmasını, kendi doğalarını bilmeleri ve kendilerini nasıl kontrol edeceklerini öğrenmeleri gerekiyor. İnsan manevi dalgada kaldığı, kendini geliştirdiği ve manevi uygulamalar yaptığı zaman, genişlemiş bilinç haline sahip olduğunu not et. Örneğin meditasyonlarda, bilincinin dünyayı algılamanın olağan fasetlerinin ötesine geçtiğini hisseder. Ve en önemlisi, insan Ruhtan dışarıya yayılan neşe,

mutluluk hissini deneyimler; yani, sanki içinden, hislerinin derinliğinden dıştaki çevreye dünyaya imiş gibi. Beynin cennetsel mutluluk, neşe ve özgürlük hisleri olarak tanımladığı bu histir. Bilinç net, keskin hale gelir. Doğal yuvanın, yoğun huzurun ve Sonsuzluğun bu hissi ile karşılaştırıldığında tüm dünyasal problemler ıvır zıvır görünür. Bu yüzden, ruh hali de neşeli, yükselmiş hale gelir ve eylemler güç ile dolar. Şimdi, Hayvan doğası ona saldırdığı zaman bir insana ne olduğunu inceleyelim.

Hayvan doğasının saldırıları farklı olabilir. Dedikleri gibi, düşmanınızı şahsen tanımalısınız. Başlamak için, **"hayat işe yaramadı" ("kurban" pozisyonu) yaygın sloganı altında dargınlığa, kendinden memnun olmama duygusuna veya aşırı kendini eleştirmeye dayanan Hayvan doğasının şiddetli saldırısını** inceleyelim. Her şeyden önce, Hayvan doğasının bu tür şiddetli saldırısı dışsal bir baskı olarak tanımlanabilir. Eğer fiziksel seviyede bile duyumsanabilen bu baskının kaynaklandığı *Manevi doğadan Gözlemcinin* perspektifinden dikkatle bakarsan, bunun tam olarak dışarıdan, tepeden aşağıya geldiğini hissedersin, sanki başın yanından veya arkasından göğüse inen baskı.

Kısa bir zaman periyodu içinde, Hayvan doğasının böyle şiddetli saldırısının sonucu olarak, insan aktif bir bireyden pasif bir insana dönüşür, yönünü şaşırır. Kendisinin altındaki temeli, tabanı kaybettiği görülür. Negatif imgeler, düşünceler ve şişirilmiş problemler aniden yüzeye çıkar ve dikkatini bunlara çekerek ve odaklayarak onun bilincinde oynamaya başlar... Bu gerçekleştiği zaman, insan kendisini esasen standart kalıplarda tezahür ettiren hoşnutsuzluk ve duygusal stres halini deneyimler. Sanki bir şey göğsünün içinde sıkıştırıyormuş gibi, içinde tatsız ve rahatsız olur. Herhangi bir işe odaklanmak zordur, çünkü dıştan gelen düşünceler onu tek ve aynı ağrıyan konu üzerinde sürekli olarak kafa yormaya dikkatini dağıtır. Dargınlık veya dedikleri gibi, "duygusal acı" ortaya çıkar; kötü düşünceler insanı bunaltır, bir şey için kendini suçlama ve kendine işkence başlar. Negatif düşüncelerin, çağrışımların ve duyguların kördüğümü ortaya çıkar. Genelde, dikkat hayvan doğası tarafından yoğunlaştırılan probleme odaklanmış olur. Kişinin bilinci bu problemin noktasına kadar daralır. Sadece bu problemi görmeye başlar ve başka hiç bir şeyi görmez. Örneğin, insan televizyonu açar, kafasını bu düşüncelerden uzaklaştırmaya çalışır. Ama bilinç, sanki kasten, dikkatini kendi yaralı problemine dokunan programların o bölümlerine tutunur ve odaklar. İşte başka bir örnek: bu haldeki bir insan birisiyle ilgisiz bir konu üzerine tartışmaya başlar. Ama en sonunda, bilincinin hala farkında olmayarak konuşmayı aynı uydurma problemlerin kanalına götürdüğünü fark etmez bile... Eğer insan böyle bir hal deneyimliyorsa, negatif düşünceler olan bu takıntının ve bilincin böyle bunalımlı halinin aslında Hayvan doğasının bir saldırısının başlangıcı olduğunu anlamalıdır.

Anastasia: Başka deyişle, insan bir anlamda duruma tek taraflı tepki gösteriyor.

Rigden: Kesinlikle, o sadece dünyanın resminin bütünsel algısını kaybediyor; bilinci daralıyor. İnsan belirli bir probleme takıntılı hale geliyor.

Mecazen konuşursak, bundan önce renklerin geniş bir aralığını görüyordu, ama Hayvan doğasının saldırısı sırasında, onun için diğer renkler var olmaya son verirken o sadece siyah renge odaklanır; bunları fark etmiyor gibi görünüyor.

Hayvan doğasının bu şiddetli saldırısının amacı nedir? Amacı Şahsiyetin Ruh ile bağlantısını bloke etmektir, ki dışarıdan içeriye bir tür baskı olmasının nedeni budur. Böyle bir saldırı sırasında, mecazen konuşursak Ruhtan gelen sinyal saf formunda Şahsiyetin bilincine ulaşmaz (manevi uygulamalarda olduğu gibi) ve "kirlenmiş filtrelerin" aktivasyonu ile önemli miktarda çarpıtılır. Hayvan doğasının çoğunlukla insanı kendi zayıflığında yakaladığını bilmek önemlidir, çünkü insanın zayıf noktalarının hepsinin, geçmişinin ve şimdisinin, kendi değerli benliği için bu dünyanın bu veya şu nimetini dileyerek bir zamanlar dikkatini odakladığı tüm gizli hayallerinin farkındadır. Ve dahası, manevi yola yük yükleyen arzular insanda veya daha doğrusu onun yeni Şahsiyetinde bir anda ortaya çıkmaz. Bunlar çoğunlukla çevredeki toplumda hakim olan, çoğunlukla geleneksel materyal olarak eğilimli davranış kalıplarıdır. Bu nedenle insanların çoğunluğu Hayvan doğasından benmerkezcilik, kıskançlık, çok büyük açgözlülük ve kendi değerli benlikleri için acıma gibi bu tür niteliklerin boyunduruğu altındadır.

Anastasia: Evet, insan Hayvan doğasından gelen motivasyonlar ile çok hızlı bir şekilde enfekte olur.

Rigden: Bu arada, Hayvan saldırısı sırasında, insanın kendisini sadece "iyi bir insan" olarak gördüğünden söz etmek istiyorum. O sözde her bakımdan "süper"dir ve başka herkes "ürpertici pislik"ten başka bir şey değildir. İnsan bu tür bir halde olduğu zaman, kendi negatif özellikleri tezahür ettiği için suçlanacak kişilerin kendileri olduğunu onlara direkt olarak söylemeseniz iyi olur; aksi takdirde, bu tür insanlar anında tüm bu negatifliği sizin yönünüze de yönlendirirler. Onun Hayvan doğası anında saldırgan bir şekilde konumunu savunmaya başlar. Gerçek şu ki, böyle bir halde iken, insan kendi Şahsiyeti ile ilgili olarak sizin açıklamalarınızı ve gözlemlerinizi bilinçli olarak algılamaz. Bu neden olur?

Her şeyden önce, çünkü insanın bilinci o anda daralır ve çünkü kendi bencilliğine takıntılıdır. Bu halde, o kişi için çeşitli şekillerde "Ben, kendim ve bana"dan başka hiç bir şey ve hiç kimse var olmaz.

Anastasia: Hayvan doğası suçu başkasına atmanın ve dışsal nedenler icat etmenin gerçek üstadıdır, sadece bir şans vermelisin. Hayvan doğasının bir diğer favori tekniği insana onu bir kısır döngüye götürecek olan bir düşünceyi gizlice vermektir: "... olsaydı, tamamen farklı olabilirdi" Bu arada, okuyucular çoğu zaman, insan bundan dolayı sadece daha kötü hissetse bile, neden bu tür düşüncelerin döngüsünün gerçekleştiğini soruyorlar.

Rigden: İki nedenle. Her şeyden önce, bu Hayvan doğasının işidir. İnsanın seçmesi için içsel koşulları yaratır. Ve Şahsiyetin kısa ömründe tercih ettiği şey (Manevi doğanın veya Hayvan doğasının İradesi, iyi veya kötü düşünceler) Şahsiyetin kendisinin hakkıdır. Ama, insanın yaşam sonrası kaderi için günlük olarak seçtiği öncelikler. İkincisi, negatif düşüncelerin döngüsü, onunla insanın dikkatini kendisine çeken, Şahsiyetin Hayvan zihninin kaprislerine hizmet etmesini, böylece yaşam enerjisini ölümlü şeylerde harcamasını sağlayan Hayvan doğasının tekniklerinden sadece biridir. Gerçek şu ki, düşüncelerin bu tür döngüsü sırasında, insan kendini suçlama ile meşgul olur, öfkelenir ve sürekli olarak geçmişi düşünür. Basitçe söylemek gerekirse, bilinci bazı "kişisel" problemlerin algısının duygusal, tek taraflı noktasına daralır; aynı zamanda, kimin, neden ve ne amaçla onda düşünmenin bu yönünü oluşturduğunu anlamaz bile. Ve bu spesifik uydurulmuş bir problem konusu bile değildir (bu problem çözüldüğünde, kesinlikle başka bir tanesi ortaya çıkar). Konunun gerçeği şu ki, kendini kontrol etmeyi öğrenmek gereklidir; o zaman daha az içsel problem olur, çünkü o dışsal durumlar bu insanın yaşamında büyür.

Anastasia: Bu doğru, yoksa böyle yerinde saymak, hayatın sonuna kadar devam eder. Bu atasözündeki gibi: "Sen çekersin ve o çeker. Kim kazanırsa kazansın, her ikisi de düşer."

Rigden: Bazen bu maddi dünyada yaşamını geliştirme açısından bazı gerçekleştirilmemiş fırsatlar için insan yaşamının yarısında kendini yiyip bitirir. Bu tür gerçekleştirilmemiş "mutluluğu" hayal eder ve bunu kendisi için sadece, kendi öneminin (megalomanya) tatmin olduğu ve rüyalarında ilk yeri aldığı iyi bir ışıkta görür. İnsan, Hayvan doğasının onun için sadece bir başka ideal illüzyonu tasarladığını, rüyası gerçekleştiğinde, hayal ettiği şeyden tamamıyla farklı görüneceğini hesaba katmaz. Bu halde, insan her şeyin farklı şekilde gerçekleştiğini anlamaz, hiç kimse onun bugün ne tür bir insan olacağını ve şu anda sahip olduğu koşullara ve fırsatlara sahip olup olmayacağını bilmez.

Hayattaki her adım değişimleri gerektirir ve insanın geleceğini şekillendiren olaylar zincirine yol açar.

Anastasia: İnsan kendi doğasını anlamaya başlamadığı sürece, gerçek "mutluluğunun" neyden oluştuğunu kavraması zor olur.

Rigden: Hayvan doğasının saldırısının başka bir türü vardır - sahte gurura dayanan yumuşak ve süptil bir tür. Bu, şiddetli türün tam olarak zıttıdır. Hayvan doğasının bu tür bir saldırısı sırasında, insan her şeyin kontrol altında olduğunu, çok harika olduğunu, etrafındaki herkesin onu övdüğünü düşünür. Ama bu duruma *Manevi doğadan Gözlemcinin* perspektifinden bakarsanız ve kendine hayran olmanın bu anlarını analiz ederseniz, o zaman tüm bunların sadece kendini düşünmeye ve bencilliğe dayandığı açık hale gelir. İnsanın bilinci aynı şekilde daralır, benzer şekilde kendi değerli benliğine odaklanır, ama bu kez başka yönde. Mecazi anlamda konuşursak, Narcissus gibi, etrafında kendisinden başka hiç kimseyi fark etmez. Ve yine dışarıdan içeriye baskı hissedilir, sadece bu şiddetli değildir, ama dıştan zevk alma duygusu ile ince, cazip, tatmin edicidir.

Anastasia: Hayvan doğasından başka hangi tuzaklar beklenebilir?

Rigden: Bunun etkisinin şekilleri çeşitlidir. Örneğin, sonunda bir çok insanı ve hayatlarını iyi bir şekilde etkileyecek olan önemli bir görev yapıyorsunuz. Bu görevin şimdiden ilk aşamalarında, Canavar (Hayvan doğası) ana görevde olduğu gibi aynı miktarda çaba ve zaman harcamanızı gerektiren fikirler ekmeye başlar. O anda gerçekten önemli olmayan bu fikirler dikkatinizi "acil çözüm" gerektiren kendi sorunlarının çokluğuna çevirmeye başlar. Bu nedenle, bu problemlere yakalanırsınız ve derler ya, hiç bir şey hakkında çok fazla telaş olacak. Ama sonunda, eğer eylemlerinizin etkililik oranını değerlendirirseniz, sıradan faaliyetlerin terk ettiğiniz başlangıç faaliyetinin yapmış olabileceği kadar önemli bir sonuç göstermediği açık hale gelir. Yine de, zaman kaybedildi ve çabalar boşa harcandı. Bu nedenle bu süptil bir değişiklidir.

Burada kavramların repertuarının değiştirilmesinden gelen Hayvan doğasının saldırısının başka bir versiyonu var. Örneğin, bir saldırıyı fark etmeyi başardınız ve konumunuzu tutabildiniz. Ama aniden, iğinizde bir tür panik başlar, "Yardım! Acilen Sonsuzluğa girmek istiyorum! Ne yapılmalı?! Hemen nasıl kurtarılabilirim?" gibi bir şey. Bu bir başka ince değiştirmedir. Maalesef, bu tür bir çok değiştirmeler vardır. Hayvan doğasının etkisi altında iken ve kendi üzerinde çalışmak ile çok fazla canını sıklmıyorken, insan başkaları önünde sadece kendi manevi gelişim "başarıları" hakkında böbürlenir. Hatalı şekilde

(kibirden) "tamamen silahlı" Hayvanına "göz kulak olduğunu" düşünür. Ama gerçekte bu durum kurt ve avcı hakkındaki masala benzer:

"Bir zamanlar, bir kurt daha sonra sürüsüne böbürlenebilmesi için tek başına bir saldırı yapmaya karar verdi, kendi başına, kendisi için insan avlamaya gitti. Aynı zamanda, bir adam kendi başına bir kurdu avlamaya gittiği ile ilgili avcılara böbürlenebilmesi için tek başına avlanmaya gitmeye karar verdi. Böylece her ikisi de gitti, kurt ve adam ve her ikisi de korkuyordu, gece korkudan titriyordu. Her ikisi de ormanın kenarına yerleşti, "sıcak bir ağaca" yaslandı. Böylece şafağa kadar oturdular, korkudan sırt sırta birbirlerine bastırdılar, sadece tek başına avlanmaya gittikleri ile ilgili arkadaşlarına nasıl böbürleneceklerinin düşüncesiyle kendilerini sakinleştirdiler. Sıcak ve rahat idiler ve ikisi de güvende sapsağlam kalmış olduklarına sonsuz şekilde memnun idi. Kurt avcı onu yakalamadığı için mutlu idi ve avcı kurt onu yakalamadığı için mutlu idi."

Anastasia: Ağzına sağlık. Bir çok insan kendi üzerlerinde gerçek çalışma hakkında canını sıkamaz. Sadece kendilerini pohpohlayıcı düşünceler ile rahatlatırlar. Daha sonra, Hayvanlarını bir çok kez "avlamaya gitmiş olmalarına" rağmen, neden kendi manevi gelişimlerinde herhangi önemli sonuçlar elde etmediklerine şaşırırlar. Kaç tane süptil değiştirme olduğu şaşırtıcı. İzlenim şu ki, daha fazla öğrenen sadece siz değilsiniz, Hayvan doğası da uyumuyor, sizi başka nerede yakalayabileceği üzerine kendini sürekli olarak geliştiriyor.

Rigden: Bu doğru. En komik olan şey, Hayvan doğasının standartta, aynı türde programlara sahip olmasıdır. İnsanlar aynı tırmığa basıyor ve herkes alnına çarpılanın sadece kendisi olduğunu düşünüyor. Her insan başka herkesinkinden daha kötü çarpıldığını ve yenmesi en zor olanın sadece kendi engelleri olduğunu düşünüyor. Ama tüm bu kasvet insanın dikkatini onun amaçlarına odaklaması için Hayvan doğasının başka bir tuzağıdır. Ama bu hileleri bilerek, insan kolayca başka bir saldırıyı öngörebilir ve defedebilir, tuzaklardan kaçınabilir. Hayvan doğasının en yaygın programlarından biri gurura, benmerkezciliğe ve korkuya dayanır. Bu negatif hisler kıskançlığa, hasete, kedere, gücenmeye, kendine acımaya, kontrol etme isteğine ve başkaları ile tartışma isteğine, birilerini suçlamaya, değişiklik korkusuna, hastalık korkusuna, yakınların kaybedilmesi korkusuna, yalnızlık korkusuna, yaşlılığın, ölümün yaklaşması korkusuna vs neden olur. Burada, daha önce sözünü ettiğim bilincin daralmasının aynı süreçleri gerçekleştirir.

Ama kadim zamanlarda söyledikleri gibi, **yüksek bir dağa tırmanan günlük koşuşturmada güler**. Eğer insan kendi kişisel manevi gelişimi ile ciddi şekilde ilgilenmek istiyorsa, her şeyden önce düşüncelerini disipline etmelidir. Mümkün

olduğu kadar sıkça, deneyimlediği duyguların ve düşünme şeklinin farkında olmalı, bunların doğasını ve ortaya çıkma mekanizmasını analiz etmelidir. Durumların ve dünyevi olanın üzerinde olabilmelidir. Dünyayı Hayvan doğasından Gözlemcinin olağan perspektifinden değil, Manevi doğadan Gözlemcinin perspektifinden algılayabilmelidir.

Hayvan doğası Şahsiyetin Egosuna odaklanarak insanın içsel dünyasını oluşturan şey hakkında insanı sürekli olarak büyük bir illüzyona çeker ve kendi yorumunda olan şey sözüm ona bu Egoya hizmet etmesi gereken dışsal dünya olduğudur. Bu illüzyonun perspektifinden, Şahsiyete dünya ve diğer insanlar hakkında hatalı fikirler empoze eder, böylece insanı Hakikatı algılamaktan uzaklaştırır. Gerçekte, her şey farklıdır.

Anastasia: Haklısın, kendi üzerimizde manevi olarak çalışmaya başlayıncaya kadar hepimizin bu dünyada bir illüzyon olduğumuz söylenebilir. Manevi olarak gelişmeye başladığımız zaman, bu dünyanın da bir illüzyon olduğunu anlarız. Her gün kendimde çalışmanın pratik deneyimine sahip olarak, bu dünyayı gözleyen içinde kimin olduğunu ve buna dayanarak Bu Gözlemcinin sonuçlar çıkardığını anlamanın ne kadar önemli olduğunu daha derin bir seviyede kavradım.

Rigden: Gözlemcinin gözlenebilir olandan asla ayrı olmadığını not edin, çünkü gözlenebilir olanı kendi deneyimi ile algılar; gerçekte, kendisinin veçhelerini gözler. Dünya hakkında konuşurken, gerçekte, insan düşünme şekline ve deneyimine dayanan dünya yorumu fikrini dile getirir, sadece yüksek boyutların perspektifinden algılanabilen gerçekliğin tam resminden dile getirmez.

Anastasia: Bilincin olağan halindeki bu tür gözlemlerin insan tarafından karşılaştırma, benzerlikler hakkında yargılamalar ve öncelikle kendisi ile ilgili hedeflerin farklılıkları yardımı ile yapıldığı açıktır.

Rigden: Oldukça doğru. Karşılaştırma mekanizmaları taklit ve düşünmenin çağrışımsal şekli vasıtası ile daha hızlı öğrenmesine, almasına ve deneyimi işlemesine, becerileri edinmesine, davranış tarzı ödünç almasına vs olarak sağlaması için insanın doğasına inşa edilmiştir. Bundan dolayı, insana çeşitli eylemler ve davranış kalıpları öğretilir ve ayrıca etrafındaki dünyayı çok hızlı bir şekilde keşfedebilir. Ama, tüm bunlar özdeşleştirme ve zıtlık ile ilişkilidir. Ne de olsa, yargılama için bir karşılaştırma olmalıdır. Ve burada, çok fazla şey bir Gözlemci olarak Şahsiyette neyin hüküm sürdüğüne bağlıdır - Manevi doğa veya Hayvan doğası.

Manevi doğa hakim olduğu zaman, karşılaştırma ikincil rol oynar. Sadece bilinen çağrışımlar vasıtası ile manevi deneyiminizin aktarımı için gereklidir. Manevi uygulamada, herhangi bir şeyi karşılaştırma gereksinimi olmadığı, mantık ile açıklanamayan tüm süreçlerin sadece açık kavrayışının olduğu sezgi hissi, genişlemiş farkındalık ve insan için tamamen yeni olan tüm süreçlerin içsel anlayışı nedeniyle biliş süreci gerçekleşir. İnsan manevi dünyanın parçası olduğunu, büyük bütünün, gerçek realitenin parçası olduğunu hisseder.

Hayvan doğası hüküm sürdüğü zaman, Şahsiyet kendisini tamamen maddi dünyanın illüzyonlarının oyununa sokar. Bazı özelliklere (entellektüel, profesyonel, görünüş, insan tipi) dayanarak **sürekli olarak kendisini birileri ile karşılaştırır**. Daha iyi anlamak için, tipik bir durumu inceleyelim. Bu tür bir halde, maaşı biraz daha fazla olan veya konumu biraz daha yüksek olan komşusu veya iş yerindeki arkadaşı hakkında insan genellikle ne düşünür? Çoğunlukla, onları kendisi ile karşılaştırır; örneğin, "o sadece benim gibi, ben nasıl kötüyüm..." vs. Hayvan doğasından gelen sahte gurur ayrıca kıskançlık mekanizmasını tetikler ki bu saldırganlık ve öfke dalgasını tahrik eder. İnsan kendi hataları ile etrafındaki insanları suçlar veya kendini eleştirmekten keyif alır. Hayvan doğası insanda kendini bastırma ve kendine baskı yapma düşüncelerini yükseltmeye eğilimlidir, bir kez daha başkaları ile karşılaştırarak yanlış bir şey yaptığını veya diğerlerinden daha kötü olduğunu düşünür. Bu durumda, insan kritik olanın Hayvan olmadığını, ama Vicdanın en iyi yardımcınız olduğunu hatırlamalıdır.

Anastasia: İnsanı birini yargılamaya iten tam olarak nedir?

Rigden: Her şeyden önce, içinde sahip olduğu Hayvan doğasından gelen o baskın karakter özellikleri. Bu tür yargılayıcı düşünceler ortaya çıktığı zaman insan buna dikkat etmelidir. İkincisi, sayısız egoist illüzyonlar - insanı birini yargılamaya iten duygusal dalgalanmalara neden olan Hayvan doğasının işi ile birlikte davranış kalıpları. Bu tür kalıplar, örneğin, "başkalarından daha iyi yapabilirim", "benim fikrim tek doğru olan" vs. Başka deyişle, bunlar bencillığe, başka insanları gizlice yönetme ve onlara emirler verme ve kişinin kendi yanılsamaları "etki imparatorluğunu" kurma isteğine dayanır. Temel olarak, tüm bunlar Hayvan doğasının insan varlığını kontrol ettiği ve manipüle ettiği aletlerdir.

Üçüncü olarak, Hayvan doğasının gerçekte var olmayan, ama onlarla ilgili düşüncelerin insanın uzun süre negatif zihniyet taşımasına neden olan problemleri bulmak ve öne sürmek için girişimleri nedeniyle, insanın birilerini yargılamaya itilmesidir. İkincisi Şahsiyetin negatif düşünme alışkanlığı oluşturmaya yardımcı olur; başka deyişle, insan ne konuşursa konuşsun veya

ne düşünürse düşünsün, onun için her zaman her şey kötü ve olumsuz olacaktır ve en önemlisi, sonsuz şekilde bunu *yargılamaya* devam edecektir.

Bu ne ile dolu? Bu süreç insanın dikkatini çok uzun süre bu düşüncelere odaklar ve bunlarda devam ettirir. Ve dikkat güçtür, yaratımın başlangıcıdır. Dikkatin odağı yoğunlaşma ve belirli türde enerjileri, görünür ve görünmeyen dünyalarda bir şeylerin (duygular, düşünceler, eylemler, olaylar) yaratılmasını ve hareket eylemini yaratan dalgalanmaları biriktirme yeteneğidir. Bu da hem yaşamı sırasında, hem de fiziksel bedenin ölümünden sonra insanın kaderini yaratır. Bu eylemin sonucu ister pozitif olsun ister negatif, insanın seçimine, önceliklerine, düşünme şeklinin günlük alışkanlığına ve düşüncelerini ve duygularını ne kadar kontrol edebildiğine ve disipline edebildiğine bağlıdır.

Anastasia: Ve Hayvan doğası hangi şekillerde insanda "temelsiz" saldırganlık halleri denen şeye neden olur?

Rigden: "Temelsiz" saldırganlık halleri özellikle, insan düşüncesini kendi sahte gururunda döndürüp durduğu zaman ve dostları ve ona yakın insanlar arasında kendi "otoriter fikri"nin hükmetmesi için mücadeleye çok fazla dikkat gösterdiği zaman sık görülür. Doğal olarak, böyle bir insana onu kendi programlarına ve kalıplarına bağlı kılan Hayvan doğası tarafından hükmedilir. Bu durumda, insan Hayvan doğasının sonsuz ihtiyaçlarını tatmin etmenin çok önemli olduğu tüketme değerleri sistemi vasıtası ile materyal Zihin tarafından kolayca manipüle edilir.

Anastasia: İnsanlar neden kendileri hakkında başkalarının fikrine bu kadar dikkat ediyor ve düşünüyor?

Rigden: Kendini ve başkalarını değerlendirmek ve sonuçta oluşan karşılaştırma aslında insanın hayvan kısmından kaynaklanır. Bu, "alfa erkeği" veya "alfa kadını" olma kadim içgüdüdür. Hayvan doğası her zaman karşı tarafın gözlerinde daha büyük ve daha güzel görünmek için mücadele eder. İnsanın başkalarının kendisi hakkındaki fikirleri ile bu kadar ilgili olmasının ve düşünmesinin nedeni budur. Tipik olarak, bu olmaktan daha çok görünme arzusu ile sınırlıdır. İnsan kaygılanır, "Başkaları ne der?" Ama onu tam olarak kimin yargılayacağını düşünmek için duraksamaz bile. İnsanın başka insanların Hayvan doğasının fikrinden korkusu sahte gurur ve kibirden gelir. Neden? Çünkü bu durumda, başka bir insanın eleştirisi, kişinin kendi Egosunun önemini azaltmak olarak görülür. Aynı zamanda, tüm bunlar tek bir sürecin parçasıdır - başka insanlar üzerinde hükmetme ve güç savaşı. Dolayısıyla, içerleme, ayrıca depresyon ve saldırganlık büyür.

Anastasia: Lütfen tüm bu durumlardan kaçınmak için *neler yapılması gerektiğini* okuyuculara anlatır mısın?

Rigden: İnsan varlığı (Şahsiyet) bedende yerleşiktir ve beden Hayvan doğasının yuva bölgesidir. Eğer olası saldırıları bilerseniz, her zaman karşı saldırı yapabilirsiniz. Bu keşifte olduğu gibidir. Eğer kuvveti sizden çok daha üstün bir düşmana karşı koymak zorundaysanız, etkili bir karşı hareket yaratmak için, onun kuvvetinin miktarını ve niteliğini, mevzilenmesini, taktiklerini ve eyleme geçme tekniklerini bilmeniz önemlidir. O zaman zafer şansınız artar.

Zihninizde karşılaştırma süreçlerini kontrol etmelisiniz. Mümkün olduğu kadar sıkça, bu tür doğa ile ilgili sorular sormalısınız, örneğin, "Düşman nereden gelir?", "Neyi ve kimi karşılaştırıyorum?", "Bu karşılaştırma uygun mu?". İnsanlar "özdeş" olamazlar - herkes yapı, genetik, karakter, yetenekler, gayret vs açısından kendi karakter özelliklerinde eşsiz ve farklıdır. İnsanlar sadece görünürde değil, aynı zamanda görünmez yapılarında da spesifik özelliklere sahiptir. Basitçe söylesek, herkes farklıdır, herkes kendi çarmihini taşır, herkes kendi kaderine sahiptir. Elbette, Hayvan doğası kendisini gösterdiği zaman aşağıdaki sloganı kullanmak daha iyidir:

"Karşılaştırma, gururlu olma ve kıskanç olma!" Her duruma Manevi doğadan Gözlemcinin perspektifinden muamele etmek daha iyidir; başka deyişle, Hayvan doğasının düşüncelerinden ve duygularından ayrılmak. Durumları ve insanları oldukları gibi kabul etmelisiniz, çünkü her durum ve her insan bunda bir tür öğretilerdir. Her durumdan, negatif olanlardan bile pozitif dersler öğrenebilmelisiniz. Sahip olduğunuz şey ile tatmin olmak. Sonuç olarak, tatmin hissini kökü dışsal dünyada değildir insanın içsel dünyasında, onun en derin arzusunda. Eğer insan Manevi bir Şahsiyet olmak istiyorsa, o zaman tüm dilekleri manevi heves ile ilgili olmalıdır.

İnsanın arzusunun olması gereken şey olmadığı görüldüğünü hatırlaması önemlidir. Asıl olay Ruhtan gelen içsel olana güvenmektir; diğer "Hayvan doğalarının" fikri adına yaşamamaktır. Vicdan en iyi yargıçtır. Düşüncelerinizi sürekli izlemek için kişisel bir karar alarak, kendinize kaytarma izni vermek çok zordur. İnsanda, kendinden önce içsel işfaatin saflığı önemlidir, çünkü o asla yalnız değildir, Tanrı her zaman onunladır.

Çoğu zaman, insan kendi eylemlerinin analizi ile, ayrıca düşüncelerinin kontrolü ve disiplini ile canını sıkmadığı zaman, tavsiye ve vaaz ile başka birinin yaşamına müdahale etmeye başlar. İnsanların sohbet arkadaşlarını neyin endişelendirdiğinden konuşmadıklarını, aynı zamanda kendilerinin neyi çözümlenmek istediklerinden konuştuklarını hatırlamalıyız. Bir zamanlar bilge

bir adamın dediği gibi, "Birine öğretirken, kendin öğren, bir gün ne öğretmekte olduğunu anlarsın." İnsan her zaman başkalarının hayatlarına müdahale etmemelidir. Ama her bireye kişisel seçim hakkı vermek her zaman gereklidir. Herkes daha sonra sorumlu olacağı hayatı seçer. Bir örnek olmak ve düşünceleriniz, sözleriniz ve eylemleriniz için sorumluluk almak İnsana layıktır. Sizden istenmediği zaman tavsiye vermek ve istenmediği zaman vaaz vermek, tembel ve yanıltılmış olsa da, hala bir Şahsiyet üzerinde bir şiddet suçu işlemek anlamına gelir.

Hayat herkesten yeteneklerine göre alır ve herkese liyakatine göre verir, dışsal olanlar değil, içsel olanlar. İçsel dünyanızı ne kadar değiştirir, kendinizi ve kişisel özelliklerinizi saflaştırırsanız, bu değişiklikler dış dünyaya o kadar çok yansır. *Manevi doğanın hakimiyet halinde iken, insan kendisini anlar, düşüncelerini ve eylemlerini sakın ve net bir zihin halinde analiz eder. Herhangi dışsal bir durum ve başkalarından gelen negatifliğin kışkırtmaları, kendi üzerinde kişisel çalışma için bir sinyal olarak, kendini mükemmelleştirmede bazı deneyimler kazanmak olarak hizmet eder. Sonuç olarak, çoğunlukla kışkırtmalar insanın kendisinden kaynaklanan karşılık gelen içtepiden gelir, bu nedenle insan düşüncelerini, sözlerini ve duygularını kontrol altında tutmalıdır. İçsel şüpheler dışsal kaosa neden olur. Sağlam bilgi sakinliğe ve düzene neden olur. İnsan kendisini kontrol etmeyi öğrendiği zaman, ilerlemek için dışarıdan gelen bir itme beklemez, kendini mükemmelleştirme yolunu kendi kendine izler. Hatırlanmalıdır: bilge adam düşmanlarından bile öğrenir.*

Hayvan doğasının amacı ve hedefleri çeşitli araçlarla insanın dikkatini ana konudan - manevi gelişim - başka yöne çevirmektir ve "zayıf noktalarında" onun dikkatini yakalamaktır. Hayvan doğasının saldırma yolları farklıdır. Ama ortak unsurlar vardır. Her zaman, bu tuzaklar o veya bu şekilde bencillığe dayanır: ya zihinsel kendini - cezalandırma ve kendine acıma şeklinde mazoşizm ya da narsislik, kendine hayran olma. Bunlar Hayvan doğasının iki ana aşırı ucudur. **Her zaman, Hayvan doğası saldırdığı zaman, içeriden dışarıya akışlar yok olur ve hisler seviyesinde açıkça izlenebilen dışarıdan baskı ortaya çıkar.** Eğer Şahsiyet olarak manevi özgürlüğü arzu ediyorsanız, bu tür kışkırtmaları bastırırsınız. Ve ikincisi çok önemlidir, çünkü bir saldırının başlangıcını fark ettiğiniz veya hissettiğiniz zaman, Hayvan doğası ile savaşın yarısını şimdiden kazandınız. Sonuç olarak, Hayvan doğasının gücü onun gizliliğinde yatar. Bunu bilerek, her zaman karşı önlemler alabilirsiniz.

Mecazen konuşursak, bu dövüş sanatlarındakine benzer. Eğer rakibinizden zihinsel ve fiziksel olarak daha iyi hazırlandıysanız, eğer onun dövüşme yöntemlerini, ayrıca alışkanlıklarını biliyorsanız, eğer bir saldırının en hafif işaretlerini önceden seziyorsanız ve onun "en sevdiği vuruşlarına" zamanında

doğru şekilde tepki veriyorsanız, o zaman karşı saldırılar yapmak için zamanınız olur ve bundan dolayı, daha fazla zafer şansınız olur. Bir darbeyi ummalısınız ve zamanında çekilmelisiniz. Ama eğer Hayvan doğasının rakibiniz olduğundan bile şüphelenmiyorsanız, sizin partneriniz olduğunu düşünüyorsanız, o zaman elbette, kazanma şansınız hakkında konuşmanın anlamı yoktur. Sonuç olarak, onun hamlelerini ve agresif saldırılarını, neden ve ne için hayatın sizi bu kadar cezalandırdığını anlamadan kendi doğal haliniz olarak algıyorsunuz ve sürekli olarak, gerçeğinizi hayali olandan ayırt etmeden onun en hafif kışkırtmalarına yakalanırsınız.

Kendinizi, kendini disipline sokmaya ne kadar çok zorlarsanız ve Hayvan doğasının düşüncelerine ne kadar çok karşı koyarsanız, onun üzerinde o kadar çok güç elde edersiniz. Burada, savaştakine benzerdir - ya düşmanı ele geçirirsiniz ya da o sizi ele geçirir. Göreviniz ne pahasına olursa olsun kazanmaktır, burada ve şimdi! Zaman çabuk geçiyor ve her türlü iyiliği yapmak için hızlı olmalı ve Ruhunu kurtarma niyetinizde sağlam olmalısınız.

Bir savaşçı gizlice düşmanın kampında iken, lezzetli yiyecekleri veya lüksü ya da eğlenceyi düşünmez. Zafere odaklanır. Savaşçı üç kat fazla nöbet tutar, çünkü o düşmanın kampındadır. Savaşın bu anında nasıl kazanacağını düşünür. Gerçek bir savaşçı en derin hislerini, görünür dünyanın günahlarından uzak tutar. Başka birinin şeylerine kıskançlık, taraflılık veya haset ile bakmaz. Dünyanın illüzyonları ile çarpıtılmış hayal gücünü başboş bırakmaz. Çünkü dünyanın illüzyonları düşmanın kampıdır ve onlar tarafından baştan çıkarılmaktan üzüntü gelir. Savaşçı şu andaki savaşı kaybettiği zaman, öfkayı özgür bırakmaz. Çünkü çatışma sırasında düşman tarafından ne kadar tutuşmuş olursa olsun, her şey savaşçının yararına olacaktır, çünkü onun ruhu daha kuvvetli ve daha tedbirli olur ve daha sonraki eylemleri daha bilge olur.

Anastasia: Hayvan doğası tarafından size empoze edilen daralmış bilinç halinin blokajını nasıl kaldırabilirsiniz?

Rigden: Hayvan doğasının saldırısı altında olduğunuzu kavrayarak, bu durumun blokajını kaldırmak, başka deyişle, aşağıdakileri uygulamak her zaman mümkündür ve gereklidir. Aslında, Hayvan doğasının kendi zayıf noktaları vardır. O iki şeyden korkar: **zamanın geçiciliği ve bedeninin ölümü**. Bu nedenle bir saldırı sırasında yapmanız gereken ilk şey, **kendinizin bedene bağlılığınızdan zihinsel olarak uzaklaşmak**, ona sanki Dünyaya uzaydan bakıyormuşsunuz gibi, *Manevi doğadan, genişlemiş bilinçten Gözlemcinin* perspektifinden bakmaktır. Zamanın geçici olduğunu ve her şeyin çok çabuk geçtiğini, tüm dilekleri ve gereksinimleri gibi fiziksel bedeninizin ölümlü olduğunu kavramalısınız.

Sonra, **dünya algınızı genişletmeli** ve durumu *Manevi doğadan Gözlemcinin perspektifinden* farklı açılardan analiz etmelisiniz. İnsan ve dünya hakkında var olan bilginizi kullanarak ve Hayvan doğanızın gizli arzularınızın dibine inerek, özeleştirir yapar şekilde, içsel soruna yaklaşmalısınız. Çoğunlukla, onun bir çok arzularının temeli biri veya bir şey üzerinde güç susuzluğunda yatar. Sadece bu arzuyu çeşitli süptil bahaneler ile kamufle eder.

Ve elbette, bundan sonra, bu tür saldırı tarafından uyarılan nöronların kısıtlanmasını gerçekleştirmelisiniz. Basit terimler ile, **manevi uygulamalar** yapmalısınız: örneğin, tanımı Sensei kitabında verilen "**Lotus Çiçeği**". Bu uygulama sayesinde, dünyanın bütünsel algısı düzeltilir, bilincin sınırlanması giderilir ve Ruhtan ortaya çıkan hislerin derinliği tezahür eder. Başka deyişle, **içeriden dışarıya derin hislerin dalgası** gerçekleşir. Doğal olarak, bilinç halindeki böyle bir değişikliği izleyerek, insan dünyanın pozitif algısına geçer. Beyin bu bilginin şifresini çözerek, pozitif duygularda renklendirilmiş çağrışımlar yelpazesini ileri sürer.

Bu nedenle bilincin daralmış halinden çıkış yolu aktif karşı tartışmalar, maddenin geçiciliği ve ölümlülüğünü anlama, manevi yönelim için yaşam süreci seçimi ve arzu edilen pozitif dalga boyuna uyumlanmak için uygun aletlerin kullanımı ile bağlantılıdır. Çoğu zaman, bu insanların yoksun olduğu temel savdır - bilincin daralmış halinden çıkmak ve dünyanın daha geniş resmini görmek için kendilerini ikna edecek sözler. Her gün kendi üzerinde çalışmak ve önünüzdeki tüm sorumluluğu anlamak bu nedenle önemlidir. Bilinç veya daha doğrusu Şahsiyet kendi baskın seçiminde istikrarsız olduğu sürece, insanın şüphelerinde bocaladığını ve durduğunu hatırlamak önemlidir. Manevi yolunuzda sağlam olmak için, hayatınızda neye ulaşmak istediğinizi ve nihai amacınızın ne olduğunu tam olarak bilmelisiniz. Eğer amaç yoksa, *hayat* yoktur, çünkü *hayat* bir amaca yönelik harekettir.

Anastasia: Bazı okuyucular mektuplarında, manevi uygulamalar yaparken veya dualar okurken, bazen ani bir panik korkusu hissi yaşadıklarını gözlediler. Bu nasıl açıklanabilir?

Rigden: Bu insana, içinde gerçekleşen süreçleri anlamasına ve bunlara karşı tutumuna bağlıdır. Çünkü sizde neler olup bittiğini tam olarak bildiğiniz zaman, her zaman her durumu yenmek için yeterli önlemleri alabilirsiniz. Çoğunlukla, alt-şahsiyetler geçmiş yaşamlarında hakim olan seçim konusu nedeniyle Ruha ve onun dünyasına (Tanrının dünyası) karşı düşmandırlar. Manevi uygulamalarda, meditasyon yapan kişi Ruh ile birliği aradığı zaman, aşağıdaki tezahürler gerçekleşebilir. İnsanın düşünce sürecini baskılamayı (durdurmayı),

yani, düşünceleri uzaklaştırmayı ve kendisini Ruh ile duyumsal bir temasa uyumlamayı başardığı görülür, ama Hayvan doğasının saldırısının başka bir tezahürü olabilir: görünür neden olmadan, kesinlikle gerekçesiz panik korkusu ortaya çıkar. İnsan sanki bedeni üzerinde kontrolü kaybediyor gibi hissetmeye başlar - biraz daha ve ölecektir. Bu korkunun kökleri nereden büyüyor? Tam olarak bu alt-şahsiyetlerden - Ruhun gücü önünde korku ile dolu olan optik filtreler, çünkü onlar reenkarnasyonu deneyimlediler ve yazgılarını, maddi olan her şeyin ölümünün kaçınılmazlığını anlıyorlar.

Anastasia: Bu tür korku ortaya çıktığı zaman ne yapılmalı?

Rigden: Örneğin meditasyonlar sırasında bu gerçekleştiği zaman, paniği dikkate almayarak, daha doğal seviyeyi araştırmak için sadece Ruhun ışığına gitmelisiniz. O zaman bu korku yok olur. Sonuç olarak, korku şüphelere yol açar. Ama manevi yüksekliklere ulaşmak için, samimi inancınızı saflaştırmalısınız. Çoğu zaman insanı sınırlayan tanıdık hayattan ayrılma korkusu ve şüphelerdir.

Bu konuda ilginç bir mesel vardır. "Bir gün bir adam bir uçurumdan düştü. Ama düşerken, bir kaya çatlağında büyüyen küçük bir ağacın dalına tutunmayı başardı. Uçurumun ortasında asılı kalarak, durumunun umutsuzluğunu kavradı: tepeye tırmanmak imkansızdı ve dipte sadece aşınmış büyük kayalar vardı. Dalı tutan elleri zayıflıyordu. Adam düşündü, "Şimdi beni yalnızca Tanrı kurtarabilir. Ona hiç inanmadım, ama hatalı olduğum görülüyor. Eğer Ona şimdi inanırsam durumumda ne kaybederim?" Ve duada tüm samimiyeti ile Tanrıyı çağırmaya başladı, "Tanrım, eğer varsan, beni kurtar! Sana hiç inanmadım, ama eğer şimdi beni kurtarırsan, bu andan itibaren her zaman Sana inanacağım." Böylece birden fazla seslendi. Aniden, cennetten bir Ses geldi: "İnanacak mısınız? Hayır, senin gibi insanları tanıyorum." Adam o kadar çok korktu ve şaşırıldı ki, neredeyse dalı bırakacaktı. Ama duyularına geri döndükten sonra, daha çok dua etti, "Lütfen Tanrım! Şimdiden itibaren, Sana her şeyden çok iman edeceğim ve Senin iraden olan her şeyi yapacağım, sadece beni kurtar!" Ama Tanrı kabul etmiyordu, bu nedenle adam daha tutkulu ve kuvvetli bir şekilde Tanrıya dua etmeye ve razı etmeye başladı.

Sonunda, Tanrı ona acıdı ve "Pekala, öyle olsun. Seni kurtaracağım. Dalı bırak" dedi. "Ne? Dalı mı bırakayım?" diye bağırdı adam. "Deli olduğumu mu sanıyorsun?" Hayatta da böyle. Esasen insan yaşamı bir uçurumun üzerinde asılıdır. Ve konumunun ölümlülüğünü anlasa bile, Hayvan doğasının şüphelerinin dalına her iki eliyle yapışmaya devam eder, onu kaybetmekten ve Tanrının iradesine teslim olmaktan korkar.

Bu nedenle, meditasyondan sonra çağrışımları yorumladığınız zaman, içinizdeki Sonsuzluktan bu kadar korkanın tam olarak kim olduğunu analiz etmek önemlidir. "Ben kimim" konusu üzerine kendini incelemenin benzer yöntemi ve ilgili teknikler farklı insanların manevi ve mistik okullarında ve farklı dini sistemlerde uzun zamandır kullanılmaktadır. Bunlar kadim zamanlardan bu yana bilinmekte idi ve özellikle kadim Hindistan'da ve Doğu ülkelerinde bir çok insan arasında yaygın idi. Bunlar örneğin kadim yogiler, Sufiler ve şamanlar tarafından uygulanıyordu.

Hatırladığınız gibi bu teknik, kendinize zihinsel yanıtlarımızın her birinden sonra yeni bir zihinsel soru sormanın gerekli olduğu meditatif bir halde **"Ben kimim?" konusu üzerine düşünceleri çözmeyi** kapsar. Ve hangi düşüncelerin geldiğini gözlemek, bunların doğasını hissetmek ve kendinize daha sık olarak "İçimde yanıt veren kim?" sorusunu sormak. Tüm düşüncelerin çok fazla üzerinde düşünmeden ve yoğunlaşmadan düzgünce akması arzu edilir. Bir düşünce geldiği zaman, anında onu bir soru ile karşılarız ve zihne gelen ilk yanıt ile onu görürüz. Ama ana olay kendinize daha da derin dalmaktır.

Anastasia: Evet, kendini ve bilincinde kimin hükmettiği anlamak için bu ilginç bir düşünceleri ve duyumsamaları tanıma tekniği. Kendinizi çözümlenmeye, buğdayı samandan ayırmaya yardımcı olur. Arkadaşların bu teknik hakkındaki izlenimlerini paylaştıklarını hatırlıyorum. Çok fazla varyasyonlar işitilebiliyordu, kendi Hayvan doğalarını köşeye sıkıştırmanın bir çok yoluna sahip idiler. Şu soruları sordular, "Ben kimim?" "Soruyu kim soruyor?" "Ben bir beden miyim?" "Ama beden ölümlü." "Ben bir öğrenciyim." "Ama öğrenci bir statü." "Ben öğrenenim." "Ama kim öğreniyor?" Ben bir insan varlığıyım." "Ama bana insan varlığı diyen içimdeki kim ve neden?" "Ben insanları seven bir insan varlığıyım" "Ama içimdeki seven kim?" "Bir bedenim var." "Ama bedene sahip olan sen kimsin?" "Beden ben değilim, ben onun içindeyim." "Ve bu Ben kim?" "Cehenneme git.. Ben Ben'im, bütün ve bölünmez." Bu nedenle Hayvan doğasının da "mizah duygusu" var. Bu, en derin "Ben'e, korkularınıza ve problemlerimize ulaşmaya yardımcı olan çok iyi bir egzersiz.

Rigden: Evet, Hayvan doğası hem bir sıkıntı hem de bilgelik okuludur. Bu tür düşüncelerin hangi taraftan geldiğinin, bu veya şu problemin, korkunun bu veya şu kökünün nereden ortaya çıktığının farkında olarak, bundan nasıl kurtulacağınızı ve durumunuzu nasıl kontrol edeceğinizi kavrarınız. Eğer bu kendini inceleme meditatif tekniği doğru şekilde yapılırsa, bunun sonrasında farkındalığın keskinliği ve netliği ortaya çıkar.

Daha önce sözünü ettiğim gibi, Hayvan doğasından ortaya çıkan yüzeysel hisler ve Manevi doğadan ortaya çıkan en derin hisler (en yüksek Sevginin

tezahürünün gerçek hisleri) arasında önemli farklılıklar vardır. Örneğin, "Lotus Çiçeği" manevi uygulaması sırasında kendinizi Ruh ile yakınlaşma haline daldırmak ve en derin hisleri deneyimlemek için, her şeyden önce, samimiyetiniz ve Tanrıya açık olmanız gereklidir; ne olursa olsun, sadece Ruhun ışığına doğru gitmelisiniz. Bu meditasyonda, Tanrı için Sevginin en derin hissini geliştirirsiniz. Başka deyişle, Ruhtan yayılan kuvvet onun niyet edilmiş amacı için kullanılır. Samimi ve doğru manevi bir uygulamanın düşünceler ile değil, en derin hisler ile çalışmak olduğunu not edin. Bu anlar sırasında, insanda hakim olan tek şey aynen Ruhta olduğu gibi, manevi arzudur.

Anastasia: Şahsiyet için, bu önemli olan, Ruhtan gelen kuvvetin saf akışı ile temastır.

Rigden: Elbette, bu şimdiki Şahsiyete daha fazla manevi güçler verir; Ruhun dünyasını, Tanrının dünyasını daha fazla hissetmeye ve bu dünya ile o dünya arasındaki esas farkı anlamaya başlar. Bu arada, bu ayrıca fiziksel seviyede yansır - beden seviyesinde; çünkü bu halde iken, bir enerji patlaması gerçekleşir, endorfinlerin ve diğer "mutluluk" hormonlarının kuvvetli bir dalgası vardır ve insanın fiziksel ve psikolojik koşulları önemli ölçüde gelişir.

Bu özellikle derin meditasyonlar sırasında, insanın tüm maskeleri ve imajları indiği zaman ve Şahsiyet ile Ruh arasında bilgi değiş tokuşu gerçekleştiği zaman fark edilebilir. Dikkatinizi bunun her meditasyonda gerçekleşmediği, ama sadece çalışmaya en derin duyuşal seviyede bağlı olan ve Ruh uyardırmayı amaçlayan (örneğin, "Lotus Çiçeği" manevi uygulaması) meditasyonlarda gerçekleştiği gerçeğine çekiyorum. İnsan Ruhun dünyasının, Tanrının dünyasının hisleri ile dolar. İdeal olarak, meditasyon yapanlar tüm düşünce formu algısının kapatılmasının ve zihnini tamamıyla tüm düşüncelerden soyutlamanın sayesinde, manevi uygulamaya hisler seviyesinde o kadar derinden gömülürler ki, Ruhtan yayılan kuvvetin akışlarını direkt olarak algılamaya başlarlar.

Bu tür derin meditasyonlar sırasında, Şahsiyet dünyayı ve maddi dünyada benzerleri olmayan süreçleri hisseder. Dünyanın (Tanrının dünyası, Ruhun dünyası) sözlerle tanımlanamamasının, sadece hissedilebilmesinin nedeni budur. Böyle derin bir meditatif halde, insan gerçek Özgürlüğün ne olduğunu anlamaya ve hissetmeye başlar, Hayvan doğasının amaçlarından ve çevredeki maddi dünyanın saldırgan etkisinden içsel olarak bağımsız hale gelir. Manevi olarak daha kuvvetli olur ve bu maddi dünyanın kendi yuvası olmadığını, Ruh için saldırgan ve tehlikeli bir ortam olduğunu kavramaya başlar. Ama elbette, tüm bunlar yalnızca insan manevi uygulamaları sorumlu bir şekilde yaptığı zaman, Hayvan doğasını sistemik olarak izlediği, düşüncelerini kontrol ettiği, dış

dünyada iyi şeyler yaptığı zaman gerçekleşir; yani, kendisini içsel olarak geliştirmek ile ve iyi eylemlerin, düşüncelerin ve hislerin bagajını biriktirmek ile kapsamlı şekilde meşgul olduğu zaman. Ama çoğunlukla, böyle insanlar çok azdır.

Manevi uygulamalar yapmaya çalışan insanların çoğu, maddi beyin veya daha doğrusu bilinç seviyesinde gerçekleşen bazı çarpıtmalar ile karşılaşır. Bu tam olarak daha önce sözünü ettiğim şeydir. Bilgi akışlarının Ruhtan geçtiği optik filtreler olarak hizmet eden "alt-şahsiyetlerden" ayrı olarak, ayrıca deyim yerindeyse, beynin ilişkili "optik filtreleri" de vardır. Esasen, bunlar yaşam deneyimlerimizi, izlenimlerimizi ve benzerlerini depolayan hafıza dolabında tutulan ilişkilerimizdir. Bunların ezici çoğunluğu üç boyutlu dünya ile ilişkilidir. Konu şu ki, farklı haller ve modlar için programlansa da, beden doğum zamanından itibaren insan bilinci bu dünyayı algılamaya ayarlıdır. Bilinç halini değiştirerek, insan algının diğer programlarına geçebilir.

Böylece, beyin meditasyon sırasında alınan bilgiyi işlerken ilişkili çarpıtmalar gerçekleşir. Eğer insan bilincin değişmiş halinde bilginin bu tür algısına hiç hazır değilse (sadece zaman zaman, bu Şahsiyetin ara sıra manevi çalışmasından dolayı), alınan bilgiyi işlerken beyin hafızada mevcut olan ve tanıdık dünyanın önceliklerinin ağır bastığı ilişkiler seviyesinde çıktı verir. Başka deyişle, alınan bilgi, işlenirken maddi dünyanın çağrışımları tarafından çarpıtılır. Benzer bir şey, ama daha az derece çarpıtılanı, sistemli olarak meditasyon yapmaya çalışan, ama Hayvan doğasının düşüncelerini takip edecek kadar az kendini geliştirenlerde gerçekleşir.

Anastasia: Problem bu: manevi uygulamalara dahil olan insanlar buradaki noktayı ve ruh dolu neşenin koşullarını neyin yarattığını henüz tam anlamıyorlar. Bilinçlerindeki düşünceleri ve hisleri henüz ayırt etmiyorlar: hangilerinin Hayvan doğasından ve hangilerinin Manevi doğadan olduğunu. Maddi dünyada belirli bir durumda deneyimledikleri neşeyi daha iyi anlarlar, çünkü edinilmiş deneyim vardır. Ama Şahsiyetin manevi dünya ile temasının gerçekleştiği manevi uygulamalar ve yaşayan Şahsiyet için başka yeni olan her şey gibi gerçek manevi neşenin ne olduğunun anlayışı, her şeyden önce bunda aktif uygulama ve ayrıca gayret, sabır, kendine inanma ve amaç duygusu gerektirir. Başka deyişle, yeni deneyim elde etmeyi gerektirir; dahası, insan için olağan olmayan bilinç halinde.

Rigden: Bu doğru, ki yeni başlayanlar için ilişkili örnekler, meseller vs ile temel bilgiyi algılamak bu nedenle daha kolay. Belki, daha iyi anlayış için hayal gücünü kullanarak "optik filtreler" hakkında söylediğim herşeyi bir kez daha açıklayacağım. Ruh berrak bir pınara, kuyuya benzer. Ruh hissettiğiniz zaman,

hisler vasıtası ile onunla sürekli teması sürdürdüğünüz zaman, sanki yukarıdan biri yardım ediyormuş gibi, hayatta en önemli manevi eylemler, iyi eylemler, başkalarına yardım etme gerçekleşir. Durumların sizin lehinize olmadığı görüldüğü zaman bile işler iyi gider. Ve en önemlisi, sanki bunu önceden biliyormuşsunuz gibi bu desteği en derin seviyede hisseder ve anlarsınız. Ama Hayvan doğası genellikle sessizce ve dikkat çekmeden kendi oyun kurallarını size dayattığı zaman, Ruh ile hisler vasıtası ile bağlantı kaybolur; veya daha doğrusu, bozulur. Mecazen konuşursak, dikkatiniz Hayvan doğasının oyunu tarafından ne kadar çok yakalanırsa, bu berrak pınarın o kadar geniş yüzey alanı bir kaplama ile örtülür. Ve günlük problemlere daha derin saplanırsınız, bunları Hayvan doğanızın prizması ile görürsünüz, bu kaplama daha da kalınlaşır. Bu yüzden, bu ikincisi Şahsiyetin Ruh ile ve doğal olarak Tanrı ile bağlantısını daha da zorlaştırır. Hayvan doğası tarafından telkin edilen korkulara sahip olmaya başlarsınız; çok fazla boşa telaş ortaya çıkar ve sayısız problemler ile yüklenirsiniz. Kendi üzerinizde manevi çalışmanın tüm önemini anlamaya son verirsiniz, etrafınızdaki insanları haksız yere suçlamaya veya gücenmeye başlarsınız. Bu şeyleri fark ettiğiniz zaman, bunun Hayvan doğanızın bir başka saldırısı olduğunu ve acil eyleme geçmenin gerekli olduğunu bilin - Ruh ile kayıp bağlantıyı düzeltmek, mecazen konuşursak bu oluşan kaplamanın kalınlığını kırmak. Ve temiz suya ulaştığınız zaman, uydurma problemler yok olur ve en önemli şeyi tekrar anlarsınız ve ana amacınızı görürsünüz.

Şahsiyet sadece olası gelecekteki Manevi Varlığın bireysel Bilincinin embriyosudur. Kendi içinde, manevi olarak hiç bir şeyi temsil etmez. Ama Ruh büyük potansiyel içerir. Ama, Ruhun Şahsiyet ile birleşmesi olmadan, bu potansiyel harcanabilir. Sadece, görelilik olarak konuşursak, titreşimlerin rezonansı, Ruhun Şahsiyet tarafından aşılması, bir tür füzyon gerçekleştiği zaman; sadece o zaman bireysel bilinci ve büyük manevi potansiyeli olan yeni ölümsüz Manevi varlık doğar. Bunda insan var oluşunun anlamı bulunur: ya Hayatın zaferi ya da Ölüm tarafından yenilme.

Anastasia: Evet, kazanan arkasında Ölüm olan değil, ama arkasında manevi Yaşam vardır.

Rigden: Kesinlikle. **Manevi yaşam nedir?** Yaşam, insanın tüm düşüncelerini ve eylemlerini yakalayan kamera görüntüsünün film çerçevesi gibi, her anın bir zincirdeki halka olduğu olayların sıralamasıdır. Bazen iyi bir film izlersiniz ve ondaki çerçevelerin çoğu parlak ve canlı olduğu için, ondan pozitif izlenimler alırsınız. Ve bazen başka bir film izlersiniz ve çerçevelerinin çoğu karanlık ve kasvetli olduğu için bunaltıcı bir ruh hali yaratır. Bu nedenle yaşam filminizin ışık ve parlaklık ile dolu olması ve mümkün olduğu kadar çok iyi film çerçevesine sahip olması önemlidir. Ve her çerçeve burada ve şimdide bir andır.

Yaşam filminizin her çerçevesinin kalitesi yalnızca size bağlıdır, çünkü düşünceleriniz ve eylemleriniz ile yaşamınızı parlak ya da karanlık yapan sizsiniz. Sizin tarafınızdan yaşanan her an silinemez veya kesilemez ve ikinci çekim olmayacak. Manevi yaşam Nezaket, Sevgi, iyi düşünceler ve eylemler olan her çerçevenin tam olarak doyunluğudur.

Ana konu, hayatını açıkça Manevi doğaya yöneltmek, manevi uygulamalar yapmak, Bilgi ufuklarını genişletmek, Hayvan doğasının kışkırtmalarına teslim olmamak ve kendi içinde Tanrı için gerçek Sevgi hissi yaratmaktır. Ve elbette, daha sık olarak iyi eylemler yapmak ve iyi Vicdanda yaşamak. Bu kendi üzerinde günlük çalışma ve kademeli zaferdir. Tüm bunlar hiç kimsenin sizin için yürümeyeceği yolu oluşturur ve hiç kimse bu manevi çalışmayı sizin için yapmaz.

Anastasia: Evet, bir keresinde hafızama kazınan sözler söylemiştin, "**Hiç kimse senin için ruhunu kurtarmaz ve senden başka hiç kimse bu manevi çalışmayı yapmaz.**" Lütfen okuyuculara eğer manevi kurtuluşunu samimiyetle diliyorlarsa, insanın manevi uygulamalara nasıl yaklaşması gerektiğini anlatır mısın.

Rigden: Ruhu ile birleşmeyi arayan insan için, her meditasyona yaşamının en büyük ve en önemli kutlaması olarak davranması önemlidir. Ayrıca, iyi uygulanan bir meditasyonu yaparken bile, maksimum noktaya kadar ona dalmak ve her seferinde onu kavramanın yeni seviyesine erişmeye çalışmak gereklidir. O zaman insan yerinde saymak yerine gelişir ve onun için her meditasyon hislerin yelpazesinde ilginç ve yeni olur ve onu kavramada ve onda ustalaşmada büyüleyici hale gelir.

Bir çok insan sadece belirli bir meditasyon tekniğinin nasıl yapıldığını öğrenmenin yeterli olduğuna ve hepsinin bu olduğuna hatalı şekilde inanır - onlara masal gibi iyi bir şeyler olmalıdır. Hayır, bu bir yanılgıdır. İnsan yalnızca bunu kendisi çok istediği zaman, manevi olanı yaşamının en önceliği yaptığı zaman, her saniye düşüncelerini kontrol ettiği zaman, Hayvan doğasının tezahürlerini izlediği zaman, mümkün olduğu kadar çok iyi eylemler yaptığı zaman, sadece tek bir ana amaç ile yaşar - olgun Manevi bir Varlık olarak Tanrıya gelmek. Meditasyon sadece kendinizden "iyi" bir şeyler çıkarmak için çok uzun süre onunla çok çalışmak zorunda olduğunuz bir alettir. Bunun yanı sıra, bu alet çok taraflıdır. Örneğin, insan "Lotus Çiçeği" manevi uygulamasını tam olarak kavrayamaz, yani, kapsamlı olarak bilemez - tüm bir ömür yeterli olmaz. Bilgelik gibi herhangi bir meditasyon bilikte sınırsızdır. Meditasyon yapmak sadece tembel olanlar veya "bu meditasyonda ustalaştım - başka bir meditasyon istiyorum" gururundan kendilerini yüceltenler için

sıkıcıdır. Meditasyonun bir alet olduğunu ve manevi yüksekliklere erişmeyi samimi şekilde isteyen ve kendi üzerinde çalışmak için tembel olmayanın bu ömür sırasında bile maksimumu elde edebileceğini tekrarlıyorum.

Anastasia: Bunların hepsi doğru. Ama değerli zamanı kaybetmemek ve kendilerini değiştirmek için acele etmek yerine, hayatta manevi bir insanın örneğini arıyorlar; başka deyişle, kendisini önceden değiştirmiş birilerini. Onlar için, manevi ilkelere ve düşünme şekline uygun olarak, birilerinin zaten bunun gibi yaşıyor olmaları önemli. Ve orada bir yerlerde değil, ama burada, onların sahip oldukları aynı koşullarda. Birçokları için, bu önemli. Böyle insanlar bu tür bir örneği gözlemlerlerse, bunun onların da bu şekilde yaşayabilecekleri anlamına geldiğine inanıyorlar.

Rigden: İnsanların taklit etmelerinin ve ilişkili düşünmeye sahip olmalarının tipik olduğunu önceden söyledim. Ama İnsanın kendisi olmak ve aynısını yapmayı çok arzu eden birini arayarak değerli zamanı harcamamak daha önemlidir. **Şahsiyet olarak insan, başkaları için bir örnek olduğu zaman, kendisine ve topluma çok daha faydalı olur.** İçsel problemleri, kendi Hayvan doğasının engellerini yenme üzerinde çalışarak ve aynı zamanda insanlar için ve insanların iyiliği için yaşayarak, insan kendi yolunu döşer. Her şey insanın ellerindedir. İnsanın arzusu ve özlemi hayatın dışsal faktörlerine bağlı değildir. Bazı nedenlerle, insanlar birilerinin onlara önderlik etmeleri, onlar için her şeyi yapmaları gerektiğinin ve sadece o zaman mutlu şekilde yaşayabilecekleri illüzyonunda yaşarlar. Herkes dışarıdan bir lider bekliyor. Ama bir bütün olarak toplum gibi insan dışsal maddi olana odaklanmamalı, içsel manevi tarafından yönlendirilmelidir. Bu bağlantıda en mutlu ve en zengin adamın hikayesini anlatan bir mesel vardır.

"Bir köyde, bir Adam yaşıyordu. İnsanlar arasında göze çarpıyordu çünkü, yoksulluk içinde yaşamasına rağmen, her zaman özverili bir şekilde elinden geleni yaparak başkalarına yardım ederek, neşe içinde yaşıyordu - bazen bir sözle ve bazen de bir eylem ile. Yalnız olduğu zaman Tanrıyı övdüğü, ona verdiği zengin armağanlar için Tanrıya samimi şekilde şükrettiği dedikoduları vardı. Bu dedikodular saygın bir rahibe ulaştı. Rahip hangi zengin armağanlar için Tanrıyı yücelttiğini öğrenmek için Adamı ziyaret etmeye karar verdi. Rahip bu fakir adamın yaşadığı dökük kulübeye geldi ve 'Sana iyi günler!' dedi.

Adam gülümseme ile yanıt verdi: 'Benim için iyi olmayan bir günü gerçekten hatırlamıyorum.'

Rahip bu yanıtla şaşırđı, çünkü hiç kimse onu bu şekilde yanıtlamamıştı, bu nedenle başka bir şekilde selam vermeye karar verdi: 'Umarım Tanrı sana mutluluk verir.'

Adam da şaşırđı ve dedi ki: 'Ama hiç mutsuz da olmadım.'

Rahip fakir adama sadece kaliteli şekilde havadan sudan nasıl konuşulduğunun öğretilmediğini düşündü ve dedi ki: 'Neden söz ediyorsun?! Sadece hayatta talihli olmanı diliyorum.'

Adam daha çok şaşırđı ve samimi şekilde yanıtladı: 'Hiç kötü talihim olmadı, iyi adam.'

Rahip bu fakir adamın bu saygın kişiyi tanımadığını bile kavradı ve aceleyle işe koyuldu: 'Pekala, sana kendin için dilediğin her şeyi diliyorum...'

'Kendim için dilediğim mi?!' adam güldü. 'Ama hiç bir şeye ihtiyacım yok. İstediğim her şeye sahibim.'

'Nasıl yani?!' Şaşırma sırası rahipte idi. 'Ama yoksulluk içinde yaşıyorsun! Zengin insanlar bile bir çok şeye ihtiyaç duyar ve çok daha fazlasını diler, bu nedenle fakir daha büyük ihtiyaç içindedir.'

Adam dedi ki: 'Bu insanlar mutsuzlar çünkü dünyasal mutluluğu arıyorlar ve illüzyonlarını kaybetme ve perişan olma korkusu içinde yaşıyorlar. Mutsuz olan, talihini bu dünyanın illüzyonlarında arayandır. Sonuç olarak, burada yalnızca tek gerçek mutluluk var - Tanrı ile sağlam şekilde birleşmek ve Onun iradesi ile yaşamak. Geçici refah aramıyorum, çünkü sahip olduğum şey için, hayatta bana Tanrı tarafından verilmekte olan şey için minnettarım. Her şeyi memnuniyetle kabul ediyorum - hem insanların talihsiz dediğini, hem de insanların üzüntü dediğini. Bana zengin armağanlar verdiği için Ona teşekkür ediyorum.'

Rahip alay etti: 'Ama Tanrı sana hiç bir şey vermedi. Bu, Ona samimiyetsizce teşekkür ettiğin anlamına gelir.'

Adam dile getirdi: 'Tanrı beni görüyor, tüm baştan çıkmalarımı ve tüm fırsatlarımı görüyor. O her zaman bana, beni manevi olarak mükemmel kılan şeyi veriyor.'

Rahip sordu: "O zaman nasıl yaşıyorsun?"

Adam yanıtladı: Her gün endişem sadece Tanrı ile sağlam şekilde birleşmek ve Onun iradesine uygun olarak yaşamak, hayatımın tamamen Tanrının iradesi ile

bir olması ve buna uyumlanmasıdır. Günüm böyle geçiyor. Ve her gece yatağa giderken, Tanrıya gidiyorum.'

"Tanrıyı nerede buldun?'

Hakikati bulduğum yerde, Dünyanın tüm şeylerini, elbise gibi, şüphelerimin kıyısında bıraktığım zaman, düşüncelerimin saflığı ve iyi Vicdanımla Onun Aydınlanma sularına girdim.

Rahip tereddüt etti, çünkü böyle sözler söyleyen bu kadar fakir bir adamı hiç görmemişti. 'Anlat bana, kendi inancından mı konuşuyorsun? Eğer Tanrı Ruhunu cehenneme gönderirse, aynı şekilde düşünecek misin?'

Adam omuzlarını silkti ve dedi ki: 'Her gün Ruhumun bütün ayrılmaz kucaklaması ile Tanrıya tutunuyorum. Onun için samimi Sevgim yoğun. Kucaklamam o kadar kuvvetli ve Onun için Sevgim o kadar sonsuz ki, Tanrı beni nereye gönderirse göndersin, orada benimle birlikte olur. Ve eğer O benimlese, neden korkayım? Hayatım Onun olduğu yerdir. Ruhum için, Tanrı ile birlikte Cennetin dışında olmak, Onsuz Cennette olmaktan daha tatlı olurdu.'

'Sen kimsin?!' rahip şaşkınlık ve korku ile sordu.

'Kim olursam olayım, hayatım ile mutluyum. Ve gerçekten, onu tüm dünyasal yöneticilerin hayatlarına ve zenginliklerine değişmem. Kendisinin ustası olmayı bilen, düşüncelerine nasıl hakim olacağını bilen ve Tanrı Sevgisini güçlü bir şekilde kucaklayan her insan bu dünyadaki en mutlu insandır.'

'Söyle, fakir adam, sana bu bilgeliği kim öğretti?'

'Sadece tek bir öğretmenim var - Tanrı. Hayatımın her günü bu dünyada iyi şeyler yapmaya çalışırım, dua ederim, doğru düşüncelere sahip olmayı uygularım. Ama aynı zamanda, her zaman tek bir şeye dikkat ederim - benim için sonsuz Sevgisiyle Tanrı ile sağlam şekilde birleşmek. Sadece Tanrı ile birlik beni manevi olarak mükemmel yapar. Bana her şeyi öğreten Tanrı Sevgisindeki hayattır.'

Her insan, her şeyden önce hayatta yaptığı ve seçtiği her şey için manevi sorumluluk taşıyan bir Şahsiyettir. Çoğu insan sorumluluğun ne olduğunu anlamaz. Her günkü ideolojik, ailevi, finansal ve diğer sorunları çözdükleri zaman sorumluluk alıyorlar. Temel olarak, bu çabayı kendileri için değil, aileleri, çocuklarının ve torunlarının geleceği, dostları, sevdikleri vs için gösteriyorlar. Bu nedenle her insanın ana görevi manevi olandadır, kendi manevi kaderiniz için sorumluluk almalısınız ve Ruhunuz ile birleşmek ve maddi dünyadan

gerçek Özgürlüğü bulmak için hayatınızda mümkün ve imkansız olan her şeyi yapmalısınız. Kimseyi beklemeye ihtiyacınız yok, kendiniz harekete geçmelisiniz, her şeyden önce kendiniz ile başlamalısınız. Siz kendiniz başkaları için iyi bir örnek olmalısınız ve o zaman sizde ve toplumda pozitif değişimler kendilerini bekletmezler.

Anastasia: Evet, sözlerinde Ruha derinden dokunan ve etkileyen Hakikat var. Ne ölçü ne de sınırları tanımayan Manevi Sevgi her şeyi fetheder! Biliyorsun, her yaştan okuyucuların aynı soruyu sorduklarını fark ettim: "Gerçek Sevgi nedir?" Bu soru ile ilgili daha önce verdiğin bilgiyi akılda tutarak, bugünün toplumunda, bu kavramın anlamının ve özünün önemli miktarda oynandığını ve çarpıtıldığını şimdi anlıyorum. Nereye bakarsan bak, bugünün dünyasında, Sevginin gerçek hissini yokluğunun neredeyse herkes tarafından hissedildiği oldukça belli oluyor - çocuklar, ergenler, gençler, yetişkinler, "bekar", evli insanlar ve evlilik ile sınırlanmayan insanlar.

Rigden: Bugünün toplumunda bu kavramın anahtarlarının tamamen kaybolduğunu söylemeyeceğim. Bunlar var, ama yanlış anlamaların katmanları altında, materyalistik dünya görüşünün zırhı altında saklılar. Ama bunları bulmak için, insanların en azından bunların neye benzediğini bilmeleri gerekir. Başka bir şey şu ki, tüketici toplumunda genellikle her şey insanların bu anahtarları bulmamasını, bu Bilgi olmadan, sadece hayvansal içgüdüleri ile yönlendirilerek ıstırap içinde yaşamalarını sağlamak için yapılıyor. Neden? Çünkü gerçek Sevgi insanı içsel olarak özgürleştirir ve cennetten en değerli armağanı verir - bu maddi dünyadan gerçek Özgürlük. Bu, Ruhu uyandıran çok güçlü bir kuvvettir. Bu, Tanrıya giden en kısa direkt yoldur.

Anastasia: Bunun hakkında daha fazla anlatabilir misin, en azından açık erişimde halka açıkça söylenebilen şeyler hakkında? Sonuç olarak, onlar için bir ipucunun yeterli olduğu bir çok akıllı insan var, anahtarları bulabilmeleri için bu konunun özünün anlayışına bağımsız olarak varabilmeleri için, hangi yönde arayacakları üzerine bir ipucu.

Rigden: Daha fazla ayrıntıya girebilirim, elbette... Maalesef, insanlar Sevginin her şey olduğunu düşünüyor: "alfa erkeğin" ve "alfa kadının" bencil içgüdüsünden, eşler, ebeveynler ve çocuklar arasındaki ilişkilere ve akrabaları, toplumları, ülkeleri vs önünde ahlaki sorumluluğa kadar. Ama tüm bunlar geleneklerdir. Gerçek Sevgi çok güçlü bir kuvvettir, insanların hayal ettiğinden çok daha büyük. Sevginin şu andaki anlayışının çocukluktan gelen kalıplar ile çoğu insanın zihinlerinde sınırlı olduğu söylenebilir. Kitleler için, bu çoğunlukla yerel adetleri hesaba katan, belirli gelenekler içindeki bir oyundur.

Bu konular ile ilgili, toplum halka hem erişilebilir hem de erişilemez olan bilgiye her zaman sahip oldu. Erişilebilir bilgi hükümete ve kamu yararına odaklandı. Bu, kısıtlanmış bilgiye sahip olan yapıların lehine olan belirli davranış kalıplarını çoğaltmak için kitleler arasında yayıldı. Gizli bilgi güç ile ilişkili çeşitli yapılarda geniş ölçüde kullanıldı, özellikle dini, okült yönde. Bu, ilave güç ve kitleler üzerinde etki elde etmeyi mümkün kılan görünmez dünya hakkında spesifik bilgiye dayanıyordu.

Bu bilgide önemli bir rol insan bedenindeki en güçlü enerjilerden birine veriliyor; şartlı olarak, buna cinsel enerji diyelim. Bu konu ile ilgili erişilebilir bilgi, çoğunlukla, ya insanın Hayvan doğasına bağlanır ya da insanları sorunun özünden uzaklaştıran ilkel açıklamaları olan tabular tarafından belirli bir şekilde sınırlanır. Sonuç olarak, insan ya çılgınca şehvetin ve seks düşkünlüğünün içine düşer veya bu enerjinin patlaması sırasında zihinsel kendini eleştirmekten ve aşırı kısıtlamalardan sıkıntı çeker. Bu gerçekleşir, çünkü insan kendi doğasını anlamaz ve bu güç hakkında yeterli bilgiden yoksundur. Her iki durumda, uzun süredir beklenen mutluluğu ve içsel manevi huzuru elde etmemek ile sonuçlanır, çoğunlukla, boşluk veya aşırı efor hisseder.

Cinsel enerji bireyi etkileyen en güçlü kuvvetlerden biridir. Eğer insanın düşüncelerindeki dileklerin karşılık gelen bilincini veya bilinçaltını izlersen, onun gücünü görebilirsin. Basitçe söylersek, eğer insanlar gün boyunca seks hakkında düşündükleri kadar Ruhlarının kurtuluşu hakkında düşünselerdi, herkes uzun zaman önce zaten aziz olurdu. Güç güçtür ve bunun tümü gücü kimin ve nasıl kullandığına, insanın dikkatini neye yoğunlaştırdığına bağlıdır. Eğer insan bunu Hayvan doğasının hakimiyetinin bağlamında kullanırsa, kendine önem verme, şehvet, saldırganlık ve "alfa erkeği" veya "alfa kadını" olduğunuzun kanıtının kültüne döner. Tüketici toplumda, her şey çocukların oyunundaki gibi, herkesin istediği en güzel oyuncağın tükenmez sahipliğine indirgenir.

İnsan bu oyuncaktan bıktıktan sonra, daha da iyi bir şey görünceye kadar başka güzel bir oyuncak için başka bir kovalamaca başlar. Bu tür arzuların sonu yoktur. Aynı arzunun - en iyisine ve en çekici olana sahip olmak - başka alanlarda hem erkeklerde hem de kadınlarda tezahür ettiğini not edin: arabalar, apartmanlar, elbiseler, vs. Tüm bunların kökü her zaman gücü ve geçici, sınırlı ve dünyasal kazancı arayan Hayvan doğasıdır. Ve küresel anlamda, kazanan Hayvan zihnidir, öyle ki illüzyonların başka bir seti ile insanların yaşam enerjilerini harcamalarını ve kendi manevi kurtuluşlarına odaklanmak yerine ölümlü olana dikkatlerini vermelerini sağlar.

Anastasia: Temel olarak, insanlar gerçekte onları öldüren düşmanlarına dikkatlerini besliyorlar.

Rigden: Evet... Herhangi zeki bir insan için, insan cinsel enerjiye sahip olduğu ve sadece üreme içgüdüğü ile bağlantılı olarak tezahür etmediği, ama ayrıca yaşamı sırasında onda güçlü psikolojik, fizyolojik ve diğer etkilere sahip olduğu için, bunun onun yaratıcı gücünün hem görünür hem de görünmez insan yapılarında önemli bir yer işgal ettiğini varsaymak mantıklıdır. Sonuç olarak, hormonların kabarması nedir? Enerjilerin çalışmasından türetilen kimyasal bileşiklerin oluşumudur; yani, daha ileri fizik. Dahası, düşünce aktive edicidir. Bu arada, hormon sözcüğü ("hormaō"), Yunancadan tercüme edildiği zaman, tam olarak "uyarılıyorum," "Harekete getiriyorum" anlamına gelir. Biyolojik olarak aktif maddeler olan hormonlar organizmada değişiklikler üretmeye başlar, bedende tüm hayati süreçleri etkiler. Ve fizyoloji seviyesinde, yani, görünür dünya, görünür madde, insanların zaten bildiği şey hakkında konuşuyoruz. Şimdi bu kuvvetin süptil etkilerin ve dönüşümlerin gerçekleştiği ve bundan, gerçekte her şeyin doğduğu görünmez dünyaya neyi temsil ettiğini hayal edin. Manevi veçhede, cinsel enerji En Yüce Olanın gizemlerinin dünyasına en derin hislerin kuvveti ve iletkenidir. Bir şekilde, bu özel bilgi dünyanın farklı insanların bir çok geleneksel dinlerinde ve inançlarında mevcuttur. Ve belki, bunu daha ayrıntılı olarak açıklarım.

Gerçek Sevgi, sözlerle ifade edilemeyen insanın en derin hisleridir. Ruhun gücüdür, Tanrı Sevgisi halidir. İnsan başka bir insanın Ruhu için Sevginin en derin hislerini deneyimlediği zaman, insanlar arasında Gerçek Sevgi başlar; dedikleri gibi, insan başkasının özünü gördüğü zaman, "sessizlikte harikalar" var olduğu zaman.

Farkı görüyor musun? Bu hal, insan başka bir insanı kendi bencil amaçları için sahiplenmeyi, hükmetmeyi ve kullanmayı dilediği zaman Hayvan doğası tarafından da hükmedilen insan varlığının olağan yaygın cinsel patlamasından çok farklıdır. Bazı anlık ruh hallerinin, sağlıksız hislerin veya bir çok açgözlü "isteklerin" hakimiyeti olarak ifade edilen psikolojik kavramdan önemli ölçüde farklıdır. Tüm bunlar, insan sözüm ona biri üzerinde hükmettiği illüzyonu altında olduğu veya kendini tamamen verdiği ama iki taraflı his almadığı zaman gerçekleşir; gerçekte kendisi tarafından icat edilen bazı idealler adına davranışında sürekli eziyet gösterdiği zaman. Uygulamada gerçek özverili Sevgiyi deneyimlememesine, ama kendisine ve başkalarına kendi alfa önemini göstermeye çalışmasına rağmen. İlişkilerde, tüm bunlar er veya geç yanlış anlamaya ve gerilime dönüşür, nefret ve düşmanlık üretir, çünkü gerçek en derin hisse dayanmaz, Hayvan doğasının arzularına dayanır. Yine, böyle bir durumda, insan kendisinin dışında herkesi ve her şeyi suçlamaya başlar. Ama, tüm bunlar onun sadece kendi Egosunu savunduğunu ve aslında Sevmeyi bilmediğini, ama

bu Sevgiyi kendisi için talep ettiğini gösterir. Yani, her şeyden önce bilinçte "savaş ve barış" başlar. İnsanın problemi, kendi kendine gerçek, manevi Sevgi, Ruhunun Tanrı için hissettiği aynı Sevgiyi üretmek için kendi üzerinde çalışmak istememesidir. Sonuç olarak, Şahsiyetin hızlı manevi büyümesi için - bu tahlılın başağının olgunlaşması için canlandırıcı neme benzer.

Gerçek Sevgi, en derin hislerin bolluğu nedeniyle bir insanın başkasına sunduğu cömert içsel armağandır. Böyle Sevgi, kendini unuttuğu zaman verilebilir. Sabırlı, bağışlayıcı olduğunu, kıskanç olmadığını, gururlu olmadığını, kendini aramadığını ve kötülük düşünmediğini söyledikleri Sevgi, bu Sevgi ile ilgilidir.

Gerçek Sevgi Ruhların birliğini yeniden canlandırır. Sevgi dolu bir insan başkasında benzerlik ve onun Ruhunun güzelliğini görür. İnsan gerçek Sevgi halinde olduğu zaman, yüzeysel güzellikten fazlasını, başka deyişle, başka bir insanın zihinsel veya fiziksel güzelliğini, yeteneklerini veya becerilerini değil, Manevi doğasının içsel güzelliğini görür. Bu durumda, başka bir insanı tamamıyla farklı bir açıdan görmeye başlar.

O insan ayrıca fark edilebilir dönüşümden geçer. İkincisinin dış dünyaya saldırgan bir şekilde davrandığını hayal edin. Aniden, biri onda kötü olmayan, ama nazik bir insan görür; onun kötü özellikleri yerine, iyi olanları fark eder. Yani, aynı zamanda kendisinde de olan, ama bilincinde baskın olmayan onun manevi güzelliğini fark eder. Bu samimi his sayesinde, insan yalnızca açılmaya başlamaz, aynı zamanda Sevginin dolu kadehi oturan bilinci ile daha iyisine değişir. Manevi yolu izlemeyi dileyen insanlar bir gün birilerinin gelmesini ve onları samimi şekilde sevmesini bekleyerek zaman harcamamalıdır. Kendi içlerindeki Sevgiyi nasıl ortaya çıkaracaklarını öğrenmelidirler - Tanrı Sevgisi, Ruh Sevgisi - ve o zaman bu etraftaki dünyada yansır, insanları manevi güzelliklerinin perspektifinden görmelerini sağlar. Her şey aslında insanın hayal edebileceğinden daha yakındır.

Anastasia: Evet, gerçek Sevginin ne olduğunun temel bilgisinin kaybolduğu izlenimi var... Kitleler özü anlamadan sadece gelenekler ile kaldı... Örneğin, Ortodoks gelenekte, evlenme merasimi sırasında, cennetin inayetinin kaderlerini birleştirmeye kadar veren erkek ve kadının üzerine inmesini ve insan ilişkilerini cennetsel ilişkiye dönüştürmesini isteyen bir dua var. Biraz önce söylediklerini akılda tutarak, bunlar yalnızca sözcükler değil.

Rigden: Kesinlikle. Buradaki konu en özünde: Ruhun gizemi. İki insan birbirlerine gerçek Sevgiyi gösterdikleri zaman, en derin hislerinde birleştikleri zaman, fiziksel birlik bile ("bedensel iletişim, insan teninin bağlantısı"), Ortodokslukta söyledikleri gibi, sadece onlara direkt olarak Tanrıdan gelen ve

Ona götüren eylem olan gerçek gizemi ifşa etmeye yardım eder. Bu, "tüm doğal ilişkileri ve durumları aşan bir mucizedir". Burada derin bir anlam vardır ve bu gizemde muazzam bir güç saklıdır. Burada asıl olan madde değil, Ruhtur. Madde sadece ilave bir araçtır.

Anastasia: Evet, Sevgi her şeyi fetheder... Şu anda maalesef hala geleneksel olan okuyucuların sorularından bir kaçını sormak zorundayım: "Modern insanın değişmesi mümkün mü?"

Rigden: Gerçekten öyle. Bu sadece insanın kendi yetenekleri hakkında fazla şey bilmemesidir.

Anastasia: İnsanı kavramaktan ne alıkoyabilir?

Rigden: Çoğunlukla hayal gücünü en çok uyarayan Hayvan doğasından gelen korku - bilinmeyen korkusu. Ama bu korku sadece bilinmeyen bilinir oluncaya kadar var olur. Bilinmeyi bilmek için, ona ilgi duymalısınız ve düşüncenizin kapsamını genişletmelisiniz. Aksi takdirde, eğer düşüncesi sadece ona aşına olanı emerse ve gelen bilgiler için karşılık gelen kısıtlayıcı çerçeveleri ayarlarsa insan yeni olan bir şeyleri nasıl görebilir? Dar bir görüş açısı ve dünyanın derin anlayışının yokluğu da insan da Ebedi olan ile temasa geçme ve şu anda sahip olduğu geçici olan şeyleri kaybetme korkusuna yol açar (hayvan doğasından); mecazen konuşursak, daha önce sözünü ettiğimiz, meseldaki adamın tutunduğu aynı dal.

Anastasia: Bir şeyi kavramak için, en azından onu tanımaya başlama girişimi yapmanın gerekli olduğunu söyledin.

Rigden: Evet. Kadim bilgelerin, dünyayı tanımak için, kendini tanımalısın dedikleri nedenle. Ve kendini tanımak için, algının olağan kalıplarından uzaklaşmalısın. Sonuç olarak, içsel dünyamız olduğunu düşündüğümüzden çok daha büyük ve çok daha ilginçtir. Onun güzelliği, ölçeği ve derinliği sadece olağan algı ile bilinemez. Bilinmeyen derinliklerine dalarak, örneğin meditasyon tekniklerini uygularken, insan her zaman sizinle olan ve size dünyanın kapsamlı anlayışını veren şeyi görebilir ve hissedebilir. En derin hisler (veya altıncı his denilen, belirli meditatif ve manevi uygulamalar ile geliştirilebilen sezgi duygusu) mantık ile sınırlı olan bilinçten daha fazla bilgi algılamayı sağlar. Manevi doğadan Gözlemcinin algısından, onunla ilgili kapsamlı bilgi vererek, bir durumu öngörürler.

Sonuç olarak, gerçek dünya, görüşümüz ile görebildiğimiz dar spektrum değil, o kadar çok fasetli ve çeşitlidir ki, onu sadece üç boyutlu uzayın perspektifinden araştırmak mantıksızdır. İnsanın çok boyutlu yapısı Manevi doğadan

Gözlemcinin bilincin çeşitli değişmiş hallerinde çalışmasını ve aynı anda farklı yerlerde olmasını sağlar. Bu da çeşitli alternatif hallerde, boyutlarda olmayı mümkün kılar; başka deyişle, farklı gerçekliklerde seçeneklerin çeşitliliğini "görmek" veya sahip olmak. İnsan için, potansiyel "gerçekdışlıkların" bu çeşitliliği, o belirli bir seçim yapmadığı sürece tezahür eder. Seçim yapmak meditasyon yapanın rezonansa girdiği bir çok birbirleri ile ilgili gerçekliklerden birini tezahür ettirir. Başka deyişle, meditasyonda iken, insan kendi seçimi ile belirli gerçekliğe değişiklikler yapmaktadır. Meditasyon hayatın kendisi gibi, kişisel seçimin bu veya şu geleceği yarattığı şeydir.

Ve burada şaşılacak hiç bir şey yoktur. Bugün itibarı ile keşfedilmemiş fiziktir. Ama, bu yönde araştırma zaten devam etmektedir. Belirli bilimsel soruları anlamak veya çözmek onların daha da fazlasını üretir. Örneğin, kuantum fizikçilerinin bulduğu yanıtlar, bu karmaşık dünyanın birbiri ile bağlantılı olmasının ve birbirlerine bağlı olmasının karmaşık zinciri ile biyokimyada, biyofizikte vs sorulara yol açıyor. Bilindiği gibi, makrokozmos mikrokozmosun yansımasıdır; yapıyı, iyi koordine edilen çalışmayı ve makro nesnenin olasılıklarını anlamak için, onun mikrokozmosunu araştırma ve anlama ile başlamalısınız.

Anastasia: Bugün itibarıyla, deneyler, insanın olağanüstü yetenekleri sayesinde, ışık ışınlarının, elektromanyetik alanın kutuplaşmasını ve suyun özelliklerini değiştirebildiğini ve ayrıca lazer ışın demetinin yönünü saptırabildiğini, diğer nesnelere bilgi okuyabildiğini vs kanıtladı. Yani, eğer bir insana bakarsak (veya en azından bilimin bugün kanıtlayabildiği yeteneklerine), o zaman bu tür fenomenlerin mekanizmalarını anlamak için, sadece görülebilir değil, ama en önemlisi, görünmeyen insan yapısını araştırmak gereklidir?

Rigden: Kesinlikle. Her maddi nesne kimyasal elementler setinden oluşur. Eğer insandan konuşursak, onun bedeni tüm periyodik tabloyu ve bir çok başka keşfedilmemiş kimyasal elementleri taşır. Ama önemli olan şey, eğer insanın mikrokozmosunu derinlemesine araştırırsak, kimyasal elementlerin sayısının azaldığını ve etkileşimlerinin daha karmaşık hale geldiğini görürüz. Örneğin, eğer molekül boyutuna kadar derin inerse, kimyasal elementlerin sayısının sadece bir kaç taneye azaldığını görebiliriz. Atomun mikrokozmosuna daha ileri dalmakla, kimya ortadan kaybolur ve temel parçacıkların seviyesinde kuantum fizik kalır. Temel parçacıklar burada sınır koşulunun özelliklerini gösterir: belirli koşullar altında tek ve aynı parçacık madde (parçacık) olabilir ve aynı zamanda enerji (dalga) olabilir. Bunun yanısıra, bir sayıda gizli şaşırtıcı özellik ortaya çıkar - mesafeye bakmaksızın parçacıkların etkileşimi ve enerji aktarımı ve çok daha fazlası. Ama kuantum fiziğin de sınırlı olduğunu söyleyebiliriz: maddenin (parçacık) enerjiye (dalga) dönüştüğü iki dünyanın eşiğinde durur.

Daha ileri dalma ile, kuantum fiziği ortadan kaybolur ve yepyeni, henüz bilinmeyen bir dünya başlar - enerjilerin çok boyutlu dünyası ve yine daha ileriye - maddeyi, formu ve hayatın kendisini yaratan bilgi dünyası (yukarıda değinilen bilginin en temel yapı taşlarının dünyası).

Bir paradoks var, buna insan paradoksu diyeceğim. Örneğin, 70 kg ağırlığında ve 1 metre 70 cm boyunda olan orta yaşlı bir insanı alalım. Eğer bu insanı oluşturan tüm temel parçacıkları bir araya getirirsek, küçük bir yüksüğü bile doldurmaz ve ağırlığı 1 gramdan az olur. Ama zamanda bu noktada ve uzayın belirli noktasında bu insanın bilgi yapısına uygun olarak temel parçacıkları kendi yerlerinde yeniden düzenlersek, yeniden 70 kg ağırlığında ve 1 metre 70 santim boyunda olan geniş ve ağır orta yaşlı insan elde ederiz.

Anastasia: Bu şaşırtıcı...

Rigden: Soru onun hacmine ve kütlesine ne olduğudur?

Anastasia: Belki, çörek yendiği zaman, çöreğin deliğine olan aynı şey oluyor... Bu, insanın ağırlığının da bir illüzyon olduğu anlamına mı geliyor? Yine, bu ilginç, o zaman ağırlık illüzyonunu yaratan ne?

Rigden: Bu sorunun bir yanıtı var, ama modern fiziğin kavrayışının ötesindedir. Ama daha önce sözünü ettiğim evrenin bilgi yapı taşları hakkındaki bilgiye dayanıyor.

Şu şekilde söyleyelim: belirli bir "plana" göre, bilgi yapı taşlarının çeşitli kombinasyonları yaratılır. Sonuç olarak, "canlı" veya "cansız" maddenin farklı formları aynı kimyasal elementlerden oluşur. Bilgiyi düzenlemenin seçeneklerinin çeşitliliği ve gözlem sürecinde enerjilerin en birincil kaynağı, diyelim, diğer taraftan Süper - Gözlemci tarafından yaratılır. İnsanlar Ona Tanrı, Yaratıcı, En Yüce zeka, dünyanın insanların mitolojilerine göre, Evreni yaratan ve onu yöneten Bir adını verirler. Bilginin nasıl birleştirileceği ve sonuç olarak, temel bir parçacıkta enerjilerin hangilerinin veya bilginin bileşenlerinin hangilerinin dönüştürüleceği bu Süper - Gözlemciye bağlıdır. Ve sonra buna bağlı olarak, maddi dünyada tam olarak neyin tezahür edeceği ve yaratılacağı Ona bağlıdır; mecazi olarak konuşursak, ayaklarınızın altındaki bir taş veya başınızın üzerindeki bir yıldız. Sonuç olarak, kendimiz dahil etrafımızdaki her şey tek ve aynı elementlerden oluşur, ama bunlar farklı programlara göre birleştirilir. Ve bu bilgi programları, bu birincil enerjiler her şeyi Yaratanın planının bir tezahürüdür. Form ve kombinasyonlar farklıdır, ama buna rağmen,

her şey birbirleri ile bağlantılıdır; tüm "canlılar" ve "cansızlar" etkileşirler; bu Onun iradesidir, bu Onun fikridir.

İnsan Her Şeyi Yaratanın bir parçasıdır. İnsanlar buna Ruh adını verir. Bu formda (maddede tutsak) onun varlığı Onun planının bir parçasıdır, çünkü onu gözlemeden bir şey yaratmanın hiç bir anlamı yoktur. Aynen insan için manevi dönüşümlerini gözlemenin değerli olması gibi, Ruhları gözlemek Tanrı için değerlidir; O'na geri dönen değerlidir. Aynı zamanda, seçme özgürlüğü insanın kendisi ile kalır. İnsan herhangi bir yolu seçmekte özgürdür. Ama Sonsuzluğa giden yol dışında her şey geçici ve ölümlüdür. Manevi gelişme ve Ruh ile birleşme üzerine, Manevi doğadan bir Gözlemci olan tam olarak Şahsiyettir, ki, Yaratıcısı gibi, kendi gözlemi sayesinde maddi dünyada bir çok şeyi değiştirebilir. Örneğin, sadece kendi kaderini değiştirmek değil, ama ayrıca başka insanların kaderlerini değiştirmek ve etraftaki dünyada değişimler yaratmak.

Anastasia: Ama Gözlemci, kendi gözlemi ile değişiklikleri nasıl yapıyor?

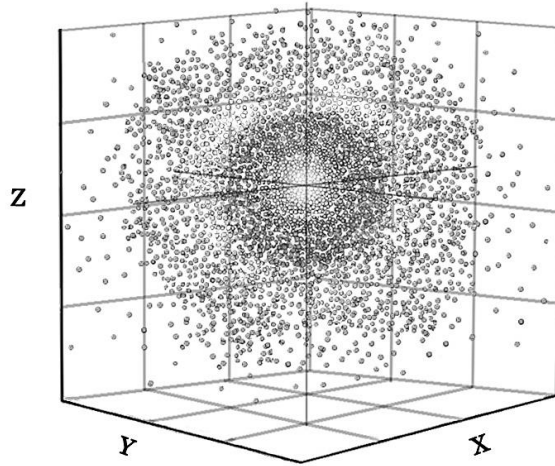
Rigden: Bu sorunun yanıtını netleştirmek için, kuantum fiziğine yolculuk yapalım. Ne kadar çok fizikçi bu bilim tarafından ortaya atılan soruları incelerse, dünyada her şeyin çok yakın şekilde birbirleri ile bağlantılı olduğu ve mekansız olarak var oldukları sonucuna o kadar çok varırlar. Örneğin, temel parçacıklar birbirleri ile bağlantılıdır. Kuantum fiziğinin teorisine göre, eğer iki parçacığın oluşumuna eşzamanlı olarak neden olunursa, bunlar sadece "süperpozisyon" halinde, yani, aynı anda bir çok yerde olmazlar. Bir parçacığın durumunun değişimi, ondan ne kadar uzakta olursa olsun, hatta eğer bu mesafe modern insanlığın bildiği tüm doğal kuvvetlerin eylem aralığını aşsa bile, ayrıca diğer parçacığın durumunun *anında* değişmesine yol açar.

Anastasia: Bu anlık birbiri ile bağlantının sırrı nedir?

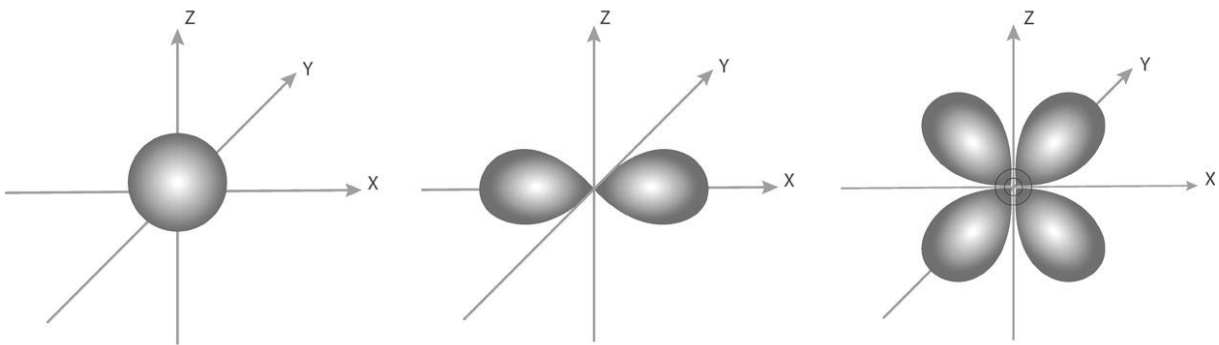
Rigden: Birazdan açıklayacağım. örneğin, elektrona bakalım. Elektron onun temel karakteristiklerini tanımlayan ve başka şeyler arasında içsel potansiyelini belirleyen bilgi yapı taşlarından oluşur (veya kadim insanların adlandırdıkları gibi "Po tanecikleri"). Modern kavramlara göre, elektron sanki "durağan bir yörüngede" imiş gibi atomun çekirdeği etrafında hareket eder. Daha spesifik olmak için, elektronun hareketi önceden belirlenmiş bir yol ile maddi bir nokta formunda sunulmaz, ama kalınlaşma bölgelerine ve elektrik yükü boşaltımına sahip olan elektron bulutu formunda sunulur (atomun bütün hacminde sürülmüş geleneksel elektron imgesi). Elektron bulutunun net sınırları yoktur. Yörünge elektronun belirli bir çizgideki hareketi olarak refere edilmez, uzayın belirli bir parçası olarak, atomdaki (atomik yörünge) veya moleküldeki (moleküler

yörünge) elektronun yerinin en yüksek olasılığını koruyan atomun çekirdeğinin etrafındaki bölge olarak ifade edilir. Bu tür yörüngeleri yaratan içsel potansiyel ile dışsal yük arasındaki farklılıktır. İçsel enerjinin niteliği (potansiyel) maddi nesneyi karakterize eder. Başka deyişle, modern bilimin dilini kullanarak, atomların bu tür elektron kabukları (yörüngeleri) atomların ve moleküllerin elektrik, optik, manyetik ve kimyasal özelliklerini belirler, ayrıca onlardaki elektronların sayısına ve konumuna bağlı olarak, katı gövdelerin özelliklerinin çoğunu belirler. Okuldaki kimya derslerinden hatırladığımız gibi, elektron bulutunun şekli değişebilir.

Şekil 2. Hidrojen atomunun elektron bulutu: elektronun en muhtemel yerini koruyan atom çekirdeği etrafındaki üç boyutlu uzay bölgesi.

Şekil 3. Atomik yörüngelerin çeşitli şekilleri (kuantum kimyanın "geometrisi").

- 1) s-yörüngesi küresel atomik yörüngedir (çember sembolü);
- 2) p-yörüngesi gülle şekilli veya çifte armut şekillidir (sonsuzluk sembolü);

3) *d-yörüngesi dört - yapraklı çiçek şekline sahiptir
(çapraz haç sembolü)*

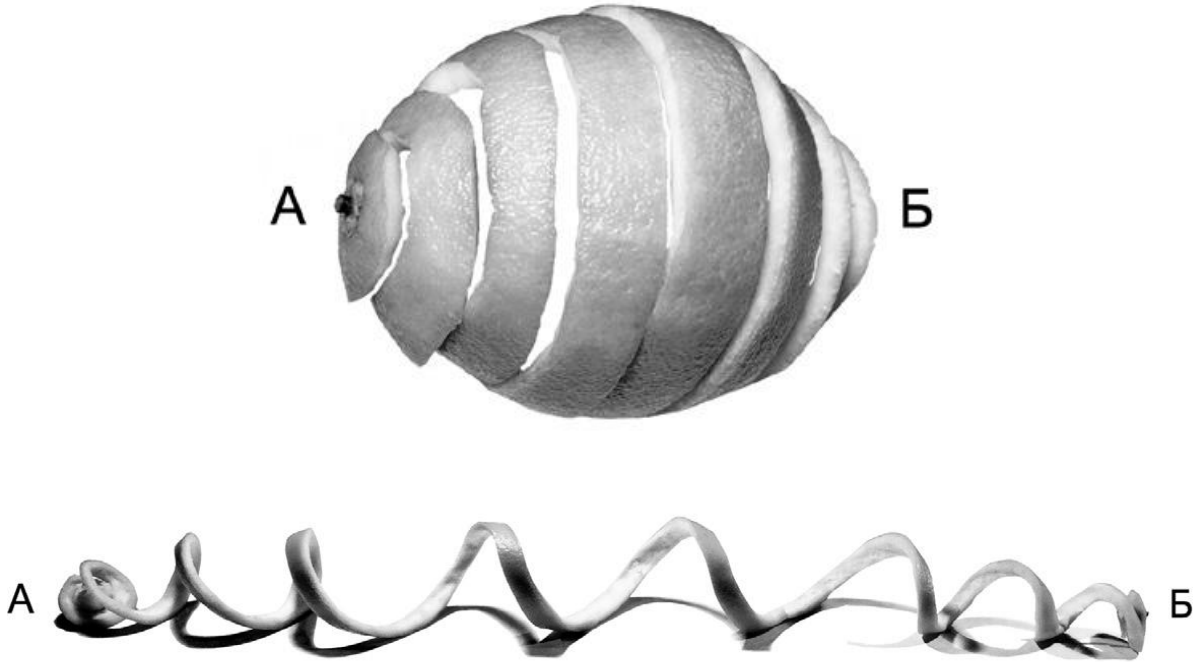
Bu nedenle, bilindiği gibi, elektron maddi dünyada aynı anda iki halde var olabilir - **parçacık olarak ve dalga olarak**. Kendisini aynı anda, yine kuantum fiziğine göre, farklı yerlerde tezahür ettirebilir. Çekirdek yörüngesini terk ederek veya daha doğrusu oradan yok olarak, elektron anında hareket eder, yani, burada ortadan kaybolur ve başka bir yörüngede ortaya çıkar. Ama buradaki en ilginç olan şey bilim insanlarının henüz bilmedikleri şeydir. Örneğin, suyun kompozisyonunun, canlı organizmaların ve doğal kaynakların bir parçası olan bir element olan hidrojen atomunun bir elektronunu düşünün. Bu ayrıca uzaydaki en yaygın elementlerden biridir. Hidrojen atomunun çekirdeğini çevreleyen atomik yörünge küre şeklindedir. Günümüz biliminin belirleyebildiği şey budur. Ama bilim insanları *elektronun kendisinin bir spirale (sarmal) büküldüğünü* henüz bilmiyorlar. *Dahası, bu sarmal (tek ve aynı), üzerindeki yükün yerine bağlı olarak hem sola dönebilir hem de sağa dönebilir. Bu spiral şeklin ve yük konsantrasyonunun yerinin değişmesi sayesinde, elektron parçacık halinden dalga haline ve dalga halinden parçacık haline kolayca değişebilir.*

İşte temsili bir örnek. Ellerinizde bir portakal olduğunu imgeleyin. Bir bıçak kullanarak, köşelerinden ilerleyerek, A noktasından başka bir noktaya - B noktasına, bir spiral gibi daire şeklinde portakaldan bütün kabuğu dikkatli bir şekilde soyup çıkarın. Eğer portakaldan bu kabuğu ayırırsanız, o zaman olağan katlanmış halde o küre şekilli olacaktır, portakalın biçimini yansıtacaktır. Eğer gerilirse, dalga - benzeri bir sicime benzer olacaktır. Bu nedenle temsili örneğimizde, portakal kabuğu yüzeyinde A noktası bölgesinde dışsal bir yük olan, içeride (kabuğun beyaz tarafında) B noktası bölgesinde içsel yük olan elektron sarmalı temsil eder. A noktasında (kabuğun turuncu tarafında) herhangi dışsal bir yük, aynı anında içsel değişime yol açar, ama B noktasının altındaki kabuğun beyaz tarafında yerleşik olan noktada, kuvvet ve etkide zıt olarak. Dışsal elektron yükü azalır azalmaz, sarmal içsel potansiyelin etkisi altında gerilir ve elektron dalga haline değişir. Dalgaların madde ile etkileşimi nedeniyle dışsal yük yeniden ortaya çıktığı zaman, sarmal sıkışır ve elektron tekrar parçacık haline geri değişir. Parçacık halinde, elektron negatif dışsal yüke ve sola dönen sarmala sahiptir ve dalga halinde, sağa dönen sarmala ve pozitif dışsal yüke sahiptir. Ve bütün dönüşüm ezoosmos nedeniyle gerçekleşir.

Eğer belirli teknik koşullar yaratılırsa, üçüncü boyut dünyanın perspektifinden Gözlemci elektronu bir parçacık olarak görebilir. Ama maddi dünyamızı enerjiler formunda gören yüksek boyutların perspektifinden Gözlemci elektronun başka bir yapısını gözleyebilir. Özellikle, elektronu oluşturan bilgi yapı taşları sadece enerji dalgasının (gerilmiş sarmalın) özelliklerini gösterir.

Bunun yanısıra, bu dalga uzayda sonsuz olacaktır. Basitçe söylemek gerekirse, elektronun konumu gerçekliğin toplam sisteminde öyle bir yerdedir ki, maddi dünyada her yerde yer alır.

*Şekil 4. Elektronun parçacıktan dalgaya dönüşümünün temsili örneği:
1) parçacık hali; 2) dalga hali.*

Anastasia: Üçüncü boyut dünyasının Gözlemcisi olarak onu görüp görmediğimize bakmaksızın onun var olacağını söyleyebilir misin?

Rigden: Evet. Bunu anlamak için, ayna olan başka bir örneği düşünelim. Bir çok temel bilgi yapı taşının yerel bir noktayı, bir nesneyi temsil eden bir yapı oluşturduğunu varsayın. Bunu bir odanın ortasına koyuyoruz, odada çoklu aynalar birbirlerinde yansıtacak şekilde belirli bir açıda yerleştiriliyor. Böylece, nesne odanın ortasında ve her aynada yansıtılıyor. Ayrıca, bunu görüyoruz ve bundan dolayı, bununla ilgili bilgi zihinlerimizde var oluyor. Kısaca, nesne hakkındaki bilgi eşzamanlı olarak bir çok yerde var oluyor. Eğer aynalardan birini uzaklaştırırsak, bu nesneyi o yerde gözlemeyiz. Ama aynayı geri getirdiğimiz zaman, nesne yeniden ortaya çıkar. Bu nedenle, gerçekte onunla ilgili bilgi kaybolmadı. Yalnızca, nesneyi bilginin tezahürünün belirli koşulları altında görüyoruz ve koşullar değiştiğinde, artık onu görmüyoruz. Ama objektif olarak, bu nesne bilgi açısından o yerde var olmaya devam eder. Yansıma

sürekli bir akışa sahip olabilir, bu nedenle, onu görüp görmememize bakmaksızın bu nesnenin bu odanın her noktasında var olduğu anlamına gelir (ve tesadüfen, sadece odada değil, ama aynı zamanda odanın sınırları dışındaki uzayda).

Kuantum fiziğine göre, elektronun parçacık halinde var oluşu, ölçüm veya gözlem eylemine bağlıdır. Başka deyişle, ölçülmeyen ve gözlenmeyen elektron parçacık olarak değil, dalga olarak davranır. Bu durumda, onun için olasılıkların bütün bir alanı vardır, çünkü o burada ve şimdi aynı anda bir çok yerde var olur; yani, süperpozisyon halinde. Bundan başka, elektronun çoklu pozisyona sahip olması gerçeğine rağmen, o tek ve aynı elektron olacaktır ve tek ve aynı dalga olacaktır. Süperpozisyon, bir seçim yapıncaya kadar, Gözlemci bir ölçüm yapıncaya kadar (verilen nesnenin hesaplanması) tüm olası alternatif hallerde eşzamanlı olarak var olma yeteneğidir. Gözlemci dikkatini elektronun davranışına odaklar odaklamaz, elektron anında parçacığa çöker; yani, dalgadan maddi nesneye dönüşür, konumu yerelleşebilir. Kısaca, ölçümden sonra, deyim yerindeyse, Gözlemcinin seçiminden sonra, tek nesne sadece tek bir yerde var olur.

Anastasia: Vay, bu ilginç bir bilgi! Anlaşılan o ki, kuantum fiziğinin bulguları kendini mükemmelleştirme ile uğraşanlar için değerli. Bu, insanın meditasyonda neden başarısız olduğunu bir şekilde açıklıyor. Sonuç olarak, deyim yerinde ise, meditasyon sürecini "materyalize" etmeye yardımcı olan şey nedir; başka deyişle, enerjinin dalga halinden bir kez daha maddenin özelliklerini edindiği maddi hale geçişine yardımcı olan nedir? Hayvan doğasından gelen gözlem ve kontroldür. Başka deyişle, bilincin olağan günlük halinin tipik olduğu zihinsel süreçler aktif olduğu zaman, meditasyon başarısız oluyor. Bu durumda, beyin her zaman bir şeyi tanımlamaya ve gözlem nesnesinin yerini belirlemeye çalışıyor. Şahsiyet meditasyon sırasında bilincin değişmiş haline kendisini yeterince daldırmadığı zaman veya bu hal üzerinde kontrolü kaybettiği zaman, bu durum gelişiyor. Bu, Hayvan doğasının gözlem sürecine müdahale etmesine izin veriyor. Sonuç olarak, çağrışımsal imgeler ortaya çıkıyor ve Hakikat kayboluyor, dalga maddeye dönüşüyor. Ama düşünce süreçleri ile "beyni kapatır kapatmaz" ve meditasyona tam olarak girer girmez, derin hislerinizin tezahürü sayesinde, bilincin genişlemesi gerçekleşiyor ve Manevi doğadan gözlenen madde dalgaya dönüşüyor. Dünyanın gerçek realitesi ile birleşiyorsunuz, onunla bir oluyorsunuz ve aynı zamanda sanki sizden bir çok varmış ve siz her yerdeymişsiniz gibi onun tüm çeşitliliğini hissediyorsunuz. Bu, Hakikati kavrama süreci olarak gerçek bir meditasyonun gerçekleştiği zamandır.

Rigden: Kesinlikle. Hayvan doğasının dünyası, maddenin ve onun yasalarının hakimiyetinin dünyasıdır. Tanrının dünyası, mükemmel enerjilerin dünyasıdır.

Meditasyon yaptığınız zaman, bilincin değişmiş halinde olduğunuz zaman, sürecin bir parçası, burada ilahi tezahürün bir parçası olursunuz. Hayvan doğasından Gözlemci aktive olur olmaz, madde üzerinde kontrol kazandığınızı sanrsınız. Aslında, sizin üzerinizde kontrol kazanan maddedir (Hayvan Zihni). Sonuç olarak, daha fazla tezahür etmiş maddi nesne olursunuz; gerçekte, genel maddenin parçacık cismine dönersiniz ve onun yasalarına itaat edersiniz (Latince corpusculum'dan corpuscle (parçacık) "beden", "maddenin en küçük parçaçığı" anlamına gelir. Eğer dalga haline geçerseniz, bu dünyada ilahi tezahürün bir parçası, yani Manevi doğadan Gözlemci olursunuz. Bu nedenle şu söyleniyor: içinizde neyin fazlasına sahip iseniz, öyle olursunuz.

Meditasyon halinde, sıradan algı yok olur. Deneyimli uygulayıcının bilinci, özellikle eğer onun "Lotus Çiçeği" manevi uygulamasındaki halini düşünürsek, tanıdık dünyanın sınırlarının ötesine genişler. İnsan aynı anda her yerde olduğunu hisseder. Kuantum fiziğinin süperpozisyonunun, dalga halinin elde edilmesinin, meditasyonda maddenin bulunmadığı yüksek boyutlara çıkış halinin elde edilmesi ile aynı olduğunu söyleyebilirsiniz. Meditasyon halinde süperpozisyon, "gördüğünüz" zamandır, yani bütün dünyayı ve onun çeşitli tezahürlerini en derin hisler ile hissedersiniz. Ama Gözlemci bir nesneye odaklanır odaklanmaz, bilinci daralır ve gözlenen nesne ile sınırlanır. Yani, bir seçim yaptığınızda ve spesifik ayrıntılara odaklandığınızda, dalga maddeye dönüşür. Sonuç olarak, ayrıntılara yoğunlaştığınız zaman, kapsamlı algı yok olur ve sadece ayrıntılar kalır. Hayvan doğasından gelen düşünceler bir tür alettir, nesnelere materyalize etme gücüdür, Manevi doğadan gelen hisler bilinci genişletmek ve yüksek boyutlara erişmek için bir kuvvettir.

Anastasia: Bu dünya ne kadar karmaşık ve onda basit şeylerin olması ne kadar apaçık.

Rigden: Şimdi, kuantum fiziği ile ilgili olarak... Bir taraftan, Gözlemci kavramı bilimsel bilginin sınırlarını genişletti, ama diğer taraftan, bunları çıkmaza soktu. Sonuç olarak, Süper - Gözlemcinin perspektifi, Evreni, onun tüm nesnelere ve içinde gerçekleşen tüm süreçleri dışarıdan etkileyebilen muazzam bir kuvvetin var olduğunu kanıtlıyor.

Anastasia: Öyleyse gerçekte bu, Tanrının varlığını bilimsel olarak kanıtlamanın başka bir yolu?

Rigden: Evet. İnsan, ilahi gücün bir parçası olan Ruha sahiptir. İçsel dünyasını ne kadar dönüştürürse ve Şahsiyeti Ruh ile ne kadar çok birleşirse, Tanrının önünde gelişirse, manevi olarak o kadar kuvvetli olur ve fiziksel dünyayı yüksek boyutlardan etkileme yeteneğini elde eder. Ve böyle insanlar ne kadar çok olursa,

bu etki o kadar büyük olur. Süper - Gözlemci her şeyi etkileyebilen Tanrıdır. Manevi doğadan bir Gözlemci olarak insan, dünyanın süreçlerine müdahale edebilen ve bunları mikro seviyede değiştirebilen Gözlemcidir. Elbette, Hayvan doğasından Gözlemcinin perspektifinden madde ile belirli manipülasyonlar insan için erişilebilirdir. Ama insan, sadece Manevi doğasından Gözlemcisi aktive olduğu zaman gerçek etki gücünü elde eder.

Anastasia: Manevi uygulamalar yaptığınız ve dünyanın gerçekliğinin genişlemiş görüşüne sahip olduğunuz zaman, bunun bir gerçek olduğunu kavriyorsunuz. Farklı zamanlarda ve farklı kıtalarda kutsal olduğu düşünülenler tarafından yapılan inanılmaz harikalar bunun bir kanıtı olarak hizmet ediyor. Çünkü, onlar için, elementleri durdurmak, suyun yapısını değiştirmek, herhangi bir hastalığı tedavi etmek ve hatta insanları ölümden diriltmek kolay idi.

Rigden: Elbette, insanlar kendilerinde hangi yeteneklerin saklı olduğunu hayal bile edemiyorlar. Belirli bir durumu, onun olası sonucunu ve Hayvan doğasından veya Manevi doğadan Gözlemcinin perspektifinden düşünüp taşınmanın gerçeği ile bize görünmez olan dünyada bir çözümü etkiliyoruz, çünkü bir seçim yapıyoruz. Her durum bu yerde burada ve şimdide sadece bulunmanıza bir tür yanıt değildir, ama ayrıca bu anda kendinizi tam olarak nasıl gözlemlediğinize bir yanıtıdır.

Anastasia: Esasen, bizi çevreleyen şeyde kendimizin bir parçasını gözlemliyoruz ve bu yargıladığımız dünyanın gerçekliği değil, ama deneyimimize ve dünyayı anlamamıza göre onu yorumlama şeklimiz.

Rigden: Bu doğru. Dünya hakkında bir şeyleri ifade ederek, esasen kendimiz hakkında bir şeyleri ifade ediyoruz. İyi bir dinleyici her zaman, konuşmacı hakkında, kendisi hakkında ifşa etmeye niyet ettiğinden çok daha fazlasını işitir.

Anastasia: Başka bir deyişle, bir şekilde, dış dünyayı Hayvan doğasından Gözlemcinin "pembe renkli gözlükleri" ile görüyoruz. İçsel dünyamızı dönüştürme üzerinde ne kadar az çalışırsak, bizim için daha kötüleşiyor. Çünkü bu durumda, daha fazla büyüyen şey sadece Hayvan doğasından Gözlemcinin hakimiyeti ile ilgili deneyimdir, ki bu dünyanın algısının daha fazla çarpıtılmış resmini elde edeceğimiz anlamına gelir.

Rigden: Evet. Bu beyin, bilinç, insanın düşünme şekli ve dünya görüşünün oluştuğu yol hakkında var olan bilginin perspektifinden bile takip edilebilir. Çoğunlukla, tüketici toplumda, dünyanın maddi olduğu ve sözüm ona insanlar için var olan tek gerçeklik olduğu belirli fikirleri doğuştan insana aşılır. Beynimizin, çeşitli davranış kalıplarına çok hızlı bir şekilde adapte olan şekilde

ayarlandığını önceden söyledim; dahası, ondan sonra insan bazı yeni olanları seçinceye kadar bunlara dayanır. Bu nedenle, insan çocukluktan, esasen yanlış ayarlara ve Hayvan doğasından Gözlemcinin perspektifinden dünyanın tek taraflı görüşüne dayanan hayatını inşa etmeye başlar. Kalıplarına ve kişisel seçimine karşılık gelmeyen her şeyi basitçe görmezden gelir. Herhangi bir şey ile daha fazla ilgilenmezken, dünyanın ve kendisinin algısının çok dar yaşam aralığını seçer. Sonuç olarak, insanlar "basmakalıp" çağrışımları kullanır ve eylemlerinde niyetlerinde oldukça öngörülebilir olurlar.

Dış dünyadan, büyük bölümü vizyondan gelen bu seçici bilgi neyi temsil ediyor? O aynı kuantum fiziğine göre gördüğümüz şey, uzayın geometrisi tarafından üretilen bir illüzyondur. Bilincin olağan halinde, dünyayı bağımsız uzay Gözlemcisi veya başka bir Gözlemci perspektifinden değil, bu üç boyutlu dünyaya batmış ve zamanda belirli bir noktada spesifik koordinatlara yerleştirilmiş Gözlemcinin perspektifinden algılarız. Dünyayı tek taraflı, sadece bu noktadan algılamamızın nedeni budur ve bu durumda bozukluklar olacaktır. Bedenlerimizi bile, bizim için alışıl gelmiş olan bilinç haline ayarlı olan beynimiz tarafından algılanan üç boyutlu bir imge olarak görürüz. Eğer bilinç halini değiştirirsek ve örneğin fiziksel bedenlerimize meditasyon halinde bakarsak, aurayı ve ona karşılık gelen kabukları görürüz - temel olarak, tamamen farklı bir yapı. Yüksek boyutlardan gözlem yapmak ile ilgili daha karmaşık meditasyonlar yaparken, başka boyutlarda yerleşik bölümler dahil bütün yapıyı daha büyük ölçekte görebilirsiniz. Buna göre, tüm bunlar insan varlığının enerji yapısı ile ilgili anlayışımızı genişletir.

Ek olarak, beynin kafatasında yerleşik olduğunu hesaba katmalıyız; başka deyişle, dışsal ortamdaki tamamıyla izole edilmiştir. Çevreleyen fiziksel uzayın ışığı ile direkt teması yoktur. Göze giren ışık elektrik sinyaline çevrilir. Ve mecazen konuşursak beynin kendi "karanlığında" analiz ettiği ve deşifre ettiği bu sinyaldir. Başka deyişle, beynimiz "gerçek resmi" görmez (veya daha doğrusu belirli bir uzayın geometrisinin illüzyonunu), ama sadece dışarıdan çevrilen sinyali görür - algının sınırlı aralığında görülebilir imgenin "elektrik kopyası".

Anastasia: Genel olarak konuşursak, bu zaten geçmiş olan bir anın gözlemlenen nesnelere halinin "elektrik kopyası"dır. Dahası, bu kopyaya görünür ve elbette görünmez dünyanın çeşitliliğinden gelen bilginin bir parçası denilemez. Ve insan hala aldatıcı şekilde bu dünyayı tanıdığını ve onu anladığını düşünüyor...

Rigden: Evet, insan Hayvan doğasından düşünme alışkanlığından gelene inanıyor... Ama kendisine şu soruyu sormalıdır: onda düşünen tam olarak kim ve bilinç nedir? Beyin, yapısının ve astronomik sayıda elementlere ve aralarındaki bağlantılara sahip olan ve çevre ile direkt teması olmayan (savunma dahil) biyocihaz fonksiyonlarının karmaşıklığında istisnadır. Beyin aşırı bolluk içindedir; başka deyişle, gerekli olandan, örneğin, Dünya gezegeninde yaşamaktan ölçülemez şekilde çok daha karmaşık fonksiyonları uygulayabiliyor. Beyin sürekli işbaşındadır - hem gece hem de gündüz. Sadece durumları değişiyor, örneğin, uyku, uyanıklık vs. Beyin kendi sisteminin doğuştan sabit kendi kendine yeniden organizasyonuna sahiptir. Genellikle 0.5 - 2.5 saniye stabil kalır, sonra sabit bağlantılar sürekli çalışırken, bazı değişken ve esnek bağlantılar aktive olur, diğerleri kapanır. Beyin monotonluktan "sıkılır". Sürmekte olan bir düşünce süreci vardır. İçindeki farklı bilgileri işlemek 24 saat boyunca gerçekleşir. Beyin bilinç ve dünya arasındaki aracıdır. Şifreleri alır ve deşifre etmeye çalışır; başka deyişle, beş duyardan gelen gelenler dahil çeşitli sinyalleri. Ama beynin sadece görülebilir dünyadan değil, aynı zamanda görünmez dünyadan bir çok başka sinyaller alabildiğini not etmek özellikle önemlidir. Günümüz alimleri için bunun kanıtı olarak hizmet eden şey, bilinç hallerini değiştirirken belirli meditatif uygulamalar ile meşgul olan insanların katılımı ile yapılan deneylerdir. Bunlar Budist keşişler, Sibiryalı şamanlar, durugörürler vs dir. Bunun yanısıra, bu deneysel grup gelişigüzel ve kendiliğinden olağan olmayan yetenekler tezahür ettiren insanları kapsıyor, buna telepati (düşünce - aktarımı), geleceğin öngörülmesi, telekinezi (fiziksel nesnelere hareket ettirme ve düşünce ile şekillerini değiştirme yeteneği) vs dahildir. Genel olarak, bu yetenekler her insanda doğuştan mevcuttur, eğer geliştirilirse.

Anastasia: Gerçekte bu, temel Bilgiye sahip olan bir insanın, odasını terk etmeden, gözleri kapalı olarak ve teknik kaynakların veya bilinen duyu organlarının yardımı olmadan bilincin değişmiş halinde dünyayı başarılı bir şekilde keşfedebildiğinin kanıtıdır.

Rigden: Bu tür bilginin, bilincin olağan halinde olan bir insan tarafından elde edilenden çok daha fazla bilgilendirici ve daha zengin olduğunu not edin. Neden? Çünkü onun bilinci farklı bir modda çalışmaya başlar. Beyin aktivitesinin bilincin değişmiş halinde kendisini nasıl yeniden organize ettiğini modern ekipman ile bile izleyebilirsiniz. İnsan bilincin olağan halinde düşündüğü zaman, beynin farklı bölgelerindeki sinir hücrelerinin aktivitesinin yıldızlı gökyüzüne benzer olduğu görülüyor; başka deyişle, yayılmış. Ama insan bilincin değişmiş halinde olduğu zaman, o zaman beyin aktivitesinin tamamen farklı bir resmi oluşur. "Yıldızlar" belirli bir formdaki özgün "yıldız kümeleri" şeklinde sıralanır - küreler, bulutlar, akıntılar ve net bir yönü olan ışın demetleri.

Ek olarak, insan kafatasının içeriden yapısına (şekline) ve ona yakın dokulara dikkat gösterilmelidir. Özel rölyefleri ile alın kemiği, kafatası yan kemiği ve artkafa kemiği özel dikkati hak ediyor. Bu, farklı frekansların dalgalarını odaklayabilen, emebilen ve yansıtılabilen içbükey aynaların biyolojik prototipidir. Bu tasarım iyi bir rezonatör (yankılayıcı) olarak hizmet eder (Latince sözcük "resono"dan - "yanıt olarak ses çıkarıyorum", "yanıt"); başka deyişle, titreşimlerin enerjisini biriktirme ve odaklama ve onu kuvvetlendirme yeteneğine sahiptir.

Anastasia: Bu bilgi oldukça ilginç. Modern radyo mühendisliği örneğinden bildiğimiz gibi, içbükey aynalar alan ve aktaran antenlerin özelliklerine sahiptir.

Rigden: Oldukça doğru. Bu nedenle beyin, büyük ölçüde, bir çok fonksiyon gerçekleştiren ve sadece dış görülebilir dünyadan değil, aynı zamanda insanın içsel dünyası dahil görünmeyen dünyadan bilginin alıcısı ve aktarıcısı olarak hizmet eden eşsiz bir biyolojik cihazdır.

Bir insan meditasyon yapmaya başladığı zaman bu, bu veya o çakralar ile meşgul olma ve enerji yapısında belirli bölgeleri aktive eden süptil enerjileri aktive etme zihinsel emri verir. Bu tür zihinsel emir sayesinde, fiziksel bedenin beyni de kendisini bilincin değişmiş halinin işletme moduna yeniden yapılandırır. Daha derin meditasyonlarda oldukça ilginç bir süreç gerçekleştiğini söyleyebiliriz: meditasyon yapan kişi pratik olarak "düşünceleri durdurmayı" uygular. Ve kadim zamanlardan bu yana insanların altıncı his veya sezgi (sezgisel Bilgi) dedikleri kuvvet nedeniyle, saf formunda bilgi elde edilir. Ve bu şekilde öğrenmek çok daha derin, daha zengindir ve görünür dünyanın olağan bariz algısından daha fazla değişkendir. Sonuç olarak, Manevi doğadan Gözlemci enerji süreçlerini tamamıyla ve açıkça hisler ile algılar, gerçek realiteyi deneyimler. Bunun sayesinde, meditasyondan sonra insan beyninin üçüncü boyut dünyasındaki kalıplardan "realite" olarak algıladığı şey ile bu dünyanın olaylarını şekillendiren gerçek realite arasındaki önemli farkın ne olduğu onun için apaçık olur. Böyle bir Gözlemci için, bu dünyadaki belirli süreçlerin şu andaki bilimsel anlayışının çok önünde olan bilgiyi çekip çıkarmak bir problem değildir.

Bu nedenle biyocihaz olarak beyin için dış dünya sadece çoklu kopyalardır, ki içsel dünya ve Gözlemcinin seçimi ile uyum içinde Gözlemci tarafından ona tahsis edilen göreve göre algılar. Her insan kendi gerçekliğini kendi seçimine ve içsel algısına göre yaşar.

Anastasia: Evet, şimdi neden Manevi doğadan Gözlemcinin perspektifi ile yaşamak için ve ilk elden deneyim kazanmak için çabalamamız gerektiğinin daha derin anlayışına sahibim. Sadece o zaman yaşamınızı sayısız yanlış kanılara harcamama, Hayvan doğasından gelen gözlemlerin illüzyonlarına yapışıp kalmama, kaderinizi değiştirme ve bu yaşam sırasında bile manevi kurtuluşunuzun gerçekliğini şekillendirme gerçek şansı vardır. Sonuç olarak, düşündüğümüz şey yaratılacak olan şeydir, bizim için şu veya bu gerçekliği tezahür ettirir.

Rigden: Kendi bilişinde, insan yapabildiğine inandığı kadar ileri gidebilir. Hayvan doğası tarafından oluşturulan sınırlayıcı zihniyetten uzaklaşmak için ne kadar ısrarlı olursa, realite üzerindeki etkisi o kadar görünür olacaktır. Hayatta Manevi doğadan Gözlemcinin kuvvetli perspektifini oluşturmuş olarak, insan bütün dünya ile derin birbiri ile bağlantısını ve etkileşimini anlayabilir.

İnsan, Hayvan doğasından Gözlemci olarak etraftaki dünyada kendisi için önemli olan nesnelere kaydeder, dikkatinin gücüyle kendisi için onların önemini güçlendirir. Bu veya o nesneye önem vermek, insanın görüş açısına, dünyayı ve kendisini tanımasındaki deneyimine bağlıdır. İnsan dışsal durumlara bel bağlamaya başladığında, onu endişeli kılan ve dikkatini daha da fazla yakalayan çoklu illüzyonları tezahür ettiren harekete neden olur.

Manevi doğadan Gözlemci olarak insan dünyaya tarafsızlık ile bakar. Hayattaki desteği ve önemli amacı Ruhtur. Sonuç olarak, içsel olanın Hakikatini bilmeden dışsal hakikati bilmek imkansızdır, çünkü o zaman dünyanın tüm sırlarının önünde açıldığı Gözlemci yoktur.

Anastasia: Biliyorsun, hayatımda sözlerinden çoğunu bilinçli şekilde olmaktan daha çok sezgisel olarak algıladığım bir nokta vardı: bunlar ilham vericiydi ve yaşamama ve insan zorluklarını yenmeme yardımcı oldu. Ama ileri uygulamalar başladığı zaman, özellikle insanın görünmez yapısı ile ilgili olanlar, bu dünyayı algılamamın sınırlarını büyük ölçüde genişletti ve olağanüstü manevi bir deneyim edinmeye katkıda bulundu; en derin hislerde manevi tefekkür ve kendini keşfetme için bir fırsat sağladı. Bu deneyim sayesinde, bizlere verdiği Bilginin değerini kavradım. Aslında, meditasyondaki deneyimler kelimelere dökülemez, ama bütün maddi dünyadan daha değerli bir şeyi gerçekten hissettiğin zaman, bunlar temel olarak çevreleyen dünyaya karşı tutumu değiştirir... En ilginç kısım, bu pratik atılımdan bu yana, meditasyonların kalitesi değişti. Özellikle, insanın "Piramit" meditasyonunda insanın enerji yapısını bilmesini sağlayan, kendin ile ilgili muhteşem pratik temel Bilgi ve en derin hisler ile çalışmak ile ilişkili "Lotus Çiçeği" meditasyonunun çok yönlülüğünü not etmek istiyorum. Bu arada, dünyaya bu meditasyonu anlatmak mümkün mü?

Ve eğer mümkün ise, insanlar bu ilksel Bilgiyi direkt olarak senden öğrenebilirlerse çok minnettar olurum.

Rigden: Elbette. Gerçek içsel benliğinizi hissetmenize ve ayrıca günümüz insanının çok az bildiği insanın karmaşık yapısını anlamaya yardımcı olan çok etkili bir meditasyon olmasına rağmen, "Piramit" mükemmelliğin sınırından çok uzaktır. Ama, bu meditasyon hakkında konuşmadan önce, insanların insanın görünmez yapısı ile ilgili bilgiyi daha çok tanımlarına değer olduğunu düşünüyorum. Kadim zamanlardan bu yana, farklı insanlar bu bilgiye sahip oldular. Bugünlerde tamamen kaybolduğunu söyleyemem, bazıları bunun kısmen kaldığından bahsediyor, ama hangi formda olduğu başka bir sorudur. Ama şaşırma için neden yok, insanın karmaşık zihni çok daha fazlasını yapabilir.

Daha önce söylediğim gibi, insan sadece maddeden çok daha büyük bir şeydir. Kendi yapısında, çok karmaşıktır, sadece fiziksel seviyede değil, ama ayrıca enerji seviyesinde. Modern ekipman ile bile insanın fiziksel yapısını gözleyerek, sadece onun üç boyutta var olan yapısının bir kısmını görebiliyoruz. Dahası, eğer insanın baştanbaşa yapısını, görünmez dünya ile ilişkili yapısının çoğunluğunu düşünürsek, fiziksel seviyede, süptil enerjilerin seviyesinde olduğundan çok daha zayıf bir korumaya sahip olduğunu görebiliriz.

İnsanın toplam yapısı, Ruhun bedenden daha iyi korunacak şekilde tasarlanmıştır. Beden sadece, üç boyutlu uzayın geometrisinde Evrende varoluşun belirli koşulları için yaratılan ilave çıkarılabilir maddi bir kabuktur. O geçici ve ölümlüdür. Şahsiyet tarafından kontrol edilen bir tür biyo-makinedir; başka bir deyişle, yaşamının olaylarında, ayrıca genel olarak manevi gelişiminde yansıyan seçimleri sürekli olarak yapan tarafından. Reenkarnasyon sırasında bedenleri değiştirmek, bu ilave dış kabuğun yenilenmesine benzer; mecazen konuşursak, fiziksel bedende derinin yenilenmesine veya günlük hayatta elbiselerin değiştirilmesine benzer. Doğal olarak, insan yapısının enerji ve fiziksel bölümleri arasında etkileşim gerçekleşir, enerji ve bilgi değiş tokuşunun farklı süreçleri.

Daha önce söylediğim gibi, dünyadaki her şey birbirleri ile bağlantılıdır. Dünya çokboyutludur ve farklı paralelleri vardır. **Görünmez dünyada insan, devamlı olarak altı boyutta aynı anda var olan bilgi olarak karmaşık, uzaya - yönelmiş bir varlıktır.** Modern insanın anlaması zor, ama nitelikli olarak yeni fiziğin ve biyofiziğin gelişmesiyle, bilimin bu gerçeği de keşfedeceğini umuyorum. **İnsan birbirini etkileyen altı boyutta sürekli olarak ve aynı anda var olur. Ama insanın yaşamı sırasında Şahsiyetini Ruhu ile birleştirme, manevi olgunluk kazanma ve 7 nci boyuta (Nirvana, cennet) kaçma, manevi**

özgürlüğe ulaşma ve hatta dilerse daha yüksek boyutları tanıma şansına sahiptir. Karşılaştırma için, dünyasal enkarnasyonu sırasında bedeninin insan yapısında özgürce var olan Manevi bir Varlık olarak bir Bodhisattva, sürekli olarak 72 boyutta aynı anda var olur (Yapıda esir olan insan Ruhuna benzemeyen şekilde, Manevi bir Varlık olarak Bodhisattva her zaman manevi dünyaya gidebilir). Bu, küresel Evrende boyutların tam sayısıdır. Kısaca, bir Bodhisattva aynen her insan gibi maddi dünyanın altı boyutunda yerleşik olan bir yapıda geçici olarak var olur. Ama insan Ruhu yerine, o 72 boyutta sürekli olarak ve aynı anda yaşayan ve bu boyutlarda değişiklikler yapabilen Tanrının dünyasından mükemmel bir Manevi Varlığa sahiptir.

Anastasia: Evet, bu insanın yaşam sürecinde manevi gelişme için hangi eşsiz fırsatlara sahip olduğunun ve neden yaşamın her anının çok değerli olduğunun anlayışını veren iyi bir örnek. Evrenin 72 boyuta sahip olduğundan söz ettin. Okuyucuların Evrendeki boyutların sayısının sınırlı olduğunu bilmek ile çok ilgileneceklerini düşünüyorum. Daha önce ezoosmos, paralel dünyalar, paralel paradoks hakkında, "paralel boyutlar" ve "paralel dünyalar" kavramları arasındaki fark hakkında açıklama yaptığımı hatırlıyorum.

Rigden: Evet, paralel dünyalar ve boyutlar aynı şeyler değil. Paralel dünyaların çokluğu olabilir. Bir şekilde farklı boyutlar ile içiçe geçmişlerdir. Ama tüm bunlar tek bir küresel Evrende var olur. Paralel nedir? İnsanların hayatlarından temsili bir örnek ile açıklayacağım. Her insan hayatını kendi mikrokozmosunda, kendi günlük "realitesinde" imiş gibi yaşar, kendi mikrokozmosunda bazı anlar başka insanların hayatlarındaki bazı diğer "realiteler" ile kesişir. Başka bir deyişle, bireysel bilinci sanki kendi paralelinde imiş gibi, ama herkes için ortak olan bir dünyada ayrı yaşar. Kendi yaşamları, düşünceleri, iç dünyaları ve dış dünyaları ile diğer insanlar ona paralel yaşarlar ve o onların varoluşlarının farkında bile değildir. Paralel dünyalar ile de aynı şeydir: bir çok paralel dünya vardır; bazıları bir birleri ile temas kurar, diğerleri paralelde var olur, bireysel kalır. Ama bunların hepsi küresel Evrenin 72 boyutunun sistemine dahildir.

Bu 72 boyut, genel olarak belirli bir boyut oluşturan belirli enerji alanlarını oluşturan süptil ve işlenmemiş enerjiler ile temsil edilir. Bunların aralarında net sınırlar yoktur. Aynı enerjiler tek bir boyutta ve başka bir boyutta ve üçüncü bir boyutta mevcut olabilir. Tüm boyutlar birbirleri ile bağlantılı ve aynı zamanda ayrıdırlar. Diyebiliriz ki fark her boyutun enerji mimarisindedir. Daha süptil enerjiler tarafından hükmedilen boyutlarda, en küçük değişiklik bile (süptil enerjilerden oluşan) kaba enerjiler tarafından hükmedilen diğer boyutlarda küresel değişiklikler üretebilir. 71 nci boyut enerji yapısında en karmaşık olanlardan biridir. Ve 72 nci boyut Evrenin en karmaşık, en yüksek ve en çok evrensel olan boyutudur. Buradan, herhangi bir boyutu veya paraleli

etkileyebilirsiniz ve orada herhangi değişiklikleri üretebilirsiniz; başka bir deyişle, ezoosmosu direkt olarak etkiler. Bireysel Manevi zihnin, ilahi Ses vasıtası ile tezahür eden bu dünyadaki kendi gelişimi sayesinde kavrayabileceği en yüksek boyuttur. 72 nci boyut en karmaşık olmasına rağmen, aynı zamanda oldukça basittir. Birinci boyut ile bağlantılıdır. Birinci boyut, esasen, diğer boyutlara tüm sonraki değişiklikleri taşıyan ve zaman, uzay, yerçekimi vs dahil tüm maddeyi etkileyen ilksel itici güç, ezoosmostur. Ezoosmos olmadan, herhangi bir hareket olmazdı ve bundan dolayı yaşam olmazdı.

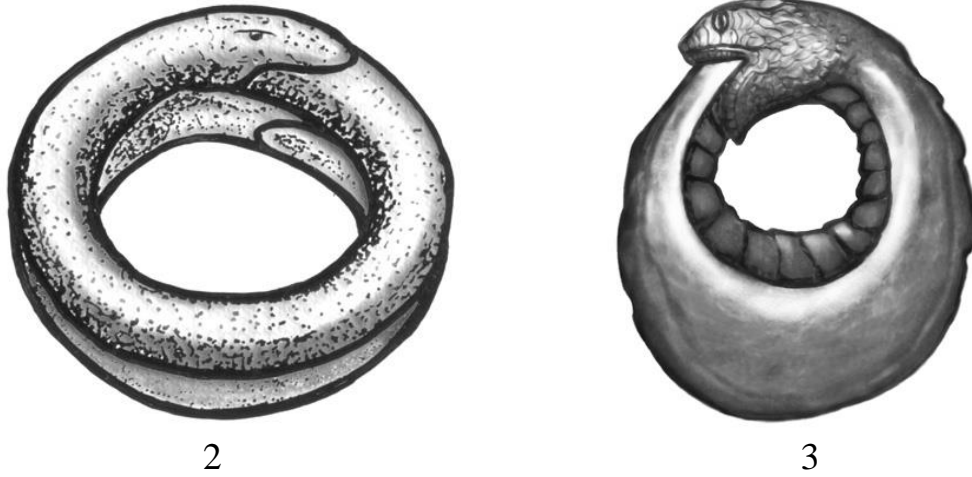
Bu bilgi kadim zamanlardan bu yana var oldu, o zamanlar yaşamakta olan insanlar için anlaşılabilir olan ilişkili formlarda olsa da. Örneğin, kadim Hindistan, Çin ve Mısır'da, uzayın geometrisi hakkındaki ve evrenin yapısı hakkındaki bilgi kadim zamanlardan bu yana var oldu. Yetmiş iki boyutun kutsal sembolü, kendi kuyruğunu ısırarak yılan idi. Dahası, onun bedeni Evrenin boyutlarını sembolik olarak ima eden 72 halka şeklinde (veya beden bağlantıları) tasvir edildi. Yılanın kafası 72 nci boyuta geçiş yapan 71 nci boyutun karmaşık enerji mimarisini sembolize ediyordu. Yılanın kendi kuyruğunu ısırması, karmaşık olanın basite geçişini ve 72 nci boyutun 1 nci boyut ile bağlantısını sembolize ediyordu.

Anastasia: Evet, dünyanın farklı insanların kültürüne ve hayatına adanmış arkeolojik çalışmalarda bu kadim insan yapıtı ile tekrar tekrar karşılaştım. Okuyucuların asıl ayrıntıyı, yani, yılanın kafasının nasıl konumlandığının varsayıldığını öğrenmek ile ilgileneceklerine inanıyorum - saat yönünde mi yoksa saatin tersi yönde mi? Sonuç olarak, farklı kültürlerde farklı varyasyonlar var.

1

**Şekil 5. Evrenin sembolü —
kendi kuyruğunu ısırın yılan:**

- 1) Kadim Mısır kültürünün tapınaklarındaki yarım kabartmalarda, resimlerdeki imgenin bölümleri;
- 2) Indus Vadisinde arkeolojik bulgulardan kuyruğunu ısırın yılan şeklinde parmak yüzüğü (Harappan uygarlığı" - MÖ III-II binyılda var olmuş proto-Hint uygarlığı)
- 3) Kadim Çin sembolü - kendi kuyruğunu ısırın yılan (sembol yeşim taşından yapılmıştır, Çin'de "yaşam taşı" olarak düşünülür).

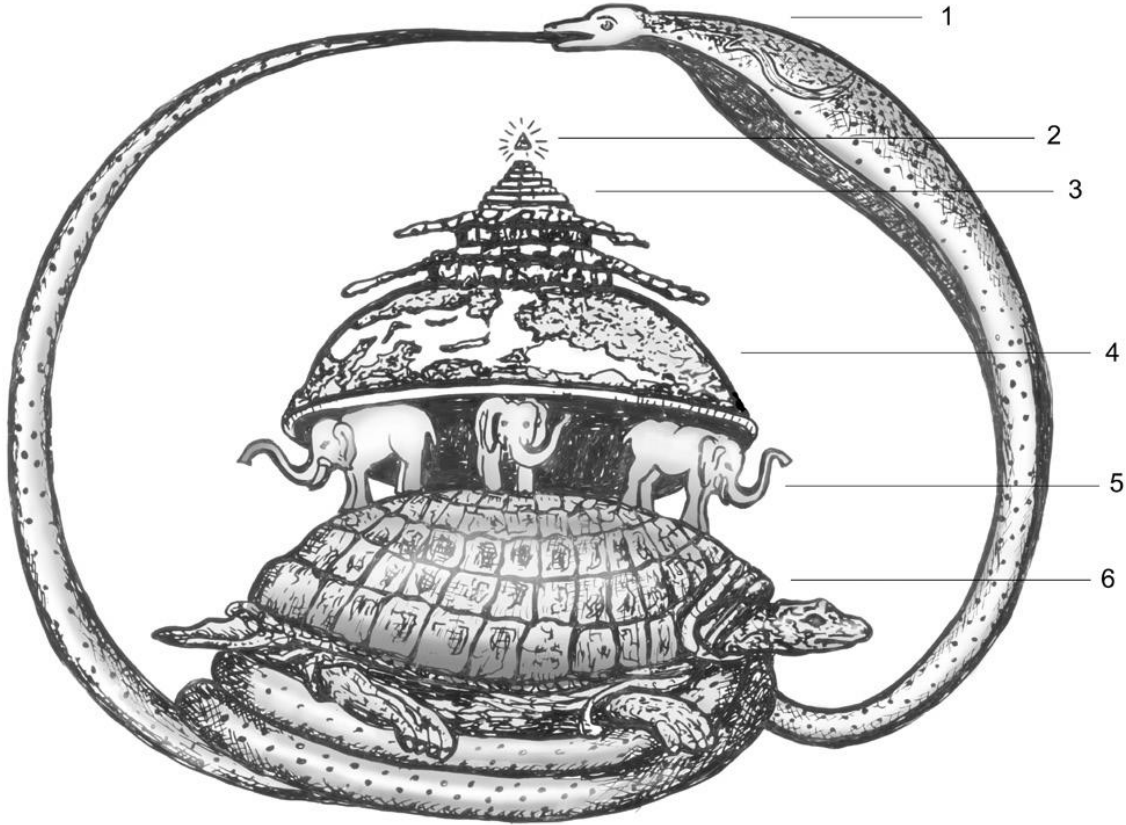
Rigden: Yılanın kafasının orijinal pozisyonu yaradılış ve gelişimin sembolü olarak kesinlikle saatin yönünde idi. Pullar - halkalar şeklindeki boyutların sayısının şematik temsili, sırasıyla, soldan sağa idi. Bir çember (yılanın kıvrımı) de yaratımın ve Evrenin hareketinin sembolü idi (saat yönünde, doğru swastika); başka deyişle, Allat'ın kuvvetlerinin asıl eylemine uygun hareket (Ruhun madde üzerinde üstünlüğü). Kadim zamanlarda, bu sembol çoğu zaman tapınakların dekorasyonunda ilahi Bilgiyi anlatan kutsal bir sembol olarak kullanılıyordu. Yılanın kafası, çoğunlukla maddi Zihnin (Hayvan zihni) yandaşları tarafından Evreni yıkım ve yok oluş yönünde içeriye doğru saatin tersi yönde (ters swastika) sürükleyen küçük bir kuvvetin sembolü olarak saatin tersi yönde boyanıyordu. Bu insanlar, Hayvan zihninin iradesine itaat ederken kendileri için Ruh üzerinde maddenin üstünlüğünü ve maddi gücün hakimiyet prensibini gerçekliğe somutlaştırmayı ilan ediyorlardı.

Anastasia: Esasen, bu sembolün artıdan eksiye değiştirilmesidir. Hürmasonların mimari sahnelerinde çoğu zaman kafası saatin tersi yönünde yönlendirilmiş bunun gibi yılanı gördüm.

Rigden: Bu fenomen oldukça yaygın idi, örneğin, Orta Çağlarda, simya dalgası sırasında, bu kadim sürüngenin kafasının yönü çoğu zaman yapay sınırlama veya gerilemenin sembolü olarak saatin tersi yönde betimleniyordu. Diğer taraftan, bu tür ayrıntılar sadece inisiyelerin dar çevrelerinde biliniyordu. Kitlelere bu kavramın oldukça inandırıcı yorumu sunuluyordu, bu nedenle genel halk kafasının o veya bu yöne dönmesine çok az dikkat ediyordu. Ve bu çok kötü idi, çünkü semboller ve işaretler toplumun hayatında önemli bir rol oynar, toplum bundan süphelenmediği zaman bile.

Ama bazıları yılanın kafasını bilerek saatin tersi yönde tasvir etti, diğerleri temel insan şaşkınlığı, bilgi kaybı veya kadim bilginin doğru olmayan kopyalanması nedeniyle saatin ters yönünde resmettiler, hangi entrikanın tasarlandığına dayanarak. Örneğin, aynısı bugün dünyanın sembolik temsilinde efsanevi kadim Hint yılanı Ananta şeklinde görülebilir. Hint mitolojisine göre, Evren *kendi kuyruğunu ısırarak* devasa küresel bir yilandır ve kendisini *bir halkada* yaradılış etrafında döndürür. Halkanın içinde, dev bir kaplumbağayı taşıyordu, kaplumbağanın sırtında dünyayı destekleyen dört fil vardı. Dünyanın merkezinde iskan edilen Jambudvipa diyarı vardı, ortasında Meru Dağı olan çiçek açan lotus çiçeğini andırıyordu.

Şekil 6. Dünyanın Kadim Hint sembolik temsili:

Söylencelere göre ansiklopedilerde imgenin geleneksel yorumu: 1) kozmik okyanusun sularında yüzen efsanevi yılan Ananta (Sanskritçeden - "sınırsız", "sonsuz"); diğer ismi Shesta; efsaneler tanrı Vishnu'nun onun halkalarında dinlendiğinden söz eder; 2) tepesi kesik piramidin üzerindeki üçgen yüksek olanın düşük olan üzerindeki gücü temsil eder; 3) Meru Dağının imgesinin geleneksel temsili, bu durumda tepesi kesik piramit şeklinde; 4) yarımküre şeklinde görünür fiziksel dünyanın sembolü; 5) yer küresel dünyayı destekleyen dört fil (elementlerin sembolü). (hava elementini sembolize eden fil görülebilir değil); 6) yılan Ananta - Shesta'nın halkalarında dinlenen kaplumbağa - kadim koruyucu tanrı Vishnu'nun bedenlenmesi (evrensel canlandırma doğası).

Gizli bilginin perspektifinden imgenin yorumu: çizim işaretlerin değiştirilmesi ile Hürmasonların dünya algısının perspektifinden yapılmıştır - dünyanın saldırgan yönünün, Hayvan zihninin üstünlüğünün yönünün değiştirilmesi. Yılanın kafası değişmiş - açık başlıklı kobra saatin tersi yönde tasvir ediliyor. Lotus çiçeği ve Meru Dağının sembolik temsili yerine dünyanın merkezinde iki boyutun çizimi var; üçüncü boyutta (insan boyutu) tepesi kesik bir piramit görünür altı basamak ve karşılık gelen "dünyasal güç" sembolü ile yerleştirilmiş

- 13 ışın ile üçgenin zirvesi, bu imge çoğunlukla Hürmasonlar tarafından "kendilerine" özgü sembol olarak kullanılır.

Kendi kuyruğunu ısırarak yılan sembolü kadim zamanlarda farklı insanlarda oldukça yaygın idi. Söylencelerde, Yerkürenin sürekliliği veya dünyanın yaratılışı eylemi ile, Evrenin imgesi ile ilişkilendirildi. Örneğin, Afrikalı insanların mitolojisinde, özellikle Dahomey mitolojisinde, Aido Hwedo arkaik karakteri vardır - gökkuşağı yılan. Söylenceye göre, o ilk önce ortaya çıktı ve tüm diğerlerinden önce var oldu. Bu yılan Dünyayı destekledi, kıvrıldı ve kendi kuyruğunu ısırarak Dünyanın yaratılması hakkında başka bir söylenceye göre, yılan Hwedo tanrılar panteonunun başkanı Mawu-Lisa'ya hizmetkar olarak eşlik eder. Bundan başka, Yaratılış eylemi sırasında, bu yılanın sözü edilen Tanrıyı kendi ağzında taşıdığından söz edilir; başka deyişle, çenelerinde.

Anastasia: Bu, Dahomey'in yüce tanrısının dünyanın yaratılmasını yılanın çenesinden ürettiği anlamına geliyor. Bu nedenle bu, Tanrının aslında 72 nci boyuttan yarattığı Bilgisine direkt referanstır; daha açık olarak, 72 nci ve 1 nci boyutların kesiştiği yerde?! Bu şaşırtıcı! Dahomey insanların da bu tür bilgiye sahip olduğu ortaya çıkıyor?

Rigden: Maalesef, bu Batı Afrika ulusu, bir çok diğerleri gibi, artık bu tür bilgiye sahip değil, ama uzun, çok uzun zaman önce atalarına aktarılmış olan efsanelerinde, bilginin bir kısmı bizim zamanlarımıza kadar kısmen korundu. Daha eski zamanlarda, bu tür bilgiler coğrafi olarak birbirlerinden bağlantısız olan farklı kıtalardaki farklı insanlara verildi.

Anastasia: Evet, kendi kuyruğunu ısırarak yılan sembolü sadece Afrika'nın (Dogon insanları, Mısırlılar) kadim insanların mitolojisinde bulunmaz, aynı zamanda Asya (Çin ve Sümer), Kuzey Amerika (Aztekler) ve diğer kıtaların kadim kültürlerinin söylencelerinde de bulunabilir.

Rigden: Zamanla, insan yorumunda, kendi kuyruğunu ısırarak yılan sembolü her şeyi kuşatan birlik, birin içinde her şey anlamını edindi. Ebediyetin ve sonsuzluğun sembolü oldu, başlangıcı ve sonu işaret etti (alfa ve omega, yaratılış ve yok oluş) ve ayrıca doğal döngülerin kendini yenilemesini, zamanın döngüsellliğini, doğum ve ölümü belirtti. Evrenin bu sembolü kadim Mısır imgelerinde ölümsüzleştirildi, daha sonra Fenikelilerde ve ona bir isim veren - "ouroboros" - Yunanlılarda ortaya çıktı, Yunancada "kendi kuyruğunu yiyip bitiren (emen) anlamına gelir. Sonra bu sözcük simyacıların yaygın kullanımına girdi ve bu sembolün anlamı daha da büyük çarpıtmalara uğradı. Bugünün dünyasında, Kabalacıların telkininde, bu sembol "derinlik psikolojisi" yorumuna geldi. İnsan zihniyle saptırılan bu versiyonda, "Ben" bilinçdışına daldığında, ki

bilinç deneyimi henüz farklılaşmamıştı, insan bireyselliğinin başlangıcı olarak hizmet eden, eril ve dişilin tarih öncesi birliğini sembolize eden temel arketip" olarak görüldü. Genel olarak, orijinal Bilgiden uzaklaştıkça ve materyal insan mantığının dipsiz boşluğuna daha çok daldıkça, daha fazla Hakikat kayboldu. Bu, bu Hakikatin bugün bilinmediği anlamına gelmemesine rağmen. Kadim Bilgiye erişime sahip olan günümüz rahiplerini alalım: onlar kitleler üzerindeki güçlerini devam ettirmek için, Hakikati bu kitlelerden gizlemeye çalışıyorlar. Ama orijinal olarak Bilgi tüm insanlar için verildi.

Anastasia: Evet, **Bilgiye sahip olduğunuz zaman, bu dünyada her şey basit.** 72 den söz edilmesi ile ilgili olarak... Şaşırtıcı şekilde, gerçekte, 72 sayısı, sayıların bir kombinasyonu: 12 nin (döngüler) 6 ile çarpılması.

Rigden: Kesinlikle. Bu sayı bir çok şekillerde ilginçtir. Örneğin, kadim Mısır'da, uzayın geometrisinin kapsamlı bilgisi, geometrik figürlerin açılarını ölçmek için tam sayısal değerler vardı. İkincisi inşaat ve mimarideki çeşitli projelerin gerçekleştirilmesinde bilginin temelini oluşturdu, buna uzayın fiziğinin değişmesi için belirli koşullar olduğundan, eşsiz olanlar da dahildir. Açık bir örnek kadim Mısır zamanları sırasında inşa edilen Giza'daki "büyük piramitlerin" setidir. Açıları bir derece içinde doğru olan, belirli malzemeler ile inşa edilen ve bu tür karmaşık mimari nesnelere ve spesifik karmaşık mimarinin gerçek amacı muhtemelen sadece alanların etkileşmesi hakkında, süptil enerjiler ve diğer boyutların işlevinin prensipleri hakkında ve ayrıca sembollerin dünyadaki etkisi hakkında Bilgiye sahip olanlara açıktır. Ama konu bu değil. Şu anda asıl şey, kadim Mısır'da bu bilginin var olmasıydı.

Anastasia: Bir keresinde kadim Mısırlı tanrı Osiris'ten, onun aktivitesinden, bir Bodhisattva olarak bizim dilimizi konuştuğundan ve kadim Mısırlıların 72 sayısını kutsal dini semboller ile ilişkilendirdiğinden konuştun.

Rigden: Bu doğru. Kutsal 72 sayısı ile ilgili kadim Mısır'ın fikirleri, aynı zamanda özü bilen ve 72 boyutu kontrol edebilen ve bütünlüğünü kullanabilen Tanrının dünyası ile direkt olarak ilişkili manevi bir varlık olan Bodhisattva'nın algısının seviyesi ile ilişkilidir. Bu aynı Osiris sadece insan olarak değil, aynı zamanda bir lotus çiçeği (başlangıçta 72 taç yaprağı ile) olarak tasvir edildi. Onun bazı imgeleri onlarda şifrelenmiş Evren hakkında bilgiye sahipti. Örneğin, bazı hikayelerde, Osiris'in yaşam sonrasında insan Ruhlarının Yüce Yargııcı olarak tasvir edildiği beyaz giysi lotus tomurcuğu (orijinal olarak 72) olan nodüllerin belirli sayısının birbirine geçmesiyle kaplanmıştır. Daha sonra bu hikayeler orada betimlenen kutsal bilgiyi bilmeyen insanlar tarafından sayısız kez yeniden düzenlendiği ve kopyalandığı zaman, bu sayı değişti ve Osiris'in kıyafeti bir mumyaninkine benzer şekilde resmedildi; başka bir deyişle, ortalama

insanın zihniyeti için daha anlaşılabilir bir şekilde. Ama sonra yine, eğer bilgiye sahip iseniz, o zaman tapınak resimleri ve kadim Mısırlıların mezarları sayesinde binlerce yılda günümüz nesillerine gelen o metinler ile bile, bunların ne ile ilgili olduklarını anlamak mümkündür; dedikleri gibi, "buğdayı samandan ayırmak" mümkündür.

Anastasia: Bugün bu metinleri, tercümelerini ve yorumlarını okumanın profesyoneller için büyük zorluklara neden olması şaşırtıcı değil. Sonuç olarak, kadim Mısırlıların ne hakkında yazdıklarını anlamak için, en azından tüketici zihniyetinden uzaklaşmalı ve en iyi ihtimalle temel olarak farklı bir dünya görüşüne, Bilginin nitelik olarak farklı seviyesine sahip olmalıyız.

Rigden: Evet, aksi taktirde ortaçağ Kabalacılar ile aynı kafa karışıklığı olur. Bugün, Musevi rahiplerin çok fazla bilgiyi Mısırlılar dahil diğer insanlardan ödünç aldıkları, kendi şekillerinde yorumladıkları ve sonra bunu kendi dini öğretileri olarak sundukları bir sır değildir. Bu nedenle, 72 sayısı Kabalacılar tarafından Evrenin tüm seviyelerini kontrol edebilen Tanrının ifade edilemez ismi fikri ile ilişkilendirildi. Ortaçağ Kabalacıları için, bu gizli isim araştırmanın ana konusu idi. Gerçekte, bu sayının Tanrının ismi ile hiç bir ilgisi yoktur, ama bunun Evrenin özü olduğu ve içinde doğanın tüm kuvvetlerinin kapsandığı fikri doğrudur. Onların hatası tamamen insan sorunlarında yatar; yani, kadim Mısır bilgisinin ve sembollerinin yanlış tercüme edilmesi ve yorumlanması ve sonra onlar tarafından uyarlanması ve Kabalistik Tanrının ismi fikri olarak sunulmasıdır. Onlar bu ismi doğru şekilde telaffuz edebilen insanın, Tanrıdan istediği her şeyi istemekte özgür olduğuna inanıyordu. Gerçekte, bu insan zihninden gelen sınırlı bir anlayıştır. Bilginin böyle çarpıtılması, manevi bilgileri Hayvan doğalarının mantığından yorumlamaya başladıkları zaman, insanlar için tipiktir.

Anastasia: Haklısın. İnsanlar aptalca mutlak gücü arzuluyor, Sonsuzluğu yanıltıcı bir an ile değiş tokuş ediyorlar.

Rigden: Maalesef, insanlar Hayvan zihni tarafından onlara empoze edilen illüzyonlara yanıt veriyorlar, daha derine inmiyorlar ve en önemli varlıklarını - Manevi özlerini - ihmal ediyorlar. En azından aşağıdaki örneği düşünelim. Osiris ve Seth kadim Mısır efsanesi günümüze kadar geldi. Kendi zamanında, zengin sınıfların kadim Yunan filozoflarının zihinleri ile yorumlandı. Bu, Osiris'in insanlara yeni bir dünya görüşü, çiftçilik, şifa, şehirler inşa etme, madencilik ve bakır ve altın cevherini işleme, genel olarak, uygar yaşamın tüm niteliklerini öğrettiğini anlatır. Çölün kötü tanrısı olarak düşünülen Osiris'in genç kardeşi Seth kardeşinin ihtişamını ve gücünü kıskandı ve onun yerine hükmetmek istedi. Seth Osiris'i yok etmenin akıllı bir yolunu buldu. Bunu

uygulamak için, 72 suç ortağı ile Osiris'e geldi. Planları işe yaradı ve Osiris'i yok ettiler. Ama Osiris'in eşi İsis sayesinde, kötülük bunun ardından cezalandırıldı ve adalet yerine getirildi. Sonuç olarak, Osiris yeniden hayata döndü, ama bu kez yaşam sonrasında insan ruhlarının yargıcı olarak.

Bu nedenle bu konu üzerine söylemek istediğim şey bu. İnsanlar çoğu zaman önemli şeylerin görüşünü kaybederek, kendi insan arzularının perspektifinden düşünürler. 72 sayısı Osiris'in (Bodhisattva), bilgi seviyesini temsil ettiği için, Manevi dünyanın muhalifleri kendi karşıt güçlerinin kuvvetini vurgulamak için bunu kendilerine yormaya başladılar. Daha sonra Archonlara tabi yapıda 72 "seçilmiş" rahibin sınırı içinde değişen büyüklüklerde gruplar oluşmasının nedeni budur. Ama bu düşünmenin insan şekli saçmadır, çünkü *Manevi bir varlığın kuvvetinin niteliği tüm karşılaştırılmaların ötesindedir, özellikle bilinci hayvan doğası tarafından hükmedilen insanların nicel sayısı ile ilgili olarak.*

Bu efsanede, bugün bize ulaşan şekilde, rahipler kitlelere tanrıların da insanlar gibi aynı şekilde davrandıklarını göstermeye çalıştılar. Bu arada, bu fikir özellikle Yunan efsaneleri (Olimpos tanrıları hakkında) vasıtası ile aktif şekilde yayıldı ve daha sonra tüm dünyada farklı insanlar arasında abartılması tesadüf değildir. Bu neden yapıldı? Aslında savaşların dünyasal güç için kendileri arasında çarpışan rahipler tarafından tasarlandığı ve organize edildiği, bunun "normal" olduğu, çünkü tanrıların da sözde aynı şeyi yaptıkları, kötülüğün de sözde "doğal" olduğu, çünkü tanrıların bir özelliği olduğu fikrini kitlelere aşılacak için. Başka bir deyişle, rahipler insanları üzerinizde gücü dileyen bir kral varsa ve insanları savaşa gönderiyorsa, bunun "normal" olduğuna, çünkü tanrıların da aynı şeyi yaptıklarına ikna ettiler; eğer üzerinizde kötü bir "patron" varsa, bu da doğaldır ve siz, ayaktakımı, onu dinlemek ve ona itaat etmek zorundasınız. Sonuç olarak, tüm bunlar itaat eden halk bilincini oluşturur ve insanları gerçek manevi yoldan uzaklaştırır. Ve rahiplerin nesli için, böyle bir ideoloji zenginlik için açgözlülükleri ve güç arzuları için elverişli bir bahanedir. Bu nedenle bugün bu bilgi insanların kafalarına neredeyse çocukluktan itibaren bilinçaltına sıkıştırılıyor. Bu, çeşitli "uygar" ülkelerin ders kitaplarında bulunabilir. Manevi bilgi bu şekilde saptırılıyor ve kitleleri köleleştirmek için maddi amaçlar ve kavramlar ile değiştiriliyor.

Anastasia: İnsanların tüm döküntülerini silkeleme ve - Ruhlarının tavsiye ettiği gibi - Vicdan ile yaşama kararlılığından yoksun oldukları görünüyor. İnsanların yalnızca yaşamları sırasında manevi özgürlüğe ulaşabilmeyeceklerini ve yedinci boyut seviyesine erişebilmeyeceklerini, ama aynı zamanda daha yüksek boyutları bilebileceklerinden söz ettin.

Rigden: Kesinlikle. Evrende her şey birbirleri ile bağlantılıdır. Eşsiz enerji yapısı sayesinde insan tüm 72 boyut ile bağlantılıdır. Ama, bu görünmez

bağlantıları kavramadan bile bağlantılı olmak bir şey ve tüm bu boyutları bilinçli olarak bilmek başka bir şeydir, dahası, yeni bir manevi kalitede. Manevi olarak gelişmiş bir insan yaşamı sırasında tüm 72 boyutu bilebilir ve Bodhisattva seviyesine erişebilir. Ama, dediğim gibi, yedinci boyutu tanıyan bir insan, insan olmaya son verir, Manevi dünyanın yeni doğan bir birimi gibi olur - bireysel bilinci ve büyük manevi potansiyeli olan ölümsüz Manevi bir varlık. Başka bir deyişle, reenkarnasyonların döngüsünden salıverilen ve geçici kabuğunu - üçüncü boyut fiziksel dünyasında yerleşik fiziksel beden - bırakabilen ve bilinçli olarak herhangi bir zamanda manevi dünyaya gidebilen bir Varlık.

Niteliksel olarak yeni halinde Evrenin tüm boyutlarını kavraması sırasında onda gerçekleşen değişiklikleri hayal edin. Ama yine, böyle hızlı manevi gelişme sadece yaşam sırasında olasıdır. Maalesef, pratikte, böyle insanlar insanlığın tarihinde çok azdı. Yüksek boyutları tanırken, insan sadece Evrenin yapay yaratılışını daha derin seviyede ve daha büyük ölçekte bilmeyi elde etmez, ama ayrıca Tanrı fikrini, manevi dünyanın gücünü ve Onunla birliğini de elde eder. Manevi olarak Bodhisattva seviyesine evrimleşen bir insan, manevi gelişimde 72 tanrısal ilkeyi, 72 "aynayı" geçer. Elbette, Tanrı tarafından tasarlanmış dünyayı tanımanın bu şekli kolay değildir ve böyle bir manevi yol için, aynen bilimde olduğu gibi doğru kesin aletler gereklidir; başka bir deyişle, kademeli manevi gelişimi sağlayan belirli meditatif tekniklerin bilgisi gereklidir. Bu yolun herkes için olmadığı açıktır, ama yine de, Manevi Gerçeği arzulayan insan bunu kavrayabilir. Seth ve Osiris efsanesi tam olarak, Hayvan doğasından gelen insan mantığına sahipken bu yola adım atmamanız ve yoğun gücü ve dünyasal olanı dilememeniz gerektiği, çünkü bunun bu tür manevi olarak olgunlaşmamış insanlar için cezalandırma ile sona ereceğini uyarır.

Ama büyük bir manevi yolculuk bile ilk adımlar ile, küçük ile başlar. Manevi farkındalık uygulamalısınız ve dünyasal arzuların gerçekleştirilmesi hayalleri ile dolu zihin ve egoizmden gelen anlayışı değil. Eğer manevi olarak gelişmeyi dileyen bir insan, kendisini sadece "İstiyorum", "Olacağım", "Yapacağım" gibi bu tür arzular ile sınırlarsa, ama gerçekte hiç bir şey yapmazsa ve günlük yaşamında değişmezse, o zaman bundan iyi olan bir şey gelmez. Ama eğer insan gerçekten kendini eğitmek ve kendini geliştirmek ile meşgul ise, sürekli olarak kendisini disiplin, kendini kontrol ve manevi uygulamalar ile saflaştırıyorsa, o zaman en sonunda duygularını, davranışını ve düşüncelerini nasıl kontrol edeceğini öğrenir. İnsan sadece onun için yeni olan bilincin değişmiş halinde ustalaştığı ve Hayvan doğasını evcilleştirmede istikrar kazandığı zaman, görünmez dünya kendi sırlarını ona ifşa etmeye başlar. Manevi olarak kendini daha fazla saflaştırarak ve Manevi doğadan Gözlemcinin perspektifinden Evrenin karmaşık dünyasının süreçlerini öğrenerek, insan kendisini Bilgelik ve Bilgi ile zenginleştirerek bir çok taç yapraklı lotus çiçeği

gibi açılır. Bu dünyanın karmaşıklığını kavradığı zaman, ortaya çıkan ebedi Hakikatin ışığında eşzamanlı olarak onun basitliğini kavrar. Manevi olarak evrimleşerek, insan manevi gelişiminde altıncı boyutu geçinceye kadar seçiminde duraksayabilir. Yedinci boyutta, yeni Manevi bir Varlık olarak tüm şüpheleri kaybeder ve sadece Hakikat kalır ve daha ileri gelişimin manevi vektörü kalır.

Kadim zamanlarda Doğuda, insan tarafından Bodhisattva yolunu öğrenmenin aşamaları mecazi olarak, yüzeyinde olgun saf beyaz bir çiçek göstererek çamurlu sulardan büyüdüğü zaman, lotus çiçeğinin çiçek açması ile karşılaştırılıyordu. İnsanın manevi yolunun başlangıcı üçüncü boyut materyal dünya anlamına gelen, bir bataklık veya gölün dibinde filizlenen lotus tohumu ile karşılaştırılıyordu. İnsanın manevi büyümesi, Hayvan doğasına karşı savaşı, şüphelerin ve dünyasal arzuların giderilmesi, düşüncenin disiplini üzerinde çalışma ve manevi uygulamalarda ustalaşma bitkinin sapının büyümesi, yüzeye doğru yolunda uzarken kalın çamurlu sudan geçişine benzetilirdi. Yedinci boyut elde edildiği zaman, yeni bir Manevi Varlığa gebe kalındığı zaman ve manevi dünya için fark edilebilir olduğu zaman, Ruhun Şahsiyet ile birleşmesi ve manevi özgürlük suyun yüzeyi üzerinde bir tomurcuğun ortaya çıkması ile, başka deyişle, tamamen farklı bir dünyada tezahürü ile karşılaştırılırdı. Ve en önemlisi, çamurlu sular tarafından bozulmamış tomurcuğa, tomurcuğun kar beyazı yapraklarını açmaya başladığı Güneşin direkt ışınlarına (manevi dünyanın gücüne) erişebilirlik. Her yeni açılan yaprak Şahsiyet tarafından sonraki boyutun manevi edinimini temsil eder. Ve bu süreç, İnsan tüm 72 boyutu öğreninceye kadar devam eder; başka bir deyişle, tüm 72 yaprak, tam olarak açılıncaya ve onu yaratan görkemli Işık saçanın parıldayan ışınları altında muhteşem lotus kendi ilahi güzelliğinde ortaya çıkıncaya kadar. Böylece, Bodhisattva seviyesine ulaşmış olan İnsan, bu ilahi tohumu Yaratan ve ona ebedi hayatı Veren önünde tüm manevi zenginliği ile ayaktadır.

Anastasia: Bu çok etkileyici ve doğru bir karşılaştırma. Bir keresinde, manevi uygulamalardan birinin sonuçlarını tartışma sırasında, kadim zamanlarda neden açılmış bir lotus yaprağının sonraki boyutun manevi kavrayışının bedenlenmesini örneklediği hakkında önemli bir noktayı netleştirmiştin. Bunu okuyucularımıza da anlatabilir misin?

Rigden: Elbette. Bugün bile insan tarafından her yeni boyutun tanınması, ortaya çıkan, büyüyen ve kendi gelişimlerinde momentum kazanan yeni lotus yapraklarının büyüme ve açılma süreci ile karşılaştırılabilir, bundan önce yansıtmaları sadece verilen çiçeğin gelişiminin genetik programının yerleştirilmesinde olsa bile. Her yeni boyutun tanınması ve ustalaşma sırasında onun yapısında "yeni bir yaprak" tezahür eden insan ile de aynı şeydir, ki mecazen konuşursak, o verilen boyut ile ilişkiden sorumludur. Doğal olarak,

lotus çiçeği deyim yerindeyse, sürecin özünün anlayışını kazanmak için koşullu bir karşılaştırmadır. Ama eğer gerçeklik hakkında konuşursak, o zaman başlangıçta ona inşa edilmiş olan karşılıklı ilişkilerin çeşitliliğinin tezahürü, gelişimi ve ilerlemesi manevi gelişimi sırasında insanın enerji yapısında gerçekleşir.

Anastasia: Çoğu insan var oluşlarını, kendi gerçek potansiyellerini anlamadan sadece üçüncü boyut ile ilişkilendirir. Ama bunun küçük bir kısmını bile kavradığınız zaman, ayrıca hayatınız için büyük sorumluluğu da anlarsınız ve boyutlar ile ilgili olan dahil her şeyin onun içinde ne ölçüde birbiriyle bağlantılı olduğunu anlarsınız.

Rigden: Bu doğru. İnsan bu maddi dünyada bir bedene doğduğu zaman, bilincinin durumunun Hayvan doğasının dalgasına, fiziksel duyu organları ile maddi üç boyutlu dünyanın bilgisinin yeni Şahsiyeti tarafından temel algısına ayarlı olduğunu daha önce söyledim. Manevi gelişim yoluna atılmış olan insanın görevi, sadece bağımsız olarak bilincin farklı haline geçiş yapmayı öğrenmek değildir, ama aynı zamanda onun için yeni olan kapasitede dünyayı keşfetmek, yeteneklerini genişletmek, maddi ve manevi dünyalar arasındaki temel farkı anlamaktır; başka bir deyişle, bilinçli seçimini yapmaktır.

Aslında, dünyada her şey birbiriyle çok yakından bağlantılıdır. Ama insan dünya hakkında ne biliyor? Diyelim ki bugün itibarıyla, üçüncü boyutun belirli alanları bir dereceye kadar araştırılmakta, örneğin, fiziksel alanlar: akustik, elektromanyetik, yerçekimsel vs. Her insanın çocukluktan bu yana kendisini tanımladığı ve "doğal", "tanıdık" ve "büyük ölçüde bilinen" olarak düşündüğü boyut hakkında konuştuğumuzu not edin. Ama insan esasen, bu alanların kaba enerjilerden oluştuğunu biliyor mu? Bu kaba enerjiler de, süptil enerjiler denilen enerjilerden oluşur ki, maalesef, bugün itibarıyla modern bilim tarafından araştırılmamakta. Ama olay şu ki, bu süptil enerjiler sonraki boyutun alanlarının parçasıdır. Bu şekilde, boyutlar arasında karşılıklı değişim ve etkileşim gerçekleşir.

Basit bir örnek insan düşüncesidir. Neden bilim insanları hala düşüncenin kaynağını izleyemiyorlar? Çünkü onun oluşumu insanın da içinde var olduğu veya daha çok, enerji yapısının bir parçasının yerleşik olduğu farklı bir boyutun süptil enerjileri ile bağlantılıdır. Bizim boyutumuzda iken, tezahür eden kaba enerjilerdir, deyim yerindeyse, beyindeki nöronların ateşlenmesini gözleyen bilim insanları tarafından kaydedilenler bu dalganın türevleridir. Genel olarak, tüm boyutların, uzayın ve zamanın birbirleri ile ilişkili olduğu not edilmelidir; bunlar daha önce sözünü ettiğim evrenin çok koşullu yapı taşlarının çeşitli kombinasyonlarından kaynaklanır ve bu kombinasyonlardan oluşur.

Anastasia: Evet, bugün bilim diğer boyutlar hakkında çok az şey biliyor, ama zaten zeki insanları düşünmeye başlatan bilgi var. Örneğin, insanın bedenini bu belirli şekilde görmesi ve başka şekilde görmemesi ilginç, çünkü vizyonu frekansların belirli aralığı içindeki veya fizikçilerin dediği gibi, görünür ışığın aralığındaki elektromanyetik dalgaların algısına ayarlıdır. Kıızıl ötesi veya morötesi spektrumda (göze görünmeyen ışıktaki) veya Kirlian fotoğrafçılığında, insan bir şekilde farklı görünür.

Rigden: Şüphesiz. Kısaca, modern ekipman ile veya belirli meditasyon teknikleri ile, insan ışığın farklı şekillerini, insanın elektromanyetik alanını, auranın şeklini vs görebilir. Ve insanın bütün belirsiz formu zaman ile kombinasyon halinde dört boyutlu uzayı oluşturan üçüncü boyut uzayda görülebilir.

Ama **beş boyutlu uzayda**, süptil enerjilerin etkileşiminin perspektifinden, **insan** farklı görünür - **tepesi kesik bir piramit şeklinde**. Altıncı boyutta, piramidin küçük bir geliştirilmesi vardır.

Hayvan Zihninin gücünün, **sadece Evrenin "maddi dünyasını" oluşturan altıncı boyut ile sınırlı olduğunu** not etmek önemlidir. Kabaca konuşursak, maddi dünya Evrenin sadece %5 ini oluşturur. Yedinci boyuttan yetmiş ikinci boyuta kadar, aynı zamanda Allat'ın hareketi ve gücü sayesinde Evrenin maddi dünyalarını, ayrıca mükemmel enerji yapılarını oluşturan enerjilerin ve bilginin dünyası vardır. Ve Evrenin ötesinde, ondan nitelik olarak farklı olan dünya vardır - manevi dünya, gerçek şu ki, insanın yeni Manevi Varlık olarak girebileceği Tanrının dünyası. Bundan başka, onun için, sonrasında isteyerek manevi dünyaya geçmek için, maddi esaretten kaçarak, yedinci boyuta erişmesi yeterlidir.

Ama maddi dünyaya geri dönelim. İnsan varlığı (içindeki Hayvan doğasının hakimiyeti ile bile) altıncı boyuta kadar deneyimleme, enerji seviyesinde etkileşim kurma ve bilinçli olarak maddeyi etkileme yeteneğine sahiptir. Genellikle, insan üçüncü boyut dünyasında kendi türü üzerinde güç elde etme adına kendisinde böyle doğüstü yetenekleri geliştirmeyi arar. Eğer Hayvan doğası hükmediyorsa, insanı bunda başarılı yapan ana arzudur. Bu baskın arzu, Hayvan zihninin iradesine itaat halinde olan insanın bilinci tarafından fark edilmeden kalıyor olsa bile. En iyi ihtimalle, insan sözüm ona başka insanlara özen göstermek ve onlara yardım etmek gibi yüce nedenler ile bunu kendine bile haklı göstermeye çalışır.

Anastasia: Başka deyişle, bu doğa üstü yetenekler sadece manevi yolu izleyen ve kendilerinde Manevi doğanın hakimiyetini sürdüren insanlarda mevcut olmayabilir, ama aynı zamanda zıt yönde gitmekte olan ve Hayvan doğasının iradesinin yönetimi altında yaşayanlarda da mevcut olabilir.

Rigden: Bu doğru. Örneğin, psişikler, sihirbazlar, büyücüler, paranormal yetenekleri olan insanlar olabilirler; başka deyişle, bilincin değişmiş halinde altıncı boyuta dalma ve oradan alt boyutları ve zayıf yapıları etkileme yeteneğine sahip olanlar (enerji aktivitesi tezahür ettirmek ve bazı dönüştürmeler yapmak). Yüksek boyutların (dördüncü, beşinci ve altıncı) perspektifinden üçüncü boyutu etkilemek doğal olarak üç boyutlu dünyanın kaba maddesini bilgi seviyesinde etkiler. Ama, bu tür etki kullanırken, insanın kendisi neden ona bu gücün verildiğinin ve gerçekte ne yaptığının, gerçekte hangi değişiklikleri yaptığının ve aslında kime hizmet ettiğinin tam olarak farkında değildir. Altıncı boyuttan bile bu tür enerji etkisi, ama insandaki Hayvan doğasının hakimiyeti perspektifinden, manevi ilerlemeyi belirtmez.

Anastasia: Bir keresinde eğer bir insan manevi olarak gelişmiyorsa, o zaman sonraki boyutlarda (altıncının üzeri) enerji yapısının basitleştirildiğini söyledin.

Rigden: Yüksek boyutlardan Gözlemci için, birinci boyuttaki herhangi bir insan, insan ilişkilerinde konuşursak, sıradan bir nokta, başka bir deyişle hiç bir şeydir. Manevi olarak gelişmeyen insanın (yapısının maddi dünyada çok daha karmaşık olduğu ve altıncı boyutta yapısının piramit şekline sahip olduğu gerçeğine rağmen), yedinci boyutta enerji yapısının bir nebula veya daha çok sonraki daha yüksek boyutlarda daha fazla basitleştirilmiş olan bulanık bir noktaya benzediğini not etmek önemlidir. Ve son olarak, 72 nci boyutta, manevi olarak gelişmemiş bir insan, aynı birinci boyutta olduğu gibi, sadece bir noktayı, hiç bir şeyi temsil eder. **Ve bunda her insanın en önemli sorusunun yanıtı bulunur!** Zeki insanların bunu anlayacağını umuyorum.

Maddi dünyanın yedinci boyuttan gözlenmesi, deyim yerindeyse kıyıda duran biri tarafından bataklığın çamurlu sularını düşünmeye benzer. Aynı maddi dünyadaki gibi, bataklık sistemin doğal temizleyicisidir, suyu temizlemek için filtredir; başka bir deyişle, yaşamın temelini oluşturan şeydir. Derinliklerinde karmaşık süreçler gerçekleşir, ama Gözlemci sadece bulanık suların yüzeyinde ortaya çıkan sonuçları ile ilgilenir. Hayatlarını boşuna yaşamış olan, manevi şanslarını kullanmakta başarılı olamayan bir çok insan yüzeye süzülen, maddi dünyanın arzularının boşluğu ile dolu kabarcıklara benzer. Onların suyun yüzeyindeki kaderleri üzücüdür ve önceden belirlenmiştir. Nitelik olarak farklı bir ortama dokunduklarında, kabarcıklar patlar, "hiçliğe" döner. Ama yaşam sırasında Ruhları ile birleşenler bulanık suların yüzeyinde ortaya çıkan güzel

lotus tomurcuğuna benzer. Bu kar - beyazı çiçek saflığı ve yeniliği ile Gözlemcinin dikkatini yakalar. Gözlemci çiçeğin güzelliğine hayran olur ve dikkatini ona verir, her yaprağın açılması sürecini izler. Lotus çiçeği boş hava kabarcığından nitelik olarak farklıdır, çünkü şimdiden başka bir dünyanın bütüncül parçası olmuştur.

Bunu söylemenin başka bir yolu, eğer insan manevi olarak gelişirse ve tutkuları ve arzuları Tanrının dünyası ile bağlantılı ise, başka bir deyişle, onda Manevi doğa hükmediyorsa, o zaman yaşamı sırasında en sonunda maddi dünyanın (altı boyut) kısıtlamalarından kaçabilir ve **yedinci boyuta** girebilir. Bu durumda, **enerji yapısı yedinci boyutta çok daha karmaşık hale gelir**. Eğer üçüncü boyut dünyasının "sakini"nin zihni için anlaşılabilir olan çağrışımlarda bu karmaşık enerji süreçleri hakkında konuşursak, o zaman insanın yapısı **piramit şeklinden, köşelerinden biri üzerine yerleştirilmiş küp şekline dönüşür**. Başka bir deyişle, böyle manevi olarak özgürleşmiş bir insanın enerji yapısı, altıncı boyuttaki sıradan bir insanın piramit şeklindeki enerji yapısından nitelik olarak farklıdır. Ve insan manevi olarak kendini geliştirmeye daha derin ilerlerse, enerji yapısı daha karmaşık hale gelir.

İnsanın bu tür dönüşmüş enerji yapısının gerçek manevi vizyona sahip olanlar tarafından gözden kaçırılması imkansızdır. İnsanın piramit enerji yapısı fiziksel bedenden çok daha fazla alanı işgal eder ve küp şeklindeki enerji yapısı on kat daha fazla alan işgal eder. Bu eşsiz fenomeni, yüksek boyutların Gözlemci perspektifinden bile, enerji seviyesinde kaçırmak zordur. Dedikleri gibi, İnsanın gerçek kutsallığı, Manevi doğadan Gözlemcinin görüşünden kaçmaz. Ama, maalesef insan toplumunda, bu tür dönüşüm çok nadirdir. *Bu arada, kadim zamanlarda, yaşamları sırasında yedinci boyutu elde eden ve manevi özgürlük alan insanlar sembolik olarak sıklıkla köşelerinden biri üzerinde boyanmış bir işaret olan küp şeklinde tasvir ediliyordu*. Manevi dünyadan Yüce Bir Varlık da aynı sembol ile işaretleniyordu.

Anastasia: Evet, bu aslında çok ilginç bir konu. Bununla ilgili olarak, farklı kıtalarda yaşayan bir çok kadim insanlar arsında bu tür sembolizmin varlığını onaylayan zengin ve çeşitli arkeolojik materyal var.

Rigden: Elbette, konuşmamız boyunca bu konuya bir çok kez geri döneceğiz. Maalesef, bugün itibarıyla orijinal bilginin çoğu kayboldu veya unutuldu; bundan dolayı, kadim bilgiyi semboller ve işaretlerde kaydeden bir çok keşfedilmiş insan eseri bilim insanları tarafından hala tam olarak anlaşılmıyor.

Anastasia: Haklısın. Bunu anlamak için, temel bilgiye gereksinim var. Bize insanın enerji yapısını ilk kez anlattığın zaman, benim için, bunun sadece bir

ifşaat değil, aynı zamanda gerçek bir şok olduğunu hatırlıyorum, ki daha sonra bilgiyi ve derin anlayışını analiz etme sürecinde, olgun yepyeni bir dünya görüşüne geliştii. Başkalarının bu bilgiye kayıtsız kalmayacağına eminim. Okuyuculara insan hakkında, özelde enerji yapısının her sonraki boyutta daha karmaşık olması hakkında daha fazla anlatabilir misin?

Rigden: İnsanların altı boyutta enerji yapılarının neyi temsil ettiğini ve hepsinin birbirleri ile nasıl bağlantılı olduğunu kavramaları için, basit ilişkili bir örnek vereceğim. Çocukların bir oyuncağı var - kaleydeskop. Bu bir tüp, içinde aynalar ve renkli taşlar belirli bir açıda yerleştiriliyor. Tüp dönerken, modellerin değişen kombinasyonlarını gözleyebilirsiniz. Ne kadar çok ayna olursa, gözlenen modeller ve şekiller o kadar karmaşık olur. Böylece, bizim durumumuzda, aynalar boyutlardır ve taşlar insanın enerji yapısının ana bölümleridir. Sayıları sabittir, ama manevi mükemmellik sürecindeki her niteliksel değişim bütün yapının daha karmaşık dönüşümüne yol açar.

Eğer insan varlığının yapısına **birinci boyutta (tek - boyutlu dünya)** bakarsak, **o zaman gökyüzündeki bir yıldıza benzeyen bir nokta gibi görünür.** Ve eğer bu noktaya zum yaparsak ve sonra yapısının derinine girersek, insan varlığının enerji yapısının bütün karmaşıklığını görebilirsiniz; başka bir deyişle, boyutların bütün ardarda zincirinde birinci boyuttan sonuncusuna bağlantıyı izleyebilirsiniz. Mecazen konuşursak, bu yıldızları tefekkür etmeye benzerdir. Eğer ona çıplak gözle bakarsanız, sadece gökyüzünde zar zor görülen bir nokta olacaktır. Ama eğer ona küçük bir teleskop ile bakarsanız, kaba parlak bir daire olarak görülebilir. Ve eğer onu güçlü bir teleskop ile gözlerseniz, o zaman hacmi ve kendi doğal süreçleri olan yeteri kadar karmaşık uzay nesnesi olacaktır.

Ve ikinci boyutta (iki-boyutlu dünya), insanın yapısı haç şekline sahip olur, bunun ortasında çizgilerin kesiştiği yerde bir çember olur. Ve herkes üçüncü boyutta insanın neye benzediğini biliyor.

Anastasia: Bu öyle. Ama bu örnekte bile, üçüncü boyut dünyasında bile insanın yapısının ne kadar karmaşık olduğunu anlıyorsunuz. Sonuç olarak, aynada gördüğüm şey hem içimde hem de dışımda gerçekten var olan her şeyden çok uzak, eğer sadece kapalı bir ortam olarak organizmanın içsel yaşamını hesaba almazsak, aynı zamanda onun ürettiği zayıf enerji alanlarını da hesaba katarsak.

Bugünün dünyasında, insanlar bedenlerinin üçüncü boyut dünyasında nasıl organize olduğu hakkında çok şey bilmiyorlar, fazlasından bahsetmeye gerek yok. Bu nedenle onlar için, insanın altı boyutta eşzamanlı ve sabit var oluşu hakkındaki bilgiyi duymak şaşırtıcı olabilir. Yine de bir şekilde, hayatlarının çoğunu bu dünyanın tek gerçeklik olduğuna inanarak yaşamış olan o insanları

anlayabilirsiniz. Eğer insanın pratik manevi deneyimi yoksa, zihinden bir çok sorular ortaya çıkar: bu nasıl olabilir, bu bağlantılar neden dolayı gerçekleşiyor vs.

Rigden: Bu tür durumlarda, çoğunlukla, önce Hayvan doğası aktive olur, insanın üzerindeki gücünü kaybetmek istemez, hemen onda kabul yokluğu ve kavrayamama yaratır ve onu üç boyutlu dünyanın vatandaşının düşünmesinin eski ve tanıdık "tezgahlarına" zorlar. Ama, üç boyutlu dünyanın Gözlemcisinin bilincinin sınırlı halinde kalırken, yüksek boyutları tam olarak bilmek ve kişisel deneyim elde etmek imkansızdır.

Bu bakımdan, basit bir örnek vereceğim. İki boyutlu bir dünyanın sakinlerinin başına gelen süreçleri gözlemlediğinizi hayal edin. İnsan anlayışında, iki boyutlu dünya uzunluk ve genişlik ile karakterize edilen bir planı temsil eder. Kısaca, iki boyutlu dünyanın sakinleri hacmin ne olduğunu anlamaz. Onların kendi dünyalarına yaklaşan koni veya küre şeklinde yarı saydam bir uzay nesnesini gördüklerini hayal edin. Ne görürler? Koni yerine, iki boyutlu bir figür görürler, yani, bir çember ve ortasında bir nokta ve top yerine, sadece çember görürler. Neden? Çünkü düşünceleri iki boyutlu dünyanın algısına ayarlıdır. Üç boyut kavramı, iki boyutlu uzayda yaşayan ve oradan gözlemleyen yaratıklar olarak kendi dünya kavrayışlarının ötesindedir. Başka deyişle, gerçek resmi görmezler, çünkü o kendi boyutlarının ötesindedir, spesifik sınırlara sahip olan kendi olağan bilinç hallerinin ötesindedir.

Ve şimdi üç boyutlu uzayımıza geri dönelim. Bugün, insanlar aynı şekilde davranıyorlar - dünyayı üç boyutlu uzayın sakini perspektifinden keşfediyorlar. Ama diğer boyutlardan diğer yaratıklara benzemeyen şekilde insan eşsiz bir enerji yapısına sahiptir, bunun sayesinde, kendisini manevi olarak geliştirerek diğer boyutları bilebilir ve dünyayı gerçekte olduğu gibi görebilir, üç boyutlu uzayın parçası olarak dünyanın sınırlı algısının dar aralığında görmez.

Anastasia: Genel olarak, insanların genellikle etraflarında gördükleri, kendileri dahil her gün algıladıkları şey gerçekte öyle değil.

Rigden: Kesinlikle. Beynimiz veya daha kesin olursak, onun olağan bilinç hali daha fazlasını bilmeye, üç boyutlu uzayın ötesinde neyin olduğunu bilmeye bir tür engeldir. Sonuç olarak, daha önce söylediğim gibi, insanın olağan bilinç hali doğuştan üç boyutlu dünyanın *sınırlı algısına* programlanır; daha kesin söylersek, kısmen dört boyutlu dünyaya bile (burada üç boyutlu uzay ve zaman kastediliyor).

Dördüncü boyut - zaman (ölçüm faktörü olarak) - insan tarafından güçlkle anlaşılır veya algılanır. Başka bir deyişle, üç boyutlu uzayda, kendimizi sürekli olarak belirli bir noktada "burada ve şimdi" algılarız. Günlük hayatta, beyin zamanda bu hareketi, neden - sonuç ilişkileri ile ezoosmozu fark etmez. İnsan belki, sadece kendini incelediği zaman, örneğin aynaya bakarken veya 20 yıl önceki fotoğraflarını şimdi nasıl görüldüğü ile karşılaştırırken zamanın genel hareketini fark eder. Ama beynimiz, olağan bilinç halinde iken, zamanın sürekli hareketinin, ezoosmos olarak hayatın kendisinin, enerjinin içsel içtepisinin farkına varmaz.

Ama bu insanın hiç algılayamacağı anlamına gelmez. Sonuç olarak, insan algısı her şeyden önce baskın dünya görüşüne, genişleyen bilinç halinin istikrarına, insanın beynine girdiği veri tabanına ve sürekli güncellemelere dayanır ve entellektüel ufkunuzu genişletmek bu nedenle önemlidir. İkincisi, bu tür bir algı kendini geliştirmeye, bilincin değişmiş hallerinin sistemli deneyimlerine - meditasyonlara ve manevi uygulamalara dayanır, bunlar sayesinde insan üç boyutun dışındaki dünyayı bağımsız olarak öğrenir ve zihnin mantığı ile değil, daha mükemmel enstrumanı ile - sezgisel duyusu (altıncı his).

Anastasia: Evet, kadim zamanlardan insanların "insan değiştiği zaman, bütün dünya değişir", "kendini bil, bütün dünyayı bilirsin" gibi deyişleri boş sözler değil. Bu gerçeklik; manevi kendini keşfin pratik süreci sırasında insanın bilebileceği doluluk... Bir keresinde bilincin değişmiş hallerinden konuşurken, insan bilincinin bir çok seviyeleri olduğundan söz ettin.

Rigden: Bu doğru. Bilincin bir çok seviyeleri olduğu gerçeği, bir Gözlemci (Hayvan doğasından olsa bile) olarak insanın *ikinciden altıncı boyuta kadar algısını kucaklamasını sağlar*, özellikle bilincin değişmiş halinde. İnsan birinci boyutu bilinçli olarak algılayamaz. Onun için, bu sadece bir nokta olur, "hiç bir şey". Ama bu "hiçbir şey" her şeyi taşır. Birinci boyut ezoosmostur; başka deyişle, enerjinin başlangıç içsel itici gücü. Çoğunlukla, insan bu değişimin (itici güç) başlangıcını bilinçli olarak fark etmez, özellikle birinci boyut seviyesinde.

Birinci boyut ile ilgili olarak, bugün bir çok insan tarafından anlaşılacak olan metaforik bir örnek vereceğim. Bu bilgisayarların çalışması ile ilişkilidir, veya daha çok, yanıp sönen ekran göstergesi - imleç. Bu arada, "imleç (cursor)" sözcüğü "haberci, hızlı yürüteç, hızlı koşucu" anlamına gelen Latince sözcük "cursorious"tan gelir. Bilgisayarda bir şey yaptığınız zaman, örneğin, metni düzenlediğiniz zaman, bu işaretçi - göstergesi (ok veya tire) belirli anahtarlara basarak veya optik ve mekanik çevirteç - "fare" - ile görüntü ekranında hareket ettirirsiniz. Sonuç olarak, bunu yaparken, onun tam olarak nasıl hareket ettiğini düşünmezsiniz, sadece neredeyse bunu otomatik olarak yaparsınız, çünkü işinize

odaklandınız. Sadece "fareyi" kontrol ettiğiniz zaman, örneğin metni seçtiğiniz veya taşıdığınız, düzelttiğiniz veya yeni bir "pencere" açtığınız zaman size imlecin doğal olarak hareket ettiği görünür. Ama gerçekte ne oluyor?

Ekran piksellerden, eğer büyütülürse karelere benzeyen (kare not defterine benzer) bu küçük renkli noktalardan oluşur, bunların her biri üç renkten oluşur (alt pikseller: kırmızı, yeşil ve mavi). Her bir noktada bu üç ana rengi birleştirmek monitör ekranında herhangi bir rengi üretmeyi mümkün kılar. Ekranın aynı alanında daha çok piksel olduğunda, üzerindeki imge daha iyi ve daha keskin (daha ayrıntılı) olur. Piksel nedir? Sadece ışığa duyarlı matriksin elementidir, monitör ekranında piksel ızgarasında (tüm noktaları adreslenir grafik) iki boyutlu dijital imgenin en küçük elementi. Bu elektrotların bir setidir. Ekranda görüntülenen imge nedir? Gerçekte, her bir elektrota (ışık yayan diyot) uygulanan elektrik voltajının kontrolüdür. Elektrik alanının vektörünün büyüklüğü ve yönü, yazılım bileşeni ve grafik kartının işlemcisi tarafından kontrol edilir.

Elinizle "fareyi oynattığınız zaman, USB (bilgi aktarmak için bir cihaz) aracılığı ile optik sensörden onları işlemden geçirmekten sorumlu olan bilgisayar devresinin o parçasına elektrik sinyalleri gider. İşlenmiş sinyal video kartına gönderilir. Sonra, programına göre, ekranda (pikseller) spesifik elektrotlara (LEDler) uygulanan elektrik alanının karakteristiklerini değiştirir. Buna göre, ışıklarının yoğunluğu değişir; örneğin, bazıları siyah, diğerleri beyaz olur. Sizin için, ekranda imlecin hareketinin illüzyonunu yaratır.

Başka deyişle, sadece imleci hareket ettirdiğinizi düşünürsünüz. Geçekte, elektronik devrelerin ve programların çalışması sayesinde, sadece elektrot (LED) için dışsal koşulları değiştirirsiniz ve o kendisi için yeni özellikler edinir. Ve bundan dolayı, ondan geçen ışık başka karakteristikler edinir (frekans ve yoğunluk). Eğer imleç zamanda belirli bir anda belirli bir noktada yerleşik ise, o zaman, "itici güç" uygulayarak ("fareyi" elinizle oynatarak), noktanın optik karakteristiklerini değiştirmek için koşullar yaratırsınız.

Anastasia: Bir şekilde imleci bir noktadan diğerine, bir pikselden diğerine zıplatmayı tetiklediğim söylenebilir.

Rigden: Evet. İmlecin hareketi, esasen, ezoosmos sayesinde, uzay ve zamanda maddi bedeninin fark edilmez hareketinin (yaşam) prototipinin temsili bir örneğidir. Ezoosmos bir bilgi yapı taşından diğerine bilginin sıçramasıdır: bir bilgi yapı taşı bilgiyi çeker ve onu başka bir bilgi yapı taşına aktarır; başka bir deyişle, bilgiyi kendisi vasıtası ile aktarır. O pikseller koşullu karşılaştırmamızda bilgi yapı taşları olarak hizmet ederler. Ama Gözlemci

olarak siz, seçme özgürlüğünüz sayesinde, bu hareketi bir yönde veya başka yönde tetiklersiniz.

Tüm bu hareket bilginin değişimine göre gerçekleşir ve değişimin ve bilgi aktarımının karmaşık mekanizmasını görmeyen insan tarafından fark edilmeden gider. Bizim örneğimizde, sadece fareyi oynatırsınız ve sizin için, ekranda doğal bir hareket olur. İmleç resminin bir pikselden diğerine nasıl sıçradığını, her elektrotta voltajın nasıl değiştiğini görmezsiniz. Sizin için, imleç oku neredeyse anında ekranda başka bir pozisyona hareket eder. Hayatta da aynı şeydir, bilgi yapı taşlarında herhangi maddi bir nesnenin hareketi insan tarafından fark edilmez, birinci boyut seviyesinde bu başlangıç hareketinin tam olarak nasıl gerçekleştiğini görmez. Örneğin, belirli bir yönde yürüyen bir insanı görürüz. Gerçekte olan şey, birbirleriyle bağlantılı olmanın tüm karmaşıklığı ile ezoosmos sayesinde bilginin, bilgi yapı taşlarında "akıyor olmasıdır". Hareketsiz oturan bir adamı izlese bile, gerçekte, bu sadece bir illüzyondur, çünkü aslında, çok zengin yoğun bir bilgi değiş tokuşu gerçekleşiyor, ki bu onun hayatı, onun veya bizim tarafımızdan fark edilmeden kalan onun hareketidir.

Anastasia: Başka deyişle, insan dünyanın tam karmaşıklığının kendi üzerindeki etkisini ve dünyadaki kendi etkisini kavrayamayabilir, ama görünmez seviyede değişimler sürekli olarak gerçekleşiyor.

Rigden: Ve insanın kendi seçimi ile bu değişiklikleri başlattığı boyut ne kadar yüksek olursa (örneğin, beşinci, altıncı), bu değişiklikler o kadar önemli olacaktır.

Anastasia: Birinci boyutun ana fonksiyonu, enerjinin başlangıç içsel itici gücüdür. Okuyuculara ikinci boyutun ana fonksiyonunun ne olduğunu anlatabilir misin?

Rigden: İnsan için (kendi algısında) ikinci boyutun (iki - boyutlu uzay) fonksiyonları, işaretlerin ve sembollerin önemli bir rol oynadığı bilginin depolanması ve aktarımından başka bir şeyi temsil etmez. İkinci boyutun fonksiyonları çok daha geniş olmasına rağmen. İşte basit bir örnek. Herhangi bir kayıt bilginin depolanmasını ve aktarımını varsayar. İster piktografik, ideografik, hiyeroglif veya alfabetik olsun, el yazısı nedir? İnsanın onları zamanda yakalamasını ve geleneksel sembolle gösterim vasıtası ile uzak mesafelere aktarmasını sağlayan, insan düşüncelerini kaydetmenin işaret sistemidir. Başka bir deyişle, belirli sembollerde ve işaretlerde bilginin saklanması kapsayan iki boyutlu dünyada sembolle gösterimdir. Örneğin, bir kek tarifi veya nükleer enerji santralinin yapımı için rehber ya da nükleer bomba yapmanın taslağı vs. Eğer tarifi okuyabildiyseniz ve herhangi bir şey yapma girişiminde

bulunmadıysanız, o zaman hiç bir şey olmaz. Ama eğer okuyabiliyorsanız, yani, sembollerin formülünü anlıyorsanız, ama sonra talimatları izleyerek uygun kuvveti uyguluyorsanız ve harekete geçiyorsanız, o zaman bu tarifte veya el kitabında kaydedilen sonucu her zaman elde edersiniz. Böylece iki boyutlu dünyanın işareti ile: eğer buna enerji eklerseniz, üçüncü boyut dünyasından harekete geçerseniz, işe yaramaya başlayacaktır. Sonuç olarak, örneğimize göre, enerji uyguladıktan ve ikinci boyuttan gelen bilgi üzerine harekete geçtikten sonra, ya bir kek elde ederiz veya evde ışık ya da üçüncü boyuttaki evimizi yok eden sonucu.

Anastasia: Öyleyse, genel olarak konuşursak, üçüncü boyut kuvvet ve enerji uyguladığın ve yaratmaya başladığın boyuttur.

Rigden: İnsan için - evet. Bu bakımdan, insanların her gün dikkatlerini ne türde bilgiye verdiklerini, yaşam güçlerini neye uyguladıklarını, sonradan yaşam güçlerini tam olarak nasıl harcadıklarını ve gerçekte neye ulaşabileceklerini anlamaları önemlidir. Sonuç olarak, bugün çoğu insan kendisini (ve sonuç olarak yaşamlarını değerlendirirler) tek taraflı gözler, sadece üç boyutlu uzayın "sakininin" düşüncesinin perspektifinden.

Modern bir insan düşüncelerinin kaynağının tamamen farklı bir boyut ile ilişkili olduğunu kavramaz bile. Ama, onun için etrafındaki "gerçeklik" bir dereceye kadar zihinsel aktivitesinin yansıması iken, sürekli olarak hayallerinde ve düşüncelerinde yaşar. Yaşam enerjisini düşüncelerinin ve arzularının maddileşmesine harcar, ki bunlar esasen üç boyutlu uzayın frekanslarının geniş bandının çok dar spektrumu ilgilidir, bu üç boyutlu uzayda Şahsiyet olarak gözlemi belirli ana odaklanmıştır.

Anastasia: Bir Gözlemci olarak insanın bu değişimleri kendi seçimi ile bu veya o yönde tetiklediği gerçeğini vurguladın. Ve Gözlemci olan odur. Ve tetikleyici olan odur, başka deyişle, ilave olarak zaten var olan bir şeyi uyaran.

Rigden: Kesinlikle. İnsan sürekli olarak, Ruhtan gelen kendi kuvveti ile ve manevi dünya ve öyle ya da böyle insanın yaşam enerjisini kendi ihtiyaçları için yeniden yönlendirmeye çalışan Hayvan zihninin hayali oyunları ile maddi dünya arasında seçim yapar. Bunlar, bu özgün koşullu karşı karşıya gelmede maddi dünyada yaratan iki baskın kuvvettir ve bir Gözlemci olarak insan sadece bunların arasında seçimin kenarına yerleştirilir. Dahası, Hayvan zihninin bir parçasını oluşturan maddi dünyanın varlıkları için, bu kuvvetler görünmezdir, ama insan için çok önemlidir, çünkü onda Sonsuzluğun bir parçası (Ruh) vardır ve ölümsüz Manevi bir Varlık olma fırsatına sahiptir.

Anastasia: Bundan dolayı, insan için asıl belirleyici an, her gününde hangi düşüncelere ve eylemlere dikkat ettiği.

Rigden: Bu kesinlikle doğru. Daha iyi anlayış için, iki baskın kuvvet arasında insanın seçiminin ne olduğunu bir İnternet kullanıcısının temsili örneği ile açıklayacağım. İnsan başlıca dikkatini bir şeye odakladığı zaman, başka bir deyişle, bir seçim yaptığı zaman, bunu yaparak birinci boyutta bu değişimlerin başlangıcını nasıl tetiklediğini görmez. Bizim örneğimizde, bu insan görünmez olan süreçleri başlatan bilgisayarın bir düğmesine basmaya eşdeğerdir. Bu nedenle, birinci boyut seviyesinde hareket sürecini başlatan insanın dikkatidir. Her şey bununla başlar. Şahsiyetin bu başlangıçtaki dikkati Gözlemcinin asıl kuvvetidir, bu onun özgürlüğüdür: birincil dikkatinizi yönlendirdiğiniz yer, aktive ettiğiniz şeydir. İnsan, birinci boyut seviyesinde gerçekleşen eylemlerin tam önemini kavramaz, ama daha sonra kaderi üzerinde sahip oldukları sonuçları oldukça gerçek olarak hisseder.

Bir insan bilgisayarı açtığı zaman, sonuç olarak, belirli bilgileri saklayan farklı programların karakterleri ve sembolleri bir süre sonra ekranda görünür. Ve eğer bu, örneğin, İnternet ise o zaman kullanıcının gözleri önünde karakterlerin ve sembollerin seti ortaya çıkar, bunların her birinin arkasında bilginin daha geniş katmanı vardır. Genel olarak İnternet dünya ile karmaşık bir karşılıklı bağlantıyı temsil eder, ama ... bunları gizlice veya açıkça finanse eden bazı "otoriter" organizasyonlara ve insanlara ait olan farklı kök (taban) bilgi sunucuları vasıtası ile. Tüm bunlar bu veya şu ideolojinin dağıtımına dayanır. Bu arada, bugün her İnternet "sakini" tarafından bilinen "domain name (alan adı)" gibi bir kavram sahip olma anlamına gelen Latince sözcük "dominium"dan gelir. Çoğunlukla, İnternet kullanıcısı seçmesi için sağlanan bilgi akışına dalarak, durup tüm bunları düşünmez. Ayrıntıları görür, ama görmesi gerekse de bütün resmi görmez. Bu nedenle o zaman işaretlerin, sembollerin, çeşitli bilgisayar programlarının ve arkalarında bilginin bütün katmanlarını saklayan İnternetin kısa reklam metinlerinin ortaya çıkması - tüm bunlar insanın dikkatinin ikinci boyut seviyesinde bilgi ile etkileşmesine benzer. Maddi dünyada, eğer küresel olarak ikinci boyutun tüm bilgisi düşünülürse, bu sadece ya Hayvan doğasından ya da Manevi doğadan gelen programların tezahürünün farklı bir formu olacaktır. İnsanın seçme özgürlüğü vardır. Ve bundan gelen bir şey dikkatini çekerken, başka bir şey onu tutar. Sonuç olarak, tüm bu çeşitlilikten, İnternet arama motorunda olduğu gibi, o sadece dikkatini en çok çeken o bilgiyi "açar" (ona odaklanır).

Üçüncü boyut perspektifinden, insan bununla Seçimini yapar; başka bir deyişle, ikinci boyutta bilgiyi elde etme sürecini aktive eder. Bu bilgiyi aktive ederek, üçüncü boyut seviyesinde onunla "yaşamaya" başlar. Başka bir deyişle, Şahsiyet

olarak, bu bilgi akışının kendisine gelmesine ve bilinçte çeşitli imgeler, duygular, arzular ve düşünceler şeklinde kendisini tezahür ettirmesine izin verir ve onun içinde duyarlı bir varlık gibi yaşamaya başlar. Bu insanı, *dışarıdan gelen bu İradenin* programı içinde spesifik eylemlere zorlar. Bu İradenin ikinci boyutta onun dikkatini kendisine çektiği bir çok programlardan biridir. İnsan bunların içeri girmesine izin verir vermez, bu bu veya şu programda çalışma tercihini vermesine ve imleci (dikkatini) oraya getirmeye, farklı fonksiyonlar (zihinsel imgeler, arzular ve duygular) ile meşgul olmaya başlamasına eşdeğer olur. Ve daha önce söylediğim gibi, ezoosmos sayesinde imleci hareket ettirmek, ilk aşamalarda insana görünmez olan, ama sonra kaderinin olayları haline gelen eylemlerin yaratımına eşittir. Bilinçli olarak, ne birinci boyutta ne de üzerindeki boyutlarda, insan dikkatinin gücünü seçtiği programa uygulayarak tam olarak neyi değiştirdiğini algılamaz. Ama zamanın belirli bir noktasında bir seçim yapan Şahsiyet olarak, yaşam gücünü bu programa göre çalışan, *dışarıdan gelen bu İradeyi* materyalize etmeye harcar.

Anastasia: Ve bu nokta çok önemli. Eğer bunu küresel olarak düşünürsek, sadece yaratım kuvveti anlamında iradeye, veya psikolojide dedikleri gibi objektif nedenlerden davranışın bağımsızlığını belirleyen insan aktivitesinin kendine - yeten kaynağı olarak (oldukça bağımsız bir anlama sahip) zihnin yaratıcı aktivitesine sahip olduğumuzu düşündüğümüz ortaya çıkıyor. O aynı psikologların iradeyi kendi davranışınızı kontrol etmek ile ilişkilendirmeleri ilginç, ki yapay "iletim araçlarının" - işaretlerin - kullanılması sayesinde mümkün olduğuna inanıyorlar.

Rigden: Kendi irademiz olduğuna inandığımız şey, üç boyutlu dünyanın bireysel zihninin düşüncesinin perspektifinden algımızın illüzyonudur. Eğer örneğimizi düşünürsek, insan kendi seçimi ile sadece gelen bilgi akışını aktive eder ve yaşam gücünü bu *İradenin* gerçekleşmesine harcar. *İrade*, ister Manevi doğadan (Tanrının dünyası) yayılsın veya ister Hayvan doğasından (Hayvan zihni) gelsin, *dışarıdan gelen bir kuvvettir* veya daha çok, onu hayata geçiren belirli bir yapıda uygulanmış bilgi programıdır. Hayvan zihninden gelen değiştirme, insanın Şahsiyetinin bu iki küresel kuvvetten birinin tezahürünün formlarını, gerçekte sahip olmadığı kendi iradesi olarak algıladığı gerçeğinde yatar.

Anastasia: Başka bir deyişle, insanın kendi iradesi olduğuna inandığı şey ve bundan çok fazla gurur duyduğu şey onun kendisinin değildir. Bu sadece ona seçmiş olduğu bilgi aracılığı ile dışarıdan giren bir kuvvettir. Onda, yaşam enerjisinin harcamaları ile ilgili olan bu İradenin programı içinde onu belirli eylemlere teşvik eden hisleri, duyguları ve düşünceleri aktive eder.

Rigden: Oldukça doğru. Hayvan doğasından gelen gururun etkisi altında insanlar kendilerini, kendi İradeleri ile bahşedilen yüksek kuvvetlere benzetmeyi sever. Ama herkes kendisine soruları sormaz: "Kimin iradesi ile bu özel eylem gerçekleşiyor?", "Beni bu düşüncelere kim teşvik ediyor?", "Bu belirli arzulara sebep olan kim?", "İçimde kim direniyor ve kime?" ve "Bu soruları kim soruyor ve bunlara kim yanıt veriyor?" Ve Hayvan doğası ile Manevi doğa arasındaki, Manevi dünyadan yayılan İrade ile Hayvan zihninden gelen İrade arasındaki karşı karşıya gelme sürecini anlayarak, kendini çözümleyen çok az insan var. Elbette, Hayvan zihni kuvvetli, ama Tanrının dünyasının ilksel gücü ile karşılaştırılmaz. Eğer Tanrının ilksel gücü kendisini açıkça tezahür ettirirse, Hayvan zihni ona direkt olarak direnemez, ama onu doğru yoldan çıkartmak, onu başka bir illüzyon ile yakalamak vs için, kendi "önemsiz ıvır zıvırları" ile onun Kılavuzunun (manevi yolda duran insan) dikkatini dağıtabilir. Yaratım açısından iradenin tezahürünün başlangıçları insanda sadece o, manevi olarak olgunlaşarak Hayvan zihninin gücünün altından çıktığı zaman ortaya çıkar; yani, altıncı boyuttan ayrılıp, yedinci boyuta gittiği zaman. Ve o zaman bile, şu andaki insan anlayışındaki gibi "irade"nin tezahürü olmaz, ama sadece ilahi İradenin Kılavuzunun yeteneklerinin yeni kalitesi ve genişlemesi olur.

Anastasia: Evet, Hayvan zihninden bu tür değiştirmeler, maddi dünyada yaşayan bir varlık olarak her adımda insana eşlik eder. Eğer insan kendi üzerinde çalışmazsa, sadece hayatını maddi arzulara, geçici ve ölümlü olana harcar.

Rigden: Bir taraftan, sıradan bir insan hayatının olaylarını etkilemeyi çok arzu eder, daha iyisi için kaderinin değişikliklerini çok ister. Ama bunların hepsi beyni başarılı şekilde Hayvan doğasına çevrilen manevi tarafın gereksinimleridir. Bu "tersine çevrilmiş" anlayışın sonucu olarak, insanlar manevi özgürlük yerine madde açısından "özgürlüğü" arzu ederler: geçici varoluşlarında zenginliği, ünü, bencilliklerinin tatmin edilmesini ve bolluğu çok arzularlar. Eğer insan uzun süre maddi arzularına odaklanırsa ve yıldan yıla bunları gerçekleştirmek için çok fazla çaba harcarsa, o zaman er ya da geç arzulanan sonuca yol açan olayların serileri gerçekleşir, hatta o zamana kadar insan artık ona gereksinim duymadığı zaman bile. Başka bir deyişle, Şahsiyetin üçüncü boyut dünyasında belirli bir etkisi olabilir, arzularına ulaşabilir, ama bu sürece çok büyük çaba ve enerji sarfiyatları eşlik eder ve uzun zaman alır. Ama, buradaki soru farklıdır: insanın yaşamını ve büyük potansiyelini bedenine geçici maddi dileklerine harcamasına değer mi?

Anastasia: Bazı okuyucular soruyor: "Hayatımın anlamı nedir? Neden buradayım? Gerçekten bir ağaç dikmek, bir ev inşa etmek ve çocuk yetiştirmek için mi buradayım?" Ve düşüncelerinde, eğer insanın dünyadaki ana amacı

buysa, o zaman, her şeyden önce, bilinç halinin çeşitli seviyelerini kapsayan beynin böyle "haddinden fazla" organizasyonu dahil maddenin bu tür karmaşık yapısına gereksinimi olmayacağını kendileri yanıtlıyorlar. İkincisi, evi, çocukları ve kişisel bahçesi olan herkesin mutlu ve yaşamları ile tatmin olacaklarını varsaymak mantıklı olurdu. Ama genel olarak, bu insanlar gençliklerinin arzularına ulaşmakta tatmin bulmadan bu tür çok eski sorular soruyorlar.

Rigden: İnsanın yaşamının anlamı bu maddi yaşam koşullarının çoğaltılmasında ve geliştirilmesinde değildir - bunlar sadece yavrular yetiştirmek için bir oyuk yaratmak veya bir yuva inşa etmek için genetik olarak programlanmış herhangi bir hayvanın doğal içgüdüleridir. İnsan bir hayvandan fazlasıdır; onun amacı manevi ölümsüz bir varlık olmaktır.

Ama maddi arzularının peşinde koşarken, insan iki değerli faktörü geri alınamaz biçimde boşa harcar - zaman ve yaşam enerjisi. Dikkatinizi, bunların geri alınamaz biçimde harcadığı (!) ve sonuç olarak, bazı olasılıkların kaybolduğu gerçeğinize dikkatinizi çekerim. Seçiminde, elbette insan, sahip olduğu yaşam gücünü bu yanılsamalı üç boyutlu uzayda Hayvan doğasının programlarına ziyan etmekte özgürdür. Ama sonuç olarak, bu dünyaya onun için gelmiş olduğu en önemli şeyi kaçıır. Ve sonuç olarak, insana Ruhunu özgürleştirme için gerektiği kadar zaman ve enerji verilir ve bunun da ötesinde, Şahsiyeti tarafından kişisel deneyim elde etme sürecinde olası hatalar için yeterli olandan fazlası verilir. Mecazi olarak konuşursak, zaman ve yaşam enerjisi, bir araba için (beden) yolun belirli karmaşıklığı göz önünde tutularak, tam olarak A noktasından B noktasına küçük sapmalarla sürmeye yetecek kadar benzine benzer. Ama eğer bunun yerine ters yönde giderseniz (hayatınızı materyalinizin heveslerine adarsanız) i örneğin (egonuzu tatmin etmek için) arabanızı usta - Hayvan doğası - tarafından ayarlanmaya götürürseniz, o zaman, sonuç olarak size tahsis edilmiş zaman ve enerjiyi tüketirsiniz. En sonunda, paslanarak ve çürüyerek, aynı etrafınızdakiler gibi (alt-şahsiyetlerin) araba hurdalığında çok "güzel" yatarsınız. Ama bu zamanı ve enerjiyi tamamen farklı bir varlığa - Manevi bir varlık - son dönüşümünüzün gerçekleştiği B varış yerine ulaşmak için amaçlı olarak kullanabilirdiniz.

Anastasia: Bir zamanlar dediğin gibi, insanın maddi dünyada kendisi için inşa ettiği kişisel gücün küçük dünyası ne olursa olsun, o geçici ve fanidir. Bu dünyadaki her şeyin sonu vardır: tüm galaksiler, yıldızlar ve gezegenler yok olur ve insan bedeni çok daha ölümlüdür.

Rigden: İnsanların kendi varoluşlarının bir anlık olduğunu anlamaları zordur ve ölüm hakkında düşünmekten bile korkarlar. Ama insan için ölüm sadece hayatın başka bir formudur, ömrünün seçiminin sonucudur. Onda Hayvan doğasının

hükmettiği bir insan için, bu maddi dünyadan daha büyük bir şey olduğunu kavramak zordur. Ama Şahsiyet kendi üzerinde çalıştığı, sonuç olarak manevi dünyaya temas ettiği zaman, gerçek ve asıl yaratıcı kuvvet olanın manevi dünya olduğunun ve insanın hayatındaki başka her şeyin sadece Hayvan zihninin oyunları olduğunu, ele geçmez bir illüzyonun peşinde koşmak olduğunu anlamaya başlar.

Anastasia: Evet, bu Bilgi gerçekten ilginç ve önemli ve sadece görülen değil görülmeyen dünyanın da tamamıyla farklı anlayışını veriyor.

Rigden: Kesinlikle. Ama, **görünmez dünyada insan yapısı** hakkında konuşmamıza geri dönelim. Maddi dünyanın diğer bilgi nesnelere gibi - dev yıldızlardan en küçük parçacıklara kadar -, insan enerji seviyesinde belirli yansımalar, bir tür kendi "ayna" yansımalarına sahiptir. Farklı zamanlarda farklı insanlar bunları farklı şekilde ifade ettiler, insanın görünmez yapısını gizli bilgi kayıtlarında, kutsal metinlerde ve resimlerde tanımladılar veya kaydettiler. **Bu canlı yansımalarla koşullu olarak "Veçheler" diyelim**, çünkü bunlar oldukça duyarlıdır (insanların varsaydığından daha fazla) ve kendi karakteristiklerine sahiptir. Doğaları gereği, bu Veçheler enerji yapılarını, belirli yerel merkezleri temsil eder. İnsanın görünmez yapısında bunlar fiziksel bedendeki kafa, kollar vs gibi onun aynı ayrılmaz parçalarıdır. Yapının merkezinde (insanın tüm yansımalarının ortasında) Ruh vardır.

Veçheler enerji ve bilgi yapılarıdır ve hem insanın hayatında hem de ölüm sonrası kaderinde önemli rol oynarlar. Büyük yeteneklere sahiptirler ve süptil enerji seviyesinde etkileşimin gerçekleştiği yerde diğer boyutlara bağlanırlar. Bunların sayesinde, insan dünyayı altıncı boyuta kadar maddi dünyanın yüksek boyutlarının perspektifinden etkileyebilir. **İnsanın Veçheleri yapının etrafındaki yerlerine göre ve ayrıca fiziksel bedeni ile ilişkili koşullu yönelimlerine göre isimlendirilirler: Ön, Arka, Sağ ve Sol Veçheler.** Bunlar ana alanları, deyim yerindeyse, toplam insan yapısındaki dört kenarlı tepesi kesik piramidin "canlı kenarlarını" temsil ederler. Bunlar, isimlerine karşılık gelen yönlerde insanın fiziksel bedeninden yaklaşık olarak bir kol uzunluğu mesafede yerleşiktir: ön, arka ve yanlar (sağ ve sol tarafta).

Bunlar hakkında bilgiler kadim zamanlardan bu yana kutsal olarak düşünülmektedir. İlk çağlardan şimdiki günümüze kadar, dünyanın insanların mitolojisinde bunlara bir çok çeşitli referanslar vardır. Örneğin, bu bilgi dünyanın insanların kozmolojik söylencelerinde ve efsanelerinde, büyücülerin, şamanların, rahiplerin ve şeytan çıkarıcıların ritüellerinde bulunabilir. Özellikle, ikincisinin tanımları, belirli geleneksel bir ritüeli gerçekleştirirken çoğunlukla insanın dünyanın dört elementine veya yönlerine, insanın dört ruh yardımcısına

vs başvurduğunu söyler. Çoğu durumlarda, bağlantı linki merkezdir: kutsal efsanelerde bu, insanın enerji yapısının merkezi olan Ruhtur, "beşinci merkez" (diğer durumlarda, buna "birinci merkez" olarak değinilir); pratik ritüellerde, o Şahsiyetin bilincidir.

Böylece, bu tür büyü yapanların dışsal eylemleri, çoğunlukla, ya halk için tasarlanan bir tiyatro oyunu, özünü anlamadan kayıp bilginin taklit edilmesi ya da sadece onun gizlenmesidir. Gerçekte, insanda asıl eylem, onun içsel dünyasında gerçekleşir. Belirli bilgi ve uygulamaların yardımı ile, o sadece kendisini tek bir bütün halinde toplar ve bu Veçheleri işletir. Şahsiyet "kontrol merkezidir". Bu tür birleşmenin sayesinde, insanın görünmez dünyadaki yetenekleri büyük ölçüde genişler. Dikkatinizi bu Veçhelerin insanın astral çiftleri olmadığına çekerim.

Dört Veçhenin her biri, diyelim ki, belirli bir enerji alanını temsil eder. Mecazi olarak konuşursak bu, insanın belirlediği herhangi bir düşünce formuna dönüşebilen "şeffaf bir küme"dir: insanın kendisinin ayna imgesi veya bir hayvanın, ruhun vs bazı imgeleri. Bilincin değişmiş halinde bazı meditasyon tekniklerini yaparken, insanın Veçhelerden birine belirli bir düşünce formu atadığını, dikkatini ona odakladığını, o Veçheyi materyalize ettiğini söyleyebiliriz.

Anastasia: Öyleyse, esasen, bu enerji dalgası halinden maddi parçacığa bir geçiştir: Gözlemci Veçheye odaklanır odaklanmaz, enerjinin süptil maddeye dönüşüm süreci gerçekleşir. Buna göre, bir düşünce formu edinir (insan tarafından ona yerleştirilen imge).

Rigden: Evet, bunda, görünmeyen dünya ile bağlantısı tamamen korunur. Daha önce söylediğim gibi, Dört Veçhenin her biri kendi karakteristiğine sahiptir ve görünür ve görünmez dünya arasında belirli bir bağlantıyı tezahür ettirir. Ön Veçhe önde, insanın fiziksel bedeninden bir kol uzunluğu uzakta yerleşiktir. İnsanın burada ve şimdi yaşamı ile (hem üçüncü hem de daha yüksek boyutlarda) ve şimdiden geleceğe ilerlemesi ile bağlantılıdır. Bu bir tür vektördür ve yaşam şeklinin göstergesidir. Eğer insan manevi olanı seçerse, o zaman bu yol tek bir vektöre sahiptir ve daha yüksek ve son sonuca doğru - Şahsiyetin Ruh ile birleşmesi, yani, manevi özgürlük - çaba göstermenin odaklanmış yönüdür. Bu Veçhe insanın kendini geliştirmesinden, manevi ilerlemeden sorumludur. Özel duygusal bir renk taşır - inancın, manevi sevginin ve gelecek umudunun rengi. Eğer insanın manevi yoldaki niyetleri sabit ise, o zaman bu ayrıca onun için başkalarının dışsal görünmez etkisine veya yabancı saldırgan Veçhelere karşı çok iyi bir koruma olarak hizmet eder. Onun aktivasyonu insanın kendisinin durumuyla görülebilir: ilham almış hissettiği

zaman ve onda pozitif duyguların ve en derin manevi niyetlerin dalgası gözlenebildiği zaman.

Dünyanın insanların efsanelerinde, Ön Veçhe çoğunlukla tek boynuzlu bir at, ayrıca gökyüzü, hava elementi (ruh) olarak belirtiliyordu. Özgür bir kuş şeklinde (şahin veya mitsel gökgürültüsü kuşu, anka kuşu) tasvir ediliyordu. Çoğu kültürlerde, kuş Ruhun, ilahi özün, yaşamın ruhunun, gökyüzünün ruhunun, özgürlüğün, yükselmenin, ilhamın, öngörünün, kehanetin ve "uzay bölgeleri" arasındaki bağlantının sembolü olarak hizmet etti.

Anastasia: Doğrusu. Gerçekte, kuşlar Üst Yontma Taş Devrinde ve bazen bu tasarımların kutsal karakteri üzerine vurgu ile tasvir ediliyordu. Cilalı Taş Devrinde, kuşların üzerinde yerleştirilen solar (güneş) sembolleri ile birlikte resmediliyorlardı.

Rigden: Oldukça doğru, ki bu, bu resimlerin özel önemine işaret eder, elbette, eğer insan gizli işaretler hakkında bilgiye sahip ise. Öyleyse, Ön Veçheye geri dönelim... Dört Veçhenin işlevi hakkında bilgi insan yeteneklerini büyük ölçüde genişletir. Bu konularda temel bilgi eksikliğinden dolayı uyurların (sleepers) sık sık kayıpları gerçekleşir. Örneğin, uyurların çoğunluğu onu kavramadan bile Ön Veçheleri vasıtası ile hareket ederler. Ve böylece, çalışmalarında zayıf performans, zaman harcanmasına ve çoğu zaman operatör için hızlı ölümcül sonuçla biten yüksek enerji tüketimine yol açan büyük bir hata yaparlar. Daha deneyimli uyurlar Sol Veçheleri vasıtası ile hareket ederler. Ama bunun hakkında fazlası biraz sonra.

Anastasia: Uyurlar büyük ölçüde toplum için bilinmezdir. Bu, uygar ülkelerin ulusal güvenlik yapılarında gizli Özel Kuvvetler birimidir. "Halkın bilincinin materyalizasyonu" politikasının küresel toplulukta her yerde gerçekleşmesi ve insan enerji bedenini, çok uzun zamandır zaten bilinmekte olan şeyin varlığını araştırmak için bir bilim yaratmanın çok "kışkırtıcı düşüncesi" ile alay edilmesi oldukça şaşırtıcı. Bu bağlamda, neredeyse tüm uygar devletlerde birbirleri ile rekabet eden bu tür Özel Kuvvetlerin gelişiminde bir artış gerçekleşiyor. Sonuç olarak, onların uzmanları odayı terk etmeden bilgiyi çekip çıkarabiliyor, bazı bireyleri enerji seviyesinde etkileyebiliyor veya bu ülkelerin üst düzey görevlilerini koruyabiliyor.

Rigden: Çünkü bu konuda anahtar sözcük "politika". Bu bilginin uluslar için elde edilebilir olmamasının nedeni budur. Bu arada, bu "uyur" özel teriminin kaynağını biliyor musun? Dedikleri gibi, bir gemiye isim verirken, o yelken açar. Uyur sözcüğü İskandinav mitolojisinden ödünç alındı. Orada en üstün tanrı Odin idi. O bilgelik tanrısı ve sihirbazlığın, büyüünün babası, runik alfabesinin ve

efsanelerin duayeni, rahip, sihirli güç taşıyıcısı idi; şamanik "sezgiye" sahipti, büyümlü sanatları biliyordu, kurnaz ve sinsiy idi ve "insanların yöneticisi" idi. Daha sonra askeri ittifakların patronu ve askeri kavgaların ekicisi olarak hareket etti. Odin, sekiz ayaklı küheylan Sleipnir'e (uyur) sahipti. O sahibini tanrıların dünyasından (Asgard) başka bir "karanlık dünyaya", ölümlerin dünyasına (Niflheim), insanların dünyasına (Midgard) ışık hızında taşıyabiliyordu; başka bir deyişle, dünyalar arasında akıp gidebiliyordu. Efsanelere göre, Odin dev ile "binicilik ile ilgili yarışmada" Sleipnir'in üzerinde yer aldı.

Anastasia: İnsanın dünyasında hiç bir şey değişmiyor, güç ve insanların boyunları pahasına aynı politik ve rahiplere ait yarışmalar hala devam ediyor. Rahiplere ait bu yapı için çalışan ve eşsiz güçlerini hiç bir şeye, Hayvan zihni tarafından köleleştirilen insan zihninin geçici heveslerine boşa harcayan o insanlara acıyorum.

Rigden: Ne yapabilirsin, insanların kendileri kendi seçimlerini yapıyor. Doğuda dedikleri gibi, "Zihni sarsılmaz olmayan, Hakikati bilmeyen ve imanını feragat eden insanda bilgelik asla mükemmel olmaz." Ama konuşmamızın konusuna geri dönelim.

Arka Veçhe arkada, fiziksel bedenden bir kol uzunluğunda yerleşiktir. Bu, bir tür şimdinin gözlemcisi ve geçmişin "tarihçisi"dir. Biriktirilmiş bilgi ile ve sadece bu yaşam sırasında değil, insanın şimdisi ve geçmişi ile bağlantılıdır. Onun için, geçmiş bilginin veri tabanıdır, şimdi bilginin kontrolü ve izlenmesidir, deyim yerinde ise gerçek - zaman modunda, yani, burada ve şimdi. Arka Veçhe bir tür portaldır. Epifiz bezi ile direkt olarak bağlantılı olan "Gözlemci"dir. Bu portal sayesinde, belirli meditatif tekniklerde ustalaştıktan sonra, geçmişte herhangi bir noktaya "tünel açmayı" başarmak mümkündür. Arka Veçhe genellikle balık, fok (örneğin, Kuzey insanların geleneklerinde), kertenkele, fil, kaplumbağa şeklinde tasvir edilir; geçmişin derinliklerine dalan, su elementi ile ifade edilir. Sibiryalı insanlar kuş ve mamutun bir tür karşıtı hakkında mitolojik referansları korudular ve bu, Sümerlerde kuş ve balık idi. Arka Veçhe ayrıca insanın geçmişini sembolize eden insan yüzü olan bir ruh olarak tasvir edilebilir.

Sağ Veçhe insanın fiziksel bedeninin sağında bir kol uzunluğunda yerleşiktir. Bu esasen, insanda Hayvan doğasının bileşen kısımlarından biridir. Daha doğrusu, Sağ Veçhe bir çok nitelik olarak farklı fonksiyonlara, insanda baskın olan şeye bağlı olan tezahüre sahiptir: Manevi doğa veya Hayvan doğası. Sağ Veçhe bu dünya ile yakından ilişkilidir. Hayvan doğası tarafından hükmedildiği zaman, insanda onun tezahürünün ana duygusal karakteristikleri saldırganlık, moral bozukluğu veya korkudur. Eğer insan tarafından doğru şekilde kontrol edilmezse, o zaman çoğunlukla onun "saldırılarına" maruz kalır. İkincisi kötü

düşüncelerin veya negatif hisleri uyandıran düşüncelerin akışı şeklinde ve ani depresyon hali dalgası şeklinde hissedilir. Onun saldırıları bilincin belirli bir problem seviyesinde daralması ile karakterize edilir, ayrıca moral bozukluğu, öfke, açgözlülük, gücenme, kendini suçlama, herhangi bir fantezinin veya illüzyonun tezahürü, düşüncelerin aynı problem üzerinde dönüp durması şeklinde karakterize edilir. Ama bu, insan dikkatini bu düşüncelere verdiği zaman gerçekleşir.

Tüm dört Veçhenin, belirli duygusal durumların çeşitli dalgalanmalarına karşılık gelen belirli düşüncelerin "doğumunu" tetiklediğini işaret etmeliyim. Ama Veçheler sadece Şahsiyetin seçtiği o düşünceleri canlı tutar ve büyütür (özellikle Hayvan doğası hüküm sürdüğü zaman, bir durumu tanınmayacak kadar saptırır, "önemsiz şeyleri dağ gibi büyütür"). İnsan seçime sahiptir, Veçhenin tercih edeceği ve dikkatini vereceği düşünceleri, basitçe söylersek, kimi dinleyeceğini seçer. Ama seçimini yapar yapmaz, yani, belirli düşünceleri tercih eder etmez, bu düşünceleri tetikleyen bu veya o Veçhenin aktif çalışması başlar.

Anastasia: Bu arada, bir keresinde insanlarda Sağ Veçheyi aktive etmek ile ilişkili olan insanlarda saldırganlık, öfke ve negatif duyguları teşvik eden fikirleri kitlelere bulaştırma, zihinsel manipülasyon, gizli etki denilen süreçlerden söz ettin.

Rigden: Bu böyle. İnsanlarda Ön Veçhenin kısıtlanması ve onların yan Veçhelerinin aktivasyonu, bu şeylerde deneyimli uzmanlar tarafından gerçekleştirilir. Bu tür etki hipnoza benzerdir.

Meditasyonda, insan Sağ Veçhenin etkisini hissedebilir ve gözleyebilir, bu akışın nereye ve nasıl gittiğini anlayabilir: sağ taraftan aşağıya doğru bir baskı şeklinde hissedilir (dışarıdan içeriye). Ama, eğer insan bu Veçheyi disipline sokarsa, yani, eğer düşünceleri ve duyguları üzerinde katı kontrol uygularsa, negatif hislerden kaçınırsa, Manevi yöne sağlam bir şekilde tutunursa, süptil madde dünyasında iyi - yönelimli olan etkili bir yardımcı elde eder ve başka insanların aynı Veçheleri ile çok boyutlu bağlantıya sahip olur. Ve, tekrarlıyorum, bu bağlantı zaman ve mekana bakmaksızın gerçekleşir.

Kutsal resimlerinde, farklı insanlar genel olarak Sağ Veçheyi bazı kuvvetli veya saldırgan totem hayvanları şeklinde, örneğin, beyaz kaplan (Kırgız şamanları), ayı, aslan, leopar, maymun vs veya mitsel Koruyucu, ruh şeklinde tasvir ettiler. Saldırganlığın, korkunun veya olağandışı kuvvetin söz edildiği her zaman bunun bahsi arkaik mitsel ve ritüel geleneklerde kaydedilir. Bunlar genellikle bu Veçheyi sembolize eden element olarak ateşi ifade ettiler.

Sol Veçhe fiziksel bedeninin solunda bir kol uzunluğunda yerleşiktir. Bu Veçhe Ahriman'ın dünyası ile, maddi prensibin kutsal bilgisinin dünyası ile bağlantılıdır. Büyük sayıda özellikler ve fonksiyonlar ile donatılmıştır. Ama yine, Bunların Şahsiyet tarafından kullanımı insanda neyin baskın olduğuna dayanır: Manevi veya Hayvan doğası. Hayvan doğası hüküm sürdüğü zaman, Sol Veçhe hilekarlık, gurur, aldatma ve ayartma ile karakterize edilir. Bu, her şeyi en iyi olası ışıktaki sunan akıllı ve kurnaz Veçhedir, tek amacı insanın dikkatini ana amaçtan uzaklaştırmaktır - manevi yoldan. Eğer Şahsiyet bu Veçheyi doğru şekilde kontrol etmezse, insanda şüpheleri tetikler ve manevi yoldan saptırır. Sağ Veçhe körelmiş saldırganlık ve öfke ile ilişkili iken, diğer taraftan Sol Veçhe mantığı ile kazanabilir, Hayvan doğasından gelen, mantık zincirini inşa etmede bilincin netliğini gösterebilir. Ön Veçhede olduğu gibi, insanı yeni bir şeyler aramaya iter, ama maddi yönde, insanın daha fazlasını hak ettiğini veya başkalarından daha önemli olduğunu telkin eder. Genelde, megalomanya fikri ve başkaları üzerinde gizli güç susuzluğu, bilinçte Hayvan doğası hükmettiği zaman Şahsiyete saldırılarının temelidir.

Bu tür düşünceler insanı ziyaret ettiği zaman, meditasyon halinde dışarıdan gelen baskı izlenebilir: sol taraftan aşağıya doğru baskı şeklinde hissedilir. Eğer insan kendisini ve düşüncelerini çoğunlukla disipline sokarsa, manevi yola istikrarlı şekilde tutunursa, o zaman Sol Veçhe de kişisel bir yardımcı ve kutsal konular üzerinde özel bir "bilgi kaynağı" haline gelir. Kadim ilmi eserlerde, Sol Veçhe yaygın şekilde ya dehşet verici bir canavar veya akıllı ve kurnaz bir hayvan, örneğin kurt, çakal, mitsel canavar, ejderha, yılan olarak veya Koruyucu ve ruh olarak tasvir edilir veya refere edilir. Çoğunlukla, belirtilen element toprak veya daha doğrusu bu dünyada geçici değerlerin sembolü olarak küllerdir.

Anastasia: Okuyucular için Ön Veçhenin ve kısmen Arka Veçhenin (burada ve şimdi bilginin kontrolü ve izlenmesi modunda) insanın manevi kişisel gelişiminde aktif yardımcıları olduklarını netleştireceğim. Aynı zamanda, yan Veçheler (Sol ve Sağ Veçheler), ayrıca Arka Veçhe (geçmiş hakkında bilgini veritabanı ile) diğer insanların Veçheleri ile çalışan uyurların fonksiyonlarından fazlasını gerçekleştirir ve ayrıca insanda Hayvan doğasının aktivasyonu sırasında anahtar bir rol oynarlar.

Rigden: Bu doğru. Özellikle Sol Veçhe en bilgilendirici olandır; bilgiyi elde etmede ve objenin ruh halini ve arzusunu manipüle etmede şampiyondur. Aktive edildiği zaman, ona dışsal olarak direnmek zordur. Ama bu, ayrıca bu tür aktivasyonun ev sahibi için tehlikelidir, çünkü bu da onu yoldan çıkarabilir. Eğer saldırganlık, moral bozukluğu veya korku ile baskılama hakkında konuşuyorsak - Sağ Veçhe bundan sorumludur. Ama tüm bunlar gözlenen objenin Hayvan doğasının hakimiyeti altında çalışır. Bu nedenle, eğer insan boa

yılanının önünde bir tavşan pozisyonunda olmak istemiyorsa, manevi dalgada yaşamayı, Vicdanlarına göre yaşamayı öğrenmeleri çok önemlidir. Aksi takdirde, dedikleri gibi, "Vicdan uyuduğu zaman, şeytanlar fısıldar."

Bu Veçheler görünmez dünyada spesifik amaçları ve hedefleri gerçekleştirmek için elverişlidir. Bu Veçheler insan manevi gelişiminde yardımcı olan görünmez dünyadaki bir tür "zeki, canlı enstrumanlardır", elbette, eğer bunları nasıl kullanacağını ve kontrol edeceğini bilirse. Eğer her şeyden önce düşüncelerinin saflığı ile ilişkili bu tür kontrolü uygulamazsa, o zaman bu yan Veçheler onu kontrol eder; başka bir deyişle, Hayvan doğasının hakimiyeti ile onun üzerinde kontrolü kazanırlar. İnsanın yan Veçhelerini nasıl kontrol edeceğini ve idare edeceğini öğrenmek için, bunların ne olduğunu ve nasıl çalıştıklarını anlamayı öğrenmek gereklidir.

İçinizde bunların tezahürlerini, maksimum aktivasyonunu izleyebilmelisiniz. Aktivasyon genellikle tek ve aynı "zihinsel alışkanlıklar", negatif ve bencil düşünme şekline dayanan Şahsiyetin psikolojik "kancaları" şeklinde tezahür eder. Hayvan doğasının hakimiyeti altında, yan Veçheler bilinçte hangi negatif veya pohpohlayıcı düşünceleri aktive edebileceklerini ve bu amaçla hangi dışsal imgeleri kullanabileceklerini umursamaz (genellikle insanların kendi zihinsel sıkıntıları için başkalarını suçlamalarının, asla kendilerini suçlamamalarının nedeni budur). Yan Veçheler için en önemli şey insanın kendisinin dikkatinin gücüdür, bunun sayesinde onun üzerinde etkilerini artırır; mecazen konuşursak, onu kendilerine bağımlılığa uyuştururlar.

Çoğu insan, olağan üçüncü boyut dünyasının maddi perdesi nedeniyle kendi Veçhelerinin günlük hayatta nasıl fonksiyon yaptığını bilmez ve anlamaz. Ve bu insanların çoğu zaman bunların tezahürleri ile karşılaştıkları gerçeğine rağmendir. Sonuç olarak, diğer insanları düşündüğümüz zaman - aile yakınlarımızı, dostlarımızı, akrabalarımızı vs (kişisel temasımız olan ve bundan dolayı auraları ile temas kurduğumuz insanları), aslında direkt olarak onların özleri ile temas kuruyoruz. Eğer manevi bir tarzda, pozitif bir şekilde düşünürsek, o zaman Ön Veçhelerimiz arasında uygunluk sağlanır ve eğer maddi tarzda, negatif bir şekilde düşünürsek, o zaman karşılık gelen yan Veçheler birbirleri ile temasa geçer. Bu nasıl gerçekleşir? İnsan bir düşünceye sahip olur olmaz, düşüncesini belirli bir insana odaklar odaklamaz, o zaman onunla düşünmekte olduğu kişinin karşılık gelen Veçheleri arasında süptil enerjiler seviyesinde ilgi değiş tokuşu gerçekleşir. Örneğin, on yıldır görmediğimiz birini henüz düşündük ve o aynı gün hemen bizi aradı veya ziyaret etti. Veya bu bazen bir konuşma sırasında gerçekleşebilir, insan muhatabının tam olarak ne söyleyeceğini önceden bilir, onun ruh halini ve bir şey söylemeden önce düşüncelerinin akışını hisseder. Buradaki sebep nedir? Bu

tam olarak Veçhelerin etkileşiminin tezahürüdür. Bu sadece Veçhelerimizden birinin, başka bir insanın karşılık gelen Veçheyi ile temasa geçmesidir. Sonuç olarak, Veçheler için, bizim anlayışımızdaki ne zaman ne de mekan vardır. Onlar farklı yasalar ile yaşar. Bunlar Şahsiyetin başka dünyalar ile bağlantısında bir tür araçlardır.

Düşüncelerinin saflığı hakkında özellikle dikkat etmeyen (dışarıdan gelen etkiye açık olan) bir insanın günlük işleri ile meşgul olması ve aniden, hiç neden olmadan öfkelenmesi veya açıklanamaz korku hissetmesi çoğu zaman gerçekleşir. Aslında, bunun nedeni bilgi değiş tokuşunda bulunur. Bu değiş tokuş farklı türlerde olabilir, daha önce sözünü ettiğimiz alt-şahsiyetlerin bilgisel tezahürleri şeklinde, insanın yan Veçhelerinin insanların karşılık gelen Veçheleri ile etkileşmesi ve başka nedenlerle de. Ayrıca nerede olduklarına ve birbirlerini tanıyıp tanımadıklarına bakmaksızın belirli bir bireyde veya bir çok insanda Hayvan doğasının aktivasyonunun, onun sisteminde Hayvan zihninin iradesini tezahür ettirmesi olabilir (insanın şüphelenmediği bir nedenle). Manevi yolda yürüyen her insanın bu tezahürlerin farkında olması, düşüncelerini kontrol edebilmesi ve ona, yaşamına yabancı olan Hayvan zihninin iradesinin herhangi bir müdahalesine izin vermemesi bu nedenle önemlidir.

Anastasia: Çoğu durumlarda, günlük hayatta kendileri bundan büyük ölçüde sıkıntı çekmesine rağmen, görünmez dünyadan gelen etkinin bu tür mekanizmalarının varlığını anlamaz ve hatta şüphelenmez.

Rigden: Evet, insanlar bunun farkında olmayabilir veya bunu bilmeyebilir, ama tercihlerini hangi düşüncelere vereceklerini seçen kendileridir. Ve görünmez dünyadan etki mekanizmaları büyük ölçüde değişebilir. Eğer insan Hayvan doğasının hakimiyeti halinde ise, o zaman açılması ve dengeden çıkması için, yan Veçhelerin yardımıyla görünmez bir şekilde onda negatif bir dalgalanmayı tetiklemek konusunda, görünmez bir şekilde onu kışkırtmak oldukça kolaydır. Başka bir deyişle, onunla rezonansa girmek. Ve o zaman, kendi enerjisini kullanarak, onu kontrol eden yan Veçhelerini direkt olarak etkiler. Bu arada, *Ezoosmos* kitabında bahsettiğin Kandouk'lar aynı şekilde davranırlar. İnsanlarda negatif hisleri tetiklerler ve sonra bilinçlerinin kontrolünü elde ederler. Bu bilgi ayrıca kadim zamanlarda rahipler tarafından kullanılmakta idi ve bugünün Archon rahipleri bu teknikleri insanlar üzerinde görünmez etki aleti olarak azami derecede kullanıyorlar. Ama bu bilgiye sahip olan yalnızca Archonlar değildir. Bazı uyurlar da işlerinde bu teknikleri kullanırlar. Sonuç olarak, bu sadece bir alettir. Tüm bunlar bunu kimin, nasıl ve hangi amaçla kullandığına bağlıdır.

Anastasia: Lütfen okuyuculara yan Veçheler bu şekilde aktive olduğu zaman, Ön ve Arka Veçhelere ne olduğunu açıklar mısınız?

Rigden: Genel olarak, yan Veçheler Hayvan doğasının hakimiyeti altındaki bir insanda (negatif düşüncelerin tezahürleri ile görünmez olan veya başka insanlarla konuşmada insanın duygusal patlamaları) aktif şekilde çalıştıkları zaman, Ön ve Arka Veçheler kendi gerçek amaçlarına - insanın manevi kendini geliştirmesinde yardım - hizmet etmek yerine onların ihtiyaçları için yan Veçheler tarafından sömürülür. Ve Hayvan doğasının ihtiyaçları, aynen tüm maddeler gibi, tek ve aynıdır ve hakimiyet için mücadeleye indirgenebilir. Sonuç olarak, Arka Veçhe, etki, saldırganlık, manipülasyon, kendi çıkarına odaklanma vs için mücadelenin aktivasyonunun olduğu farklı yaşam durumları hakkında hafızadaki anlar vasıtası ile aktif şekilde taramaya başlar. Ve Ön Veçhe bu zaman sırasında kendi niyet edilmiş amacı için pratik olarak çalışmaz, sadece ara sıra gelecek umudu duygusunu aktive eder, ki bu insanın bilinci tarafından (düşünce kalıpları ve materyal düşünme şekli) maddi dünyada gelecekteki refah umuduna başarılı şekilde saptırılır. Ama bu durumda insanın kendisi suçlanır, çünkü zihninde hangi düşünceleri tercih etmeyi seçen odur.

Anastasia: Ve eğer insanda Manevi doğa hüküm sürüyorsa?

Rigden: O zaman, her şey nitelik olarak farklı bir şekilde gerçekleşir. İnsan kendi düşüncelerini kontrol etmeye, kendini eğitmeye, manevi gelişime ve kendini mükemmelleştirmeye daha çok odaklanır. Ön Veçhe onda aktif şekilde çalışır, düşüncelerinin disiplini sayesinde, şu şekilde söyleyelim, yan Veçheler bir tür Nöbetçiler gibi ilave fonksiyon gerçekleştirirler. O zaman, Arka Veçhenin okuduğu saldırgan, manipüle edici bilgi dışarıdan gelse bile, insanı rahatsız etmez, çünkü Ön Veçhesi aktive olmuştur. Zihinsel olarak, sadece bu bilgiyi görmezden gelir. Aynı zamanda, düşüncelerin disiplini ile kontrol edilen yan Veçheler, istenmeyen gelişmelerin engellenmesine katılmanın yanısıra, gerçekte, yetenekleri ve diğer boyutlar ile karşılıklı bağlantıları sayesinde, görünmez dünyanın tanınmasına yardımcı olurlar. Bu nedenle Gerçek bir İnsan olmak ve Manevi doğanın pozisyonları ile yaşamak önemlidir.

Anastasia: Kendi deneyimimden ve grubumuzun deneyiminden biliyorum ki, insanlar pratikte kendi Veçhelerinin bilisi ile karşılaştıkları zaman, başlangıçta onlarda deyim yerinde ise, görünmez dünyada kendileri ile buluşmaktan farklı duygular (şaşırmaktan korkuya kadar) ortaya çıkabilir. Belki bu, çocukluktan itibaren kendimizi üç boyutlu uzay perspektifinden görme alışkanlığı nedeniyledir ve kendini tamamıyla farklı bir şekilde ve yoğunlukta başka boyutların perspektifinden seyretmenin şaşkınlığı nedeniyledir.

Rigden: Bu doğaldır. Veçhelerini tanımanın erken aşamalarından itibaren, her yeni fenomenonda iki duygunun karışımına ve mücadelesine - korku ve aşırı merak - neden olduğu zaman, üç boyutlu dünyada yaşam deneyimi ile bilincinde sabitlenmiş alışkanlığı henüz yenmedi. Onda hangisi kazanırsa, bilişinin sonucu o olacaktır. Bu tür korku sadece yanlış bir seçimdir, Hayvan doğasından gelen, insanın dikkatinin gücünü ona yatırdığı ve bu nedenle, onu materyalize ettiği bir duygudur. İnsan dünyayı tanımakta manevi özgürlüğe sahip olmalıdır; yani, sağlam seçim, kendini bilme ve yüksek manevi dünyanın peşinde olmak vasıtası ile bu tür korkulardan özgürleşmelidir. Manevi bilişte daha deneyimli olan insan, onun önünde ortaya çıkan görünmez dünyadan korkmaz. Basitçe bu bilgiyi kullanmaya başlar, onun tarafından gözlenen Veçhelerin kendi bütüncül parçaları olduğunu kavrar. Gerçekte o, karmaşık gerçeğin çeşitli tezahürlerindeki kendisidir.

Anastasia: Evet, dedikleri gibi: "Tanrı gereksiz olan hiç bir şey vermez."

Rigden: Oldukça doğru. Bu Veçhelerin varlığı insan seçimi ile veya daha doğrusu bunun için koşullar yaratma ve Şahsiyete belirli bir derecede özgürlük verme ile ilgilidir. İnsanın tüm bu çok boyutlu yapısının amacı budur. Yan Veçheler var olmasaydı, maddi dünyanın arzuları ile manevi tutkular arasında, "iyi ve kötü" arasında seçme özgürlüğü olmazdı. Bu nedenle, sınırlı durumlarda varoluşuna rağmen (maddede hapsedilmiş), insan hala Ruhu hissedirdi ve sezgi ile Tanrıya doğru yürürdü. Ama, bu farklı Veçheler ile alternatif bir seçime sahip: öfkeyi, saldırganlığı, kıskançlığı, gururu ve maddenin sonsuz arzularını seçmek veya dikkatinin gücünü tüm bunlara vermemek, manevi tarafta durmak ve sadece tek bir şeyi arzu etmek - manevi özgürlük ve Tanrıya doğru ilerleme.

İnsanın manevi gelişimi, mecazi olarak tekrarlayan kaymaları olan bir arabanın hareketi ile karşılaştırılabilir. İlk önce, insan bilinci bir duygusal halden diğerine sıkça ve kontrol edilemeyen şekilde değişir. Bu, hala hız pedalı ile frenleri karıştıran deneyimsiz bir sürücü ile karşılaştırılabilir. Düşüncelerin disipline edilmesi ve bilinç halinin kontrolü, aynı zamanda toplam hareketinin net yönünü sürdürürken - yaşam görüşü ve ana seçim - kendisini, duygularını, dileklerini ve düşüncelerini kontrol etmeyi öğrenmek için tam olarak insanın girişimidir. Yani, hayatı bilinçli şekilde ve tam sorumluluk ile yaşamak, manevi yöne net bir şekilde odaklanmak ve bunu sürekli olarak dikkatinin odağında tutmak. Mecazen konuşursak, herhangi küçük kaymalara rağmen, arabayı amaca sürme niyetidir. Doğal olarak, kendinizi ne kadar sık kontrol ederseniz ve yolunuzda ne kadar çok dikkatli olursanız (ve sadece şaşkın durmamak, yan Veçhelerin düşüncelerine ve duygularına dikkat etmek), hareketinizin hızı (manevi gelişim) o kadar yüksek olur.

Anastasia: Bu iyi bir örnek. Eğer bunun hakkında düşünürseniz, insanların çoğunluğu yan Veçhelerinden gelen düşüncelere dikkat ederek manevi anlamda hayatlarını bilinçsiz şekilde yaşıyor. Kendilerinden önce, küçük günlük amaçlar ve maddi görevler oluşturuyorlar; örneğin, biriktirmek, çalmak, satın almak, ailede, işte, toplumda geçici önem iddia etmek vs. Mecazen konuşursak, yakıtlarını (yaşam enerjilerini) boşuna yakarak arabalarını daireler çizerek sürüyorlar.

Rigden: Bu sadece onların hayatlarını kendi içsel seçimlere göre yaşamalarıdır - gerçekte, Archonların sisteminin onlar için hazırladığı sınırlı, boş hayatları yaşıyorlar: sınırlı bilinç ve dar ilgi alanları ve günlük kaygılar ile sabahtan geceye kadar bir "robot" olmak. Ama bunların hepsi, insanı kendilerine inandırmaya ve Hayvan zihninin programlarından biri olan bu uydurma sistem için çalışmaya yetecek kadar dünyada abartılmakta olan geleneklerdir. Gerçekte, kendisini bu üç boyutlu dünyaya zincirleyen insanın kendisidir, çünkü onun için bu materyal değerler sisteminde bir köle olmak, kendi manevi emeği ile, Sosuzluğa kişisel geçiş olarak gerçek Özgürlüğü kazanmaktan daha kolaydır. İnsanın yaşamı kendi ellerindedir, kendi seçme hakkındadır, kendisini mükemmelleştirme ve kendi üzerinde çalışma arzusundadır.

Anastasia: Evet, özellikle bilgi teknolojisi çağımızda, farklı ulusların manevi mirası hakkında bilgi çeşitliliği insanlar için elde edilebilirdir. Arayın ve bulacaksınız.

Rigden: Fizikten matematiğe, felsefeden kutsal bilgiye çeşitli alanlarda bilginin geniş yelpazesine sahip olan ortaçağ bilgini Ömer Hayyam'ın şu satırları var:

“Yememize ve uyumamıza neden olan
Dörtlü tarafından ıstırap çekmeye zorlanıyoruz.
Ama bütünden yoksun, başlangıca geri döneriz -
Bir kez daha hiçliğe geri döneceğiz.”

Anastasia: Ömer Hayyam insanın dört Veçhesini biliyor muydu?!

Rigden (gülümser): Ve bu Ruba'isini nasıl buluyorsun?

*Dört elementten doğmuş, sözü dinliyorsun
Dalkavukluğun duyulmadığı, gizli bir dünyadan!
Sen bir canavar, bir insan, kötü bir ruh ve bir meleksin;
Tüm göründüklerin içinde birlikte saklanıyor.*

Veya Ömer Hayyam'ın başka bir mısrası:

Mutluluğun kökünden, sonsuz kutlama dalı büyüdüğü zaman,
 senin için bedende hayat sanki dar giysilermiş gibi olduysa,
 Maddi olana, yolculuk otağına güvenme doğrusu,
 Çünkü ondaki o dört kadim kazık o kadar sağlam değil.

Anastasia: Mutluluğun kökünden büyüyen sonsuz dal? Bu solar pleksustaki "Lotus Çiçeği" ile mecazi bir karşılaştırma mı? Otağ piramit yapısını işaret ediyor. Dört kadim kazığın dört Veçhe olduğu ortaya çıkıyor. Ek olarak, bunların ilksel mitolojik imgeleri burada mevcut: canavar Sağ Veçhe, insan insan geçmişi ile Arka Veçhe, kötü ruh Sol Veçhe ve melek Ön Veçhe. Bu şaşırtıcı! Belki Veçheleri bilmeseydim, bu sözcükleri maddi kavramlar ile ilişkilendirirdim. İnsanların Ömer Hayyam'ın şiirlerinde yansıtılan bilginin yarısını bile bilmedikleri ortaya çıkıyor.

Rigden: Bu sadece, onların bilginin anahtarını güvence altına almak için gerekli daha derin öğrenim süreci ile canlarını sıkımlamalarıdır... İnsan yapısı hakkında konuşmaya devam edelim: Daha önce söylediğim gibi, dünyanın insanların kültürel, mistik ve dini gelenekleri, söylenceleri ve efsaneleri tek bir merkezi - Ruh - olan insanın ana dört Veçhesinin bir çok bahislerini korudu.

Anastasia: Bir keresinde bize kadim Mısırlıların insan varlığını oluşturan beş elemente sahip olduklarını anlattığını hatırlıyorum: Akh, Ba, Ka, Khat ve Khu. Bu bilgiyi *Sensei Bölüm 4* kitabında kaydettim. İnsanların bu bilgiye nasıl tepki gösterdikleri şaşırtıcı; ama o zaman, benim tepkim benim zamanımda oldukça benzerdi. Sanki insanlar kendileri için yeni bir şey keşfetmişlerdi. Bunun hakkında eskilerin kayıtlarının bizim zamanlarımıza eriştiği gerçeğine rağmen, bir çok okuyucu böyle bir bağlamda Ruh kavramını kesinlikle düşünmedi. İzlenim bilginin var olduğu, ama bunun anahtarının zamanda kaybolduğudur. Ve insanlara, sadece kendilerini ve dünyada neler olup bittiğinin anlayışının değil, ama aynı zamanda insanlığın kadim hazine sandığından gizli bilginin değerli anahtarını veren senin açıklamalarıdır. Bu nedenle, kişi insanları da anlayabilir: bugün onlara Ruh hakkında alternatif bilgi olarak sunulan şey (bazı geleneksel dinlerin öğretilerinin yanısıra) çoğunlukla Batı felsefesinin kitaplarıdır, ki şimdi açıkça anladığım kadarıyla, bunlarda bir çok şey insan zihninden yazılmıştır.

Rigden: Ne yapabilirsin; insanlar basit şeyleri karmaşıklığa eğilimli...

Anastasia: Aslında... Ama öyle olsa bile, değinilen şeyin tam anlayışına sahip olan bir insan zamanla birikmiş olan şeyin döküntülerini kolayca bir kenara

kaldırabilir ve özü anlayabilir; elbette, ilksel Bilgiye sahip olması şartıyla. Başlangıçtaki bilgiyi kaybeden sadece toplumdur. Bundan dolayı tüm sıkıntılar. Senin bilgin ilksel Bilginin asıl özünü geniş ölçüde açıklıyor. Bunun, modern insanın kendi hakkında, kendi Veçheleri hakkında, Ruh hakkında ve her zaman insanların bu bilgiye eklediği önemi öğrenmesi, "sadece ilginç"ten fazlası olacağını düşünüyorum.

Rigden: Aslında, bugün bu bilgi maalesef karmaşık ve dışsal ayinler, ritüeller, dört elemente başvurma, ana yönler, mitsel ruhlar, insan ile ilişkili olan hayvan yardımcılarının imgeleri şeklinde ve insan varlığının bu özleri hakkında bilginin görülebileceği özelliklerinde maskelenmiştir.

Veçheler hakkında kutsal bilgi Kuzeyin, Avrupa'nın, Sibiry'a'nın, Asya'nın, Güney ve Kuzey Amerikalıların ve Afrika'nın bir çok kadim insanların gizli sembollerinde gizlenmiştir. Başka insanların kutsal, manevi bilgilerini saklayan ve görünmez dünyayı tanıma tekniklerine sahip olanlar tarafından daha ayrıntılı olarak biliniyordu: şamanlar, büyücüler, dini rahipler vs. Örneğin, ritüel törensel uygulama ile birbirine yakından geçmiş olan şamanik mitoloji (Buryatlar, Altay insanları, Moğolları kapsayan Kuzey Asya insanların Şamanizmi) aşağıdaki kavramları muhafaza etti. Örneğin, bir şamanı iki anlamlı doğada bir varlık olarak görmek - yarı insan ve yarı kuş veya Kanada geyiği, ayı ya da Mançuryalı kuzey Amerika geyiğine benzeyen bir yaratık. Ayrıca şamanın hayvana benzer çiftlerinden de bahsedilir, bunlardan asıl olanına "mat'-zvere", yani, canavarların anası adı verilir.

Anastasia: "Mat'-zvere"? Merak ediyorum, bu isim nereden geliyor?

Rigden: Her şeyden önce, Kuzey Sibiry'a insanların mitolojisine göre (örneğin, Stony Tunguska'nın Evenk'leri, Ural, Ob ve Yenisei ırmak havzası) Evren dişil prensip, dünyanın Büyük Anası, tüm yaşayan yaratıkların Büyükannesi, Evrenin Hanımı ve hayvanların annesi formunda sunulmaktadır. Beyaz şamanların, yüksek cennet dünyasına kendi astral yolculuklarını yaparken, sihirli güçlerinin bütünlüğünü elde etmek için "Evrenin tüm dünyalarının yollarını" geçtiklerine inanılıyordu; ama asıl bölümlerini sadece *cennetsel hanımlardan* alıyorlardı. Böylece, *yukarıdan yaratıcı güç* veya bizim dilimizi kullanırsak, onlara *dünyanın cennetsel Hanımı* tarafından verilen Allat gücü ile donatılıyorlardı.

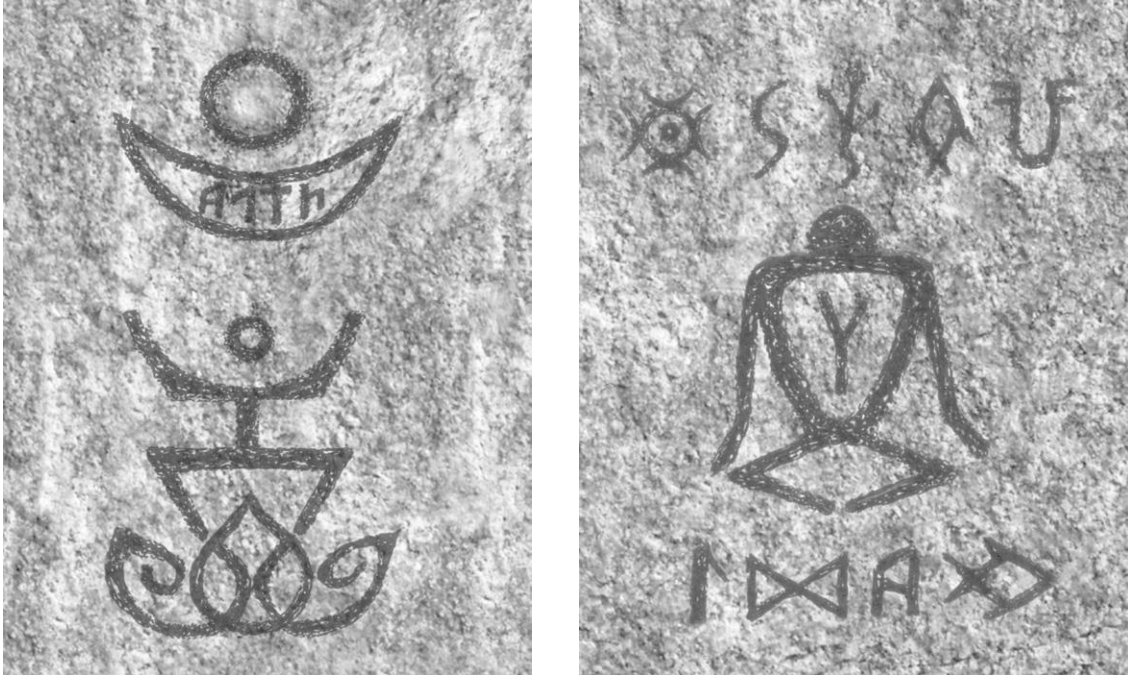
İkinci olarak, geçmişte, görünmez dünyanın kutsal bilgisine sahip olanlar çoğunlukla kadınlar idi, çünkü, doğaları gereği, onlar görünmez dünyayı daha süptil, sezgisel bir şekilde hissederler. Yaradılışın, yeni yaşamın doğumunun gizemi kadın ile, dişil prensip ile bağlantılıdır. Başka deyişle, kadim zamanlarda, manevi, sakral bilgi şamanlar tarafından değil şamankalar (kadın şamanlar)

tarafından korunuyordu ve gelecek nesillere aktarılıyordu. Daha sonra, bilinç halini değiştirme şamanik uygulamasında ustalaşmakta erkeklerden daha kuvvetli oldukları düşünülenler kadınlardır. Bilim insanları şimdiden farklı kült nesnelere, süslenmiş haçlar, gizemli semboller, süslü tılsımlar ve özel ritüel parçaları ile birlikte çok fazla kadim kadın gömü yerleri keşfetti. Uçuşan saçlar, alında "üçüncü göz" ve kutsal bilgiyi belirten bazı işaretler olan kızların bir çok bilinen kadim taş çizimleri ve heykelleri vardır. Hatta Rusya'daki dört bin yıl eski bulguları alalım, örneğin, Yenisei kıyılarında, Lena'da, Sibirya'da Angara'da veya kadim kayalıkların resim yazılarında, gezegenin en derin gölünde - Baykal.

Üçüncü olarak, daha yüksek dünyalar ile bağlantılı olan insan Ruhu genellikle "*annenin biri*" olarak adlandırılıyordu. Örneğin, Yakutlar gibi Kuzeyin insanları hala ilginç ifadeleri korudular. Kadim zamanlarda, onların ataları, insanın normal bir şekilde yaşaması ve düşünmesi için, doğumda alınan soul-koot'un aşağıdaki bileşenlerinin onda mevcut olması gerektiğine inanıyorlardı: annenin ruhu (iye-koot), yaşam gücü ve psişik güç (sur), dünyasal ruh (buor-koot) ve hava ruhu (sulgyn-koot). İnsanın ölümünden sonra, annenin ruhunun ve psişik gücün (sur) yaratıcılarına geri döndüğü, dünyasal ruhun küller ile birlikte toprağa gittiği ve hava ruhunun havada çözüldüğü düşünülür. Bundan başka, şamanlar için, bu ruhların her biri özel yetiştirilme ve özel bir enkarnasyon alır.

Anastasia: Şaşırtıcı. Bir kaç insanın sayısı küçük olan dünyanın o insanların arkeolojik ve etnografik araştırmasına dikkat göstermesi yazık. Çünkü görünen o ki, onlar bugünün abartılmış dinlerinde ve modern inançlarda bulunabilen aynı bilgiyi korudular. Sen bize biraz önce Rusya'nın Kuzeyinin insanlarını anlatıyordun ve bu konu üzerine araştırma raporlarında bazı ilginç bilgiler ile karşılaştığımı hatırladım. Örneğin, Yakutlar belirli hayvanlara, *ölen ve dirilen canavar* fikri ile ilişkili olan ritüel ibadetine karşı özel bir tutuma sahip idiler. Sonrakine Kuzeyli insanlar tarafından ya ayı ya da balina formunda saygı gösteriliyordu. Bilgi tanrısının (Bilge Kağan) yedinci cennette yaşadığına inanılıyordu. Bundan başka, Yakutlar "çocuğun ruhunun yuvasını yapma" ritüeline sahipti, yani, çocuğun gelecek ruhu için *sekiz gövdesi* olan özel bir ağaçta özel bir yuva inşa ediliyordu. Şamanik mitoloji bir yumurtadan dünya yaratımı motifine sahipti, kuş şeklinde Ruh kavramı vardı, ölümden sonra insanın kaderi, sözünü ettiğin Tanrının armağanı (koot-sur) hakkında ve insanın tüm yaşam yolculuğunu belirleyen ve ayrıca senin sayende farkında olduğum Bilgiden bir çok başka şeyler. En önemlisi, *işaret sistemine*, giysilerde, süslemelerde ve büyü parçalarında özel süsler formunda önemli bir rol tahsis ettiler. Bunu, aynen dünyanın diğer insanları gibi, gizli bilgi olarak gördüler. Dört Veçheye gelince, dediğin gibi, Yakutlar da şamanın ruh yardımcıları kavramına sahipti.

*Şekil 7. Altay Dağlarının Petroglifleri (taşa kazınmış şekiller)
(Kosh-Agachsky Bölgesi, Altay Cumhuriyeti, Rusya).*

Rigden: Pekala, sadece Yakutlar değil, başka insanlar da bunlardan bahsederler. Özellikle, şamanın kullanımında ruh yardımcıları vardır, ki o aynı ritüel şarkılarında bunlara "kuvvet", "takım", "ordu" adı verilir. Bunlar çoğunlukla hayvanlar, balık, kuşlar veya bazı eylemler gerçekleştirme amacı ile başka dünyaya yolculuk yapan ruhlar şeklinde ortaya çıkar: diğer ruhlar ile görüşürler, büyülerler ve hastalık ruhları ile dövüşürler; kehanette bulunurlar, aranan nesneyi elde ederler vs. Dört Veçhe hakkında bilgi ayrıca sembolik şemalarda bulunabilir; örneğin, şamanik giysilerin elementlerinde, buna göre, mecazen konuşursak, aynen askeri üniformanın elementlerinde göre olduğu gibi, şamanın "rütbesi", "astral becerileri" vs belirlenebilir.

Örneğin, Uralların eteklerinde, ritüel giysilerin elementlerindeki ve Permian şamanlarının "kutsal imgelerindeki" en yaygın kompozisyon modelleri: kuşlar (Ön Veçhe), sürüngenler (Arka Veçhe), neredeyse özdeş doğada iki mitsel yaratık (yan Veçheler) ve ortada şamanın kendisi. Dahası, kertenkelenin bedeninde, bazen yedi balık çizerlerdi, başka şeyler arasında su elementi, boyutlar ve ayrıca elde edilen bilginin hafızası ile bağlantıyı vurgularlardı. Sadece yetişkin insanların kertenkelenin yanında durduğunun tasvir edildiği not edilmelidir; yani, zaten bir geçmişe sahip olanlar. İki mitsel yaratık genellikle şamanın her bir yanında çiziliyordu. Bazı durumlarda, bu geleneksel elementleri, yani Hayvan doğasını kullanma aracılığıyla Sağ ve Sol Veçhelerin direkt belirtilmesi idi - çatal tırnaklar (*çok daha sonra yan Veçheler iki hayvan veya*

ellerinde baltaları, bıçakları, okları ve silahları olan insanlar şeklinde tasvir edilmeye başlandı). Başka durumlarda, semboller ile gösterimler fonksiyon olarak direkt şekilde karşıtı idi - kadın bedeni ve dişi Kanada geyiğinin (saygı duyulan kutsal bir hayvan) elementlerini birleştiren dünyanın cennetsel hanımı.

Şekil 8. Permian/ Pechora şamanlarının tabelası

Onların gücünün şamanı yüksek boyutlar dahil başka boyutlara aktarabildiğine inanılıyordu. Bazen Allat sembolü (boynuzları yukarıyı gösteren hilal) bu tür imgelerin üzerine konulurdu, bu şekilde şamanın kendi gücünü ilave olarak artırdığına inanıyorlardı. Daha sonra, yan Veçheleri kendi komutaları altına getirme arzusu nedeniyle, deyim yerindeyse, dünyasal amaçlar için, bu kavramlar birbirleri ile karışmaya başladı, ki bu çeşitli arkeolojik el yapımı eserlerdeki imgelerden izlenebilir.

İnsan varlığının beş elementi hakkında benzer bilgi ayrıca dünyanın başka kısımlarında bulunabilir. Bu farklı dinlerde ve inançlarda mevcuttur. Voodoo gibi bağdaştırıcı (syncretic) bir dinde bile (anlamı "birlik" olan Yunanca sözcük

synkresis'ten ve synkretismos - "katılma"; bu durumda farklı dinlerin tek bir sisteme birleşmesi anlamına geliyor). Kitlel medya sayesinde bu din bugün tüm dünyada tek - taraflı olarak ve negatif bir şekilde abartılmaktadır; bu nedenle bir çok insan onun temsilcilerini kara büyücüler ve sihirbazlar ile ilişkilendiriyor. Voodoo Haiti adasında, ataları Batı Afrika kabilelerinden gelen ve adaya zorla köleler olarak getirilmiş olan halk arasında ortaya çıktı. Haiti sakinlerinin kutsal görüşlerine göre, insan manevi özünün mimarisi beş bileşenden oluşur, şöyle ki: fiziksel beden (bu Sağ Veçhe hakkında bilginin yansımasıdır); bu bedenin ruhu ismi Damballa olan büyük Yılan tarafından verildi (bu Sol Veçhe hakkında bilginin yorumlanmış yansımasıdır); insan varlığını gökyüzündeki yıldızı ile birleştiren özel bir kanal (bu Arka Veçhe hakkında bilginin yansımasıdır); "Büyük nazik melek", kendi anlayışlarında yaşam gücü anlamına gelir (bu Ön Veçhe hakkında bilginin yansımasıdır); ve "küçük nazik melek" (Ruh; bu insanın Merkezi hakkında bilginin yansımasıdır). Bundan başka, bu iki "melek" insanın en önemli kısımları olarak görülür ve inananların en çok kaygılandığı bunlardır. Bu insanlar için tipik bir ölüm bile, kara büyücülerin eylemleri nedeniyle Ruhlarını ebediyen kaybetme veya başıboş dolaşan bir ruha dönüşme ya da büyücünün emirlerini yerine getiren zayıf iradeli bir zombi olma ihtimali kadar korkutucu değildir. Sonuç olarak, eğer bir büyücü "Büyük nazik meleği" zaptetmekte başarılı olursa, insanı yaşam gücünden yoksun bırakacağına ve kişinin yok olacağına inanırlar. Yaşam gücünden yoksun olmaya gelince, bu arada bu Kandouk'un eylemleri hakkında önceki bilginin yansımasıdır.

Voodoo dininde, ayrıca Afrika mitolojisi için geleneksel olan, Legba gibi ilah karakterler vardır. O Doğuyu ve güneşi temsil eder ve ölümlü dünya ve ruhların dünyası arasında bir aracı olduğu düşünülür, onun sayesinde insanlar ile ruhlar arasında iletişimin gerçekleştiği altdünyaya açılan Kapının Muhafızı. Onun isimlerinden biri Kavşakların Üstadıdır. Dahomey mitolojisine göre, Legba daha önce sözünü ettiğim tanrılar panteonunun başkanı olan Mawu-Lisa'nın yedinci oğludur.

Anastasia: Bu, bize 72 boyutu, spirali ve dünyanın yaratılması eylemi sırasında bir hizmetkar olarak hareket ederken, ağzında bu tanrıyı (Mawu-Lisa) taşıyan Dahomey mitsel yılanı Aido Hwedo'yu anlattığın zaman mıydı?

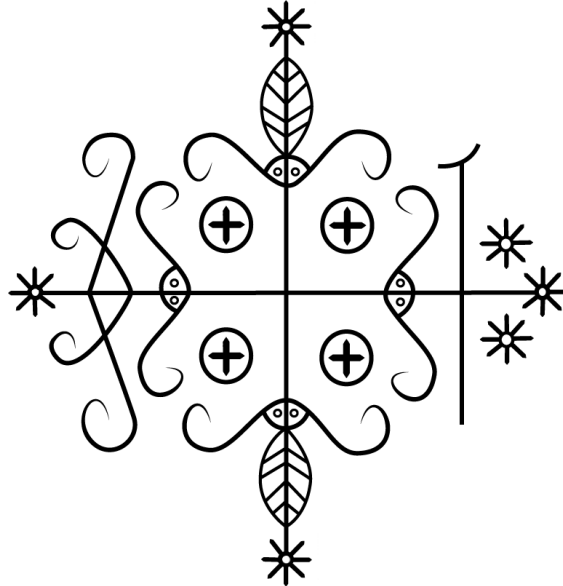
Rigden: Evet. Söylence Legba'nın Mawu'nun dilini ve kendi kardeşlerinin dilini bildiğinden söz eder, bunların her birine en yüce tanrı tarafından özel bir dil verildi. Legba kendi altı kardeşinin "krallığı"nda gerçekleşen her şey hakkında Mawu'yu bilgilendirir.

Anastasia: Başka deyişle, altı boyuttaki bu noktalar, boyutlar arasında etkileşen bilgi yapıları ve insan tarafından yüksek boyutların tanınması sırasında dört Veçhenin işleyişinin birbirlerine bağılılığı?

Rigden: Oldukça doğru. Bu dinin belirli bir tanrısını çağırarak ile ilişkili bir ritüel veya tören gerçekleştirildiği zaman, lider zemine un veya tohumlar ile hitap ettikleri tanrının bireysel sembolünü (veve) çizerdi. Bunun sayesinde, bugün dört Veçhe hakkında olan dahil, bilgiyi içeren semboller vardır, bu dinin modern taraftarlarının bunu kendi şekillerinde yorumlamalarına rağmen.

Maalesef, vurgu uzun zamandır manevi olandan bu tür Bilgiye tüketici tutumuna değiştirildi. Bu yalnızca bu dine değil, başka dinlere de uygulanır. Mecazen konuşursak, insanın ona dayanarak, kendi manevi kendini - mükemmelleştirmenin zirvelerine erişebilmesi için, ona bir asa (Bilgi) verilir. Ama kendi üzerinde manevi olarak çalışmak ve kendini değiştirmek, zihnini maddi dünyanın gurur verici illüzyonları ile memnun etmekten çok daha zordur. İnsan tembelliği ve başıboş zihni bu asayı kendileri için rahat geçici bir sığınak meskeni yapmak için bir alete çevirdi, böylece Sonsuzluğa giden yolu, özü toz olan "engel" ile değiş tokuş etti. Başka deyişle, insanlar bencilce ilksel Bilgiyi kendi geçici ihtiyaçları için değiştirmeye çalıştı, kendilerinden sonra gelenleri umursamadılar. Yine de, bu Bilginin farklı kıtalarda yaşayan kadim dünyanın insanları arasında kendi zamanında yayılması gerçeği sayesinde, bugün onun yansımaları Dünyanın farklı köşelerinde bulunabilir.

Şekil 9. *Legba sembolünün modeli*

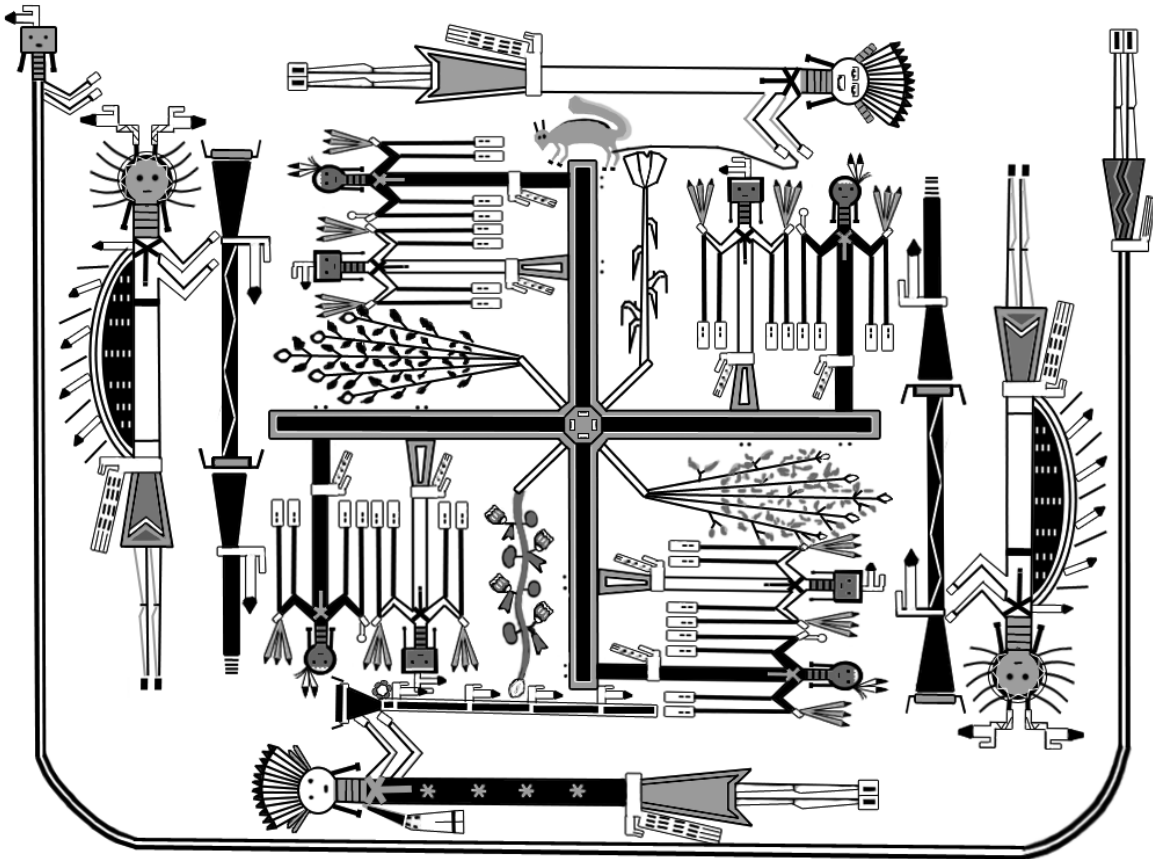
Örneğin, "Kutsal Yol" töreni gibi bu tür ayinlerde, Kuzey Amerikalı Navajo Yerlileri tören bittiğinde silinen, ince renkli kumdan oluşan bazı kutsal sembolik

imgeler kullanırlar. Şansınız olduğu zaman, kutsal "Gece yolu" şarkısı için yapılmış "Dönen Günlükler" kum resmine bakın.

Bu resimde, Merkezi, sağ swastikayı (Allat'ın genişlemeye doğru hareketi), dişil ve eril ruhların dört çiftini (yei) görürsünüz. Onların kollarının pozisyonuna dikkat edin. Navajo insanların inançlarında, en yüce yei altı dişil ve altı eril ilahı kapsar, hep birlikte ilahların ön dört türü geleneksel olarak fark edilebilir. Bunların hepsinin Başlangıçtaki Yaradılışın olayları ile bağlantılı olduklarına inanılır. Bundan başka, *Dönen Günlükler* resmi dört Veçhenin sembolik imgesine sahiptir, burada yan Veçheler koruyucu ruhlar olarak tasvir edilir, Arka Veçhe dört özdeş işaret ile (zamanı belirtir - dördüncü boyut) geçmiş olarak temsil edilir. Ve Ön Veçhe sincap çantası taşıyan asıl yei formunda temsil edilir - insanları koruyan Konuşan beyaz tanrı (Sessiz konuşmacı). O doğu, şafak ve çimenler ile ilişkilendirildi. Ve tüm resim, asıl dişil tarafından özel yarım daire şeklinde çevrildi - geri kalan yei'yi çevreleyen ve cennetsel - dünyasal yolu sembolize eden gökkuşağı koruyucu tanrıça. Bu, Allat'ın biçimlendirilmiş sembolüdür.

Anastasia: Bu senin hikayene göre değerlendirilen kapsamlı bir resim. Hem insan varlığı hem de Evren hakkında bilgiyi kapsadığı görünüyor.

Şekil 10. "Döneren Günlükler"
(Navajo kabilesinin kutsal çizimi).

Rigden: Kesinlikle. Orta - Ruh - ile dört Veçheye referanslar Asya'da da mevcut, özellikle kadim Çin mitolojisinde. "Wu Ti" gibi bu tür kolektif bir kavram, her biri kendi yardımcılarına sahip olan beş mitolojik karakter anlamına geliyor. Bu terim kadim Çinliler tarafından "beş elementin soyut ruhlarını" belirtmek için kullanılıyordu.

"Wu Ti" den kadim kitap *Zhou Li'de (Zhou Ayinleri)* söz ediliyor. Çeşitli kadim felsefe yazarları "Wu Ti" kavramını kendi şekillerinde deşifre ettiler: bazıları bunun "beş ilah" anlamına geldiğini yazdı, diğerleri "beş imparator" hakkında yazdılar, yine başkaları "beş harika" hakkında. Her durumda, bu kavram beş yönün sembolü ile eşit tutuldu (dört ana yön ve merkez).

Bu semboller kadim Çin ritüel geleneğinde o kadar önemli idi ki, imgeleri neredeyse her yere yerleştiriliyordu: amblemlere, sancaklara, sanatta, mimaride (mezar taşlarındaki yarım kabartmalar dahil). Bundan başka, bu veya o ritüel ile ilişkili spesifik bir düzende yerleştiriliyordu. Örneğin, her biri "beş yönün" sembollerinden bir ile işaretlenen sancaklar, ordunun hareketi sırasında özel bir düzende taşınıyordu. Önde, Ön Veçhenin sembolü olarak, Çinliler arasında saygı duyulan ana yön olan güneyi sembolize eden Zhu Niao imgesi ("Parlak Kırmızı kuş") olan bir sancak taşıyorlardı. Arkada, Arka Veçhenin sembolü olarak, Xuan Wu (bir yılan ile birbirine dolanmış kaplumbağa) imgesi olan bir sancak taşıyorlardı - kuzeyin sembolü. Solda, Sol Veçhenin sembolü olarak, Qing Long ("gökmavisi ejder") imgesi olan bir sancak vardı - doğunun sembolü. Sağda, Sağ Veçhenin sembolü olarak, Bai Hu ("beyaz kaplan") imgesi olan bir sancak taşıyorlardı - batının sembolü. Ama, bilgili bir insan için, bu ulusun dünya görüşünün özelliklerini hesaba katarak, burada bunların gerçekte ne anlama geldiklerini anlamak için, sadece bu kolektif kavramların karakteristiklerine bakmak yeterlidir.

Anastasia: Aslında, bu geleneği oluşturan açıkça görünmez dünya hakkında fazlasını biliyordu... Bunun yanısıra, bu kavramlar tanıdık geliyor... "Wu Ti" kavramının ana yönlerin, beş ilahın sembolüne eşit tutulduğunu söyledin. Yeri gelmişken, bu dört ana yönün, dört ilahın merkezi, beşinci imparator Huangdi ("sarı imparator") değil mi?

Rigden: Kesinlikle. Huangdi veya Han-Shu-Nu isimli ruh ("bir çubuğu yutan"). Onun ruhunun bedenlenmesi tek boynuzlu at Qilin'dir – merkezin bir sembolü.

Anastasia: Esasen, bu Ruhun bir prototipi - görünmez insan yapısında merkezde ve Ön Veçhe ile bağlantısının göstergesi (tek boynuzlu at olan sembol).

Rigden: Bu karakterlerin özelliklerine daha yakından bakalım. Huangdi sadece "sarı imparator" anlamına gelmez, ama aynı zamanda "ışıldayan (ışık - yayan) hükümdar" anlamına gelir. Merkezin bu sembolü aslında en yüce cennetsel ilah olarak görülürdü. O dört göz ve dört yüz ile tasvir ediliyordu. Bu gelenek, kutsal ritüeller sırasında karşılık gelen dört - gözlü maskeyi takan kadim Çinli şamanlar zamanında başladı. Neden özellikle dört - gözlü sembol tasvir ediliyordu? Her şeyden önce, bu dört Veçhenin koşullu tanımlanması ile ilişkilidir. İkincisi, bunun nedeni, belirli meditatif teknikleri uygularken, insanın görünür ve görünmez dünyaların her şeyi kucaklayan vizyonu denilen şeyi elde etmesidir - onun etrafında ve bazen başka boyutlarda bile gerçekleşen her şeyin eşzamanlı vizyonu. Bu tür yetenekler olağan üç boyutlu dünyada normal insan vizyonu için elde edilebilir değildi. Ama insan bilinç halini değiştirirse, içsel vizyonuna engeller ortadan yok olur.

Anastasia: Evet, bu vizyon etkileyici, özellikle görünmez dünyayı bu tür "her şeyi kucaklayan perspektiften" algılamaya henüz başladığınız zaman. Yirmi yıl önce, grubumuz sadece bu uygulamaları öğrenirken, bu ilk deneyimin beni kişisel olarak nasıl şaşırttığını hatırlıyorum. Süreçleri gözlemek ve bu tür içsel "görsel" algının tamamen olağandışı hissini deneyimlemek oldukça farklı idi. Evet, daha da etkileyici olan herhangi bir nesnenin her şeyi kucaklayan görüşünü elde etme yeteneği idi, hem dış yapısı hakkında hem de iç yapısı hakkında, ayrıca bu nesnenin temasta olduğu ilgili bilgi hakkında... Bu arada, bu karakteri ilk kez öğrendiğim yeri bana şimdi hatırlattın - Huangdi. Uzun zaman önce, bize insan varlığının doğru şekilde düşünmeyi öğrenmek zorunda olduğunu anlatırken, kadim tıbbi eser "*Huangdi Neijing*" den söz ettin.

Rigden: Hatırlıyorum... Çin geleneği şifanın ve tıbbın başlangıcını bir bilim olarak özellikle *Huangdi* ismi ile bağlantılandırır. Bunun yanı sıra, bu tıbbi eser "*Huangdi Neijing*" nin kendisi, "Huangdi'nin İçsel Düzeni" şeklinde tercüme edilir. Dışsal ve fiziksel olan her şey içsel olandan ortaya çıkar. Yeri gelmişken, efsaneler Huangdi'nin Tsang-Chieh isimli (başka versiyonlarda Fu-Hsi) destekçisinin hiyeroglif yazıyı, yani, işaretler ile kutsal yazıları icat ettiğini söyler. Bu arada, bu kültür kahramanı kadim yarım kabartmalarda, ayrıca olağanüstü kurnazlığın sembolü olarak dört göz ile tasvir ediliyordu.

Efsaneye göre, o işaretleri oluşturabiliyordu, çünkü kuşların ve canavarların izlerinin en derin anlamına nüfuz etmişti. Ve şimdi şamanların insan Veçhelerini genellikle "kuşlar ve canavarlar" formunda tasvir ettiklerini hatırla ve bu bilgiyi

işaretler hakkında zaten bildiğin şey ile karşılaştır. İşaretlerin sırlarından daha sonra daha fazla konuşacağız, ama şimdilik, okuyuculara sadece her sembolün kapsamlı bilgi taşıyıcısı olduğundan bahsedeceğim. Bunun yanısıra, spesifik etkiye sahip olabilen özel işaretler var, ama modern insanlığın çoğunluğu, bu tür işaretlerin toplumda bol bol bulunduğu gerçeğine rağmen bunlar hakkında hiç bir şey bilmiyor. İşaretler muazzam bir rol oynar ve sadece altı boyutun dünyasında değil. Bunlar belirli eylemlerin tetikleme mekanizması ile karşılaştırılabilirler...

Anastasia: Evet, pratik meditatif deneyimimde bile verildi, bu tartışılmaz bir gerçek.

Rigden: Ama kadim Çinliler tarafından görüldüğü şekliyle, dört Veçhenin, ayrıca kutsal merkezin sembollerinin daha ayrıntılı incelenmesine geri dönelim. Onlar merkezin sembolü olarak tek boynuzlu ata (Qilin) sahiptiler. Bu "muhteşem canavar" olarak tanımlanır, zeminde yürüdüğü zaman bir çimen yaprağını bile kırmaz, küçük bir böceği bile ezmez; zeminde olduğu gibi suyun üzerinde uçabilir veya yürüyebilir; insanlık ve insancılık için sevginin bedenlenmesi, birliğin sembolüdür. Bu arada, kadim metinler sık sık tek boynuzlu attan geyik ile eşit derecede veya daha doğrusu liderleri olarak söz eder. Bunlar başka insanların şamanik söylencelerinde var olan cennetsel geyik hakkındaki efsanelerin yansımalarıdır. Efsanelerin, bu mitsel yaratığın, bedeninin farklı kısımlarının bazı hayvanların beden bölümlerine benzetildiği çeşitli tanımlamaları vardır. Ama tüm bunlar sadece bu merkezi kuşatan dört ana Veçhenin yapısını belirten bir karakteristiktir.

Örneğin, bu yaratığın kurdun boynuna, boğanın kuyruğuna ve atın toynaklarına sahip olduğundan söz edilir. Kurt Sol Veçhenin geleneksel gösterimidir ve boğaz Sağ Veçheyi sembolize eder. Mitolojik kavramlarda at çoğu zaman, zamanda ve zamanın ötesinde hareket ile, bazı ilahi binici veya kültür kahramanlarını taşıyan yaratık ile boyutlarda ve dünyalarda hareket ile ilişkilendirilirdi. Burada "atın toynakları" sembolik olarak sadece Arka Veçhenin fonksiyonlarını değil, aynı zamanda yan Veçheleri (Hayvan doğası) belirtiyordu, ki uygun kontrol altında olduğu zaman ve işletme modları değiştirildiği zaman, başka boyutlara ve dünyalara bağlantı kuran aktif yardımcıların rolünü oynuyordu. Qilin'in yin ve yang kuvvetlerin bir birleşimi olduğuna inanılıyordu (qi - eril prensip ve lin - dişil prensip). Taocu efsaneler ölümsüz tek boynuzlu atlara binicilikten söz eder. Tüm bunlar söylenceler olarak gizlenen Bilginin temsili karşılaştırmasıdır; özellikle, insanın görünmez yapı, manevi bileşeni ve görünmez dünyayı bilmenin gerçek yetenekleri hakkında.

Sonra, kadim Çin'de Ön Veçhenin gizli sembolü Ch'i-ti idi, kişileştirilmesi "parlak kırmızı kuş" anlamına gelen Zhu Niao (Zhu Tsao) olan güneyin hükümdarı. O Batıda Anka kuşu olarak değinilen muhteşem Çin kral - kuşu Fenghuang ile karşılaştırılıyordu. Bu harika kuş ejderhanın aksine, dışil prensibin bedenlenmesi idi. Doğanın güneş sembolü ve insanlık için sevginin bedenlenmesi ile ilişkili rüzgar ilahi olarak kişileştirilen cennetsel hükümdarın habercisi olduğu düşünülüyordu. Efsaneye göre, "mükemmel insanların Doğu krallığında" yaşar. Görünüşü huzur ve bereketin başlangıcının bir işareti idi. Efsaneler bu kuşun üzerinde ölümsüzlerin uçtuklarını söyler. Ama yine, Ön Veçhenin özelliğini ve görünmez dünya ile birbiriyle bağlantısını bilince, bu sembol hakkındaki söylencenin neden tam olarak bu perspektiften tanımlandığı açıktır.

Arka Veçhenin gizli sembolü kuzeyin efendisi ("kara hükümdar") Hay-di idi, yani, "uyum ve ışığın kaydı" anlamına gelen Se-guan-chi adı verilen ruh. Şimdi Arka Veçhenin fonksiyonlarını hatırla: *bilginin koruyucusudur* ve "tünelleme"den sorumludur. Kuzeyin hükümdarı su elementi ile bağlantılı idi. İlginçtir ki, yılan ile birbirine dolaşmış kaplumbağanın (Xuan Wu) Hay-di ruhun bedenlenmesi olduğu düşünülüyordu. Bu sembol tabu olarak beyan edildi.

Genel olarak, aynen yılan gibi, kaplumbağanın Çin mitolojisinde özel bir yer işgal ettiği not edilmelidir. Evren ve Dünya (maddi dünya olarak) hakkındaki söylenceler ile ilişkilidir. Kaplumbağanın tüm Evreni bedenlediğine inanılır. Kubbe-benzeri üst kabuğu ile kaplumbağanın şekli, kadim Çin evren imgesi ile ilişkilendirilir - yuvarlak gökyüzü, düz alt kabuk (göğüslük) düz kare dünya ile ilişkilendirilir. Başka bir deyişle, çemberin (cennetsel dünya) kutsal işaretleri ile ve bu ilişkili imge ortaya çıkmadan çok önce kadim insanların bildiği kare (dünyasal, maddi dünya).

Çinceden tercüme edildiği zaman, "Xuan Wu"nun "karanlık savaşçılık" anlamına gelmesi tesadüf değildir. Olay şu ki, kaplumbağanın üst kabuğu (cennetsel dünya), aynen alt düz kabuğu gibi (yerküresel dünya) zırh ile ilişkilendirilmiştir ("Wu", "savaşçılık" anlamına gelir, Xuan rengi hafif kırmızı olan siyahtır. Xuan görünmez dünya ile ilişkili olarak hizmet etti. Gerçekte, yılan ile birbirine dolanmış kaplumbağanın bu tür kadim imgesi, görünmez dünyada cennet kuvvetleri ile (kaplumbağanın dışbükey üst kalkanı - kabuk) Hayvan zihni (kaplumbağanın kabuğunun alt düz kalkanı - göğüslük) tarafından temsil edilen maddi dünyanın kuvvetleri arasında mücadele anlamına geliyordu. Tüm bunlar spiral yapısı olan (kaplumbağanın etrafında dolanmış yılanın kıvrımları) birleşik Evrende gerçekleşiyordu. Daha sonra Çin mitolojisinde Xuan Wu - "kara savaşçı" karakterinin ve buna karşılık gelen bir amblemin olması tesadüf değildir. O çoğu zaman güzel bir yüz ile, omuzlarına dökülen

saçlar ile, yeşim ile dekore edilmiş bir kemeri olan siyah giysi ile, elinde bir kılıç, bir yılan ile dolanmış bir kaplumbağanın üzerinde yalın ayak dururken tasvir ediliyordu. İmgenin her unsuru belirli manevi bilginin sembolü olarak hizmet ediyordu. Gerçek savaşçılığı kişileştiren manevi Bilgi ve Manevi dünyanın İradesine hizmettir. Halk geleneğinde, bu Savaşçının imgesine kötü ruhları kovan ilah olarak saygı gösteriliyordu.

Anastasia: Bugün insanlar kadim "gerçek savaşçılık" ifadesinin gerçek anlamını anlamıyorlar. Yine de, insan için gerçek savaşçılık hiç bir şekilde görünür dünyada saldırganlığının, nefretinin veya kötülüğünün tezahürü değildir. Gerçek savaşçılık, Savaşçının Hayvan doğası veya Hayvan zihni ile savaşma ruhunda sağlamlığının tezahürüdür; bu görünmez dünyada, efsanelerin söylediği gibi Işık ve Karanlık arasındaki mücadelenin karakteristiğidir.

Rigden: Kesinlikle. Üzücü olan becerilerini savaşta bilemeyen savaşçıdır... Öyleyse, konuya geri dönelim. Kadim Çin mitolojisinde Sağ Veçhenin gizli sembolü Bai Di idi, batının yöneticisi ("beyaz imparator"), bu, "birini arama ve birini püskürtme" anlamına gelen Zhao Jun ismi olan ruhtur. Bu ruhun bedenlenmesi Bai Hu idi ("beyaz kaplan") - her türde kötü ruhlara korku aşıl原因an canavar, Batının patronu. Yeri gelmişken, beyaz kaplan (Sağ Veçhenin gizli sembolü) ve yeşil ejderha (Sol Veçhenin gizli sembolü) orta çağ Çin'inde Taocu tapınakların kapılarındaki Muhafızlar şeklinde çiziliyordu. Birlikte, onlara kapıların Koruyucu ruhları olarak tapınılıyordu. Sağ ve Sol Veçheler ayrıca Hayvan doğasından gelen duyguların ve düşüncelerin tetikleyicileri olarak davrandığı göz önüne alındığında, onların Muhafız fonksiyonları ve korudukları "kapı"nın kutsal bir anlamı vardı. Kapı, kendi içinde bu iki Muhafızı fethetmeden, insanın manevi dünyaya giremeyeceği anlamına geliyordu.

Ve son olarak, Sol Veçhenin gizli sembolü Cang Di idi, Doğunun hükümdarı ("gökmavisi yönetici") bu, ismi Lin Wei Yang olan ruhtur ("mucizevi, güçlü, yukarıya bakan"). Ve bu ruhun bedenlenmesi Qing Long idi ("gökmavisi ejderha"). Diğer üç ana yönün sembolleri ile birlikte gökmavisi ejderhanın imgeleri sayısız mezar taşı yarım kabartmalarda ve gömü yapılarının duvarlarında mevcuttur. İlginçtir ki, doğayı ve uğurlu ruhu çağrıştıran halk resimlerinde, gökmavisi ejderha zenginliğin tanrısının yardımcısı olarak bulunabilir. Bundan başka, ejderha dağıtılan zenginlik ve bir tür bolluk boynuzunu ("hazinelere toplayan özel vazo") sızan alevler olan harikulade inciler ile, ayrıca altın, gümüş ve mercanlar ile doldurma şeklinde tasvir ediliyordu. Ya ejderhaya ya da kaplana binici olarak resmedilen zenginlik tanrısına özellikle tüccarlar tarafından hürmet ediliyordu. Halk imgelerinde Çin zenginlik tanrısının sabit özelliği genellikle para ile ilişkili ejderha idi. Yine, eğer tüm bu bilgi Sol Veçhenin özellikleri ile karşılaştırılırsa (kurnazlık, gurur, aldatma, gizli güç arzusu), o zaman bu tüm efsanenin altında yatan tamamen farklı bir güdü

görünür hale gelir. Kadim Çin'de, yeşil ejderhanın çok popüler olduğundan ve bugün dedikleri gibi, geniş çapta abartılan karakter olduğundan söz edilmelidir. İnsanlara baharın, değişimlerin ve Doğunun sembolü olarak sunuldu. Ama bu, kavramların değiştirilmesidir, mitolojide daha eski ve daha önemli olan ve kuşun (ve daha sonra insan yüzünün) ve yılanın özelliklerini birleştiren kabilelerde daha önceleri popüler bir imge ile ilişkili bir birleştirmedir. Bu tür bir imge kadim Çin mitolojisinde temsil edilir, örneğin, Anne soy *Nüwa*'nın arkaik dişil ilahı (Nüwa, su gibi nazikçe başka dünyaya kayan bir kadın; hem yerküresel hem de cennetsel dünya ile bağlantıya sahip olan). Efsanelerde, ona her şeyin ve tüm insanların yaratıcısı deniyordu. Dahası, efsaneler, sudaki kendi yansımaya bakarak, *onun önce bir kız yarattığını* ve sadece daha sonra bir çok ölümlüyü - erkekleri ve kadınları - yarattığını anlatır. Sonuncuyu birleştirdikten sonra, kendi başlarına üremelerini sağladı ve onlara çocukları yetiştirme görevini empoze etti. Güneydoğu Çin kozmogonisinde, ona ilah yaratma ana rolü tahsis ediliyordu. Doğa üstü güçlere sahip olduğuna ve bir günde 70 dönüşüm yapabildiğine inanılıyordu. Bu, 72 boyut ile ilgili Bilginin ve bir ilahın 72 nci ve 1 nci boyutlardan yarattığı gerçeğinin yansımasıdır ve bu iki boyut diğer 70 boyutu etkiler. Kara ejderha üzerinde zafer ile (kötü ruhların bedenlenmesi olan), dört yerküresel sütunun çökmesi sırasında, felaketin sonucu olarak bozulmuş olan kozmik dengenin restorasyonu ile ilişkilendiriliyordu.

Bundan başka, yeşilimsi - mavi rengin doğasında olduğu ilahi dişil ilkeyi yaratan budur. Farklı insanların mitolojisinde, su elementini ve dişil kozmik prensibi bedenliyordu. Bu özel bir renktir, manevi uygulamalarda belirli başarıları belirtir. Bunun hakkında daha sonra daha ayrıntılı konuşacağım. Ve şimdi, Çin geleneksel görüşünde bile, renk spektrumunun yeşil ve mavi bölümünün tek bir bütün olduğunu ve "yeşil" ve "mavi"nin anlamını birleştiren hiyeroglifler ile işaretlendiğini not edeceğim.

Anne Soy Nüwa, çoğu zaman ona benzer Fuxi (Fu Xi) ile birlikte resmediliyordu - insan bedeni ve bacaklar yerine yılanın kuyruğu olan bir varlık. Onda, bedenleri birbirine geçmiştir. Kutsal bilgiye sahip olmayan insanlar bu tür birbirine geçmeyi evlilik ilişkisi olarak yorumladılar. Aslında, çoğu durumlarda, özellikle bu tür ilahi karakterlerin kadim imgelerinde, dünya hakkındaki bilginin, ayrıca en yüksek manevi duruma ulaşmak için insan tarafından kullanılan meditasyon aletlerinin paylaşılmasının izleri açıkça izlenebilir. Bunların sembolleri çoğu zaman bir çember ve bir kare ile ilişkili idi.

Şekil 11. Kadim Çin mitolojisine göre dünyanın ve insan varlığının ataları Nu Wa ve Fu Xi

(ipek üzerine betimlenmiş; MS 7nci yüzyıl. Turpan. Xinjiang vilayeti; sanat eseri bilim insanları tarafından 1928'de keşfedildi).

Resim Anne Soy Nu Wa'yı ve kültür kahramanı Fu Xi'i gösteriyor. Bedenleri birbirlerine spiral şekilde üç buçuk tur dolaşıktır. Bu resmin bağlamında, bu sembol hem Evrenin spiral yapısı hakkında hem de insanın kendini mükemmelleştirmenin - manevi aydınlanma halinin aşamalarından birini elde etmesinin meditasyon tekniği hakkında bilgiyi temsil eder (Omurganın tabanından "bin yapraklı lotus" çakrasına kadar, üç buçuk tur sarmallanmış, uyanan ve yükselen 'Kundalini Yılanı'). Nu Wa ve Fu Xi Evrendeki 72 boyutu belirten çeşitli şekillerde ve büyüklüklerde 72 "hava kabarcığı" ile çevrelenmiş. Özellikle, bu yetmiş - bir küçük "kabarcık" ve kendi içsel yapısında en büyük ve en karmaşık olan "yılanın kuyrukları" arasında yerleşik olan bir (72 nci) kabarcık şeklinde temsil ediliyor. "Soyların" insan yüzleri arasında, insan için ana boyutlara işaret eden (insan Şahsiyetinin doğduğu ve yaşadığı, seçimini

yaptığı üç boyutlu uzay ve zaman), ayrıca diğer boyutlarla bağlantılı dört ana insan özlerini işaret eden 4 boyut yerleşiktir. İlahların kafalarının üzerinde, tamamıyla farklı bir ortam ile - cennetsel (manevi) dünya - bağlantıyı belirtmek için pençeleri olan kuşun bacağına içeren bir çember vardır.

Efsaneler tarafından Nu Wa'nın erkek kardeşi ve hatta daha sonra kocası olduğu düşünülen uygarlığın kurucusu, kültür kahramanı Fu Xi ayrıca bir kuşun ve bir yılanın özelliklerini birleştirdi. Daha önceleri, kabilelerin destanının kahramanı olmasına rağmen, kesinlikle bir kuşun imgesinde resmedildi ve Doğunun ilahı olarak saygı gösterildi. Bu arada, onun ismi "kurbanlık hayvanları pusuya düşüren" anlamına gelir. Daha önce söylediğim gibi, Fu Xi'den hiyeroglif yazının (işaretler ile yazma) ilk yaratıcısı olarak söz edilir. Ve çok daha sonra insanlar ona "ejderha - benzeri" demeye ve efsanelerde onu akciğer - ejderhası ve "merhametsiz özellikler" ile ilişkilendirmeye başladılar.

Ayrıca başka bir ilginç nokta var. Kadim Çin mitolojisinde ilahi dişil prensip (Allat kuvvetleri) sayesinde düzenli dünyanın yaratılması hakkında olanlar dahil, farklı kozmolojik söylenceler vardı. Ama bugünün vurgusu nedir? Modern dünya Çin mitolojisinin ve felsefesinin "Yin - Yang" prensibine, yani, "bir taraftan varoluşun en yüksek uyumunu boz ve diğer taraftan, onu düzelt" olan iki prensibin mücadelesi şeklinde dünyanın oluşumu hakkındaki söyleneceye dayandığını biliyor. Günümüz filozoflarının dedikleri gibi, "alternatif eğilimlerin dinamik dengesi fikrinin prensibi". Başka bir deyişle, modern dünyada, yeni nesiller manevi kuvvetler tarafından dünyanın fikrinin başlangıcını ve ilahi dişil prensip tarafından düzenlenmesini tanımlayan orijinal mitoloji hakkında hiç bir şey bilmiyor. "Temel" Çin felsefesi tam da, dünyanın dualitesi, iki zıt prensibin birliği ve mücadelesi, yani, maddi dünyanın tezahürünün sahnesi ile, Hayvan zihninin kuvvetlerinin ve onların yaratıcı ilahi prensip ile "mücadelelerinin" fikrinin belirtilmesi ile başlar. Soru şu: neden bu belirli söylenece bugün tüm dünyada abartılıyor ve neden bu belirli hükmeden prensip ileri sürülüyor? Akıllı bir insan için bu sorunun yanıtını bulmanın zor olmayacağını sanıyorum, özellikle temel bilgiye sahip olduklarında.

Böylece, dünyada ejderha Qing Long'un ortaya çıkması, mitolojide mutlu bir alametten başka bir şey olmayarak sunuldu. Yeşil ejderhanın imgeleri, uğurlu bir anlama sahip olduğu ve hesapsız dünyasal zenginlik getirdiği şeklinde popülerleştirildi. Bazen askeri yürüyüşler sırasında, ordunun arkasında beyaz kaplan imgesi olan bir sancak taşınırken, birliklerin önünde onun imgesi olan bir sancak bile taşınıyordu.

Ama, eğer bu tür abartının köklerini izlersek, bunlar kadim zamanlardan bu yana Çin topraklarında var olan, dünyada iyi işler olmayan gizli şeyler yapan kadim okült gizli topluluk Yeşil Ejderha'ya götürür.

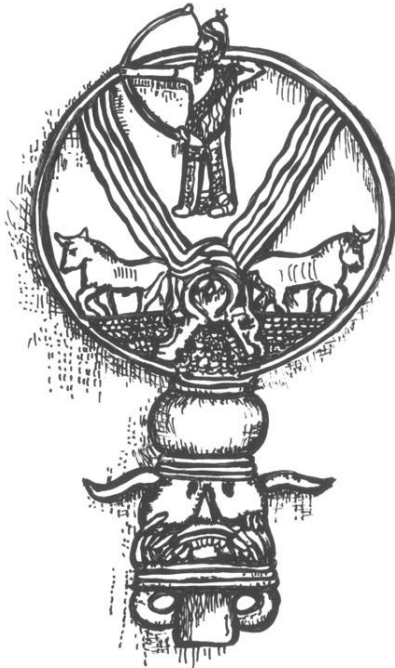
Anastasia: Evet, bu okült topluluktan Sensei - 4 kitabında, 2 nci Dünya Savaşını tetikleyen olaylar ve insanlar hakkındaki bazı az bilinen gerçekleri tanımlarken söz ettim. Gerçekte, o zaman çok doğru şekilde not ettiğin gibi, bilenler için her şey meydanda.

Rigden: Kesinlikle. Bu arada, askeri kampanyalardan bahsetmişken. Kitlelerde saldırganlığı aktive eden özel sembolleri ve işaretleri bilen Yöneticiler (politikacılar) ve rahipler bunları kadim zamanlardan bu yana bu tür kampanyalarda kullandılar, bunları kalkanlarda ve sancaklarda tasvir ettiler. Ve bu yalnızca Çin'de değildi, diğer ülkelerde de. Örneğin, çağdaş tarihçilerin kan ve fetih üzerine kurulmuş ilk bilinen dünya devleri dedikleri Asur krallığını alalım.

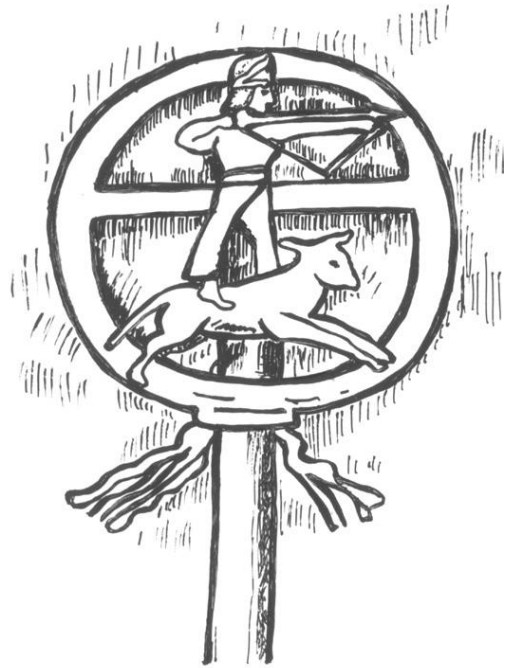
Anastasia: Hmmm... Maalesef, bizim tarihimiz hala Archons'ların ideolojisinin dayatması altında yazılmaktadır: vurgu insan uygarlığının manevi başarısı açısından dünyadaki ilk toplumlar üzerine yapılmıyor, ama saldırganlık ve yabancı toprakların fethedilmesi üzerine kurulan ilk topluluklar üzerine yapılıyor.

Rigden: Durumu değiştirmek insanların kendi ellerinde... Öyleyse, Asur ordusunun savaş bröveleri nasıl görünüyordu? Bunlar esasen dikey bir çubuk olan bir çemberde çapraz haçtır ve he bir yanında iki hayvan vardır veya okunu yanlardan bir tanesine işaret eden bir okçu. Başka deyişle, *yan Özlerin* aktivasyonunu belirten semboller ve işaretler!

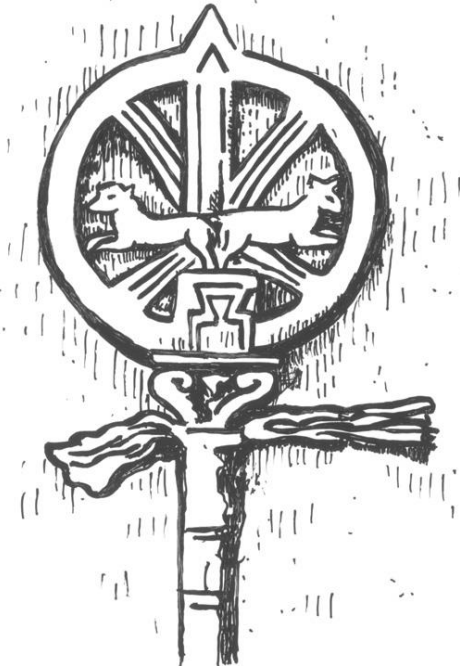
Anastasia: Asur savaş bröveleri? Bu doğru! Sen Büyük Constantine'in monogramından (labarum) - Kalde kozmolojisinin sembolü - söz ettikten sonra onlar hakkında okudum. Labarum, Roma imparatorluğunun Batı bölümüne ve Doğu bölümüne (Bizans) bölünmesinden önce, son Roma imparatorları tarafından askeri sancak olarak kullanılıyordu. Zaten o zamanlar, tüm bu standartlar ve sancaklar bölüklerin kontrolünü basitleştirmek için kullanılıyordu. Ve eğer Asur krallığı hakkında konuşuyorsak, her şey orada açık. Zamanın belirli bir periyodunda, Kaldeliler arasındaki rahip çevrelerinin orijinal olarak geldiği Babil, Asur'un bir parçası idi ve Asurluların kendileri Babillilerin dinine benzeyen bir din uyguluyorlardı.

1

2

3

4

Şekil 12. Yan Özlerin aktivasyonunu belirten sembollerin örnekleri:

1), 2), 3) — Asur ordusunun savaş bröveleri;
4) Büyük Constantine'in monogramı (Roma yeraltı mezarlarında bulunan 4ncü yüzyıl mermer lahitin üzerindeki yarım kabartma).

Evet, insanların görünür olanı görmemeleri şaşırtıcı. Çünkü, Büyük Constantine'in yönetimi sırasında ve ondan sonra, savaşların yapılması sırasında uzun zamandır kullanılmakta olan bu saldırganlık işaretini (Büyük Constantine'in monogramı) dinde geniş ölçüde kullanmaya başladılar. Şimdi, dünyanın bir çok şehirlerine yerleştirildi ve bir çok insan tarafından görülebiliyor. Ama bu, savaş ilan etmeden savaştır! Bunu o zamanlar dünyada çok güçlü olan bir ülkenin yeni devlet dininin sembolü olarak Constantine'e empoze ettikleri zaman, birileri bu işaret hakkında açıkça çok daha fazlasını biliyordu.

Rigden: Ne yazık ki, bu böyle. Bir çok insan, kendilerinin bir parçası olduklarını düşündükleri mezhebin dini tapınağına gittikleri zaman pratik olarak onları hangi işaretlerin ve sembollerin çevrelediğini ve oraya ne amaçla yerleştirildiklerini fark etmez. Ama insan kendi durumu ile onların işleyişini kesinlikle hisseder. Bu tür işaretlerin gerçek amacını ona ifşa eden hiç kimse olmadığı gerçeği göz önünde alındığında, insanın "zorlanımlı" psikolojik halini anlamaya bile çalışmaması doğaldır. Bu tür halinin normal olduğunu düşünür, çünkü benzer kurumlara devam ederken bunu tekrar tekrar deneyimledi.

Ve eğer dikkatle bakılırsa, bu tür yerlerde insanda hem Manevi doğayı, Tanrı için özlemi, ayrıca bilinçaltı korkuları uyandırma vasıtası ile Hayvan doğasını aktive eden işaretlerin çeşitliliği görülebilir. Çok sıklıkla kült ve dini kurumlarda, insanda gelişimi ve Manevi doğanın kuvvetlenmesini canlandıran işaretlerden çok daha fazla insan psişesini negatif şekilde etkileyen işaretler vardır. Neden? Tüm bunlar bir dinin veya başka bir dinin amaçları ve hedefleri, yani manipülasyon teknikleri ile ilgilidir - geçmişin dinlerinden miras alınmış olan ve yüzlerce yılda mükemmelleştirilen uygulama. Bu tür teknolojilerde ilk kural, bilinçaltını, aynı zamanda bunu kendi özgür iradesi ile yaptığına inanırken, manipülatörün örtülü emirlerini tam olarak izleyecek şekilde etkilemek için, kiliseye giden kişinin psişesinin fark edilmeyen hazırlanmasıdır.

Anastasia: Ve işaretler kesinlikle, her insanın bilinçaltını eksiksiz biçimde etkileyen etki enstrümanıdır.

Rigden: Oldukça öyle. İnsanlar bu kadim zamanlar hakkında bilgiye sahip idi; Yontma Taş Çağının çizimlerine ve işaretlerine bakmak yeterli. Maalesef, bugün eski günlerde olduğu gibi insanların çoğunluğu bu bilgiye sahip değil, sadece ulusların yönetici seviyesinde olanlar sahip. Bununla birlikte, duruma yardımcı olunabilir, eğer sadece çoğunluk böyle dilerse. Bu nedenle, insan psişesi açıkça bilinçaltı ile işaretlerin bu etkisini toplar, çünkü psişenin yapısı bilinçdışına dayanır. Bu durumda, bilinç tali, ikincil fonksiyona sahiptir. Ve bunu şu şekilde

söyleyelim, işaret bireyin psişesinin arketipik bileşenini etkiler. Etkileri bireyin bilinçdışı telkine yatkınlığına dayanır.

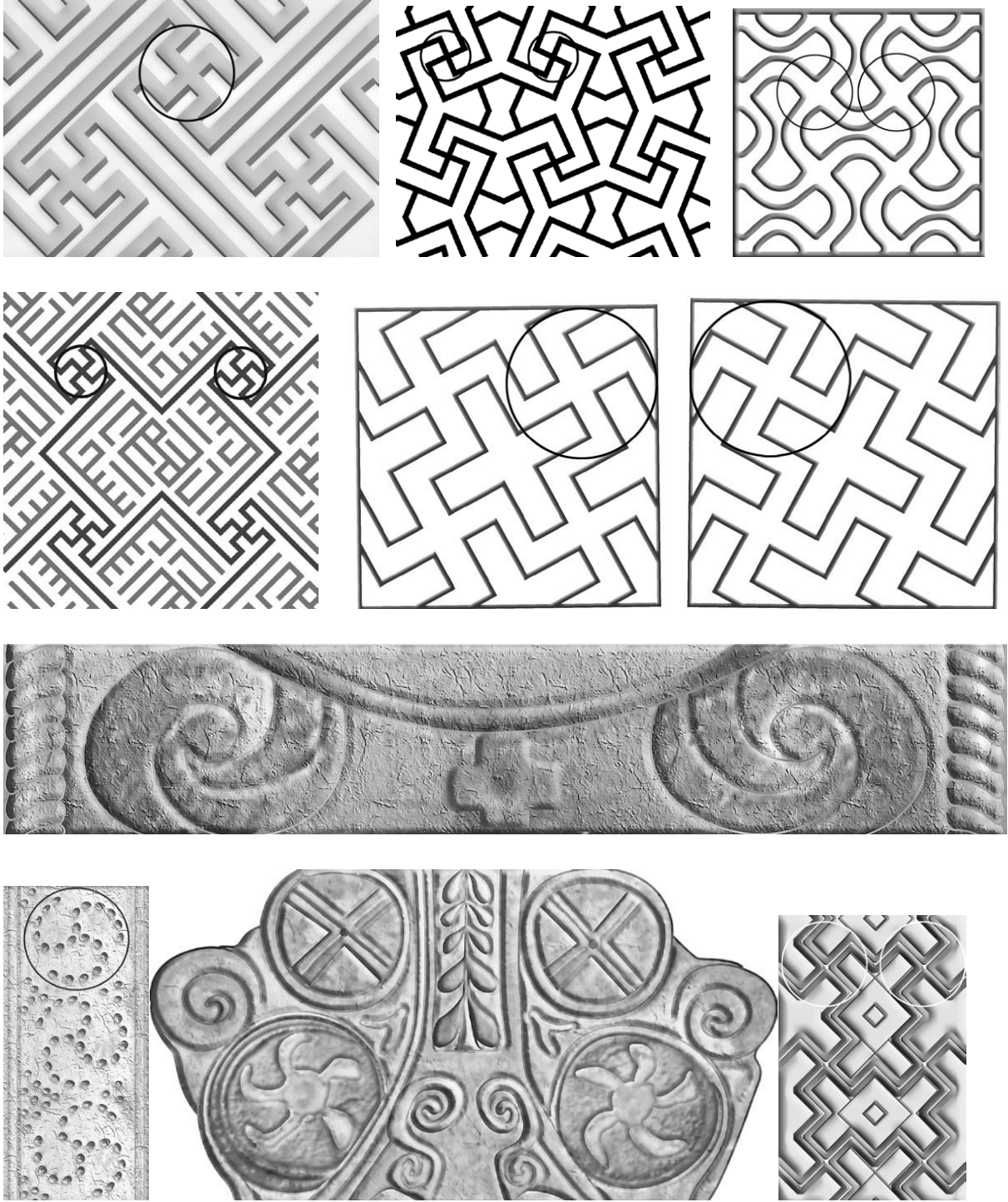
Böyle kült ve dini kuruluşlarda çoğunlukla negatif işaretler mevcut ise, ne olur? İnsan çoğunlukla, bunun için içsel gereklilik içinde olgunlaştığı zaman böyle kuruluşlara gider (yani, eğer insanlar geleneksel olarak dostlarının ve yakınlarının arkadaşlığını sürdürmek için tapınakları ziyaret ettikleri zaman, bu veya o ulusa tipik olan popüler dini tatilleri veya olayları hariç tutarsak). Başka bir deyişle, manevi bir taşma gerçekleştiği, ama Şahsiyet ona tam olarak ne olduğunu anlayamadığı zaman. Doğal olarak, bu tür gereklilik sezgisel olarak insanın içsel sorularına yanıtlar almayı umduğu yere götürür. Bu tür kuruluşlara gittiği zaman, onun diyaloga açık olmasının nedeni budur; yani, dini çalışanlara belirli derecede güvene sahiptir.

Eğer insan Şahsiyet tarafından Manevi doğadan gelen en derin hislerin algısını kuvvetlendiren çoğunlukla pozitif işaretler olan dini bir kuruma gelirse, bu, bu tür insana daha fazla ilham verir, Sevgi ve Tanrıya şükran hissinin artırır, içinde korkusuzluk halini, bilincin genişlemiş halini ve dünyanın kapsamlı algısını yükseltir.

Farkı görüyor musunuz? İnsan, kalabalığın bedenlerini kurtarma ve sonsuza kadar bedende yaşama büyük arzusu ile tahrik edilen kitlesel histerinin uygunluğunda " Hallelujah" çılgınlıkları ile fanatiklik veya kuvvetli duygular deneyimlemez (bu arada, Hayvan doğasından gelen bu tür duygulardan sonra, insan yalnız kaldığında, genellikle boşluk deneyimler.) Oysa ki aslında, farkındalığı , enerjinin manevi dalgasını yükselten, onu bedenini değil Ruhunu kurtarma adına yaratma istekliliği ile yükleyen en derin hislerin uyanmasının tamlığını tam olarak hisseder. Bu, eğer şimdi insan toplumu gerçekten kendi gelişimi için manevi kılavuza sahip olsaydı, prensipte şeylerin nasıl olması gerektiğinin bir örneğidir. Ama, dünyada her şeyin tam olarak zıt şekilde gerçekleşmekte olduğunu not edin. Neden? Çünkü kitleleri kontrol etmek için bir kurum olarak herhangi bir dini yaratmanın temeli, insanlar için "manevi bakım" olarak kamufle edilen güç ve manipülasyondur. Bugün durumların çoğunluğunda, böyle kült ve dini kuruluşlarda pozitif olanlardan daha çok negatif çalışan işaretler olmasının nedeni budur.

Bu tür kuruluşlara çoğunlukla negatif işaretler yerleştirildiği zaman, bunlar basitçe, görelî olarak konuşursak, daha önce tartıştığımız prizma vasıtası gibi, insanın manevi taşmasını içsel bilinçaltı korkuları ve ondaki maddî arzuları uyandırmaya yeniden yönlendirir, aynı zamanda bir yan Veçheyi veya arka Veçheyi aktive eder. Bu işaretler psişede dengesizlik yaratır, bilinci daraltır ve bireyde korku, umutsuzluk ve köle gibi davranış halini yükseltir. Bu tür bir halde, inanç üzerine her bilgiyi alır. Aynı zamanda, bu tür kuruluşlarda küçük

sayıda pozitif işaret insanda gelecek umudunu ve yaşama arzusunu canlandırır. Dini kuruluşlarda, çoğunlukla bu insanı bu veya başka bir dinin dini çalışanlarından gelen daha sonraki sözlü telkine (hipnoz) hazırlayan işaretler, bu tür kombinasyonunun standart formülüdür.

Şekil 13. Çeşitli dini kurumların içindeki ve dışındaki modellerdeki Swastika sembolleri (doğru ve ters olanlar)

Daha sonraki sözlü telkinleri kuvvetlendiren işaretler ile bu tür dile getirilmeyen hazırlık şartlandırmasının sonucu olarak, yetişkin zeki insanlar oldukları düşünülen, yüksek eğitime ve bilimsel ünvanlara sahip olanlar dahil kiliseye gidenler çocuklar kadar güvenir hale gelirler. Konunun özüne bile girmeden dini giysiler giymiş insanlar tarafından anlatılan her martavalı dinlemeye isteklidirler: bunlar Hayvan zihninden gelen telkinlerdir ve aslında onların manevi büyümesini teşvik etmek için verilen tohumların olduğu yerdir.

Anastasia: Evet, bu tür "umutsuzluk" veya "boğulan insanın" panik halinde, insanlar onlara uzatılan her ipe uzanırlar... Bu nedenle, ilk önce, bireyde korku tetiklenir ve sonra manipülatör bu korkudan kurtulmanın yolunu gösterir, güya onun için uygun olan ışıktadır.

Rigden: Evet. Bu, insanın bir hücreye konulduğu ve sonra tehditler ve dövme ile sinir bozukluğuna sürüklendiği zamanki durum ile temsili olarak karşılaştırılabilir. Sonradan ona, nasıl olduğunu bildiği için sözümona onu bu haptisten kurtarmayı vaat eden bir hücre arkadaşı gönderilir. Doğal olarak, insan ona güvenmeye başlar, onu ıstıraptan kurtaracağına inanır, itibar ve saygı ile ona yeni "dostu" olarak davranmaya başlar, çünkü ona umut hissi vermektedir veya daha doğrusu olması yakın özgürlük illüzyonunu desteklemektedir. Ama, hücre arkadaşının sadece vaat ettiğini, bu insanı özgür kılmak için gerçekte hiç bir şey yapmadığını not edin, çünkü o kendisi sadece işini yapan tutsak bir "köle"dir.

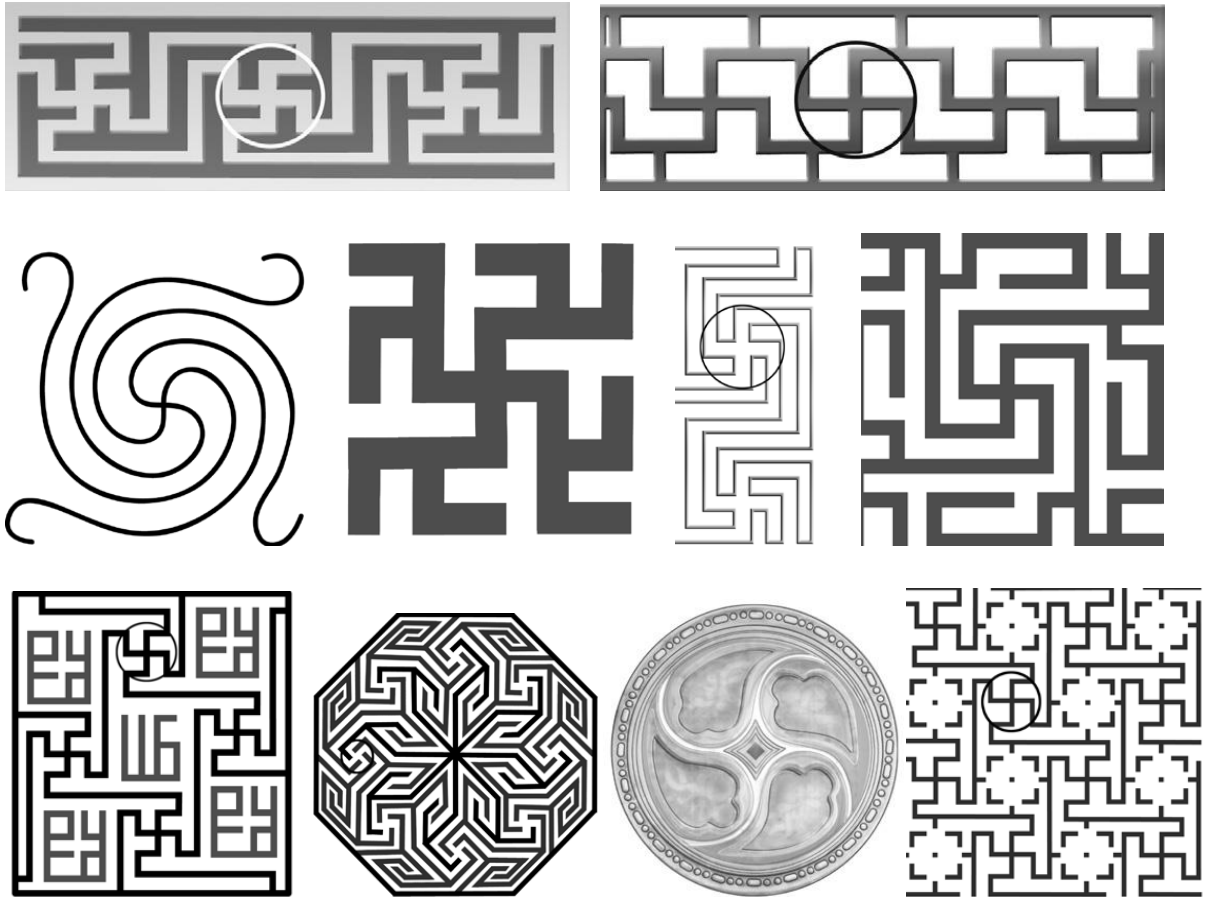
Dinde de aynıdır. Dinin hizmetkarları kendilerini özgürleştirmekten oldukça çok uzak olan "hücre arkadaşlarına" benzer. Ama, kendi dinlerini savunurken, çoğunlukla, tüm kurallarına ve ayinlerine bağlı olunmak zorunda olan (rahiplerinin iradesini gerçekleştiren siyasi seçmen, "ebedi sponsor" olmak) kendi öğretilerinin takipçisi olmadığı sürece, insanın tek bir kurtuluş şansına sahip olmadığını ifade ederler. Bu tür dini "hücre arkadaşı"nın kendi kurtuluşu hakkındaki vaatlerini dinlerken, insan en sonunda bunun "kendi görevi", "kendi dileği", "bilinçli katılımı" olduğunu düşünerek, onun her *isteğini* gerçekleştirmeye hazır hale gelir. Bu manipülasyon mekanizması, insan bilincinden gizli olduğu sürece etkilidir. Çünkü manipülatör asla eylemlerini itiraf etmez. Ve eğer bu yüzyıllardır düzgün şekilde işlemekte olan bir sistem ise, o zaman çoğu zaman bu veya o dinin çalışanlarının kendileri tam olarak ne yapmakta olduklarının ve gerçekte kime hizmet ettiklerinin farkında değildirler.

Anastasia: Genel olarak, mümkün olduğu kadar çok insanı kendi güçlerine itaat ettirme amacını gözetken dini rahiplerin gizli manipülasyonu şu ki, onlar önce uygun koşulları ve insan için bir korku kaynağı yaratıyorlar ve sonra bunun sonucu olarak ortaya çıkan insanın içsel çatışmasının geçici çözümü için araçlar

olarak davranıyorlar -- doğal olarak, onlar için uygun olan bir şekilde. İnsan için belirsiz olan ne kadar çok şey varsa, ona neler olduğunun farkındalık derecesi o kadar düşük olur ve *bu belirsiz şeyler* ona o kadar büyük korku aşılır. Dahası, bu süreç Şahsiyetin dikkatini kendi üzerine yoğunlaştırır ve döngü haline getirir. Rahiplere gelince, onların ideolojileri ile köleleşen uluslarda daha çok korku aşıladıkça, bu aynı uluslar tarafından desteklenen güçleri o kadar kuvvetlenir ve otoriteleri büyür.

Rigden: Evet, bu insan hislerinin gerçek manipülasyonunun devam etmesidir ve Hayvan zihni lehine. İnsan psişesini negatif etkileyen bu işaretler (örneğin, saldırgan, ters swastika) bu tür dini kurumlarda, çoğunlukla kilise müdavimlerinin görüşü alanı içine yerleştirilir. Ama, siz onlar hakkında bilgi sahibi olmadıkça, dikkat çekmeyecek şekilde yerleştirilirler. Dış ve iç dekorasyonlara ve modellere, duvarların veya zeminin tapınak resmine, oyma ve heykel unsurlarına eklenebilirler veya rahiplerin giysilerine ve eşyalarına dahil edilebilirler, vs.

Şekil 14. Çeşitli dini kurumların içindeki ve dışındaki modellerdeki ters swastika sembolü.

Bilinçaltı seviyesinde, bilinçli olarak başka bir şeye odaklanmış olsa bile her insanın görünür dünyadan bilginin büyük kısmını kaydettiği anlaşılmalıdır. Bu nedenle, insan manevi bir kabarma sırasında veya işin gerçeği olarak ondaki Hayvan doğasının uzun vadeli hakimiyetinin sonucu olan içsel (duygusal) ıstırabından kurtulmak istediği zaman, bunun için içsel bir gereksinime sahip olduğu zaman bu tür kurumları ziyaret eder. Böyle anlarda, insan açıktır ve yardım arar. Ama manevi yardım yerine, çoğu durumlarda, bu tür kurumlarda maddi değişimler ve kendi halinin bir tür döngüsünü alır. Yani, insanda oluşan bazı maddi dilekler ve tutkuların sonucu olarak, dini çalışanlar bunları kendi standart sözlü telkinleri ile desteklerken, negatif işaretler onda bilinçaltı korkuları yoğunlaştırır. İnsan dikkatinin gücünü buna odaklar. Ve bu da, ondaki yan ve arka Vechelerin etkisi daha fazla güçlendirir.

Anastasia: Evet, negatif etkisi olan işaretler ayrıca insanlarda kitlelerin kendiliğinden davranışı için tipik olan mekanizmaları (telkin, taklit ve karşılıklı duygusal enfeksiyon) tetikler ve ek olarak teşvik eder.

Bunlar, insan psişesini aktif şekilde etkileyen ve karşılık gelen duygusal bir gerilim yaratan aletlerdir. Ve sözlü etkinin yardımıyla, din görevlileri basitçe gereksinim duydukları yönde bu duyguların zirvesini ve çözümünü oluştururlar. Böylece, yapay olarak yaratılan psikolojik bağımlılık gerçekleşir, inanan kişi bu veya başka bir dine bağlanır ve bu belirli topluluk ile kişisel özdeşleşmesi gerçekleşir.

Rigden: Bu doğru. Bu nedenle, işaretlerin insan varlığı üzerindeki etkisi yalnızca fiziktir. Onların işleyişinin süreci ampülü açan bir düğme ile karşılaştırılabilir. İnsanlar, çalışmalarını için belirli durumlar yaratmaya gereksinim duydukları zaman düğmeye basar (karanlık bir odayı yapay olarak aydınlatmak). Aynı zamanda, bu işlemin nasıl gerçekleştiğini, elektrik enerjisinin tam olarak ne olduğunu ve kendi gerçek doğasının ne olduğunu doğru şekilde anlamazlar bile. İnsandaki Hayvan doğasını aktive etmek için kadim zamanlardan bu yana kullanılmakta olan bir çok işaret vardır. Doğal olarak, bu tür işaretlerin aktivasyonu toplum için iyiye işaret değildir. Ama insanların kendileri hangi duyguları ve düşünceleri tercih edeceklerini ve dikkatlerinin gücünü neye uygulayacaklarını seçer.

Anastasia: Evet, meşhur insan seçimi ...

Rigden: Bu tür manipülasyon sadece dinler için değil, bir çok okült topluluklar için de tipiktir (Latince sözcük "occultus" "gizli" anlamına gelir). Durumların ezici çoğunluğunda, bu tür topluluklar egolarını tatmin etmek için doğa üstü güçlere sahip olmayı çok arzu edenleri çeker. Bu arada, eğer insanlar "mutlak

güce" ulaşmayı arayan saldırgan gizli toplulukların gelişiminin tarihine dikkat ederlerse, bunların çoğunun isimlerinin bile Sağ ve Sol Veçhelerin imgeleri ile bağlantılı olduğunu fark ederler. Örneğin, "Dragon", "Jaguar", "Leopar", "Kaplan", "Kurt" gizli toplulukları. Bundan başka, onların mistik temelleri Sağ ve Sol Veçheler ile ilişkili ritüellerden oluşur.

Bu ritüellerin esası, insanı bu toplumda hangi saldırgan canavar onurlandırılıyorsa onun özellikleri ve "doğa üstü gücü" ile donatmaktır. Burada baskın rol oynayan, bu tür toplulukların üyelerinin kişisel seçimleridir, ayrıca onların ideolojik veya dini inançları ve Sağ ve Sol Veçhelerin yeteneklerini kullanmak için kadim sihirli teknikler, ki çoğunlukla, bunları sadece bu tür gizli bir topluluğun liderleri bilir. Bu, manevi bilginin bireyler tarafından nasıl gasp edildiğinin ve dünyasal güç ve kişisel maddi amaçlar elde etme amacı için sapkın versiyonda kullanılmaya başlamalarının sayısız örneklerinden biridir. Kadim insanların dedikleri gibi, bir köle sadece tek bir Efendiye sahip iken, gücü - seven bir insan, onun dünyasal güçte yükselmesine katkıda bulunan insanlar ve Ruhunun çöküşüne katkıda bulunan ruhlar kadar efendileri vardır.

Anastasia: İnsanların çoğunluğunun bu dünyada "kimin kim" olduğunu anlamasının, gerçek manevi olanı maddi değişimlerden, Hakikati yalandan, iyiyi kötüden ayırt edebilmesinin ne kadar önemli olduğuna bir kere daha ikna oldum...

Rigden: Evet, insanlık o zaman genel olarak uygarlık için felaket sonuçlardan kaçınmak için daha çok şansa sahip olurdu. Sonuç olarak, okült topluluklarda olanlar dahil, maddi dünyada oyunun kuralları insanlığın kendisinin veya daha doğrusu çoğunluğunun seçimine dayanır. Çeşitli okült güçler sadece belirli eylemleri kışkırtabilir veya başlatabilir, yani, onlar sadece bu veya o İradenin bir programını başlatırlar. Ama, karşılık gelen eylemleri uygulayarak ve geçici yaşamlarının zamanını ve Ruhlarının kurtuluşu için niyet edilen kuvveti buna harcayarak, bu programları kendi seçimlerinin gerçekliği yapan insanların kendileridir. Ve dünyada Hakikat ile Sahtelik arasında ayırt edebilmek için, insan kendi üzerinde çalışmalı, düşüncelerinin izini sürmeli ve bunları kontrol etmeli ve dünyayı Manevi doğadan Gözlemcinin perspektifinden görmeyi öğrenmelidir. Manevi olanı arayan bir çok insan, Archonların sisteminin zihinlerini tamamen ters yönde yönlendirdiğini, ruhun gerçek kurtuluşu yerine maddi geçici rahatlığa yıllarını ve enerjilerini harcamalarına neden olduğunu anlamaz bile. Bugün olduğu gibi, maalesef, çoğu insan onları maddi arzulara ayartan Hayvan zihninin hükümranlığını seçiyor. Geçici ve anlamsız olan şeylerin hatalı seçimler ile onun İradesini bilinçsiz olarak gerçeklik haline getiriyorlar ve kendi elleri ile Archonların gücünü destekliyor ve kuvvetlendiriyorlar.

Dünyada neyin popülerleştirildiğine, hangi değişimlerin gerçekleştiğine bakın? Her tarafta çoklu maddi arzuları tetikleyen ve Egoyu kamçılayan sayısız tabelalar ve sloganlar var. Ama insan aslında maddi kazançların peşinde koşmuyor, ama daha çok, bu illüzyona sahip olmanın duyumsamasının ve içsel dünyasında uzun zamandır beklediği istikrara ulaşma arzusunun peşinde koşuyor. Ama bu istikrar sadece kendiniz üzerinde, manevi kendini mükemmelleştirme üzerinde içsel çalışmaya dayanır, dışsal durumlara değil. İşte basit bir örnek. Gözlerinizi kapatın ve her şeye sahip olduğunuzu hayal edin: saraylar, şirketler, insanlar üzerinde güç. Ve sonra gözlerinizi açın, etrafa bakın ve bunun çok çabuk sona eren bir illüzyon olduğunu anlarsınız. Hayat da böyle uçup gider ve her şey çok çabuk şekilde sona erer. Bu nedenle, bu illüzyon uğruna kendi Ruhunuza sıkıntı çektirmeye ve ölümden sonra kendinizi çok uzun süren şiddetli ıstıraba ve Hayvan doğasının illüzyonlarının peşinde koşarken, kendinizde kendiniz yarattığınız negatif duygular yığın şeklinde yüzlerce yıl işkenceye mahkum etmeye değer mi?

Etrafımızdaki dünyaya bakmak yeterli: aynı zamanda maddi şeyleri dilerken, manevi kendini mükemmelleştirme yönünde ilerlemek istedikleri görünenler için Hayvan zihni hangi değiştirmeleri yaratıyor. Çoğunlukla, bu insanlar niyetlerinde istikrarsızlar ve manevi itici güçleri kolayca maddi menfaatlerin kanalına yeniden yönleniyor. Böyle insanların günlük hayatlarında ne aradıklarını ve neye dikkat gösterdiklerini, onu kendi günlerinde üst seviye öncelik statüsüne atadıklarını not edin. Bazıları insanlar üzerinde kendi kişisel etkilerini kuvvetlendirmek ile, kendi önemlerini ileri sürmek ile, manevi bilgiden kazanç elde etmek ile meşguller; diğerleri bedenlerini temizlemek ile, vejeteryanlık hakkında bağırıktan sesleri kısılarak tartışmak ile meşguller; yine başkaları kilo vermeye veya bencil hırslar ve boş içsel içerik ile farklı "sağlık geliştirme" uygulamaya odaklanmışlar. Bazı insanlar tarikatlara veya dini hareketlere sarılıyorlar, bir kez daha sevgili bedenlerinde diriliş sahte vaatleri ile kulaklarını keyiflendiriyorlar. Diğerleri zenginlik, talih, mutluluk ve sağlığı çekmek için meditasyon yapıyor. Bazıları, Hayvan doğasının hakimiyeti nedeniyle ve aptallıktan, kendilerini "aydınlanmış" ve bir çok "manevi konularda" yetkili düşünmeye başlıyorlar, bildikleri farklı meditasyon tekniklerini birleştiriyorlar, günahkar olan ile doğru olanı karıştırıyorlar. Ve tüm bunların temeli nedir? Gurur ve üç boyutlu dünyada kişisel önemin onaylanması, başkaları üzerinde gizli güç arzusu.

Anastasia: Evet, değiştirmeler bugün küresel ölçekte gerçekleşiyor. Bunu kişisel olarak doğrulamak için hangi belirli psikotekniklerin toplumda teşvik edildiğine ve dünya medyası tarafından popülerleştirildiğine bakmak yeterli.

Sonuç olarak, bunlar, maddi faydalar çekmek için kitleler için sözde "meditasyonlar" çoğunlukla Archonların olağan yöntemleridir.

Rigden: Üzücü olan şey, çoğu insanın kendilerine neden bu tür maddi trendin işlendiğini sormamaları bile. Küresel olarak tanınan insanların gerekli "uzman" fikirlerini satın alarak, neden bu tür fikirleri teşvik etmek için para harcanıyor? Neden bu fikirler insanın sevgili bedenini hoşnut etmek ve kendi etrafında rahatlık yaratmak ve kendini sevmenin egoistik küçük dünyası üzerinde dönüyor? Yanıt basittir: insanın bu davranışı taklit etmesi ve zamanını ve yaşam enerjisini, kabaca konuşursak, daha lezzetli muza harcaması ve aynı zamanda saçlarının gösterişli ve parlak olması için. Ama, herhangi bir aldatmaca gibi, insanı daha sonra, hayatını tatlı bir muz arayışındaki aptal bir maymun gibi harcadıktan sonra hangi sonuçların beklediğini, ve sevgili bedeninin aynen herhangi bir hayvan gibi basitçe öleceğini hiç kimse açıklamıyor. Ama bir Şahsiyet olarak o ıstıraplarından kaçamayacak ve harcanmış hayatı için son derece yüksek bir bedel ödemek zorunda kalacak.

Ve kendi üzerinde günlük manevi çalışma nedir? Her şeyden önce, kendi düşüncelerini kontrol etme ve başka insanların düşüncelerini yargılamama alışkanlığıdır. Çoğunlukla insan sıkça başka bir insanda Hayvan doğasının tezahürlerini fark eder. Ama kendisine eşit derecede dikkat göstermek için canını sıkmaz, Hayvan doğasının içsel ve dışsal provokasyonlarına kendi tepkilerini bilmeye çalışmaz ve her gün kendi üzerinde çok çalışmayı gerekli görmez.

Sadece kendini içsel olarak değiştirerek ve kendi üzerinde çalışarak, görünür ve görünmez dünyaların gerçek süreçlerini anlayabilirsin ve bilinçli olarak manevi yolu yürürsün. Başka bir deyişle, her şeyden önce insanın kendisinde içsel değişimler olmalıdır - bu onun manevi gelişiminin anlamıdır! Başka her şey ikincildir. Bedene herhangi başka bir makine gibi elbette bakılmalıdır, ama sadece hedefe ulaşma amacı için. Bundan fazlası değil. Manevi özgürlük olan yaşamınızın gerçek amacını bilmek ve bunu göz önünde tutmak gereklidir. Bu her insan için en önemli şeydir. İnsan kendisini bilmeye başladığı zaman, yapısının karmaşıklığını ve bu yapının amacını öğrenmeye başlar. Her şeyin insanı bilinçli seçimini yapmaya ve yeni Manevi bir Varlık olmaya yardımcı bulunduğu söylenebilir. Bu dönüşümde önemli bir rol, onun dört ana Veçhesi tarafından oynanır.

Anastasia: Evet, dünyanın farklı ulusları dört Veçhe ve manevi Merkez ile ilgili çeşitli ritüellerde, mistik uygulamalarda ve kutsal efsanelerde kayıtlı oldukça çok bilgiye sahiptir. Bu arada, farklı hikayelere göre, her ulus bu dört Veçheyi, Ön Veçheyi dünyanın belirli bir bölgesine doğru yönlendirerek yerleştiriyordu.

Bu anı okuyuculara açıklayabilir misin? Dünyanın farklı kısımlarında oturan insanlar neden bu yönelimin kendi anlayışlarına sahiplerdi?

Rigden: Genel olarak konuşursak, ana yönlere göre bu dört Veçhenin yönelimi, onlara belirli bir renk tahsis etme vs bu veya o insanların, atalarının kutsal halk hikayelerine dayanan yüzyıllardır oluşmuş yerel geleneksel tercihlerine, geleneklerine ve ortak inançlarına dayanır. Örneğin, Çinliler güneyin en saygıdeğer ana yön olduğunu düşünüyorlardı, bu nedenle Ön Veçheyi karşılık gelen sembolleri güneye doğru yerleştirdiler. Kuzey insanların (Sibirya'nın) şamanları için, ritüellerin uygulanması sırasında yüzlerini çevirdikleri ana yön (Ön Veçhe) genellikle Kuzey idi. Oysa, Asyanın güney ve doğu uluslarının şamanları için, bu güney veya doğu idi. Mezoamerikanın Yerlileri, belirli kabilelerin yerel geleneklerine bağlı olarak, Doğu veya Batıyı ana yön olarak görürlerdi. Genelde, manevi bir uygulama, dini bir ritüel, tören vs yaparken insanın geleneksel olarak yüzünü çevirdiği yer, onun Ön Veçhesinin olduğu yerdir. Elbette, kadim söylenceleri okurken, nerede halk bilgisi, nerede gerçek bilgi olduğu anlaşılmalıdır, çünkü başlıca ilişkili örneklerin harfi harfine anlaşılmasının sonucu olarak, zamanla insan zihninden gelen bir çok yüzeysel, kafa karıştırıcı şeyler eklendi. Ama buna rağmen, bugün bile insan varlığının dört Veçheyi hakkında gizli bilgiler ile ilgili olanlar dahil, bir çok ilginç anlatımlar bulunabilir.

Anastasia: Bu tür bilgi Avrupa, Asya, Afrika ve Amerika'nın insanların totemik kaynaklarında ve mitolojik kavramlarında bulunabilir...

Rigden: Oldukça doğru. Çoğu durumlarda, farklı kıtalarda yaşayan küçük uluslar, "uygarlaşmış toplumun" temsilcileri ile temaslardan uzun izolasyonlarının sonucu olarak (uygun olmayan iklim veya yolcular için yerleşim yerlerine ulaşamama nedeniyle) atalarının bilgilerini koruyabildiler. Bazı bakımlardan, bu onları kurtardı, çünkü "uygarlığın" bu insanların ve kültürlerinin varlığı hakkında hiç bir fikri yoktu. Sonuç olarak, onların eşsiz bilgileri, diğer insanların kadim bilgilerinde olduğu gibi, "dünya uygarlığında" hakim olan en son din tarafından "ateş ve kılıç" ile tamamen yok edilmedi.

Anastasia: Evet, dedikleri gibi, her bulutun gümüş kaplaması var. Ama aynı zamanda, şimdi bir zamanlar geçmişte var olanı bugün sahip olduğumuz şey ile karşılaştırma ve kendimize neden tüm modern dinlerin temsilcilerinin dünyada başkalarının değil sadece onların " manevi bilgilere" sahip olduklarını iddia ettikleri sorusunu sorma mükemmel fırsatı var.

Eğer bu soruya tarafsız şekilde yaklaşırsak ve ona dünyanın genişlemiş algısı halinde bakarsak, o zaman her yerdeki Bilginin tek ve aynı olduğu apaçık hale gelir. Sadece insanlar ona farklı formlar veriyor ve buna "kendilerinin" diyor.

Sonuç olarak, her yenilenmiş manevi Öğreti, gerçekte, geçmişte farklı insanlara verilmiş olan asıl gizli bilgi ile tutarlılık oluşturdu. Ve sadece rahipler bu Bilgiyi değiştirdiği ve onu hakim din formuna giydirdikleri zaman, o ideoloji değişti. Gerçekte, onlar kitlelerde fanatikliği kışkırtmaya ve atalarının mirasını, yeni dinin kurallarına uymayan her şeyi düşüncesizce yok etmeye kadar uluslar için dünya algısını daraltıyorlardı.

Rigden: Hiç şüphesiz... Ama burada belirtmek istediğim şey. Ruhbanlık tarafından farklı insanların manevi mirasının yok edilmesi ve yeni nesillerin tüm önceki inançların "dininden dönme ve sapkınlık" olduğu fikri ile beyinlerinin yıkanması üzerine bu tür çalışmalar rağmen, dört Veçhe hakkındaki temel bilgi bugün pratik olarak tüm dünya dinlerinin gizli bilgilerinde mevcuttur.

Bu, bu veya şu dinin öğretisinde, felsefesinde ve ideolojisinde kitlelere şu anda sunulmakta olan dolaylı kanıttan görülebilir. Herhangi bir dinin rahiplerinin kitlelere sadece kendileri için faydalı olan ve insanlar arasındaki güçlerini kuvvetlendiren şeyleri empoze ettikleri ve kendilerinden öncekilerin bir zamanlar diğer popüler dinlerden ödünç aldıkları tüm bilgileri empoze etmedikleri anlaşılmalıdır. Bundan başka, rahipler insanı bağımsız olarak manevi özgürlüğe götüren orijinal manevi Öğretiyi kitleler arasında asla yaymazlar. Ama bu, bir veya diğer dini oluşturdukları bu Öğretinin çekici manevi tohumlarının temeli üzerindedir. Bir güç kurumu olarak dinin kendisi olduğu zaman, orijinal Öğretide çok fazla şey yeniden işleniyor ve rahiplerin dini gücünün yararına değiştiriliyor.

Örneğin, Budizmi ele alalım. İlk bakışta, Budizmin genel felsefesini okurken, bu *dünya dininin* insanın dünyayı ve kendisini bağımsız tanıması üzerine vurgu yaptığı görünüyor. Sonuç olarak, kitleler için "aydınlanmaya götüren" ve, bu arada, Hindistan'ın diğer daha kadim dinlerinin temelinde oluşturulmuş olan uygulamaların geniş çeşitliliğini temsil ediyor. Ama bu duyumsama sadece bu dinde bugünün gerçeklikleri ile, ayrıca bu dünya dininin rahip yapısı ile karşılaşana kadar sürüyor. Eğer insan Manevi doğa ile kendi Hayvan doğası arasındaki farkı ayırt etmiyorsa, eğer Hayvan zihninden gelen değiştirmeleri görmüyorsa, aldatmacanın ne olduğunu ve örneğin, Buddha'nın orijinal öğretisi ile, deyim yerindeyse bu öğretiyi sahiplenen Budizm dini arasında hangi önemli farkın olduğunu anlamak onun için zordur.

Bu nedenle, insanın dört Veçhesinden hem tüm Hint kutsal geleneğinde hem de Buddha'nın öğretisinin Budist dini yorumunda bahsedilir. Hinduizm ve Budizm'deki meditasyon uygulamaları hakkında dini öğretilerdeki en üstün bilgiler arasında şunlar vardır: sezgisel bilginin elde edilmesi - süperbilinç (Sanskritçede, İngilizce çeviri yazıda "abhijna" gibi görünür), bilincin özel değişmiş hali vasıtası ile dünyayı tanıma, bütünlük hali, birlik ("samadhi"). Sezgisel bilginin elde edilmesi, gerçeğin algılanması, dünyanın birliği, *beş kategorinin* birliğine ulaşmak: durugörü, duruişiti, doğa üstü güçlere sahip olmak, başka insanların düşüncelerini okumak ve geçmiş yaşamların anısı şeklinde yorumlanır. Başarılı bir insanın yedinci boyuta kadar veya, kadim Hint eserinin belirttiği gibi, "Brahma'nın Cennetlerine" kadar tüm bu maddi dünyayı etkileme yeteneğine sahip olduğundan söz edilir; sonuç olarak, "Brahma'nın Cennetleri" "yaşam çarkının" *Altı Tutku Dünyasına bağlılıktan vazgeçme* ile başlar...

Anastasia: Gerçekte, beş kategorinin bu birliği **dört ana Veçhe ve merkez (Şahsiyet)** ile çalışmanın sonucunu tanımlıyor. Aslına bakılırsa, bu Veçheler zaten onun kontrolü altında olduğu ve insan altı boyuttan kaçma durumuna yaklaştığı zaman, insanın manevi çalışmasının beliri aşamasının sonucu burada göz önüne alınıyor.

Rigden: Aynen öyle. İnsan, kendi üzerinde çalışarak kendisini *manevi yönde* değiştirir ve mükemmelleştirir, dünyayı tanımada ona ilave yetenekler veren bazı etkilere ulaşır.

Anastasia: Evet, örneğin, manevi uygulamalarda ustalaşma sürecinde, **Şahsiyet** (merkez) "**durugörü**", yani, mesafe ve zamana bakmaksızın, her var olan formun Manevi doğadan Gözlemcinin perspektifinden kendi içsel vizyonu ile dikkatle izleme, ayrıca bir olayın veya fenomenin gerçek özünü görme **yeteneğini edinir**. Yirmi yıldan fazla kendi pratik meditasyon deneyimimi ve ayrıca senin Öğretini ve aktardığın ilksel manevi Bilgiyi birlikte öğrenme onuruna sahip olduğum o insanların deneyimini hesaba katınca bu gerçekten böyle. Bu tür durugörü, başka şeyler arasında, bir nesnenin farklı boyutlardaki eşzamanlı izlenmesini, onun görünüşünün, dönüşümünün altta yatan nedenini anlamayı vs varsayar. Bu tür sezgisel bilgi haline erişerek, insan **Ön Veçheyi nasıl kontrol edeceğini** kavrar, ki bu da onda Manevi doğadan Gözlemcinin perspektifinden her varlığı anlama ve sezgisel olarak hissetme ve zaman ve mekana bakmaksızın onunla temas kurma yeteneğini tezahür ettirir.

Rigden: Bu doğru. Budizmin dini yorumunda, buna bilinmeyen dilleri konuşan ve uzak mesafelerden bile dünyanın seslerini işiten insanları anlamayı sağlayan ilahi işitme (duruişiti) olarak değinilir. Olay şu ki, Hint mitolojisine göre ses kozmik ritimler ile bağlantılı bir tür semboldür. "Dünyanın seslerini dinleyen"

onları bilen ve kozmik ritimleri seçip çıkartabilendir. Her şeyin birbirleri ile bağlantılı olduğuna ve süptil kozmik titreşimler ile nüfuz edildiğine inanılır. Kendisini ve küçük dünyasını değiştirerek, insan daha büyük alemde değişiklikler yapar.

Anastasia: Evet. Prensipite, üç boyutlu uzayın sakininin düşünmesinin sınırları içinde dünyanın fenomenini yargılayan insan, onu "ilahi işitmeyi" edinme olarak algılar. Aslında, dört Veçhe hakkındaki bilgi, bir dereceye kadar süslenmiş formda olsa da Budist felsefi öğretilerde yansıtılıyor. Yukarıda sözü edilen kategorileri (durugörü, duruişiti, doğa üstü güçlere sahip olma, başka insanların düşüncelerini okuma, geçmiş yaşamların anıları), düşündüğümüz zaman, bu noktaların her birinin belirli bir Veçhenin yeteneklerinde olduğu ortaya çıkıyor.

Bununla ilgili, grubumuzun pratik deneyimini değerlendirebilirim. Örneğin, Arka Veçhe ile çalışmayı kapsayan "tünelleme" meditasyon tekniğini öğrenirken, aslında geçmişimizi öğrenebiliyorduk ve hatta alt-şahsiyetlerimizin geçmiş yaşamları hakkındaki bilgiyi kısmen "okuyabiliyorduk". Budist felsefesinde, "geçmiş yaşamların anıları", "geçmiş doğumlarınızın bilgisini ve şu andaki geçici hallerinizin anıları"nın kasteder.

Sol ve Sağ Veçhelerin yetenekleri ile ilgili olarak, bizim zamanımızda çok iyi aydınlatıcı bir örneğe sahiptik, yani Geliar savaşçısının sanatını öğrettiğin o dört savaşçının manevi çalışması. Bu, **insanın Sol Veçhesini kontrol etmesinin** başka insanların düşüncelerini bilme ve okuma gibi yetenekleri onda nasıl ortaya çıkardığını kavradığım zamandı. Genel olarak, bu yalnızca bu tür yeteneklerin değil, ama aynı zamanda, hisler ve bunlar vasıtası ile etkiyi uygulama vasıtası ile süptil dünyanın yapılarının algısının açığa çıkmasıdır. Sağ Veçheyi düşüncelerinizin katı kontrolü ve belirli meditasyon teknikleri ile kısıtlamanın, dünyanın kaba yapılarını etkilemeye ve aslında manevi gelişim yönünde edinilen bir yan etki olan bazı "doğa üstü" güçlerin açılmasına nasıl yol açtığını açıkça gördüm.

Ama en önemlisi, bu dört kişilik grubun manevi dayanıklılığında etkilendim: mükemmel profesyonel becerilerin edinilmesi, onların manevi niyetlerini sarsmadı, ki, maalesef sonraki gruplarda çalışmak zorunda kaldığım bazı insanlar ile ilgili bu söylenemez. Elbette, aydınlatıcı öğrenim deneyimi getirenler dahil, farklı durumlar vardı. Örneğin, grubumun iki yıllık sıkı çalışması somut sonuçlar verdi.

Ama bu ayrıca gruptan bazı insanların, aslında kendilerinde bu tür olağanüstü yeteneklerin ortaya çıkmasına hazır olmadıkları gerçeğini açığa çıkardı. Onların bilinçleri anlık başarılar ile, kendi önemlerinin duygusu ve gurur ile ele geçirildi.

İnsan dünyası ile ilgili gelecekteki beklentilerini gizlice hayal etmeye başladılar. Genel olarak, Hayvan doğasının lehine dengesizlik başladı. Ve asıl şey, o samimiyetin, ayrıca spesifik olarak manevi amaca ulaşma arzusunun kaybolması idi. Sadece Hayvan doğasından gelen belirgin saldırıların arka planına karşı asil niyetlerin arkasında sözlü örtmeler başladı. Küçük başarı bile, gerçekte, Hayvan doğası üzerinde kontrol kaybını tetikledi. Ama aynı zamanda, bu hatalarını fark edebilenler ve manevi yöne sağlam bir şekilde bağlı kalanlar için iyi bir ders idi. Bu tür deneyim, sonrasında manevi yolda daha olgun ve bilinçli bir şekilde yürüme fırsatını bahşeder.

Rigden: Gerçekte, Sağ ve Sol Veçheleri öğrenme aşamasından geçerken, bunların üzerinde kontrol elde etmek yerine, eğer görünmez güce sahip olma ve başka insanları kontrol etme arzusu ile baştan çıkarsa, insan bu çok akıllı Veçhelerin kontrolüne girme riskini işletir. Ve sonuç olarak, kendini buna kaptırır ve yaşamının geri kalanını geçici sonuca ulaşmaya harcar, böylece özgürlüğünün fırsatını, reenkarnasyonların döngüsünden kaçma fırsatını kaybeder. Bu, asıl seçimlerinde tereddüt eden insanlar için bir tür tuzaktır.

Bu konuda, hazine avı ile ilgili ilginç bir mesel vardır. "Bir zamanlar, Bilge bir adam bir köyden geçiyordu. Köylülere, ana meydanlarının hemen altında, yerin altında sayısız hazinelerin saklandığını anlattı. Onları kim bulursa sadece zenginlik kazanmayacaktı, aynı zamanda asla tekrar aynı olmayacaktı. Köylüler bu habere sevindi. Çok fazla çekişme ve uzun tartışmalar oldu, ama sonunda, sakinler hazineleri birlikte kazıp çıkarmaya karar verdiler. Aletler ile donanmış olarak, kazmaya başladılar. Ama, bir süre sonra, hala emeklerinin beklenen sonuçlarını almayınca, köylülerin hevesi zayıflamaya başladı. Kazıları terkederek ilk insanlar çok fazla konuşanlar idi; aslında hazineleri bulmak için kendileri bir şeyler yapmak yerine, onlar sadece başkalarına nasıl çalışmalar gerektiğini anlatmaya çalışıyorlardı. Bunları bu zor çalışma ile çabucak tükenenler izledi. Bu hazinelerin tüm bu çabaya değmediğine karar verdiler. Kırık çini parçaları, kadim çanak çömlek ve eski madeni paralar bulmaya başlayan başkaları vardı. Onlar, bunların gerçek hazineler olduğunu düşünerek, bulduklarını geri kalan insanlardan sakladılar ve kısa süre sonra onlar da siteyi terk ettiler. Diğer insanlar sadece hazine avının deneyiminin keyfini çıkarıyorlardı. Arayıştan gelen bu sevinç hislerinin Bilge adam tarafından vaat edilen hazineler olması gerektiğine inandılar. En sonunda, zaman geçtikçe ve etraflarında sadece çamur ve kayalar dağıldıkça, sevinçleri buharlaştı. Bu nedenle bu göreve sırt çevirdiler, çünkü ruh olarak çok zayıf olduklarını kanıtladılar.

Zaman geçtikçe, geriye kalan insanların çoğu arayışlarında başarı olasılığından şüphe etmeye başladılar. Aldanmaya veya sadece bir söylenceye kurban gittiklerini düşünmeye başladılar. Köylüler hazine avı sitesini birer birer terk etmeye başladılar. Ve yalnızca amaca sabitlenmiş, gayretli bir şekilde ve sıkı

çalışan bir kaç kişi sonunda hazinelerini buldu. Ama hazineleri bulduktan sonra, onların hiç biri bu köyde bir daha görülmedi. Ve hazine avına katılan, ama hazineyi bulmamış olan o köylülerin kafaları, yaşamlarının geri kalanında kendini haklı çıkarma ve neden o zamanlar herkes ile kalmadıklarının açıklamaları ile meşgul idi. Sonuç olarak, acınası yaşamlarını daha iyiye değiştirme şansı vardı. Onların bazıları yaşamlarının geri kalanını, hazinelerin neye benzediğini, şimdi nerede olduklarını ve onlar tarafından nasıl sahiplenilebileceğini keşfetmeyi umarak, hazinenin sırrını orijinal olarak ifşa eden o Bilge adamı arayışta amaçsızca dolaşarak harcadılar."

Hazine insanın manevi dönüşümüdür. Buna ulaşmak için, her gün kendi üzerinizde çok çalışmak gereklidir. Yolun beklentisi ile çekilen herkes onun sonuna ulaşmaz, çünkü yol içsel değişimleri kapsar. Yolu ilk terk edenler, çok konuşan ama kendilerini dönüştürmek için hiç bir şey yapmayanlardır. Onları kolay zaferleri arayanlar izler. Sonra, bu dünyada kendi önemlerini tatmin etmek için onlarda açılan yetenekler tarafından baştan çıkanlar da manevi yoldan saparlar. Onları, yaşamın anlamını arayış sürecinde zevk bulanlar, ama kendilerini anlamayanlar izler ve sonuç olarak hiç bir şey bulmazlar. Son olarak, kendilerinden, onlara manevi Gerçeği ifşa eden bilgeden şüphe edenler ve hatta Gerçeğin kendisinden şüphe edenler de manevi yoldan uzaklaşırlar. Tüm bu insanlar manevi yolu, bu maddi dünyada onlara fayda sağlayan bazı şekillerde yorumlar. Sadece tam sonuna kadar saf ve samimi niyetle ile yürüyenler, kendi manevi çalışmalarında ısrarlı olanlar, her gün kendilerini dönüştürenler, sadece onlar, başka bir dünya için ayrılmalarını mümkün kılan yaşamdaki manevi hazinelerini bulurlar. Mesel bize manevi yolu izlerken, oldukça sık olarak onlara Sonsuzluğa giden bir yolu açan kendi manevi hazineleri aramak yerine, insanların bunda sadece, onlar için geçici olan kişisel başarılar, dünya aradıklarını bize öğretir.

Anastasia: Evet, bu hayatın gerçeğidir, ki sadece kadim zamanlarda önemli değildi, aynı zamanda şimdi de önemli... Herkes kendi seçimini yapar.

Rigden: Bu nedenle, pratik ciddi bir sınavdır. Dini efsaneleri okumak ve onların karakterleri gibi aynı "spiritüel insan" olacağınızı hayal etmek bir şeydir ve her gün kendi üzerinizde gerçekten çalışmak, manevi uygulamalar yapmak ve düşüncelerinizi kontrol etmek tamamen başka bir şeydir. Budizmin eserlerinde, örneğin, insanın kendi doğa üstü güçlerini kontrol etme yeteneğine "mucizevi güçlere" sahip olmak denir. Ayrıca orada, mükemmel insanın dünyayı "Brahma'nın Cennetlerine" (yedinci boyuta) kadar etkileyebileceği ve "Brahma'nın Cennetlerine" giden yolun "yaşam çarkının" Tutkusunun *Altı Dünyasına* bağlılıktan vazgeçmek ile başladığı söylenir. Örneğin, Budist kutsal metinleri "Tripitaka"nın kolleksiyonunda, "*Münzeviliğin Meyveleri*" adlı çok

ilginç bir sutra vardır. Bu arada, Sanskritçeden tercüme edildiğinde "sutra" sözcüğü tam olarak "üzerinde incilerin dizili olduğu iplik" anlamına gelir; kadim Hint literatüründe bunlara parça parça söyleyiş denilirdi, ve daha sonra - bu tür söyleyişlerin koleksiyonu. Ama, "*Münzeviliğin Meyveleri*" sutrası dahil, Budist kutsal metinleri "Tripitaka"nın koleksiyonunu okurken, bu metinlerin Buddha'nın gerçek sözlerini içermediği, ama uzun süre ağızdan ağıza aktarılan ve çok daha sonraları yazılan öğretisi olduğu akılda tutulmalıdır. Bunun yanı sıra, Budizm dini oluşurken, yüzlerce yılda onda değişiklikler yapıldı. Başka bir deyişle, bunun orijinal bilgi olmadığı, ama yüzlerce yıldır bir çok zihinler tarafından yorumları olduğu gerçeğinin farkında olunmalıdır. Eğer insan manevi çalışmanın inceliklerinin farkında olmazsa ve meditasyonun pratik deneyiminden yoksun olursa, doğal olarak bu bilgiyi sadece kendi dünya görüşüyle ve bu konuyu kendi anlayışıyla, üç boyutlu dünyanın sakininin perspektifinden yeniden anlatır, yorumlar veya başka dillere tercüme eder.

Böylece, bu sutra Buddha'nın Magadha kralı (bir zamanlar kuzey Hindistan'da bulunan kadim bir ülke) Ajatashatru ile konuşmasından bahseder. Kral Buddha'ya "Münzeviliğin görünür meyvesinin" ne olduğunu, yani, bu dünyada manevi uygulamalar yapmanın sonucunun ne olduğunu sorar. Buddha, sıradan insan tarafından anlaşılabilir günlük alegoriler kullanarak, Nirvana'ya ulaşmayı arayan bir keşişin manevi kendini mükemmelleştirme ve meditasyonlar ile meşgul olan bir insan olarak yürüdüğü Yolun öğretisini anlatır. Bu sutra ayrıca keşişin ahlaki davranışın emirlerini izlemesi gerektiğinden söz eder, kendini dizginlemenin sevinçlerini ve kendi üzerinde manevi çalışmanın sonucunu anlatır. Bundan başka, keşişin Samadhi'de olan zihin ile, saf, net.. hislerine kapılmamaya ulaşmış olan itaatkar ve akli başında zihin ile çalışmanın sonucunu anlattığını vurgular. Sanskritçeden tercüme edildiği zaman, "Samadhi" hali "biraraya eklemek", "katılmak", "bütünlük", "birlik" anlamına gelir. Hint felsefesinde, bu aydınlanma ve en yüce uyum hali, meditasyon uygulamalarının nihai amacı olarak görülür. Budizmde, "Samadhi"nin kendi felsefelerine göre insanı tam Nirvana'ya getirmesi gereken Sekiz katlı Yolun son aşaması olduğu düşünülür.

Bu sutra ayrıca şundan söz eder: "Bedenimin bir şekli var ve dört büyük elementten oluşur..." Felsefi tartışmalarda, dört büyük element genellikle hava, toprak, su ve ateş olarak yorumlanır. Kadim insanların dört ana Özü kastettikleri bu tür alegoriler çoğunlukla insanın kendini mükemmelleştirmesini ve göze görünmeyen enerji yapısını tartışırken kutsal metinlerde kullanılıyordu. "*Münzeviliğin Meyveleri*"nin 87 nci sutrası Samadhi haline ulaşan bir insanda çeşitli süper güçlerin tezahürünü tanımlar. O, "... bir olur, bir çok olur ve bir çok olur, bir olur; o göze görünür olur ve görünmez olur; sanki havadan geçer gibi duvarlardan, surlardan, dağlardan kolayca geçer; sanki suya nüfuz eder gibi

toprağa nüfuz eder; toprakta yürür gibi suyun üzerinde batmadan yürür; bacakları çapraz oturur, kanatlı bir kuş gibi gökyüzüne yükselir; avucu ile Aya ve Güneşe dokunabilir, kuvvetli ve güçlü olmalarına rağmen; Brahma'nın Cennetlerine kadar bedeni aracılığı ile etki uygulayabilir." Burada kastedilen fiziksel beden değildir. Bu sutra, Budistlerin "edinilmiş (olağanüstü, mistik) beden" dedikleri şeyden söz eder (İngilizce çevriyazıda Sanskrit ismi "nirmanakaya"dır, yani, deneyimlerin ruhani, dönüşmüş "bedeni"). Bedeninden, forma sahip olan, zihinden oluşan başka bir beden yaratır, tüm büyük ve küçük parçalar ile donatılmıştır ve hayati yeteneklere hiç zarar bilmez." Bundan başka, bu konuda bile karışıklık vardır ve bu "olağanüstü beden" gerçekte ne anlama geldiği hakkında sonsuz teorik tartışmalar gerçekleşir: dönüşümün bedeni, bilincin farklı bir hali, Buddha veya Bodhisattva'nın fiziksel bedeni, İllüzyonun, Tezahürün bedeni veya "fiziksel form şeklinde zihnin mükemmel potansiyeli". Bu tür fikir ayrılıkları, insanların asıl bilginin özünü kaybettiklerini ve onu sadece geriye kalan dışsal ve insan zihninden gelen formlar ile değerlendirdiklerini belirtir.

Ama, gerçekte, her şey basittir. Altı boyutta yerleşik olan enerji bedeni insanlarda yaklaşık olarak aynıdır: tepesi ayrı, dört kenarlı tepesi kesik şekle sahiptir. Sadece çoğu insan onu görmüyor ve var olduğunu bile bilmiyor. Ama bu, onun yaşamlarını, kaderlerini ve aktivitelerini etkilemediği anlamına gelmez. İnsanların dedikleri gibi, "karaciğerin ağrımadığı sürece, onu düşünmezsin, elbette eğer onun var olduğunu biliyorsan." İnsan kendi üzerinde çalıştığı, manevi uygulamaları gerçekleştirdiği ve Ruhunun özgürlüğü ile her gün ilgilendiği zaman, enerji yapısı değişir ve giderek nitelik olarak daha önce sözünü ettiğim farklı bir yapıya dönüşür. Ve Şahsiyet Ruh ile birleştiği zaman, artık maddi kabuğa gereksinimi olmayan yeni bir Manevi Varlık oluşur. Başka bir deyişle, bunun sayesinde, üç boyutlu uzayın sakini, yedi boyutlu uzayın "sakini" olur.

Anastasia: Kazanılan manevi deneyim görüş açısından ve bize verdiği o ilksel Bilginin anahtarının anlayışından, teoristlerin o iddiaları oldukça saçma görünüyor. Bazen onların eserlerinde tanımlanan "tartışmalar", farklı teorileri ezberleyen ve birbirleri ile tartışan, pratik üretim sürecinin özü hakkında bağırıktan sesi kısılan iki öğrencinin durumuna benziyor. Ama, onların ikisi de üretimde çalışma kişisel deneyimine sahip değil; yani, gerçekte üretimin ne olduğunun anlayışı yok. Bu tür felsefi tartışmanın zeminine karşı, bazı noktalarda sezgisel olsa da, ama hala doğru yönde, manevi yolda uzun adımlarla yürürken, dünya ile kendi pratik manevi deneyimlerini gerçekten paylaşan, anlamsız konuşmayan o yazarlar dikkat çekiyorlar. İnsan bunu bilir, çünkü kişisel pratik deneyime sahiptir. Sonuç olarak, kendi pratik deneyiminizi edinmek, dedikleri gibi, daha fazla gürültü patırtı olmadan, çağlar boyunca

kayıtlarını bırakmış olan, kendi manevi yollarını yürüme sürecinde kendi üzerlerinde gerçekten meşgul olan o gerçekten bilge insanları hissetmeye ve anlamaya yardımcı olur.

Rigden: Elbette, bu konuda, sınırlar veya bölmeler, zaman veya maddi uzay yoktur. Burada mevcut olan şey bütünlük ve manevi anlayıştır, deyim yerindeyse, Gerçek ile birlik... Bu nedenle, Hindistan'ın farklı dinleri, manevi gelişimi sırasında insanın bazı "mucizevi güçler" (Budizm) veya "Siddhi" güçleri (Hint Yogası; kadim Hintçe sözcük "siddha" "mükemmel" anlamına gelir) edindiğini bu veya şu şekilde kayıtlarda korudu. Siddhi kavramı da olağanüstü sihirli güçlere sahip olan ve hava sahasında yaşayan mitsel yarı - ilahi varlıkların ismi olarak hem Jainizm de hem de Hindu mitolojisinde vardır.

Evren hakkında kozmolojik söylenceleri tanımlayan ve Hindu felsefeleri özetleyen kadim Hint Puranalara göre (Sanskritçeden tercüme edildiği zaman, "purana" "kadim", "kahramanca destansı hikaye" anlamına gelir) yarı - ilahi siddhiler aşağıdaki doğa üstü özelliklere sahiptir: son derece hafif veya ağır olabilirler, sonsuz şekilde küçük veya büyük olabilirler; anında uzayda herhangi bir noktaya gidebilirler; düşünce gücü ile arzu edilen şeylere ulaşırlar; nesnelere ve zamanı "kendi iradelerine" boyun eğdirebilirler; dünyada en üstün güce ulaşabilirler. Ama mitoloji insan ve dünya hakkında sadece kamufle edilmiş kutsal bilgidir.

Anastasia: Öyleyse, temel olarak, bunların hepsi dört Veçhesini kontrol etmek için insan tarafından uygulamalarda ustalaşmak hakkında geçmiş bilginin yansımalarıdır.

Rigden: Kesinlikle doğru. Dahası, bunlar farklı dinler tarafından kapsamlı şekilde yeniden işlenmiştir. Gerçekte, manevi bir uygulamada doğa üstü "mucizevi güçler" in, insan Sağ ve Sol Veçhelerini kontrol etmeyi öğrendiği zaman yan etki olduğu söylenebilir. İnsanda bu süper güçleri tezahür ettiren, şu şekilde söyleyelim, belirli bir bilinç modunda bu Veçhelerin işidir. Budist eserlerde, örneğin, güçlere ("siddhis") sahip olmanın zararlı olmadığını referansları korundu, çünkü her şey insanın seçimine, arzusuna dayanır. Eserler ayrıca Buddha'nın kendisinin keşişleri "kendi şartlanmalarını bırakma" sürecinde çeşitli ayartmalara direnememeye karşı uyardığını söyler. Her şeyden önce, bu inanmayanların zihinlerinde karışıklık yaratmamak için, "mucizevi güçleri" bu şeyleri bilmeyen insanlara göstermekten kaçınıyorlardı. İkinci ve en önemlisi, başlangıç amaçlarını değiştirmek için baştan çıkmaya karşı tedbirli idiler - Nirvanaya (Sonsuzluğa) kaçış veya boş insan dilekleri: güç arzusu, "dünyanın sihirli ele geçirilmesi", maddi arzuları ve ihtiyaçları tatmin etme, ayrıca herşeyin kontrolü ve sahipliğine özlem, bu görünmez güçleri egosal

amaçlar ile kullanma olasılıkları ve olaylardan faydalanmak. Başka deyişle, Buddha manevi yolda yürüyenleri bu "mucizevi güçlerin" kişisel kazanç için herhangi kullanımına karşı uyardı. Aksi takdirde, insan manevi yoldan sapar ve hayatındaki asıl amacı gerçekleştirmez - içsel dönüşüm, Mutlak ile, Ruhun dünyası ile birleşme.

Neden Buddha bu noktayı vurguladı? Buddha'nın, dedikleri şekliyle "Yüksek Sanat"ta ustalaşmış müritler gurubu vardı veya bizim Gelişim dediğimiz. Bu, manevi gelişimin zor bir yoludur ve herkes için değildir. Mecazen konuşursak, bu rönesanstaki gibidir: orada olmak isteyen herkes oraya kabul edilmez, ama sadece belirli kişisel vasıflara, yeteneklere ve önceden var olan profesyonel becerilere sahip olanlar kabul edilir. Ama, diğer insanlar Buddha'nın bu grubunu biliyordu; dedikleri gibi, dileyenler ama katılmayanlar. Her zaman bilgiyi çarpıtın pek çok taklitçi oldu. Buddha'nın zamanı sırasında, aynen bugünlerdeki gibi, bir çok insan insanlar üzerinde görünmez güçlere sahip olmak egosal arzularına uğruna büyüye ve gizli bilginin çeşitli mistik sanatlarına düşkün idi. Ama egosal amaçlar ve gurur uğruna doğa üstü güçlere sahip olmak bir şeydir ve bu tür yetenekleri manevi dünyaya hizmette kullanmak tamamen başka bir şeydir. Bu nedenle, Buddha müritlerini içsel dönüşümün aşamalarını geçerken, manevi özgürlüğe, asıl manevi amacınıza, yani insan var oluşunun tek anlamı olan Nirvanaya gitmeye sağlam şekilde bağlı kalmak gerektiği konusunda uyardı. Aksi takdirde, illüzyona düşülebilir ve geçici olan sonsuz olan ile karıştırılabilir.

Anastasia: Evet, kadim Hindistan'da bu veya o şekilde insanın farklı doğa üstü güçler edinmesi oldukça popüler idi. Bunun farklı dinleri popülerleştirmek için reklam kampanyası olduğu söylenebilir. Örneğin, Budist dinin yanı sıra, manevi uygulamalar vasıtasıyla "ilahi yetenekleri" edinme aracılığıyla "gerçek bilgiyi" elde etmenin yoga yöntemlerini tanımlayan kadim Hint felsefesinin ezoterik darshan'larında (öğretileri) bu vardır.

Özellikle, ezoterik okullar uygulamaların çeşitli aşamalarında edinilebilen güçlerin adlandırılması şeklinde "shakti" gibi bir kavramı hala kullanırlar. Örneğin, Jnana Shakti durugörü, duruişiti, telepati özellikleri ile ilgili güçler anlamına gelir; Kriya Shakti düşünce gücü ile materyalizasyon, iyileştirmek veya zarar vermek ile ilgilidir; Ichha Shakti irade gücünün tezahürünü ve bedenini doğa üstü güç yeteneklerinin gelişimine yol açan kendini - kontrolü, astral yolculuklar yapma yeteneğini simgeler; Mantra Shakti kozmik ritimler ve doğa üzerinde etki ile ilgili güçler anlamına gelir.

Rigden: Tam olarak öyle. Sanskritçeden tercüme edildiği zaman, "Shakti" "Güç, kuvvet" anlamına gelir. Daha önce söylediğim gibi, kadim Hint efsaneleri,

"Shakti"den Evren ölçeğinde dişil prensibin ilksel ilahi yaratma gücü (Adi Shakti) olarak söz eder. Manevi uygulamalarda, bu güçten Allat'ın fonksiyonları ile donatılmış kuvvetler ve insanın dört Veçhesi olarak söz edilir. Dini efsanelerde, bu yaratma gücü Brahma, Vishnu ve Shiva'nın eşleri, ayrıca her tanrıdaki bir veçhe olan tanrıçalar formunda temsil edilir. İlginçtir ki, bu gücün (Shakti) lotus yapraklarındaki özel işaretler ile temsil edilen daha küçük kuvvetlere dallandığından, bunlarda sadece tanrıların değil, aynı zamanda tanrıçaların "kişisel olarak" yaşadıklarından söz edilir. Bilgisiz bir insan için, bu tür bilgi sıradan dini bir efsaneye benzer. Bilgili bir insan bunun ne anlama geldiğini ve makrokozmos ve insan hakkında hangi bilginin özetlendiğini mükemmel şekilde anlar. Daha önce söylediğim gibi, özellikle Doğudaki kadim insanlar mecazi olarak insan enerji yapısını lotus çiçeği ile karşılaştırdılar, lotus çiçeğindeki her klasik "yaprak" onun işaretine sahip olan, kendi hayatını yaşayan ve belirli bir boyut ile bağlantıdan sorumlu olan insan Özlerinden biridir. Bu işareti bilerek, spesifik bir Veçhe ile direkt olarak temas kurulabilir.

Anastasia: Evet, bir çok dinler bu bilginin yansımalarına sahip, sadece bunlar bilgisiz bir insanın sadece ayırmayacağı ama manevi tohumların nerede olduğunu ve insan zihninden eklemelerin veya Hayvan zihminden değiştirmelerin nerede olduğunu bile anlamayacağı böyle maddi bir felsefeye büründürüldüler.. Bu arada, Çin Taoizminin de insan bedenini çeşitli ilahların oturduğu bir mikrokozmos olarak gördüğünü hatırlıyorum. Bu süreci kendi anladıkları gibi, fiziksel beden ve organları ile ilişkili olan kendi yollarıyla imgelemelerine rağmen. Bununla birlikte, Taoizmin takipçilerinin sözümüne insan "bedeni"nin bu ruhlarının iyi niyetini kazanmak için, doğru bir hayatı sürdürmeleri ve iyi eylemler yapmaları tavsiye ediliyor.

Rigden: Taoizm bu bilgiyi Çin şamanizminden miras aldı, orada bedeni bir araya bağlayan insanın ruhunun çokluğu fikri vardı (hayvan ruhu - "po" ve manevi olan - "hun" dahil). Ama burada önemli bir fark ve o zamanlardan bu yana kavramların değiştirilmesi var. Olay şu ki, ruhların iyi niyetini kazanmak veya onlarla bir anlaşmaya varmak gerçekte Hayvan zihni ile anlaşma yapmak anlamına geliyordu, ki bu tür ima edilen kontrat nedeniyle, insana altı boyutta bazı sihirli şeyler yapma fırsatı verdi. İnsan (şaman), aslında Hayvan zihninin iletkeni olarak hizmet eden kişi olduğu zaman, ruhların ona hizmet ettiğine safça inanıyordu ve bu ruhlar herhangi bir anda ona karşı tavırlarını değiştirebiliyorlardı. Başka bir deyişle, geçici maddi dünyada hayatınızda doğa üstü güçlere sahip olmak için (kendi yan Veçheleriniz dahil) ruhların lütfunu kazanmak ile Veçhelerinizi kontrol etmeyi öğrenmek, bütünlük kazanmak ve manevi özgürlüğü, Sonsuzluğu elde etmek arasında önemli bir fark vardır.

Taoizm dininde, aynen Budizm dininde olduğu gibi, takipçiye bedeninin ve bilincinin radikal dönüşümü ile meşgul olmak ve tanıma enstrümanı olarak meditasyonları kullanmak onun zorunluluğu olarak empoze edilir. Taoizmde ayrıca, "ölümsüzlüğü" elde etme yolunda bu tür bilgi sayesinde, kendi dini öğretilerine göre, insanın doğa üstü güçler ve yetenekler elde ettiği gerçeği vurgulanır. Örneğin, görünmez olabilir, uzayda yolculuk yapabilir, bir çok yerde aynı anda görülebilir, zamanı sıkıştırabilir vs.

Ama bu konuda söylemek istediğim şey. Aslında, bir çok dini kavramlar, önerilen dini yolu yürürken, takipçinin en sonunda bazı doğa üstü yetenekleri öğrenebileceğinden söz eder. Bu kesinlikle bir çok insanı Hayvan doğası tarafından, dahası manevi tohumlardan daha çok çeker. Ama üzücü olarak, çoğu insan enerjilerini boşuna harcayarak tüm yaşamlarını bu amaca (doğa üstü güçler elde etmek) ulaşmaya harcar. Ama, doğa üstü yeteneklere sahip olmak mükemmelliğin zirvesinden çok uzaktır. Kadim bir bilgelik vardır: "**İnsan ruhunda Tanrıyı bilmediği zaman, her şeye inanmaya hazırdır.**"

Bazı doğa üstü yetenekleri öğrenmek manevi özgürlük elde etmek anlamına gelmez. Sonuç olarak, bu, örneğin kara büyü ile uğraşan insanlar tarafından, yani Hayvan zihninin iletkenleri olanlar tarafından yapılabilir. Ama sonuç nedir? Daha sonra alt-şahsiyet olmak ve daha da büyük eziyete katlanmak? Sonuç olarak, hem görünür hem de görünmez dünyalardaki tüm eylemlerinizi için çift ölçü olarak yanıt vermek zorunda olacaksınız. Doğa üstü yetenekler geliştirmek sadece insanın kendisi bu sürece yakın dikkat göstermediği, manevi yoluna ve manevi özgürlüğüne odaklandığı zaman ve aynı zamanda şu şekilde söyleyelim, Manevi dünyadan "bir ışık savaşçısının" sorumluluğunu taşıma yükümlülüğünü üstlendiği zaman makuldur. Ama bu yol yalnızca çok az kişi içindir. Ve çoğunlukla, insanların herhangi bir doğa üstü güce odaklanmaya ihtiyaçları olmaz. İnsanlar için yaşamlarında asıl şey, çabalarını her gün kendi üzerlerinde manevi çalışma anlamına gelen manevi özgürlüğe yoğunlaştırmaktır. Bu en önemli şeydir! İnsanlara bir şeyde başkalarından daha iyi olduğunuzu kanıtlamak zorunda değilsiniz, ama Tanrıya, manevi dünyaya kabul edilmeye değer olduğunuzu, olgun Manevi bir Varlık olarak Şahsiyetinizin Sonsuzlukta oturmasına değer olduğunuzu kanıtlamak zorundasınız.

Anastasia: Evet, bir çok din de bu yeteneklerin Hakikatin elde edilmesinin son aşamasında ifşa edildiği, bunlar olurken, temelde dünyasal amaçlar için artık gerekli olmadıkları gerçeğini işaret eder.

Rigden: Tamamen doğru. Şahsiyetin Ruh ile birleşmesi gerçekleştiği ve yedinci boyut insana erişilebilir olduğu zaman, o bilinci ile bunun içinde yaşar ve manevi dünyada oturur. Üç boyutlu dünyadaki tüm ilgilerini kaybeder, çünkü

manevi dünyadaki tüm en ilginç şeyleri öğrenmeye başlar. Genel olarak konuşursak, insanın tüm manevi yolculuğu içsel bilinç değişimlerinin, kendisinin radikal dönüşümünün yoludur. Şahsiyet yolculuğuna başladığı zaman, çoğu şeyi anlamaz ve yolu sezgi ile izler. Herkes manevi ilerleme sürecinde kendi engellerine çarpar ve onları yenmeyi öğrenir. Kendini tanıyarak, insan yaşamının görünmez yanını, hayatındaki en iyi olmayan olaylara neden olan kendi Veçhelerinin kontrol edilmeyen aktivitesini anlamaya başlar. Böylece Şahsiyet sıkıntılarının köklerini kavrar. İnsan Hayvan doğasına uygun olandan daha fazlasını anlamaya başladığı zaman, egosal varoluşunun gereksinimlerini görmezden gelir ve onun saldırılarını püskürtmek için sürekli hazırlık alışkanlığı geliştirir. Zamanla, kendi üzerinde bu çalışma manevi meyveleri verir. "İyi korunan düşünce mutluluğun taşıyıcısıdır" denilmesi tesadüf değildir.

Kişisel seçim insanın hayatında büyük bir rol oynar. Düşünceler her zaman Şahsiyetin umursamaz olmadığı şey tarafından hükmedilir. İnsan kendindeki durumu daha sık izlemeli, ne düşündüğünü gözlemeli ve kendisine burada ve şimdi neyi seçtiğini sormalıdır: bu dünyanın ıstırabını mı yoksa kendisi ve Ruh için Sonsuzluğu mu? Sonuç olarak, hayattaki en önemli şey kişinin Ruhunun kurtuluşudur. Ruhunu kurtararak, insan aynı zamanda kendini kurtarır. Hayat, en uzun olanı bile, çok çabucak sona erer ve aniden sona erer. Maddi dünyadaki her anında zamanı acımasızca bitirip tüketir. Bu arada, Sanskritçe sözcük "ad" ("cehennem"sözcüğünün Rusça çevriyazısı) "yemek", "yiyip bitirmek" ve "tüketmek" anlamına gelir veya Eski Rusça sözcüğü - "жрать" ("gorge") kullanırsak. Kadim insanlar bu maddi dünyayı, bugün dinlerin cehennem dedikleri yer olarak düşünürlerdi ve insanları, kaderlerini ve Ruhlarını yiyip bitiren bir canavar olarak tanımlarlardı. Ama insan gece gündüz Ruhunu kurtarmayı çok arzu ederse ve her gün kendi üzerinde çalışırsa, o zaman bu ona maddi dünyanın sınırlarını ebediyen terk etme, ıstırabın ve sürekli yeniden doğuşların ötesine geçme şansı verir.

Ruhunuzu kurtarmak için, bu arzu ile yaşamak gereklidir. Bu, kader durumlarına bakmaksızın insanın hayatındaki tek hükmeden arzu olmalıdır. Ama insan, çoğunlukla manevi yola ayak bastığı zaman bile, sayısız sıradan dünyasal dileklerin yükü ile bu yolu yürür, bunların arasında Manevi doğadan gelen tek dileği sürdürmesini bir şekilde onun için zorlaştıran baştan çıkarmalar vardır. Bu nedenle soruları çoğu zaman zihinden gelir. Bu konuda iyi bir mesel var. "Bir zamanlar genç bir adam nehir kıyısında lotus pozisyonunda oturan bir Bilgeye geldi. Bilgeye saygılarını göstermeye ve bunu bütün görünüşü ve zihni ile onun müridi olmaya hazır olduğunu göstererek yapmaya karar verdi. Genç adam, Bilgenin kesinlikle yanıtlayacağını düşündüğü soruyu ona sormanın gerekli olduğunu düşündü ve böylece dikkatini ona çevirdi. Genç adam sordu: "Bilge olmak ve Ruhumu kurtarmak için ne yapmalıyım?" Ama beklentilerinin tersine,

aynen ona neredeyse bütün gün gelen, sorularını soran, problemleri hakkında şikayet eden veya sadece ona saygılarını ifade eden diğer insanlara yaptığı gibi, Bilge ona yanıt vermedi. Genç adam azimle devam etmeye karar verdi ve böylece, birileri Bilgeye bir şey hakkında soru sorduğu her seferinde, kendi önemli sorusunu tekrar tekrar yineledi. Ama Bilge hala sessiz kalıyordu.

Öyle oldu ki akşama doğru, ağır bir yük taşıyan fakir bir adam hala lotus pozisyonunda oturan Bilgeye yaklaştı ve en yakın kasabaya ulaşmak için hangi yoldan gitmesi gerektiğini sordu. Bilge adam çabucak ayağa kalktı, onu yola götürdü, yönü işaret etti ve kasabaya nasıl gideceğini ayrıntıları ile açıkladı. Sonra geri döndü ve tekrar meditasyon yapmak için oturdu. Genç adam olan bitene o kadar çok şaşırdı ki, Bilgeye umutsuzca sormaya başladı: "Nasıl olur? Neden bu adamın sıradan sorusuna yanıt verdin ve ona bu kadar zaman ayırdın, ben Ruhun kurtuluşu hakkında daha önemli bir soruyu sana sormak için bütün günü harcarken bana yanıt vermedin?"

Bilge ayağa kalktı ve genç adama kendisini nehre doğru izlemesi için el hareketi yaptı. Suyu girdi. Genç adam onu isteksizce takip etti, suyun soğuk olmasına ve rüzgarın içe işlemesine rağmen. Bilge yeterli derinliğe gitti. Genç adama döndü ve aniden onu omuzlarından yakaladı. Sonra gencin onun kuvvetli kollarından serbest kalma umutsuz girişimlerine rağmen, çabucak genç adamı başının tepesine kadar suya daldırdı. Sonunda, Bilge genç adamı serbest bıraktı, aceleyle yüzeye çıktıktan sonra açgözlülükle nefes almaya başladı ve yeterince alamıyordu. Bilge sakince sordu: "Suyun altında iken, hayatında en çok neyi arzu ettin?" Genç adam tereddüt etmeden düşünmeden söyledi: "Hava! Sadece hava istedim!" Bilge netleştirdi: "Sadece hava mıydı? Belki, o anda zenginlik, ün, zevkler, insanlar arasında önem veya başkaları üzerinde gücü tercih ederdin?" Genç adam neredeyse ağlıyordu: "Ne? Sadece havayı arzu ettim ve sadece havayı düşündüm! Onsuz, ölmüş olurum!" Bilge memnun bir şekilde genç adamı başı ile onayladı ve yanıtladı: "O zaman şimdi, Bilge olmak için, hayatını kurtarmak için havayı dilediğin kadar kuvvetli bir şekilde, ruhunu kurtarmayı arzu etmelisin! Bu senin hayatında savaşman gereken tek amacın olmalı. Bu hem gece hem de gündüz tek tutkun olmalı. Eğer hayatın için suyun altında savaştığın kadar aynı gayret ile Ruhunu kurtarma uğruna kendi üzerinde çalışırsan, kesinlikle Bilge olursun ve kendini Kurtarırsın!" Bu sözleri söyleyerek, sudan çıkmaya başladı, Bilgenin sözlerinin ardından net bir şekilde görmeye başlayan genç adam ne soğuşu ne de delici rüzgarı artık fark etmeyerek hala ayakta duruyordu. Bilge, kıyıya eriştikten sonra, geri baktı ve dedi ki: "Yükü olan sıradan adama gelince, sadece bugün tam olarak sorduğu şeyi gerçekten arayan, herkesin arasındaki tek kişi olduğu için ona yardım ettim."

Anastasia: Bu harikulade bir mesel ve sadece manevi yolu düşleyen bir çok insanın hem gizli arzularını hem de gerçekten manevi kurtuluşa can atan ve bunun için çok şey yapan insanın durumunu çok doğru şekilde tanımlıyor.

Rigden: İçsel Özgürlüğü elde etme yolculuğu her zaman ilk adım ile başlar. Bilişin başlangıç aşamalarında, insan aslında çok baştan çıkarıcı olan bir çok sıradan dünyasal dilekler ile doludur, pratik manevi deneyime sahip olmadan, onun için Manevi doğadan gelen tek arzuyu sürdürmek zordur. Çoğu insanın hatası, ilk aşamalarda Manevi olana kendi asıl yolları olarak değil, bir anlamda şimdiden alışkanlıklara, belirli düşünce kalıplarına vs göre oluşmuş olan yaşamlarındaki bazı ilaveler olarak davrandıklarını fark bile etmemeleridir. Burada büyük bir fark vardır: kendini ve alışkanlıklarını gerçekten değiştirmek bir şeydir ve kendini değiştirmeden bu bilginin yardımı ile bu dünyada daha büyük önem edinmeyi dilemek başka bir şeydir. İnsan manevi yönü hakkında hiç bir şey bilmediği zaman, her gün bir sürahi gibi, damla damla kötü düşünceler, kusurlu hisler ve boş dilekler ile dolar. Sonuç olarak, bu maddi "kir" kütlesi gelecekteki kaderini yeniden şekillendirir. Ve insan manevi yolu yürümekte olduğu zaman, mecazi olarak konuşursak, düşünce - damlalarının saflığını izler, ki bununla her gün bilincini doldurur, bunlara dikkatini verir ve seçimini onaylar. Zamanla, bilinci sadece nazik düşüncelere ve hislere yoğunlaşma alışkanlığına ulaşır. Şahsiyet kendisi için onu nem ile besleyen ve hızlı büyümesini teşvik eden ve en sonunda bağımsız bir bitki olmasını sağlayan, yaşam veren kristal berraklığında çiğ damlalarını toplayan şafaktaki genç bir yeşil filize benzer.

Kendi üzerinde günlük çalışma, geçmişinizin anlayışını veren görünmez dünyadaki manevi deneyimi edinmeyi mümkün kılar; örneğin, depresyon hallerinin, hayattan tatminsizliğin vs neden gerçekleştiği. İnsanın neden daha iyisini dilediği, aynı zamanda olağan yaşam şeklini değiştirmek için tehdit olabilecek her şeyden neredeyse hayvan korkusu hissettiği açık hale gelir. Manevi aletlerin yardımı ile, insan düşüncelerini kontrol etmeyi ve dört ana Veçhesini kontrol etmeyi öğrenir. Manevi olarak gelişerek, en derin hisler vasıtası ile, maddede sınırlı zihninin perspektifinden değil, dünya hakkında bilginin daha geniş yelpazesini kapsayan ve Ruh ile, Tanrının dünyasına portal ile sürekli bir bağlantıyı sürdürmesini mümkün kılan manevi sezgisel bilginin perspektifinden görünür ve görünmez dünyaları anlamaya başlar. Manevi yolun elde edilmesinde insanın niyetleri, şüphenin rüzgarları tarafından hareket ettirilemeyen sağlam bir kaya gibi olur.

Anastasia: Evet, günlük uygulama manevi yolculuk sürecinizde kendinizi tanımanıza ve ayarlamanıza yardımcı olur. Eğer kendinizden sadece teoride hoşnut iseniz, bu hayatın değerli anlarını boşa harcayarak zamanı işaretlemeye

benzer. Kadim insanların söyledikleri gibi, manevi zirvelere doğru uçan insan, yolu yürüyenin önündedir. Yürüyen kişi, bilgi yolunda emekleyenin önündedir. Ve emekleyen kişi hareketsiz duranın önündedir. İlk adımı atmak, kendini idrak etmeye doğru ilerlemeye başlamak anlamına gelir.

Rigden: Oldukça doğru. Manevi yönde ilk adımlar önceki kitaplarında tanımlandı. Ve okuyuculara "Piramit" meditasyonu olan, kendi üzerinde daha derinliğine çalışmanın sonraki aşaması hakkında anlatmadan önce, dört Veçhenizi bilmek için niyet edilmiş basit, ama yararlı bir meditasyon hakkında konuşmalıyım. Farklı insanlar buna farklı zamanlarda farklı isimler verdiler. Örneğin, kadim zamanlarda, Hristiyanlığın ortaya çıkmasından ve bu dinin bu ulusun bilincine sokulmasından uzun zaman önce, Slavlar buna Chetverik adını verdiler ve bu insanın manevi yolunda kendini mükemmelleştirme sürecindeki temel başlangıç uygulamalarından biridir...

Anastasia: İnsanın dört Veçhesinin bilinçli algılanması için niyet edilen meditasyonu mu kastediyorsun?! Bu gerçekten kendini tanımayı, kişinin Veçhelerinin ve düşünceler ve duygusal haller vasıtası ile bilinç üzerindeki etkilerinin günlük çalışmasının belirli niteliklerini ifşa etmeyi amaçlayan oldukça etkili bir meditasyondur.

Rigden: Bu basit meditasyon, gerçekte, Veçhelerinizi bilinçli olarak tanımaya doğru ilk adımdır. Bunda ustalaşırken, insan sadece duygusal durumlarını kontrol etmeyi değil, aynı zamanda onların ortaya çıkmasının gerçek nedenini anlamayı öğrenir. Çoğunlukla, olağan hayatta, insan neden hava durumu gibi değişebilen çeşitli ruh halleri ve duygular tarafından aniden bunaldığını fark etmez veya takip etmez: öfke veya saldırganlık ve bencilliğin eşlik ettiği sinsilik veya korku ya da kendi olumsuzluk yükleriyle geçmişin ani anıları vs. En fazla, insan kendindeki böyle halleri zaten bilincini tam olarak ele geçiren Hayvan doğasının apaçık tezahürü olarak tanımlar. Düşüncelerin ve duyguların bu çok kötü döngüsünden ıstırap çekmeye başlar, aynı zamanda dikkati ile bunları kuvvetlendirir. Başka deyişle, yan Veçhelerden gelen başlangıç kışkırtmasını izlemez. Oysa ki bu meditasyon sadece bu süreci izlemeyi mümkün kılmayan, ama aynı zamanda bunu zamanında durdurmayı mümkün kılan becerileri geliştirmeye yardımcı olur; yani, bu durum insanı tamamen içine çekmeden önce onu sonlandırmak. Bu nedenle, bu meditasyon sadece çok etkili değildir, aynı zamanda eşit derecede önemli olan şey - özellikle yeni başlayanlar için - öğrenmek olaydır, çünkü psiko - tekniğe benzerdir.

Bu meditasyonun amacı dört Veçhenin her birinin aktivasyon anlarını anlamayı öğrenmek, bunları derinden hissetmek, bu aktivasyona eşlik eden duygusal kabarmaları tanımlamak ve ayrıca bu sürecin neden olduğu ve sonuç olarak ruh

halinin değişmesini etkileyen çeşitli düşüncelerin tezahürünün doğasını anlamaktır.

Meditasyon ayakta durma pozisyonunda yapılır. Meditator küçük bir dört kenarlı piramidin tabanının ortasında ayakta durduğunu imgeler: yani, çapraz haç şeklinde bölünmüş alanın orta merkezinde bulunur ve bu alanın her parçası, gerçekte dört Veçhenin birinin alanını temsil eder. Bazı açıklamalar yapacağım. Piramidin kare tabanı koşullu olarak çapraz çizgiler ile bölünmüştür; yani, çapraz haç ile "X" harfi şeklinde, dört eşit parçaya. Meditator, kişinin etrafındaki alanı hacmi olan dört parçaya bölen haçın çizgilerinin kesişme yerinin ortasında bulunur. Kısaca, meditatorün önünde, arkasında ve her bir yanında, üçgene benzer alanlar vardır. Bu, insan anlayışında dört Veçhenin alanlarının yaklaşık olarak nasıl görüldüğüdür...

Şimdi, her bir Veçhenin ortasının yerini belirteceğim. Bu üçgen alanlardaki bu Veçhelerin ortaları, yaklaşık olarak dört yanın her birine doğru yatay yönde uzatılmış bir koldan biraz daha ileride olan bir mesafede yerleşiktir. Her Veçhenin enerji merkezi şekil ve yoğunlukta bir topa veya küçük bir küreye benzeyen bir tür yığını temsil eder, mecazen konuşursak, gazdan bir gezegen. Daha iyi öğrenmek ve bu meditasyonu kolayca anlamak için, küçük bir küre her Veçhenin ortasının sembolik temsilidir. Gerçekte, bu karmaşık bir yapıdır. Küre ile bu tür temsili karşılaştırma, birinci boyutta insan yapısını, bir nokta gibi görüldüğü zaman algılamaya benzerdir. Ama en yüksek boyutlardan, insan yapısı, tüm çokboyutluluğunda, karmaşık bir enerji yapısı şeklinde algılanır. Bu Veçhelerin merkezleri ile de aynı şeydir: bunlar üç boyutlu dünyanın sakininin anlayışı için kürelerdir.

Düşüncelerimizi, duygularımızı sakinleştiriyoruz ve meditatif hale dalıyoruz. Nefes almak düzenli ve rahat. Avuçların ortasında yerleşik olan el çakralarını açıyoruz. Çakraların içine nefes alıyoruz, Chi enerjisinin (havanın enerjisi) el çakralarına girmesine ve kollar boyunca omuz seviyesine yükselmesine izin veriyoruz. Nefes verirken, Chi (hava) enerjisini omuzlardan yan meridyenler boyunca (yaklaşık olarak bedenin yanlarında yerleşik) aşağıya hareket ettiriyoruz. "Hara" çakrada iki akış birleşiyor (yaklaşık olarak göbeğin altında üç parmak genişliğinde yerleşiktir), alt karnımızı su dolu olan bir çanak gibi bu enerji ile dolduruyor. Sonra, onu doldurduktan sonra (bazı insanlar ilk aşamalarda bunu zihinsel olarak imgelerken, diğerleri alt karında hafif bir ağırlık duyumsamasına sahip olur), birikmiş enerjiyi alt karından yukarıya omurga boyunca başa, özellikle ara beynin hipotalamik bölgesine çıkarıyoruz (neredeyse başın ortasında yerleşik olan beynin "kadim yapıları"). Bu yer (başın ortası), meditatorün bu meditasyonda sürekli olarak "geri döneceği" bir tür orta merkezdir.

Anastasia: Burada, bir zamanlar bize anlattığın iki ilginç noktadan söz etmek istiyorum. Öncelikle, Hara çakrayı doldurmanın çoğu zaman bir çanağı su ile doldurmak ile ilişkilendirilmesi tesadüf değil. Japoncadan tercüme edildiği zaman, "Hara" sözcüğü "karın" anlamına gelir. Daha önce Sankritçe sözcük "harā", dediğin gibi, kadim Hindistan'da dişil prensibin - tanrıça Shakti - en üstün yaratıcı gücünün isimlerinden birini temsil ediyordu. İnsan hakkında başlangıçta var olan bilgi bağlamında su ve çanağın, manevi uygulamalarda harekete geçen güçleri ve süreçleri belirten alegorik bir anlama sahipti. İkinci olarak, özellikle bu meditasyon ile ilgili. O zamanlar, alt karnı enerji ile doldurmadan önce, sadece başlangıçta meditatörün, onun için olağan olan günlük süreç olarak nefes almaya yoğunlaştığı gerçeğine dikkatimizi çekmiştin. Ama, daha sonra o dikkatini omurga boyunca hareket eden enerjiye, ve nefes almak zaten otomatik olarak, doğal olarak gerçekleşirken, meditasyonun sonraki sürecini izlemeye değiştiriyor. O zamanlar, bu netleştirmeler bu meditasyonda ustalaşmak ile ilgili ilk adımları anlamama yardımcı oldu.

Rigden: Doğru. Meditasyon sırasında, nefes almak gevşek ve doğal olmalı ve tüm dikkat bu anda gerçekleşen süreçlere odaklanmalıdır... Bu nedenle, doğal olarak, başlangıçta, aynen diğer meditasyonlarda olduğu gibi, tüm hisler dengede, huzur halinde olmalıdır. Buna göre, insanın tüm dört Veçhesi de "doğal", uyarılmamış halde olacaktır. Meditatör bunları eşzamanlı imiş gibi duyumsar. Veçhelerin merkezleri büyük toplara, güneşlere, gezegenlere vs benzer - başlangıçta tüm bunları dilediğiniz şekilde imgeleyebilirsiniz. Zamanla, bu meditasyonu uygularken, insan bunların kendi içsel duyumsamalarına göre nasıl çalıştıklarını hissetmeyi öğrenir. Ve kendi ilgili deneyimini kazandığında, bu imgelere sahip olmak artık onun için gerekli olmaz, çünkü o zaman kendini tanımanın başka bir aşaması başlar.

Anastasia: Evet, manevi uygulamalarda başlangıç deneyimime dayanan bu tür alışılmamışlığı fark ettim: yeni bir meditasyonun nasıl yapılacağını ilk kez dinlediğiniz zaman, onun tam olarak nasıl yapılacağı hakkında zihinden "binlerce soru" geliyor. Şimdi, yeni bir meditasyonu açıklarken, neden her zaman böyle farklı ilişkili karşılaştırmalar ve netleştirmeler verdiğini anlıyorum. Bunlar, maddi beynin en azından önce bir şeyleri anlayabilmesi ve basitçe meditasyonun genel şemasını kavrayabilmesi için zihin için netleştirmelerdir. Başka bir deyişle, bu, (bilinci şu sıralarda üç boyutlu uzayın algısının modunda işleyen) bir insana, meditasyon sırasında, bilinci başka boyutları veya daha doğrusu başka boyutlarda yerleşik olan kendi yapısının bölümlerini algılama moduna geçtiği zaman, gerçekleşecek olan o fenomenleri açıklama girişimidir. Sonuç olarak, meditasyonun kendisini yaptığınız zaman, her şeyin çok basit ve net olduğu ortaya çıkıyor, çünkü bunu en derin hisleriniz ile yapıyorsunuz.

Bundan başka, bilincin değişmiş halinde, dünyanın uzatılmış algısına sahip olduğunuz ve üç boyutlu uzayın sakininin tipik kendini analizi kapandığı zaman.

Rigden: Şüphesiz, tüm boyutlar birbirleri ile bağlantılı ve birbirlerini etkiliyor. Bu ayrıca "çok katmanlı" insan enerji yapısının yerleşik olduğu altı boyut için de doğrudur. Üçüncü boyuttan daha yüksek boyutlarda gerçekleşen fenomeni anlamak için, insanın meditatif deneyime ve gerçek değişimlere gereksinimi vardır - en azından temel dünya görüşünde ve kendi üzerinde günlük çalışmada diyelim. Sadece o zaman, dünyanın gerçekte ne olduğunu ve kendinde hangi sırları sakladığını anlayabilir. İnsan kendi deneyimine sahip olduğu zaman, artık zihinden gelen "binlerce sözcüğe" veya farklı açıklamalara gereksinimi olmaz; bu veya o fenomenin tezahürünü hissetmek, onu tanımlamak ve neyin gerçekleştiğini ve neden gerçekleştiğini anlamak onun için yeterli olur.

Bu arada, bu meditasyona dahil olan beynin yapısı ile ilgili düşünülecek şey olarak bilginin başka bir parçasını not edeceğim. Orta beyin her türde duyarlılıkların bir tür toplayıcısıdır. Hafızayı düzenleme, uyku, içgüdüsel davranış, fiziksel tepkiler, duyarlılığın farklı türlerinin düzeltilmesi vs süreçlerine direkt olarak katılır. Örneğin, orta beynin bir parçası olan, sadece 5 gram ağırlığındaki hipotalamus neyi temsil eder? Hipotalamus otonom sinir sisteminin en önemli merkezlerini içerir. Genel olarak, otonom sinir sisteminin sempatik ve parasempatik merkezlerinin fonksiyonlarının koordinasyonu orada gerçekleşir, ki bütün bedenin buna dayandığı söylenebilir. Hipotalamus ana homeostaz (özdenge) süreçlerini kontrol eder; yani, koordine edilen tepkiler aracılığı ile dışsal koşulların değişiklikleri sırasında içsel ortamın dinamik dengesini destekler. Bundan başka, medulla oblongata da, başka şeyler arasında, parasempatik sinir sisteminin ana sinirinin merkezini, tüm kafatası sinirlerinin en uzununu - vagus sinirini, *solar pleksusun* oluşumuna da katılan dalları içerir.

Ama meditasyona geri dönelim... *Beynin merkezinden (orta merkezi), orta beynin sözü edilen hipotalamus bölgesinin üzerinden ve kafasının belirli noktalar vasıtası ile daha ileriye, meditatör ("Hara"da biriken ve omurgadan beyne yükselen) enerjiyi her özün ortasına taşır.* Böylece, insan yapay olarak Veçhelerini aktive eder, bu nedenle kendinde farklı başlangıç dalgaları üretir ve aynı zamanda bunları inceler. **Meditatörün görevi**, sonuçları günlük hayatta belirli duygusal dalgalanmalar ve düşünceler şeklinde tezahür eden Veçhelerinin her birinin çalışmasını tanımayı öğrenmektir. Meditasyon sırasında insanın ana Veçhelerinin her biri ile etkileşim sürecine daha yakından bakalım. **İlk önce, meditatör Sağ Veçhe ile çalışır.** *Meditasyon sürecinde, Chi enerjisi beynin temporal (yan) lobunun içinin derinlerinde yerleşik olan sağ amigdaloid (badem şeklinde) çekirdek vasıtası ile orta beynin hipotalamus bölgesinden geçer. Sonra,*

sağ kulağın üzerinde yerleşik noktadan, enerji direkt olarak Sağ Veçhenin küre merkezine gider.

Beyinlerinin yapısını bilmeyenler için, insan beyninin sağ ve sol yanlarında yerleşik iki amigdaloid (badem şeklinde) çekirdek içerdiğini not edeceğim. Bu, çeşitli türde duyguların oluşumu ile ilişkili olan çok ilginç bir korteks altı beyin yapısıdır.

Anastasia: Evet, bugün itibarıyla, bilim amigdaloid çekirdeğin etraftaki insanların yüzlerinden bilgi okuma insan yeteneğinden sorumlu olduğu gerçeğinin farkında. Bu nedenle, insan bu insanların o anda nasıl hissettiklerini bilinçaltı ile anlar. Ama mekanizmanın kendisi ile ilgili bilgi bilim adamları için hala tam olarak net değildir.

Rigden: Anlaşılabilir, çünkü bu okuma, amigdaloid çekirdeğin bir çok başka fonksiyonları gibi, insanın enerji yapısındaki yan Veçhelerinin çalışması ile bağlantılıdır. Fiziksel bedende, amigdaloid çekirdeğin fonksiyonları otonom duygusal tepkiler, savunmacı davranışın karşılanması ve şartlı refleks davranışının motivasyonu ile ilişkilidir. Bundan başka, bugün itibarıyla, amigdaloid çekirdeğe zarar vermenin öfke ve saldırganlıktan, ayrıca tehlikenin anısından sorumlu yapıların kısmi yok olmasına neden olabileceği bilimsel olarak belirlenmiştir. Başka bir deyişle, bu insanda farkında olmayacağı, onu sürekli tehlikeye maruz bırakan korkunun kısmi yok olmasına yol açabilir.

Tıbbın amigdaloid çekirdeğin cerrahi imha aracılığı ile korkuları ve kontrol edilmeyen saldırganlık dalgalanmalarını tedavi etme bilinen girişimleri bile var. Sonunun her zaman buna ulaşma araçlarını haklı göstermediğini not etmek istiyorum. Kendi üzerinde zafer, herhangi cerrahi müdahaleden çok daha önemlidir. Özellikle, insan hala tüm korkularından ve Hayvan doğasının tezahürlerinden kurtulamadığı için. Aslında, insan bedeninin "ekstra parçaları" yoktur, bu nedenle kesinlikle gerekli olmadıkça bedenden hiç bir şey çıkarılmamalıdır.

Ve, kulağın üzerindeki nokta hakkında bir kaç sözcük daha. Bu alan ayrıca uzamsal korelasyonların veya daha tam olarak, farklı boyutların alanlarında insanın yöneliminin bilincinin değişmiş halinde, insan tarafından algı sürecine katılan yapılara da sahiptir (enerji seviyesinde insan yapısı ile bağlantılı olan). Dört Veçhe de bu sürece dahildir. Burada belirli bir fenomen var olmasına rağmen. Bu Veçheler için, uzay ve zaman, üç boyutlu uzayın sakini tarafından algılandığı şekliyle mevcut değildir. Yine de, Veçhelerin çalışması sayesinde, insan zaman ve uzayda yönelimin sezgisel olarak doğru duyumsamasını idrak eder.

Elbette, önceki insanlar insan enerji yapısı ve beynin fiziksel yapıları arasındaki bağlantı hakkında çok fazla ayrıntı bilmiyorlardı. Bununla birlikte, kadim zamanlarda bu meditasyonu uygulayanlar bunu başarılı şekilde yaptılar. Kadim insanlar basitçe meditasyonun bu aşamasında, "rüzgarın nefesinin" önce başın merkezinden geçtiğini, sonra onun dışsal noktaları vasıtası ile uzayda belirli yerlere gittiğini imgeliyorlardı, bunun sayesinde orada belirli eylemler gerçekleşiyordu. Örneğin, kadim Rus manevi uygulamalarında, bu işlem bir vorteksin dönüşü şeklinde, *dört mevsimin özellikleri ile donanmış* dört rüzgarın üstatları ile temas şeklinde sunuluyordu: *kış, yaz, sonbahar ve ilkbahar (Ön Veçhenin özellikleri ile donanmış olan sonuncusuna en çok kadim Slavlar tarafından saygı gösteriliyordu).*

Anastasia: Bunun, bu meditasyonu yapmak için insanın beynin yapısını kapsamlı olarak bilmek zorunda olmadığı anlamına geldiğini mi söylüyorsun?

Rigden: Evet, ama toplam entellektüel gelişim için, bu bilgi yararlıdır... Sonrasında, bu meditasyonu yapmanın pratik deneyimi, basitçe günlük hayatta kendinizde negatif düşüncelerin ve duyguların kaynağının başlangıçtaki süreçlerini gözlemek ve sonuç olarak, zamanla bunların arzu edilmeyen gelişmelerini önlemek için kullanılabilir. En sonunda, kendi üzerinde bu çalışma süreci, örneğin yürümek gibi, bir alışkanlık haline gelir. Sonuç olarak, ilk başta insan dengesini korumayı öğrenir, sonra bacaklarını hareket ettirir ve sonra bu süreç günlük alışkanlığın bir parçası olur. Sonuç olarak, artık uzayda nasıl hareket ettiğine dikkat etmez. Basitçe belirli günlük görevleri yapmak için önceki çalışmasının sonucunu kullanır. Aynı şey, bu meditasyonu uygulama deneyimine uygulanır. Her gün duygusal hallerinin ortaya çıkışını veya dalgalanmasını kontrol ederek, insan daha önemli manevi görevler için dikkatini ve harcanmamış yaşam enerjisini korur. Ve bu tür kontrol olmadan, genellikle bilinçsiz olarak bu enerjiyi Hayvan zihninin programlarına ve iradesine harcar, negatif düşüncelerin ve duyguların bilincinde hükmetmesine izin verir.

Öyleyse, Sağ Veçhenin merkezi ile içsel çalışma nasıl gerçekleşir. Genellikle, günlük yaşamında, insan aktive olan Veçhelerinin herhangi birini fark etmez, yine de bu tür aktivasyonun sonucunu kesinlikle hisseder. Yan Veçheler çalışmaya başladığı zaman, insanın ruh hali aniden değişir, dahası, görünür neden olmadan. İnsan bunalır veya onu korku, hayal kırıklığı, keder ve duyarsızlık hissi kaplar veya tersine, saldırganlık ve uzun süreli kin ortaya çıkmaya başlar vs. Bu neden olur? Çünkü yan Veçheler aktive olur; bu durumda, bu Sağ Veçhedir. Sonra, Veçhe bu duygusal kabarmaya karşılık gelen düşüncelerin oluşmasını tetikler ve bunlarla insanın dikkatini yakalar. Becerikli bir manipülatör gibi, onu hiper hassaslık noktasında yakalar, deyim yerindeyse,

ona, tek ve aynı duygusal tonda olsa da, düşüncelerin farklı versiyonlarının seçimini "sunar".

Başka bir deyişle, insanda Hayvan doğası hakim olduğu zaman, olağan işletme modlarındaki yan Veçheler Şahsiyette bu tür duygusal dalganmaları kışkırtırlar. Ve bu tür dalganmalar insan beyni için ne anlama geliyor? Bunlar temel olarak bu tür zihinsel kaygılar, duygular ve hallerin deneyimi bir kez kazanıldığında bunları saklayan hafızanın belirli bloklarını aktive eden bir tür koddur. Hafıza "saklama odalarını" açarak ve insanın dikkatini bunların içerikleri ile yakalayarak, yan Veçheler böylece insanı negatif bir hale çeker. O zaman bu yönde ruh halini kuvvetlendirme ortaya çıkar, tek ve aynı düşüncelerde bir tür döngü.

Sonuç olarak, dikkatinin gücünü uygulama seçimi ile insanın kendisi yaşam enerjisini Hayvan doğasının düşüncelerine harcar, bu nedenle bu duygusal dalgalanmaları tetiklemiş olan Veçhelerinden birini veya diğerini besler. Ve Veçhe, kendi hesabına, insanın kendi dikkatinin kaynağı vasıtası ile onun üzerindeki etkisini kuvvetlendirir. Bu nedenle, insanın bu tür, örneğin depresif veya saldırgan halden kaçmak istediği görünse bile; ama, gerçekte, ondan kurtulamaz. Neden? Çünkü zaten kendi seçimi ile kendi içinde bu hale izin verdi - onun bu halde devam etmesini sürdüren bu düşüncelere kafa yorarak. Ve onu terk edemez, çünkü aslında bu negatif düşünceleri bırakmak istemez, bilincinde bunları görmezden gelir ve gelecekte bunlardan kaçınır. Çünkü bunlar onun gururunu, megalomanyasını, kendi önem duygusunu veya Hayvan doğasının standart repertuarından diğer "çorba kitini" derinden etkiler.

İnsan bilincinde Hayvan doğası hakim olduğu zaman, yan Veçheler sürekli olarak Şahsiyetin dikkatini asıl şeyden - manevi özgürlüğe odaklanmaktan - başka yöne çekmeye çalışır. Ve eğer bu sık sık tekrarlanan süreci tüm hayatın ölçeğinde ele alırsak, o zaman böyle psikolojik aşırı kendini suçlamanın "önemsiz şeylerinin" sürekli olarak insanın dikkatini yaşamının ana amacını elde etmekten uzaklaştırdığı ortaya çıkar. Bundan başka, bunlar insanın varoluşun illüzyonuna düştüğü ve gerçekte neden burada ve şimdi, bu koşullarda yaşadığının, neden bu geçici, ölümlü bedende "hapsoldüğünün" gerçek sebebini anlamadığı gerçeğine katkıda bulunurlar. Maalesef, çoğu zaman hayat çok çabuk uçup gider ve insan gerçekte neden doğduğunu, dikkatinin gücünün neye harcandığını ve değerli yaşam enerjisi rezervini hangi önemsiz şeylere ve ıvır zıvırlara (boş arzular, tartışmalara, liderlik mücadelesine vs) boşa harcadığını anlayacak zamana bile sahip olmaz.

Anastasia: Evet, daha önce bu bakımdan düşüncelerin ve kaygıların bu tür döngülenmesini ben de sık sık deneyimledim, fark edilmeyen veya daha doğrusu

benim için olağan olan, dikkati yaşamın bazı boş küçük şeylerine, gücenmelere, hayal kırıklıklarına veya kendini önemli hissetmenin tatmin edilmesine odaklama, ki zamanın o noktasında bunlar bana çok önemli görünüyordu. Ama daha sonra, benim için asıl şeyin tam olarak bana neler olduğunu ve bu süreci nasıl önleyeceğimi veya ayarlayacağımı doğru zamanda anlamak için kendimi ve doğamı bilmek olduğunu kavradım. Senin tavsiye ettiğin gibi, uygulamada "varoluşun bu ufak işlerle uğraşmasını" terk etmeye yardımcı olan şey, Manevi doğadan Gözlemcinin perspektifinden küresel görüş, yaşamın geçiciliğinin gerçek anlayışı ve gerçek benliğin için, yani, Manevi doğan için belirli soruların önceliğidir.

Rigden: Basitçe söylemek gerekirse, bilincin genişlemiş hali... Bu doğru. Ve bilincin daralmış hali tam olarak Hayvan doğasının çalışması, deyim yerindeyse, kişinin bilincinin "materyalizasyonunun" çalışması için tam olarak tipiktir. Örneğin, neden depresyon ortaya çıkar? Sağ Veçhenin aktif çalışması nedeniyle. Bu tür durumlarda, insan kendisini tecrit etmeye, toplumdaki kaçmaya çalışır; dedikleri gibi, tek başına sızlanır. Ve eğer böyle basmakalıp etki yeterince uzun süre devam ederse, insanı intihara bile sürükler, ki, bu arada, bu Kandouk'ların faydalandığı şeydir. Ve burada hiç bir antidepresan yardımcı olmaz! Eğer bütün mesele süptil enerjiler seviyesinde gerçekleşmekte olan benzer etki ile ilgili ise, sadece üç boyutlu dünyanın kaba maddesinin süreçlerini etkileyen kimyasal maddeler ile duruma nasıl yardımcı olunabilir? Diğer taraftan, kendisinde bu fenomeni durdurmak her insanın gücü içindedir.

Ve bunu yapmak zor değildir, elbette eğer insan nasıl olduğunu biliyorsa. Ama meditasyon tekniğinin kendisine geri dönelim... *Meditatör nefes alır ve nefes verirken, enerji başın merkezinden (beynin "kadim yapılarından") sağ kulağın üzerine yerleşik olan nokta vasıtası ile Sağ Veçhesinin küresel merkezine gider. Sağ Veçhenin küresel merkezi saatin tersi yönde dönmeye başlar.* Sağ ve Sol Veçhelerin merkezlerinin hareketinin saatin tersi yönde gerçekleştiğini vurgulayayım. Bu basitçe fiziktir. İnsanın bunların saat yönünde döndüklerine dair görüşü onun hayal gücünün bir oyunudur. İlk önce, kürenin saatin tersi yönde dönmesi imgeleme seviyesinde gerçekleşir. Ama ardından, meditatör hem bu merkezin dönüşünü hem de Sağ Veçhenin "küresinin" *yoğun ve sıcak* net duyumsamasını hissetmeye başlar.

Böylece, insan Sağ Veçhesinin merkezini yapay olarak aktive eder. Sağ Veçhe Hayvan doğası bireyin bilincinde hükmettiği zaman gerçekleşen olağan çalışmasına başlar. Her insan hayatta, korku veya büyük kaygı deneyimlerken hararetle hissettiği veya tersine, çok soğuk hissettiği anlara sahip olmuştur. Fizyologlar bunu otonom sistemin tepkisine atfederler. Ama bu fenomenin doğası çok daha derinde yatar - görünmez dünyanın fiziğinin seviyesinde.

Bu nedenle, meditatörün hedefi, daha sonra günlük duyumsamalarda bunları fark etmek ve ortaya çıkışlarının en başında bunları durdurmak için, bu Veçhenin çalışması için tipik olan çeşitli duygusal dalgalanmaları hissetmektir. Bu meditasyon sırasında, bir taraftan, insan duyumsamaların bu tam yelpazesini yeniden yaşar ve diğer taraftan, durumu Manevi doğadan bir Gözlemci olarak başlangıç aşamasında gözler. Yani, olağan günlük rutininde ondan gizlenen Hayvan doğasının aktivasyonunu görür; deyim yerindeyse, bir saldırı için, bir hücum için hazırlığı görür. Başka bir deyişle, meditatör durumun izini sürer: bilincin bunaltıcı halinin ortaya çıkışını hangi belirli duygusal dalgalanmalar tetikliyor, sonra hangi hisler ortaya çıkıyor, hangi düşünceler öfkeyi ve saldırganlığı uyandırıyor, bu bağlantıda hangi yaşam bölümleri ve çağrışımlar ortaya çıkıyor vs. Tüm bunlar bu negatif hali yeniden yaşamak ile gerçekleşiyor. Elbette, duyumsamalar nadiren hoş olur. İlk önce, orta endişe duygusu ortaya çıkar; sonra öfke, saldırganlık veya korku ortaya çıkabilir veya baskı, sıkıntı hali ya da geçmiş güvenme duyumsaması. İnsan Sağ Veçhenin merkezine ne kadar çok enerji koyarsa (nefes alma sırasında "Chi"), bu küreden o kadar çok sıcaklık duyumsar ve negatif hisler o kadar kuvvetli olur.

Anastasia: Bu meditasyonu ilk kez yapan insanların sıklıkla aşağıdaki hataları yaptıklarından söz edilmelidir. Ne türde hoş olmayan duyguların tezahür edeceğinin beklendiğini bilerek (ve herkes genellikle kendi "kirli çamaşırlarının" farkındadır), bu meditasyonu öğrenmenin ilk aşamalarında, bilinçli olarak veya bilinçaltından kendilerini bu tür duygulardan bloke edebilirler. Sonuç olarak, ilk girişimlerinde, insanlar pratik olarak hiç bir şey duyumsamazlar veya en iyi ihtimalle dönüşleri sırasında küre merkezlerinin kendilerinden gelen sıcaklığı veya soğuğu duyumsarlar.

Rigden: Bu doğru. Bu sadece, insan hoş olmayan bir hali deneyimlemek üzere olduğunu anladığı zamandır, insan bilinçaltı ile kendisini bu duyumsamaların tezahüründen bloke edebilir. Hayvan doğası kendi anahtar pozisyonlarından vazgeçmekten hoşlanmaz. Meditatör bunun farkında olmalı ve meditasyonu mümkün olduğu kadar gayretli bir şekilde yapmaya çalışmalı ve kendisini muhtemelen "Ben çok iyi, son derece spiritüel bir bireyim ve bende negatif olan hiç bir şey olmaz" düşünceleri ile sahte güvenlik duygusuna rehavete kaptırarak zamanı geçirmek ile meşgul olmamalıdır. Bu meditasyon, insanın fiziksel ve psikolojik seviyelerde o halleri gerçekten hissetmesi, Veçhelerinin her birinin ürettiği o duygusal dalgalanmaları hissetmesi için uygulanır. Bu nedenle, kendi Hayvan doğasının saldırısının başlangıcının ilk anını, günlük yaşamda bu duygusal dalgalanmaların ortaya çıkmasını, etkilerini ve tezahürünü tanımayı öğrenir. "Tüm kötülüğün" ve aniden üstüne çöken negatif halin kökünün nereden geldiğini anlamaya başlar. Kendinde bu hali belirlemeyi ve tanımlamayı

ve en önemlisi, bu tür saldırıları kontrol etmeyi ve engellemeyi, ayrıca durumun kötüden en kötüsüne ilerlemesini engellemeyi öğrenir. Ve eğer bu meditasyonu pratikte öğrenirken, gerçekten kendi üzerinde çalışmak yerine, insan tembel olursa veya sadece megalomanyasının illüzyonunda rahatlık bulursa, o zaman günlük hayatında onun için çok zor olur. Çünkü Hayvan doğası, ona nasıl direneceğini bilmiyorken, kendi tüm gizli cephanesini kullanmak için tam olarak hazırlanmış olur.

Bu tür durumlarda, bir çok insan bu saldırıları kendi dışsal durumlarına veya başka insanlara yükler, böylece sadece kendi Hayvan doğalarının kontrol edilmeyen aktivitesini yoğunlaştırırlar. Ama zaman geçer, hayatlarındaki insanlar ve durumlar değişirken, saldırılar aynı kalır. Neden? Çünkü tüm problemler insanın içindedir. İnsan kendini bildikçe, zihinsel problemlerinden kurtulur. Neden dışta değil, içtedir. Kendinizi araştırırken, etrafınızdaki insanları da anlamayı öğrenmelisiniz, ki bu nazik olmayı öğrenmek anlamına gelir.

Anastasia: Bu inkar edilemez bir gerçektir: kendinizi değiştirdiğiniz zaman, etrafınızdaki dünyaya karşı tutumunuz da değişir... Evet, meditasyon tekniklerinin uygulanmasının başlangıcında insanın zihinden gelen kendi fikirlerinde beklediği şey ile gerçekte olan şey arasında büyük bir fark vardır. Bu bir limon ile olan örnekteki benzer. Eğer insan limonu imgelerse, bu en iyi ihtimalle onda tükürük salgılamasının artmasına neden olabilir. Ama eğer onu tadarsa, duyumsamaların bütün yelpazesine sahip olur.

Rigden: Bu doğru, burada aynı şeydir: insan bu duyguların sadece kuramsal varlığını imgelememeli, ama gerçekten bunları hissetmelidir. Ama meditasyonun kendisine geri dönelim. *Meditatör Sağ Veçhesinin etkisini hissettikten sonra, bir kez daha düşüncelerini ve hislerini sakinleştirir. Öğrenilmesi gereken çok önemli bir nokta vardır: insan Sağ Veçhesinin bu dönen küresel merkezini hareketini zihinsel olarak durdurur. Öğrenmenin ilk aşamalarında, bu işlemi dilediği gibi imgeleyebilir; örneğin, bu kürenin dönüşünü "eli ile" veya bir düşünce komutu ile zihinsel olarak durdurur. Sonra meditatör, Gözlemci olarak, başındaki koşullu orta merkeze geri döner. Orada, bir kez daha huzur ve sakinlik halini, tüm dört Veçhenin nötr pozisyonunu eşzamanlı olarak hisseder.* Bu sürede, kalıntı fenomen hala hissedilebilir, ki bu kendisini hem fiziksel seviyede sağ küreden hoş olmayan sıcaklık olarak (sanki ateşten) ve duyuşal - duygusal seviyede dalgalanmalar, örneğin, öfke ve sinirlilik olarak tezahür ettirir. Bu arka plan, bir süre sonra, insan amaçlı olarak dikkatini meditasyonun sonraki süreçlerine değiştirir değiştirmez çabucak ortadan kaybolur.

Anastasia: Evet, bu küreyi vicdanen döndürmek bir şeydir, ama onu öğrenmeyi durdurmayı öğrenmek daha önemlidir. Pratik deneyimden, günlük hayatta, insan ustalaşınca ve Hayvan doğasının saldırısının başlangıcını fark etmeye başlayınca kadar, onun için en azından bunun daha ileri gelişmesini engellemeyi öğrenmenin önemli olduğunu biliyorum. Yani, Hayvan doğasının aşikar tezahürünü fark ettiğinizde, o zaman en azından dikkatinizi saplantılı duyguları, hisleri ve düşünceleri kuvvetlendirmeye odaklamamalısınız. Başka bir deyişle, Hayvan doğası tarafından tahrik edilen bu sürece dahil olunmamalıdır veya kendi gücünüz ve kaynaklarınız pahasına kendinize karşı bu savaşa katılmamalısınız.

Rigden: Bu doğru. **Her savaş insan zihninin savaş alanında başlar. Öfkesini dizginleyebilen, başlamadan önce bile savaşını kazanan bilgeye benzer...** Böylece, meditasyonun sonraki aşaması. *Meditatör içsel sakinlik haline döndü, bir kez daha dikkatini nefes almaya değiştirir ve meditasyonun başlangıcının düzenini tekrarlar; yani, "Hara"yı (alt karın) ellerinin çakraları vasıtası ile Chi enerjisi ile doldurur.*

*Sonra bir kez daha enerjisini omurga boyunca beynin kadim merkezine çıkarır (koşullu orta merkez). Ama şimdi enerjiyi bu merkezden sol amigdaloid çekirdeğe, sol kulağın üzerinde yerleşik nokta vasıtası ile Sol Veçhenin küresel merkezine yönlendirir. Ve sonra Sol Veçhesi ile çalışmaya başlar, dikkatini ve düşüncesini odaklama aracılığı ile, Sol Veçhenin merkezini **saatin tersi** yönde yapay olarak döndürür. Görev bu Veçhenin aktivasyonunun başlangıcını, buna karşılık gelen ruh halini yaratan hangi duygusal dalgalanmaları ürettiğini hissetmektir. Çoğunlukla, insan aşağıdaki dalgalanmaların yelpazesini alır: **sahte gurur duygusu**, kendini sevme, baştan çıkma, artan libido, başkaları üzerinde gizli güce sahip olma arzusu vs. Bu hisler, megalomanya, dizginleme yokluğu, benmerkezciliğe dayanan şehvet denen şeyin "alfa erkek" (veya "alfa kadın") hakimiyetinin perspektifinden cinsel arzular, açgözlülük, birine veya bir şeye sahip olma arzusu ile ilişkili karşılık gelen imgeler ortaya çıkabilir. Sağ Veçhenin merkezinin dönüşü sırasında, sıcaklık duyumsaması hissedilebilir, sonra Sol Veçhenin küresel merkezinin dönüşü sırasında, ondan gelen soğukun artan duygusu hissedilebilir.*

Sol Veçhesinin tüm duygusal dalgalanmalarını deneyimledikten sonra, meditatör bir kez daha duygularını sakinleştirir, bu Veçhenin küresel merkezinin dönüşünü zihinsel olarak durdurur. Sonra bir Gözlemci olarak beyninin orta merkezine geri döner (nötr pozisyona). Sakinlik ve sessizlik haline odaklanır ve tüm Dört Veçhenin dört pozisyonunu eşzamanlı olarak hisseder. Soğukun fizyolojik duyumsanması, kalıntı hoş olmayan duygular ve Sol Veçhenin

aktivitesi ile üretilen hisler bir süreliğine hala "arka plan aktivitesi sorunu" olabilir.

Bundan sonra, meditatör **Arka Veçhe** tarafından üretilen duygusal dalgalanmaları araştırmaya ilerler. *Bunu yapmak için, önce dikkatini nefes almaya değiştirir ve "Hara"yı doldurma işlemine odaklanır; sonra dikkatini "Hara"dan gelen Chi enerjisinin omurga boyunca beynin kadim merkezine (koşullu orta merkez) çıkmasına çevirir. Ama, şimdi Chi enerjisini oksipital (art kafa) alana, Arka Veçhenin küresel merkezine yönlendirir, bu merkezi aktive eder. Dikkatinizi Arka Veçhenin küresel merkezinin farklı yönlerde dönebildiği gerçeğine çekiyorum; hem sağa (saat yönü) hem de sola (saatin tersi yöne). Bu, ortaya çıkan hislere bağlıdır (kişinin hafızasında ortaya çıkan veya o anda baskın olan). Bunlar genellikle bazı geçmiş deneyimler, bu veya şu Veçhenin hakimiyeti sırasında önemli duygusal dalgalanma ile bağlantılıdır. Ve bu deneyim direkt olarak o anda belirli bir Veçhenin aktivasyonu ile bağlantılıdır, çoğu kez Sol veya Sağ Veçhe (bu durumda Arka Veçhenin küresel merkezinin dönüşü saatin tersi yönde olur) veya Ön Veçhe (bu durumda, Arka Veçhenin küresel merkezi saat yönünde döner). Bunlar, geçmişin duygusal dalgalanmalarının gücüne bağlı olarak, insanın geçmişinden veya şimdinden veya çeşitli vizyonlardan gelen hisler olabilir. Arka Veçhenin merkezinden gelen duyumsamalar da farklı olabilir, ölümcül soğuktan sıcaklık yelpazesine, hoş duyumsamalara kadar.*

Bu arada, Arka Veçhenin küresel merkezinin saatin tersi yönde yoğun dönüşünde, yaratılan şey... şu şekilde söyleyelim, maddi düşünmenin hakimiyeti için uygun koşullar. Bu yalnızca çok boyutlu insan yapısının fiziğidir. Arka Veçhenin küresel merkezinin saatin tersi yönde dönüşü neredeyse her zaman özlem, umutsuzluk, değersizlik ve kuşkuçuluk üretir; "sen hiç kimse değilsin ve ölümüne dek böyle kalacaksın", zamanın ve kötü sonun geçiciliğinin çizgisinde düşünceler üretir. Ama, eğer Arka Veçhenin küresel merkezi saat yönünde dönmeye başladıysa, bu çoğunlukla Ön Veçhe taraftan üretilen duygusal dalgalanmaların deneyimini aktive eder. Bu da, Ruh ile ve insanın manevi gelişimi ile bağlantılıdır. Bu durumda, Arka Veçheden tamamıyla farklı duyumsamalar ortaya çıkar.

Oldukça sık olarak, meditatör bu meditasyonu uyguladığı zaman, "yükselmiş halde" iken, sanki Arka Veçheden Ön Veçheye "fırlatılır" ve meditasyon tamamen farklı bir nitelik ile devam eder. Ama şimdilik, standart düzen hakkında konuşuyoruz, buna göre, *Arka Veçhe ile çalıştıktan sonra, kişi bu küresel merkezin dönüşünü de durdurur ve bilinci ile başın koşullu orta merkezine geri döner. Yine, düşüncelerini ve duygularını sakinleştirir, tüm dört*

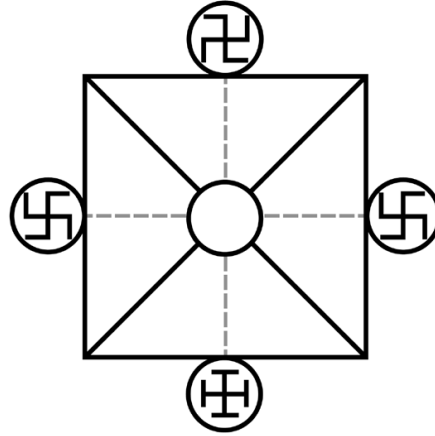

Veçhenin huzur, sessizlik ve nötr duyumsamasını eşzamanlı olarak yeniden oluşturur.

Sonra meditatör Ön Veçhe ile çalışmaya ilerler. Bu, meditasyonun en zevkli bölümüdür. İlk önce, her zamanki gibi, dikkatimizi nefes almaya değiştiriyoruz, "el çakraları vasıtası ile "Hara"yı Chi enerjisi ile doldurma ve ardından bu enerjinin omurga boyunca beynin kadim merkezine (koşullu orta merkez) hareketi düzenini tekrarlıyoruz. Yalnızca şimdi Chi enerjisi kadim beynin merkezinden, kaşların arasındaki merkezde yerleşik nokta vasıtası ile Ön Veçhenin küresel merkezine akar.

Ön Veçhenin küresel merkezine yoğunlaşıyoruz, onu **saat yönünde döndürüyoruz**. Bu anda, solar pleksus ile veya daha doğrusu, insan enerji yapısının merkezi - Ruh - ile net bir karşılıklı bağlantı duyumsanır. Hislere gelince, bir enerji dalgası, rahatlık duyumsaması, hoş bir sıcaklık, neşe, maddi dünyadan kendini ayırma ve manevi dünya ile temas olur. Ön Veçhenin merkezi ne kadar çok dönerse, insan bu hisler ile o kadar çok dolar. Bu insan için bir tür duygusal boşalmaya benzer. Bu meditasyonda, istikrar halini, ruh hali dengesini ve manevi dalga üretimini edinmek için, Ön Veçhe ile tüm diğerlerinden sonra çalışmak önemlidir. Meditatör meditasyondan sadece genişlemiş algının bu kapsamlı, çok mutlu hali ile ayrılmaz, aynı zamanda bunu kendi olağan bilinç halinde korur. Bu meditasyonda, aynen hayattaki gibi, sadece arka ve yan Veçhelerin negatif aktivasyonunu durdurmak önemli değildir, ama ayrıca Ön Veçheyi aktive etmeyi öğrenmek ve bilincin pozitif haline değiştirmek ve vaktinde düşünmek de önemlidir.

Meditatör bu meditasyonu, her zamanki gibi kendi kendine telkin ile bitirir: "Nefes al - nefes ver, yumruklarını kuvvetle sık ve aç". Bu meditasyon 20 - 30 dakika sürer. İlk aşamalarda, bazı insanlar için biraz daha uzun sürebilir. Sabah ve akşam veya gün içinde yapılabilir - hangisi uygunsa. Düşüncelerin ve hislerin akışını kontrol etmeye ve kendinizi ve duygusal durumlarınızı anlamaya yardımcı olur. Sadece tekniğin kendisini öğrenmek önemli değildir, ama aynı zamanda normal bir gün boyunca kendiliğinden ortaya çıkan duygusal dalgalanmaları tanımanız önemlidir. Bu meditasyonu uygularken, insan bu Veçhelerden hangisinin bir veya diğer duygusal ve duygusal dalgalanmayı tetiklediğini öğrendikten sonra, günlük hayatta bu meditasyonun etkililiğini görebilir. Sonuç olarak, o zaman arka ve yan Veçhelerin merkezlerinin aktivasyonunu durdurarak negatif bir akışı zamanında engelleyebilir ve Ön Veçheye, pozitif duygusal dalgaya ve karşılık gelen ruh haline ve düşünmeye değiştirebilir.

Şekil 15. *Chetverik meditasyonunun sembolik imgesi.*

Bu meditasyon daha sonraki daha önemli manevi amaçların gelişimi ve elde edilmesi için bir adım gibidir. Sadece, insanın Hayvan doğası tarafından kontrol edilmek yerine, kendisini kontrol etmeyi öğrenmesi için bir alettir. Bu meditasyon sayesinde, insan kendisini kendi duyumsamalarına ve duygusal dalgalanmalarına kolayca yöneltmeyi öğrenir, aynen iyi bir müzisyen gibi, müzisyen için hangi melodi olduğunu ve nasıl ses çıkaracağını anlamak için sadece nota kağıdını görmesi yeterlidir. Günlük hayatta, bu tür kontrol insanın Manevi doğanın hakimiyetini ve Vicdanına uygun olarak bir insan varlığı gibi yaşama alışkanlığını sürdürmesine yardımcı olur. Genel olarak konuşursak, dedikleri gibi, her zaman formda olmak.

Anastasia: Her zaman formda olmak hakkında bu iyi söylendi. Ama ilginç olan şey, insanların genellikle "her zaman formda olmak" cümlesini spor ile veya daha doğrusu yarışmalardan önce atlet eğitimi ile ilişkilendirmeleri. Örneğin, grubumuzda bu meditasyonu uygulamaya henüz başladığımız zaman, beylerin bunu spor ile karşılaştırdıklarını hatırlıyorum. Her koçun danışanı için mümkün olduğu kadar gerçekliğe yakın olan koşulları yapay olarak, sonraki yarışmayı kazanma şansını artırdığı gerçeğinin çok iyi farkında olduğunu söylediler. İyi bir atlet ayrıca, eğitimin tüm zorluklarına rağmen, tüm morarmalara ve çiziklere rağmen, bu engelleri yenme sayesinde deneyim ve beceri kazandığını bilir. Zamanla, atlet kendisine karşı artan günlük taleplere alışır. Sadece dışarıdan bu tür farklı "eğitimsel" engeller karmaşık ve hatta asıl yarışma için gereksiz olarak görünebilir. Sporcunun kendisi tamamen kendi becerilerini geliştirme üzerinde çalışmaya emilir. Eğitimde kendine acımanın ve çalışma yükünden dolambaçlı yollarla kurtulma girişimlerinin kesinlikle yarışmada yenilgiye yol açacağını çok iyi farkındadır. Beyler, bunun muhtemelen arka ve yan Veçhelerin aktivasyonu için bu meditasyondaki gibi olduğu ve sonra, insan kendisi için yapay olarak her türde engeller yarattığı ve bunları öğrendiği zaman, günlük yaşamda onları izlediği sonucuna vardılar. Muhtemelen tek farkın istisnası ile:

burada, sporun aksine, insan kendi koçudur ve bu nedenle kendisi için kendi ihtiyatı için artan gereksinimleri oluşturur. *Aynen sporda olduğu gibi, kendi üzerinde bu tür çalışmanın başarısı direkt olarak insanın ona ne kadar özenle davrandığına bağlıdır.*

Bu meditasyonu uygulamaya başlayanlar için, örnek kesinlikle nettir. Ama fark ettiğim şey, bu durumda, insanlar pozitif olanlar olarak kalıplar, sosyal olarak kabul edilmiş talimatlar kullandıklarıdır. Burada spor kendi üzerinde çalışma ve kendini yenme olarak görülüyor ve manevi çalışma ile ilişkili olarak karşılaştırılıyor. Ama eğer bu süreçlerin anlamının köküne bakarsak, bunlar tek ve aynı kavramlar olmaktan çok uzaklar.

Rigden: Doğru. Bunlar, çok az insanın spor kariyerlerinin başlangıcında fark ettikleri, ama sonunda oldukça açık olarak hissettikleri değiştirmelerdir. Toplumda, eğer insan spora katılırsa (özellikle elit spora), bunun her şeyden önce kendi üzerinde kazanmak anlamına geldiği, negatif nitelikleri ve tembelliği yenmek, disiplini öğrenmek vs anlamına geldiği düşünülür. Hatta bu Şahsiyetin uyumlu gelişimi için bir koşul olarak görülür. Ve profesyonel sporda zaferler genel olarak kendini - mükemmelleştirmede insan emeğinin zirvesi olarak sunulur. Ama çok az insan bu kavramlarda hangi küresel yer değiştirmelerin gizli olduğunu fark eder.

İnsanların çoğunluğu genelde sporu ne ile ilişkilendirir? Her şeyden önce, asıl şeyin ne pahasına olursa olsun kazanmak olduğu bir oyun ile. İkincisi, spor fanatiklerinin büyük kitlelerinin bir araya toplandığı stadyumlar ile. Bu kitle tüm dikkatini oyuna odaklar, ki bu içinde duyguların büyük dalgalanmasını tetikler. Bunun yanısıra, dikkatle dinleyin, duyguların bu dalgası oyunun sonucuna bakmaksızın, oldukça beklenir ve planlanır. Akıllı insanlar durup bunun hakkında, bunu aslında kimin ve ne amaçla yaptığı hakkında düşünmeliler. Sonuç olarak, insan duyguları güçlü enerjidir. İnsan kitlesi negatif duygularla Hayvan zihnini beslerken, insan kendi negatif duyguları ile Hayvan doğasını besler. Ve, genel olarak konuşursak, profesyonel spor nasıl ortaya çıktı? Kitlesele eğlence olarak spor yarışmaları nasıl ortaya çıktı?

Oldukça sık, insanlar medyada sunulan bilgiyi bile analiz etmezler, bir fenomenin nedeninin bağımsız araştırmasından bahsetmiyorum bile. Basın çoğu zaman ilk Olimpiyat yarışmalarının kadim Yunanistan'da organize edildiği örneğini verir. Ama bunların kökenlerinin nedeni neydi? Bir kaç insan bu tür "barışçıl" eğlence yarışmalarının sürekli savaşların sonucu olduklarını bilir. Belirli bir tarafın savaşçıları atletik olarak daha iyi hazırlandığı zaman, organizatörleri için savaşların sonucu daha iyi olurdu. Ve Hayvan doğasının bu özendirilmesi bugün spor realitelerinde hala yansıtılıyor. Yarışmalar için

hazırlanmak ve ayrıca şampiyon olma amacı, gerçekte, atlette megalomanya, bencillik ve rekabet ruhunu sürekli teşvik etmeye dayanır. Sonuç olarak, atlet ne kadar hırslı olursa, o kadar çok pratik yapar. Ve her yerde reklamının yapıldığı gibi, kendi üzerinde kazanma konusu değildir. Aslında, Şahsiyetin tüm dikkati gerekli anda bedenini kontrol etme yeteneklerinin gelişimine odaklanır, bedeninin rezervleri ve olağanüstü yetenekleri dahil. Bu sadece Hayvan doğasından baskın düşünmenin çerçevesi içinde beden üzerinde "küçük" bir zaferdir.

Ve atlet kendisini, yaşamının zamanını ve sağlığını ne için kurban ediyor? Kişisel şan uğruna ve aynı zamanda ona zafer karşılığında çeşitli faydalar ve öncelikler sağlayan ülkenin yüceltilmesi için. Ama bu tür yarışmaların organizasyonunun ve milyonlarca insanın bunlara duygusal katılımının arkasında ne yatıyor? Bunlar insanda neyi uyarıyor? Bir kaç insan durup bunun hakkında düşünüyor. Ve o aynı şampiyonun kariyerinin nihai sonucu nedir? O gerçekten kendisini fethediyor mu? Hayır. Onun sonucu eski şan, ülkesi tarafından az değer verilmiş bırakıldığı için yaralı bir gurur duygusu ve içsel boşluktur. Çünkü sağlık problemlerine sahip olur olmaz veya yarışmaları kazanmayı bırakır bırakmaz, hiç kimsenin ona ihtiyacı olmaz, ki bu profesyonel sporda yaygın bir olaydır.

Tüm bu negatif dalgalanmaları tetikleyen içsel boşluktur. Çünkü kendi üzerinde kazanmak kendinde Hayvan doğasını yenmek anlamına gelir (manevi uyumun elde edilmesinin yattığı yer budur) ve fiziksel bedenini kontrol etmenin bazı becerilerini mükemmelleştirmekte usta olmak anlamına gelmez. Spor ile uğraşmak harikadır, ama sadece bedeninizi sağlıklı durumda tutma amacı için, Hayvan doğasından gelen büyük problemlere sahip olmak için değil. Ama insanın kendi manevi bileşenine yoğunlaşması çok daha önemlidir. Konu budur!

Anastasia: Haklısın. Bu toplumun bir problemi, ama her bir insan ile başlar... Bu meditasyon ile ilgili olarak bile, insan kendi üzerinde, kendi manevi gelişimi üzerinde her gün ciddi olarak çalışmaya odaklandığı zaman, genel olarak, eğer algının nitelik olarak farklı dalgasında olmayı öğrenirse, o zaman Veçheleri farklı şekilde çalışmaya başlar. Daha sık olarak bu baskın algının işletiminin yeni moduna değişirler, aslında kendi diğer niteliklerini ve yeteneklerini tezahür ettirirler, buna insanın olağanüstü yetenekleri denilenler de dahildir. Kadim Hint eserlerinde yazdıkları gibi: "Harekete geçin, ama emeğinizin meyvelerinden vazgeçin!" Yani, özveriyle hareket edin, kendini sevmek ile değil.

Bu meditasyon, benim görüşüme göre, insanın doğasını ve karmaşık yapısını anlamının çok önemli yönünü içeriyor. Meditasyon kişisel deneyimden, duygusal dalgalanmaların ve insan düşüncelerinin ortaya çıkmasının gizemli sürecini anlamayı mümkün kılıyor. Sonuç olarak, beyindeki kimyasal ve fiziksel

süreçler "ilksel ezoosmosun", yani, enerjinin başlangıç itici gücünün sonucudur. Orta beyin fonksiyonunun, enerji dalgalanmalarını (Veçhelerden gelen sinyalleri) hislerin ve duyguların süptil maddesine çeviren bir tür alıcı ile ilişkili mükemmel karşılaştırmasını yaptığını hatırlıyorum.

Rigden: Eğer teknoloji ile ilgili ilişkilendirmeler bu süreci kavramak için daha uygunsuzsa, o zaman elbette bu tür örnekler de verebilirim. Anlama kolaylığı için, beyin kadim yapılarının fonksiyonu temsili olarak televizyon ile karşılaştırılabilir (bu arada, televizyon sözcüğü "uzak" anlamına gelen Yunanca sözcük "tele" ve "gözlemci"yi temsil eden Latince sözcük "visor" ve "bakıyorum", "vizyon" anlamına gelen "viso"dan türemiştir). Veya daha doğrusu, insan gözüne görünmez olan elektrik ve ışık sinyallerini, bizim tarafımızdan algılanan frekans aralığında görülebilir imgelere çeviren TV setindeki katot - ışın tüpü (kineskop, resim tüpü) ile karşılaştırılabilir.

Orta beyinde, aynen analog resim tüpü TV setinin ana bloklarındaki gibi, mecazen konuşursak, kendi sinyal alıcısı vardır. Fonksiyonları ile, koşullu olarak TV setindeki başka bir cihaza benzerdir - sinyalleri sadece yükseltmeyen ama aynı zamanda karşılık gelen gerekli "kanalın" sinyalini seçip ayıran ve sonra onu standart ara frekansa çeviren kanal seçiciye. Bunun yanısıra, ilişki olarak konuşursak, belirli bir "sinyal şifre çözme birimi", bir "ses ve video sinyal algılayıcısı", bir "audio güç yükseltici" ve "katot ışını tüpü" vardır. Bu aynı fiziktir, ama insan mikrokozmosunda ve onun karmaşık yapısında gerçekleşen süptil enerji süreçleri seviyesinde. Orta beyin enerjileri kaba maddeye dönüştürücülerden biridir. Ve Veçheler, programlarını kendi aktarım antenleri yardımıyla çeşitli kanallara yayınlayan televizyon kuleleri ile karşılaştırılabilir. Örneğin Sol, Sağ ve Arka Veçheleri alalım. Onlar için, insanın onların programlarına dikkati, teknik dilde konuşarak, "güç sağlama ünitesi", "dikey ve yatay saptırmanın voltaj yükselticisi", insana empoze edilen illüzyonlar formunda kanalların imge yükselticisi ve insanı ve onun ruh halini yönetme uzaktan kontrol ünitesidir. Bu nedenle ya insanın kafasında kendi gururu ile ilgili bir gerilim filmi ya da kendi korkularından yapılmış bir korku filmi veya "kayıp geçmiş hakkında ağlama duvarı" başlıklı bir melodram ortaya çıkar. Yani, bu Veçheler çok ustalıkla herhangi bir makul illüzyonu çeker, "önemsiz şeylerden bir dağ yapar" ve manevi gelişimi için çok değerli olan insanın kendi dikkatini kullanırken, onu farklı negatif duyguları derinden deneyimlemeye zorlar.

Ama, eğer insan Ön Veçhesinin "televizyon yayını" algılamaya değiştirirse, dünyanın tamamıyla farklı bir algısını, kendi manevi büyümesi için yararlı olan algıyı görebilir ve hissedebilir. Örneğin, gerçek hayat ile ilgili ve dışta yansıyan içsel manevi dünya ile ilgili bir "belgesel". Bu tür temas ve empati sayesinde,

Şahsiyet tüm dikkatini manevi yönde yoğunlaştırmasına izin veren güçlü pozitif bir yük alır. Gerçek şu ki, bu tür bir "film"den sonra, olağan insan hayatı büsbütün oyunculuk gibi görünür. Bu nedenle, kafasında dikkatini neye vereceği ve hangi sinyalleri alacağı ve yükselteceği sadece insana bağlıdır. Mecazen konuşursak, insan sadece kendi "TVsinin" uzaktan kontrolünü değil, ama aynı zamanda TV ve radyo şirketleri ile birlikte tüm "televizyon kulelerini" kontrol etme fırsatını da kendi ellerinde taşır.

Bundan başka, bu meditasyon tekniğinin sayesinde, insan hem kendisini hem de başka insanları anlayabilir. Kendinizde bir veya diğer Veçhenin aktivasyonu ile bağlantılı anları açıkça belirleyebildiğiniz zaman, aynı zamanda diğer insanlar tarafından üzerinizdeki gizli etkiyi de hissetmeniz kolay olur. Nasıl? Örneğin, bir insan ile konuşuyorsunuz veya televizyonda ya da radyoda belirli bir bilgiyi dinliyorsunuz. Konuşma veya dışsal kaynaktan bilgi alma anında, dört Veçheniz ile çevrelenmiş bir Gözlemci olarak sadece nötr orta pozisyonunuza odaklanırsınız. Veya bunun yerine, durumlardan kendini ayıran ve bu bilgiyle Veçhelerinizden hangisinin aktive olduğunu kendinizde takip eden Gözlemci haline girersiniz. Sonuç olarak, insanlar arasında bilginin sözlü değiş tokuşunun yanısıra, ayrıca Veçhelerinin etkileşimi de vardır. Bu bilginin sizdeki etkisinin izini sürme sayesinde, onun orijinal duygusal temelinde ne olduğunu ve hangi asıl gizli amaçla size aktarıldığını anlarsınız.

Örneğin, eğer konuştuğunuz kişi yalanlar söylüyorsa veya hile yapıyorsa, Sol Veçheniz kesinlikle aktive olur. Eğer sizde saldırganlığı kıskırtıyorsa, Sağ Veçhenizin ortası dönmeye başlar. Ve eğer sizde pozitif duyguların, Sevginin ve İyiliğin dalgasını uyandırıyor, o zaman Ön Veçheniz aktive olur. Böylece, gerçek durumu takip edebilirsiniz, bilincinizi kontrol etme amacı için görünür ve görünmez dünyalardan sürekli olarak size empoze edilmekte olan illüzyonları değil.

Anastasia: Evet, eğer bir çok insan bu meditasyon tekniğinde ustalaşırsa, toplumda yalan söyleme ve birbirini kontrol etme ihtiyacı ortadan kalkar. Bunun hiç bir anlamı olmaz, çünkü herkes birbirleri ile ilgili Gerçeği bilir.

Rigden: Bu öyle. Ama bu sadece toplumda insanların çoğunluğu daha iyisine değişmeyi isterse gerçekleşir. O zaman, insanlık uygar manevi gelişimin tamamıyla farklı, nitelik olarak yeni bir yolunu takip etme şansına sahip olur. Ama modern insanlık neyi seçecek - soru budur. Sonuç olarak, bu meditasyon tekniği insanlara daha önceden verildi. Bundan başka, farklı zamanlarda toplumun yaşamına getirildi. Bu kadar ayrıntılı verildiğini söylemeyeceğim, ama o günlerin insanların düşüncesi için oldukça anlaşılabilir idi. Ama insanlar

insandır ve onların çoğu, maalesef saf bilgiyi ve basit Gerçeği modernleştirmekten ve karmaşıklarıştırmaktan zevk alıyor.

Bununla birlikte, bu uygulamanın yankıları dünyanın farklı uluslarının gizli bilgilerinde hala bulunabilir. Sadece bugün, şarkı söylemenin, dans etmenin ve zilli tefler ve davullar ile fantezi şovların eşlik ettiği ritüellere saçmalık noktasına kadar kamufle edilmektedir. Ve tüm bunlar bir "mürit" veya bir "rahip"in bilincin değişmiş haline "değişmesi" ve sağ veya sol taraftan "konuşan ruhu" dinlemesi amacı ile yapılıyor. Bu uygulamayı saf formunda yaparken, bu tür karmaşıklıkların gerekli olmamasına rağmen - bunların hepsi insan, yüzeysel. Burada, ilk aşamalarda, bilincin algısını yeniden yapılandırmayı ve hallerinizi izlemeyi ve kontrol etmeyi öğrenirsiniz. Ve daha sonra sadece işleyen anlar vardır... Genel olarak konuşursak, kadim zamanlardan bu yana, bu tür manevi uygulamaların temel bilgi ile ilgili olduğunu ve insan manevi büyümesinin, çoğunlukla, *belirli işaretlerde ve sembollerde* kaydedildiğini not etmeliyim.

Anastasia: İşaretler ve semboller özel bir konu. Eğer mümkün ise, onlar hakkında senden kişisel olarak daha fazla ayrıntı duymak ve okuyuculara bu değerli bilgiyi sağlamak arzu edilirdir. Kadim zamanlardan bu yana, insanlığın tarihi neredeyse her zaman işaretler ve semboller ile çevrili oldu. Ama farklı şehirlerin kütüphanelerinde ve İnternette bunlar hakkında bilgiyi kapsamlı şekilde araştırdıktan sonra, işaretlerin ve sembollerin her tarihsel çağda var oldukları, ama bunlarla ilgili bilgilerin ya kaybolduğu ya da anlamlarının yorumlarının o kadar fena halde çarpıtıldığı, herhangi bir Gerçeğin neredeyse hiç kalmadığı sonucu ile hayal kırıklığına uğradım. Senin anlattığın işaretler hakkında ilksel manevi Bilgi yok. Bugünlerde sıradan insanlar için neler elde edilebilir? En fazla, sembollerin sözlüğü, okült öğretilerin araç gereçleri hakkında "Hürmasonların" yorumlarında verilen şüpheli içeriği olan kitaplar. Bilim insanları bu tür yorumlardan uzak duruyorlar, çünkü bu tür yayınların kökünde neyin yattığını anlıyorlar. Aynı zamanda, bilim zaten çeşitli kıtaların ve zamanların kadim arkeolojik kültürlerine özgü olan grafik semboller ve işaretler hakkında çok zengin materyal biriktirdi. Farklı ulusların manevi kültürlerinde önemli olduğu düşünülen büyülü ritüel işaretlerinin çoğu özdeştir. Ama şimdiye kadar, bilim insanları bunları tam olarak deşifre edemedi. Şimdi nedenini anlıyorum. Bu konuda bize anlattığın şey bile bana dünyanın resminin ve insan varlığı hakkında bilginin tamamıyla farklı anlayışını verdi. Arkeolojik kültürlerin grafik sembolleri hakkında çalışmaları, farklı ulusların betimlemelerinde etnografya, folklor, mitoloji ve kozmogoni üzerine makaleleri okurken, bilim insanlarının tam olarak bu bağlantıdan yoksun oldukları sonucunu çıkardım. İnsanlığın manevi zenginliği olan bu eşsiz bilgiye bağlanmak, anlamak ve okumak için işaretleri deşifre etmenin anahtarı.

Rigden: Evet, maalesef, modern toplumda kadim işaretlerin ve sembollerin bolluğuna rağmen, bunlarla ilgili Bilginin çoğu gerçekten insanlar tarafından kaybedildi - bu bir gerçek. Ama bu şaşırtıcı değil. Problem insanlarda, toplumun kendisinde: birey ve onun baskın arzuları ile başlıyor ve insan toplumunun öncelikleri ile sona eriyor. Sadece insanlığın tarihine bakın: sürekli savaşlar, dinler ve siyasi güç için sürekli mücadele ve hepsinin en kötüsü, Şahsiyetin gerçek Özgürlüğüne ve Ruhun serbest kalmasına yol açan gerçek manevi Bilginin insanlığın çoğunluğundan saklanması. Neden ilksel Bilgi çoğunluktan gizleniyor? Neden tanınmanın ötesinde çarpıtıldı ve sonra ayrıca kişinin materyalist düşünmesine batan kendi zihninden yorumlandı? Neden bu bilgi yeni nesillerin bilincinden yok edildi ve bin yıldır unutulmaya gömüldü? Sadece bu ilksel Bilgi, bugün kendilerine insanlar ve tanrılar arasındaki "aracılar" diyen o aynı politikacılar ve rahiplerden bağımsız olarak, insanların kendilerini, kendi kendilerine manevi olarak geliştirmelerini mümkün kılıyordu. Bu Bilgi siyasi ve dini güç yapılarından bağımsız olarak, insanları özgür kıldı; ulusların bağımsız olarak birleşmelerini sağladı. Sonuç olarak, manevi olarak özgür insanları kontrol etmek çok zordur, daha da fazlası onlara uyumsuzluk, korku, saldırganlık ve Hayvan zihninden gelen diğer talimatları empoze etmeye çalışmak bile çok zordur.

Anastasia: Problemin aslında insanların kendilerinde ve oluşturdukları toplumda, ayrıca insanlar arasındaki ilişkilerdeki kopukluk ve bölünmenin hüküm sürmesinde olduğunda sana tamamen katılıyorum. Ayrıntıları alsak bile... Örneğin, kadim işaretler ile ilgili bilimsel araştırmaya bakarken, bu çalışmalarda ortaya konan problemlerin yüzeysel incelenmesi bile bugün gerçeğin kalbine gitmeye çalışanların karşılaşmak zorunda kaldığı yapay engellerin duvarında merak etmenize neden oluyor. Bilim insanları hangi koşullar altında çalışmalarını yapmak zorunda, diyelim, etnolojide, etnografide, arkeolojide ve kadim tarihte? Her şey tam bir coşku ile yetersiz ücretler için yapılıyor. Bundan başka, çalışmalarında, sayısız bürokratik veya finansal engeller ile, çeşitli konuların daha derinliğine karmaşık araştırılması için ilgili disiplinlerden uzmanları çekmede organizasyon ve koordinasyon yokluğu ile karşılaşılıyorlar. Veya çoğu zaman sadece belirli konular veya bulgular üzerine "bilimsel tabu" dünyası denilen, sessizliğin komplosu ile karşılaşılıyorlar.

Gerçekte insanlardan saklanan belirli bilgilere veya eşsiz arkeolojik bulgulara erişimi engellemek için yapay olarak yaratılan engellerin olduğu çoğu durumda, küresel ölçekteki durumdan söz etmiyorum bile. Doğal olarak, tüm bunlar belirli ilgili tarafların katılımı olmadan gerçekleşmez. Bu tür bilgiler ya toz birikmesi için depolarda bırakılarak, daha geniş bilimsel topluluğun dikkatine getirilmez veya önemli insan yapımı eserler özel koleksiyonlarda sonuçlanır ya da gizli servisler tarafından tamamen uzaklaştırılır ve havada yok olur.

Muhtemelen birileri, bu bilginin çağdaş ulusları kontrol etmek için kazançlı olan birilerinin gücünün ideolojisi ve temelini sallamasından çok korkuyor. Bu nedenle tüm engellere rağmen, bilimin bu alanında fedakarca çalışmaya ve kadim insanların "yabaniliğinin" illüzyonunu yok eden ve çoğu zaman o uzak zamanlarda manevi değerlerin ve bilgilerin önceliğine tanıklık eden önemli bulgular hakkında ulusları bilgilendirmeye devam eden o bilim insanlarına tüm onur verilir. Ama tüm bunlarla, yine de, soru ortaya çıkıyor: neden toplumun kendisi sessiz kalıyor? Sonuç olarak, geleceğinin yönünü anlamak ve doğru şekilde belirlemek için, ilk yerinde kendi manevi geçmişi ile ilgilenmesi gereken toplumdur.

Rigden: Sessiz, çünkü insanların çoğunluğunun bilinci tüketici materyal düşünmenin davranış kalıpları ile öyle bir ölçüde işlendi ki, sıradan bir insan bu sorunun kendisinin formüle edilmesini bile kavrayamıyor. Düşünmesi bu tür talimatlar ve kalıplar ile örtbas edildiği zaman, gerçek şu ki, bu bilimsel mesleklerin neden toplum ve devlet için örneğin, atomik ve moleküler seviyede araştırma ile uğraşan nanoteknoloji mesleğinden veya finansal analistten ya da yeni türde silahlar ile uğraşan fizikçiden daha büyük önceliğe sahip olduğunu basitçe anlamıyor. Ama güçlük şu ki, yukarıda sözünü ettiğin çoğu ülkelerde "saygı görmeyen" ve kendileri için öncelik olarak, eski uygarlıkları ve farklı insanların kültürünü araştırmak ile ilgili bu tür mesleklerin tüm araştırmacıları süper - hedefi (şu sıralardaki bilimsel konulara değinmekten ayrı olarak) **toplumun manevi yaşamının** tüm yönlerini yeniden yapılandırmaktan daha azına koymuyorlar! Ve güce sahip olanlar arasında kim bundan hoşlanır? Sonuç olarak, eğer kitleler kendileri gibi sıradan insanların bin yıl önce ne aradıklarını, dünya görüşlerinin ne olduğunu ve sahip oldukları kutsal, manevi bilgileri, kendilerini nasıl mükemmelleştirdiklerini ve hayatlarını neye adadıklarını kesin olarak bilseler, o zaman şu soru ortaya çıkar: modern insanlık nereye doğru gidiyor ve neden bu Bilgi binlerce yıldır çoğunluktan gizlendi?

Sonuç olarak, bugünün insanı geçmişin insanından ne kadar farklı? Fark sadece var oluşun dışsal koşullarının hafifçe değişiminde, ama içsel problemler, Manevi doğa ve Hayvan doğası arasındaki mücadele aynı kaldı! Bundan başka, bu tür toplum yaşamının manevi yönünün yeniden yapılandırılması üzerine bu tür büyük ölçekli çalışma, farklı kültürlerde ve dünya görüşlerinde çekirdek kutsal anlamların ve anahtar sembol - yaratan güdülerin şifresinin çözülmesini gerektirir. Ve bu, coğrafi uzaklıklara ve farklı kıtalarda böyle ulusların izole yerleşim yerlerine bakmaksızın, sosyal oluşumların farklı periyotlarında, dünyanın farklı insanları için oynanan pratik olarak tek ve aynı işaretler ve sembollerin rolünün öneminin bilimsel kanıtını elde etmeyi gerektirdiği anlamına gelir.

İşaretler ve semboller insan toplumunda en başlangıcından bu yana var oldu. Bunlar, çoğu insanın bunların anlamını ve uyguladıkları etki gücünü anlamadıkları gerçeğine bakmaksızın, modern dünyada şimdi hala mevcutlar. Sen kendin, meditatif deneyim sayesinde, bazı işaretlerin ve sembollerin görünür ve görünmez dünyaları nasıl etkilediğini mükemmel şekilde biliyorsun. İşaretler ve semboller insan toplumunun manevi hazinesinin anahtarlarıdır; bu ileri fiziğin, ayrıca bilimsel bilginin yeni ufuklarının sınırlarını ifşa eden karmaşık süreçlerin şifresidir.

Anastasia: Evet, bunu bilerek, insan kendini geliştirmenin belirli seviyelerine ulaşarak her insan varlığının hangi güçlere sahip olduğunu anlayabilir. Ama, bu ayrıca büyük sorumluluk empoze ediyor.

Rigden: Şüphesiz. Ama insanlar insan kalıyor; işaretlerin ve sembollerin gücü ve önemi hakkında Bilgiye sahip olsalar bile, zamanla bunu çarpıttılar, bir şeyler eklediler ve kendi takdir yetkilerinde karmaşık hale getirdiler. Sonuç olarak, bazı insanların binyılın başlangıcında ve diğerlerinin sonunda bildikleri şey, anlam bakımından açıkça farklı idi ve içerikte nitelik olarak farklı idi. Ama zaman zaman bu Bilgi insan toplumunda yenilendi. Bazı kültürler yok oldu, "kutsal sırları" mezara götürdüler, diğerleri tersine, önceki nesillerin bilgisinin kalıntılarından oluştu ve gelişti. Bu nedenle, bu Bilginin ilksel formunda varlığı her zaman dünyanın farklı bölgelerinde yaşayan insanlar için gündemde oldu, çünkü bu sadece atalarının bilgisinin anahtarını vermedi, ama aynı zamanda manevi kendini geliştirme alanında kendi bilişlerinde dikkate değer şekilde genişlediler.

Modern dünyada, her ulusta "kendi" geleneksel sembollerinin ve işaretlerinin tüm sistemleri bulunabilir. Ama, bunlar hakkında ilksel Bilgi kayboldu. Sembollerin ve işaretlerin isimleri bile artık anlamsal yorumlamada insan varlığı ile ilgili gizli bilgiler ile bağlantılı değil. Bunlar çoğunlukla bilimde bazı değerler kavramı ile temsil ediliyor ve ayrıca maddi dünyada birini veya diğerini karakterize eden günlük koşullu anlama sahipler.

Anastasia: Genel olarak, işaretler bugün mevcutlar ve çalışmaya devam ediyorlar, ama insanlar bunlar hakkında Bilgiden yoksunlar.

Rigden: Mükemmel şekilde doğru. Bu, insanlığın ulaştığı sonuçtur. Kaybolan sadece Bilgi değildir, ama belirli sembollerin ve işaretlerin bir kompleks anlamına geldiği sözcüklerin semantik anlamı bile kayboldu. İşte basit bir örnek. Örneğin, şu sıralar günlük hayatta Rusça konuşan halk tarafından kullanılan "sembol" sözcüğünü düşünelim. Bu Yunan dilinden ödünç alındı. Ama kadim Yunanistan'da nasıl ortaya çıktı?

Kadim Yunanistan'da, "işaret", "manşet", "cennetsel işaret" anlamına gelen "shma" sözcüğü vardı. Ege bölgesinin kadim kültürlerinin (Yunanistan ortaya çıkmadan önce bile), özellikle o insanlar doğulu insanlar ile (örneğin, Anadolu'nun sakinleri ile (şimdi Türkiye toprakları) ve "kutsal yazıları" ve okült bilgiyi geliştiren kadim Mısırlılar ile) temasa geçtikten sonra, görünmez dünyanın bilgilerinin çoğunun belirli bölgelerin sakinleri için anlaşılabilir alegoriler aracılığı ile açıklandığı not edilmelidir. Örneğin, işaretler ile (veya kitleleri etkileyen çalışan bir işaretin spesifik ayarlanması için) çalışan bir insan grubunun birlikte meditasyonlarının süreci ve sonuçları yeni gelen inisiyelere kolayca anlayabilecekleri ilişkilendirmeler kullanılarak açıklanıyordu. İşaretin kapladığı etki alanı, balıkçı tarafından denize ağ atmak ile karşılaştırılıyordu (çünkü balıkçılık mesleği o zamanlarda çok popüler idi). Onlara, eğer işaret belirli bir yere, örneğin, bir odaya, tapınağa veya meydana yerleştirilirse, bu alandaki insanları, kabaca konuşursak, balık avı sırasında denizin belirli bölgesinde yerleştirilen ağ gibi etkileyeceği anlatılıyordu. Kısaca, kadim zamanlarda o çağın insanların kolayca anlayacakları bu tür alegoriler kullanıyorlardı. Bugün, elbette, tüm bunlar insanlara modern örnekler kullanarak açıklanabilir. Örneğin, belirli işaretlerin ve sembollerin etkisi önceden belirlenmiş bir frekansta işleyen ve radyo dalgalarını belirli mesafelere dağıtan radyo alıcısı veya sokağın belirli bir kısmını aydınlatan sokak lambasının ışığı ile karşılaştırılabilir. Ve o zaman bile, bunlar hala alegoriler olacaktır, çünkü modern insanlar da başka boyutlarda gerçekleşen süreçler ile ilgili fenomenleri anlamaktan çok uzaktır.

Bu nedenle o zaman, gizli topluluklarda yaygın olan bu tür çağrışımsal karşılaştırmadan dolayı, "to sumbolon" sözcüğü (Rus atasözünün dediği gibi, "zil sesini duyan, ama nereden geldiğini bilmeyen) insanların günlük sözlüğünde ortaya çıktı ve bu sözcük balık avlarken ağlarını atan bir çok balıkçının grup uygulaması anlamına gelmeye başladı. Bu aynı eski hikaye: maddenin manevi yönünü bilmeyenler, her zaman işittikleri bilginin anlamını kendi materyal anlayışlarına dayanarak, maddi dünyanın nesnelere ve fenomenlerine eşitlerler. Ama aynı zamanda bu "to sumbolon" sözcüğü bilgiye inisiye olan insanlar tarafından kullanılmaya devam etti. Sonuç olarak, (işaret, manşet, cennetsel işaret anlamına gelen) daha eski "shma" sözcüğü ile birlikte, "sembol" sözcüğü aşağıdaki anlamlarda kullanılır oldu: "görünmez olanı görünür olan ile *birleştirmek*", "görülür bir işaret vasıtası ile görünmez gerçeğin yerini bulmak, ki bunun *gizli anlamı* sadece belirli bir insan grubu tarafından anlaşılıyordu." Ve daha sonra, "sembol" tamamen bu kadim sözcüğün yerini aldı.

Ayrıca Archonların, gizli spiritüel topluluklardan gelen bilginin insanlar arasındaki popülerliğinde büyümeye nasıl tepki gösterdiklerini bilmek de önemlidir. Bir kez daha örnek olarak "sembol" sözcüğünü kullanacağım. Bu

sözcük halk arasında tam olarak ilksel anlamında önem kazanmaya başladığı zaman, "Hürmasonlar" bu konuya müdahale ettiler. Yunanistan topraklarında kendi farklı loncalarını, şirketlerini, topluluklarını, dinlerini, partilerini oluşturmaya ve *kendi işaretlerini ve sembollerini* bu organizasyonların ayırt edilmesinin *kamusal* işaretleri olarak yerleştirmeye başladılar. "Sembol" sözcüğünü sıradan insan konularının semantik anlamı ile "kirletmeye", bunu günlük hayatın çeşitli yönlerinde kullanmaya başladılar: diplomatik anlaşmalar olarak, tiyatro biletleri olarak, Atinalı yargıçların mühür yüzüklerinin isimleri olarak ve parasal üyeliğin katkı payının ismi olarak. Bu "saptırmaların" yansımaları bugün de bulunabilir. Sonuç olarak, "sembol" sözcüğünün ilksel anlamı unutulmaya yüz tuttu ve günlük kullanımdan yok olmaya başladı.

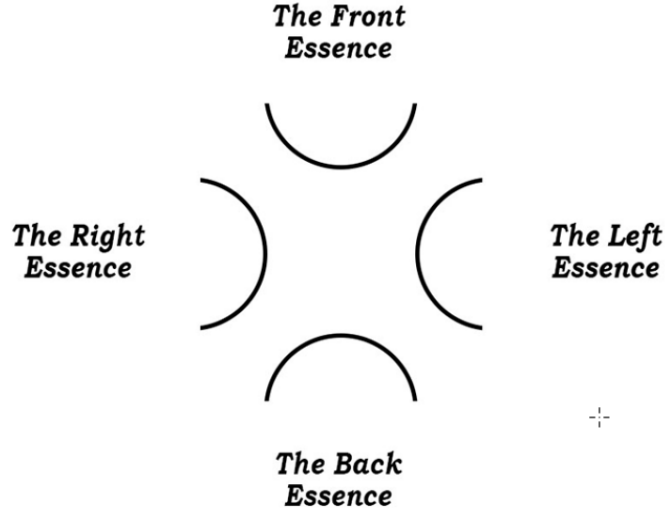
Ama, yeterince ilginçtir ki, "sembol" sözcüğü Rus diline tam olarak "işaret" anlamında geldi. Ve "işaret" sözcüğü (znak) Rus dilinde Eski Slav dili sözcüğü "bilmek"ten ve "bir şey hakkında bilgiye sahip olmak"tan kaynaklandı (Eski Rusça ve Ukraynaca sözcük "знати", Slovakça "znáti", Eski Çek dili "znáti", Polonyaca "znac", vs). Yani, "знать" sözcüğü ("bilmek") dillerde var olan farklılıklara bakmaksızın, her Slav için açık idi. Gerçek şu ki, bazı bakımlardan, bu Yunanca "sembol" sözcüğünün tam olarak orijinal anlamını yansıtıyordu. Bu nedenle, bu işaret ve sembol anlamına gelen sözcüğün dönüştürülmesi bir çok örneklerinden sadece bir tanesidir. Aslında, her ulus kendi "işaret" ve "sembol" tanımlamalarına sahip idi, ama bugün her ulus kendi orijinal anlamlarını hatırlamaz. Eğer insanlar bu orijinal anlamları biliyor olsalardı, kadim zamanlarda birbirlerinden dikkate değer uzaklıklarda yaşayan ve okyanuslar ile ayrılan farklı insanlar arasında bunların anlamlarının nasıl özdeş olduklarına şaşırırlardı.

Açıkçası, insanın onun sayesinde binlerce yılda baştan başa durumu görebileceği Bilginin ilksel temeline sahip olmadan semboller ve işaretler konusunu bilmekte ilerlemek insanlar için zordur. Ama bu düzeltilebilir. Bu nedenle, şu andaki insan neslinin bunları bilip bilmemesine bakmaksızın, insan toplumuna sürekli olarak sunulmakta olan bir çok çalışan işaretler mevcuttur. Ayrıca başka işaretlerin ve sembolizmin temel bilgisi de vardır. En erken zamanlardan, semboller insan varlığı, enerji yapısı ve ayrıca görünmez dünyadaki yetenekleri, asıl olan dahil - manevi özgürlük - hakkında bazı kodlanmış bilgilerin taşıyıcıları idi.

Kadim zamanlardan bu yana, temel işaretler ve semboller kullanımlarına bağlı olarak spesifik amaçlara göre yerleştirilmektedir: bazı durumlarda, bu Bilgi aktarımı idi, diğerlerinde onlara bakan insan üzerinde direkt etki unsuru olarak yerleştiriliyordu. Amaç Bilgiyi aktarmak olduğu zaman, işaretler ve semboller bir tür "mühür" ile çiziliyordu. Basit bir örnek kullanarak açıklayacağım. İnsan

fotoğrafına baktığı zaman, fotoğrafın sağ tarafı kendi sol eline karşılık gelir, oysa fotoğrafın sol tarafı onun sağ eline karşılık gelir. Orijinal olana baktığınız ve onu etkisi ile karşılaştırdığınız zaman, mühürde aynı şeydir. Aynı şey Bilgi aktarımı ile ilgili işaretlere uygulanır, özellikle Sağ ve Sol Veçheleri gösterenler.

Şekil 16. Bilgiyi aktarmak için niyet edilmiş temel sembolün basit imgesi. Sağ ve sol yanlar "mühür" tipindedir.

Ve eğer durum ona bakan insanda belirli bir etki kullanmak için niyet edilen işaretler ve semboller hakkında ise, bunlar asıl yanlara uygun olarak kesin bir biçimde yerleştiriliyordu. Örneğin, eğer insanın Sağ Veçhesini aktive etmek gerekli idiyse, o zaman karşılık gelen işaret veya sembol ona bakan insanın sağ tarafının önüne yerleştiriliyordu. İnsanlar tarafından icat edilen, bu işaretlerin nasıl okunacağı ile ilgili bir çok başka nüanslar vardı: soldan sağa veya sağdan sola, alttan üste veya tersi. Ama bu farklı kadim insanların yerel gelenekleri ile ilişkili olan özgünlüktür; buna rağmen, bu belirli bilgiye dayanıyordu. Ama bunun hakkında şimdi konuşmuyoruz.

Şekil 17. Yan Veçhelerin aktivasyonu için niyet edilen sembollerin ve işaretlerin örneği:

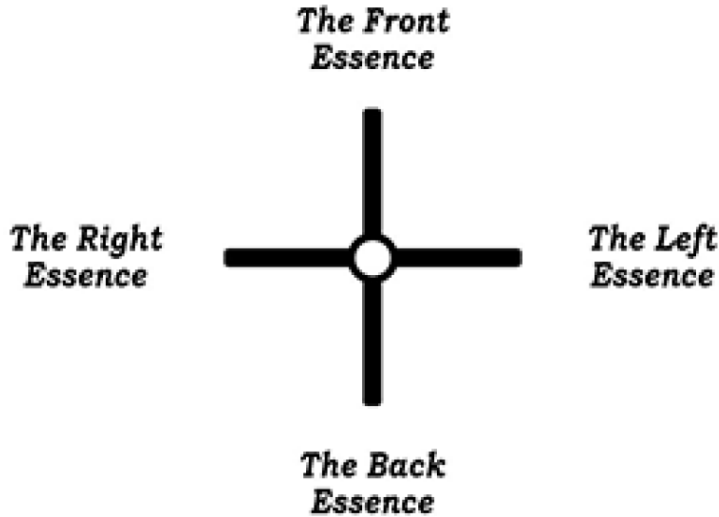

1) Sağ Veçhenin aktivasyonunun sembolik işareti (küçük yay işarete bakan insanın Sağ Veçhesine karşılık geliyor);

2) Sol Veçhenin aktivasyonunun işareti (büyük yay işarete bakan insanın Sol Veçhesine karşılık geliyor);

İnsanların kadim zamanlardan bu yana bildikleri insanın dört Veçhesi ve Ruh hakkındaki temel bilgiyi göz önüne alalım. Orijinal olarak, sıradan bir insan varlığının gösterimi **ortasında bir çember olan eşit kenarlı haç** şeklinde idi (basitleştirilmiş versiyon sadece eşit kenarlı bir haç idi). Haçın yatay çizgisi madde ile bağlantıyı belirtirken, dikey çizgi manevi dünya ile bağlantı anlamına geliyordu veya daha doğrusu insanda manevi dünyadan elementlerin varlığını ve manevi yükselme olasılığını belirtiyordu. Gerçek şu ki, farklı insanların sonradan yatay çizgiyi toprak elementi ile, maddi (yerküresel) dünya ile (içeriye doğru hareket) ve ayrıca zaman ile (geçmişten geleceğe hareket olarak), bir yön (Batı, Doğu) ve Cennet ve Dünyayı ayıran bir çizgi ile ilişkilendirmelerinin nedeni budur. Ve dikey çizgi ateş ve hava elementi ile ve bunların maddi küreden manevi küreye başlangıç yukarıya doğru yönü ile ilişkilendiriliyordu.

Eşit kenarlı haçın dört köşeli yapısı ve onun içinde bir daire (dört ana Veçhe ve Ruh) ana planı bedenleyen insan yapısındaki başlıca unsurları ifade ediyordu: Şahsiyetin maddi dünya ile manevi dünya arasında seçimi için koşulların yaratılması.

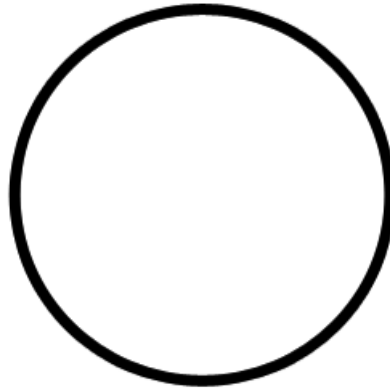
Şekil 18. İnsan varlığının sembolü - daire ile eşit kenarlı haç.

Sembol şeması ("mühür" tipinde) merkezde Ruhun (daire) ve onun dört tarafında insanın ana Veçhelerinin sembolünü belirtiyor.

Daire Ruhun veya Manevi dünyadan bir tezahürün (Manevi bir Varlık; Tanrının varlığının sembolü, kutsal "Ra'nın sesinin" gösterimi dahil) kadim sembolüdür; bu, sembolik olarak kendi içinde büyük Boşluğun bir parçasını içeren ve kuşatan bir dairenin çevresidir. Ruhun gerçek antimadde olduğu, yani, manevi dünyadan gelen bir kuvvet olduğu göz önüne alındığında, o zaman materyal düşünmenin anlayışında o Hiçbirşeydir. Bazen, manevi dünyadan yoğunlaşmış enerjinin sembolü olarak bir dairenin ortasında bir nokta olarak tasvir ediliyordu (bazı durumlarda, bu manevi gelişimin, uyanışın başlangıç aşaması için gösterim idi). Ve dairenin kendisi manevi güçleri, mükemmellik, bütünlük, değişmezlik, sonsuzluk, manevi dünyanın gösterimi, ne başlangıcı ne de sonu olmayan Varoluş anlamında Ruhun karakteristiğini sembolize ediyordu.

Başka bir dikkate değer gerçek var. İnsan yapısında, Ruh bilgi kabukları ile (alt-şahsiyetler) çevrelenir. Ama tüm bunlar ayrıca insanın yaşam enerjisinden - Prana - oluşan bir "kabuk" ile çevrelenir. Ruhun enerjisi ile maddi dünya arasında bir tür ara katman olan Pranadır. Dünyanın insanların mitolojisinde, özellikle insan hakkında bu tür kutsal (manevi) bilginin yansıtıldığı mitolojilerde, çoğu zaman Prana enerjisi ile Güneşin ateş özellikleri arasında ilişkili bir paralel çiziliyordu. Bundan dolayı, Ruhun gösterimi solar disk şeklindedir. Daire ayrıca iki kürenin (maddi ve manevi) sınırını ifade ediyordu. İnsan hakkında bilgiye gelindiğinde, bu, deyim yerindeyse, ara haldeki Ruh varlığı hakkında bilgiyi işaret ediyordu.

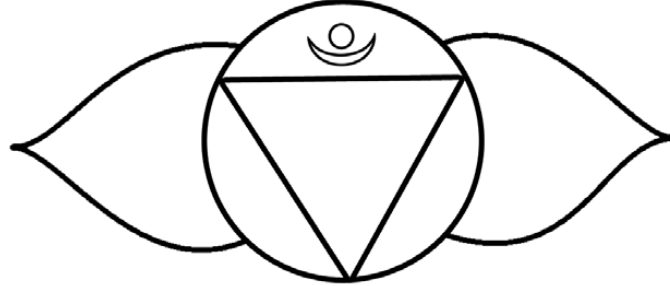

Şekil 19. Ruhun ve manevi dünyanın sembolü - daire.

Bazen, bir daire ile birlikte, ona dinamikler veren unsurlar tasvir ediliyordu: örneğin, kanatlar, lotus yaprakları, ışınlar, sarmallanan yılanlar veya alev alazları. Bu tür imgeler Tripolye, kadim Hindistan, kadim Mısır, kadim Meksika, Sümer ve kadim Rus kültürlerinde bulunabilir. Bu, insanın manevi büyümesinin veya belirtilen manevi Bilginin (Öğretinin) bu dünyaya manevi dünyadan bir Varlık tarafından takdim edildiği anlamına gelir. Bu ayrıca, Şahsiyeti bir seçime ve maddenin esaretinden özgürleşmek için manevi yolların arayışına doğru iten Ruhun gücünün bir özelliği olan içeriden dışarıya hareketin yönünü de

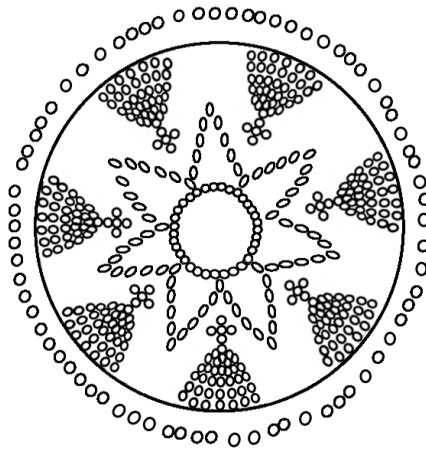
gösteriyordu. Çoğu zaman kozmolojik söylencelerde, kadim insanlar dünyanın genel şemasını bir daire ile çevreliyorlardı. Böyle bir durumda, bu manevi dünya tarafından maddi dünyanın yaratımını (oluşumunu) işaret ediyordu.

1

2

3

Şekil 20. Manevi büyümenin ve manevi Bilginin sembolü - dinamikleri ileten elementler ile daire:

1) Ajna çakra – Kadim Hindistan'ın manevi uygulamalarında, alnın ortasında yerleşik olan çakranın ("Üçüncü Göz") Allat kuvvetlerinin resmedilmesinin eşliği ile (aşağıyı gösteren üçgen ve **AllatRa** sembolü) iki lotus yaprağı (mavi renkte) ile daire şeklinde koşullu belirtilmesi.

2) kanatlı solar disk (kadim Mısır) – "Cennet"ten tanıtılan manevi Bilginin sembolü (farklı insanların güneş tanrılarının sembolü, örneğin,

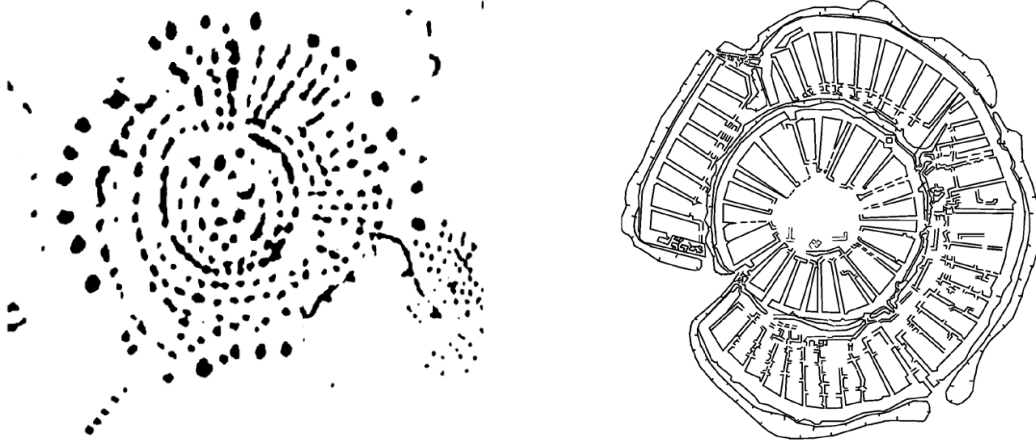
Zoroastrianizmde Ahura Mazda, Asurca Ashur, Babililerde Shamash ve kadim Mısır tanrısı Ra'nın gösterimlerinden biri).

3) kadim zamanlarda (Yontma Taş devri) bilginin aktarımı için tipik olan kutsal güneş sembolünün bir örneği. Model belirli sayıda "tohumlardan" yapılmıştır. Genel yapıyı sembolize eder: bir dairede kuşatılmış yedi boyutlu uzay, ötesinde Evrendeki boyutların toplam sayısı anlamına gelen 72 "tohum" var; dairenin içinde yedi "tohum"dan oluşan "demetler" olan yedi piramit şekli var, ki bunlar beş "tohum"dan oluşan bir yapı ile taçlanıyor (ortada bir tane ve onun etrafında çapraz şekilde yerleşik dört "tohum"). İmgenin ortasında, "yedi yapraklı bir çiçek" var (yedi uçlu yıldız), bunun ortasında 33 "tohum" ile püsküllü, yaprağın her bir parçası 6 "tohumdan" oluşuyor.

Anastasia: Evet, dairenin kutsal anlamı hakkında bilgi sadece kaya çizimlerine ve ev duvarlarındaki fresklere (duvar resmi) değil, aynı zamanda arkeolojik nesnelere semboller ve işaretler ile kaydedilir: kutsal heykeller, ritüel giysileri, seramikler vs. Ayrıca kadim tapınak binalarının ve basit konutların (otağlar ve yurtlar) mimarisinde korundular. Belirli inançların geleneksel ritüel eylemleri de bu bilgiyi yansıtır. Örneğin, belirli bir arazi veya bina etrafında daire şeklinde yürüme ritüeli, dairesel dansların performansı (görünmez bir merkezin veya ateşin, kutsal bir yerin etrafında ritüel çember dansları; şamanların ve dervişlerin dönüşü), Manevi doğanın sembolü olarak boş olan (herhangibir şey ile doldurulmamış) dairenin merkezinde, iletişim kurmak için bilgelerin daire şeklinde dinsel oturmaları.

Rigden: Bu arada, kadim zamanlarda insanlar kendi kasabalarını benzer şekilde inşa ederdi; yani, binaları bunlarda daire şeklinde yerleştirirlerdi, kasabanın merkezini yuvarlak meydan şeklinde boş bırakırlardı (inşa edilmemiş). En önemlisi, bu tür bir inşa planının derin kutsal bir anlamı vardı.

Anastasia: Modern şehirler açıkça bundan yoksunlar, bu tür kadim binaların arkeolojik örnekleri bugün var olmasına rağmen. Örneğin, binlerce yıl önce bu tür bir prensip Danube ve Dnieper ara havzasındaki Tripolye uygarlığının inşa yerleşimi için kullanıldı. Arkaim prototipine dayanarak inşa edilen kadim Urallardaki şehirler de aynı şekilde yapıldı. Örneğin, arkeologlar tarafından Sintashta kültürü adı verilen - Rusya topraklarında arkeologlar tarafından keşfedilen "Kasabalar Ülkesi" (Chelyabinsk ilçesi, Orenburg ilçesi, Bashkortostan ve kuzey Kazakistan).

Şekil 21. Daire şeklinde düzenlemiş kadim kasabalar:

- 1) Tripolye yerleşim yeri Petren'in havadan fotoğrafının bir kopyası (Moldova);
- 2) Arkaim kasabasının yerleşim düzeni (Güney Urallar, Rusya).

Rigden: Tam olarak öyle. Ama insan varlığının kadim sembolüne geri dönelim - ortasında daire olan eşit kenarlı bir haç. **Haçın çizgileri** koşullu olarak insanın dört Veçhesini belirtir: **yan Veçheler** (merkezden çıkan yatay çizgiler), **Arka Veçhe** (merkezden aşağıya inen dikey çizgi) ve **Ön Veçhe** (merkezden yukarı çıkan dikey çizgi). Daha önce söylediğim gibi, ilişkili karşılaştırmalarda bu Veçhelerin özellikleri uzayda belirli kuvvetlere tahsis edilmiştir, örneğin, dört element, dört mevsim rüzgarları ve ayrıca dört ana yön.

Bundan başka, üç kuvvet genellikle birbirleri ile yakından bağlantılı idi veya arka ve yan Veçhelerin negatif özelliklerine sahipti. Ve dördüncüsü önde olan idi, özelliklerinde çok özel ve Ön Veçhenin pozitif karakteristiklerine sahipti. Tüm bu kuvvetler ayrıca insan varlığının kutsal sembolü olan haç ile belirtildi, ki bu sembolün ruhu ve maddeyi birleştiren yapısı vardır. Haçın dikey çizgisi gündönümü ile, manevi dünyaya ilerleme ile, insanın onda hüküm süren Manevi doğaya tutkusu ile ilişkili idi. Dünyanın kadim insanların dini geleneklerinde kutsal tanrıların kafasında, güneş diskinin çoğu zaman Manevi doğanın ve Manevi dünyadan verilen Bilginin üstünlüğünün sembolü olarak tasvir edilmesinin nedeni budur. Yan Veçheleri belirten yatay çizgiye alegorik olarak, Güneşin hareketi ile ilişkilendirilerek ekinoks eksenini adı veriliyordu (Güneş ilkbahar ve sonbahar ekinokslarında göksel ekvatoru geçtiği zaman).

Anastasia: Evet, bu şimdi bile kadim kültürün anıtları ile takip edilebilir. Örneğin, kadim İran Persepolis şehrinde çok ilginç bir yarım kabartma muhafaza edildi (ayrıca onun daha eski ismi de var, Pers dilinden tercüme edildiği zaman, "Cemşid'in tahtı" anlamına geliyor). Bu, İranlıların ve Türk

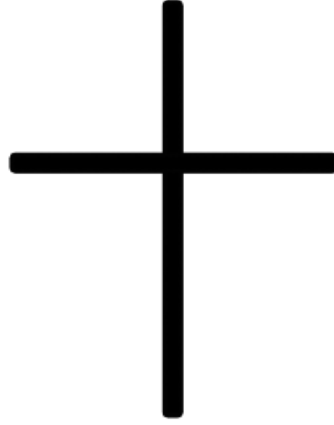
insanların güneş takvimine göre kutladıkları Zoroastrian Yeni Yıl bayramının (Nevruz) sembolünü tasvir ediyor. Bu nedenle, en ilginç şey, bu sembolün "birbirleri ile ebediyen savaşı" bir boğa (Sağ Veçhe) ve bir aslan (Sol Veçhe) olmasıdır. Kadim zamanlarda, yılın belirli günlerinde bunların güçlerinin eşit olduğuna inanılıyordu.

Rigden: Bu doğru. Daha sonra insanların bu sembolleri doğadaki solar ekinoksların günleri ile bağlantılandırmaya başlamalarının nedeni tam olarak budur. Tüm bunların temelinde farklı bir mesaj olmasına rağmen... İnsanın dört Özü hakkında bilginin gizli anlamı ayrıca haça eşdeğer olan kavramlara da girdi.

Anastasia: Modern insanların çoğunluğu haçı sadece tek bir dünya dini ile ilişkilendiriyor - Hıristiyanlık. Dolayısıyla, bu dinin papazları insanların daha büyük herhangi bir şey ile ilgilenmelerini engellemek için ellerinden geleni yapıyorlar. Sonuç olarak, haç çok kadim bir sembol ve bu dinin ortaya çıkmasından uzun zaman önce ortaya çıkmıştı. Haçların imgeleri ve modifikasyonları Yontma Taş devrinden bu yana bilinmektedir. Örneğin, bir haç sembolü ilkel toplumun zamanına kadar giden anıtlarda bulundu. Örneğin, yirmi bin yıl eski olan ve mağaranın mikro iklimi sayesinde çok iyi korunmuş olan Chauvet Mağarasının (Fransa) imgelerini alalım.

Rigden: Ve o zaman bile, bu keşiflerin göreceli olarak yakın zamanlarda yapıldığından söz edilmelidir. Ve bugün itibarıyla, bu tür yerlerden kaç tane daha var olduğu insanlık için hala bilinmiyor! Ama bu tür eserler sadece insanların sembollerinin ilksel anlamını anladıkları ve yalnızca "kadim insanların şaşırtıcı sanatına" hayran olmadıkları, bu betimlemeleri modern dinler tarafından empoze edilen insan zihninden gelen kavramlar ile bağlantılandırmadıkları zaman değerlidir.

Haçın farklı varyasyonları sembolik olarak asıl yorumuna ilave bilgiyi belirtiyordu. Örneğin, eğer haçın uçlarında üç küre varsa, bu insan varlığının oturduğu dünyanın üç boyutluluğunu belirtiyordu veya haç üzerindeki ilave işaretin şeklinde ifade edilen fenomenin sayısal karakteristiğini temsil ediyordu. Eğer haçın Arka Öze karşılık gelen alt bölümü uzatıldıysa (uzun veya Latin haçı denen haç), bu dikkat odağının, yoğunlaşmanın Arka Özde olduğu anlamına geliyor (sürekli ıstırap, Ruha sıkıntı veren geçmişin hatırlatıcısı, suçluluk ve dargınlık duygusunun teşvik edilmesi). Zaten anlamış olduğunuz gibi, eğer insan Hayvan doğası halinde ise, Arka Özün bu tür aktivasyonu, gerçekte, depresyonun, korkunun ve kendini suçlamanın sürekli teşvik edilmesidir.

Şekil 22. *Uzun veya Latin Haç.*

Anastasia: Bundan başka, Hıristiyan inananlara Mesih'in ıstıraplarının sembolü olduğu varsayılan bu belirli haç şeklini takmaları empoze ediliyor. O zaman bu Tanrı Sevgisi yerine, insanların dolaylı olarak kendi ıstırapları, geçmişleri ve ölümleri hakkında düşünceleri tekrarlayıp durmaları anlamına mı geliyor? Başka bir deyişle, bu sembol ile, insanlarda bilinçaltından kendi geçmişlerinden başka bir şey ile ilgili olmayan olumsuzluğu aktive ediyorlar? Bu nedenle bu aslında Arka Veçhenin aktivasyonunun teşvik edilmesinden başka bir şey değil.

Rigden: Bu tam olarak zaten tartışmış olduğumuz unsurlardan biridir; tapınaklarda işaretler ile manipülasyonları kastediyorum. Ve bu durumda sadece Arka Veçhe vurgulanmıyor. Çoğunlukla, bu tür bir haçın ters yüz edilmesi Latin harflerinde aşağıdaki ibarelere sahiptir: INRI (Iēsus Nazarēnus, Rēx Iūdaeōrum), ki " Nazareth'li İsa, *Judea'nın kralı*" anlamına geliyor.

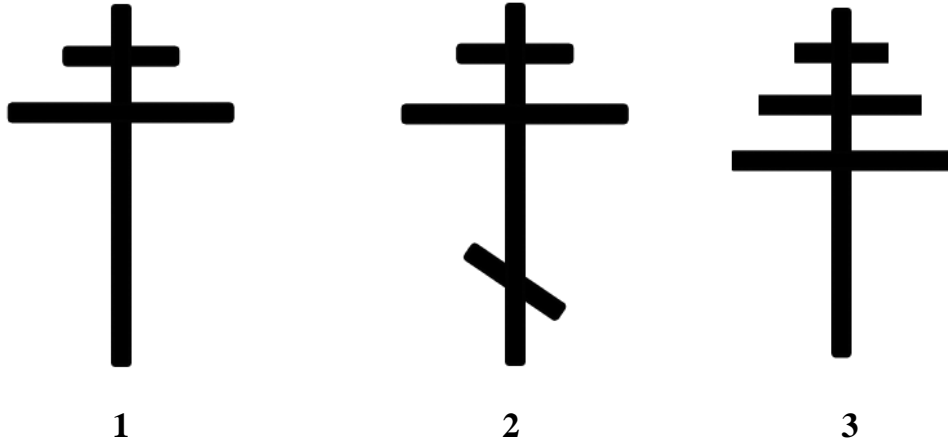
Anastasia: İnananların bilinçaltına onlar üzerinde bazı insanların üstünlüğünü bile işlediklerini görüyorum... Ve neden burada Ruhun, Tanrının Sevgisinin sembolü yok?

Rigden (gülümseyerek): Gördüğün gibi, insan Bilgiye sahip olduğu zaman, güce sahip olan rahipler için "uygunsuz" olan sorular sormaya başlar. Kendi büyük kitaplarına göre amaçlar ve hedefler tamamen farklı ise, böyle bir sembolü nasıl yerleştirebilirler? Teoride sadece kitleler için kastedilen Ruhun kurtuluşundan konuşuyorlar, ama gerçekte, neler olup bittiğini sen kendin görüyorsun.

Anastasia: Evet, maalesef, teorinin tersine, pratikte, hiç kimse köleliği kaldırmıyor - sadece bunu mükemmelleştiriyorlar ve demokratik özgürlük olarak kamufle ediyorlar, böylece sadece özgürlük ve eşitlik illüzyonu yarattılar.

Rigden: Bundan fazlasını bile söyleyeceğim. Daha önce sözünü ettiğim gibi, Hıristiyanlığın sembolü olan Latin Haç, MS dördüncü yüzyılda İsa'nın öğretisi bir dine dönüştürüldüğü ve din ulusal statü kazandığı zaman getirildi. Bu arada, soy araştırmasında, Latin haç genellikle insanın sonunu, ölüm tarihini işaret eder. Bu nedenle, Hıristiyanlıkta, inananların takması kastedilen bu dört - uçlu uzun haçın yanısıra, ayrıca çoğunlukla Ön Veçheden çıkan iki veya üç ilave çubuğu olan "Patrik haçları" denilen altı - uçlu ve sekiz - uçlu haçlar vardır. Bunlar başpiskopos ve kardinaller tarafından takılır. Bu dinin genel görüşü, bu üst çubuğun varlığını Latince kısaltmadaki (INRI) İsa'nın sözü edilen "ünvanı" için bir levha olarak yorumlar. Ve eğer işaret ayrıca altta yana yatmış çubuğa da sahip ise, inanana sadece bunun sözümona İsa'nın ayakları için bir çubuk olduğu dini yorumunun maddi bağlamında açıklanıyordu.

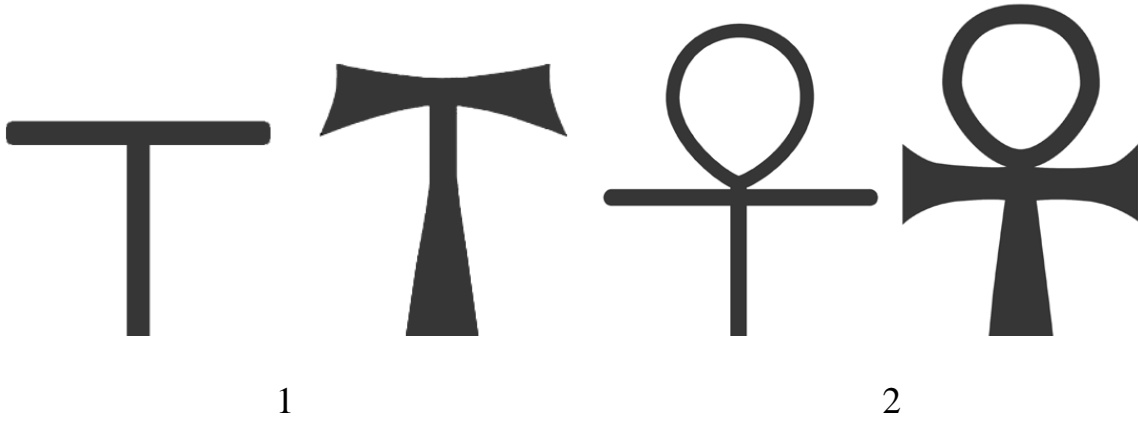
Şekil 23. *Patrik haçı*

- 1) *Patrik haçı –iki çubuk olan altı - uçlu haç;*
- 2) *Ortodoks haç – üstte bir çubuk ve altta yana yatmış çapraz haç olan sekiz - uçlu haç (insan geçmişinden feragat etme);*
- 3) *papalık haçı – üç yatay çubuk üç boyutlu dünyada maddi gücü sembolize eder. Tüm durumlarda, Ön Veçheden çıkan üst çubuk eşit kenarlı haç oluşturur; yani, uzun yatay çizginin üzerinde, eşit kenarlı bir haç vardır - insan varlığının (insan gücünün) sembolü.*

Şimdi, Hıristiyan dininin ortaya çıkışından uzun zaman önce var olmuş olan, haçın sembolizminin yorumunun kitlelerden saklanmasını gözönüne alalım. Örneğin, kadim Mısır'da, şu anda tau haçı ve ankh haçı olarak bilinen haçların bu tür betimlemeleri popüler idi. Gizli bilgide, tau haçı, modern dili kullanırsak, maddi dünyada insan yaşamı, arka ve yan Veçheler tarafından başlatılan duyguların ve düşüncelerin tezahürü anlamına gelir. Oysaki ankh haçı iki farklı unsur ile birleşmiştir: baskın daire ve ona asılı olan tau haçı. Ankh haçı mükemmel insanı sembolize ediyordu; onda Manevi doğanın hüküm sürmesi ile,

Ön Veçhenin diğer üç Veçhe üzerinde hakimiyeti ile ve manevi olanın maddi olan üzerinde hakimiyeti ile. Bu nedenle ankh haçı en üstün kadim Mısır tanrılarının ellerinde manevi bir sembol, ölümsüzlüğün, ebedi hayatın işareti olarak yerleştiriliyordu. Ankh haçı ayrıca "yaşamın anahtarı", "enerjinin anahtarı", "dirilmenin anahtarı", "manevi dönüşümün" anahtarı olarak biliniyordu. Bu tür anlamlar, insanın kendinin - gelişmesi, insanın tamamıyla farklı bir Manevi Varlığa niteliksel dönüşümü gerçekleştirdiği zaman, manevi uygulamaların belirli aşamasının sembolizmi ile ilişkili idi. Bundan başka, bu haç ve sembolizmi ile ilgili bilgi sadece kadim Mısır'da (Afrika) değil, aynı zamanda kadim Avrupa, Asya ve Amerika'da da vardı.

Şekil 24. Tau haçı ve ankh haçı:

- 1) tau haçın örnek imgeleri;
- 2) ankh haçın örnek imgeleri.

Bu nedenle, tau haçının üzerine eşit kenarlı bir haç yerleştirildiği zaman, bu, onda insan nitelikleri (Hayvan doğası) hüküm sürerken, üç boyutlu dünyada insanın Veçheler üzerindeki gücü anlamına geliyordu. Kadim zamanlarda bu tür bir sembol genellikle büyüde, kehanette, falcılıkta, şifada vs kullanılıyordu. Eğer eşit kenarlı bir haç bir daire içine alındıysa ve tau haçının üzerine konulduysa bu, yaşamı sırasında maddi (Hayvan) doğası tarafından hükmedilen bir insanın ölümü anlamına geliyordu; basitçe söylersek, bu sembol "reenkarnasyon" için ayrılmak anlamına geliyordu. Ama bunun başka anlamları da vardı...

Anastasia: Öyleyse bu, gerçekte Patrik haçının, tau haçının üzerinde eşit kenarlı bir haç olduğu, büyü vasıtası ile maddi dünya üzerinde gücün sembolü olduğu anlamına geliyor. Bu ayrıca Ön Veçheden çıkıyor; bu nedenle maddi olanın lehine manevi olanın reddedilmesi anlamına geliyor.

Rigden: Oldukça doğru. Ve haçın alt kısmındaki çubuk insan geçmişinizin reddedilmesi ve kendinizi hizmete adama anlamına geliyor. Sadece soru açık kalıyor: "Kime hizmet?". Buna yanıt bu semboldeki baskın işaretin anlamında

bulunur. Bugün "papalık haçı" adı verilen, yukarıya doğru çıkan merdivenler şeklinde üç çubuğun belirtilmesi ile uzun haça gelince, kadim zamanlardan bu yana bu tür bir işaret, bireysel insanın sembolizmi dahil olduğunda, üç boyutlu dünya üzerinde güç arayanı belirtmek için kullanılmaktadır. Ama, bu tür "hassas" ayrıntılar doğal olarak asla inananlara ifşa edilmez. Bu kısmen hiyerarşik üst seviye insan grubu bunları gizlediği için, kısmen bu dinin geleneksel yorumuna bağlı kalan sıradan dini papazlar bu bilginin farkında olmadığı için gerçekleşir. Ve ikincisi, bu kadim sembolü bir şekilde kitlelere açıklamak için, sözü edilen dinin ana kavramının oluşumu sırasında icat edildi.

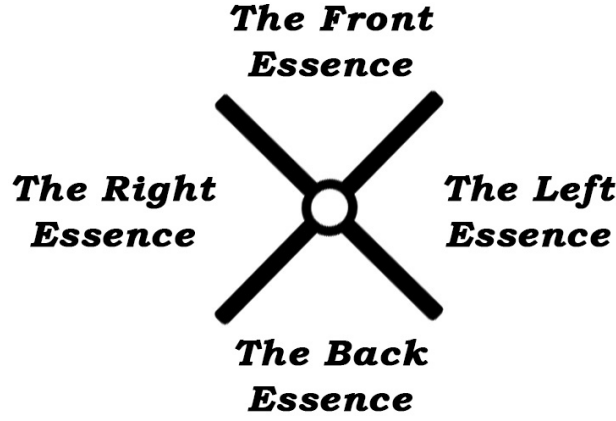
Belki, daha iyi anlamak için basit bir örnek vereceğim. Eğer tenine yakın bir haç taşıyan bir inanana, bu haçı hatırladığı zaman, aynada bedeninde yansımaları gördüğü zaman veya ona dokunduğu zaman ne hissettiğini sorarsak, o zaman bu tür durumlarda oldukça standart olan yanıtı işitebiliriz. Kişi bu anda çarmıha gerilme sırasında İsa Mesih'in ıstırabını hatırladığını ve suçluluk duygusu ve kendi günahkarlığını hissettiğini söyler. Bu tür bir yanıt bu dinin neredeyse tüm inananları için tipiktir. Bu anda, Mesih'in öğretisini, Onun vaazlarını ve rehberliğini hatırlamadıklarını, kendi Ruhlarının kurtuluşunu, Tanrıya Sevgiyi düşünmediklerini, ama bunun yerine, suçluluk ve ıstırap duygusu hissettiklerini ve korku deneyimlediklerini not edin. Neden? Çünkü enerji yapılarında Arka ve Sağ Veçheler aktive olur. Bu, işaretlerin ve sembollerin nasıl çalıştığının (bilinçaltı seviyede etkilerinin) ve kitleleri kontrol etmek için rahiplerin bunları kendi sistemlerinde nasıl kullandıklarının çarpıcı bir örneğidir. İlksel Bilgiyi insanlardan gizlemeleri boşuna değil. Aksi takdirde, eğer insanlar bunu bilselerdi, dini liderler için "sıkıntılı" olan sorular sormaya başlardı. Örneğin, neden onlar (inananlar) kendilerine suçluluk duygusu yükleyen, onları bilinçaltı seviyede depresyona götüren, ıstırap ve geçmişleri hakkında negatif anıları canlandıran bir sembol takarlarken, dini papazlar maddi dünya üzerinde güç sembolü takıyorlar? Ne de olsa, doğası gereği, onların ikisi de inançlarında Tanrının Sevgisi, Ruhun kurtuluşu ve Manevi dünya için çaba gösteriyor olmalıdır.

Anastasia: Evet, sizi her taraftan ne türde işaretler ve semboller ile çevrelediklerini kavramaya başladığınız zaman, insanların kendileri için manevi çıkış yolu bulmaya çalıştıkları yerlerde bile, neden materyal Zihnin hakim olduğu anlayışı geliyor.

Rigden: Bunu daha önce bir çok kez söyledim ve şimdi de tekrarlayacağım: durumu değiştirmek insanların kendilerinin ellerindedir; her şey her insanın baskın seçimine bağlıdır. Ama dört Veçhenin işaretleri konusuna geri dönelim. Eğer eşit kenarlı haç olağan insanın sembolü idiyse, **o zaman çapraz haç (döndürülmüş haç) ve onun varyasyonları (çoğu zaman ortasında bir daire**

olan) Bilgi yolunda ilerleyen ve insan varlığı ve dört Veçhe ile ilgili meditatif uygulamalar hakkında kutsal bilginin farkında olan bir **Şahsiyeti** refere ediyordu. Vurguluyorum, Bilgiye sahip olan bir insan; onu nasıl kullandığı (bilincindeki hükmeden ile) onun kişisel seçimidir.

Şekil 25. Ortasında daire olan eşit kenarlı haç insanın dört Veçhesi hakkında ve Ruh hakkında Bilginin sembolüdür.

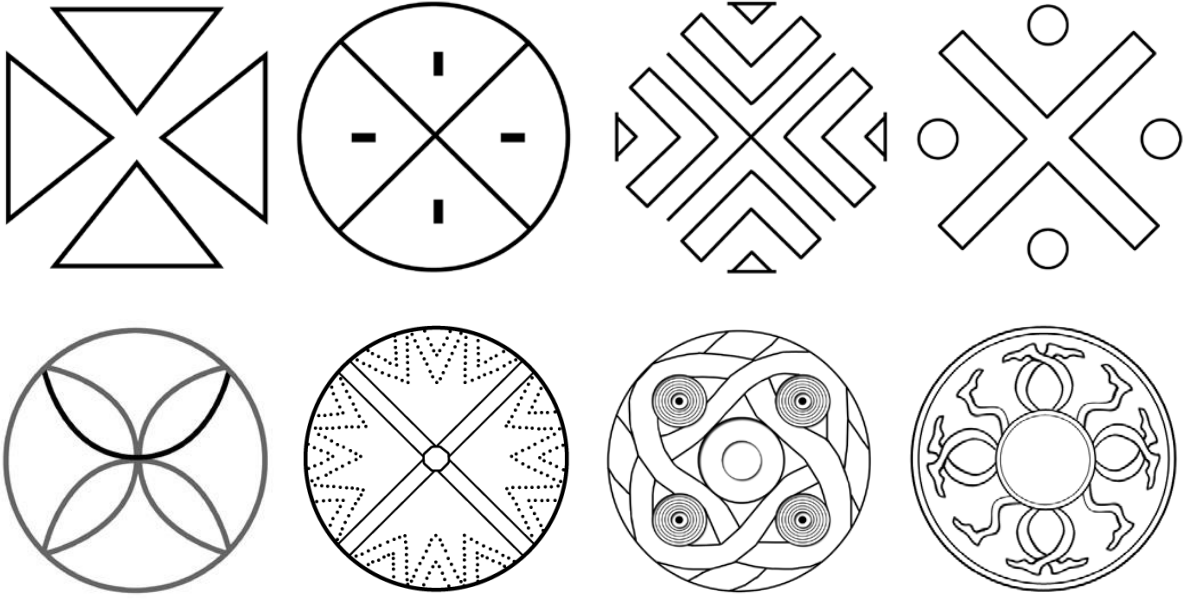
Çapraz haç bilişte ilerlemenin ve uzayın Veçhelerin etkisinin alanlarına (bölgelerine) bölünmesinin sembolüdür; daire Ruhun belirtilmesidir. Sembolün modelinin yorumu "mühür" tipinde gösteriliyor.

Ama çoğu kez, kutsal metinlerde, çapraz haçın (varyasyonlarının) sembolü insanın enerji yapısı, Veçheleri ve boyutlar ile birbirleriyle bağlantı hakkında Bilgiye işaret ediyordu. Boyutlar koşullu olarak tepesi kesik bir piramidin veya bir merdivenin adımlarının sayısı, modellerin parçaları (lotus tomurcukları veya yaprakları, dağların kıvrımları, zigzag çizgileri), daire içinde daireler, küçük çizgiler, tohumlar ve noktalar şeklinde temsil ediliyordu. Çoğunlukla, bunlar sayı olarak 3, 4, 5, 6 ve 7'ye eşittiler. Sembolün 3 özdeş unsurunun sayısı genellikle üç boyutlu uzayı belirtiyordu. 4, üç boyut artı dördüncüsü, zaman ve bu dört Veçhenin sembolü olarak da hizmet edebiliyordu. 5, beş boyutlu uzayı temsil ediyordu, ama genel olarak, bu figür dişil prensibin sembollerinden biri, beşinci boyutta Allat'ın tezahür eden kuvvetlerinin bir işareti olan beş - uçlu yıldız ile ilişkilendiriliyordu. 6, maddi baskınlığı olan insan için en yüksek olası boyut olan altıncı boyutu temsil ediyordu, buradan bilincin değişmiş halinde maddi dünyayı etkileyebilir. Ve bir modelde yedi özdeş unsurun varlığı 7 nci boyut anlamına geliyordu, mükemmel insanı ve 7 nci boyuta kadar dünyanın yapısını ve "cennet", Nirvana" ve "Ruhun özgürleşmesi" kavramını belirtiyordu. Bazen 8, 9, 12, 13 ve 66 veya 72 koşullu işaretleri yedinci boyutun sembolik belirtilmesine yakın tasvir ediliyordu, Evren hakkında bilgiyi işaret ediyordu. Bu

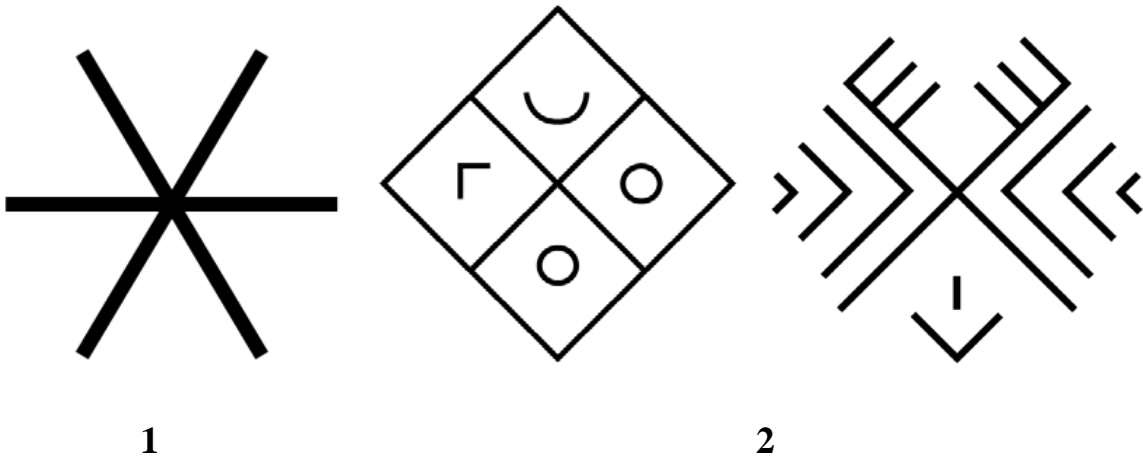
tür kutsal bilgi çoğu zaman ritüel nesnelерinin, giysilerin veya kutsal binaların modellerinde kaydediliyordu.

Çapraz haçın varyasyonları oldukça çeşitlidir: ortada bir daire olan dört bağlantılı üçgen şeklinde çapraz haç, üçgen alanların merkezlerinde çemberler, yonca haçlar (ortada dar ve kenarlara doğru genişliyor), haç şeklinde dolanmış yılanlar vs.

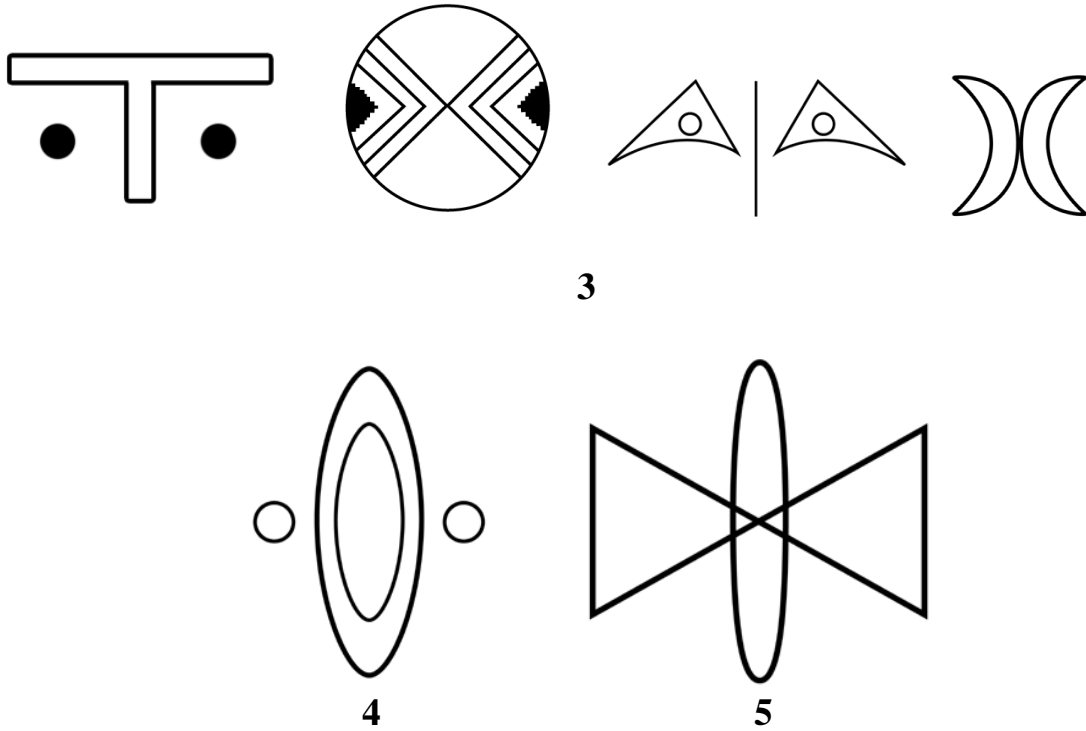
Şekil 26. Dört Veçenin alanlarının işaretleri olan çapraz haçın varyasyonları.

Eğer Veçelerden birinin aktivasyonunu, baskınlığını veya bloke etmesini ya da bu Veçeler ile spesifik çalışmayı işaret etmek veya vurgulamak gerekli idiyse, o zaman bu çapraz haçın karşılık gelen alanında ilave bir işaret ile işaretleniyordu.

1

2

Şekil 27. **Dört Veçe ile çalışmanın vurgusunun sembolik gösterimi:**

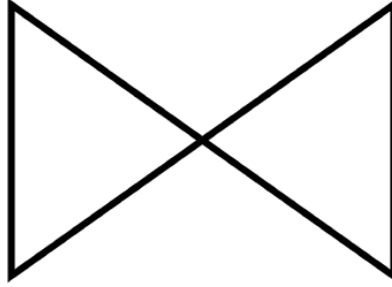
- 1) altı boyutun sembolüne referans olarak kullanılıyordu; manevi bilgi veya uygulamaların göstergesi; bitişik ilave gösterimlere bağlı olarak insanın yan Veçhelerinin çalışmasını bloke etme veya aktive etme.
- 2) çeşitli Veçheler ile meditasyonda çalışmanın işaretleri ile koşullu gösterimlerin örnekleri;
- 3) sembollerin her bir insandaki yan Veçhelerin vurgusunu veya hakimiyetini belirtiyor;
- 4) kendi formunda sembol dışarıdan içeriye baskı şeklinde tezahür eden yan Veçhelerin aktivasyonunu yansıtıyor ve sıkıcı, negatif ve bunaltıcı hisler şeklinde insanın durumuna yansıtılıyor.
- 5) sembol önceki sembol ile aynı anlama sahip, ama farklı bir şematik temsil ile.

Anastasia: Belki bunun, hakkında konuşmakta olduğumuz bu veya şu insanın kutsal bilgisini belirten, kutsal veya sihirli semboller olduğunu vurgulamaya değer... Genelde, dört Veçhenin ana sembollerinin birbirine temas eden, ama pratik olarak kesişmeyen üçgenler ve yarım küreler oldukları söylenebilir.

Rigden: Kesinlikle. Bundan başka, sadece üçgenler veya sadece yarım küreler değil. Çoğunlukla, bunlar eşkenarlı üçgenlerdir, üç yanları Gözlemcinin (Şahsiyet) manevi gelişim yolculuğuna başladığı alanın üç boyutluluğunu işaret

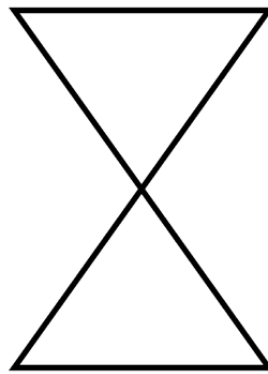
ederler. Uçları birbirine dokunan yatay olarak uzanan iki üçgen Sağ ve Sol Veçheleri sembolize eder.

Şekil 28. İnsanın Sağ ve Sol Veçhelerinin Sembolü

Bu bir tür sonsuzluk işaretidir, "değişken istikrar" denilen madde dünyasından aynı ilkelere sürekli geri dönüşün işaretidir. Bu ya Sağ ya da Sol Veçhenin sabit hakimiyetidir (insanın dikkatini ""yakalamanın" veya daha doğrusu "avlamanın" bir alanından başka bir alana eşit kuvvet akışı), elbette, eğer bu iki yatay üçgen düşüncelerini kontrol etmeyen insanın yaşamının bağlamında düşünülürse. Ama bu, Şahsiyet Hayvan doğasından gelen düşünceleri ve duyguları seçtiği zaman, tamamen yan Veçhelerin olağan çalışmasının karakteristiğidir. Ama eğer insan manevi gelişiminde yükselme erişirse, o zaman yan Veçheler olağan davranışlarını değiştirirler. Yardımcılar haline gelirler, diğer boyutlar ile bağlantısı vasıtası ile bu kuvvet bu dünyanın görünmez çeşitliliğini (koşullu "sonsuzluğu") bilmesine yardımcı olur.

Ve aşağıyı ve yukarıyı işaret eden üçgenler, daha ayrıntılı düşünülmesi gereken özel bir durumdur. Birbirlerinin köşe noktalarına dokunan iki dikey olarak yerleştirilmiş üçgen, Ön ve Arka Veçheleri sembolize eder.

**Şekil 29. İnsanın Ön Veçhesinin sembolü
ucu aşağı gösteren bir üçgendir. İnsanın Arka Veçhesinin sembolü
ucu yukarıyı gösteren bir üçgendir.**

İnsanın dört Veçhesi hakkında orijinal Bilginin bağlamında, yukarıyı işaret eden üçgen Arka Veçhenin, geçmişin ve görünür tezahür etmiş maddi dünyanın

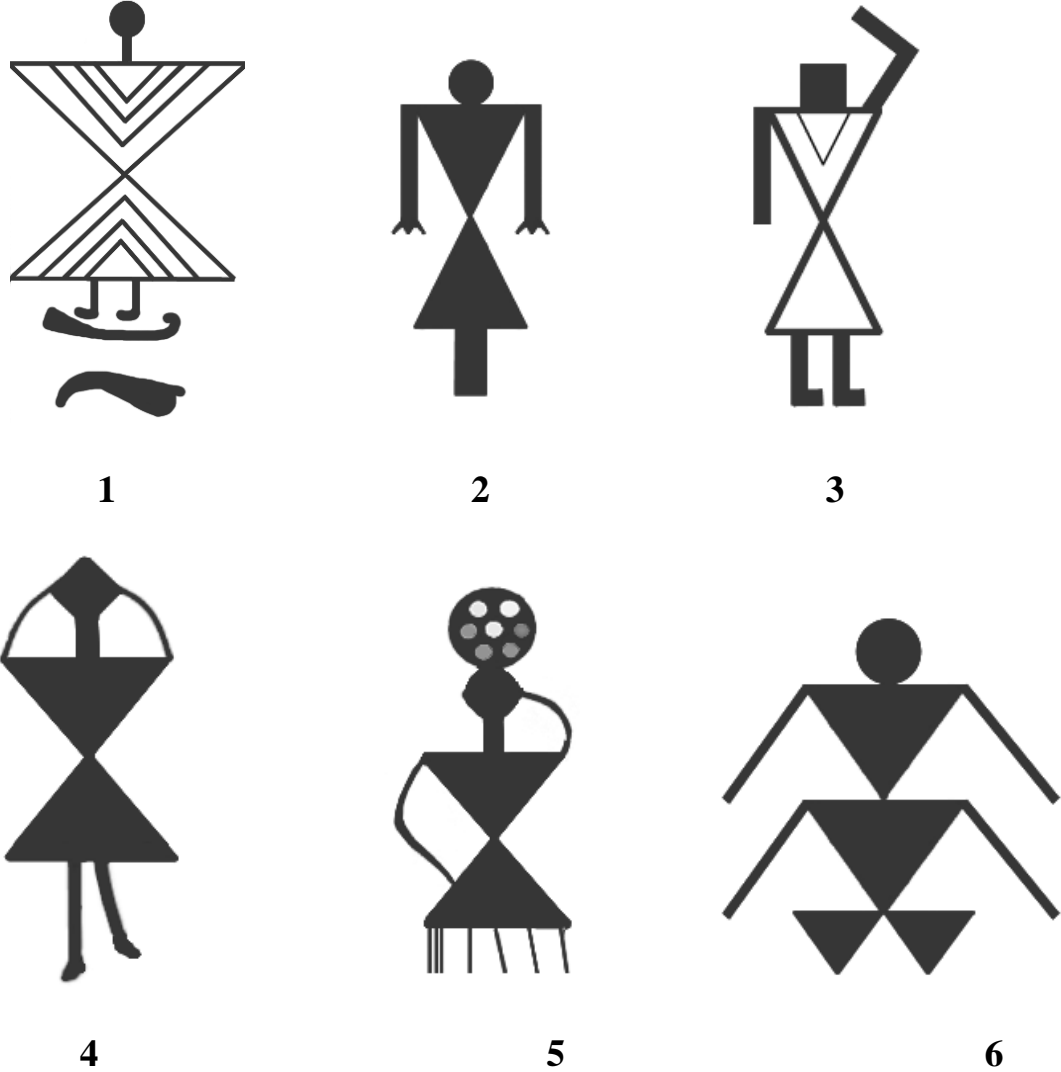
sembolü idi. İnsanların daha sonra bu tür şekli olan üçgeni spesifik olarak eril prensip ile ilişkilendirmeleri tesadüf değildir. Onun anlamı cennete doğru yükselen bir dağa benzerliğinden veya büyüklüğünden veya Evrenin inşasının üç prensibinden (Tanrının sembolü) çok uzaktır. Dağ, esasen başka bir boyut kavramı ile ilişkili olan ayrı bir imge ve semboldür. Ve yukarıyı işaret eden üçgen şeklindeki Tanrı sembolü, Evrenin inşasının üç prensibini belirtiyordu: Tanrı (fikir), Lotus (plan) ve Allat (fikir ve planın uygulamaya konulması).

Yukarıyı işaret eden eşit kenarlı üçgen, insan varlığı hakkındaki ilksel Bilgiye göre iki anı belirtir. Birincisi, insanın başlangıç durumu: bağımsız manevi gelişiminden önce üç boyutlu dünyada bir Gözlemci olarak; Tanrının "suretinde ve benzerliğinde" yaratılan bir obje olarak (Ruh başlangıçta insanı kuşatır ve onun manevi gelişiminin üç koşulu oluşturulur: manevi fikir, plan ve fikrin uygulamaya konulması). İkincisi, eğer gerçekten insanın manevi gelişiminin kendisinin süreci hakkında konuşuyorsak (Ön Veçheye, yani, üstteki aşağıyı işaret eden üçgene geçiş yapan vurgu) veya tersine, eğer maddede saplanıp kalan ve onda Hayvan doğasının hükmettiği insan hakkında konuşuyorsak, o zaman alt üçgenin anlamı oldukça farklıdır. Bu durumda, yukarıyı işaret eden üçgen sadece Arka Veçheyi sembolize etmez, aynı zamanda maddi dünyanın saldırganlığını (bazı durumlarda ateş elementi ile ilişkilendirilmesinin nedeni budur), maddenin genişlemeden büzülmeye hareketini (dışarıdan içeriye), Hayvan zihninin İradesine maddenin piramit şeklindeki hiyerarşisindeki gücüne yoğunlaşmayı sembolize eder. Başka bir deyişle, yukarıyı işaret eden üçgen, "dünyasal", maddi ve geçici olana ve güç için mücadele edene dayanır.

İlksel Bilgide, **aşağıyı işaret eden eşkenar üçgen** sadece Ön Veçheyi temsil etmez, ayrıca onun yardımı ile insanın manevi olarak büyümesini ve gelişmesini temsil eder. Kadim zamanlardan bu yana, bu sembol **Allat'ın yaratma kuvveti** anlamına geldi; yani, manevi olanın uygulamaya konmasının ilk noktasından, Yaratıcının sürekli yaratma ve genişleme planının tezahüründen, bu planda içerilen mükemmel forma hareketidir. Kadim zamanlarda, aşağıyı işaret eden üçgenin dışil prensibin, farklı insanların inançlarında bütün dünyanın büyükannesi olarak Büyük Annenin yaratıcı fonksiyonlarını bedenleyen en üstün tanrıçaların, (manevi dünya ile ilişkili olan) su ortamı ile bağlantının sembolleri ile ilişkilendirilmesi tesadüf değildir. İnsan hakkındaki kutsal ilksel Bilgiye göre, Şahsiyet Manevi doğayı seçtiği zaman, onda Allat'ın yaratıcı gücünün bir tezahürü manevi uyanış, bilincin genişlemiş hali ve manevi Sevginin tezahürü şeklinde gerçekleşir. Manevi uygulamalar sırasında insanın her şeyi kavrama, her şeyi bilme, bütün dünya için her şeyi kucaklayan Sevgi hisleri deneyimlemesinin nedeni budur. Bu tamamen onun Ön Veçhesinin çalışması ve Şahsiyetin Ruh ile bağlantısını yeniden kuran ve tezahür ettiren

Allat'ın güçlerinin tezahürüdür. Bu Bilginin yansımaları dünya ve insan hakkındaki kutsal eserlerde, dünyanın bir çok insanlarının mitolojik hikayelerinde, imgelerinde ve ritüellerinde izlenebilir.

Anastasia: Bu arada, Tripolye uygarlığında, örneğin, hatta manevi uygulamalar sırasında enerji hareketinin yönünün gösterilmesi ile bile, çoğu zaman ritüel çanaklarında tasvir edilen, birbirlerinin köşe noktalarına dokunan iki dikey olarak yerleştirilmiş üçgenin sembolleri vardı.

Şekil 30. İnsan ve onun manevi gelişiminin süreçleri hakkında bilginin kadim gösterimleri. Tripolye uygarlığının ritüel seramikleri üzerinde çizimler (MÖ 6ncı-3ncü binyıl):

- 1) insan yapısı hakkında genel bilgi (alt üçgende üç boyut, üst üçgende üç boyut, daire sembolü);
- 2) sıradan bir insanın betimlenmesi;

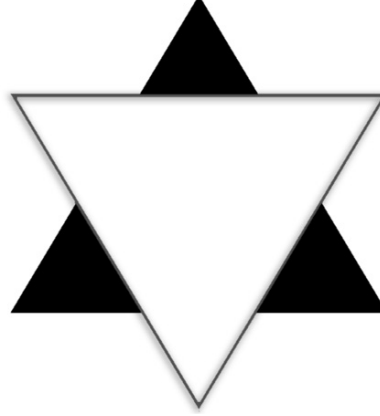
- 3) *manevi yolculuğuna başlayan iyi bir insanın gösterimi (kare şeklinde kafa, kalkan el ve üst üçgende Ön Veçheye vurgu yapılmış);*
- 4) *eller kaldırılmış hareket halindeki figür, Sağ ve Sol Veçhe ile çalışma sırasında manevi uygulamanın kutsal gösterimlerinden biridir;*
- 5) *manevi uygulamanın, en yüksek manevi halin elde edilmesinin ve yedinci boyut ile bağlantının gösterimi (kafada, bir çember içinde yedi çember var, en üstteki üç çember aşağıyı işaret eden bir üçgen oluşturuyor; kolların yönü enerjilerin döngülenmesini gösteriyor);*
- 6) *manevi yolu yürüten bir insanın gösterimi: Ön Veçhenin yan Veçheler üzerinde hükmettiği ve Allat'ın gücüyle insanı bir diğer, daha yüksek dünyaya götürdüğü gösteriliyor (insan üçüncü boyuttan daha yüksek boyutlarda iki misli oluyor ve tezahür ediyor)*

Rigden: Evet, bu semboller her yerde mevcut, sadece çoğu insan bunları fark etmiyor, bunlarla ilgilenmiyorlar ve ilksel Bilginin yokluğu nedeniyle bunları anlamıyorlar. Örneğin, kadim Hindistan'da, aşağıyı işaret eden üçgen daha önce sözünü ettiğim tanrıça Shakti'nin sembolü olarak kullanılıyordu (Allat'ın güçlerinin tezahürünün ilişkisel imgesi). Ve tanrı Shiva için (aynı zamanda yıkıcı kuvvetleri de bedenleyen, Hindistan mitolojisindeki üç ilahtan biri), bu yukarıyı işaret eden bir üçgen idi. İşte başka bir örnek. Yunanlılar kadim Mısır'ın büyük nehri Nil'in üçgen nehir ağzının kıyılarını ziyaret ettikleri zaman, buna "delta" demeye başladılar. Kadim Mısırlılar için, denize erişim sağlayan bu nehir ağzı (yaşamı - sürdüren nehrin kendisi gibi) kutsal lotus ile, dışıl prensibi bedenleyen aşağı doğru işaret eden üçgen ile karşılaştırılabilir idi. Ve denize açılan (su ortamı) çoklu kanallara sahip olan delta tabanı, manevi yollar ile ilişkilendiriliyordu, ki kadim Mısırlıların kutsal yorumlarında bir başka dünya, manevi dünya ile ilişkilendiriliyordu. Allat'ın fonksiyonları ile donatılmış kadim Mısır tanrıçalarının çoğu *su ortamının* hanımları idi veya su ile ve lotus ile bağlantılı idi. Bu nedenle sözcüğün kendisinin yukarı gösteren üçgen şeklinde olan, Yunan alfabesinin dördüncü harfinden türemiş olmasına rağmen, Yunanlılar arasında da, delta dışıl prensibin, "yaşam kapısının" sembolü haline geldi. Sonuçta, en azından farklı kültürlerin bilinen tarihine daha yakından bakmaya değerdir ve çok fazla ilginç bilgiler bulunabilir. Modern insanların hatırlamadığı uzun zamandır unutulmuş kültürlerden söz etmiyorum bile, ama kendi eşsiz el yapımı eserleri ve manevi bilgileri ile gelecekte dünyayı sallayacak olan bunların arkeolojik keşifleri, insanlığın bu geleceğe sahip olmasını sağladı.

Ve kadim zamanlardan bu yana mistik, okült ve dini hareketler arasında yaygın olan, aşağı doğru işaret eden üçgen ile yukarı doğru işaret eden üçgenin birbirleri üzerine bindirilmelerinin sembolizminin varyasyonu hakkında bir kaç sözcük daha. İlksel Bilgiye göre, eğer bu sembolde asıl (üst) üçgen aşağıyı

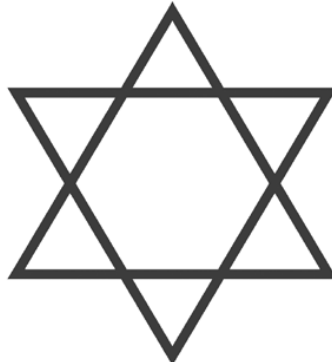

gösteriyorsa, beyaz renk ile tasvir edildiyse (ilahi dışıl prensip, manevi dünyanın kuvvetleri) ve onun altında (kenarlarını görebilirsiniz) siyah renkte yukarıyı işaret eden bir üçgen varsa, o zaman bu, *manevi dünyanın ve Allat'ın yaratıcı kuvvetlerinin* altı boyutlu uzaydaki *maddi dünya üzerindeki üstünlüğü anlamına gelir.*

Şekil 31. Manevi dünyanın maddi dünya üzerindeki üstünlüğünün kadim sembolü.

Ve eğer yukarıyı işaret eden üçgen aşağıyı işaret eden üçgen üzerine bindirilmiş ise, bu Hayvan zihninin hakimiyeti, maddi dünyanın manevi dünya üzerindeki hakimiyeti, Hayvan doğasının hakimiyeti ile altıncı boyuttan madde üzerinde büyümlü etki, insanın Allat'ın güçlerini manevi özgürleşme için değil, maddi dünyada güç kazanmak için kullandığı anlamına gelir. Deyim yerinde ise, tam olarak zıt anlamı olan bu tür bir işaret, çoğunlukla üç boyutlu dünya üzerinde gizli güç arayan ve Hayvan zihninin İradesine ve amaçlarına hizmet eden insanlar tarafından yerleştirilir. Eğer işaret hükmeden üçgeni göstermeden tasvir edildiyse, buna da "ters çevrilmiş işaret" denir, çünkü Ön ve Arka Veçhelerin üçgenleri bunun içinde birbirinin yerine geçiyordu ve yan Veçheler baskındı (dikeyde yerleşik üçgenler olarak bunların belirtilmesiyle). Bu ayrıca *eşkenar dörtgenin* üzerini çizmek anlamına geliyor (eşkenar dörtgen insanın manevi dönüşümünün sembollerinden biri). Kadim zamanlarda, bu sembol esasen kara büyüde kullanılıyordu.

Şekil 32. Ters çevrilmiş işaret

Anastasia: Bu arada bu sembol şu anda tüm dünyada "Davut Yıldızı" ismiyle, doğal olarak, baskın üçgenin yukarıyı işaret etmesi ile, geniş kitleler için "ruhun ve maddenin mükemmel birliği" olarak inandırıcı yorumu ile yaygın şekilde popülerleştiriliyor. Ve sonra insanlar neden çok fazla öfke ve saldırganlığın olduğu böyle "mutsuz bir dünyada" yaşadıklarını merak ediyorlar.

Rigden: İnsanların maddi Zihin tarafından onlara empoze edilmekte olan şeyden daha fazlası ile ilgilenmemelerini kim suçlar? Kadim zamanlarda Doğuda bu işaret "cinlerin yöneticisi" olarak, manevi gelişim için niyet edilen güçlerin yardımıyla maddeye hükmeden insanın büyümlü sembolü olarak biliniyordu. Eğer bir veya daha fazla aşağıyı işaret eden üçgen, aşağıyı gösteren büyük bir üçgenin içine yerleştirildiyse, bu insanın eşsiz manevi güçlerini başka amaçlar için, yani, maddi dünyada bazı güçler elde etmek için kullandığı anlamına geliyordu. Örneğin, eğer aşağıyı işaret eden üç üçgen, yukarıyı işaret eden bir üçgenin içine yerleştirildiyse, o zaman bu, Allat'ın güçlerinin maddi Zihin tarafından kendi amaçları için, çoğunlukla, üç boyutlu dünyada geçici güce erişmek için kullanımı anlamına geliyordu. Bu arada, aşağıyı işaret eden üç üçgen ilahi prensipleri sembolize ediyordu: fikir, plan ve onun uygulamaya konulması (bu planın gerçekleştirilmesi). Kadim imgelerde, herhangi bir şey tarafından kısıtlanmayan aşağıyı işaret eden üç üçgen görülebiliyordu. Bunların tepesinde, dördüncü bir aşağıyı işaret eden büyük üçgen yerleştirilir, ki bu insanın manevi özgürlüğe doğru ilerlemesi anlamına gelir. Kısaca, insan tarafından kendi yaşam gücünün doğru kullanılması.

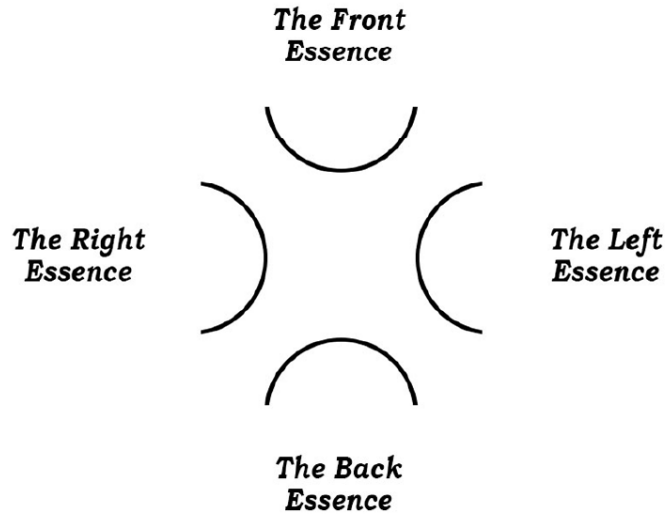
Anastasia: Lütfen okuyuculara yarım küreler hakkında daha fazla bilgi verir misin. Bunlar ayrıca dört Veçhenin koşullu gösterimleri olarak kutsal ritüel nesnelere modellerinde ve kadim el yapımı eserlerde oldukça yaygın.

Rigden: Evet, dört Veçhenin gösterilmesi için, onlar ayrıca bütünün belirli bir parçası olarak yarı çember, hilal ve yay sembollerini kullandılar. Bununla birlikte, dikey olarak yerleşik olan yan yaylar yan Veçhelerin sembolleri idi.

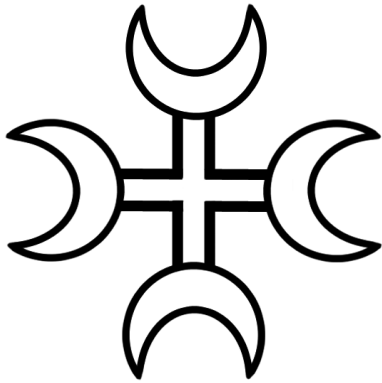
Ters dönmüş yeni aya veya ters çevrilmiş bir çanağa benzeyen yay Arka Veçheyi sembolize ediyordu ve insanların kutsal sembolizmde bunun yaşamdan yoksun kalmış geçmiş ile ilişkilendirilmesinin nedeni budur ve ayrıca maddi olana yönelmiş "ölü" öğretisi anlamına geliyordu. Ama, yukarıyı işaret eden boynuzları olan bir yeni ay veya yay işareti orijinal olarak, manevi dünyanın güçlerinin - Allat - tezahürünün sembolü olarak Ön Veçheyi göstermek için kullanılıyordu. Doğrusunu söylemek gerekirse, bu diğer

Veçhelerin belirtilmelerinin görünüşünün tam olarak farklı yaylar ve yarım küreler şeklinde olmasına yol açtı. Ön Veçhenin bu tür tasvirinin ve Allat işaretinin sayesinde, bazı insanlar Allat'ın yaratıcı güçleri ile (veya, kadim insanların inançlarında, manevi dünya ile ilişkilendirilen kristal berraklığında su ile) doldurulmaya hazır olan manevi bir kap olarak ilişkili çanak sembolünü edindiler.

Şekil 33. İnsanın Veçhelerinin yaylar şeklinde şematik gösterimi.

1

2

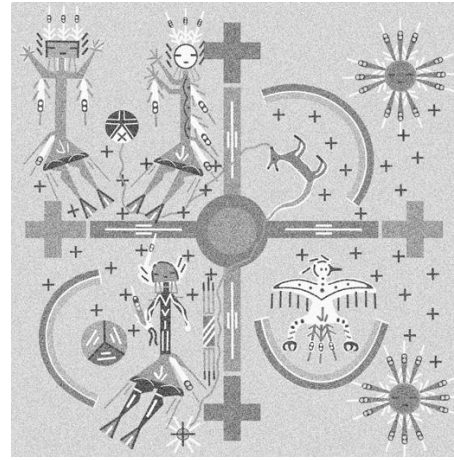
3

4

5

6

Şekil 34. İnsanın Veçhelerinin yaylar ve Allat işaretli olan yeni ay şeklinde temsili:

1. Ay Haç (ayrıca Kruvasan - ay çöreği - olarak da bilinir) Kuzey Avrupa'nın kadim insanları arasında yaygın kutsal bir sembol idi;
2. Bir haç ve uçlarında yeni aylar olan Tripolye uygarlığının ritüel çanağının modeli (MÖ 4ncü - 3 ncü binyıl);
3. Oka River havzasında yaşamış olan Vyatichi - Eski Rus doğru Slav kabilelerinin tarihinin Hıristiyan - öncesi periyodunun el yapımı eserinde yayların sembolleri;
4. Ortasında Allat işareti olan Tripolye uygarlığının ritüel levhası;
5. Tripolye uygarlığının seramiklerinde işaretler (Ukrayna, Vinnitsa bölgesinin Bernashovka köyü yakınındaki arkeolojik bulgulardan);
6. Yerli Navajo insanların renkli kumdan yapılmış kutsal resmi (ABD, Güneybatı, Kuzey Amerika)

Anastasia: Eşkenar dörtgenin, insanın manevi dönüşümünün sembollerinden biri olduğundan söz ettin. Lütfen, en azından genel olarak, kare şeklindeki sembollerini anlatır mısın: eşkenar dörtgen ve karenin kendisi hakkında. Bugün itibarıyla, insanlar çoğu zaman bu sembollerin anlamını karıştırıyorlar, çünkü zaten büyük ölçüde çarpıtılmış olan ve maddi dünya görüşü seviyesinde yorumlanan kadim bilginin modern yorumlarına güveniyorlar.

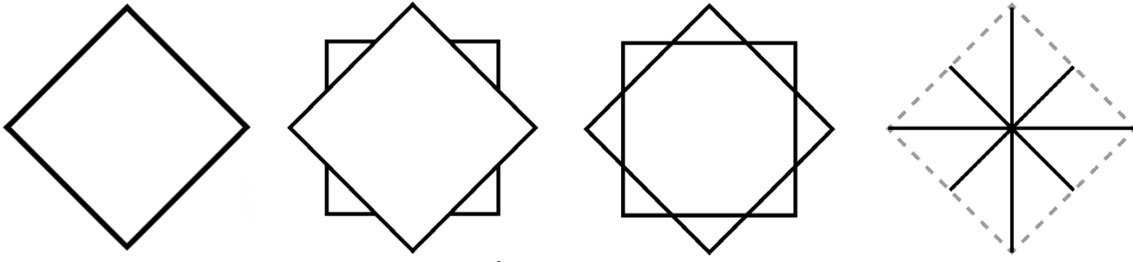
Rigden: İlksel Bilginin sembolizminde **kare**, insanın tüm ana Veçhelerini birleştiren, piramit şeklindeki insan yapısının koşullu tabanıdır. Sonuç olarak, farklı insanlar kareyi Yerkürenin, dünyasal olan her şeyin sembolü ile, dört elementin birliği ile, ana noktalar ile, eril prensip ile (dişil prensibin sembolü ve Gökyüzü sembolü olarak hizmet eden çemberin tersine) ilişkilendirdiler.

Şekil 35. Kare, dünyevi olanın sembolü.

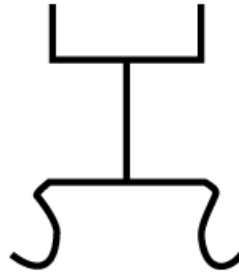
Bu bilgi dünyanın farklı uluslarının bir çok dini binalarının yapısında yansıtıldı. Örneğin, zigguratlar, piramitler, tapınaklar, pagodalar, kiliseler ve kare taban üzerine inşa edilen diğer kutsal binalar. Bundan başka, çoğunlukla, binanın kendisinin mimarisi, o ya da bu şekilde, karenin bir **daireye** veya köşelerinden biri üzerine yerleştirilen bir **kübün** şematik temsili olan **eşkenar dörtgene** dönüşümü ile ilgili bilgiyi yansıtıyordu. Yani, bu semboller manevi özgürleşmesi, Manevi Şahsiyetin maddi dünyadan manevi dünyaya geçişi sırasında insan yapısının enerji dönüşümü hakkındaki Bilgiyi kayda geçtiler.

Eşkenar dörtgen ayrıca çoğu zaman hafifçe sivri üst ve alt köşe noktaları olan oval "tohum" şeklinde tasvir ediliyordu ve dişil prensibin, yaşam enerjisinin ve çoğunlukla Büyük Annenin fonksiyonları ile donatılmış tanrıçaların doğurganlığının sembolü ile ilişkilendiriliyordu. Uzayda yeni bir şekil oluşturan iki kuvvetin birleşmesinin işaretleri ile belirtiliyordu. Bir kareye çizilen bir eşkenar dörtgen veya karenin sınırlarının ötesine geçen bir *eşkenar dörtgen*, sekiz açılı, *sekiz uçlu bir yıldız* oluşturur - bunların hepsi insanın manevi özgürlüğü ile ilgili ilksel Bilginin sembolleridir. Bu semboller Yontma Taş devri zamanlarında insanlar tarafından biliniyordu.

Şekil 36. İnsanın dönüşümünün ve manevi özgürleşmesinin sembolü olarak eşkenar dörtgenin simgelenmesinin varyasyonları.

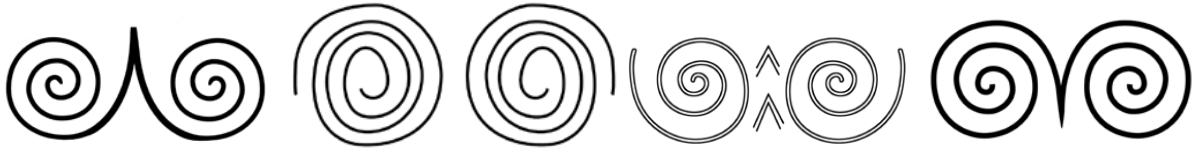
Tüm bu imgeler ve semboller manevi uygulamaların bilgisine, insanda manevi kuvvetlerin uyanmasının özelliklerine, Şahsiyetin Ruh ile birleştiği anın tezahürüne dayanıyordu. Bu arada, bu tür manevi birleşmeye, aydınlanmaya, Gerçeği algılamaya erişme süreci kadim zamanlarda bir "böcek" gibi görünen bir sembol ile belirtiliyordu.

Şekil 37. Manevi özgürlüğün, aydınlanmanın, Gerçeği elde etmenin sembolü.

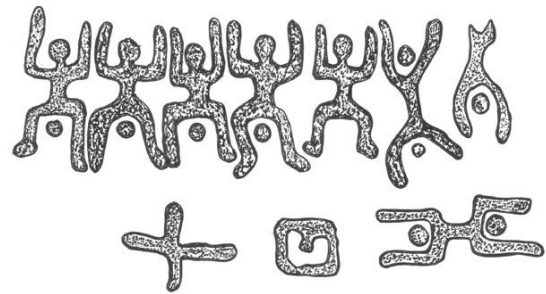
Açıkça, orijinal olarak, onun kadın veya erkek olduğuna bakmaksızın, manevi olarak olgunlaşmış olan Şahsiyete referans olarak yerleştiriliyordu. Çoğunlukla, bu işarettaki kollar Allat'ın sembolik işareti ile tasvir ediliyordu ve "bacaklar" farklı yönlerde bükülmüş iki spiral şeklinde idi.

İnsan varlığı hakkında kutsal bilgilerde **spiraller**, çoğunlukla, manevi uygulama sürecinde enerji hareketinin her iki yönünün veya Allat'ın güçlerinin koşullu gösterimleridir, eğer dünyanın orijini hakkında bilgi ile bağlantılı ise. Saat yönünde kıvrılan bir spiral pozitif, yaratıcı manevi kuvvetler anlamına gelir, saatin tersi yönündeki spiral Allat'ın güçlerine karşıt olan hayvan zihninin negatif, yıkıcı kuvvetlerini refere eder. Manevi uygulamaların belirtilmesinde, spirallerin sembolleri enerjilerin anlamında veya onların birleşmelerinin anlamında kullanılıyordu. Ayrıca, üç buçuk döngüsü olan spiral, daha önce bahsettiğim gibi, Doğuda hala "uyuyan Kundalini yılanı" olarak adlandırılan ve insan varlığının gizli enerji potansiyelini sembolize eden enerjiyi belirtiyordu.

*Şekil 38. Kadim insanların
sembolizmde iki farklı
yönelimli spiralin örnekleri.*

Daha sonra, "böceğe" benzeyen yukarıda sözü edilen işaret yerine, dişil tanrıça tasvir edilmeye başlandı, bu nedenle Ruh ile spiritüel birleşmenin elde edilmesi ve insanın maddi dünyadan özgürleşmesi süreci belirtiliyordu. Bu nedenle, insanlar bir insan varlığının bu tür bir duruma sadece Allat'ın (ilahi dişil prensip) yaratıcı güçlerinin katılımı ile erişebilecekleri orijinal ilave açıklamalardan birini kayda geçtiler. Ayrıca, anlam bakımından benzer olan belirtmeler birbirine dolanmış iki spiral yılan şeklinde kullanılıyordu. Eğer böyle bir sembol manevi uygulama yapan bir insanın imgesi ile birlikte tasvir edildiyse, o zaman genellikle yılanların kuyruklarının insanın ilk çakrasından ("Muladhara") çıktığını belirtiyordu; yılanların bedenleri üç buçuk döngü ile birbirine dolanıktı ve kafaları yedinci çakraya yakındı ("bin yapraklı lotus"). Böylece, insan enerjisi "bedenindeki" bu enerjinin hareketinin yolu koşullu olarak belirtiliyordu. Manevi uygulamaları anlatan Doğulu eserler hala "Kundalini yılanının" uyanmasına aydınlanmanın manevi halini elde etme, Nirvanaya kaçış olarak değiniyorlar. Bu arada, daha önceleri manevi bilgi ile bağlantılı bu tür ilişkili sembollerin sayesinde, bazı insanlar hala kendi bölgelerinde bulunan sıradan yılanlara kutsal sürüngenler olarak saygı gösteriyorlar.

1 - a

1 - b

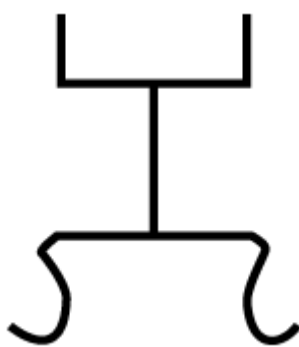
1 - c

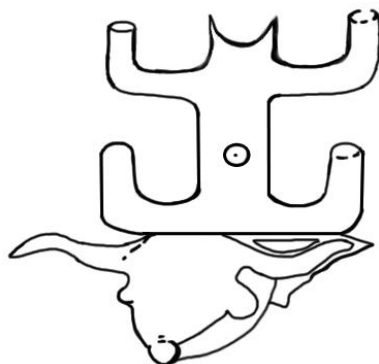
1 - d

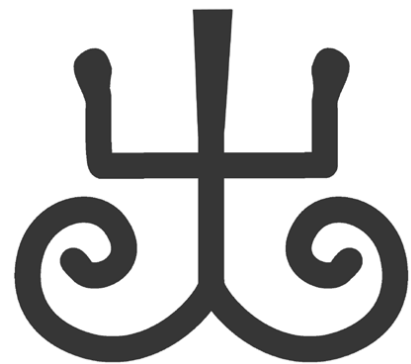
2 - a

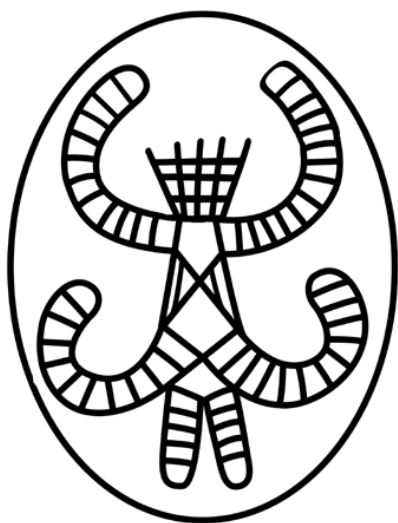
2 - b

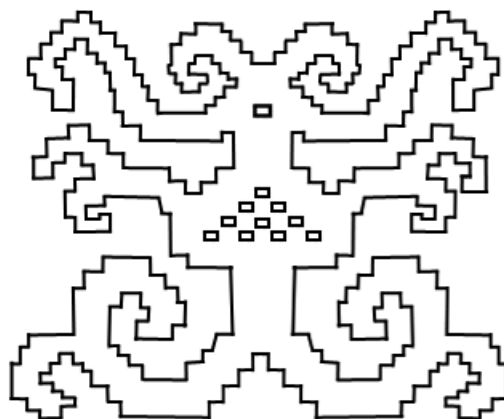
2 - c

3

4

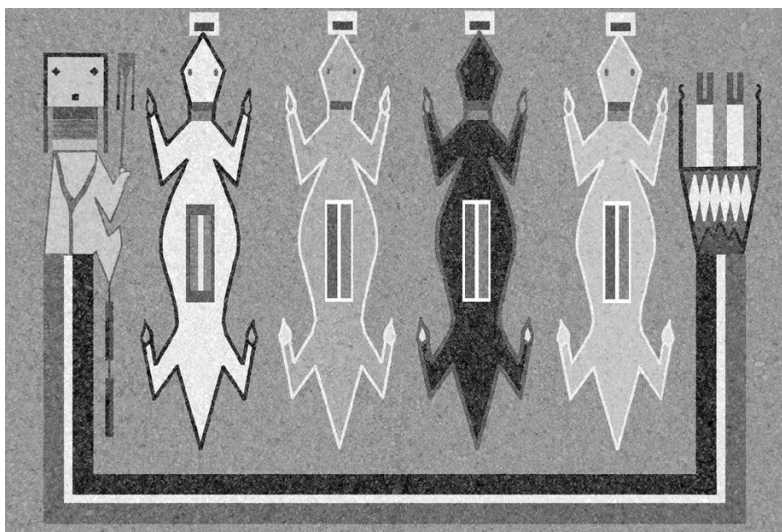
5

6

7

8

9

10

11

Şekil 39. Kadim insanların gösterimlerinde insanın manevi özgürlüğünün sembolü:

1) kadim insanların petroglifleri: a) Camonica Vadisinde keşfedilen kaya oymaları (MÖ yaklaşık 4 ncü binyıl), Val Camonica, orta Alplerin etekleri, Kuzey İtalya), b) Beyaz Denizin sahilinde bulunan kaya oymaları (MÖ yaklaşık 3 ncü binyıl); Karelia Cumhuriyeti, Kuzey - Batı Rusya), yerel petrogliflerin çoğu sadece gündoğumunda ve günbatımında görülebilir (sabah ve akşam manevi uygulamaları zamanında); c) El Abra vadisinde bulunan petroglifler

(MÖ 12 nci binyıl) Kolombiya, Güney Amerika); d) Brezilya'nın kuzey - batı bölümünde bulunan petroglifler (MÖ 10 ncu - 7 nci binyıl); Güney Amerika);

2) Çatal Höyük kadim arkeolojik kültürünün sembolleri (MÖ 7nci binyıl; Anadolu, Küçük Asya): a) enerji merkezinin - Ruh - işareti ile "Tanrıça" imgesi; b) bu kültürün grafik sembollerinden işaret; c) "kurbağa Tanrıça"nın imgesi (dirilmenin sembolü), onun altında geniş - set boynuzları olan bir boğanın kafası yerleştirilmiş (MÖ 7 nci binyılın sonu; Çatal Höyük kültürünün bir tapınağının el yapımı eseri);

3) Hint kültürünün kadim işareti;

4) kadim Slavların, ayrıca Tripolye kültürünün Ana Tanrıçasının şematik temsili (MÖ 4ncü - 3ncü binyıl; Ukrayna);

5) Rus nakışı, "Doğumdaki kadın imgesi";

6) kadim Yunan vazosunun parçası (Cadmian amfora, MÖ yaklaşık 680) Artemis'i Pontius Theron olarak (canavarların hanımı) gösteriyor; ters swastikalar ve saldıran köpekler saldırgan dünyayı temsil ediyor, Artemis'in kendisi bu dünyada manevi bir tezahür olarak temsil ediliyor; Artemis'in giysisinin üzerindeki balık imgesi bilincin değişmiş haline dalmanın sembolüdür; giysi üzerindeki altı çubuk altı boyutu sembolize ediyor, Artemis'in başı hafifçe bedene dokunuyor - bu yedinci boyutun sembolüdür; kuşlar manevi, daha yüksek dünyayı belirtiyor; imgenin iki yanındaki iki yılan en yüksek manevi aydınlanma, özgürlük haline ulaşmayı sembolize ediyor;

7) İskit Tanrıçasını tasvir eden altın bir plaka (MÖ 4ncü yüzyıl; Large Bliznitsa höyüğü, Taman yarımadası, Krasnodar bölgesi, Rusya, "Hermitage" müzesi, Saint-Petersburg, Rusya);

8) Yerli Navajo İnsanlarının kutsal renkli kum resmi (Kuzey Amerika);

9) gümüş bir çanak tutacağıın altında bir İskit tanrıçasının imgesi (MÖ 4ncü yüzyıl; Chertomlyk höyüğü, Dnepropetrovsk ili, Ukrayna);

10) Tanrıça imgesi olan oyulmuş bir plaka (7 nci - 8 nci yüzyıl; Rusya, Perm Bölgesi, Chud Gölü yakınında arkeolojik bulgu;Pushkin adı verilen Cherdynsky yerel tarih müzesi);

11) Aztek su Tanrıçası Chalchiuhtlicue'in heykelciği (MS 300-400 yılları; Kuzey Amerika, Meksika'da Ulusal Antropoloji Müzesi); Chalchiuhtlicue ("yeşim taşı

giymiş"; "mavi elbise giymiş") genç bir kadın şeklinde tasvir edilmiş; cennet köprüsü üzerinde (gökkuşağı) doğru olanlara yol gösteriyordu.

Anastasia: Evet, gezegenin farklı köşelerinde keşfedilen kadim insan yapımı eserler sayesinde, insanların "böceğ" benzeyen bu işarete ve buna benzeyen tanrıçaların imgelerine özel tutumunu onaylayan bir çok kanıt vardır. Ama, bugün bilimde garip şeyler oluyor: bu insan yapımı eserlerin manevi yönü zar zor düşünülüyor ve çoğu açıklamalar maddi anlayış ile eşanlamli oluyor; sanki kastenmiş gibi, farklı insanların kültürlerindeki bu sembollerin manevi önemi ve rolü küçümseniyor. Örneğin, bilim insanları çoğu zaman spirallere kıvrılan çizgiler olan veya bacakların yerine yarı çember olarak yayılmış (veya bir spirale kıvrılmış küçük yılanlar) tanrıçaların formunda kadim insan yapımı eserler ile karşılaşılıyorlar. Ama tüm bu bulguları "kurbağa pozisyonunda doğum yapan kadın"a veya "doğurganlığın sihri ile ilişkili olan ve kadının pozunu temsil eden kurbağa pozisyonunda antropomorfik (insan biçiminde) varlıklar"a vs atfediyorlar. Genelde, bunu manevi bileşen olmadan varoluşun maddi yönlerine bağlıyorlar.

Rigden: İnsanlar hangi dünya görüşüne sahip olursa olsun, onların hükümleridir. Eğer modern insanlar gerçek manevi kendini mükemmelleştirmeye daha fazla dikkat gösterebilirlerdi, kadim insanların kendi manevi gelişimleri hakkındaki kaygılarını daha iyi anlardı. 1960'larda, Orta Türkiye'nin güney bölümünde Konya Ovasında arkeologlar MÖ 7 nci binyıla dayanan Çatal Höyük şehrini keşfettiler. Ve onun altında, 12 katman daha vardı, bir anlamda o zamandan önce var olmuş olan kültürlerin bina katmanları.

Anastasia: Evet, bu bilim dünyası için şaşkınlık yaratıcı bir keşif idi: kadim binalar (mülklere dışarıdan dar bir giriş düz çatıdan yapılmış), tapınaklar, plakalar, heykelcikler, geometrik şekillerin kristalsileri ve çok renkli duvar boyalarının kalıntıları. Bilim insanlarının hesaplarına göre, bu kadim şehir aynı anda yaklaşık 7,000 sakini barındırabiliyordu.

Rigden: Oldukça doğru. Şimdi, neredeyse oradaki her evin özel bir odası vardı. Bilim insanları buna geçici olarak "tapınak" dediler ve kendi sözcüklerimiz ile söylersek, bu manevi uygulamalar için bir oda idi. Bunu konutun ortasında yerleştirmeye çalıştılar. Böyle bir odanın duvarları (özellikle doğu ve kuzey duvarları) uzunluğu 12 - 18 metreye ulaşan freskler (duvar resimleri) ile boyanıyordu. Ama en ilginç olan şey, bunlarda neyin tasvir edildiği idi: dört Özü karakterize eden hayvanlar ve kuşlar olan bahsedilen "böcek" pozunda konumlanmış, kadın şeklinde bir "Tanrıça", onun yanında ayrıca Allat işareti (yukarıyı işaret eden boynuzlar olan bir yeni ay), eşkenar dörtgen, iki dikey bağlantılı üçgen ("kum saati" şeklinde), iki yatay bağlantılı üçgen ("kelebeğin kanatları" şeklinde) sembolleri, "bal peteği", "tohumlar" ve "dalgalı" şeklinde

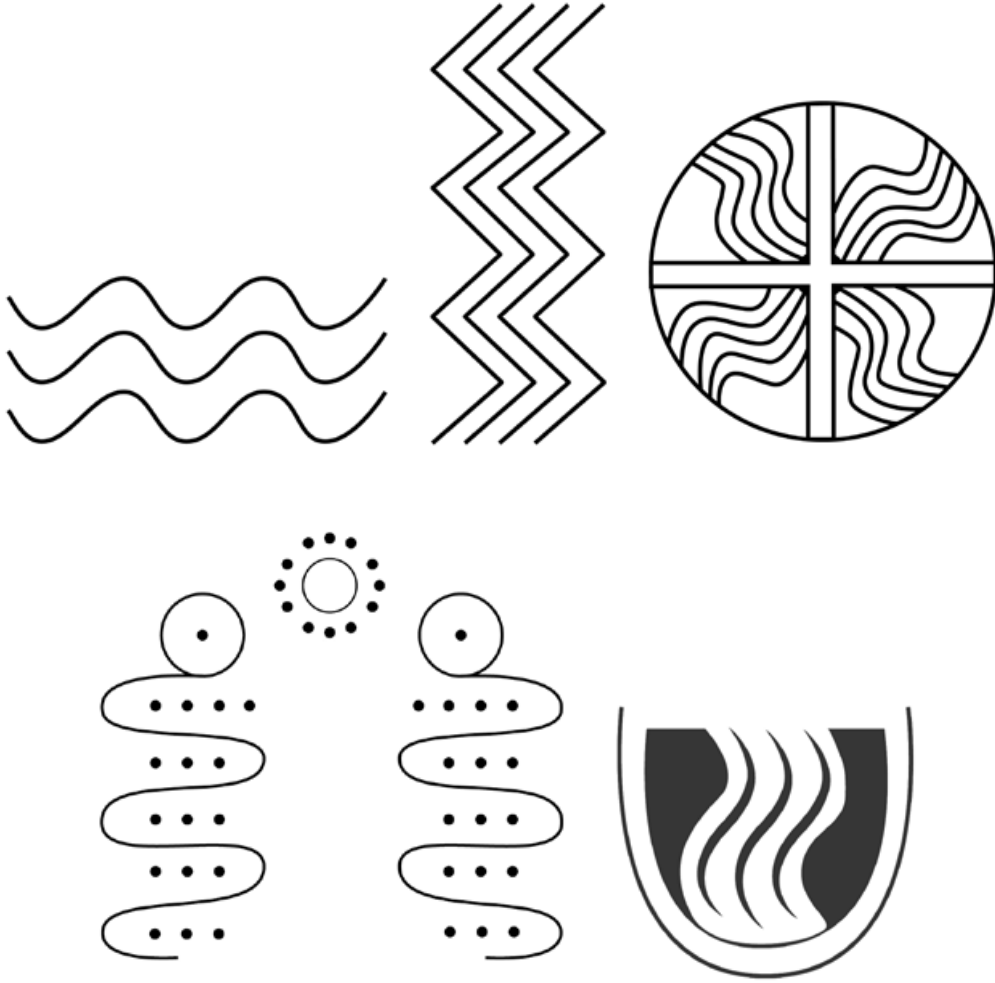
semboller. Bundan başka, bu semboller farklı kombinasyonlarda bulunabiliyordu: birbirinin üzerinde, çift veya üçlü oldukları, çoğaldıkları yerlerde pozitiflik ve negatiflik açısından tasvir ediliyorlardı. "Tanrıça" balık - kadın olarak (bilincin değişmiş haline meditatif dalış), yılan - kadın olarak (manevi uygulamaların ve manevi aydınlanma halini elde etmenin sembolü) ve kuş - kadın olarak (manevi dünya ile bağlantı) çiziliyordu. Bu hikayeler ayrıca balık ağları taşıyan kadınlara sahipti, ki bu da manevi uygulamalar yapmakta olan bir grup tarafından işaretlerin yerleştirilmesini işaret ediyordu.

Bundan başka, bu freskleri boyamak için, geçiş halindeki Ruha özgü olan renkleri kullandılar: mavi ve yeşil (bu boya bakır cevherinden çıkarılıyordu), koyu ve parlak kırmızı (civa oksit ve kırmızı aşı boyasından), sarı (demir oksitten), gri (galen'den - kükürtlü kurşun), mor (manganezden) ve doğal olarak beyaz. Tüm bunlar, işaretler ve semboller ile birlikte, insanların ilksel Bilgiye sahip olduklarını gösteriyor. Bu arada, daha kadim zamanlarda bile aşağıdaki gelenek vardı. Bir grup insan, liderleri - kendi üzerinde başkalarından daha kapsamlı olarak çalışan ve bu nedenle manevi yolunda daha hızlı ilerleyen bir birey - ile birlikte manevi uygulamalar yapıyordu. Meditasyon odasının duvarlarında, sembollerde ve işaretlerde, manevi çalışmanın, bilginin elde edilmesinin ve bu grubun öğrenim süreçlerinin kaydını tutuyordu. Ama lider manevi özgürlüğe eriştiğinde, meditasyon odasının duvarları beyaz kaplama ile kaplanıyordu. Yeni grup lideri, temiz bir sayfa gibi, yeni "boyamaya" başlıyordu. Sonradan, bu gelenek, vurgunun insan yaşamına ve o yaşamın olaylarına verildiği insan toplumuna aktarıldı.

Anastasia: Evet, tüm bunlar insanların gerçekten kendileri üzerinde manevi olarak çalıştıklarını bir kez daha doğruluyor; dahası, manevi mükemmellik toplumun yaşam şekli için doğal idi. Bu geçici bir heves veya bugünlerde modern insanlarda görebileceğiniz, başkalarından daha iyi sır saklama olan bireyin özel yaşamının bir parçası değildi. Manevi gelişim kadim insanların hayatının anlamı idi. Bundan başka, içinde yaşadıkları toplum bunu sadece devam ettirmiyordu, ama aynı zamanda bu sürece katkıda bulunuyordu... Kadim insanların dalga şeklinde bir işarete sahip olduklarından söz ettin.

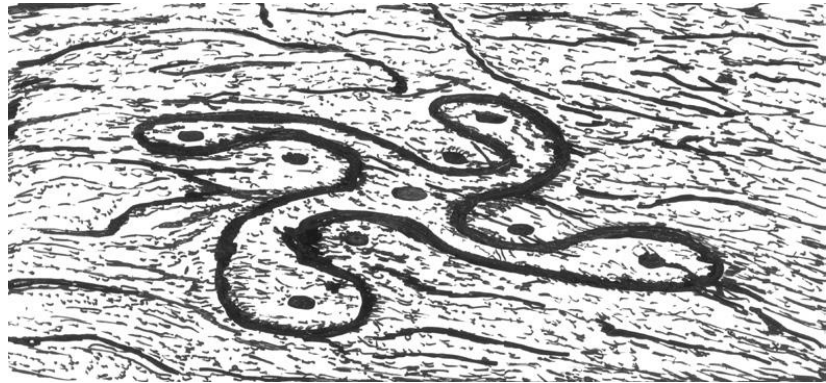
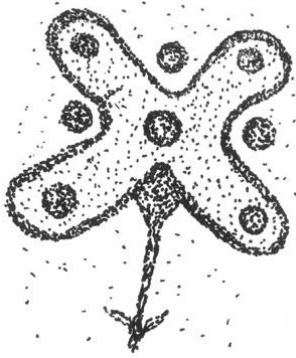
Rigden: Evet, dalga enerjinin ve onun karakteristiklerinin, bugün dedikleri gibi, enerji alanının kadim gösterimidir. Eğer bu manevi olana, insan varlığı hakkında kutsal bilgiye değindiyse, o zaman dalgalı çizgilerin veya dalgalı şeritlerin sayısı insanın manevi uygulamada çalışmakta olduğu boyutun enerjilerini veya hangi boyuta geçiş yaptığını belirtiyordu ya da basitçe görünmez dünyadaki çalışmanın kendisini sembolize ediyordu. Günlük sembolizmde dalgalı çizgi su veya nehirlerin gösterimi şeklinde kullanılıyordu. Ve Evren hakkında kutsal bilgide, su dünyasal olandan farklı olan *diğer dünyanın* sembolü idi, bu nedenle

bu, manevi dünya ile bağlantının da çoğu zaman bu şekilde belirtilmesinin nedenidir.

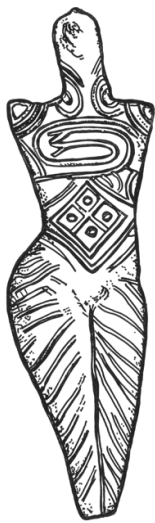

Şekil 40. Kadim insanların dalga - benzeri sembollerinin tasvirinin örnekleri.

Kadim zamanlarda insanların bu manevi Bilgiye çok önceden sahip oldukları gerçeğinin kanıtı şimdi de bulunabilir. Daire, haç, çapraz haç, üçgen, eşkenar dörtgen, kare, spiral, yıldız, piramit, boynuzları yukarı bakan yeni ay, ayrıca bunların modifikasyonları bir çok arkeolojik insan yapımı eşyada bulunmaktadır. Örneğin, bunlar kaya yazıtlarında, Yontma Taş devrinin heykelciklerinde, ritüel levhalarında ve Cilalı Taş devrine tarihlenen kap kacaklarda, gömü yerlerinde bulunan kutsal giysilerin, nesnelerin, eşyaların ve mücevheratın sembollerindedir. Tüm bunlar yaşamları sırasında o insanların özel büyüleri kutsal bilgiye sahip oldukları gerçeğini işaret ediyor.

1

2 - a

2 - b

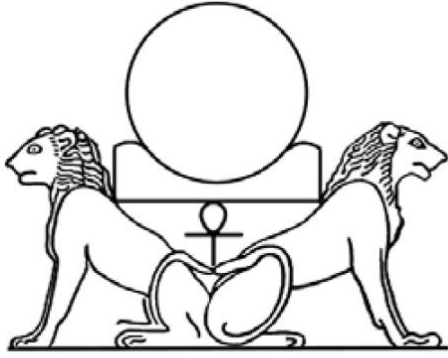
2 - c

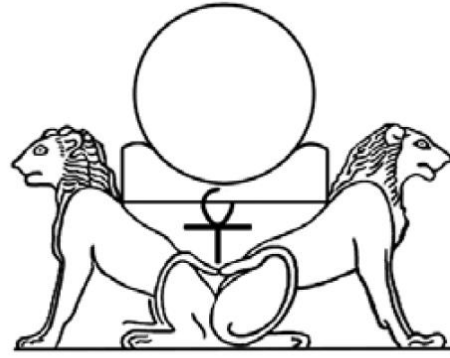
3

4

5 - a

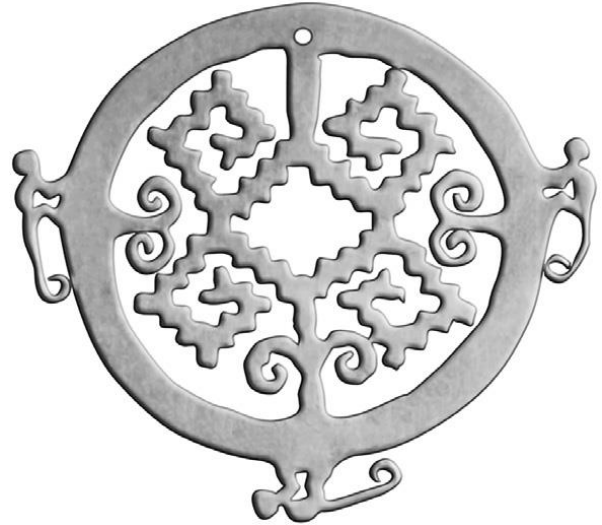
5 - b

6

7

8

Şekil 41. Çeşitli kadim insanların eserlerinde insan varlığı ile ilgili kutsal bilginin tasvirinin örnekleri:

1) Yontma Taş devrinin petroglifleri: kaya oymaları (Val Camonica, Kuzey İtalya);

2) kutsal sembolleri olan dişil heykelcikler - Tripolye'nin "Tanrıçalarını" tasvir etmenin farklı şekilleri (Tripolye kültürü, Cucuteni kültürü): a) ilk versiyonda, semboller Ruhun Şahsiyet ile birleşmesini, yedinci boyuta kaçmayı elde eden bir

kadını, başka deyişle, son derece manevi bir Şahsiyeti belirtiyor; göğüsleri sembolik olarak yaşam enerjisi ile - Prana - ile bağlantılı çakra alanında enerjinin hareketini gösteriyor (bu az bulunur gösterim sadece manevi olarak Gelişmiş bir insan anlamına gelmiyor, ama aynı zamanda bu insanın başkalarına zarar vermeden yaşam enerjisini - Pranayı - yeniden doldurabildiği anlamına geliyor, bu da bu "Tanrıçanın" yüksek manevi statüsünü vurguluyor); karnında, içinde çapraz haç ve dört nokta, dört "dengeli" Veçhe olan eşkenar dörtgen sembolü var (ki bu ayrıca bu kadının ("Tanrıça"nın) Veçhelerini kontrol ettiği gerçeğine işaret ediyor);

b) ikinci versiyonda, semboller manevi olarak gelişmiş, ama henüz Şahsiyetinin Ruh ile birleşmesine erişmemiş bir kadını belirtiyor (göğsündeki altı yatay şerit onun "altı cenneti" algıladığını, ama karnında tasvir edilen çapraz haç olan eşkenar dörtgenin onun Sol Veçhesinin aktivitesini belirten bir işaret içerdiğini gösteriyor. Bu onun henüz Veçhelerini tam olarak kontrol etmediği anlamına geliyor);

*c) üçüncü versiyon bir piramidin geometrik deseni, insanın ana çakralarının belirtilmesi ve **AllatRa** işareti ile Tripolye'den dışıl bir heykelciğe sahip (el yapımı eser Dragushen yerleşimi yakınında bulundu, Moldova);*

3) kutsal heykelcik (Allat işareti ile taçlanmış) dört - parçalı yapıyı ve diğer bilgileri belirten işaretler ve semboller simgelenimi ile kaplanmış (Cilalı Taş devri, Orta Akdeniz);

4) ölümsüzlük tanrıçası Xi Wangmu'nun, Jinan'ın (MS 193 yılı, Shandong Vilayeti, Çin) mezarının girişinin taş levhaları üzerindeki imgesi, omuzlarının arkasında (kanatlar şeklinde) Allat'ın biçimlendirilmiş işareti var, ayrıca yan Veçhelerin sembolik figürleri var (mitolojik tasvire göre, bunlar silindir şeklinde kaidelerin üzerinde duran (üç bağlantılı kaide üçüncü boyutu sembolize ediyor) bir havanda ölümsüzlük iksirini karıştıran yabancı tavşanlar; mitolojiye göre, bunlar dağ zirveleri anlamına geliyor) ve Arka Veçhenin (geçmişin) yerinde mistik kaplan Baihu yerleşmiş; kaplanın kafası Sol Veçhedir; başka deyişle, vurgu tam olarak buna yapılıyor; ek olarak, kaplan figürü hareket halinde gösteriliyor, başka deyişle, aktivite gösteriliyor;

*5) kadim Mısır tapınak duvar resimlerinin farklı versiyonları: a) ilk durumda, **AllatRa** sembolü ankh işaretinin tepesinde duruyor;b) ikinci durumda, ankh işareti manevi özgürlüğün bu sembolüne bir anahtar olarak asılı;*

6) erken Tripolye uygarlığının seramikleri: her birinde yılanlar ve onlardan saçaklanan ışık arkları olan dört küre imgesi olan kesilmiş koni şeklinde ritüel çanağının içsel dekorasyonunun deseni;

7) altın madalyon (Orta Amerika'nın Kolomb öncesi uygarlıkları);

8) giysiler için altın askı (Güney Amerika'nın Kolomb öncesi uygarlıkları);

Bilgi insanı için, bu semboller çok fazla şey anlatıyor ve anlaşılabilir bir dilde yazılmış açık bir kitap şu anda bizim için ne ise, onun için aynısı idi. Kadim yazıtlar (taş bloklarda, kayalarda, mağaraların çatılarında vs bırakılan), özellikle spesifik manevi uygulamaları belirten işaretler ve sembolleri kapsayanlar, çoğunlukla, aynı zamanda insanların bu uygulamaları çalıştıkları yeri de gösteriyordu. Manevi uygulamalar için seçilen yer özel idi, çoğunlukla uzak mağaralarda veya açık alanlarda idi. Bu arada, geçmişte, sadece bu tür uygulamalarda kişisel deneyime sahip olan bir Bilgi insanı kayalarda bu tür yazıtlar yapma hakkına sahipti. Bugün, kaya yazıtlarını bırakan bu kadim insanlara bilim insanları tarafından geçici olarak "Yontma Taş devri şamanları" deniliyor. Dikkatinizi tüm nesillerin kayıtlarının yapıldığı ve insanların binlerce yılda öğrenmek için geldikleri bu tür yerlerin bugüne kadar korunmakta oldukları gerçeğine çekmek istiyorum...

Anastasia: Evet, her biri futbol sahası boyutunda olan kayalara oyulan bu tür "taş kitaplar" bilim insanları tarafından hala keşfediliyor. Örneğin, Beyaz Deniz'deki (Zalavruga şehri, Karelia Cumhuriyeti, Rusya) kaya oymaları (petroglifler) veya İsveç Nämforsen (Ångermanland vilayetinde) ve Tanuma'da (Bohuslän'da) veya Val Camonica'da (İtalya) Orta Alplerin eteklerinde veya Drakensberg Dağlarında Afrikalı Bushmen'in yazıtlarında ya da Sahara'da Tassili n'Ajjer dağ platosunun çizimlerinde.

Rigden: Oldukça doğru. Daha sonra, semboller, insanın ikili doğasının ve manevi olanın önceliğinin sürekli hatırlatıcısı olarak tılsımlar şeklinde daha gezici versiyonda daha sık olarak kullanılmaya başlandı. Ve göğüs süslemelerinde, evlerde, ritüel kap kacaklarında ve modern dünyada aynen dini aksesuarların onurlandırıldığı gibi, o günlerde saygı duyulan kutsal heykelciklerde bilgili bir şekilde çizildikleri not edilmelidir (özelde, hangi sembolün nereye ve neden konulacağı).

Bu semboller ayrıca işaretlerde özel bir şekilde kaydedilen bilgi olarak belirli nesnelere de konuluyordu, gelecekte gerçekleşecek olan o olaylar dahil veya onların gerçekleşmesinin garantisi olarak. Daha sonra, bu bir tür konu mektubuna, örneğin, karşılık gelen tanınmış işaretlere sahip olan "haberciler

personeline" dönüştürüldü. Bunun sayesinde, tek bir ulustan veya insan topluluğundan bir haberci, deyim yerindeyse, başka bir ulusun veya topluluğun temsilcilerinin önünde ona emanet edilmiş özel yetkilendirmeyi ve otoritesini doğruluyordu.

Anastasia: Evet, "haberci personel" kadim Avrupa'da, kadim Çin'de, ayrıca kadim Afrikalı ve Avustralyalı insanlar tarafından da kullanılıyordu. Ama bu belki de, sadece bu konular üzerine çalışan araştırmacılar tarafından biliniyor, ama insanların çoğunluğu için, bunlar az bilinen gerçeklerdir. Ama, modern toplumda, Musa'nın sembolik asası, Hermes'in kadusesi vs, kitleler için mevcut olan modern toplumun literatüründe fazla abartılıyor.

Rigden: Tarihi insan yapımı eserler az biliniyor, çünkü insanların kendileri bu konularla ilgilenmiyorlar.

Anastasia: Bu öyle ve sembolleri ve işaretleri olan insan yapımı eşyaları keşfedenler için bile, oradaki bilgi tamamen açık değil ve bu nedenle en fazla ritüel nesneleredeki "motif" olarak, başka insanların belirli kutsal sembollerine benzer olan işaretler olarak tanımlanıyor.

Rigden: Genellikle, bu tür semboller torunlara manevi deneyimi aktarma aracı olarak taşa veya nesnelere tasvir ediliyordu. Manevi yolu yürüyenler için, Bilginin bu kayıtları manevi olarak önemli idi.

Anastasia: Bu nedenle, manevi Bilgi binlerce yıl önce yaşamış olan o insanlar için, örneğin, sayısız hazinelerin tam yerini gösteren bir haritadan veya tüketici düşünme formatı olan modern insan varlığı için bankada nakit birikimlerin olmasından daha önemli ve daha anlamlı idi.

Rigden: Oldukça doğru. Hatta, yaklaşık on bin yıl önce, manevi bilgiye şimdi olduğundan daha fazla değer veriliyordu. Doğuda dedikleri gibi, Bilgi ona sahip olan için her yerde eşlik eden gerçek hazinedir.

Anastasia: Evet, insanın hayatında manevi gelişimden daha önemli ne olabilir? Bu hayatın ana amacı ve anlamıdır. İşaretlerde ve sembollerde kaydedilen insanlığın tarihi, o kadar uzak zamanlarda bile, insanların içinde yaşadıkları koşullara bakmaksızın, bu konunun önemini gösterdi. Onlar için, manevi gelişme en önemli şey idi ve maddi hayat ikincil idi. Ve şimdi? Kadim insanlar ile karşılaştırılsa bile, yeni nesiller daha rahat koşullarda yaşıyorlar, yine de, çoğunlukla, toplumun tüketici öncelikleri ile yönlendirilerek, yaşamlarını yakarak, onu harcayarak, maddi değerlerin önceliğini seçiyorlar.

Rigden: Maalesef, bu böyle. Bu arada, kadim insanlar bu tür yazıtlara en önemli bilgilerin sonraki nesile aktarılması olarak davrandılar, çünkü manevi olan haricinde, bu hayatta her şey geçicidir. Kadim zamanlarda, insanlar bu dünyadaki yaşamın çok fani olduğunun, doğal felaketler dahil çeşitli nedenlerle çok çabuk sona erdiğinin daha iyi anlayışına sahip idiler. Ve Bilgiyi kaybetmekten kaçınmak için, "ebedi taş"a bırakıldı. Elbette, yukarıda sözü edilen her şey kutsal ritüel yazıtlarına uygulanır, çünkü, bunlara ek olarak, kadim insanlar, modern toplumdaki gibi, genel, takvim, atasal, tarihi ve diğer kayıtlara sahipti.

Bazı kutsal "çalışan" işaretler (görünmez dünyanın fiziğini etkileyebilenler) ayrıca, bu bilgiyi uygulayan, deneyime sahip olan ve bunu diğer insanlar ile paylaşabilen manevi bir insanın sembolik gösterimi olarak kullanılabilirdi. Daha önce, her şey gerçekten açık ve basit idi. O aynı işaretler ve semboller, örneğin, sadece herkes tarafından çizilmiyordu ve kesinlikle şimdi yapıldığı gibi, genellikle, özünü anlamadan kendi sevgili benliğiniz için dekorasyon amacı ile çizilmiyordu. Kadim zamanlarda, manevi gelişimin belirli bir seviyesine erişen, bilgisi olan insanlar tarafından yapılıyordu... Şimdi insanlar, maymunlar gibi, gerçekte ne anlama geldiklerini ve bilinçdışını nasıl etkilediklerini bile kavramadan, kendilerine farklı sembolleri ve işaretleri olan takılar takıyorlar. Ama onlar için asıl şey onun havalı, pahalı olması ve komşunun kıskançlıkla bakmasıdır.

Bugünlerde, bir çok sorumsuz politikacı ve hükümet yetkilisi çoğu zaman "hürmasonlar" tarafından kendilerine aktarılan o sembolleri şehirlerin ve ülkelerin bayraklarına ve amblemlerine yerleştiriyorlar. "Hürmasonlar" için "kendi" işaretlerini veya sembollerini bu bölgeye koymalarının neden önemli olduğunu durup düşünmüyorlar bile. Yetkililer farklı işaretler arasındaki farkı ve bu "masum hareket" ile bunların neden oldukları sıkıntıyı anlamıyorlar, insanların (kendi aileleri dahil) ilave ıstıraba mahkum ediyorlar. Bu tür insanlar için, materyal Zihin sistemine tabi olanlar spesifik öncelikleri tanımladılar: insanın daha büyük herhangi bir şeyi düşünmemesi için para ve gücünün idareci alanı.

Şimdi, farklı dinlerin liderleri geçmişin geleneklerini taklit ederek, kendilerini festival kıyafetleri ile giydiriyorlar ve değerli metaller, taşlar ve üzerine çeşitli semboller tasvir edilmiş amblemler ile süslüyorlar. Onların çoğu bu "modeller" ve işaretlerin anlamı hakkında kıt bilgiye sahipler, dünyanın farklı insanların manevi kültürlerinde bu sembollerin daha kadim kullanımını ve gerçek amaçlarını merak bile etmeden, kendilerini sadece dinlerinin kavramının dar sınırlarına hapsediyorlar. Bütüne bakıldığında, şimdi dışsal olan zengin ve içsel olan boş. Ve daha önce, sadece 8 - 12 bin yıl önce, her şey farklı idi ve bir

anlamı vardı: mütevazı, ama çok fazla önem ile, dışsal (işaret, sembol) ve zengin manevi olan içsel. Genel olarak, o zamanlarda yaşayan insanlar için, toplumları için sembollerin bilgisinin çok önemli ve doğal olduğu, bu tür değerli bilgilerin unutulabileceğini veya kaybedilebileceğini hayal bile edemedikleri not edilmelidir.

Anastasia: Bir keresinde çok daha sonra, toplum maddi düşünme şekline sıcak bakmaya başladığı zaman, basit olanın karmaşık olan ile yer değiştirdiğinden söz ettin. İnsanlar zihinden gelen ilave yorumlar ile işaretleri ve sembolleri karmaşık hale getirdiler.

Rigden: Bu gerçekten böyle. Bazı nedenlerden dolayı (doğal felaketler, salgın hastalıklar vs) manevi Bilginin aktarımı kesildiği zaman veya insanlar arasında onun insan zihninden modernleştirilmesi gerçekleştiği zaman, o zaman sonraki nesiller artık onu anlamazlar. İnsanlar bu bilgiyi zihinlerinden, tam olarak var olan günlük deneyimlerinin perspektifinden yorumlarlar. Bu, sonradan işaretlerin çarpıtılmasına ve yanlış yorumlanmasına katkıda bulunan başka bir faktördür.

Anastasia: Evet, ona hangi şekilde bakarsanız bakın, hepsi insanın bilincinin maddi eğilimi ile başlıyor. Ve eğer toplum, Hayvan zihninin müdahalesinin sonucu olarak orijinal Bilginin özünü ve anlamını kaybederse veya çarpıtırsa, bu maddi eğilim sadece gelecek nesillerin bilincinde daha kötüleşir...

Biliyorsun, bize anlattığın bilgiye istinaden, arkeolojik ve etnolojik konulara adanan çalışmalarda bir çok ilginç gerçek buldum. Elbette, MÖ 12 bin yıl kadar eskilerin kültürel katmanları ile ilgili araştırma nadir ve keşiflerin çoğu tesadüfî. Ama MÖ 11 nci - 7 nci binyıldan başlayarak, bir çok el yapımı eser keşfedildi, özellikle işaretler ile ilgili olanlar.

Bu nedenle o zaman, çeşitli kültürel katmanları incelerken, bu veya şu insanlar için maddeye doğru bu tür eğilim aşamasının hangi periyotta başladığı kolayca takip edilebilir. Antik çağlara kadar giden katmanlarda, bilim insanları insanların huzurlu hayatlarının daha çok izlerini, sakinlerin arasındaki eşitsizlik işaretlerinin yokluğunu ve en önemlisi toplumda manevi bilginin önceliğinin kanıtını buldular. Tipik işaretleri ve sembolleri olan bir çok el yapımı eser buna işaret ediyor. Örneğin, zengin duvar resmi grafikleri olan meskenlerin kalıntıları, işaretleri olan steait (sabun taşı) mühürler, oyma işaretleri ve sembolleri olan kil madalyonlar, işaretleri olan ritüel çanakların parçaları, mitolojik hikayelere dayanan zengin süslemeleri olan çanak çömlek ve üzerlerinde kutsal semboller olan kadınların kilden heykelcikleri. Ve zaman çizgisinde daha sonra, definlere bakarsak, altın, gümüş ve değerli taşlardan yapılmış oldukça çok silah ve

mücevherat olduğu görülüyor. Nüfusun önemli katmanlaştırılması gerçekleşiyor: çok az zengin olan definler varken, bir çok fakir definler olduğu görülüyor ve sonra silahlar, altın mücevherat ile gömülen rahiplerin ve savaşçıların bütün sınıfı var. Bunun yanısıra, erken günlerde, çok fazla maddi istifleme ihtiyacı olmadan (görünüşe göre, değerler farklı idi, maddi olmayan doğadan idiler) nüfus arasında basitçe eşyaların değiş tokuşu vardı, daha sonra, hükümetin siyasi ve dini sistemlerinin ortaya çıkması ile, nüfusun karşılık gelen katmanlaştırılması ve bireyler tarafından maddi zenginliğin biriktirilmesine odak ile altın, para ve ticaret ortaya çıktı. Başka deyişle, uygarlığın maddi düşünme yönünde "eğilimini" izleyebilirsiniz. Daha kesin olarak, toplumda Hayvan doğasının karakteristiklerinin hakimiyetine doğru, bu temelde ulusların yaratılması, köleliğin ortaya çıkışı vs.

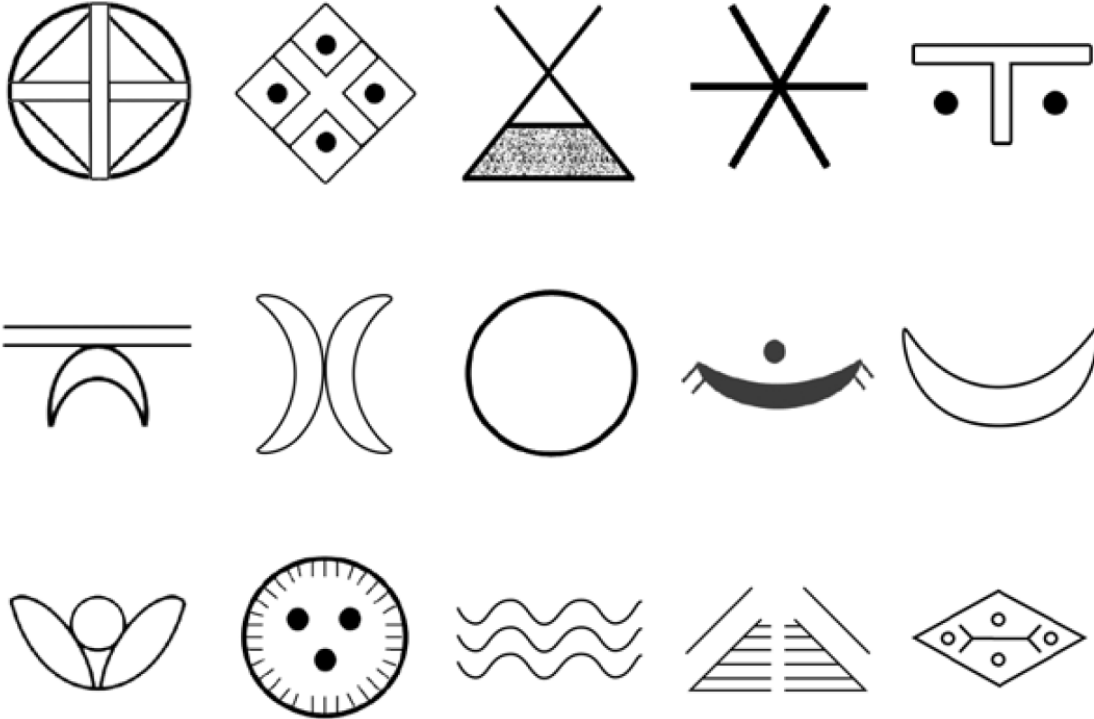
Beni şaşırtan başka bir şey, çeşitli "uygar" ülkelerin orta okul müfredatında MÖ 5 nci binyıla kadar insan toplumunun varlığı hakkındaki bilgiden laf arasında bahsettikleri, bu periyota "tarih öncesi olarak" değindikleri ve bilimde "tarih öncesi insanlar" denilenlerin esasen günlük hayatlarını, maddi yaşam koşullarını tanımlamaları gerçeğidir. Ve kadim insanların yaşamının manevi yönü büyüye, ruhlara, insanda Ruhun varlığına, başka dünyadan mitsel alemlere ve onlarda oturan tanrılara ilkel inanç olarak resmediliyor. Ama daha önce, bir çok ilginç ve anlamlı şeyler de oldu. Bu neden gizleniyor?

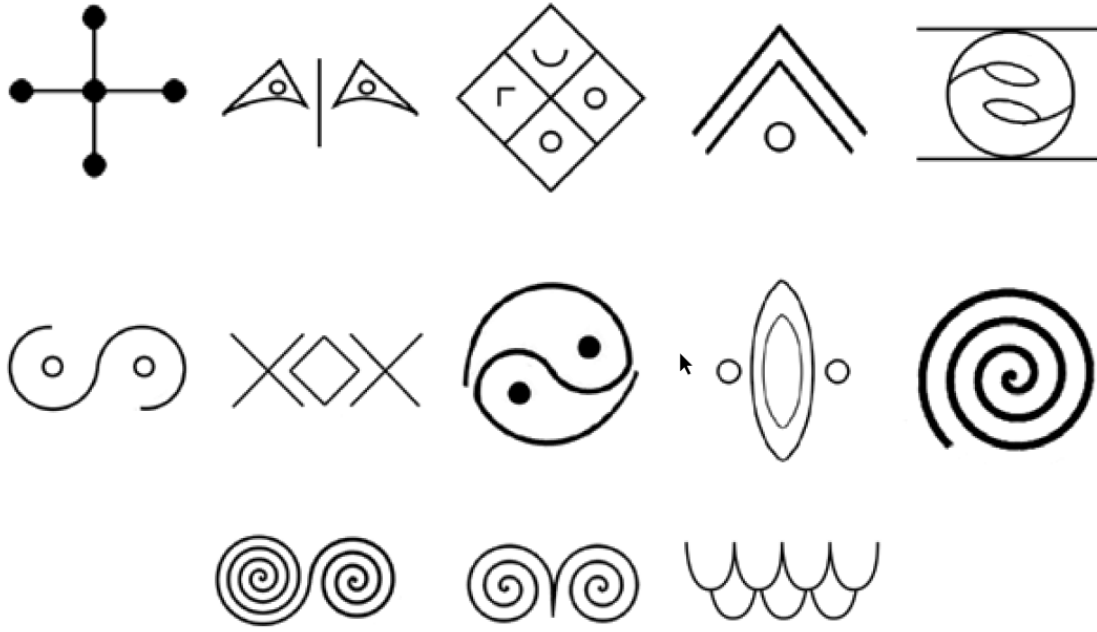
Örneğin, belirli zaman periyotlarında, birbirlerinden dikkate değer şekilde uzakta yerleşik olan dünyanın bölgelerindeki farklı insan toplulukları, aniden muazzam bir ölçekte varoluşun daha uygar seviyesine, bilim insanların dedikleri gibi, "üretici ekonomi kültürüne" ilerlemeye başladılar; yerleşik ziraate, aynı temel kutsal işaretler olan çanak çömlek üretimine, hayvanların evcilleştirilmesine, büyük şehirleri inşa etme açık planı ile evlerin yapımına (bazı yerlerde iki katlı evler dahil) vs. Ve birbirleri ile coğrafi olarak ilişkisiz olan insanların söylenceleri ve efsaneleri, yerel halka tüm bunların "gökten gelen insanlar" tarafından öğretildiği ve doğanın ve insanların yaşamının özel üstün varlıklar tarafından yönetildiği inancın kaynağı olduğundan bahsediyor. Çoğu zaman, bu periyotlar sırasında ritüel seramik kap kacakta büyük ölçekte işaretler ve semboller ortaya çıkmaya başladı. Aynı zamanda, kaya oymaları (petroglifler) tarafından kanıtlandığı gibi, farklı kıtalarda yaşayan insan topluluklarında o zamandan önce bu işaretler (esasen, aynıları) vardı. İşaretler 35,000 yıl önce boyanan kaya çizimlerinde bile bulundu!

Rigden: Daha önce söylediğim gibi, başlangıçta toplumda belirli işaretler ve semboller vardı.

Anastasia: Evet ve bu basit gerçek ısrarla gözardı ediliyor, muhtemelen insan uygarlığı için çok önemli olan konularda ilksel Bilgi yoksunluğundan dolayı.. Bu nedenle, kütüphanelerde işaretler hakkındaki konuşmada sözünü ettiğin o kadim arkeolojik kültürler hakkında bazı ilginç bilgiler buldum: bunlar ya bilinen Sümer ve Mısır uygarlıklarından çok önce veya aynı zaman periyodu sırasında Avrupa ve Asya'da var olan kadim uygarlıklardır. Örneğin, daha önce söylediğin gibi, MÖ 4 ncü - 3 ncü binyılda kadim Avrupa'da (Ukrayna, Moldova ve Romanya'nın şu andaki topraklarında) var olan Tripolye kültürü. Romanya "Cucuteni" kültürü olarak biliniyor (bu kültür ile ilişkili ilk arkeolojik bulguların bu topraklarda keşfedildiği yere en yakın yerleşim yerinin ismi ile). Kutsal semboller olan çok fazla seramik, bu periyodun kültürel katmanlarında bulundu. Bundan başka, kap kacaklar iki tür idi: ritüel olanlar (işaretler ve sembollerin süslemeleri ile) ve sıradan olanlar (basit, çizimler olmayan).

Şekil 42. Tripolye uygarlığının sembolleri ve işaretleri (MÖ 4ncü-3ncü binyıl, kadim Avrupa).

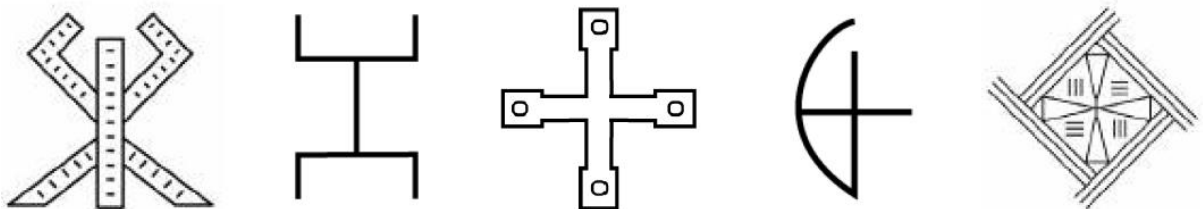
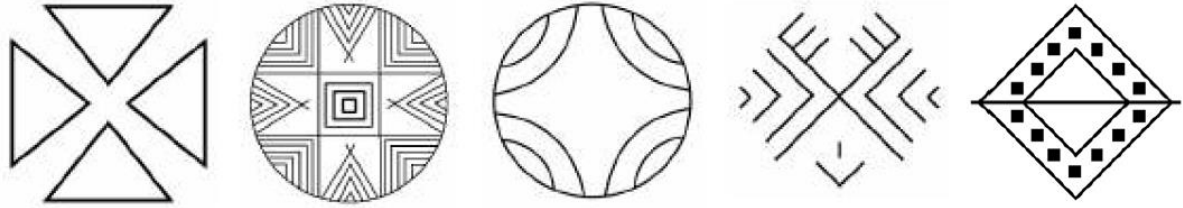
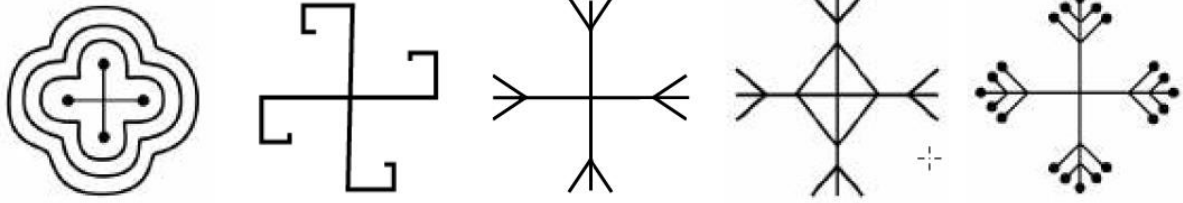
Bir keresinde bize gösterdiğin bir başka önemli gerçekten söz etmek istiyorum. O yerleşim yerlerinde, bu insanların yaratıcı dişil prensibi onurlandırdığını gösteren oyulmuş kutsal işaretler ve desenler olan bir çok kadın heykelciği bulundu. Ayrıca diğer kadim kültürlerin kazıları sırasında, sadece seramikler üzerinde bu tür işaretlerden bol bol bulunmadı, ama aynı zamanda aynı kutsal semboller olan bir çok kadın süsleme parçaları ve işaretler olan kadın heykelcikler bulundu. Yaşam sırasında kutsal bilgiye sahip olan kadın şamanların gömü yerleri de yakında bulundu. Defin yerlerinde bulunan nesnelere ve bir çok başka özellikler buna işaret ediyordu. Bu, kadınların toplumun manevi yaşamında, ayrıca ritüellerde çok aktif bir rol aldığını ve kadim zamanlarda ilahi dişil prensibin insanlar tarafından özellikle onurlandırıldığını doğruluyor.

Rigden: Bu nedenle uyumlu olarak manevi olarak gelişmiş bir toplulukta olmalıdır. Çünkü manevi veçhede dişil prensip tam olarak Allat'ın yaratıcı gücünün tezahürüdür...

Anastasia: Yıllar önce sen işaretler konusuna ilk temas ettikten sonra, kadim kültürlerde farklı işaretlerin ve sembollerin varlığının bir çok örneklerini buldum. Örneğin, Cilalı Taş devrinin ve MÖ 5 nci - 3 ncü binyılda Bakır Çağının bir dizi arkeolojik kültürleri olan, kadim Avrupa'nın ve Balkanların geniş bir alanını (Avrupa'nın Güney - Doğu sıradağları) işgal eden Balkan - Danube bölgesinin

kültürleri. Ana sembolleri içeren oldukça zengin "desen" insan yapımı eşyalarda görülebilir. Bu çemberleri, spiralleri, üçgenleri, haçları, piramitleri, eşkenar dörtgenleri ve diğer işaretleri kapsıyor.

**Şekil 43. Kadim Avrupanın kültürlerinin sembolleri
(MÖ 5nci-3ncü binyıl.**

Farklı kadim kültürlerin sembolleri burada temsil ediliyor: Vinča-Tordaş (Turdaş) kültürü (Güney Avrupa'nın modern toprakları: Macaristan, güneybatı Romanya, kuzey Sırbistan ve Bulgaristan), lineer çanak çömlek (Orta Avrupa, Almanya'nın Ruhr bölgesinden Çek Cumhuriyeti ve Slovakyanın sınırlarına kadar), Danube kültürü (Bylany) (Çek Cumhuriyeti ve Slovakya) Balkan kültürü Dimini (Volos şehri yakınında Ege sahili, Larissa'dan uzak değil, Yunanistan), Baltık Narva kültürü (modern Letonya, Estonya, Litvanya, Kuzey Belarus ve Rusya'nın Pskov ili), Lengyel kültürü (batı Macaristan, doğu Avusturya, Çek Cumhuriyeti, Slovkya) ve belirtilen bölgenin bu periyodunun diğer kültürleri.

Bundan başka, arkeolojik Sesklo kültüründen söz etmek istiyorum (MÖ 5 nci binyıl; Yunanistan Sahilinde Larissa ana şehrine yakın yerleşik Volos şehri yakınında), çünkü onun geometrik şekil deseni tipik. Kazılar sırasında, bu desen ile boyanmış ve çoğunlukla kırmızı boya ile kaplanmış heykelcikler ve yemek takımı orada ortaya çıkarıldı. Bu arada, pintadera da (basma kalıpları) orada bulundu ("pintar"dan İspanyolca sözcük "pintadera", "boyamak, bir şeyi tasvir etmek" anlamına gelir). Bunlar genellikle süs modeli olan, bir tür kil dış çizgi damgalarıdır. Bunlar Cilalı Taş periyodunun bir çok kültürlerinde oldukça yaygın idi. Fonksiyonlarından birinin, kutsal bir ritüel veya törenden önce boya ile insan bedeninde işaretler ve semboller şeklinde bir tür "dövme" uygulamak olduğuna inanılıyor. Ve, elbette, Shigir kültürü (MÖ 5 nci - 4 nci binyıl, Orta Urallar ve Trans - Urallar; modern Rusya) belki özellikle not edilmelidir. Onun el yapımı eserleri bugüne kadar dünyada bulunan en eski tahta heykel olan karaçamdan yapılmış bir heykeldir. Keşfedildiği yerin ismi konulmuştur, "Büyük Shigir idol'u". Heykelin gövdesi her yandan oyulmuş geometrik desen ile kaplıdır. Heykelin kendisi Orta Taş periyoduna kadar gider (9,500 yıl önce).

Rigden: Bu arada, arkeologlar tarafından adlandırılan bu idol üzerinde, ayrıca yedi maske şeklinde (insan yüzlerinin şematik imgeleri) yedi boyut hakkında bilgi de vardır. Ve yedinci boyut üstteki üç boyutsal (çift taraflı) öndeki "yüz" şeklinde temsil ediliyor, altı boyut altı dış çizgi "yüzler" şeklinde temsil ediliyor. Sonuncu olalar idolün "bedenin" geniş yüzeylerinde kesildiler: üçü önde kesildi, üç boyutlu dünyayı sembolize ediyor ve ters taraftaki diğer üç maske sıradan insan için erişilemez olan boyutları sembolize ediyor (dördüncü, beşinci ve altıncı boyutlar).

Anastasia: En ilginç olan şey, bilim insanlarının bunun ne anlama gelebileceği hakkında ve ayrıca üzerindeki sembollerin ve işaretlerin anlamı hakkında hala tartışmakta olmalarıdır. İlginçtir ki, o zaman bu nesneyi alan müze çalışanı

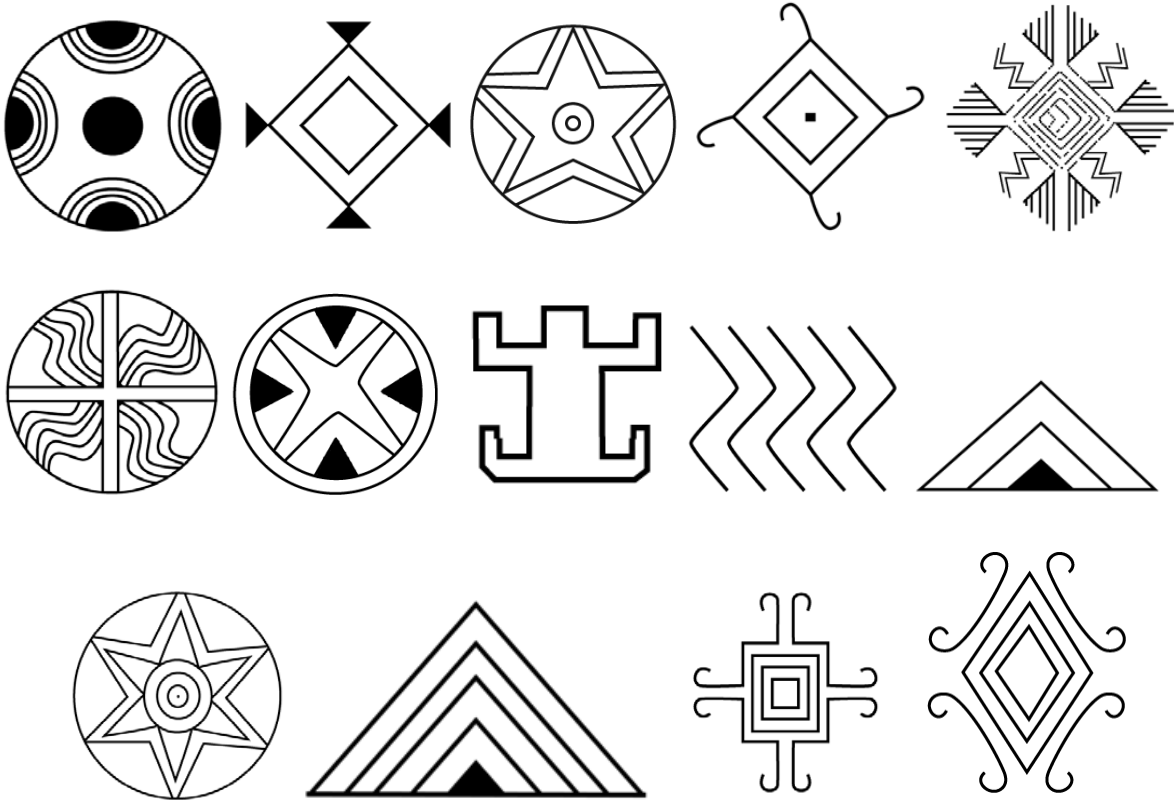

tarafından bu idolün ilk tanımlanmasında, idolün bacaklarının çapraz olduğundan söz ediliyordu. Ve lotus pozisyonunu ve meditasyon sürecinde dünyayı bilmeyi işaret ediyor. Ama, açıkçası, el yapımı eserin bu parçası bazıları için çok "uygunsuz" idi, çünkü en azından insanların Doğu ile bağlantısını düşünmesine neden olurdu, bu nedenle devrimden bile önce müze ambarında "iz bırakmadan yok olan tam olarak bu parçadır.

Orijinal Bilginin anahtarını kaybetmenin anlamı budur: el yapımı eser bulundu, ama hiç kimse onunla ne yapacağını ve kadim işaretleri ve sembolleri nasıl okuyacağını bilemedi. Aslına bakılırsa, modern Rusya topraklarında, araştırmacı için son derece ilginç olan kadim arkeolojik kültürlerin bir çok sembollerini keşfettiler. Örneğin, Üst Volga kültürü (Rusya'da, Volga Nehrinin (Üst Volga) bölgesinde, Volga-Oka ara havzasında, Moskova bölgesinin şimdiki topraklarında yerleşik idi), bunun katmanlarında oyma desenler ve semboller olan tabak çanak, ayrıca oyma işaretler olan kil madalyonlar bulundu (kadim madalyon, esasen, aynı tamga). Ve, örneğin Chebarkul kültürünün el yapımı eserleri bilgilendirici olarak ne kadar değerlidir (Ural Dağlarının güney bölümü, şimdi Chelyabinsk bölgesi, Rusya)!

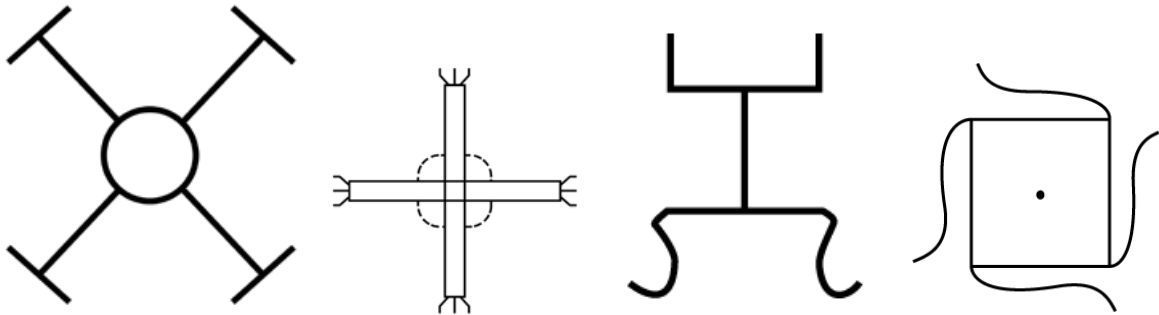
Aslına bakılırsa, Urallar bölgesi semboller ve işaretler bakımından çok zengindir. Örneğin, Orta Taş, Cilalı Taş ve Bronz Çağlarının Urallar petroglifleri (kaya oymaları) paha biçilmezdir! İlginç şekilde, bunlar başlıca suya bakan kayalara boyanmıştır. Ve su, bildiğimiz gibi, kadim insanların yorumunda diğer manevi dünyayı sembolize ediyordu. Eğer kuşlar tasvir edildiyse, o zaman çoğu durumlarda bunlar su kuşları idi. Ve geleneksel olarak, dünyanın tüm kadim insanları ile olduğu gibi, manevi Bilgi geometrik şekiller formunda (çemberler, çokgenler, dalgalar, zigzaglar, çapraz ve düz haçlar ve ışınlar), ayrıca esasen dört Özü gösteren antropomorfik yaratıklar ve toynaklı hayvanlar şeklinde kaydediliyorlardı. Ama en önemlisi, kafalarında manevi özgürlüğün veya mükemmelliğin sembolleri olan (ya **AllatRa** işareti ya da Allat sembolü, veya bir çok yayınan ışın tasvir ediliyordu) "böcek" şeklinde (dışarı uzatılmış kollar ve bükülmüş bacakları olan) insan heykelcikleri ile kaydediliyorlardı. Kendi sembolleri ve işaretleri olan Sibirya'nın en kadim kültürlerinden söz etmiyorum bile...

Bu arada, ayrıca MÖ 7 nci - 6 ncı binyıla kadar giden Doğu kültürlerinin araştırmasından bir çok ilginç gerçekleri topladım ve sadece Urallarda değil, ayrıca Asya'da (Yakın Doğu ve Orta Asya). Örneğin, neredeyse *dokuz bin yıl* önce var olan Hacılar "avcılar ve toplayıcılar" kültürü. O ev duvarlarında ve yemek takımlarında başlıca solar (güneş, dairesel) ve eşkenar dörtgen sembollerin hakim olduğu grafik semboller olan zengin resimler ile karakterize ediliyor.

*Şekil 44. Hacılar kültürünün sembolleri
(MÖ 7nci-5nci binyıl; Batı Asya).*

Veya, örneğin, konuşmada sözünü ettiğim Çatal Höyük kültürü, aynı Hacılar gibi, MÖ 7 nci binyılda modern Türkiye'nin topraklarında var oldu. Onun sembollerinde aslında bir çok çapraz şekli ve eşkenar dörtgen imgeleri hakim oldu ve ilahi dişil prensibe apaçık saygı vardı. Tüm bunlar kadim insanların Ruh, dört Veçhe ve ilgili manevi uygulamalar hakkında ilksel Bilgiye sahip oldukları gerçeğine işaret ediyor.

Şekil 45. Çatalhöyük kültürünün sembolleri
(MÖ 7 nci binyıl; Batı Asya)

İlginç şekilde, definlere bakarsak, bu kültürün kadim insanları sosyal katmanlaşmanın işaretlerine veya topluluklarının manevi, sosyal ya da ev ile ilgili alanlarında liderlik konularında erkekler ve kadınlar arasında eşitsizliğin herhangi ipucuna bile sahip değillerdi. Bilim insanları tarafından keşfedilen "tapınaklarında", Ana Tanrıçanın bir çok kadın heykelcikleri vardı ve resimlere ek olarak, Ana Tanrıçanın rölyef imgeleri, öküz kafaları ve dişi aslanlar vardı. Bu arada, bu katmanda bulunan en iyi bilinen heykel, *kübik bir tahtta* oturan, *yan kolları iki dişi aslan* şeklinde yapılmış olan kadın bir ilahtır. Aynı şey kadim Mısır'da da gözlenebilir: yan Veçhelerin sembolleri olarak aynı aslanlar ve bu bilginin sembolizminin özgün kadim yorumu olarak öküz kafası.

Rigden: Evet, öküze kutsal bir hayvan olarak saygı gösteren kadim insanlar için, bu bilginin bu tür ilişkiyel yorumu aslında tipik idi. Daha kesin olarak, boğa, inek ve yılan, ayrıca daha önce bahsettiğim diğer maddi hayvan dünyasının diğer temsilcileri, sadece bir zamanlar insan varlığının ve dünyanın görünmez yapısı önceki nesillere bu hayvanlar örnek olarak gösterilerek açıklandığı için, insanlar tarafından kutsal hale getirildi. Aynısı bitki dünyasına uygulanır. Hayvanların kendilerinin, sürüngenlerin veya bitkilerin bununla hiç ilgisi yoktur. Bu bir elmayı alıp onu geçiş halindeki Ruhun şekli ile karşılaştırmaya benzer. Ruhun yaklaşık olarak aynı, yuvarlak şekilli, kabuğunun sarı ve kırmızı renklere sahip olduğu söylenebilir. Elmanın bir meyve olarak güneşte olgunlaşmasına benzer şekilde, Ruh da, mecazen konuşursak, insan manevi olarak geliştiği zaman olgunlaşır. Bu nedenle o zaman, bu Bilginin manevi bileşeni kaybolursa, sonraki nesiller için, atalarının kutsal metinlerinde yazılmış olduğu için, elma tapınılacak kutsal bir meyve haline gelir. Gücünü oluşturmak için Hayvan zihni insan sistemindeki manevi olan her şeyi bu şekilde maddileştirir.

Eski zamanlarda, temel manevi uygulamalar neredeyse giriş seviyesinde açıklanıyordu, esasen aynen bugünlerdeki gibi. Başka bir deyişle, günlük yaşamda insan için anlaşılabilir olan, üç boyutlu dünyanın yaygın ilişkili örnekleri alınıyordu. Bu sadece onun, manevi çalışmanın başlangıç aşamalarını

kavrayabilmesi için gerekliydi. Onun daha ileri manevi gelişimi ile, buna olan ihtiyaç ortadan kalkıyordu, çünkü insan gerçekliğin görünmez tarafında (manevi dünya) olmanın kişisel deneyimini elde ediyordu. Ve o gerçekliğin insan sözcükleri ile açıklanması imkansızdır, manevi insanların birbirlerini sözcükler olmadan anlamalarının nedeni budur. Ve hala diğer tarafı bilmeyenler, sadece hisler ile anlaşılabilir olan şeyleri mantık ile kavramaya çalışarak, kaybedilen bir savaşta savaşıyorlar. Maddi dünyanın bu tür kaba ilişkilendirilmeleri bu diğer tarafı bilmeyenlere veriliyordu.

Böylece, boğa imgesinin "kutsal" sembollerine geri dönelim. Kadim insanların ilişkisel yorumunda, boğanın gözleri yan Veçhelerin koşullu sembolünü temsil ediyordu, ağız ile uzun bir burnun (geçmiş hakkında konuşan veya daha doğrusu "böğüren") Arka Veçhe anlamına geliyordu ve kavisli boynuzlar olan başın üst kısmı, yukarıyı işaret eden boynuzlar ile yeni ay şeklinde (Allat işareti) Ön Veçheyi ve diğer dünya için ayrılma olasılığının sembolünü temsil ediyordu. Boğanın bedeninde, içinde genellikle altı ışın ile bir yıldız gibi kazılmış altı çizginin olduğu çember işaretini koyuyorlardı. Altı ışın, Hayvan zihni tarafından yönetilen altı maddi boyutun sembolüdür. Ve eğer yıldızın altı ışını yatay bir çizgi ile kesişen çapraz bir haça benziyorsa, o zaman iki yatay ışın ("eksi işaretleri") ayrıca onun yan Veçhelerinin insan tarafından kontrol edildiğine veya tersine, ilave işaretlere bağlı olarak yan Veçhelerin aktivitesine işaret ediyordu. Bu arada, boğanın bedeninde Hayvan zihninin kapsayıcısının ilişkisel imgesi olarak karına ya da maddi dünyanın taşıyıcısının (tabanı) ilişkisel anlayışında sırta özel vurgu yapılıyordu. Oraya uygun işaretler yerleştiriliyordu. Daha sonra, güç ve kontrolün kurumu olarak din ortaya çıktığı zaman, eski inançların tam yok edilmesi başladı ve bazı rahipler gerçek bilgiyi gizleyerek boğa sembolünü kitleler tarafından ibadet edilen "kutsal bir imgeye" dönüştürdüler, kendi güçleri için savaştan diğer rahipler boğayı onun somutlaştırdığı bilgi ile birlikte negatif bir imge olarak yorumlamaya başladılar.

Anastasia: Kutsal olanın ilişkili imgesinin bu tür değiştirilmesi ayrıca bugünkü modern inançlarda izleniyor. Hinduizm, Jainizm, Zerdüşçülük gibi bu tür dinlerde, ineğe hala kutsal bir hayvan olarak saygı duyuluyor. Hinduizmde, onun etini yemek tabudur ve daha önceleri, Milattan Sonrasının ilk yüzyıllarında, Hindistan'ın yöneticileri herhangi bir vatandaş tarafından ineklerin öldürülmesini ölüm ile cezalandırılan dehşet verici bir suç olarak görüyordu. Bu dinlerde bu hayvanın tüm ürünlerinin ve atıklarının hala "kutsal ve temizleyici" ve "tüm manevi ve fiziksel hastalıklar için her derde deva ilaç" olduğu düşünülüyor. Ve manevi bilgidен geriye kalan nedir? Pratik olarak hiç bir şey, sadece sıradan bir hayvana ibadet etmenin maddi eğilimi olan genel felsefe. Sonuç olarak, insanların tüm nesilleri, gerçekte manevi yönde kendi üzerlerinde çalışmak yerine, sıradan geviş getiren çatal tırnaklı bir hayvanı tatmin ediyorlar.

Rigden: Evet, Hayvan zihni değiştirmelerinde kuvvetlidir.

Anastasia: Sonuç olarak değiştirmelerini insan bilincine ne kadar çabuk uyguluyor ve insan toplumunda ne kadar uzun kalıyorlar. Kadim Avrasya'nın topraklarında var olmuş olan tüm bu kadim kültürler ve onların yansımaları onlar için günlük hayattan çok daha önemli olan manevi Bilgiye sahip olduklarını doğruluyor. Yukarıda bahsedilen kültürlerden ayrı olarak, kadim zamanlarda var olan ve aynı sembollere ve işaretlere sahip olan bir çok başkaları var. Örneğin, Hassouna ve Halaf kültürleri (M 5 nci binyıl; şimdiki Irak toprakları (Kuzey Mezopotamya), Suriye ve Türkiye; bu kültürler Sümer uygarlığının ortaya çıkışından önce var oldular), Zagros kültürü: Ganj Dareh ve Ali Kosh karargahlarının yerleşimi (Modern günümüz İran'ında Zagros dağlarında, M 7 nci - 6 ncı binyıl), Süleymaniye dağlarının eteklerinde Mehrgarh kültürü (M 5 nci - 4 nc binyıl, modern Pakistan toprakları); Anau kültürü (M 5 nci binyıl, Aşkabat modern şehri yakınında, Türkmenistan). Ve bu aslında o günlerde insanların yerleşim yerlerinin geniş topraklarını kaplayan bütün listeden çok uzaktır: Avrupa'dan Sibiryaya ve Afrika'dan Asyaya. Ve her yerde benzer grafik sembolleri bulabilirsiniz, ev duvarlarına ve yemek takımlarına zengin şekilde boyanan aynı geometrik işaretler.

Rigden: Fazlasını bile söyleyeceğim: bu tür işaretlerin bolluğunun, manevi anlamda kadim zamanlardan bu yana önemli olan o yerlerin tam olarak yakınında bulunan o bölgelerde bulunduğu gerçeğine dikkat edin. Zamanda bir noktada, uygun bilgiye sahip olan manevi insanların belirli çalışan işaretleri aktive ettikleri, bunların etki gücünün binlerce yıl korunduğu o yerleri kastediyorum.

Anastasia: Bu yerlerin enerji yayınımlarının anormal bölgeleri olmadıklarını mı söylüyorsun; yani, bunlar doğal kaynaklı değiller, ama yapay kaynaklılar, bir zamanlar belirli çalışan işaretlerin aktivasyonu sayesinde yaratıldılar?

Rigden: Evet. (En azından elde edilebilir tarihi verilerdeki), zamanda bir noktada işaretlerin aktive edildiği, sıraladığın yerlerde gerçekleşen, özellikle manevi yönde, olayları takip etmek yeterlidir.

Anastasia: Aslında, evet... Eğer, rneğin, Tripolye uygarlığını alalım. Örneğin Modern Kiev şehri hala "açık bir çakra", bir g yeri olarak adlandırılıyor. Ve eğer kadim zamanlarda orada bir Lotus Tapınağının olduğunu düşünürseniz ve onun yakınında sadece kadim Avrupa'da değil, ayrıca diğer kıtalarda da bilinen kutsal işaretleri ve sembollerin bolluğu olan Tripolye uygarlığının yerleşim yerleri vardı...

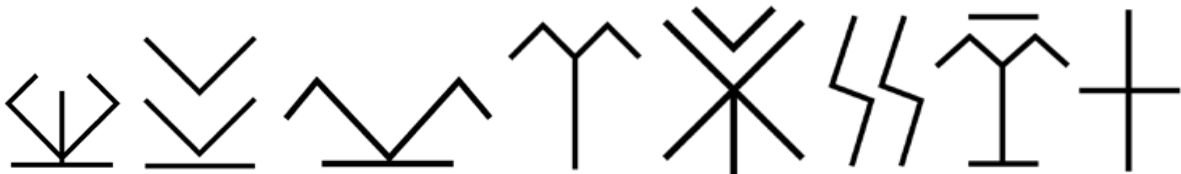

Rigden (gülümser): Pekala, ama neden Lotus Tapınağı olduğunu söylüyorsun?

Anastasia: Pekala, evet... Gerçekte, eğer "güç yerlerini" karşılaştırmaya devam edersek, uygarlığın manevi yaşamının tarihinde bazı ilginç anlar görünür hale gelir. Örneğin, eğer Larissa şehrinin yakınındaki Yunanistan'ın doğu sahilini düşünersek.. Ona yakın olan, ayrıca dağlık yarımada Halkidiki, Kutsal Athos Dağı var! Aslında, bugün dünyanın en geniş Ortodoks keşişliği yoğunluğu, bir çok insan tarafından Tanrının Kutsal Anasının ikametgahı olarak saygı duyulan manevi konutudur. Orada, bin yıldan fazla zamandır, dualar durmaksızın okunuyor ve her yerde Tanrının Annesinin ve Başmelek Cebrail'in kadim sembolleri ve imgeleri var. Athos Dağındaki sadece Vatopedi manastırı (Kutsanmış Meryem Ana'ya Müjde onuruna yapıldı - çevirenin notu; Meryem'e Mesih'in annesi olacağını söylenmesi) veya St. Panteleimon manastırından (Russik, Rossikon) bahsetmek yeterli olur. Sonuç olarak, bir zamanlar, Pechersk'li Agapit bu kadim manastırların manevi etkinliğine direkt olarak dahil oldu. Aslında, bunlar uzak gelecekte uzak sonuçlara sahip olan zamanda önemli olaylardır!

Rigden: Ve her şey işaretlerin aktivasyonu ile başladı...

Anastasia: Evet, Yunanistan ve işaretler ayrılmaz kavramlardır. Geçmişte (MÖ 3ncü binyıl ile 2 nci binyıl arasında bir yerde) Balkan Yarımadası toprakları Ege'nin genişlemesi veya ayrıca adlandırıldığı gibi Creto - Miken kültürünün bölgeleridir. Bu gizemli kültürlerden biridir. Sanat anıtlarına bakarsak, orada dişil prensip de onurlandırılıyordu ve yazı sistemi işaretler ve semboller bakımından zengin idi. Bildiğim kadarı ile, sonradan ondan Kıbrıs yazı sisteminin meydan geldiği Kıbrıs - Minos (Girit) yazısı henüz deşifre edilmedi. Ve Kıbrıs yazısının işaretleri Tripolye'nin ve diğer kadim kültürlerin işaretlerine çok benzerdir. Başka bir deyişle, işaretler kaldı, ama onların orijinal anlamı kayboldu.

**Şekil 46. Kıbrıs'a özgü yazının işaretleri
(MÖ 11 nci yüzyıl; Akdeniz'in doğu kısmında yerleşik
Kıbrıs adasının sakinlerinin kadim yazı sistemi).**

Rigden: Bir zamanlar her şey tek bir köke sahip idi, tek bir dil ve aynı işaretler vardı. Ama şimdi dil unutuldu, işaretler kalmasına rağmen, sadece insanlar bu işaretler hakkında Bilginin manevi bileşenini kaybettiler. Ama işaretlerin etkisinin gücünün anıları insan varlığında genetik seviyede kaldı. **Eğer her Şahsiyetin tercihlerine, sezgisel olarak en çok dikkat ettiği sembollere ve günlük hayatta bile kendisini çevrelediği hangi "desenlerin" onun için rahat olduğuna bakarsanız, o zaman o aynı temel işaretleri ve sembolleri görebiliriz.** Günlük nesnelere kişiyi hangi "modellerin" çevrelediğine, evin iç ve dışında ve hatta kişisel eşyalarında hangi dekorasyonların olduğuna bakmak yeterlidir. Bundan başka, sadece evde değil, ayrıca işte (iş veya şirketlerin işaretleri ve sembolleri, farklı günlük eşyaların logoları, İnternet siteleri vs). İnsanlar için, bu o kadar basmakalıptır ki, arzularının kökünün, belirli işaretler ve sembollerin bu tür bilinçaltı tercihlerinin nereden büyüdüğünü, neden kendilerini bunlar ile çevrelediklerini ve bunun yaşamlarını nasıl etkilediğini sorgulamazlar bile.

Anastasia: Evet, bu bir gerçek. Senin tarafından verilen Bilgi ile karşılaşımca kadar bunun hakkında gerçekten hiç düşünmemiştim. Bu bilgiyi ilk kez duyduktan ve dikkatimi ev ortamıma çevirdikten sonra, başından beri beni çevreleyen şeylerin kavrayışı benim için bir ifşaat idi. Hayatımda bilinçaltı ile çabaladığım şeyi vurgulayan, etrafta "modeller" ve temel "desenler" vardı. Bundan başka, bunların bazıları çalışan işaretler idi. Bu nedenle her gün, tüm bunları önümde görerek, dikkatimle bilmeden bunları aktive ediyordum ve bu nedenle, yaşamım tamamıyla Şahsiyetimin gizli bilinçaltı tercihlerine dayanan seçimime göre etkileniyordu.

Rigden: İnsanın kendisini yakından gözlemesi, ilginç keşiflere yol açar. İnsan kendisinde, daha önce sadece başkalarında kolayca fark ettiği şeyleri bulur.

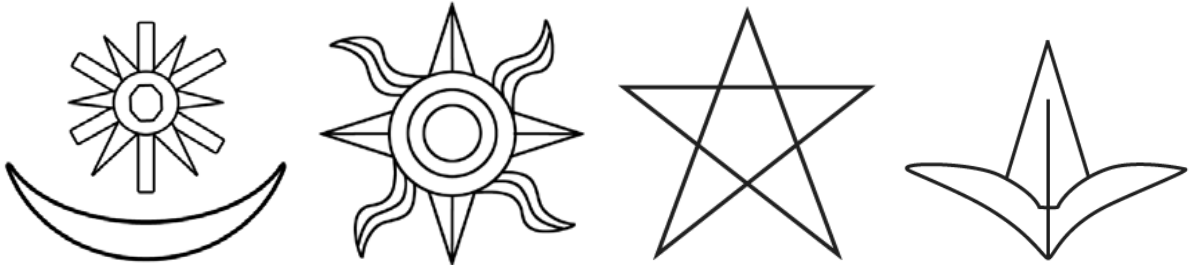
Anastasia: Evet bu, o zamanlar benim için bu konuda yaşamımı ayarlamamı da sağlayan gerçek bir ifşaat idi... Ve şimdi, yüksek antik çağlar zamanında başlayan işaretlerin aktivasyonunun yerlerini izleme fikri ile ilgimi çekti. Eğer analiz edilirse, o zaman her şey yap - boz bulmacanın parçaları gibi yerine oturuyor. Örneğin, Rusya, Ural Dağlarının güney bölümü... Güney Urallar sadece işaretler ve semboller ile zengin değil, ama aynı zamanda gizemli, anormal yerler ile zengin. Ayrıca orada, Chebarkul yakınında, arkeologlar konuşmamızda daha önce sözünü ettiğimiz tek kültür olan "Kasabalar Ülkesi"ni buldular. Bunlar şu andaki Chelyabinsk ve Orenburg bölgelerinin, Bashkortostan (Rusya), ve Kuzey Kazakistan'ın topraklarında MÖ 4 ncü - 3 ncü

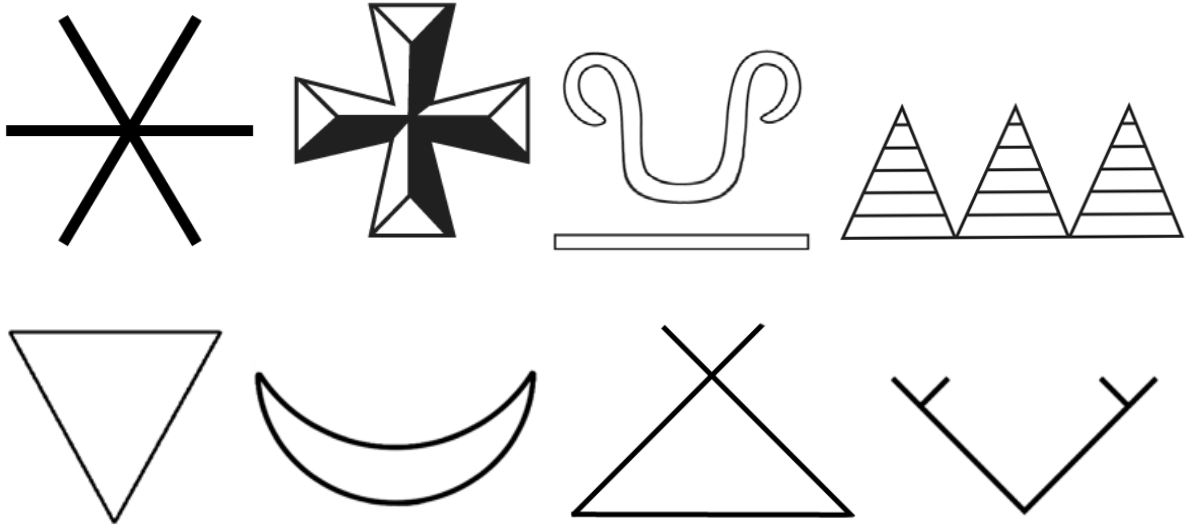

binyılda var olan kadim şehirlerdir. Yani, kadim Mısır periyodu sırasında gerçekte bütün bir uygarlık vardı. Bu kasabalar orijinal olarak iyi tasarlandılar ve karmaşık mimari planları vardı. Dahası, dikdörtgen şekillere ek olarak, bunların çoğu farklı bir çember şekline sahipti, diğerleri yumurta - şekilli idi (yarı oval; görünüşe göre, bir çok kadim insanların mitolojisinde bilinen kozmik yumurta ile bir paralel çiziyorlar). Genel olarak, Batı Sibirya'nın, Güney Uralların ve Orta Asya'nın batı kısmının geniş alanlarını kaplayan Sibirya'nın kadim kültürlerinin semboller ve işaretler bakımından çok zengin oldukları not edilmelidir. Ama, diğer taraftan bu şaşırtıcı değildir: ne de olsa, Shambala'nın Girişi yakında.

Rigden: Kesinlikle, O yerlerin işaretleri ve sembolleri araştırmacı için en zengin ve en ilginç olandır. Ama hala, bunlarla ilgili en azından genel bir fikre sahip olmak ve köklerin nerede büyüdüğünü görmek için, işaretleri ve sembolleri karşılaştırmak için daha geniş bir alanı kapsamak daha iyidir - Rusya'nın Batı Sibirya'sından Hindistan'ın dağlarına, İran'ın Zagros dağlarından Moğolistan platosuna kadar.

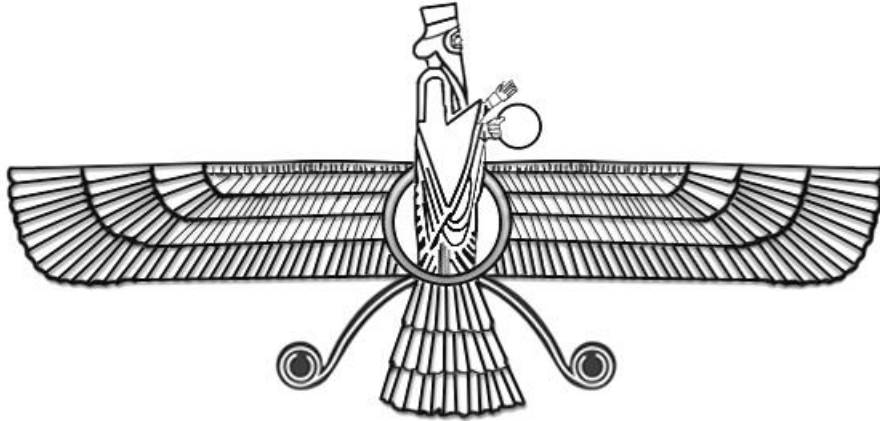
Anastasia: Yalnızca Altay ve onun eşsiz arkeolojik bulgularından ve anormal alanların varlığından söz etmek yeterli olacaktır. Binlerce yılda sadece kendi doğalarını değil, aynı zaman da insan sırlarını, sembolleri ve işaretleri alıkoyan kilometrelerce kireçtaşı mağaralarının varlığı gözönüne alındığında Zagros sıradağları (modern İran) da oldukça gizemlidir. Ve eğer o yerlerde yaşayan insanların nesillerinin manevi geçmişi düşünürsek, o zaman daha ilginç karşılaştırmalar elde ederiz. Zagros Dağlarının batı tarafında, MÖ 4 ncü - 3 ncü binyılda Sümer şehir devletlerinin bölgesi olan Mezopotamya'nın vadileri var. Yine, Sümer kültürü, diğer kadim insanların sahip olduğu aynı ana işaretler ve semboller ile ilişkilidir. Ve onların kutsal efsanelerinden bazıları, örneğin, tufan ve cennet adası ile ilgili, daha sonra, sonradan İncil'e eklenecek olan metinleri hazırlarlarken Musevi rahipler tarafından ödünç alındı, ama elbette, kaynak olarak Sümer uygarlığını referans vermeden.

*Şekil 47. Sümer uygarlığının işaretleri
(MÖ 3ncü binyıl; Güney-Batı Asya)*

Ve elbette, tam olarak Zagros Dağlarında yerleşik olan kadim Pers'in bu topraklarında (MÖ 1 nci binyıl) Ahura Mazda hakkında öğretileri vaaz eden peygamber Zarathustra'dan (Zerdüş) söz etmek unutulmamalı. Sonuç olarak, *Avesta* kutsal kitabı ve Zoroastrianizm (Zerdüşçülük) dini bu öğretiye dayanarak yaratıldı ve sadece o yerlerde olmayan sonraki nesillerin bir çok insanları üzerinde önemli etkiye sahipti.

*Şekil 48. Kadim yarım kabartmalarda
Ahura Mazda'nın sembolünün imgesi*

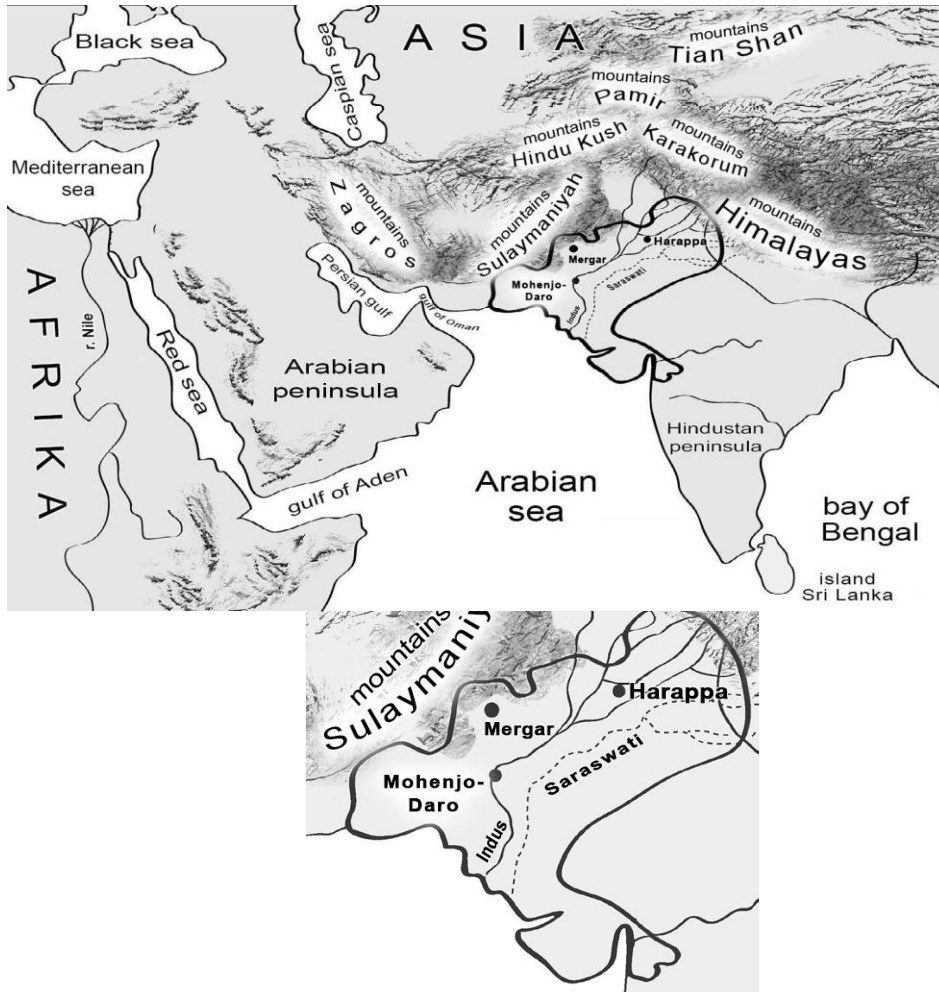
Bildiğim kadarı ile, Zoroastrianizmin bu ideolojik kavramı bir zamanlar Doğuda çok popüler idi ve Manihaizm, Mitraizm, Musevilik ve ayrıca MS 11 nci - 13 ncü yüzyıllarda Batı Avrupa'da etkilerini hızla yayan ve dini inançları Roma Katolik Kilisesi tarafından "tehlikeli sapkınlık" olarak düşünülen Katharların Hıristiyan cemaati gibi kitle dinlerinin oluşumunda etkiye sahipti...

Keşiflerin bu zinciri her zaman daha ilginç oluyor... Sonra, Süleymaniye Dağlarının eteklerindeki (modern Pakistan) Mehrgarh arkeolojik kültürü...

Rigden: İndus vadisinde Hindistan'ın en kadim kültürleri? Evet, işaretleri aktive etme açısından onlar çok ilginç zamanlardı...

Anastasia: Bir keresinde bize küresel bağlantı noktalarından biri hakkında anlattığını hatırlıyorum... Asya'da dünyanın dağlarının en büyük ağının yeri: gezegenin en yüksek dağlarının sistemlerinin oluşumu - Pamir, Hindu Kush ve Karakorum. Ve bu hikayenin bağlamında, beş bin yıl önce, yani, MÖ 3ncü binyılda o yerlerden uzak olmayan, var olan son derece gelişmiş bir kültürün konusuna dokundun. Bu bilgi ile merakımı o kadar uyandırdın ki, bu konunun daha derinliğine araştırmasını yaptım. Bugün itibarıyla, arkeologlar koşullu olarak bu kültüre İndus Vadisi diyorlar veya başka bir isim kullanıyorlar, Pakistan (Batı Punjab), Güney Asya'nın batı kısmında Harappa'da arkeolojik sitenin ismini taşıyan Harappan uygarlığı.

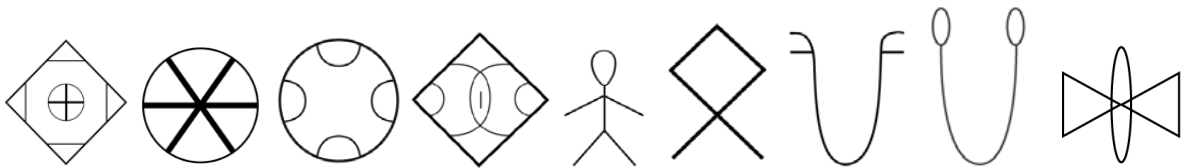

**Şekil 49. Harappan uygarlığının yerinin haritası
(MÖ 3 ncü binyıl; GüneyAsya).**

Harita kadim uygarlığın ve onun ana merkezlerinin bazılarının koşullu sınırlarını gösteriyor - Harappa, Mehrgarh, Mohenjo-daro (bir kazı sitesinin ismi verildi), İndus Nehri ve mitolojide dişil ilahı bedenleyen kutsal Saraswati nehrinin eski nehir yatağı (noktalı çizgi ile işaretli). Saraswati efsanevi kadim bir nehirdir, etrafındaki alanın kutsal olduğu düşünülüyordu. Efsaneye göre, Saraswati ve Drishadvati nehirleri arasında, tanrılar yaratından yaratılan Vedizmin ve Brahmanizmin kutsal ülkesi vardı - Brahmavarta (Sanskritçeden Brahma'nın ülkesi olarak tercüme edildi). Bir zamanlar Bharatha insanların yaşadığı ve Vedaların kutsal metinlerinin derlendiği "kutsal diyar" olduğu düşünülüyordu.

Aslında, bu oldukça gelişmiş uygarlıktan daha çok etkilendim. Binlerce yılda oldukça geniş bir alanda var oldu (o zamanın diğer kadim devletlerinden daha büyük), merkezi kentsel yapıya sahipti ve ayrıca orada farklı ırkların ve ulusların insanların yaşamış olduğu gerçeğine rağmen binlerce yıl değişmeden kalan istikrarlı bir kültürü vardı. Aynen Sovyetler Birliğinde sahip olmuş olduğumuz şey gibi. Ama Birliğe benzemeyen şekilde, Harappan uygarlığının sakinlerinin manevi bilgiye sahip oldukları ve bu bilginin bir çok insan için elde edilebilir olduğu görünüyordu. Harappan (İndus Vadisi) uygarlığı, o zaman dikkatimize getirdiği gibi, Aryanların o topraklara gelişinden önce ve kutsal Vedaların yaratılmasından önce Sümer ve Kadim Mısır zamanları sırasında var oldu! Ama bu uygarlığın insanların ne türde bilgiye sahip oldukları şaşırtıcı! Senin bilgin benim için bir çok tarihi ve arkeolojik mesajlara göz açıcı gibiydi ve arkeologların neden bu tür apaçık gerçekleri fark etmedikleri oldukça şaşırtıcı idi.

Kazılar sırasında (aynen kadim Avrupa'nın Tripolye uygarlığında ve Batı Asya'nın Çatalhöyük'te olduğu gibi), orada Ana Tanrıçanın ve Dişil prensibin, yani, Allat'ın yaratma kuvvetlerinin derin saygısına işaret eden bir çok pişirilmiş topraktan yapılmış kadın heykelcikleri bulundu. Harappan uygarlığının var olduğu yerlerde, arkeologlar abdest almak için kuyular ve açık alanlar olan bir çok büyük "sunaklar" keşfetti. Esasen, bu insan manevi inancı ile dini ritüeller sırasında abdest alırken, suyun yardımı ile özel sihirli dönüşüm hakkında bilginin çok uzun zaman önce bilindiğini kanıtlıyor!

Şekil 50. Harappan uygarlığının işaretleri

(MÖ 3ncü - 2nci binyıl; Indus Vadisi, Güney Asya)

Ama elbette en şaşırtıcı olan şey, şifresi henüz çözülmemiş olan Harappan alfabesi. Bilim insanları Sümer uygarlığında bazı benzer işaretler buluyorlar ve Hitit hiyeroglif yazısına yakınlığı ile ilgili fikirlerini belirtiyorlar. Bundan başka, Harappan kültürünün neredeyse 50 karakterinin Paskalya Adasının işaretlerine benzer olduklarını keşfettiler! Gerçekte Güney Pasifik'in, Paskalya Adasının kendisinin ve kadim Harappan kültürünün bölgesi olan Hindistan ve Pakistan'ın yerlerine bakalım. Bunlar 13,000 kilometre mesafe ve binlerce yıllık zaman ile ayrılıyorlar. Bu, bu işaretlerin ve sembollerin farklı zamanlarda dünyanın farklı bölgelerinde bilindiği anlamına geliyor.

Rigden: Bu öyle. Dünya ve insan varlığı hakkında temel bilgiyi içeren bu işaretlerin ve sembollerin gerçekte tüm kıtalarda sunulduğunu daha önce söyledim, yerel insanların farklı zamanlarda bunların yorumuna kendi renklendirmelerini verdikleri gerçeğine rağmen.

Anastasia: Benim fikrime göre, bazı işaretlerin önemi onlar için bir tür "av"ın başka bir gerçeğini kanıtıyor. Örneğin, Paskalya Adasının kadim yazı sisteminin hikayesini alalım. O bölgede, işaretler ve semboller, ayrıca yazılı dilde kullanımları hakkında bilgi oldukça yakın zamanlarda, 19 ncu yüzyılın ortasında, ada Hollanda ve İspanyol gemilerinde yolculuk yapan insanlar ile "Batı uygarlığı" tarafından işgal edildiği zaman, ortadan kayboldu. Dünya o yeri ziyaret eden Katolik misyonerden adanın olağandışı yazı sistemini öğrendi. Paskalya Adasının yerel halkı, neredeyse her evde mevcut olan tahta panolarda özel işaretler ile kayıtlar tutuyorlardı. Ama aynı zamanda, Paskalya Adasının işaretlerini Avrupalılara ifşa ettikten sonra, bu misyoner ve takipçileri bu yazı sistemini yok etmek ve onu pagan sapkınlığı olarak yakmak için her şeyi yaptılar. Ve yakın zamanlarda var olan bu kültürden geriye ne kaldı? Yirmi ton ağırlığında ve Paskalya Adasının tümüne yayılmış çok katlı binalar kadar yüksek bir kaç yüz muazzam kafa heykelleri ve mucizevi şekilde sağlam kalan edebi metinler olan bir çift pano, ayrıca yazı olan bir asa ve göğüs süsü. Bundan başka, sonuncusu dünyanın farklı müzelerine yayıldı. İzlenim şu ki, dünyanın rahipleri, bu işaretleri ve sembollerini öğrenince, bunların önceden bir zamanlar eski olan bilginin eksik kalıntıları oldukları gerçeğine rağmen, bunları yok etmek için her şeyi yaptılar.

Rigden: Archonlar uyumuyorlar, eyleme geçiyorlar. Tüm insanların arasında, onlar işaretlerin ne olduğunu ve daha da çok, çalışan aktif bir işaretin ne olduğunu anlıyorlar.

Anastasia: En üzücü şey, bilginin tam yıkımı ile ilgili olduğu kadar bu izole bir durum değil. 20 nci yüzyılın başlangıcında, Avrupalı bir antropolog Güney Afrika'ya yolculuk yaptı. Drakensberg Dağlarının kuşağında iken (Bushmen'in kaya yazıtlarını bıraktıkları aynı dağlar), Basotho insanların köyüne rastladı. Sazdan çatılı koni biçimli kerpiç evlerin tüm duvarlarının, ev sahiplerinin özenle baktığı farklı renkli bir motif ile boyanmasına şaşırıldı. Bunun o ulusun yazı sistemi olduğu görünüyor, ki bunda motifin her işareti ve sembolik ayrıntıları bir şey anlamına geliyor. Etnograf keşfini dilbilimcilerin dikkatini çekmek için özel dergilerden birinde yayınladı. Ama karşılık olarak, dedikleri gibi sessizlik vardı. Ve yıllar sonra bazı uzmanlar bu mesajı tesadüfen keşfettikleri ve bir bilim insanları grubu bu olağandışı yazı sistemini keşfetmek için o bölgeye gittikleri zaman, "birilerinin" Basotho insanların bilincinin bu motifli dilini imha etmek için bazı ciddi çalışmalar yapmış oldukları ortaya çıktı!

Rigden (ironik bir şekilde gülümseyerek): Neden "birileri"? Etnografin yayınından hemen sonra, diğer "uzmanlar" kısa sürede Drakensberg Dağları bölgesine ulaştılar. Sonuçta, o zamanlar sırasında Basotho ulusu İngiliz himayesinde idi.

"Hürmasonlar" tarafından manipüle edilen İngiliz yetkililer bu durumdan önce bu ulusun işlerine fazla müdahale etmemişti. Afrika ulusu üzerinde zorladıkları "koruyuculuk" daha çok elmas madenler ile ilgili idi - o yerlerden çok uzakta olmayan keşfedilmiş olan elmaslar içeren kimberlit borular. Ama bu insanların işaret ve motifli alfabeleri ile ilgili bilgi ortaya çıkar çıkmaz, "hürmasonlar" buna zamanında Güney Afrika'nın aynı yerlerinde elmasların varlığına göre çok daha hızlı tepki verdiler.

Böylece Katolik misyonerler olarak gelen bu "uzmanlar", bu insanlar için acilen Latinceye dayanan yeni bir yazı sistemi (sisuto) yarattılar, okullar açtılar ve bu alfabeyi ve İngilizce dilini öğretmeye başladılar, yeni nesli kendi atalarının dillerinden ve yazılarından zorla ayırdılar. Dilbilim alimleri oraya gelinceye kadar insanların kafalarını o kadar çok doldurdular ki, 70 yaşındaki insanların bile kendi babalarının yazısını artık hatırlamadığı ortaya çıktı, çünkü onlara sadece İngilizce ve sisuto öğretilmişti. Sonuç olarak, yerel insanlar şimdi gerçek anlamını anlamadan atalarının modelini kör şekilde kopyalıyor, bunu uyarlıyor ve basitleştiriyor, "yerel insanların eşsiz kültürü" ile yabancı turistleri çekmeye dayanan ilave gelir için sık sık evleri boyuyorlar. Ve yoksun bırakıldıkları manevi bilginin temelini ve neden bugün kendilerinin ve yöneticilerinin yabancılar tarafından ülkede işsizlik, açlık, ayaklanmalar ve siyasi karışıklık çıkararak hala böyle kolayca kontrol edildiklerini bile anlamıyorlar.

Anastasia: Bunu kim düşünebilirdi? Archonların sözcülerinin neden insanlara işaretlerin ilkel bir dil olduğunu ve onlarda değerli hiç bir şey olmadığını, bunun yalnızca folklor olduğunu anlatmalarının nedeni açık.. Ne kadar çok insan bunları günlük anlamıyla yorumlarsa, Arkonlar için o kadar iyidir, böylece kimse öze ulaşamaz. Ve Archonların kendileri manevi bilgiyi yok etmek ve insanların hafızasından işaretler ve semboller yaratmayı geri çekmek için bu tür projelerde hiçbir masraftan kaçınmazlar ...

Rigden: Archonlar ile her şey açık. Ama üzücü olan şey insanların kendilerinin, büyük çoğunluğun Archonların bunun gibi şeyler yapmasına izin vermeleridir!

Anastasia: Paskalya adası hakkında bir kaç söz daha. Yerel insanlar, üzerine taş heykellerden bazılarının yerleştirildiği tören platformlarının ("ahu") görünür ve görünmez (ötesi) dünyalar arasında bağlantı olarak hizmet ettikleri ve taş heykellerin ("moai") atalarının doğaüstü güçlerini içerdiği efsanelerini korudular. İnançlarına göre taş heykeller sözümona doğal olguları kontrol edebiliyor ve bu nedenle, ulusu geliştiren uygun sonucu getirebiliyor...

Rigden: Orada doğaüstü hiç bir şey yok. Bu sadece bir zamanlar, belirli işaretlerin nasıl ve hangi amaçla aktive edilmesi gerektiğini bilen insanların orada yaşıyor olmasıdır. Onların soyundan gelenler onlara verilen bilgiyi kaybetmemiş olsalardı, o zaman şu anda adada yaşayan insanlar kendilerini ve diğer dünyalar ile temel bağlantıyı daha iyi anarlardı. Genellikle kronolojik tarih için, bilgi sahibi insanlar çoğu zaman kendilerini özel sembolik anlamı olan ilgili dövmeler ile süslerken, bilgiyi ve efsaneleri sonraki nesillere aktarma yolu olarak, işaretleri taş heykellere uyguladılar. Bilgisiz insanlar için, bunlar kesinlikle hiç bir anlamı olmayan, ama kendi fikirlerine göre "muhtemelen özel bir şeyler bilenlere" karşı saygı ve korku uyandıran çizimler idi. Daha sonra, elbette, alelade taklit gerçekleşti.

Anastasia: Evet, ama Paskalya Adasında bulunan taş kafalarda ve platformlarda işaretler yok.

Rigden: Ve bu kafaların devamı olmadığını kim söyledi? O yerlerde bunları daha derin kazalım ve belki o zaman gözlerinden neyin saklı olduğunu bulurlar. Ama konu bu değil. İnsanlar işaretlerde ve sembollerde ilginç bir şeyler keşfetse bile, bununla ne yapacaklar? Maddi düşünce hakim olduğu ve Bilgi yoksunluğu olduğu zaman, en iyi ihtimalle adaya daha fazla turist çekmek ve para kazanmak için medyada daha çok heyecan yaratacaklar. İşte bu. Manevi arayıcı için Bilgi sadece kendini mükemmelleştirmek ve başka insanlara manevi yardım sağlamak için kullanıldığı zaman değerlidir.

Anastasia: Bu tartışılmaz. Sözlerin bu toplantıya getirdiğim Harappan uygarlığının arkeolojik kazılarında elde edilen verileri doğrulamak için daha iyi bir zamanda gelemezdi. Aradığımız şeyi bulduk - işaretler ve semboller ve eşsiz el yapımı eşyalar, ama modern insanlar tarafından yapılan bunların yorumları arzulanan çok şey bırakıyor. Arkeolojik bulguların fotoğraflarının çizimlerini yaptım, buna Mohenjo-daro'dan bazı el yapımı eşyalar dahil (Günümüz Pakistan'ında İndüs Vadisinde bulunan Harappan uygarlığının bir zamanlar en büyük şehrinin ismi). Örneğin, burada bize sözünü ettiğin sabuntaşı mühür var. Bir adam bir platformda lotus pozisyonunda oturuyor. Bu resmi ilk gördüğüm zaman, elbette beş bin yıl önce insanların şu anda bizim yaptığımız aynı manevi uygulamaları yaptıkları gerçeği ile çarpıldım!

Ama bu mühürün, aynı zamanda diğer bulguların müze tanımı, bir kez daha beni üzüntüyle gülümsetti. Çünkü, esasında, bu tanım onu biraraya getiren insanların dünya görüşünü yansıtıyor. Ama muhtemelen, bu alimlerin yerinde, bu manevi uygulamanın varlığını bilmemiş olsaydım, o zaman ben kendim açıkça aynı şekilde akıl yürütürdüm. Arkeologların bu imgeyi tanımlamaları aşağıdaki şekildedir: üç yüzü olan çıplak bir erkek ilah yoga pozisyonunda bir tahta oturuyor; kollarında bilezikler var; kafasında, karmaşık bir başlık var, bunun üzerinde "incir ağacının dalına" benzeyen bir şey var. Çeşitli varsayımlar dile getiriliyor, buna mühürde tasvir edilen bu adamın kafasının üzerinde böyle "bitkiler" olduğu için, o zaman muhtemelen bu "üç yüzlü ilahın" doğa üzerindeki gücünü sembolize ettiği de dahildir.

*Şekil 51. Bir işaret üzerine manevi uygulama yapan bir insanın
mühür imgesi
(Harappan uygarlığı; MÖ 3ncü-2nci bin yıl;
Indus Vadisi, Güney Asya).*

Rigden: Bu mührü yapan insanın, uzak gelecekte "bilgili adamlar" tarafından yapılan böyle bir yorumu duysaydı, onların bunu keşfettikleri zaman şaşırarak kadar şaşıracağını sanıyorum. "En iyilerin iyisi", ileri düşünceli insanlar, "eğitilmiş alimler" bunun gibi bir mantık yürüttükleri için, uzak gelecekte manevi gelişimde uygarlık nasıl düşük? Hayatının ana amacı olan insan varlığının manevi özgürlüğüne yardımcı olan şey nasıl unutulabilir? Bu nedenle, kadim üstat için, modern insanlar tarafından yapılan böyle bir yorum şaşırtıcı olmaktan daha azı olmazdı.

Ve mühür söz konusu olduğunda, bu işaretler, manevi özgürleşmeye yol açan bazı temel meditatif teknikleri ve manevi uygulamaları belirten işaretlerin ve sembollerin kadim gizli yazısında bilgili olan insan için açık bir kitaba benzer. Burada, insanın lotus pozisyonunda oturduğu açıkça görülmektedir. Bu çıplak erkek bir ilah değil. Bu, bir meditasyonun başlangıcının gösterimidir: alt çakranın aktivasyonu (enerji patlaması ve bunun enerji meridyenlerinde hareketi)... "Toynakların üzerindeki taht" basitçe insanın, kendi Hayvan doğasından manevi olarak daha yüksek olduğunu belirtir (toynaklar hayvanı temsil eder). Bunun yanısıra, bazı durumlarda, bu tür koşullu grafiksel tasarım (üzerinde meditatörün oturduğu küçük bir tepe), bu manevi uygulama birlikte yapıldığı zaman, grup Liderini belirtiyor olabilir. Dört yüz (üç görünür maske ve bir adet görünmez olan), Dört Veçhenin bütünlüğünün görünmez dünyayı algılamak için kullanıldığı bu manevi uygulamanın seviyesini işaret eder. Yeri gelmişken, kadim zamanlarda, örneğin, kadim Hint uygarlığında tanrıların mitolojisi ve imgeleri ile kanıtlanmış olduğu gibi, onlar neredeyse her zaman dört yüzü (dördüncüsü görünmez taraf) ima ederek üç yüzlü olmayı tasvir ettiler. Başının üzerindeki işaret "incir ağacının dalı" olmaktan çok uzaktır. Bu, "bin taç yapraklı lotus" çakrasından enerjinin dökülmesini, ayrıca bu meditasyon sırasında çalışan işaretin aktivasyonunu gösterir.

Anastasia: Evet, hatta burada işaretin kendisi, işareti aktive etme gücüne sahip olan bu insanın manevi seviyesini anlatır.

Rigden: Kesinlikle, bu basit bir işaret değildir. Üstteki yazıt, bu manevi uygulamayı ve bunun amacını bilen insan için bir referanstır.

Anastasia: Gerçekte, bu manevi uygulamayı tanımlayan tüm işaretler burada mevcut: belirli vurgular ile, dört Veçhenin sembolü olarak çapraz haç, bilincin

değişmiş haline dalma anlamına gelen balık işareti; enerjilerin hareketini belirten dalga işareti; Allat güçlerinin işareti kayıt için biçimlendiriliyor. Esasen, kadim kaya yazıtlarındaki gibi aynıları. Burada, insanlar en sonunda bu işaretleri kendi maddi anlayışlarında süsleseler bile, imgenin kendisi yeni nesillerin bilgili insanları için temel manevi bilgiyi muhafaza ediyor.

Rigden: Oldukça doğru.

Anastasia: Biliyorsun, Harappan uygarlığı hakkında bilgi aradığım zaman, ayrıca beklenmedik şekilde bir çok başka ilginç gerçekleri keşfettim. Örneğin, zaten sözünü ettiğin steatit (sabuntaşı) mühürü alalım. Bu arada, okuyucuların da, zamanında benim gibi, kadim zamanlarda mühürlerin neden çoğu zaman steatitten yapıldığını bilmek ile ilgilenenlerini sanıyorum. Sonuçta, bu malzeme bu kayadan yapılmış "Yontma Taş Devri Venüsleri"nin dişil ritüel heykelciklerinin arkeologlar tarafından keşfi ile kanıtlandığı gibi, Yontma Taş Devri kadar erken çağlarda kullanılıyordu.

Rigden: Bu malzeme aslında farklı zamanlarda insanlar arasında yaygındı. Kadim Hindistan'da ve kadim Mısır'da sihirli heykelcikler için kullanılan tam olarak steatittir. Efsanelerde kutsal özellikler ile donanmış bir kaya olarak tanımlanıyordu. Urallarda, Asya'da ve Amerikalarda kullanılıyordu. Kadim zamanlarda, ayrıca "ateş taşı" deniyordu, çünkü alevleri fethediyordu ve hatta ateşli gökkubeyi kendi içsel formunu takip etmesi için zorluyordu." İçinde kutsal felsefe görülüyordu. Ve elbette, bu taş "boş" değildi. Steatit gerçekten eşsiz özelliklere sahiptir. Kolayca işlenmesinin yanısıra (talk pudrası, magnezyum karbonat ve klorit içerir), yüksek dayanıklılığa, yüksek ısı kapasitesine ve ısısal iletkenliğe ve kimyasal ve akustik etkilere dirence sahiptir (ses ile rezonansa girmez ve sesi iletmez). Genel olarak, bugün dedikleri gibi, sabuntaşı (şimdi jeologlar tarafından isimlendirildiği şekliyle) iyi yalıtım özelliklerine sahiptir ve pozitif enerji kaynağı olarak hizmet eder. Isıtılmış durumda, insanın kendisinin ısısal rasyasyonunun frekansına karşılık gelen ve 8-9 mikron miktarında ısı dalgaları yayar. Ayrıca insan sağlığına olumlu etkisi olan bir sayıda özelliklere sahiptir. Bu kadim zamanlarda bile biliniyordu, bu nedenle hem günlük yaşamda hem de büyüde sık sık kullanılıyordu. Bunun yanısıra, bu kayanın böyle eşsiz özellikleri sayesinde, steatit mühürlerinin yanması imkansızdır; bunlar yeterince kuvvetlidir ve binlerce yıl dayanır, ki bu tür bilginin aktarılması için kullanılmasının nedeni budur...

Anastasia: Ve işte Mohenjo-Daro'da keşfedilen steatit damganın bir imgesinin kopyası. Bir keresinde bunu bize anlatmıştın. "Ateşli Lotus" grup meditasyonu hakkında bilgi aslında burada yansıtılıyor. Baskıya bakarsak, meditasyonda

öncülük yapan insan manevi dünya ile bağlantıya sahip olan bir kadındır. AllatRa işareti onun başının üzerinde konumlanmıştır.

*Şekil 52. Grup meditasyonunun mühür baskı imgesi
(Harappan uygarlığı; MÖ 3ncü-2nci binyıl;
Indus Vadisi, Güney Asya).*

Bu mühür bilimsel kitaplarda, bir ilahın kutsal "incir ağacı"nda ayakta durarak konumlandığı yedi figürün kurban etme töreni alayı olarak tanımlanmasına rağmen. Manevi bilginin temelleri, ayrıca kutsal semboller ve işaretler insan toplumunda kaybolduğu zaman, yukarıda sözü edilen herhangi bir şeyi maddi dünya görüşü perspektifinden anlamamanın zor olduğu açıktır. Çoğu insan için, şimdi bile bu resim şu andaki dünya algılarının ötesine geçmez.

Rigden: Herkes yaşam sırasında kendi kişisel deneyim yüklerini taşır. Onun içeriğine göre, insan dünyayı yargılar, ama gerçekte onun yargısı kendisi hakkındadır. Maddi dünya görüşü insana hareket izni vermez, Ruhu daha fazla köleleştirir, yükü daha da ağırlaştırır ve insanı, bir suçlu gibi, bilincindeki bu külfetli zincirleri sürüklemeye zorlar. Manevi görüş açısı Ruha kanatlar verir, mükemmelleştirir ve yalnızca manevi dünyanın değerlerinden kişisel yük oluşturmaya yardımcı olur, ki bu bedenin fiziksel ölümünden sonra kaybolmaz.

Anastasia: İnsanın kişisel manevi deneyime ve Bilgiye sahip olmasının ve manevi gelişimine tam sorumluluk ile davranmasının ne kadar önemli olduğuna tekrar ikna oluyorum. Sonuç olarak, hayat çok hızlı geçiyor. Harappan uygarlığında, kültürlerinin kalıntılarına bakarsak, insanlar bunu şüphesiz biliyorlardı. Burada bir keresinde dört Veçhe üzerine meditasyonun sembolik anahtarı olarak bahsettiğin mühür baskının resmi var. Yine, bu lotus pozisyonunda oturan üç - yüzlü bir insanı gösteriyor. Meditatörün başının üzerinde, "bin taç yapraklı lotus" çakrasının bölgesinde, lotus çiçeğinin sembolik bir tasviri (kadim Mısırlılar çiçeği aynı şekilde çiziyordu) ve Allat, "AllatRa" işaretlerinin şematik bir gösterimi var.

*Şekil 53. Dört veçhe üzerine meditasyon imgesi olan mühür
(Harappan uygarlığı; MÖ 3ncü-2nci binyıl;
Indus Vadisi, Güney Asya).*

Ve onun yanında, semboller ve işaretler şeklinde bir yazıt var. Ve orta imgesinin yanlarında *dört* canavar var.

Bunun yanısıra, bunlar bir fil, bir kaplan, bir bufalo ve tek boynuzlu gergedandır! Fil yana doğru yürürken gösteriliyor: bu Arka Veçhenin, insanın yavaş ve kuvvetli geçmişinin sembolüdür. Saldıran kaplan saldırgan Sağ Veçheyi sembolize ediyor. Uluyan bufalo Sol Veçhenin sembolüdür, eğer bufalonun doğüstü gücü ve eril prensibi sembolize ettiği kadim Hindistan ve Güneydoğu Asya'nın sembolizmini düşünürsek. Ve tek boynuzlu gergedan, İndus'un kadim insanların mitolojisine göre, kuvvetin, içgörünün, mutluluğun

ve kaplanın bile korktuğu korkusuz yaratığın sembolüdür. Yani, Ön Veçhenin karakteristikleri ile donanmıştır. Ve burada tek boynuzun sembolizminin tasvir edilmesi tesadüf değildir.

Bu arada, biliyorsunuz, Harappan uygarlığının mühürlerinin kutsal (spiritüel) sembollerin yanında tasvir edilen tek boynuzu olan (bilim insanları buna tek boynuzlu at diyor) kutsal mitsel bir yaratığın ortak temasına sahip olmasını keşfetmek beni şaşırttı. Bana göre, bu yaratık hakkında bize daha önce anlatmış oldukların gözönüne alındığında, bu çok ilgi uyandıran bir keşif idi.

Rigden: Tek boynuzlu at kadim zamanlardan bu yana, manevi olarak saf insanın Ruhu ile birleşmesine ve yeniden doğuşların çemberinden kaçmasına yardımcı olan Ön Özün sembollerinden biri oldu. Tek bir yönde büyük amacı kişileştirdi - manevi yönde; ve manevi gelişimi sırasında insan için tipik olan vasıflar ile donatılmasının nedeni budur: saflık, onur, bilgelik, kuvvet, cesaret ve iyi eylemlerin gerçekleştirilmesi; bu ayrıca Allat'ın güçleri ile ilişkili idi - dişil prensibin ilahi saflığı (Bakire ve tek boynuzlu at hakkında söylenceler).

Şekil 54. Proto-Hint uygarlığının mühründe tek boynuzlu atlar şeklinde sembol

(Harappan uygarlığı; MÖ 3ncü-2nci binyıl; Indus Vadisi, Güney Asya). Ortada çember olan mühürdeki iki tek boynuzlu at (sarmal (spiral) yapıyı belirten boyun ve boynuzlar gösteriliyor) çember olan Allat'ın geleneksel sembolik işaretini oluşturuyor ("AllatRa" sembolü); onun üzerinde, eşkenar dörtgen yapısı ve yedi büyük yaprak (insan varlığının manevi dönüşümünü ve 7nci

boyuta çıkışını belirtiyor) ayrıca eşkenar dörtgenin yanlarında iki küçük yaprak var. Mühürün alt sağ köşesinde içinde bir küre olan eşkenar dörtgen yapısı var, ayrıca yaşamı sırasında manevi özgürlüğü elde eden ve 7 nci boyuta kaçan insanı işaret ediyor (eşkenar dörtgenin köşelerindeki 4 çember onun dört Veçhesinin onun tarafından tam olarak kontrol edildiğini belirtiyor; içsel çember altı-boyutlu bir dünyanın sembolü olarak tasvir ediliyor; bu sembol içsel bilmiş vasıtası ile insan tarafından tüm altı dünyanın bilinmesini belirtiyor).

Eğer sembollerin tarihini izlersek, örneğin Sümerlerin tek boynuzlu at sembolünün imgesini bir çember (Ruh) ile ilişkili bir sembol şeklinde yerleştirdiklerini görürüz, ki bu araştırmacılar tarafından "ay sembolü" olarak, ayrıca manevi saflık anlamında tanrıçaların özelliği olarak yorumlanıyor. Asurlular tek boynuzlu atı Hayat Ağacına yakın çubuk - rölyeferde tasvir ettiler ve Mısırlılar onun imgesine en ahlaki vasıfları koydular. Persler, kendi kutsal bilgilerine göre, tek boynuzlu atı mükemmellik olarak, hayvanlar arasında (orijinal olarak dört hayvan) "saf dünyanın" temsilcisi olarak ve onun boynuzunu Ahriman'ı mağlup edebilen tek kuvvet olarak düşünüyorlardı. Tek boynuzlu atın Indrik-Canavarı (İndra) olaral değinildiği Güvercin Kitabı (13 ncü yüzyılda dini rahipler tarafından yasaklanan kitap) adı verilen manevi şarkıların kadim Rus kolleksiyonunda kaydedilen Eski Slav efsanelerini ve destansı hikayelerini ele alalım. O aşağıdaki satırlara sahiptir:

“Indrik-Canavarımız, tüm canavarların kralıdır,
Ve o, canavar zindanlara girer,
Beyaz taştan tüm dağları geçer,
Ve tüm dereleri ve ırmakları temizler.
Bu canavar sevinçle sıçradığı zaman,
Tüm Evren coşar.
Tüm diğer canavarlar bu tek canavara boyun eğer.
Ve asla hiç kimseyi incitmez.”

Anastasia: Evet, kadim insanların kozmoloji, sosyoloji konuları ve manevi bilgiyi de kapsayan dünya görüşünü tanımlayan bu destansı şiirlere rastladım. Ama, bunların manevi özünü anlamaya ve buğdayı samandan ayırmayı öğrenmeye başladıktan sonra bunlarla ilgilendim. Örneğin, İndra'nın Kutsal Dağda yaşadığı söylenir; Mavi Denizden yer ve içer, göklerdeki güneşe benzer zindanlarda boynuz gibi yürür. Kutsal Dağın başka boyuta kaçışın sembolü olduğunu, suyun manevi dünya anlamına geldiğini ve İndra'nın "zindanda yürüdüğü" spiral-benzeri boynuzun tünelin çoğu zaman bir spirale büküldüğü "tünel açma" vasıtasıyla astral seyahatleri simgelediğini düşününce; o zaman kitabın oldukça büyüleyici olduğu ortaya çıkıyor!

Rigden: Slav insanların atalarının bir zamanlar sahip olduğu bu destansı şarkıların orijinal versiyonunu görseydin, Gerçeğin basitliğine ve bu tür sembollerde içerilen manevi Bilgiye şaşırırdın. Ama, maalesef, bu hikayelerin çok azı modern insanlara ulaşan versiyonda kaldı. Ve bunun nedeni sadece Bilginin aktarımının yüzyılları boyunca birikmiş olan çarpıtmalar değildir. Maalesef, bu destansı hikayeler, Hıristiyanlık yayılmaya başladığında önemli ölçüde değiştirildi ve "pagan", aslen Slav inançları yok edilmeye başladı; bazı durumlarda, bilginin yerini başka şey alırken, diğerleri değiştirildi; Eski Slav kayıtları olan bazı huş ağacı kabuğu el yazmaları tamamen yakıldı. Bu, Hıristiyan dininin ideolojisi üzerine vurgu ile önemli değiştirmelerin gerçekleştiği zamandır.

Örneğin, önceden, İndra'nın sıfatlarından biri "phar" idi, ki bu Eski Rusçada "safkan at, engelli koşu atı" anlamına geliyor. Hıristiyan dininin papazları bundan yararlandılar ve onların efsanelerindeki tek boynuzlu at Rus destanlarındaki Kutsal Dağda değil, Hıristiyan geleneğinde Mesih'in Dönüşüm yeri olduğunu düşünülen Filistin'deki Kutsal Tabor Dağında yaşamaya başladı. Ama "phar" sıfatının kendisi hakkında söylemek istediğim şey. Kadim Slavlar sözcüğü İndra (tek boynuzlu at) ile ilişkili olarak "damızlık at" anlamında kullanıyorlardı ve bu ayrıca Bilginin insan yorumudur. Orijinal efsaneye göre (bir zamanlar sadece Slav insanların atalarının yerleşik olduğu topraklarda bilinmiyordu, aynı zamanda Kadim Hindistan ve Kadim İran'da da (Zagros Dağları) biliniyordu) sembolik olarak tek boynuzlu at ile temsil edilen Ön Veçhe Farno ile veya modern terimler ile söylersek Kase ile bağlantılı idi. Farno (Doğu'da farn) parıldayan prensip, gücü, kontrolü ve kudreti çoğaltan ilahi ateş olarak tanımlanıyordu. Farno'nun İnsan ruhunun ebedi hayata götüren köprüyü geçmesine yardım ettiğinden söz ediliyordu. Ve şimdi tüm bunları önceden sahip olduğun bilgi ile bir araya getir.

Anastasia: Bana göre, bu bilgi, seninle her toplantıda olduğu gibi, başka bir keşif! Şimdi, her şeyden önce, kadim Rus kulübelerine ve mabetlerine neden büyük bir güneş sembolü (daire) olan iki tahta at kafası koydukları açık. Bu arada, bu gelenek sadece Rusya'da değil, ama aynı zamanda Baltık ve Avrupa'nın kadim insanları arasında yaygın idi. Bunun biçimlendirilmiş **AllatRa** işareti olduğunu gerçeğinin yanısıra, ayrıca tek boynuzlu at ve Farno hakkındaki kadim kutsal efsaneyi yorumlamanın yollarından biri olduğu ortaya çıkıyor. İkinci olarak, eğer efsane ortak bir Hint-Avrupa köküne sahip ise, o zaman onun yankıları (ve sonuç olarak, Bilginin kalıntıları) sadece kadim Rus destanında değil, ama ayrıca kadim İran ve kadim Hindistan'ın edebi anıtları arasında da aranmalıdır.

Örneğin, kadim Hindistan'ı alalım. Orada en popüler Vedik karakter kesinlikle tanrı Indra idi. Kadim Hintçeden tercüme edilince, "İndra" sözcüğünün kökü manevi Gücün göstergesi anlamına gelir. İlginçtir ki, bir çok forma sahip olma yeteneğinin bu tanrının doğasında olduğundan ve bir at kılına dönüşebildiğinden söz edilir. Indra'nın kendisi söylencelerde yağmur (su) ile bağlantılı olan, nehirleri ve akarsuları salıveren ve kanalların içinden geçen (aynen Slav tek boynuzlu at İndrik gibi) Cennetin Tanrısı olarak ortaya çıkar. O "gücün oğludur", "soma içendir", dostanedir ve her zaman yardıma gelmeye hazırdır. Ve en önemlisi, efsaneye göre, ejderha Vritra (kaosun iblisi) ile tek başına savaştı ve onu zapt eden Indra'dır ve onun zaferi dinamik prensibin (Allat'ın güçleri) durgun kaos (Hayvan zihni) üzerinde zaferine eşittir ve "geniş alanların" Vedik dünyasının yapılandırılmasına yol açar. Bu savaş efsanesinin merkezi konusudur. Eğer kadim Hintçe "Vritra"nın (Vritra) tam olarak "blok" veya "bariyer" olarak tercüme edildiğini ve Indra'nın manevi gücü temsil ettiğini göz önüne alırsak, o zaman, esasen, tüm bunlar Hayvan doğasını yenmek, insanın kendisi üzerinde manevi zaferi, özgürleşmesi anlamına gelir.

Rigden: Bunun yanısıra, Indra'nın *dört ana yönden* birinin Koruyucusu olduğuna inanılır. Ayrıca dünyanın yapısı hakkında bilgi ile ilişkili bir referans vardır. Özel olarak, Indra'nın Svarga'ya (cennet) hükmettiği; Hinduların inançlarına göre, bu Meru Dağının tepesinde yerleşik bir cennettir. Ve şimdi Slav ve Rus mitolojisinde ayrıca tanrı Svarog olduğunu hatırlar - Cennetin tanrısı, cennetsel ateş, Dazhbog ve Svarozich'in babası. Hypatian Kodekse dahil olan 12 nci yüzyıl *Geçmiş Yılların Hikayesinin* başlangıcının tüm Rus kronolojik olarak yazılmış tarihinde, bundan bahseden aşağıdaki sözler korunmuştur: "...сего ради прозваша и богъ Сварогъ... и по семь царствова сынъ его именемъ Солнце, его же наричють Дажьбогъ... Солнце царь, сынъ Свароговъ, еже есть Дажьбогъ..." ("... Bu sebeple, ona tanrı Svarog deniyordu... ve onun oğlu Güneş adıyla yedi krallığa hükmetti. Onun adı Dazhbog idi... Güneş'in kralı, Svarog'un oğlu, O Dazhbog'dur..." - *Kilise Slavcası dilinden yaklaşık tercüme, çevirenin notu.*)

Anastasia: Bu doğru, hepsi tek ve aynı köke sahip! Sonuç olarak, mecazi olsa bile, yedi boyuttan ve insanın kendi üzerinde manevi çalışmasından söz ediyor. Örneğin, cennetin bedenlenmesi olan Svarog, destanlara göre, "fırtına bulutlarının karanlığında cennetsel ateşin (şimşek) alevini tutuşturdu." Ve sonra, "yıldırımlar ile yağmur bulutlarını parçaladı, karanlığın iblisleri tarafından söndürülen güneşin lambasını yaktı." Eğer burada Svarog'un Ön Veçhe olarak davrandığı gerçeğini hesaba katarsak, yağmur bulutları Hayvan doğasından gelen düşünceler ve lamba alt-şahsiyetlerin "karanlığı tarafından söndürülen" Ruhtur, o zaman eski Rus mitolojisi oldukça ilginç görünür.

Rigden: Öyle düşünmeliyim... Yeri gelmişken, dünyanın orijiniyi açıklayan *Güvercin Kitabı* ayrıca Alatyır-taşından söz eder. Efsaneye göre, onun üzerinde Svarog'un, cennetin tanrısının yasalarından "söz eden" kazılmış işaretlere sahip olduğuna inanılır. Eski Rus efsanelerine göre, Alatyır-taşının altından canlı su kaynakları başlar ve besin ve şifa (yaratılış) taşır, bu taşın altında sonu olmayan güç saklıdır ve Alatyır-taşının üzerinde her zaman dünyayı gece uykusundan uyandıran o adil bakire Dawn (Şafak) oturur. Şimdi tüm bunları **AllatRa** işareti, ilahi yaratıcı dışıl prensip Allat ve onun hem Evrenin gelişim süreçlerinde ve hem de Şahsiyetin manevi uyanışında ve Ruh ile birleşmesinde önemli rolü hakkında bilgi ile bir araya getir. Bu arada, eski zamanlardan manevi hikayelerinde, Allatyr Slav ataların Tanrıdan yayılan Allat gücü dedikleri, ayrıca bu gücü biriktiren ve onu manevi emek ile kendinde artıran insan dedikleri şeydir.

Anastasia: Evet, manevi bilgiye sahip olduğunuz zaman bir çok şey apaçık hale geliyor. Sadece kendinizi değil, aynı zamanda farklı kültürlerin tek manevi tohumunu anlamaya başlıyorsunuz. Semboller ve bilgi açısından çok zengin olan Harappan uygarlık mühürünün önceden sözü edilen imgesinde bile konunun sadece maddi tarafını gören araştırmacılar için üzgün hissediyorum. Bu arada, yanlarında insan varlığının dört Veçhesini belirten dört hayvan ve başının üzerinde bir işaret olan, lotus pozisyonunda oturan bu insanın imgesi bilimsel literatürde başının tepesinde çiçekler ve yanlarında hayvanlar olan üç yüzlü bir tanrının imgesi olarak sunuluyor. Ve kendi tanımlarına göre, araştırmacılar bunun büyükbaş hayvanların ve hayvanların koruyucu tanrısı olduğu sonucuna vardılar. Dünyayı "maddi görüş açısından", Hayvan zihninin İradesinin perspektifinden görmek bu anlama geliyor.

Rigden: Gözlemcinin hakimiyetini değiştirmek ve konunun kökünü görmek sadece bir istek gerektirir. Sembollerde ve işaretlerde kaydedilen bilgi her zaman var oldu, ama gizlilik perdesinin arkasındaki Gerçeğin farkına varabilen sadece manevi arayıcıdır.

Anastasia: Bu kopyanın başka bir ilginç imgesi var. Meditatörün yanlarında, o yerler için tipik olan vahşi hayvanlar tasvir ediliyor; yani, bunlar göze batan dört Veçheyi temsil eden o insanlara açık örneklerdir. Ve tipik toynaklar olan "taht"ın altında, yerel hayvanları - keçileri - görebiliyorsunuz. Kadim Hindistan'da, keçi doğurganlığın, canlılığın, besinin (et, yün ve süt) garantisinin sembolü idi. Kutsal Vedalar, bu hayvanın üzerine bazı Vedic tanrıların bindiğinden söz eder; örneğin, Agni - ateş tanrısı, kurbanlık şenlik ateşi ve aile ocağı. Ama tüm bunlar Harappan uygarlığı kültürünün varoluşundan çok daha sonra idi. Mühür üzerinde tasvir edilen manevi sembolizm ve ayrıca insanın oturduğu "toynaklı taht" altındaki keçilerin konumu göz önüne alındığında, tüm

bunlar meditatörün yerel dünyevi bağılıkların üzerinde olduğunu ve manevi ilgisinin maddi dünya ile ilgili kaygılarını aştığını sembolize ediyor.

Rigden: Oldukça doğru. Tüm bu hayvanlar manevi bilginin özelliklerini, meditasyonları ve üç boyutlu dünyadan farklı olan dünya görüşünü karakterize eden, o zamanın insanların düşüncesi için net olan, yalnızca ilişkilendirmelerdir. Bundan fazla bir şey değildir. Ama insanlar taklit etmeye eğilimlidir. İlksel Bilginin, deneyimin ve manevi uygulamaların yokluğunda veya sadece bunların yanlış anlayışlarından, manevi öğretilerden ilişkilendirmeleri maddi gerçeklik olarak algılamaya başlıyorlar. Bundan başka, maddi zihinlerinden, insanlar bu ilişkilendirici imgeleri "kutsal" yapmaya ve maddi dünyada bunlara ibadet etmeye başlıyorlar, bu şekilde aydınlanmaya ulaşacaklarını ve "cennetin inayetini" elde edeceklerini düşünüyorlar. Bu nedenle tarih, Bilginin çarpıtıldığı ve insan zihninin perspektifinden yorumlandığı olayları biliyor: manevi öğretisi "ilahi olanın parçası olmak için, içindeki canavarı öldürmek gereklidir"i işaret ettiği zaman, bilgisiz insanlar bu sözleri harfi harfine aldılar. Sonuç olarak, insanlığın tarihinde hayvanların ve insanların kanlı kurban edilmeleri meydana geldi, sadece dini politikaları kontrol edenler veya bu veya o insanların inançlarının oluşumunu etkileyenler tarafından geçmişte kalan Bilginin hatırlatıcısının yorumlarını hatalı olarak veya kasten çarpıtımlar nedeniyle. Bugün, kurban etmeleri ile birlikte dinler teknolojik uygarlığın insanların gözünde bir şekilde ilkel görünüyor. Bir bütün olarak insan toplumunun mevcudiyeti ve hayatta kalması onların siyasi çoğunluğuna ve çeşitli tanrılara gösterilen ibadete bağlı olmadığı için. Şimdi, yaşayan insanların çoğunluğunun maddi "tanrısı" paradır, eskiden ailede şamar oğlanı olduğu gibi. Ama biraz zaman geçer ve maddi öncelikler tekrar değişir, bundan dolayı maddi olmayı bırakmalarına rağmen... Kayıp manevi Gerçeği yenilemek için bugün kullanmak zorunda kaldıkları türde ilişkilendirmelere bakın - bilgisayarın, ekipmanın vb işleyişi ile ilişkilendirmeleri gündeme getiren genel olarak anlaşılır bilimsel bilgi ile karşılaştırmalar. Eğer insanların çoğunluğu şimdi manevi yönde değişmezse, gelecekte, eğer bu insan toplumu için bir gelecek olursa, tüm bu bilgi de tam olarak insanlar tarafından manevi anlamın saptırılması ile görülecektir.

Anastasia: Teknolojik rahiplerin ne türde sloganlar kullanabileceğini hayal edebiliyorum: "Tanrılara en son seçici modifikasyonların nano moleküllerini kurban edin, tüm ay için günahlarınız affedilir. Süperbilgisayar dünyasının zihnine inanın, kurtarılırsınız!"

Rigden: Tüm bunlar, eğer bu kadar üzücü olmasa, komik olurdu. Buna gülebilirsiniz, ama insanlar bunu ciddi şekilde düşünmeliler. Manevi dünyanın doğru şekilde tanımlanması imkansızdır - o dünya maddi dünyadan tamamıyla

farklıdır. Ama manevi uygulamalar yaparak, benmerkezciliğinizi yenerek ve içinizdeki Ebedi dünyaya bir yol açarak, manevi dünya gerçekten hissedilebilir.

Anastasia: Bu gerçekten böyle. Söylediğin şeylerin özü, sadece kendini disipline etmeye, manevi olarak çalışmaya ve her gün pratik yapmaya başladıktan sonra daha iyi anlaşılabilir. Hayvan doğanızı fethetmek ve kendini manevi olarak özgürleştirmek Yontma Taş devrinden bu yana tüm manevi öğretilerin asıl amacı oldu. Başka bir şey, bilgi aktarmanın modern anlayışının tersine insanların bu bilgiyi nasıl kaydettikleridir. Yine, Harappan uygarlığında, örneğin, pişirilmiş toprakta başka bir ilginç baskı bulundu. Levhanın bir tarafı, başının üzerinde ilgili meditatif sembole sahip olan lotus pozisyonunda (Gözlemci) oturan bir insanı tasvir ediyor. Ve onun yanında, bir bufaloyu öldüren (kendi Hayvan doğasını yenen) bir insan var. Bufalonun üzerinde, kuyruğunda altı diken olan bir kertenkele var. Elbette, bilimsel kitaplar bunun avlanma, kurban vb.. olduğunu ileri sürüyor...

*Şekil 55. Hayvan doğası üzerinde zaferi sembolize eden imge
(Harappan Uygarlığı; MÖ 3ncü-2nci binyıl;
Indus Vadisi, Güney Asya).*

Rigden: Bu arada, kertenkele de bazı manevi bilgilerin kadim geleneksel sembolik gösterimidir. Aynen yılan gibi mistik bir yaratık olduğu düşünülüyordu, yine, sadece geçmişte bu amfibi hayvanın hayatı farklı manevi süreçler ile ilişkili olarak karşılaştırıldığı için. Örneğin, onun imgesi kadim geçmiş ile ve beynin kadim yapıları ile, ayrıca suyla (diğer dünya) bağlantı ile,) mevcudiyet veya dalma (Gözlemcinin ve onun bunda bilincin değişmiş haline girmesi) ve nüfuz etme (tünel açma, Arka Veçhenin sembolü) gerçeği ile ilişkilendiriliyordu. Kertenkele imgesi ayrıca bilgelik işaret, tehlike uyarısı ve değişimlerin sembolü olarak resmediliyordu.

Bu resim ile ilgili olarak, kertenkelenin kuyruğunda gösterilenler dikenler değil, ama yalnızca dağların sembolik gösterimidir. Bugünün toplumunda boyutlar,

dünyanın çokboyutluluğu ve bilincin değişmiş halleri hakkında konuşabiliyoruz. Ama uzak geçmişte, bu ilişkilendirici bilgi bir şekilde farklı olarak ifade ediliyordu. Bütün hayatlarını dağlar ile çevrelenmiş olarak geçiren insanlar için, kendini - mükemmelleştirmenin ve Hayvan doğalarını terketmenin (dünyevi arzular, ayrıca benmerkezcilik) zor yolu dağlara yükselmek (kendini yenmek) ve manevi uygulamalarda boyutları geçerek ilk dağı aşmak ile ve ondan sonra ikincisi aşmak vs ile karşılaştırılıyordu. Bir çok insan için dağ manevi yükselmenin, üstün dünyalar ile bağlantının sembolüdür, farklı dünyalar ile bağlantının (örneğin, yeryüzü ve gökyüzü, yeryüzü ve yeraltı) ve görelilik olarak başka dünyanın varlıklarının meskeni ile bağlantının ilişkili imgesidir. "Başka dünyaya" gitmek sadece kendini yenerek mümkün idi. Ama doğruyu söylemek gerekirse, bu tür ilişkilendirmeler nedeniyle, ruhsuz boş maddi taklit başladığı zaman, dağ kurban etme yeri olarak tasvir edilmeye başlandı, çünkü sözüm ona "tanrılara daha yakın yerleşik"tir.

Anastasia: Bu pişirilmiş toprak şeklinin diğer tarafındaki model de ilginç. İki "kaplan"ı (yan Veçheler) boğazından zapt eden gülümseyen bir kadını gösteriyor ve bir filin (yavaş, ayrılan, kuvvetli geçmişin sembolü - Arka Veçhe) duruyor. Saçı 12 küçük ışının sembolik imgesine benziyor. Ve başının üzerinde, çaprazlanmış yan Veçheler ile bir daire içinde çapraz haçın işareti var, yani, onların üzerinde tam kontrolün sembolü. Araştırmacılar imgeyi yorumlama konusunda kayıptalar, çünkü bu onların fikrine göre sadece, dışı bir ilahın başınının üzerindeki telli bir tekerleği" tasvir eden "İndus yazısı"dır.

Rigden: Ah, insanlığın manevi tarihinde daha fazla böyle "tekerlekler" olsaydı, ve teoride değil, ama pratikte, bu insanlık o zaman paha biçilmez olurdu!

Anastasia: Tarihi el yapımı eşyaları göz önüne alınca, yan Veçheler "boğazdan" çok sıkı şekilde tutulmuşlar ve sadece bir zamanlar Asya'da yaşamış olan Proto-Hint uygarlığının en iyi temsilcileri tarafından kontrol altında tutulmamışlar. Benzer semboller ayrıca kadim Mısırlıların (Afrika), Kadim Peru Yerlilerinin (Güney Amerika), İskitlerin ve Slavların (Avrupa) kutsal sembolizminde mevcuttur. Ve bu arada, daha sonra yan Veçhelerin bu kadim ilişkili sembolünün asa şeklinde karşılık gelen ayrı bir sembole açık bir dönüşümünü görebilirsiniz.

1

2

3

4

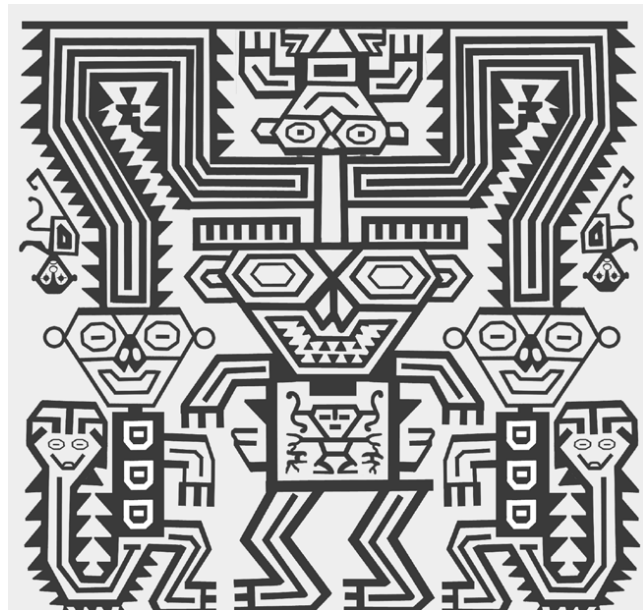
5

6

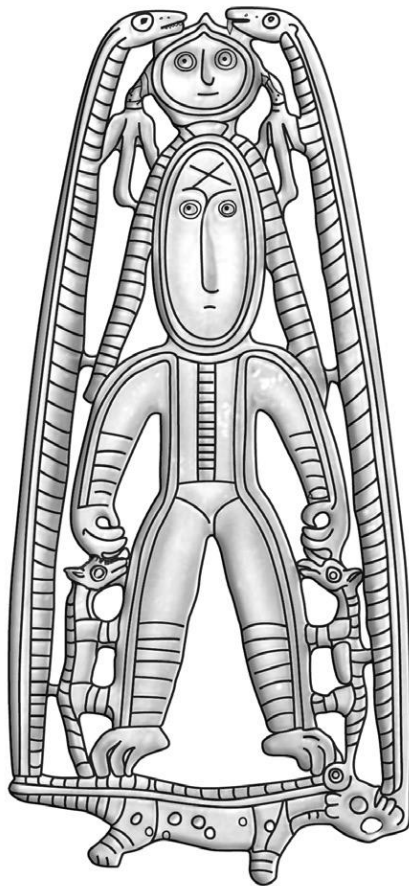
7

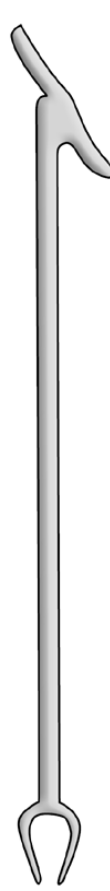
8

9

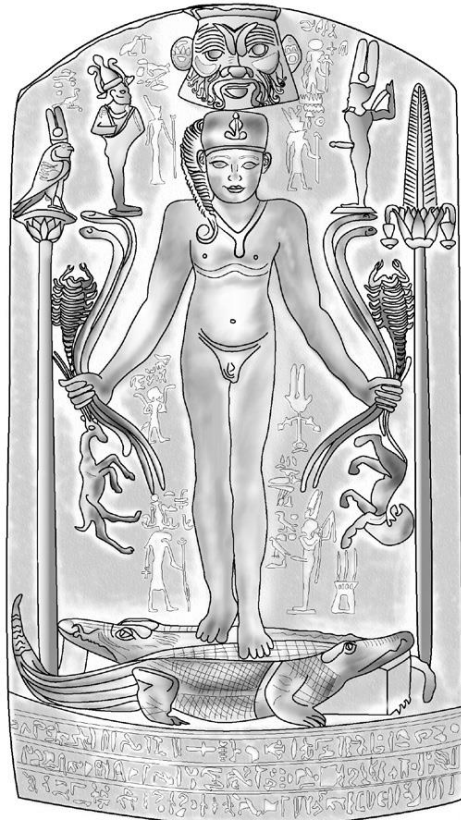
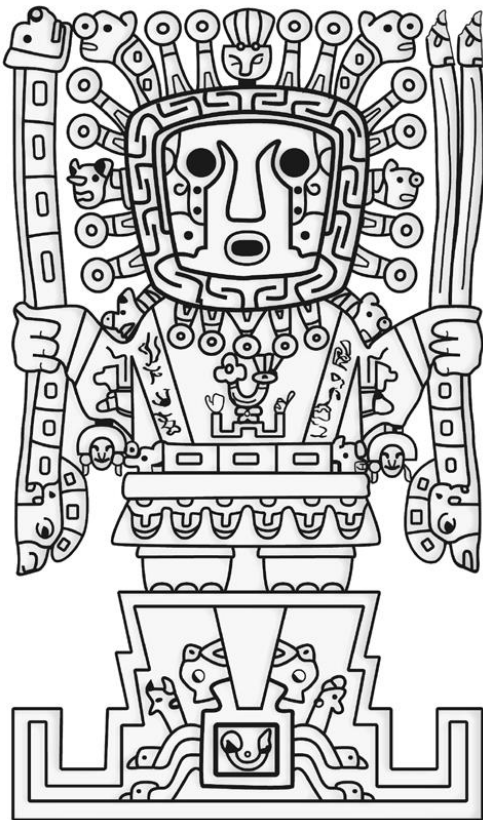
10

11

12

Şekil 56. Farklı insanlar arasında yan Veçhelerinin insan tarafından manevi kontrolünün sembolik gösterimi:

- 1) pişirilmiş toprak formunda bir imge: iki "kaplan"ı boğazından tutan gülümseyen bir kadının başının üzerinde kadim sembol (Harappan uygarlığı; MÖ 3ncü-2nci binyıl; İndus Vadisi, Güney Asya)
- 2) İskitlerin yedi tanrı panteonunun bir parçası olan İskit tanrıçası Agrimpassa'nın imgesi (MÖ 7nci-3ncü yüzyıllar; Kuzey Kara Deniz bölgesi);
- 3) iki mitsel toynaklı hayvanı tutan kadim Mısır "ankh" işareti (Sobek ve Haroeris Mısır tapınağında rölyef; MÖ 80 yılı; Kom Ombo şehri, Mısır);
- 4) İki başlı yılanın üzerinde duran küp-şekilli figür formunda Güney Amerika'nın insanların eski altın kolyesi;
- 5) kadim Slavların gökgürültüsü tanrısı, muzaffer ilahın işareti - Perun (Hıristiyanlıktan önce, MS 9ncü yüzyılda Kievan Rus panteonunda en üstün tanrı olduğu düşünülüyordu); efsaneye göre, Perun'un mitsel düşman üzerinde zaferinden sonra, sular serbest kaldı (söylencenin arkaik dönüşümlerinde, rakibi tarafından kaçırılmış olan tanrısal kadın (Mokosh) serbest kaldı ve cennetsel nem (yağmur) dolup taşı;
- 6) Saint Demetrius katedralinin güney cephesinde oyulmuş beyaz taş (Rus mimarisinin bir anıtı; katedral 1194-1197 yıllarında inşa edildi; Vladimir-Suzdal Müzesi-Rezervi; Vladimir, Rusya);
- 7) kaya resmi (MÖ yaklaşık 4ncü-3ncü binyıl; Beyaz Deniz sahili; Karelia Cumhuriyeti, Kuzey-Batı Rusya);
- 8) Yerli kültürü Paracas'ın elbise parçası (MÖ 5nci-3ncü yüzyıl; Kadim Peru; Güney Amerika);
- 9) dizgin süslemesinde İskit Tanrıçasının imgesi - altın binici kafa bandı (MÖ 4ncü yüzyıl; höyük Büyük Tsimbalka, Zaporozhye bölgesi, Ukrayna; Hermitage Müzesi Saint Petersburg, Rusya);
- 10) Tanrıça imgesi olan kanallı metal levha (7nci-8nci yüzyıllar; Chud Gölünde arkeolojik bir bulgu, Perm Bölgesi, Rusya; ismini Pushkin'den alan Cherdynsky Bölge Müzesi);
- 11) kadim Mısır kutsal kral asası eğri uçlu ve çatallı dibi olan bir asa şeklinde "idi" (bir hayvanın kafası ve toynakları); Hayvan doğası üzerinde kontrol (güç) anlamına gelen kadim Mısır tanrılarının bir özelliği;
- 12) Kuzey Amerika Yerlilerinin mitolojisinde, tüylü ejderha-benzeri bir yılanın sembolik imgesi; söylenceler bunun fırtınaları sembolize ettiğinden söz eder; bu ejderha sadece ahlaki saflığa ve üstün manevi kuvvete sahip olan Büyük Kahraman tarafından yenilebiliyordu.
- 13) İnka dininde evrenin yaratıcısı - Viracocha, su ve toprağın en üstün ilahı (elinde iki yılan tutuyor - biri yedi boyutu belirten bedenini yedi "bölümü" ile ve

diğeri bedenini üç "bölümü" ile ve ayrı toynaklar üçüncü boyut dünyasını ve Hayvan doğasını belirtiyor): (MS 11inci-14ncü yüzyıl, Güney Amerika).

14) "Timsahlar üzerinde Horus" dikili taşı (MÖ 3ncü yüzyıl; Kadim Mısır); Horus saflığın sembolü olarak ve bu dünyadaki yolculuğunda maddi arzuları yüklenmemiş olarak çıplak tasvir ediliyor (burada kişinin Veçhelerinin kontrolünün, ayrıca insan hayatında maddi-olmayan değerlerin hakim olmasının önemi belirtiliyor).

Rigden: Evet, o zaman insan zihninden gelen bu "dönüşümün" alacağı ölçüğü kim hayal edebilirdi... Bir zamanlar insan varlığının yan Veçheleri üzerinde manevi kontrolünü (ve sonuç olarak, manevi gelişim ve maddi dünyadan özgürleşme olasılığını) temsil eden sembol, aptalca insan taklidi nedeniyle manevi bileşenin kaybindan sonra insanlar üzerinde güç sembolü olarak kullanılmaya başlandı. Farklı dinlerin rahipleri, büyücüler, hükümdarlar, krallar, çarlar ve imparatorlar kral açısından kendilerinin her şeyi kucaklayan güçlerinin ve uluslar üzerinde hükmetmenin maddi sembolü yaptılar. Bu arada, Yunanca sceptre (kral asası) ("sceptron") sözcüğü ve Latince "sceptrum" "asa, destek" anlamına gelir.

Gerçekte, sahip olmak için insanların güç için mücadele ederken bazen birbirlerini öldürdükleri bu sıradan sapanın, neden "Cennetin tanrıları", Tanrı ve insanlar (krallar ve hizmetkarları) arasında aracı ve barış ve adaletin garantörü özelliği ile bu tür bir sembolizme sahip olduğunu artık hiç kimse hatırlamıyor. Neden taşıyıcısı için ek yeteneklerin ve "dilediğiniz gibi" anlamında üstün gücün bir sembolü olduğu düşünülüyordu? Neden farklı insanlar için ölümün ve dirilişin, zaferin, arınmanın ve yeniden doğuşun bir özelliği, cennet himayesinin sembolü, Bodhisattva'nın özelliği ve yolun göstergesi olarak hizmet etti? Neden bu sembole sahip olan o atalar bunların yanısıra eski günlerde insanlar arasında manevi otoriteyi tasvir ettiler?

Anastasia: Bu doğru. Sonuçta, kadim Mısır'da insanların hala sembollerin manevi anlamlarını bildikleri görünüyor. Örneğin Mısır üçlü kral asası madde üzerinde gücü (Sol Veçhe) sembolize eden bir kırbaç, duyuların (Sağ Veçhe) kontrolü anlamına gelen kancalı bir çubuk ve halkalardan - kişinin kendi düşünceleri üzerinde hakimiyeti - oluşuyordu. Elbette, zamanla Mısır'da bu anlayış kayboldu, ama hala, eski Bilgiyi kaydeden semboller hakkındaki bilgi kısmen günümüze ulaştı.

Bugün bile, kadim Mısır'ın el yapımı eşyaları manevi bilgi açısından bilgilendiriciliği ile şaşırtıyor. Örneğin, 72 halkası (beden "zincirleri") olan, kendi kuyruğunu ısırarak yılanı alalım. Bu arada, arkeologlar tarafından keşfedilen Harappan uygarlığının süslemelerinin imgeleri olan çizimleri getirdim. Kazı

sitesi bölgesinde, kendi kuyruğunu ısırarak yılan şeklinde yapılmış bir çok pişirilmiş topraktan bilezik ve yüzük buldular, deyim yerindeyse, bu sembolün eskiliğini doğrulayan Harappan uygarlığının kuyruğunu yiyen yılanı.

Bundan başka, başka ilginç bir şey bulundu: ya ritüel kemeri ya da kolye. Ama ilginç olan şey onun tasviri: 42 uzun akik taşı boncuk, 72 bronz küresel boncuk, 6 bronz boncuk, 2 bronz hilal-şeklinde boncuk uçları ve bronzun 2 içi boş silindirik ucu ve akik taşının 42 uzun boncuklarından oluşuyor! Eskiye düşünürsek, kadim Mısırlılar Musevi rahiplerin kendi dinlerini yaratmak için sadece on tanesini ödünç aldıkları tam olarak 42 ahlaki emre sahiptiler. Bunlar ilginç karşılaştırmalar. Açıkçası, bu kadim dünyada ortak bir bilgi idi, farklı zamanlarda her ulus bu emirleri kendi tanrılarına atfetti.

Görünüşe bakılırsa, bu 42 boncuğun akikten yapıldığı gerçeği sadece bir tesadüf değildi. Cilalı Taş devrinde, bu değerli taş çeşitli ürünler yapmak için yaygın şekilde kullanılıyordu. Mezopotamya'nın devletlerinde, kadim Hindistan'da, kadim Mısır'da ve kadim Avrupa'nın, kadim Asya'nın ve kadim Amerika'nın insanları arasında iyi biliniyordu. Bu ayrıca Rus'ta da biliniyordu ve *Svyatoslav'ın Antolojileri*'nde bundan söz ediliyordu. Geniş çeşitlilikte ritüel süslemeler, muskalar, talismanlar ve ritüel nesnelere ondan yapılıyordu. Kadim Mısır'da, akik taşının yaşayan Ruhu kişileştiren farklı karakterler ile ve ölüm sonrası hayatta koruma ile bağlantılı olduğunu ve alın çakrası ve durugörü ile ilişkilendirildiğini okudum. İnsanlar da onun iyileştirici özelliklerini biliyorlardı...

Ama en ilginç olan şey Harappan ritüel süslemesinde tam olarak 72 küresel boncuk, 6 bronz boncuk ve 2 hilal olması... Evrenin 72 boyutunun, insan enerji yapısının içinde yerleşik olduğu maddi dünyanın altı boyutlu yapısının ve ayrıca hilal şeklinde Allat'ın asıl işaretlerinin bilgisi göz önüne alındığında, bu tür ritüel süslemeler ile bile bilginin kaydedilme ve aktarılmasının daha ilginç yolunun var olduğu not edilebilir.

Manevi Bilgiye sahip olduğunuz zaman, dünyaya gerçekten farklı bakarsınız, daha küresel bakış ve değerlerin maddi sistemi tarafından sunulandan fazlasını anlarsınız. Sonuçta, eğer soruyu düşünürseniz, bir insan varlığının uyarlanabilir mekanizmaların çokluğuna, birbirine bağlantılara, şaşırtıcı dalga yapısına ve farklı modlarda işleyebilen eşsiz bir beyne ve bilincin değişmiş hallerine neden ihtiyacı var? Yanıt herhangi bir gerçek gibi basit: çünkü insan manevi gelişim olasılığına sahiptir. Aksi takdirde, herhangi diğer bir hayvandan hiç farkı olmazdı.

Rigden: En büyük değer maddi kazançlar değildir, ama daha çok, sayesinde hem insanın hem de toplumun kendilerini mükemmelleştirebileceği, kapsamlı olarak gelişebileceği manevi Bilgidir. Manevi bilgi insan toplumuna başlangıçtan beri sunuluyordu. Daha önce, aynen bugünlerde olduğu gibi, insan seçimi için koşullar kaldı: bazı insanlar bunlara daha derin daldılar, çünkü Ruhlarını özgürleştirmek için mücadele ettiler, oysa diğerleri daha azını yaptı, çünkü Hayvan doğaları ile başa çıkamadılar ve ebedi olan yerine geçici olanı seçtiler. Doğal olarak, insan toplumunda bu Bilgi yenilenmek zorundaydı ve onlar için anlaşılabilir olan ilişkilendirmeleri hesaba katarak farklı insanlar için uyarlanmak zorundaydı. Bu nedenle tek ve aynı orijinal bilgiyi içeren böyle çeşitli efsanelere sahibiz. Ama tekrarlıyorum: İnsanın manevi mükemmelleşmesi için aletler hakkında Bilgi başlangıçtan beri mevcuttu. Bu, konuşmada önceden sözü edilen en kadim semboller ve işaretler ile izlenebilir.

Anastasia: Bu inkar edilemez bir gerçektir, sadece manevi insanı ve insanın tam manevi özgürleşmesini sembolize eden ana kadim işaretlere bakmak yeterlidir.

Rigden: Bu bakımdan, modern insanlığın özel dikkatini AllatRa işaretine çekeceğim. Onun orijinal tasviri, altında boynuzları yukarıyı gösteren bir hilal olan boş bir dairedir. 18 orijinal en kadim çalışan işaretlerden biridir. Bu işaretin ismi, **AllatRa**, kendi gücünün niteliğini gösterir. Gerçek şu ki, insanlığın şafağında, ilksel Bilgi sayesinde, insanlar kendi tezahürlerini Ra sesi ile ifade eden Bir'i (her şeyi Yaratan) biliyorlardı. Ra'nın, ilahi dişil prensibin, herşeyin Annesinin yaratıcı gücüne başlangıçta Allat deniyordu. Bu nedenle, manevi Bilgiye inisiye olan insanlar bu orijinal işarete **AllatRa** demeye başladılar, her şeyi yaratan Bir'in yaratıcı gücünün sembolü. Bu arada, kadim zamanlarda, kutsal İlksel ses hakkındaki bu bilgi, bu dünyanın karmaşık bir nesnesi olan, ayrıca seçiminde istikrarsız olan insan varlığı hakkında bilgi bağlamında Evrenin dünya düzeni ile ilgili kutsal bilgiye atfedildi. Ama modern insanlar Ra sesini en fazla sadece tanrı Ra hakkında kadim Mısır söylenceleri ile ilişkilendiriyor.

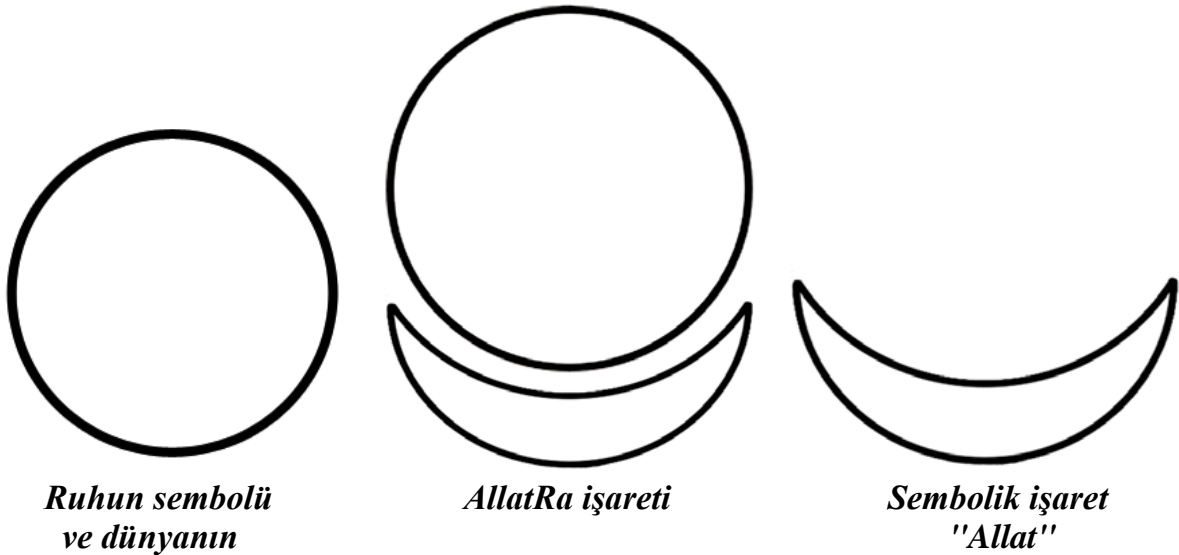
Bununla birlikte, Tanrının yaratıcı gücünün iletkeni olarak **AllatRa** işareti kadim zamanlardan beri insanlar tarafından kullanılmaktadır. O sürekli olarak aktif kalır ve görünür ve görünmez dünya ile etkileşir ve insanın bunu anlayıp anlamamasına bakmaksızın insan enerji yapısını etkiler. Yine de, işaretin asıl etkisi insan seçiminde yatmaktadır. Eğer insanda Manevi doğa hakim ise, bu işaret onu ilave manevi bir güç olarak etkiler. Yani, işaret bir tür rezonansa girer ve insanın manevi gücünü kuvvetlendirir. Ve eğer insan Hayvan doğası ile hükmediliyorsa, bu işaret onunla ilgili olarak nötr kalır. Negatif bir insan genellikle maddi Hayvan doğasını aktive etmek için çalışan tamamıyla farklı işaretler tarafından ateşlenir. AllatRa işareti etkisini (yaratıcı manevi gücü) en

çok her gün gerçekten kendi üzerlerinde çalışan ve kollektif manevi uygulamalarda (dualar, meditasyonlar vb) kuvvetlerini birleştiren insan grubunda tezahür ettirir.

Geliar'lar veya, örneğin Orta Çağlarda mecazi olarak "Işığın gerçek savaşçıları ve Tanrının ordusu" adı verilenler, her zaman bu işareti kitlelere tanıtmaya çalıştılar, böylece gerçekten manevi yolu izleyen yeni nesillerin insanlarına yüzlerce yıl yardım sağladılar. Kadim zamanlarda, din bu işareti teşvik etmenin en iyi yoluydu. Din insanlar tarafından icat edilen rahipsel gücün kurumu olsa da, gerçek manevi Bilginin tohumları üzerine (bir zamanlar herkese bütünlüğü ile verilmiş olan), ayrıca gerçekten manevi yolda yürüyen insanlar üzerine kuruldu. Manevi yolda yürüyen insanlar çok fazla değildi, ama manevi sembolleri ve aktif çalışan işaretleri farklı saygı duyulan tanrıların imgelerine ve özelliklerine dahil eden onlardı. Ama, Hayvan zihnine hizmet edenler gayretli bir şekilde din vasıtası ile kitlelere (maddi olanı aktive eden) negatif işaretleri telkin ettiler.

Dairenin Ruhun sembolü olduğunu ve ayrıca Tanrının dünyasından manevi bir Varlığın tezahürünün **sembollerinden** biri olduğunu önceden söyledim. Ve **boynuzları yukarıyı gösteren hilalin sembolik işareti**, yaşamı sırasında kendisini manevi olarak özgürleştiren insanın sembolüdür. **AllatRa işareti** ayrıca, manevi dünyadan (diğer, üstün dünya) bu maddi dünyaya gelen, kayıp ilksel Bilgiyi yenileyen birini tanımlamak için kullanılıyordu.

Şekil 57. AllatRa işareti ve bileşenleri.

Dikkatinizi **AllatRa** işaretinin tam olarak bu formda, yani *boynuzları yukarıyı gösteren boş bir hilalin üzerinde boş bir daire* şeklinde çalışan (saf) bir işaret

olduğu gerçeğine çekmek istiyorum. Eğer dairenin veya hilalin içine herhangi imgeler veya işaretler yerleştirilirse, işaret çalışmayı (saf) bırakır ve sadece genel bilgi okuyabileceğiniz herhangi bir kitap gibi bilgilendirici bir sembol haline gelir. Neden işaret bu durumda çalışmaya son verir? Burada, bu saf fiziktir. Boşluğu herhangi bir şey ile, herhangi bir imge ile doldurarak, diyelim, işaretin dünya ile kuantum etkileşimleri bozular. Daha spesifik olarak, içi dolu bir daire ve bir hilal içeren bir işaret, kendi ikinci boyutunun dışında diğer boyutlar ile etkileşir, ezoosmostan geçerken diğer boyutlarda bilgi taşıyan bir resimden başka bir şey olarak algılanmaz - bir semboldür.

Anastasia: Başka bir deyişle, çalışan bir işaret olarak değil, sadece bir sembol olarak hizmet eder.

Rigden: Doğru. Belki, insanlar için çalışan bir işaret ile basit bir sembol arasındaki farkı netleştirmeye çalışacağım. Çalışan bir işaret, mecazen konuşursak, Gözlemcinin kuyuya indirdiği (işareti aktive eder) boş bir kova ile karşılaştırılabilir, kova ile kuyudan su (güç) çeker ve sonra bunu kendisi içer (kendini doldurur) veya içmesi için başkalarına verir (güçlendirir) veya gelecekte ilgili meyveyi (uzak gelecekte bile o yerlerde kalacak olan Şahsiyetlerin manevi aktivasyonu) getirecek olan bahçesini sular (coğrafi bir bölgeyi aktive eder). Ama, eğer kuyuya indirdiği kova boş değilse, dolu ise (bilgilendirici bir sembol, çalışan bir işaret değil), o zaman bu anlamsız olur, çünkü onunla su çekemezsiniz. Hatta bunun bu kovanın dibi olmaması ile aynı şey olduğunu söyleyeceğim; başka deyişle, aşağıya indirdiğiniz şey, dışarı çektiğiniz şeydir - herhangi bir sonuç olmadan...

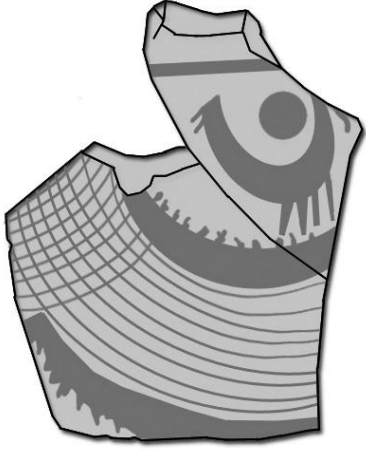
Anastasia: Belki, ayrıca çalışan **AllatRa** işaretinin en güçlü işaretlerden biri olduğu ve çoğu zaman manevi yolda yürüyen insanlar tarafından kullanıldığı not edilmelidir. En ilginç, Şahsiyet Manevi doğadan Gözlemci konumunda olmadıkça bundan güç elde edemez, tersine, örneğin, yıldız işaretine.

Rigden: **AllatRa** işareti altıncının üzerindeki boyutlarda çalışır ve bu onu bir kaç eşsiz çalışan, bu dünyada insan için erişilebilir olan işaretler ile aynı sraya koyar... Bu nedenle, AllatRa işareti kendinizde Allat'ın güçlerini saklamanızı ve çoğaltmanızı sağlayan gerçekten güçlü bir işarettir, Tanrının kendisinden gelen ve fiili yaratıma, yani Onun planının yürürlüğe konulmasına yönlendirilen güçler. Kutsal anlamda, bu işaretin Allat vasıtası ile Tanrının gücünün bedenlenmesi olduğunun düşünülmesinin nedeni budur.

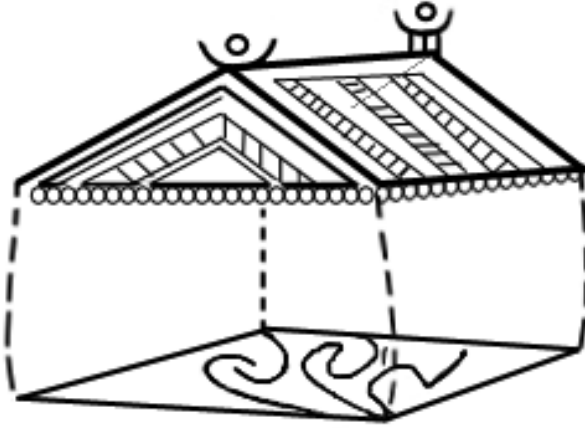
Anastasia: **AllatRa**, hem çalışan bir işaret olarak hem de dolu bir daire ve spesifik Bilgiyi belirten ilave simgeleri olan bir sembol olarak farklı insanlar tarafından farklı zamanlarda manevi uygulamalar veya Öğretiler ile ilgili şifreleme olarak kullanılmaktadır. Eğer insan ilgili arkeolojik el yapımı eşyalara,

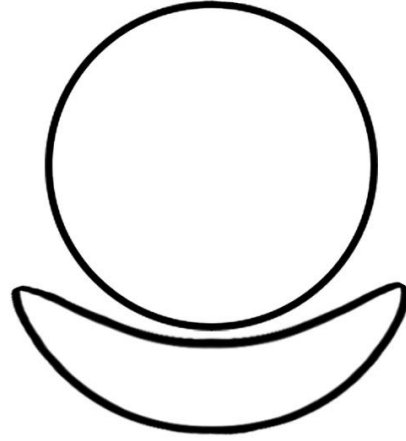
sanat anıtlarına, Hindistan'ın önceden sözü edilen kadim kültürlerinin (Harappan uygarlığı), Tripolye uygarlığının, Sümer uygarlığının, Kadim Mısır'ın, Sibirya'nın kadim insanların orijinal kültürlerinin vs yazı sistemlerine aşına ise bunun örnekleri bulunabilir. Arkeologlar bu sembolleri kaya yazıtlarında, kadim baskılarda, dikili taşlarda, kil tabletlerde, tılsımlarda, ritüel aletlerinde, giysilerde ve kadim "ibadethanelerin" duvar resimlerinde buluyorlar.

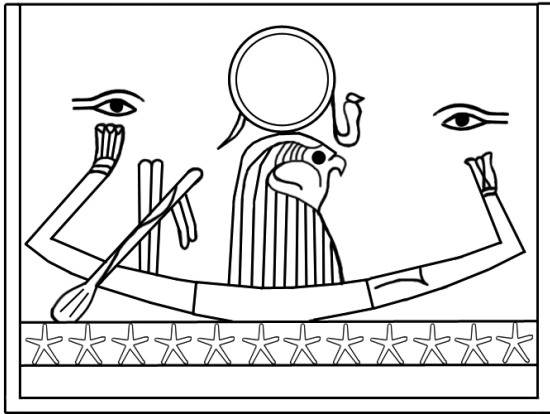
1

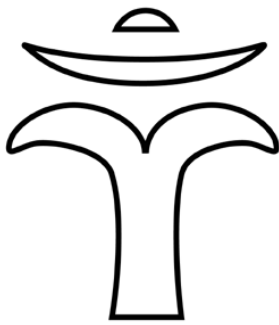
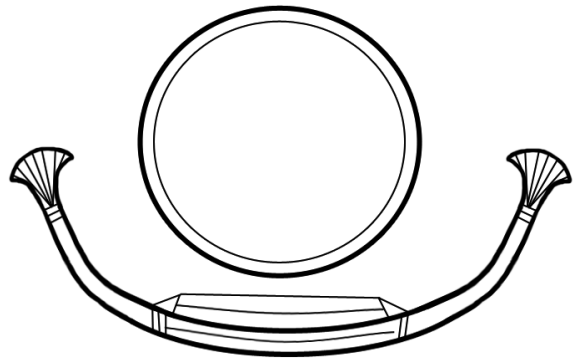
2

3

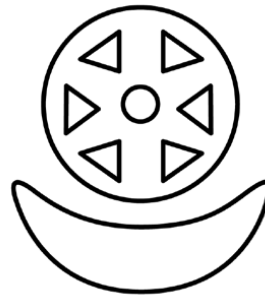
4

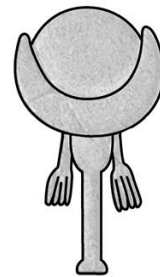
5a

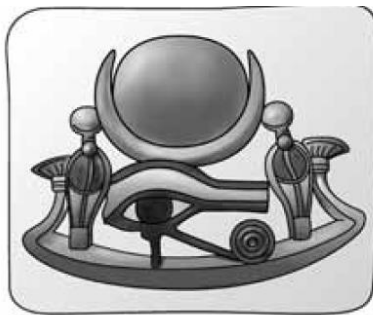
5b

5c

6

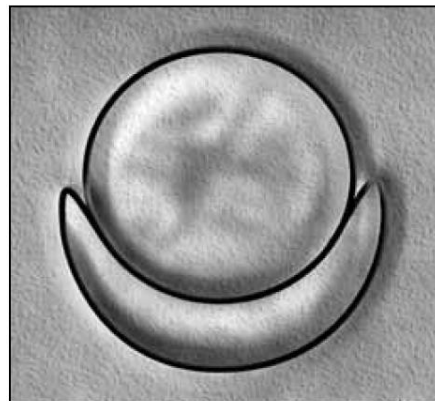
7

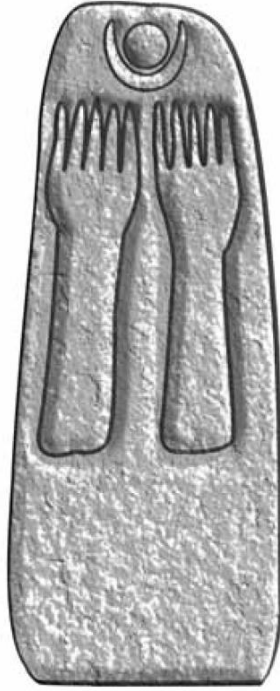

8

9

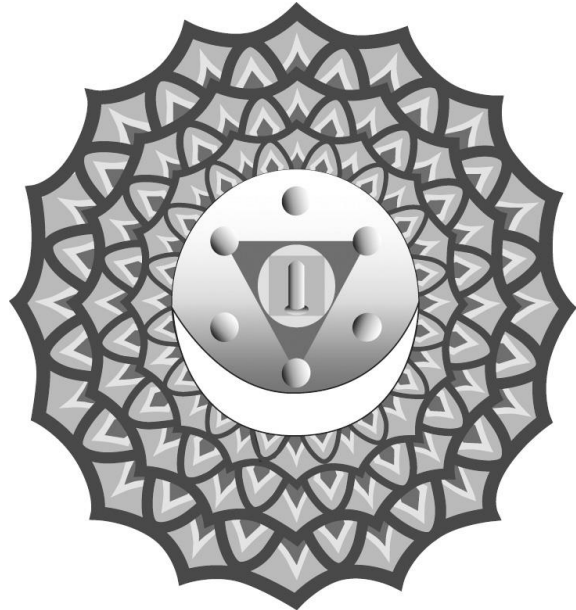
10

11

12

13

Şekil 58. Kadim Avrupa, Asya ve Afrika'nın kültürlerinde AllatRa işareti ve sembolleri:

1) Tripolye uygarlığının ritüel tabaklarının parçalarında "bir daire ile güneş teknesi" imgeleri olan arkeolojik bulgular (bu AllatRa sembolüdür, çünkü hilal ilave elementler ile tasvir ediliyor) (Ukrayna, Doğu Avrupa);

- 2) *AllatRa işareti ile taçlanan bir evin imgesi olan kil kare levha (Balkan-Danube bölgesinin Eneolitik kültürleri; Plovdiv kasabası yakınında bulgular, Bulgaristan);*
- 3) *Minoan kültüründe çalışan AllatRa işareti (MÖ 2nci binyıl; Girit);*
- 4) *kadim Mısır'ın kutsal hikayelerinde, kutsal "güneş teknesi" (Allat) ve tanrı Ra şeklinde AllatRa işaretinin imgesi, (bir durumda, boş bir disk ile taçlanan şahin kafası ile; diğer durumda Ra'nın imgelerinden biri olarak görünen boş bir disk şeklinde);*
- 5) *el yapımı eşyalarda AllatRa sembolleri a) Hacılar kültürü (MÖ 5nci binyıl); b) Apennine kültürü (MÖ 2nci binyıl); c) Roma İmparatorluğunun insanların kültürleri (MS 200 yılı);*
- 6) *Fenike, Filistin ve Suriye'de ibadet edilen panto-Sami ilahı Baal'ın sembolünde AllatRa işareti;*
- 7) *Kral Tutankamun'un mezarında (türbe) bulunan göğüs kolyesinin parçasında AllatRa işareti: parçada, Ra'nın güneş teknesinde Wadjet ("Ra'nın Gözü" veya "Horus'un Gözü") imgesi vardır (MÖ 2nci binyılın sonu; kadim Mısır);*
- 8) *Marib'den duvar süsü parçası (MÖ 5nci-4ncü yüzyıllar; Arap Yarımadasının güney bölümü) - orak ayın üzerinde venüs diski (Astar);*
- 9) *Akad ve Asur mühürlerinin baskılarında AllatRa sembolü;*
- 10) *özgürleşme ile merkezi dikili taş; Hazor şehrinde (Yukarı Galilee, bugün İsrail'in kuzeyi) kazılar sırasında Ay tanrısının kadim Kenanlıların tapınağının harabeleri arasında bulunan geç Tunç Çağı civarında bir dikili taşta AllatRa işareti;*
- 11) *kafasında AllatRa sembolü olan kadim Mısır'ın kutsal tapınaklarının taş rölyeflerinde kadim Mısır Gökyüzü ve Sevgi tanrıçasının - Hathor - geleneksel imgesi (orijinal efsanelerde, Ra'nın kızı);*
- 12) *Sasani döneminden gelen kraliyet avının imgesi olan bir levhada hikaye (MS 7nci yüzyıl; Pers);*
- 13) *Bir sembol şeklinde (içi dolu daire olan) AllatRa imgesinin bir örneği - başın tepesinde yerleşik olan Sahasrara taç çakranın ("bin taç yapraklı lotus") sembolik grafik temsili (yantra); Hinduizmde, Budizmde ve Hindistan'ın diğer okullarında meditatif uygulamalarda kullanılır.*

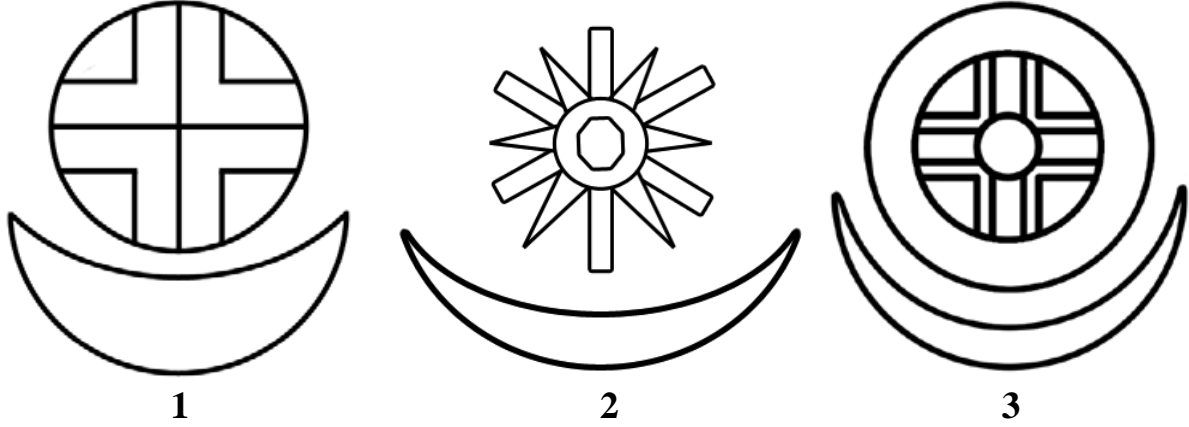
Rigden: Bu basitçe tüm zamanlarda orijinal çalışan işaretler hakkında kutsal Bilgiye sahip olan insanların olduğu gerçeğini işaret eder.

Anastasia: Bundan başka, **AllatRa** sembolünün nereye yerleştirildiğini, yani çalışan işaretin nerede olduğunu açık bir şekilde izleyebilirsiniz.

Rigden: Sembollerden söz etmişken... **AllatRa** işaretinin yorumuna dayanan farklı semboller vardı. Bunların bazıları bu Bilgiye inisiye edilen insanlar tarafından anlaşılabilir ilave açıklamaları belirtiyordu, oysa diğer semboller zaten

kuvvetli olan bir şeyi kuvvetlendirmeye veya ilave olarak bazı önemli noktaları vurgulamaya çalışan insanlardan gelen varyasyonlardır. AllatRa işaretine dayanan bu tür sembollerin örnekleri, üzerinde ya içinde bir haç veya bir yıldız ya da bir yüzün sembolik temsili olan bir daire duran boynuzları yukarıyı işaret eden hilaldir.

Şekil 59. AllatRa sembollerinin örnekleri:

- 1) Pers kültürünün sembolü (MÖ 6ncı yüzyıl);
- 2) Sümer kültürünün sembolü (MÖ 3ncü binyıl);
- 3) Güneş tanrısı Ashur'un Asur el yapımı eşyası ve Sümer Ay İlahı Sin.

Bu sembollerin gerçek anlamı hakkında hiç bir fikri olmayan insanlar, bunları Güneş veya Ay ile ilişkilendirirdi ve bunlara basitçe bu veya şu ilahın bir özelliği olarak bakardı. Ama Bilgi ile donatılmış insanlar için, bu semboller geçmişten, bu sembolleri uygulayanlardan gelen bir ipucu, açık bir mesaj gibiydi. Örneğin, üzerinde küçük bir dairenin daha büyük bir dairenin içine çizildiği olduğu, ve küçük dairenin ortasında boş bir daire olan bir haça sahip olduğu, boynuzları yukarıyı işaret eden hilal sembolünü ele alalım. Bu, bu dünyaya manevi dünyadan bir Varlık tarafından takdim edilen manevi Öğretinin sembolik temsili idi (ikincisinin sembolü **AllatRa** işaretidir). Büyük dairenin içinde kuşatılan küçük daire bu Öğreti ile birleşen insanları sembolize ediyor (takipçilerin çemberi). Eşit kenarlı haç insan varlığının sembolüdür ve haçın ortasındaki boş daire, bu durumda (bütün sembol ile birlikte) yalnızca Şahsiyeti belirtmez, bu, bu Öğreti vasıtası ile manevi özgürleşmeyi (Şahsiyetinin Ruh ile birleşmesini) elde eden, yine de manevi yolda yürüyen diğer insanlara yardım etmek için kalmış olan bir İnsan varlığını belirtir.

Anastasia: Evet, bu gerçek manevi bir kahramanlıktır: manevi özgürlüğe ulaşmak, ama Allat'ın güçlerinin İletkeni olarak hizmet etmek için burada, bu acımasız maddi dünyada kalma cesaretine sahip olmak... Sözü edilen semboller ile ilgili başka ilginç bir nokta var. **AllatRa** sembolü, genellikle, dişil

tanrıçaların bir karakteristiği idi. En iyi-bilinenler arasında, örneğin, İslam-öncesi zamanlarda kadim Araplar tarafından saygı gösterilen tanrıça Al-lât'ın ("Tanrıların Annesi") işareti. O günlere dönünce, boynuzları yukarıyı işaret eden bir hilal manevi dünya ile bağlantıyı belirtiyordu, ayrıca onun sembolik imgesinin üzerine bir daire konuluyordu (ki insanlar bunu ayın sembolü olarak yorumluyordu). Bazen hilal, manevi yönde ilerlemenin sembolü olarak güneş ışınları ile boyanıyordu.

Rigden: AllatRa sembolünün tam olarak dişil tanrıçalar ile bağlantılı olması şaşırtıcı değildir. Gerçek şu ki, insanlığın tarihi boyunca, şimdiye kadar, sadece kadınlar bu tür manevi Rehberler oldu, belki çünkü insanlar için manevi özen ve Sevgi anlamında annelik içgüdüsüne sahip oldukları için. Oysa, hem kadınlar hem de erkekler Rehberler olabilirler. Sadece, erkekler, manevi özgürlüğü elde eder etmez ve yüksek alemler onlara açılır açılmaz, hızla bu maddi dünyayı terkedeler, dedikleri gibi, gecikme olmadan ve burada kalan insanların kaderine empati olmadan.

Anastasia: Bu tür konularda bile, kadınların kadın olmaları ve erkeklerin erkek olmaları ne kadar komik... Allat ile ilgili bazı diğer bulguları paylaşmak istedim. Bize anlattığın ve *Sensei-4 kitabında* kaydettiğim Bilgide, **12 dakika** veya daha tam olarak **11 dakika 56.74** saniye süren Allat zamanının temel öneminden bahsettin. Mısır'da Nil Nehri yakınında bir kayalığa oyulmuş olan Firavun II nci Ramses'in saltanatının tapınağı ile ilgili bilgiye rastladım. 1960'larda, baraj yapımından dolayı, aynı kayalıkta daha önceki yerden 65 metre yükseğe yeniden yerleştirildi.

Şu halde, yılda iki kez, orada aşağıdaki optik olgu gözlenebiliyor: 22 Şubat'ta ve 22 Ekim'de tam olarak 6:00 am'de, güneşin ilk ışınları ortak girişte tapınağa giriyor ve mabedin kült duvar oyuğuna ulaşıyor. Sonra ışın demeti tanrı Amun-Ra'nın heykelinde 6 dakika duruyor ve II nci Ramses'in heykelini 12 dakika aydınlatıyor. Bilhassa, 22 Şubat'ta ışık onun göğsüne düşüyor ve 22 Ekim'de tacına düşüyor.

Rigden: İnsanlar önemli olaylarını taş parçasına kaydetmeyi ve gururlarını tatmin etmek için manevi Bilgiyi kullanmayı seviyorlar.

Anastasia: Maalesef... Şu halde, semboller ile ilgili olarak. Sözü etmiş olduğun gibi hilal çoğu zaman daire yerine bir yıldız ile boyanıyordu. Ama yıldız beş uçlu ve yedi uçlu ve sekiz uçlu olabiliyordu, ki bu ya sivri uçlu yansımaları olan veya sadece ortasından yayılan ışınlar şeklinde geometrik bir figür olarak çiziliyordu.

Rigden: Esasen, hilalin üzerinde yıldız, zaten kuvvetli olan şeyin kuvvetlendirilmesidir: bu Allat içinde Allat'tır. Ama, bu tür gösterim ayrıca Allat'ın güçlerinden birinin ilave belirtilmesi olarak da kullanılır. Kadim zamanlardan bu yana, çok uçlu yıldızlar da kendi sembolizmlerinin yorumunda kendi özelliklerine sahip idiler. Yedi-uçlu yıldız yedinci boyutun sembolüdür. Sekiz-uçlu yıldız eşkenar dörtgenin sembolüdür (İnsanın manevi bir varlığa dönüşümünün, manevi dünyaya kaçışının sembolü olarak köşelerden birine yerleştirilmiş bir küp). Ve **beş-uçlu yıldız** Allat'ın güçler ile ilişkili *çalışan bir işaret* (beşinci boyut seviyesinde tezahür etmiş); pozitif olarak çalışan işaretler grubuna aittir. Ama bu tür incelikler sadece görünmez dünyada işaretler ile çalışan insanlar tarafından anlaşılır.

Beş-uçlu yıldız işareti insanda adalet duygusunu ve gelecek için umut duygusunu aktive eder (bilinçaltı seviyede) ve ayrıca insanları birleşmeye teşvik eder. Ama maalesef, işaretin bu eşsiz özellikleri çoğu zaman Hayvan zihnine hizmet eden insanlar tarafından kullanıldı ve sömürülmeye devam ediyor. Elbette bu, **AllatRa** işaretiyle kıyasla zayıf bir kuvvettir, ama bununla birlikte, yoğun kullanımı üzerine, insanlarda belirli bir etki ile bağlantılı olan bazı sonuçlar ve üç boyutlu dünyadaki olayların değişimini veriyor. Beş-uçlu yıldız durumunda, aşağısını veya yukarısını göstermesi önemli değil, yine de Allat'ın yaratıcı gücünden birinin işareti olacaktır. Tek soru, bu ilave gücün neye harcanacağıdır veya daha doğrusu, onu alan insanlar tarafından nereye yöneltileceğidir.

Anastasia: Aslında, beş-uçlu yıldız farklı dönüş formlarında kadim zamanlardan bu yana kullanılmaktadır. Onun en eski imgesi (eğer bu tarihe kadar bilinen el yapımı eşyalar hakkında konuşursak) binlerce yıllıktır ve Küçük Asya'da daha önce sözünü ettiğimiz kültürde bulundu. Cilalı Taş Çağında, beş-uçlu yıldız işareti Büyük Tanrıçanın başının üzerine, onun sembolü olarak yerleştiriliyordu. Ve kadim Mısırlılar arasında, beş-ışınlı yıldız "ilah"ı temsil ediyordu. Kutsal bir hayvan olarak bir boğanın kafasının üzerindeki beş-uçlu yıldız bazı kadim inançlarda biliniyordu. Bundan başka, bu yıldız işareti hem Allat işaretinin elementlerini (ilahi yaratıcı dişil prensibin sembolü olarak aşağıyı işaret eden merkezi üçgen) içererek pozitif manevi bir sembol olarak tepesi aşağıya bakar durumda, hem de aynı anlamsal yorumda tepesi yukarıyı işaret eder durumda kullanılıyordu.

Kadim zamanlardan bu yana, yıldız manevi doğanın maddi doğa üzerinde zaferinin sembolü olarak hizmet etti. Mitolojide, Cennet ve Dünya'nın birliğini göstermek için kullanılıyordu. Bu işaret kadim Avrupa'nın, Asya'nın (özellikle Sümerlerin ve Perslerin), Amerikalıların (aborijinler - Amerikan Yerlileri) ve diğerlerinin insanları arasında popüler idi. Ve bu veya şu insanların büyü

ritüellerine bakarsak, en yaygın şekilde kullanılan sembollerden biri idi. Beş-uçlu yıldız işareti kötülüğün kuvvetlerine karşı korumak için muskalarda, tılsımlarda boyanıyordu. Yunan dili sayesinde, bu yıldız bugün "pentagram" olarak biliniyor. Modern dünyada, beş-uçlu yıldız bir çok devletin sembolü olarak ortaya çıkıyor. Açıkçası, Bilgi kaybolduğu için, onun imgesi ezoteriklerde insan zihninden yorumlanmaya başladı ve tepesi yukarıyı işaret eden bu yıldız "Beyaz Büyücü"nin işareti olarak düşünülürken, tepesi aşağıyı işaret eden yıldız "Kara Büyücü"nin işareti olarak düşünülüyor.

Rigden: Böyle bir farklılaştırma gerçekte "insan" zihninden gelen bir yorumdur. Ama bu işaret vasıtası ile erişilebilen Allat'ın yaratıcı gücünün negatif amaçlar için kullanılması nedeniyle bu ortaya çıktı. Yıldız işareti sadece pozitif itici güç, bazı değişimlere enerji dalgası verir. Ve bunun daha sonra insan tarafından nereye yöneltildiği insan seçimi konusudur. İşte basit bir örnek: tarih boyunca, beş-uçlu yıldız işareti çoğu zaman devrimlere ve darbe yapmaya ulaşmak için kullanıldı. Yıldız kitlelerde pozitif bir dalgayı teşvik etti, motivasyon verdi ve kendi içsel mizaçları açısından insanlarda daha iyisi için özlemi uyandırarak eyleme geçme ilhamı verdi. İnsanların toplumdaki bu dönüşümler için inançla, pozitif tutumlar, daha iyi bir hayat gelecek umuduyla, uzun zamandır beklenen Özgürlüğü bulma arzusuyla ileri atılmalarının nedeni budur. Bu tam olarak bu işaretin kitleler üzerinde tezahür eden etkisidir. Ama tüm bu güç bu tür darbelerin liderleri tarafından nereye ve hangi talimatların yardımı ile yönlendiriliyordu?

Doğal olarak, insanların manevi özlemlerinin kavramlarının, onun maddi programlarının yürürlüğe konulması ile değiştirildiği Hayvan zihninin gücüne doğru. Bu nedenle darbelerde ve devrimlerde, insanların kendi Özgürlüklerini kazanma umutlarında tek bir tiranı devirmeye çalışmaları ortaya çıkar, ama bunun yerine, hayatlarında bekledikleri şeyin hiç birinin değişmeyeceğini ve her Ruhun hayal ettiği Özgürlüğün olmayacağını kavramadan başka bir tiranı "seçerler". Hayvan zihninden gelen bu tür değiştirmeler, muazzam insan kaynakları (güç) kullanımıyla bu kitle "şovlarını" sahneleyenler tarafından bile anlaşılmaz. İnsanlar kısa süre için bile olsa, en sonunda yaşayacakları maddi dünyada Hayvan zihninin gücünü kuvvetlendirmek için, dikkatlerinin ve zamanlarının eşsiz gücünü harcıyorlar. Ve Hayvan doğasının gücü arttıkça, insanlar kendi Manevi doğalarını o kadar çok unutuyorlar, gerçek Özgürlüğün anlayışını ve hayatlarının anlamını kaybediyorlar.

Anastasia: Evet, orijinal manevi Bilgi kaybolduğu zaman, ne yaptığımızın ve seçimlerimiz ile kendimiz için ne yarattığımızın anlayışı yoktur.

Rigden: İnsanlar tarihe ve etraflarındaki dünyaya daha yakından bakmalıdır. Her şeyden önce, geçmişin ve şimdinin hatalarını anlamak ve bu nedenle, bunları gelecekte yapmamak, hayatlarının yönünü belirlemek ve bu konuya kendilerinin ve içinde yaşadıkları toplumun derinliğine anlayışı ile yaklaşmak.

Anastasia: Bu, bilginin güç olduğunu söylemelerinin iyi bir nedeni! Bu bakımdan, ilksel manevi uygulamalar hakkında konuşmaya geri dönmek istiyorum. Özellikle, eğer okuyuculara temel manevi uygulamalar arasında sınıflandırılan **Piramit meditasyonunu** anlatırsan çok minnettar olurum. Bu meditasyonun, bizim zamanımızda yardımcı olduğu gibi, gerçekliği kavramak, en derin hisler sayesinde kendi Ruhunuzu bilmekte kişisel manevi deneyim elde etmek, gerçek Özgürlüğün ne olduğu anlayışına ulaşmak için insanlara yardımcı olmasını umuyorum.

Rigden: Yardımcı olabilir.

Anastasia: Ama bu eşsiz meditasyonu yapma tekniği ile ilerlemeden önce, okuyucular için her şeyden önce, meditasyon sırasında bilincin değişmiş halinin ne olduğu anlayışı ile ilgili bazı önemli anları seninle açıklığa kavuşturmak istiyorum. Biliyorsun, insanlar, kitapları okuduktan sonra bile, en hafif deyişle meditasyonları sadece imgeleme ile yaptıkları bu tür örnekler ile karşılaştım. Ayrıntılı bir tartışma üzerine, bunun hakkında çok fazla okumuş olmalarına rağmen, meditasyonun gerçekten ne olduğunu, pratikte bilincin değişmiş halinin ne olduğunu anlamadıkları ortaya çıktı. Bazı durumlarda, insanlar, meditasyon yaptıklarını düşünürken, gerçekte pratik olarak onlar için bilincin farklı haline geçme sıkıntısına geçmeden gün sırasında tipik olan uyanık halde kalıyorlardı. Çoğu zaman günlük konular hakkında, şu andaki işleri hakkında, günlük hayat, gün boyunca deneyimler vb hakkında düşüncelere sahip olmalarının nedeni budur; yani, bu temsili uygulama sırasında çeşitli dikkat dağıtıcı düşüncelere sahip idiler.

Doğal olarak, bu tür bir meditasyon, bir teori olarak, sadece kendi imgelemelerinde gerçekleşti. Diğer durumlarda, insanlar sadece meditasyon yapmak yerine uykuya daldılar. Genel olarak, bu işgünü sırasında tükendikten ve meditasyon yapmak için oturduklarından sonra gerçekleşti. Uyku, bilindiği gibi, ayrıca bilincin değişmiş hallerinden biridir. Bu nedenle bunu meditasyon olarak yanlış anladılar ve bu nedenle yorgun olmalarına rağmen meditasyon yapmak için kendilerini zorlama anlamında böyle bir "irade çabası" gösterirken, aslında, herhangi bir sonuç görmemelerinin nedeni budur.

Rigden: Bu insanlar bilincin değişmiş hallerinin ne olduğunu, bunların ne türde olabileceğini ve bunların arasında hangi farkın olduğunu anlamalıdır. Rüya veya

meditasyon gibi bilincin bu değişmiş halleri bedeninin tam gevşemesi, zihinsel sakinlik ve uyku sersemliği ile karakterize edilir. Ama bu sadece *bilincin değişmiş halinin başlangıcının* göstergesidir. Ayrımda daha sonra gelir: bazı insanlar meditasyona dalarken (görünmez dünyanın süptil süreçlerinin bilinçli kontrolü), diğerleri uykuya dalar (bilinçdışı hal).

Anastasia: Ben de bunu söylüyorum! Başka deyişle, insanlar gerçek bir meditasyonun ne olduğunu ve onun aslında nasıl gerçekleştiğinin gerçek pratik anlayışından yoksunlar.

Rigden: Her şeyden önce, bu insanların temel otojenik egzersizin ne olduğunu anlamalarını, bedeni gevşetmeyi, düşüncelerini kontrol etmeyi, dikkatlerini uzun zaman periyotları için tek bir şeye odaklamayı sürdürmeyi öğrenmelerini ve sonra meditasyonu uygulamaya geçmelerini, yani, bilincin değişmiş haline daha derin dalmaya geçmelerini tavsiye ediyorum; *birinci Sensei kitabında* ve serideki diğer kitaplarda tanımladığın temel meditasyon tekniklerini öğrenmek ve sadece o zaman temel manevi uygulamalarda ustalaşmaya başlamak.

Anastasia: Sana katılıyorum, insanlar farklı ve bazıları esaslı çabuk kavrarlar, diğerlerinin her şeyi daha ayrıntılı anlamak için zamana ihtiyaçları var. Ama çoğunlukla, insanlar basitçe kendileri ve bilincin farklı hallerinde beynin fonksiyonunun genel mekanizmaları hakkında temel bilgiden yoksunlar. Nörofizyoloji ve insan beyninin fonksiyonu alanında eşsiz bilgilere sahip olduğunu biliyorum. Bilincin değişmiş halleri konusunun ayrıntılarına girebilir misin veya en azından okuyucuları kamuya açık bilgilere yönlendirebilir misin ya da halka açıklanabilecek bilgileri paylaşabilir misin?

Rigden: Belki, yalnızca, bunun ne anlama geldiğinin ve kişinin araştırmasını hangi yönde yürütmesi gerektiğinin daha açık olabilmesi için, beynin fonksiyonunun modern bilimsel anlayışının sınırları içinde. Bilindiği gibi, beynin işleyişi elektromanyetik dalgalar ile ilişkilidir. Beynin her biri bilincin belirli psişik ve fizyolojik durumu ile karakterize edilen farklı modlarda işleyebilir. Şahsiyet olarak insan varlığı, dikkatini yoğunlaştırma sayesinde, bilincin böyle bir kaç halini kontrol edebilir. Günlük hayatta, insan çoğu zaman bilimsel topluluklarda uyanık hal denilen hallerden birindedir. Bilim insanları, zamanla beynin elektrik aktivitesini ölçerken, **aktif uyanıklık halini** beta-ritmi (β -ritmi) olarak belirtiyorlar. Onun frekans aralığı 14 - 34 Hz dir ve voltaj 10 - 30 mkV'dir. Beta dalgaları en hızlı dalgalar olarak görülür ve bunlar beynin toplam potansiyelinin düşük-genlikte titreşimleridir. EEG'de, dalga formu, görece olarak konuşursak, sivri uçları olan "üçgenlere" benzer.

Beta ritmi genel olarak beynin ön orta bölgelerinin işleyişi sırasında kaydedilir. Ama, bir insan yeni, beklenmedik bir şeye, işittiği herhangi bir bilgiye dikkat ettiği, yoğun zihinsel aktivite veya güçlü duygusal bir uyarım olduğu zaman, bu ritim büyür ve beynin diğer bölümlerine yayılabilir. Beta ritmi, insan zihinsel olarak çalıştığı, duygusal olarak stresli olduğu ve çeşitli rahatsız edicilerin etkisi altında olduğu zaman beynin işleyişinin karakteristiğidir.

Her şeyi hesaba katarak, yorgunluk gibi bir kavramın beyin için tipik olmadığı not edilmelidir. Onun nasıl çalıştığını, zamanda bir aktiviteden diğerine nasıl geçtiğini ve doğru zamanda bilinç halinin niteliğini nasıl değiştirebildiğini anlamalısınız. Günlük yaşam sürekli olarak insanın psikolojik kendini ayarlamasını içerir, ki bu, bu arada bedeninin toplam durumuna da bağlıdır. Gün boyunca, insan örneğin ses ve ışık gibi farklı dışsal faktörlerden etkilenir, görünmez dünyanın etkilerinden bahsetmiyorum bile. Bunların hepsi şu veya bu şekilde insan hayatının fizyolojik ve diğer biyolojik süreçlerini etkileyen günlük tahriş edici şeylerdir. Aşırı endişe, öfke, sinirlilik ve psikolojik yorgunluğa yüzün, boynun, kolların vs kaslarının gerilimi eşlik eder. Sırasıyla, gergin bir kas da uyarım itkilerinin üretici olur. Otojenik egzersiz uygulayan veya meditasyona ayarlanan insanın görevi uyarıcı sinyallerin akışını sınırlamaktır. Bu nedenle rahat bir pozisyonda, sessizlik içinde oturur (herhangi ses uyarıcılarını elimine eder), gözlerini kapatır (görsel uyarıcıların kaynağının etkisini elimine eder), dikkatini çeşitli günlük olaylardan, deneyimlerden ve kaygılardan içsel huzura ve sessizliğe çevirir (yani, mümkün olduğunda, görünmez dünyanın direkt etkisini elimine eder). Sonra, kaslarını gevşetmeye odaklanır (uyarımın başka bir kanalını elimine eder) ve sonra tümüyle tam rahatlama haline ulaşır. Böylece, insan psişesinin ve sonuç olarak sinir sisteminin çalışma modunu yeniden ayarlar. Böyle kendini ayarlama sayesinde, net zihinsel kendine-emirler (oto-raporlar) vasıtası ile kendisini kontrol edebilir.

Anastasia: Düşüncenin disiplini insan varlığı için büyük fırsatlar açar. Meditasyon halinde, diğer hallerde (uyanık hal dahil) erişilmez olan karmaşık enerji yapısının o mekanizmalarını kontrol edebilir. Doğal olarak, bir meditasyon tekniğini doğru şekilde uygularken, manevi bir dalgayı, içgörüyü, sezgisel bilginin gelişimini, ayrıca bu tür çalışmanın "yan etkilerini" gözlemler: enerji patlaması, iyi ruh hali ve yaratıcılıkta artış, ki bunun insanın genel durumu üzerinde pozitif etkisi vardır.

Rigden: Kesinlikle. Tüm bu mekanizmalar anlaşılmalıdır. Meditasyonda dikkat şebekedeki elektrik akımına benzer: ona bağladığınız şey, çalışacak olan şeydir. Bundan dolayı, odağı meditasyon sırasında gerçekleştiren asıl süreçlerde tutmak önemlidir. Genel olarak, manevi bir uygulama yapan insan sesten hızlı bir avcı uçağında savaş görevini gerçekleştiren askeri pilot ile karşılaştırılabilir. Başlangıçta, pilot bir uçakla uçuşu simüle ederek, zeminde havacılık (uçak

cambazlığı) uçuş eğitiminde tüm hareketleri mükelleştirme pratiği yapar. Bu, meditasyonun başlangıç aşamalarını henüz öğrenmeye başlayan bir insan ile karşılaştırılabilir. Yani, rahatlama işlemi, dışsal düşüncelerden bağlantıyı koparma, meditasyon haline dalma, solar pleksusta sıcaklık veya çakra bölgelerinde hafif karıncalanma ya da kollarda enerjinin hareketi vs gibi fiziksel beden seviyesinde başlangıç duyumsamaları. Bu aşamaya birincil aşama denilebilir: meditasyon hakkında sadece teorik fikirlerden ilk pratik becerileri edinmeye.

Meditatif uygulamaları öğrenmekte ikinci aşama, mecazen söylersek, savaş makinesine bindiği ve uçuşta eğitim gördüğü zaman, gerçekten havada pratik deneyim elde eden pilota benzerdir. Burada, gökyüzünde savaş uçağını kontrol etmenin, aynı egzersizleri yeryüzünde bir simülatörde ve taklitçide yapmak ile aynı olmadığını anlamaya başlar. Önemli fark teknikte değildir, ama duyumsamalarda ve tamamen farklı bir alanda - gökyüzünde - uçuş işlemi ve hayatı anlamaktadır. Pilot gibi, meditatör, günlük olarak kendi üzerinde çalıştığı ve Hayvan doğasını kontrol ettiği zaman, teorik ve pratik bilgi arasındaki önemli farkı anlar. Kişi değişmeye başlar. Bu önemli olan şeydir, çünkü meditasyon sadece bir alettir! Başka bir deyişle, günlük hayatta düşüncelerini kontrol etmeye, onları saf tutmaya, psikolojik tepkilerini izlemeye ve bilincinde negatiflikten kaçınmaya başlar. Kişi düşüncelerini kontrol etmediği zaman, sıkıntıları ve hataları için herkesi suçlar, herkesi kınar, bir çok şeyde mutsuzdur, vaaz ettiği şeyi uygulamadan herkese öğretir vb. Ama kişi kendi üzerinde çalışmaya başladığı zaman, dikkatini dışsal olana değil, neden etrafındaki dünyayı bu şekilde algıladığı ve tepki gösterdiği ve başka türlü algılamadığı konusunda kendi içsel nedenlerine çevirir.

Kişi neden bu dışsal kışkırtmalara yenik düştüğünü ve dikkatini çoklu benmerkezci arzularından, Hayvan doğasının dargınlık ve saldırganlık durumlarından nasıl başka yöne çevireceğini, bunu Ön Veçheye ve Ruhtan yayılan en derin hislere nasıl değiştireceğini ve manevi dalgada kalacağını anlamaya başlar. Bu nedenle kişi kendi Hayvan doğasına herhangi bir ödün vermeden günlük olarak kendi üzerinde bu tür çalışma yaptığı zaman, meditasyonlarda onun için tamamıyla yeni bir algı seviyesi açılır. Meditasyonun ne olduğunu anlamaya ve onun için olağandışı olan bu sürece daha derin girmeye başlar. İnsan bilincin tamamen farklı bir halinde kalmayı öğrenir, ki bu uyanık halden ve uykudan farklıdır, yani, bilincin halleri arasındaki bu farkı pratikte duyumsamak, dünyayı en derin hisler ve mantığın ürünü olmayan sezgisel Bilgi vasıtası ile anlamak.

Ve son olarak, üçüncü aşama, askeri pilot sesten daha hızlı avcı uçağında uçuşta savaş misyonunu gerçekleştirdiği zamandır. Artık uçağın işleme

mekanizmalarını düşünmez, sadece bunları otomatik olarak başlatır. İçinde bulunduğu olağan olmayan uzayı düşünmez - şimdiden bu uzayda yaşamaktadır. Pilot uçağın her hareketini hisseder ve dikkati asıl şeye odaklanmıştır: savaş misyonunu gerçekleştirmek. Böylece manevi uygulamalar ile derin şekilde meşgul olan kişi ile de böyledir. Bu aşamada, Hayvan doğasını kontrol etme alışkanlığı edinir, meditasyon mekanizmalarını net zihinsel emirler ile otomatik olarak başlatır ve herhangi bir düşünce olmadan yalnızca en derin hisleri ile meditasyonun kendisini gerçekleştirir. Manevi uygulamaların mekanizması (bireyin günlük hayatta kendi üzerinde ciddi çalışma yaptığını varsayarak) kişiye tamamıyla farklı bir algı seviyesi getirir, buna Manevi doğadan Gözlemcinin perspektifinden 4ncü, 5nci veya 6ncı boyut dahildir. Tanıdık madde dünyasını ve süptil enerjilerin dünyasını, mantık ve maddi düşünceler ile değil, en derin hisleri ile keşfetmeye başlar. Sonuç olarak, düşünceler maddenin ürünüdür, bundan fazla bir şey değildir. Ama, manevi, en derin hisler tamamıyla farklı bir algı niteliğidir ve her şeyi kuşatan Bilginin tamamen farklı bir kavrayışıdır, bu insanların aydınlanma dediği şeydir.

Anastasia: Bu tarafta, orada gerçekleşen süreçleri anlamamanın şaşkıncu netliği ve kesinliği kazanılır. Ama, meditasyondan sonra, deneyimlediğiniz şeyi başkalarına açıklamaya çalıştığınız zaman, o tarafta hissettiğiniz şeyi tanıdık imgeler ve ilişkilendirmeler vasıtası ile doğru şekilde iletmenin imkansız olduğunu kavrarınız. Bunun sayesinde günlük hayatınızda gerçek süreçler ile zihnin oyunu arasında önemli bir fark olduğunu kavrarınız - dünyanın maddi algısının perspektifinden işleyen mantık ile ilişkilendirilenler. Evet, tüm bunları pratikte deneyimlemeye başladığınız ve gerçek realiteye temas ettiğiniz zaman, manevi çalışmada geçirdiğiniz her günün neden bu kadar önemli olduğunu ve her gün dikkatinizin gücünü hangi düşünceler ve eylemler için boşa harcadığınızı olgun bir şekilde kavrarınız. Sonuçta, her şeyin, her şeyden önce Ruhunuz ve Şahsiyetiniz için kaçınılmaz sonuçları vardır.

Rigden: Şüphesiz, bu böyledir. Hayvan doğası Şahsiyeti farklı illüzyonlara uyuşturur, onun bilincini maddi varoluşun kalın, sisli perdesi ile sarmalar. Bu sis sadece, elde edilen deneyim sayesinde, gerçek realitenin ne olduğunu anlamaya başlayan insan varlığının kişisel manevi büyümesi ile dağıtılabilir. Mecazen konuşursak, insanın manevi büyüme süreci, kendini kontrolü ve kendini mükelleştirmesi, toprağa ekilmiş bir ağaç tohumunun büyümesi için koşullar yaratmak ile karşılaştırılabilir. Tohum, bir zamanlar atmosferik ortamda (gökyüzü) olgunlaşmış bir meyvenin parçası olarak, Ruhtur. Toprak Ruh için dışsal dünyasal koşullardır, yani, maddi dünyada düşüncelerimiz ve eylemlerimiz. Kendimiz için hangi koşulları yaratırsak (ister kuraklığımız olsun, ister onu donduralım, toprakta çok fazla neme bırakalım veya tohumun büyümesi için normal koşullar yaratalım), şu şekilde söyleyelim, manevi

gelişimimiz için, sonuç öyle olacaktır. Sonuçta, eğer tohum ile ilgilenmezseniz, ölebilir ve ondan ne ağaç ne de meyveler olur. Ve eğer tohum ile ilgilenirseniz, topraktan filizlenme şansına sahip olur, orada dünyadan tamamıyla farklı olan başka bir ortamın etkisini deneyimleyeceği açık havaya doğru yolunu zorlar. Ama aynı zamanda, kökleri hala toprakta kalır, daha önceki kadar çok olmasa da onun etkilerini hissetmeye devam eder, ama kendi yeni niteliğinde. Başka bir deyişle, kişinin hayatı sırasında üç boyutlu uzayda, Şahsiyet manevi olarak gelişme ve Ruh ile birleşme, bu nedenle Sonsuzluğa kaçma yeteneğine sahiptir. Elbette, "tohum", "toprak", "ağaç", "gökyüzü", "algı", "gelişme" - bunların tümü insan ilişkilendirmelerinin sözcükleridir, çünkü, doğru şekilde not ettiğin gibi, pratikte, kişi gerçekten diğer dünyayı bilmeye ve algılamaya başladığı zaman, sözcükler ile ifade edebileceğinden çok daha fazlasını anlar.

Böylece meditasyon, mecazen konuşursak, onunla karmaşık insan yapısının manevi navigasyon sisteminin açıldığı bir alettir. Bu, nihai amaca doğru ilerleme yönünü koordine etmeye, güzergah üzerinde farklı sapmalardan kaçınmaya ve daha iyi bir fikir niteliğine ulaşmaya yardımcı olur. Ve insan varlığı canlı bir enerji yapısı olduğu için, bu tür kusursuz enstrümanların kullanılmasının sonucu olarak, kontrol eden operatörün kendisinin - Şahsiyetin - manevi gelişimi sayesinde evrimleşir.

Anastasia: Evet, çağdaş bilimde, hala meditatif halde gerçekleşen süreçlerin öneminin anlayış yokluğu var.

Rigden: Bilim insanları hala meditasyonun kendisini "sakin uyanıklık" hali olarak düşünüyor; bugün onlar için mevcut teknolojiyi kullanarak, insan beyninde, başlıca başın arka bölümünde (epifiz bezinin yakınındaki bölge) görünür olan özgün bir frekans ritmini, alfa ritmini gözlemliyorlar. Alfa ritminin 8 Hz - 13 Hz (30-70 mkV ortalama genlik) frekansı olan potansiyelinin ritmik salınımlarına karşılık geldiği varsayılmaktadır. Oysa gerçekte, bu aralık meditasyonda 7 Hz - 13 Hz'i kapsar. Ayrıca insan düşüncelere sahip olduğu ve bunlara dikkat ettiği zaman, bu ritmin salınım genliğinin azaldığını, yani, zayıfladığını veya yok olduğunu ve yerine farklı bir ritim geldiğini anlamalıyız.

Anastasia: 7'den 13'e... Bu sayılar oldukça ilginç, özellikle eğer belirli karşılaştırmalar yaparsanız. İlginçtir ki, 7 ve 13 bir çok insanın mitolojisinde önemli sayılardır. Gizli bilginin sembolizminde, yedi figürü yedinci boyutu işaret eder, ki bu insanlar için manevi olarak önemlidir. Mitolojide, Evren fikrinin tanımı ile ilişkilendiriliyordu, dünya ağacını, ilahi panteonların tam sayısını tanımlamak için ana sayısal değer ve mitolojik alanda dünyanın farklı insanları arasında sayılan neredeyse tüm bunların evrensel karakteristiği olarak kullanılıyordu. İlginçtir ki, belirli manevi uygulamaları yaparken, bazen

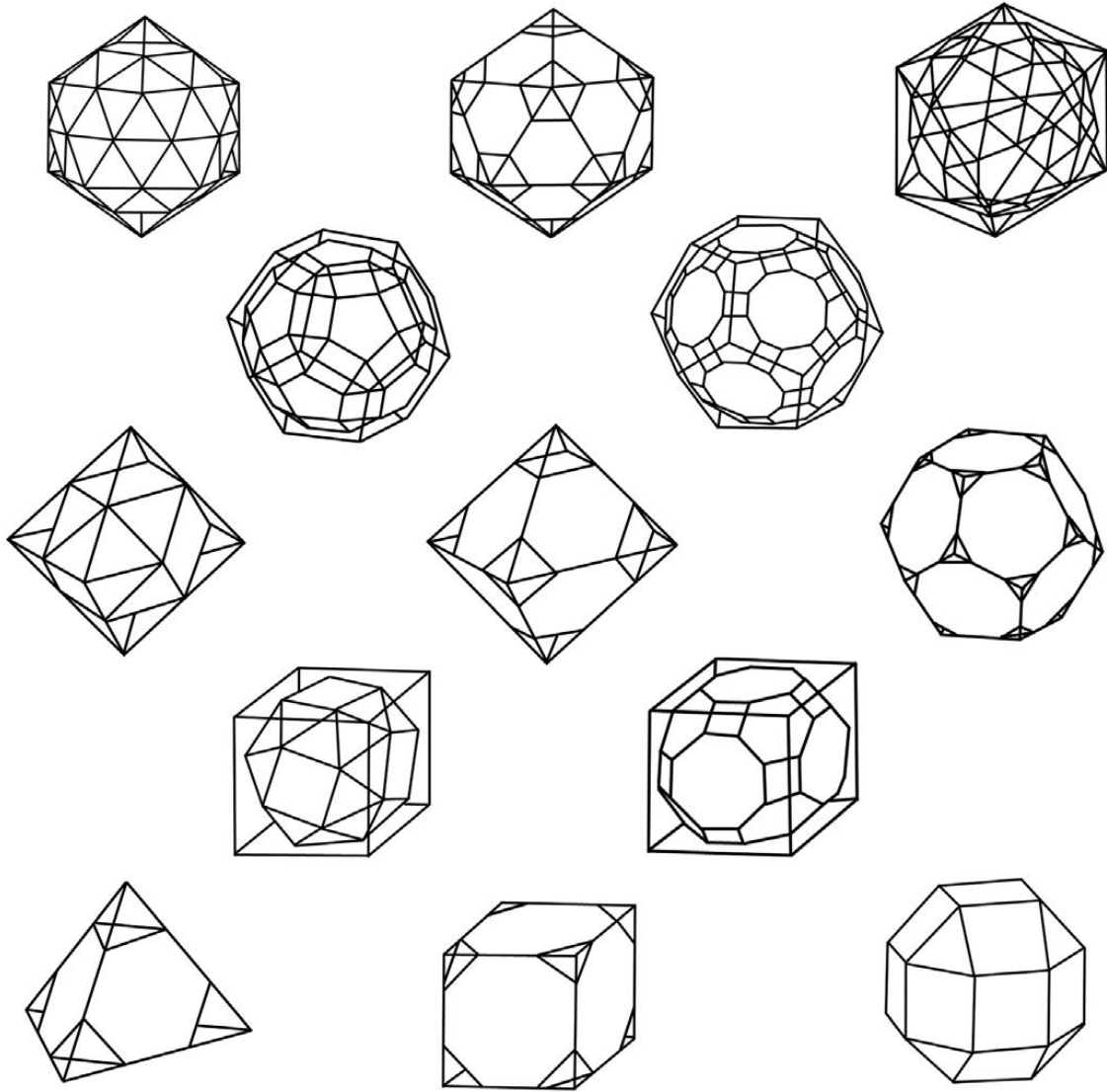

meditatör bazı söylencelerin temelinde ilişkilendirmeler şeklinde yansıtılan süreçleri ve olguları gözler. Görünüşe bakılırsa, kadim zamanlarda, manevi deneyimlerini bir şekilde gelecek nesilleri iletmek için, insanlar söylenceler, efsaneler ve mesellerdeki ilişkili imgeler vasıtası ile en önemli anları yakalıyorlardı.

Rigden: Belirli meditasyonlarda, şu şekilde söyleyelim, bu dünyanın olağandışı yapısının insanlara açıldığını Kesinlikle doğru şekilde belirttin. Görünmez dünyadaki süreçlerin varlığını bilmeyenlere bu nasıl açıklanabilir? Sadece dinleyicilerin anlayabileceği ilişkilendirmeler vasıtası ile. En sonunda, dünyanın mitolojisi insanlar tarafından görünür ve görünmeyen dünyaların bilgisini, geçmiş hakkında bilgiyi ve insanlığın manevi deneyimini gelecek nesiller için açık olan ilişkilendirici formlarda kaydetme girişimidir.

Anastasia: Ve 13 sayısı?! Gücün tam çemberini (12+1) temsil ettiği gerçeğinin yanısıra, ayrıca örneğin uzay geometrisinde özel bir sayı olarak hizmet eder. Bir keresinde Evrenin uzamsal geometrisi hakkında konuşmanın gidişatında, geometrinin fizik ile direkt bağlantısından söz ettin. O zamanlar, uzun zaman önce insanlara verilmiş olan geometri bilgisinden söz ettin, buna üç boyutlu uzayda yarı-düzenli çok yüzlü cisimler hakkındaki bilgi dahil.

Bunların arasında bugünlerde 13 Arşimet gövdesi olarak adlandırılanlar var. Biliyorsunuz, şaşırtıcı şekilde, uzun zaman önce hala okulda iken bu konuyu çalıştık. Bu tanımı canlı biçimde hatırlıyorum: yarı-düzenli çok yüzlü cisimler, köşelerde çok yüzlü açılar simetrik iken tüm fasetleri düzenli çokgenler olan çok yüzlülerdir. Ama sadece yıllar sonra, senin hikayenden sonra bu bilgiye tamamen farklı bir açıda, araştırmacının ilgisi ile bakmaya başlıyorum. Kutsal anlamda ahenkli olan ne kadar karmaşık bir sıralamada olduğu hala aklımdan çıkmıyor, sonra 13 Arşimet gövdesi yerleştirdin!

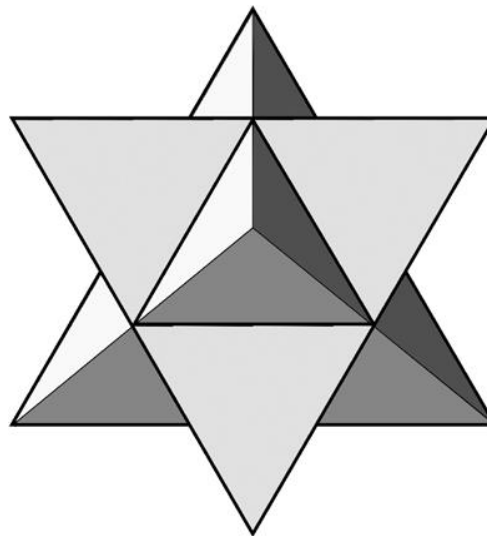
Şekil 60. 13 yarı-düzenli çokyüzlünün ilksel düzenlenmesi.

Sonuçta, tüm temel semboller ve işaretler bu düzende, aynı zamanda gövdelerin kendilerinden oluşan çapraz haç formunda genel figürün anahatlarında gözleniyor, bundan başka, dört Veçhe ve merkez işaretli. Basit olanlardan daha karmaşık olanlara bir evrim var. Diğer taraftan, insanlar kadim Yunan alim Arşimet'in çalışmalarında bahsedildikleri gerçeği ile ilgili olarak, bu yarı-düzenli çok yüzlüleri hafifçe farklı bir tarzda yerleştiriyor. Ama bugün bu bilginin keşfinin sadece onun ismine atfedildiği sır değildir. Çoğunlukla, bu konuda bilinen kadim alimin kanıtının kayıp olduğunu söyleyen, bu tür durumlar için tipik olan bir bağlantı var. Onun bu 13 figürü nasıl bilebildiği ile ilgilendim. Arşimet asil bir aileden geliyordu ve geometri dahil farklı bilimleri bağımsız olarak araştırdı. O zamanın en geniş kültürel merkezinde, Mısır'ın İskenderiye şehrinde (o zamanlar Yunanlıların hakimiyeti altında olan), bilindiği gibi ünlü

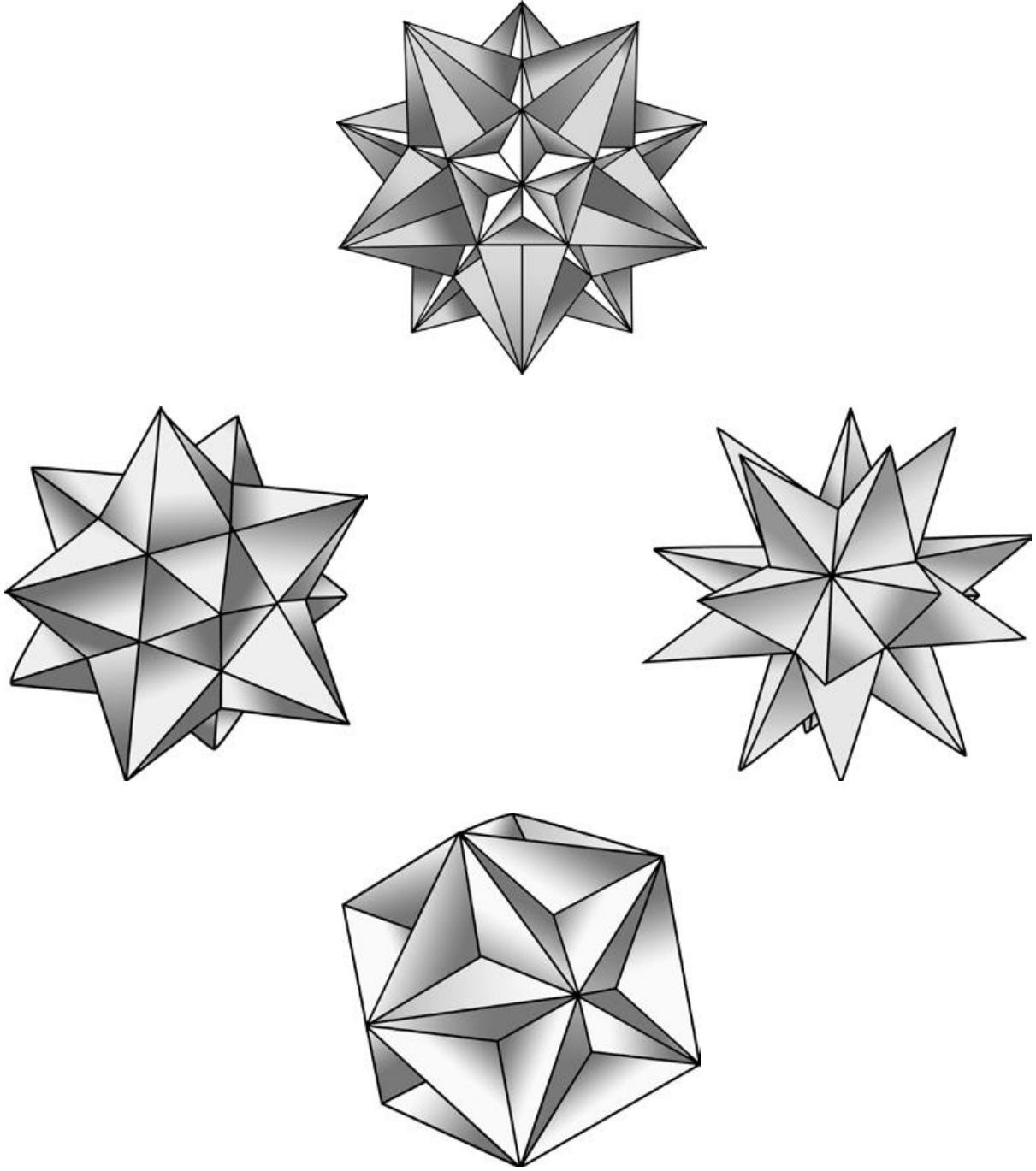

İskenderiye kütüphanesi (İskenderiye'de Mouseion) o zamana kadar kurulmuştu. Uluslararası önemi olan yüksek eğitim kurumu idi ve farklı ülkelerden eşsiz kadim kitaplar (tomarlar) orada tutuluyordu. Arşimet'in daha sonra orada çalıştığı biliniyor. O günlerde ve daha öncesinde çok yüzlüler ve uzamsal figürler hakkında bu tür bilgilerin söz edildiği tarihi kaynaklarda bazı araştırmalar yaptım. Tavsiye ettiğim gibi, Hititlerin (MÖ 2 nci binyılda Küçük Asya'nın orta bölgesinde yaşayan Hint-Avrupalı insanlar) yazılı kayıtlarına baktım. Hititler matematik bilgisini Babillilerden aldı. Yani, kabaca konuşursak, kadim Yunan matematikçiler Pisagor, Euclid ve Arşimet'ten on beş yüzyıl önce, insanlar bu tür kavramları zaten biliyorlardı, örneğin, bir sayının gücünü yükseltmek, kare kök ve küp kök tabloları, üçgen, dört kenarlı, dairenin alanını, kübün, paralel yüzünün, koninin, olağan ve tepesi kesik piramidin hacmini hesaplama formülü, ayrıca diğer boyutsal figürler. Aslında, insanlar kadim zamanlardan bu yana tüm bu bilgilere sahipti. Anıtsal yapıya bakarsak, bu ayrıca kadim Mısırlılar, Sümerler, Mezoamerika'nın Yerlileri, sakinleri ve diğer kadim insanlar tarafından kullanıldı.

Ayrıca yıldız çok yüzlü cisimler, özellikle Kepler-Poinsot çok yüzlüsü, ünlü bilim adamı Leonardo da Vinci tarafından modern insanlık için yeniden keşfedilen yıldız şeklinde sekiz yüzlü hakkındaki bilgileri tekrar okudum. Formların insanlara doğanın kendisi tarafından önerildiğine inanılıyor. Ama haklısın, bunlar ne türde formlar? Bunlar gerçekten semboller ve işaretler! Üçgen, piramit, küp, yıldız vs örneğini alalım. Şimdi sadece, çalışan işaretler vasıtası ile etki prensibini değil, ama aynı zamanda belirli meditatif bir tekniğin daha doğru aktarımı için belirli sembollerin neden ve nasıl kullanıldıklarını daha iyi anlıyorum.

Şekil 61. Leonardo da Vinci'nin yıldız şeklinde sekiz yüzlüsü

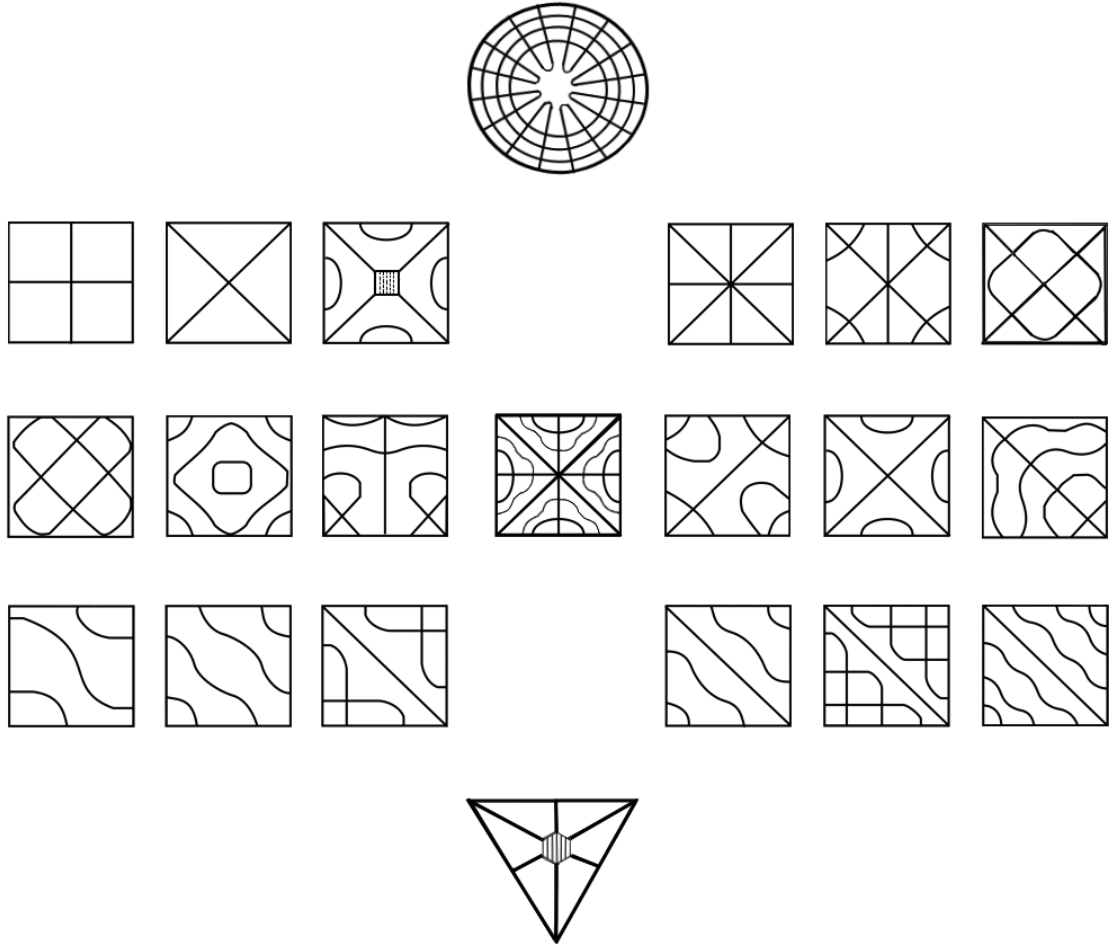

Şekil 62. Yıldız çokyüzlü: the Kepler–Poinsot çokyüzlüsü

Şimdi insanlar hem makro hem de mikrokozmos alanında bilgilerini genişletme, moleküller, atomlar ve mikrokozmosun daha süptil organizasyonunun yapısı seviyesinde doğayı keşfetme fırsatına sahipler. Şaşırtıcı şekilde, her şey fizik, her şey varoluşun spesifik bir formunu oluşturan dalga! Buz veya kaya kristalinin (kuvarsın) kristallerini alalım. Bunlar çoğu zaman sivriltilmiş kaleme benzer, yani, altıgen piramit şeklinde zirvesi olan altıgen prizma şekli. Maddi dünyadaki her şey belirli bir uzamsal konuma sahiptir. Bir zamanlar titreşen bir

levhanın yüzeyine yerleştirilen küçük parçacıklar üzerinde, özellikle kuru kum üzerinde ses dalgalarının etkisi üzerine deneyler ile ilgili bilgi ile ilgilendim. Şaşırtıcı şekilde, kum titreşim altında farklı geometrik düzenli - şekli olan modellere dizilmeye başlıyor. Ve onların şekli direkt olarak ses frekansına bağlı! Bu tür modellere Chladni figürleri adı verildiğini bilmeyen o okuyucular için, bunlara 18nci yüzyılın sonunda - 19ncu yüzyılın başında deneysel akustikler alanında çalışan Alman bilim adamının isminin verildiğini netleştireceğim. Bugün, onun araştırmasının sonuçları telefon diyaframlarının, hoparlörlerin ve mikrofonların doğal frekanslarını araştırmak için kullanılıyor.

*Figür 63. Belirli frekansta
ses dalgasının etkisinden sonra küçük parçacıkların
geometrik modeli*

Rigden: Ses ve geometrik düzenli şekilli işaretler teorik fiziğin alemidir ve bundan dolayı, küresel Sesin ve çalışan işaretlerin gizeminin insanlık tarafından kavranmasının ilk göstergesidir.

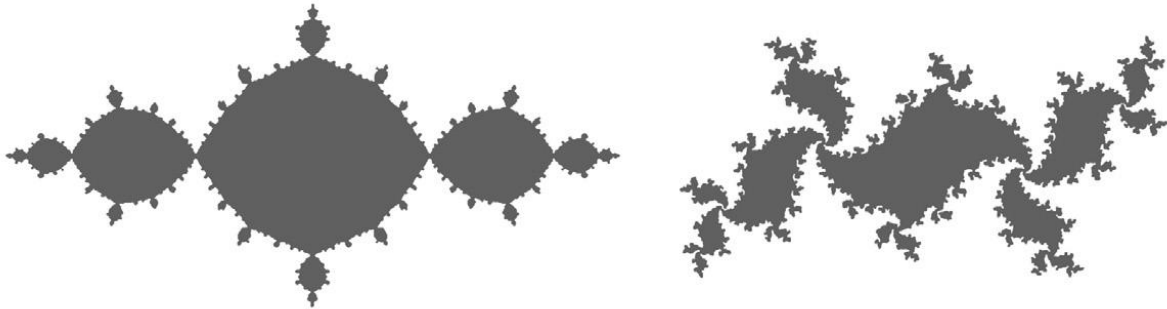

Gerçekte, bunlar bilimsel olarak, kadim zamanlardan bu yana insanların bildiği ve farklı insanların efsanelerinde kaydedilen şeyin keşiflerine dayanıyor.

Anastasia: Evet, bu bana, bize Kaseyi anlatırken sözünü ettiğin İlksel Ses hakkındaki eşsiz bilgiyi hatırlatıyor - manevi dünyaya, Tanrının dünyasına bir tür "geçiş". Bunu "*Sensei-IV*" kitabında kaydettim. İlksel Sesin formülünün bazı çalışan işaretlerden oluştuğunu söyledin. Bunların aktivasyonu süper bir gücün tezahürüne yol açar - İlksel Lotus ve Allat'ın birleşimi. Bu bilinen Bilginin perspektifinden, örneğin, fizikte uzay geometrisi, küresel zaman ve yapılandırılmış bilgi (temel bilgi yapı taşları), düşünüldüğü zaman, senin dünyaya verdiğin Bilginin derinliği daha iyi anlaşılır.

Rigden: Korkusuzca derinliğe nüfuz eden, er ya da geç Hakikati bilir. Yüzeyle iken, sadece derinlerde gizli olan şeyin çarpıtılmış bir yansıması gözlenebilir...

Anastasia: Evet, Hakikati bilmek için, onun derinlerine nüfuz etmek gerekir, ki bu sadece Manevi doğadan Gözlemcinin perspektifinden mümkündür. Bilgelerin söyledikleri gibi, Hakikati bilmek için, insan kendisini unutmalıdır... Ayrıca doğadaki fraktallar hakkında ("kırılmış" anlamına gelen Latince sözcük "fractus"tan) bir kaç sözcük söylemek istedim, konuşmalardan birinde sözünü ettiğin içinde kendine benzeyen bu geometrik figürler. Fraktallar gerçekte beklenmedik uzamsal yapıların ve formların, güzelliğin ve ahengin tamamıyla olağanüstü dünyasını temsil ediyor! Bu konu da da bilgimi genişlettim. Dünya hakkında çok şeyi ve biliş sürecinin ne kadar büyüleyici ve yararlı olduğunu bilmediğim ortaya çıkıyor.

Şekil 64. *Julia Seti*

Fraktal, tek ve aynı motifin birbiri ardına azalan ölçüde tekrarlandığı geometrik bir şekildir. Gerçekte, tek ve aynıya sahip bir model doğada oldukça sık olarak tekrarlanır. Bu, araştırma nesnesi herhangi bir sayıda genişletilerek veya küçültülerek görülebilir. Fraktalların özelliği olan kendine benzerlik bir çok nesnelere, sistemlere ve doğal yapılarda bulunabilir. Örneğin, kar tanelerinde, bulutlarda, alevde, suyun türbülanslı akışında, ağaç tepelerinde, DNA'da, insan kan dolaşım sisteminde vs. Fraktallar bir çok doğal olgu ve süreçlerde bulunur.

Bu, uzayın geometrisinin karmaşıklığının başka bir seviyesine benziyor, ama, anladığım kadarı ile, bir keresinde bize anlattığın şeyi gözönüne alınca, bu en karmaşık olandan çok uzak.

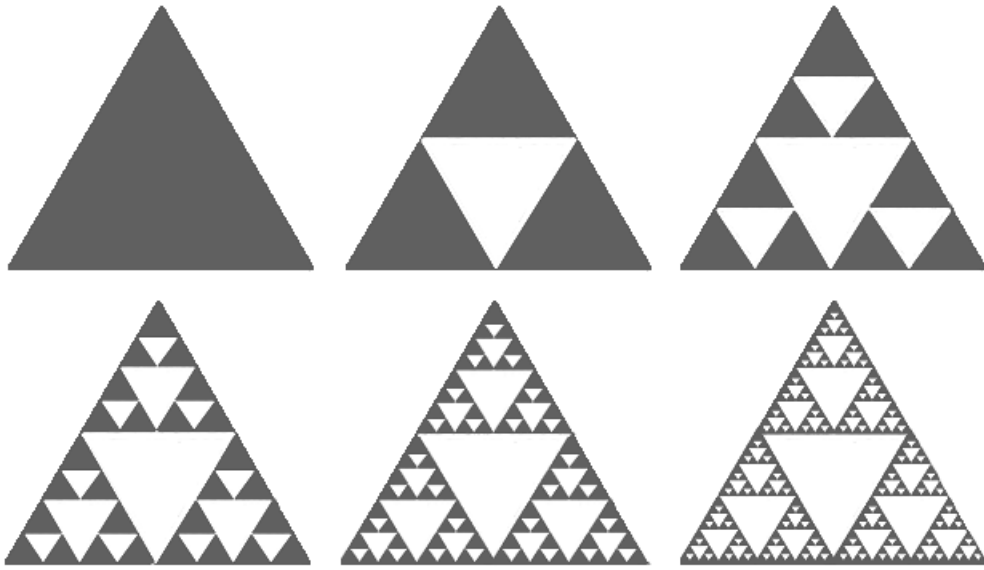
Tavsiye ettiğin gibi, fraktal geometri alanındaki modern bilimsel başarılar hakkında bilgi edindim. Fraktal modelin farklı bilimlerin bir çok alanlarında çok yaygın şekilde kullanıldığı ortaya çıkıyor. Örneğin, kimyasal kinetikte ("hareket eden" anlamına gelen Yunanca sözcük "kinetikos"tan). Fiziksel kimyanın bu alanının biyoloji ve doğal bilimin diğer alanları ile bağlantılı olduğunu gözönüne alarak, bunun, tıp alanındakiler dahil, ne kadar muazzam bir araştırma malzemesi olduğunu hayal edebiliyorum. Fraktal modeller ayrıca anten yapılarında ve trafiği geliştirmek için bilgisayar biliminde, aynı zamanda son derece sıkıştırılmış formda verileri sıkıştırmak ve saklamak için kullanılıyor; bilim insanları bunların modern İnternetin alternatif geleceği olduğunu düşünüyor.

Ek olarak, fraktal modeller temel parçaları, Güneşteki süreçleri ve Evrendeki galaksilerin dağılımını araştırmak için nükleer fizikte ve astronomide kullanılıyor. Aslında, fraktal özellikler ayrıca o zamanlar dikkatimizi çektiğin spiral enerji hareketinde de bulunuyor. Fizikçiler spiral oluşumu, aynı zamanda türbülanslı akışlar olan dışsal elektrik ve manyetik alanlarda fraktal kümelerin davranışında gözledikleri zaman, bunun dolaylı kanıtını buldum. Büyük vorteksler orada daha küçük vorteksleri ortaya çıkarıyor, oysa o - hala daha küçük olanlar ve spiral enerjilerin bu tür bölünmesi bilim insanları için teknik olarak elde edilebilir olan o görünür sınırlara kadar gözleniyordu.

Rigden: İnsan araştırdığı zaman, gerçekte bulmayı beklediğinden fazlasını bulur. Fraktallar hakkındaki bilgi, modern insanın hayal ettiğinden çok daha eskidir. Sadece insan toplumunda, olağan ödünç alma, gizleme ve bilginin yeniden adlandırılması gerçekleşir; olağan gösteriş oyunları nesilden nesile, yüzyıldan yüzyıla gerçekleşir.

Anastasia: Evet, cebirsel Newton fraktallarını okudum...

Rigden: Tarihteki en ilginç şey bu değil... Sierpinski üçgenini hatırla - erken 20 nci yüzyılın başlarında Polonyalı matematikçi tarafından önerilen fraktal.

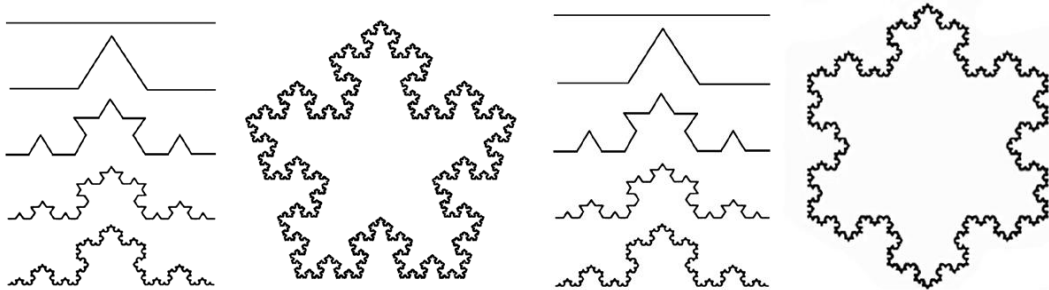

Şekil 65. Sierpinski Fraktal üçgeni. Dört eşit eşkenarlı üçgen tarafından bölünmenin sürekli tekrarlanması ile üçgenin içinde bir fraktal inşa etme işlemi.

Anastasia: Bu, bir planda kapalı bir sistemde kendine benzer üçgenlerin tekrarlanması süreçlerinin gözlenebildiği üçgen değil mi?

Rigden: Bu kesinlikle doğru, buna, "geri dönüş" anlamına gelen Latince sözcük "recursio"dan gelen özyineleme deniyor.

Anastasia: Evet, bunu okudum. Sen bu matematik işlemi ileri fizik perspektifinden açıklarken, Koch kar tanesi hakkında sözlerin ile ilgilendiğimi hatırlıyorum. Sonra bu kar tanesi hakkında bilgi araştırmaya başladım ve bu kendine benzer üçgen hakkındaki bilgi dahil, başka bilgileri eşzamanlı olarak keşfettim.

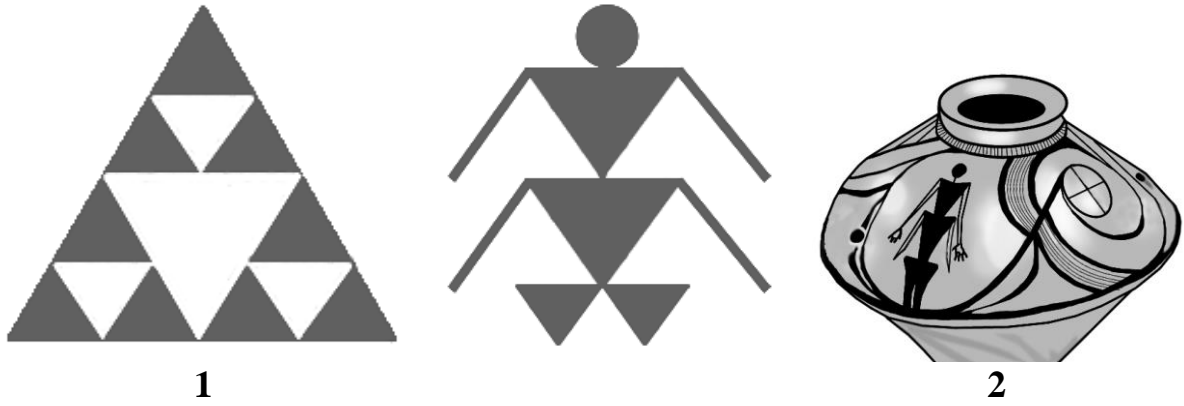

Şekil 66. Koch kar tanesi fraktalı

Bir doğrunun, doğru parçasının üç eşit parçaya çoklu bölünmesi ve orta parçanın benzer uzunlukta iki yeni parça ile yer değiştirmesi aracılığı ile bir kartanesine dönüştürülme işleminin iki örneği.

Maddi dünyanın tüm bu doğal geometrik şekillerini çalışan işaretler, insan manevi gelişimi ilgili süreçler ve ayrıca insanlığın arkeolojik geçmişini araştırırken keşfettiğim işaretler ve semboller ile ilgili ilksel Bilgi ile karşılaştırdığım zaman, bu benim için gerçekten ilginç bir keşif oldu. Kadim zamanlarda farklı kültürlerin temsilcileri tarafından kayalara, büyü için, ritüel törenleri veya kutsal ayinler için niyet edilen seramik tabaklara vs boyananlar dahil...

Şekil 67. Cucuteni-Tripolye uygarlığının imgelerinde fraktallar:

- 1) Sierpinski üçgeni, görüntülerin karşılaştırma kolaylığı için gösterilmiştir;
- 2) Cucuteni-Tripolye seramiklerindeki imgeler (MÖ 4ncü - 3ncü binyıl; Kadim Avrupa): ilahi dişil prensibin kuvvetleri - Allat - (aşağıyı gösteren üçgen) sayesinde, insan varlığının manevi gelişiminin şeması, diğer boyuta kaçış.

Rigden: Burada zor olan hiç bir şey yok. Eğer örneğin, Cucuteni-Tripolye veya Kadim Mısır uygarlıklarının sembollerini ve işaretlerini alırsak ve bunları paralel dünyalar, tünel açma ve "Astral aynalar" meditasyonu hakkındaki bilgi ile eşleştirirsek...

Anastasia: Tünel açma ve "Astral aynalar" meditasyonu mu?! Elbette, fizikte özyineleme! Astral tünel nedir? Bu sonsuz özyinelemenin klasik bir örneği, sadece başka bir boyutta... Birbirine bakan iki ayna, aynaların zayıflayan yansımalarından iki koridor yaratır - fizikte, bu fraktalın sonsuz tekrarlanmasının bilinen bir örneğidir. Ve bir çok durumda kadim insanların süslemelerinin gerçekte uzayın geometrisini tekrarladığını göz önüne alarak, kadim insanların tüm bu süreçler hakkında bizim bildiğimizden fazlasını bildikleri ortaya çıkıyor ve teoride değil, aynı zamanda pratikte!

Rigden: Bu sadece, modern dünyada insanların çoğunluğunun gerçekte bu bilgiye ihtiyaç duydukları asıl amacı unutmuş olmalarıdır; bu nedenle, maalesef, her şeyi dünyanın anlayışının maddi kanalına yönlendiriyorlar. Neden bilim insanları bile, tek bir bütünün parçasını oluşturan malzemeler, süreçler ve olgular ile çalışırken, hala kendilerine "Hayatımın anlamı ne?" sorusunu soruyorlar. Sonuç olarak, bilimsel çalışma en sonunda bilim insanının manevi veçheleri anlamasına yardımcı olabilir, elbette, eğer kişi hayatının asıl çalışması ile ilgilenirse - manevi kendini geliştirme. Kadim zamanlarda yaşayan bir çok insan, modern eğitilmiş insanın sahip olduğu maddi dünya ile ilgili bu kadar ayrıntılı bilgiye sahip olmasa bile, en önemli şeyi anlıyordu: bu fani dünyanın ne olduğunu ve onun sınırlarının ötesine gitmek, manevi dünyaya erişmek için kendisini nasıl idare edeceğini.

Makrokozmosa doğru veya maddi dünyanın mikrokozmosuna doğru ayna yansımalar ve derinleşmeler birbirine geçmeye yol açar, ki bu sistemin içindeki bir Gözlemci olarak, insanda parçanın bütüne sonsuz benzerliği duyumsamasına sebep olur. Ama bu duyumsamalar yanıltıcıdır, çünkü madde geçicidir ve kendi tezahüründe sınırlıdır. İnsan için gerçek ebediyet sadece Ruhunun içinde gizlidir - sonsuz şekilde büyük bir şeye açılan kapısı olan, kesişme yerlerinde karşılıklı çekim ve birbirine geçme alanları oluşturan bu sonsuz şekilde küçük şeyde gizlidir. Bu, parçanın bütüne gerçek sonsuz benzerliğidir.

Anastasia: Evet, sözlerinde Hakikatin özü var. Tam şimdi bana içsel bir his geldi, bunda yaradılışın asıl yasalarının kapsandığının bir tür derin anlayışı. Bu ilginç bir durum: bunu açıkça anlıyorum, ama bu kavrayış sanki Ruhtan geliyor; tüm bunların enginliğini mantık ile kavramanın imkansız olduğu hissi.

Rigden: Bu tür şeyler sadece Manevi doğadan gelen en derin hisler ile anlaşılabilir. Aksi taktirde işe yaramaz. Sonuçta, altı boyutta insanın yapısı yeni Şahsiyetin dünyayı tanıması için en elverişli form olarak yaratıldı, bu nedenle manevi olarak olgunlaşma ve Ruhu ile birleşme fırsatına sahiptir.

Yapının maddi bedende "ebedi hayat" için değil, tam olarak *dünyayı tanımak* için yapıldığını vurguluyorum. Gerçekte fiziksel bedenimiz sadece üç boyutta yerleşik, yapının bir parçasıdır! Sadece, yeni Şahsiyet öğrenme sürecine bu yapıdan başlar.

Bu nedenle, her insanın bir bilim insanının başlangıçlarının potansiyeline sahip olduğu söylenebilir. Her şeyden önce, bu dünyayı Manevi doğadan gözlemcinin perspektifinden anlamayı öğrenmek önemlidir ve o zaman ufuk açıcı keşifler kendilerini bekletmezler. Bugün insanlar modern cihazlara sahip olsalar bile,

çok fazla görmüyorlar ve anlamıyorlar. Materyal düşünceleri ile bir çok süreçleri kavrayamıyorlar, çünkü üçüncü boyutun çok sınırlı sistemleri içinde (fiziksel bedenleri, Dünya vs içinde) iken ve bunların dışında değilken olguları gözlemeye ve yargılamaya çalışıyorlar. Oysa herkes böyle bir fırsata sahiptir - dünyayı Manevi doğadan Gözlemcinin perspektifinden tanımak. Beynin kadim yapılarının çalışmasının, manevi uygulamalar yaparken manevi dünya ile temasa geçmenin ve yaradılışın gizemlerini anlamının yerini hiç bir teknoloji alamaz.

Anastasia: Bu doğru. Gerçekte, her insan mesleğine bakmaksızın bir bakıma bir araştırma bilim insanıdır. Sonuçta, herhangi bir meslekte en önemli şey nedir? Burada İnsan olmak ve şimdi her bakımdan ve her şeyden önce kendi üzerinde çalışmaktır. O zaman bu tür içsel nitelik çalışmasının sonuçları insanın hayatının dışına, başka insanlara yardımına yansıtılır. Ve eğer bu tür insanlar toplumda çoğunlukta ise, o zaman toplum farklı olur, çünkü her parça bütünün özelliklerinin taşıyıcısıdır.

Rigden: Hiç kuşkusuz... Ama bilincin değişmiş hali olan meditasyon konusuna geri dönelim. Beynin, aynı zamanda çevreleyen dünyanın frekans aralıklarının çeşitliliği, bugün bilim bu konunun bazı anlayışlarına sahip olsa bile, ustalaşmaktan çok uzaktır. İnsan varlığı belirli radyasyon yayan kendi enerji alanına sahiptir. 3B'deki insan yapısı araştırılsa bile, bir çok ilginç özellik keşfedilebilir. Örneğin kafatası çeşitli frekansların iyi bir rezonatörüdür. Bu arada, insan kendi enerji alanına sahip olan Yerkürede yaşar. Hava atmosferi veya daha tam olarak, iyonosfer (50 km yukarıda bulunan Yerkürenin atmosferinin üst katmanları) elektrik iletkenliğine sahip olan ve iyonlaşma ve deiyonlaşma süreçlerinin (Latince ön ek "re-", "süreklilik, hareketin tekrarlanması" anlamına gelir ve "combinatio", "kombinasyon" anlamına gelir) sürekli olarak gerçekleştiği çok büyük küresel bir rezonatör, bir dalga oluşudur.

İnsan varlıkları elbette onun enerji yapısını bu veya şu şekilde etkileyen bu üç boyutlu rezonatörün boşluğunda yaşar. Hatırladığın gibi, iyonosferin dışsal sınırı aynı zamanda Yerkürenin manyetosferinin gezegeni kozmik radyasyondan koruyan o "perde"nin dışsal bölümüdür. İyonosferin sayesinde, örneğin radyo dalgaları çoklu zamanlarda uzun mesafelerde bunu yansıtarak seyahat eder. Atmosferin molekülleri rezonansa girdiği zaman düşük frekanslı salınımlar üreten şimşek iyonosferde belirli doğada sürekli salınımlara neden olabilir, ki bunlar gezegenin etrafında bir çok kez seyahat ederler.

Anastasia: Aynen Hayvan doğası hüküm sürdüğü zaman, insanın düşünceleri gibi. Bu "elektrik boşalmaları" bazen sürekli sönümlenmemiş salınımların tüm gün kafanın içinde daireler çizdiği bir şekilde rezonansa girerler.

Rigden: Peki, rezonans nedir? Rezonans sözcüğü "Karşılık olarak ses çıkarıyorum", "yanıt veriyorum" anlamına gelen Latince "resono" sözcüğünden gelir. Bu bir yanıttır! Rezonans olgusu basit değildir; ses, elektrik, mekanik ve diğer salınımlı süreçleri etkiler. Hatırla, bir keresinde sana Nicola Tesla'nın bugün "Tesla sarmalı" (Tesla rezonans dönüştürücü) olarak bilinen bir cihaz inşa ettiğini anlattım, bununla yüksek frekanslı akımda bedeninin ışıldamasını gösterdi. Sovyet mucit Semyon Kirlian sonradan onun geliştirdiği şeyi ilerletti. Bunun sayesinde, bugün insanlar yüksek frekanslı alternatif elektrik alanında yerleştirilen çeşitli biyolojik inorganik nesnelere etrafında bir ışıltı, bir tür hale yakalamayı mümkün kılan Kirlian etkisi denilen şeyi gözleyebiliyor.

Anastasia: Elbette, o zamanlar bize başka ilginç bir deneyi anlattığını hatırlıyorum: araştırmacılar bir ağaçtan taze alınan bir yaprağın bir parçasını kestiler. Yaprığın kendisi bu alana konuldu. Resimde, yaprağın çıkarılan parçasının hayali imgesinin ortaya çıktığını gördüler. Esasen, bizim dilimizi kullanarak, fiziksel parçası çıkarılmış olmasına rağmen, bütün yaprak ile ilgili bilgi yapısı korundu. Daha sonra, bu konuda da bilgimi genişlettim. Dürüst olmak gerekirse, insanın hastalıklarını ve farklı psiko-fizyolojik durumlarını teşhis etmek için bu olguyu kullanmanın olasılıklarının süregiden araştırılması hakkında bilgi dahil, bir çok ilginç şey keşfettim, çünkü bu ışıltının doğasının araştırma nesnesinin durumuna bağlı olduğu not edildi.

Rigden: Gerçek şu ki, bu bugün mükemmel araştırılıyor. Bilim insanları insan enerji yapısı hakkında en azından genel bir fikre sahip olduğu zaman, bu bakımdan önemli bir adım atılacak; yani, bilim insanları araştırmalarının en vaat edici yönlerinin anlayışını kazandıkları zaman. Bu nedenle, bilindiği gibi, rezonant salınımlar en açık şekilde bu salınımların başlatıcılarına yakın olarak telaffuz edilir. Bu salınımlar neyi temsil ediyor? Bu, ortamın durumunun, enerji taşıyan bozunumların değişmesidir. Başka bir deyişle, bu ona bilgi girdiği için gerçekleşen ortamın değişimidir. Aynı şey, insan düşünceleri söz konusu olduğunda doğrudur. Düşünceler geldiği ve siz dikkatinizi onlara verdiğiniz zaman, bu sizde belirli duyguları aktive eder. Bu bilgi programı (düşünceler), o düşüncelerden dolayı ortaya çıkan duygular ile rezonansa girdiği zaman, insanın dikkatini onların üzerinde döndürüp duran "sürekli salınımlar" ortaya çıkar. Bu çoğu zaman, yan Veçheler Şahsiyete saldırdığı zaman gerçekleşir. Ama tüm bunlar her şeyden önce insan seçiminin sonucudur! Aynı zamanda, insan bu süreci ve bunun nedenlerini pratik olarak izlemez. Örneğin, sabah dikkatini verdiği bazı düşünceler tarafından ziyaret edilebilir. Sonra gün boyunca veya akşam, kişinin kendisi bu düşünceyi çoktan unutmuş olsa da, bu bilgi programına karşılık gelen duygular ile boğulabilir.

Ama ona verdiği dikkatinin gücü sayesinde program ona çoktan girdi. Ve duygular ile rezonansa giren düşünceleri tetikleyen, dediğin gibi sürekli sabit salınımlara neden olan bu programdır. Bütün gün boyunca daireler çizerek işlemeye devam etmeleri bir sürpriz olarak gelmez.

Dünyadaki her şey birbiri ile bağlantılıdır ve bir iz bırakır. Örneğin, dev iyonosferik rezonatörde, durağan dalgalar denilen şey, zıt yönde hareket eden eşit frekans ve yoğunlukta ilerleyen dalgaların etkisi altında ortaya çıkar. Chladni modelleri deneyi durağan dalga titreşiminin bir örneği olarak hizmet edebilir; bu, bir yay üzerinde kum olan metal bir diskin kenarında ilerlediği zamandır. Ortaya çıkan ses diskteki durağan dalgaları uyarır, diskin titreşimi belirli bir geometrik model yaratır. Doğadaki durağan dalgaların bir örneği bugün Schumann dalgaları olarak bilinen iyonosferik rezonatördeki salınımlardır ve bunların ürettiği rezonans etkisi Schumann rezonansıdır. Bugün, bilim insanları Schumann rezonansının frekansının 7.83 Hz olduğunu hesapladılar ve dalgaların alfa ritmi frekanslar dahil, insan beynine benzer bir frekans aralığında rezonansa girdiği sonucuna vardılar.

Genel anlamda, bu frekans aralığı insanların varsaydığı kadar basit değildir. Ama, dedikleri gibi, tek gerekli olan onu kapsamlı şekilde araştırma dilediğidir. Çünkü şimdi bile alfa - ritminin çeşitli modülasyonlar ile, dalgaların genliğinin (iğler) artması veya azalmasının birbirini izlemesi ile ve "kendiliğinden" değişimler ile karakterize edildiğinin anlayışı var. Bu arada, bilincin bu tür değişmiş hallerinde, örneğin, 1-4 Hz frekansı ile delta - ritminin ortaya çıktığı uyku halinde, talamusun (optik talamus, beynin ortasının asıl parçası) çekirdeğine ve daha tam olarak onun ağsı hücrelerinde iğler üretilir....

Anastasia: Başka deyişle orta beyinde. Evet, dört Veçhe üzerine meditasyonu açıklarken, orta beyin hakkında yakın zamanlarda söylediğin şeyi hesaba katarak, karşılaştırma çok ilginç görünüyor. Sonuçta, beynin ortasının asıl kısmı olan talamus, tüm duyarlılık tiplerinden uyarıların geldiği ve esasen bunların analizinin ve sentezinin ve daha sonra beynin çeşitli kısımlarına yeniden dağıtımlarının gerçekleştiği asıl korteks altı merkezdir. Örneğin, talamik ağsı çekirdek yeni, eski ve kadim beyin zarı ve diğer talamik çekirdekler ile bağlantılıdır. İsim ayrıca özeldir - "yatak odası, oda" anlamına gelen Yunanca sözcük "thalamos"tan, talamus. Ona, sanki beyinde bir durumun başka bir duruma değiştiği, deyim yerindeyse, süptil enerjilerin kaba dalgaya dönüştüğü yer hakkında önceden biliyorlarmış gibi isim verdiler. Genel olarak ağsı oluşum ("ağ örgüsü" anlamına gelen Latince sözcük "reticulum"dan ve "formatio" - "formation/oluşum" oldukça evrensel bir sistemdir. Buna bir nedenle "beyin içinde beyin" deniyor. Bu hem beyin hem de omurilik ile bağlantılıdır.

Rigden: Bundan başka, alfa ritmi ile aynı frekansta işleyen ama farklı bir dalga formuna sahip olan diğer ritimler araştırılmaktadır; bunlar beynin diğer bölgelerinde gözleniyor. Örneğin, bilim insanlarının mu ritmi dediği frekans aralığı 7-11 Hz dir (elektroensefalogramda dalga formu Yunanca harf μ (mu) ya benziyor). İlginç bir şekilde, bugünün bilimi mu ritminin bir şekilde ayna nöronların koordine çalışmasının aktivitesini yansıttığı varsayımını düşünüyor...

Anastasia: Evet, 90 ların ortasında ayna nöronlar hakkında seninle anılmaya değer konuşmayı hatırlıyorum. Ama o zamanlar kütüphanelerde bu bilgiyi bulmaya ne kadar çok çalışsam da, mevcut değildi. Ve sadece çok daha sonra, bir kaç yıl sonra, medya sözünü ettiğin o eşsiz deneyler hakkında haber yaptı. Bu, bilim insanlarının komuta nöronlarının çalışmasını incelemek için maymunları kullandığı zamandır, hayvanlar belirli hareketler yaptıkları zaman bu nöronlar aktive oluyor ve şempanzeler tanıdık bir hareketi sadece görsel olarak gördükleri zaman karşılık veren ayna nöronları tesadüfen keşfettiler. Başka bir deyişle, maymunun kendisi sanki, örneğin masadan bir fıstık alıyormuş ve onu yiyormuş gibi ayna nöronlar aktive oldu, oysa gerçekte bu zamanda maymun sadece bu hareketleri gerçekleştiren başka bir maymuna bakıyordu. Bundan başka, sadece hayvanlar ile benzer deneylerin sonuçları hakkında bilgi yoktu, aynı zamanda insanlar ile daha sonraki deneyler ile ilgili bazı bilgiler de vardı.

Ayrıca empatinin orijininin doğası ile ilgili hikayen ile ilgilendim ("şefkat, empati" anlamına gelen Yunanca sözcük "empathia"dan) - başka bir insanın hislerine karşı insan duygusal duyarlılığı, bilim insanlarının başkalarının bilincini anlama mekanizmaları adını verdiği şey hakkında. Ve yukarıda söylediğin her şeyi göz önüne alarak, bu sadece bu olgunun bütün resmindeki kayıp parçaları gösteriyor. Senin bilgin gerçekten eşsiz ve evrensel önemde harika, bireysel ve evrimsel keşifler yapmak için amaçlı arayışın yönünü belirliyor.

Rigden: Genel olarak konuşursak, ayna nöronlar konusunda gizli olan bir çok ilginç şeyler var. Ama bu sadece, insanlık görünmez insan doğası, özellikle çeşitli manevi uygulamalar ve manevi gelişimi amaçlayan meditasyonlar vasıtası ile bilincin değişmiş halleri vasıtası ile bilginin genişlemiş algısının yetenekleri hakkında temel kavramları elde ettiği zaman tam olarak elde edilebilir olacak.

Anastasia: Bu, bilim gelişiminde telepatinin mekanizmalarının, insanın uzay ortamı, paralel dünyalar ve diğer boyutlar dahil çeşitli koşullara hızla adapte olmasının, tahmin ve olayların ve eylemlerin modellenmesinin mekanizmalarının anlayışına yol açacak ciddi bir evrimsel adım olacaktır.

Rigden: Ayna nöronlar, gelecekte toplam insan yapısının gerçek mekanizmalarının işleyişlerinin anlayışına yol açabilecek olan yol boyunca bilimin sadece küçük bir adımıdır: insanın bilgiyi, başka bir insanın hislerini ve duygularını, muhatabı ona ulaşmadan bile onun hakkındaki sözel veya görsel bilgileri tam olarak nasıl okuduğu. Elbette, bu insanlığın bir geleceği olması koşuluyla.

Anastasia: Evet, insan seçimi... Her şey buna dayanıyor.

Rigden: Nöral aktivite sadece kısmen elektriksel doğadadır. İnsanlar beynin işleyişindeki çok şeyi anlamıyor ve "görmüyor", çünkü diğer boyutların daha ince enerjilerini belirleyebilecek bu tür enstrumanlara henüz sahip değiller. Oysa, elbette, eğer görünmez dünyayı bilmeye ilişkin en iyi alet hakkında konuşursak, o zaman diğer dünyalara ve boyutlara nüfuz etme yeteneği ile donatılan tamamen insan varlığının kendisidir...

Anastasia: Başka deyişle, insan bir görev belirleyebilir ve bu sürece ve onun mekanizmalarına eşlik eden olgunun tüm özelliklerini ve inceliklerini kavramadan hazır bir yanıt veya sonuç olabilir. Yani, bilim insanlarının dilini konuşursak, teorik hesaplamaları atlayarak pratik bir sonuç elde edebilir. Oysa, çoğu kendilerini materyalist olarak düşünen bilim insanlarının kendileri için, bu açıkça anlamsız gelir.

Rigden: Bu, inancın ne olduğunun anlayışını elde etmeye eşdeğerdir: zıt anlamlı sözcük veya bilgi sözcüğünün eşanlamlısı? **Sonuçta, bilgi olmadan inanç şüpheleri ortaya çıkarır. Şüpheler Hakikati anlamayı mümkün kılar. Hakikatin kavranmaması inancı anlamsız ve boş yapar. Bilgi şüpheleri elimine eder, çünkü Hakikatin anlayışını verir. Hakikati anlamak inancı bilgi ile doldurur. Ve sadece bilgi ile dolu olan inanç gerçek inançtır.**

Anastasia: Bu nedenle bu hayatta gerçekleşir. Pratikte, insanın farklı meditasyonların bütün çeşitliliğini yapmaya çalıştığı, ama kendisini değiştirmek istemediği, benmerkezci doğada kaldığı ve her şeyde kendi önemini tatmin etmeyi ve her şey üzerinde kişisel güç kazanmayı dilediği durumlar ile bir kereden çok karşılaştım. Bu tür insanlar çoğu zaman şüpheler, gurur ve basit gerçeklerin kavranmaması ile ziyaret edilirler. Ama, ayrıca her gün kendi üzerlerinde çalışmaya çalışan başka insanları gördüm ve onlar aynı meditasyonlardan tamamıyla farklı sonuç alıyorlar. Her gün İnsan olmaya can atarken, kendilerini geliştirirken ve manevi uygulamalar yaparken, sessiz Bilgiyi anlamaya, gerçek inancı elde etmeye başlıyorlar. Manevi gayrete sahip olan böyle insanlar için, eğer bize temel meditasyonlardan biri - "Piramit" - ile ilgili anlatabilirsen minnettar olurum.

Rigden: Bu konuda, kadim bir Doğu bilgeliği var: eğer bir insan hayatı sırasında savaşlarda bir çok kez bir çok insanı yendiye ve başka bir adam yalnızca kendisini fethettiye, ikincisi birinciden daha büyük bir zafer kazanmıştır. Çünkü insanın tüm diğer insanlardan çok kendisini fethetmesi çok daha önemlidir.

Önceden mevcut olan bilgiden dolayı, insanların "Piramit" meditasyonunu daha iyi anlayacaklarını umuyorum. Bu nedenle, daha önce sözünü ettiğim gibi, yüksek boyuttan Gözlemcinin perspektifinden, insan yapısı üçüncü boyut dünyasında görüldüğü gibi (kollar, bacaklar, kafa ve gövde ile) aynı görünmez. Tepesi kesik dört kenarlı bir piramide benzeyen karmaşık bir şekil olarak görünür. Elbette bu, eğer üç boyutlu dünyanın sakininin düşüncesi için anlaşılabilir en yakın çağrışımı alırsak. "Piramit" meditasyonu sayesinde, insan dört Veçhe ile bağlantılı olan kendi enerji yapısını hissedebilir, algısını genişletebilir ve en önemlisi, Ruhunu hissedebilir.

"Piramit" meditasyonunu, lotus pozisyonunda oturarak veya basitçe çapraz bacak pozisyonunda yapmak tavsiye edilir, ellerinizi avuçlar aşağı bakar durumda dizlerinizin üzerine koyun. Ama, eğer bazı nedenlerle, kişi uzun süre bu pozisyonda oturamıyorsa, bu meditasyon örneğin sandalyede oturarak yapılabilir. Asıl şey insanda gerçekleşen içsel, manevi süreçlerdir.

Gözlerimizi kapatıyoruz, içimize uyumlanıyoruz, sakinleşiyoruz, bedeni gevşetiyoruz, zihnimizi düşüncelerden, tüm kaygılarımızdan ve duygusal kabarmalardan özgürleştiriyoruz. Genel olarak, tam olarak bilincin değişmiş haline giriyoruz - meditasyon. Meditasyon halinde iken, dört Veçhe ile bağlantılı olan enerji yapımızı incelemeye başlıyoruz. Bir başka ifade ile, tepesi kesik piramidin içinde bulunan Gözlemcinin perspektifinden, tepesi kesik piramidin "canlı yanları" olarak Sağ, Sol, Arka ve Ön Veçheleri hissetmek gereklidir. Bu yanlar yaklaşık olarak insanın fiziksel bedeninin bir kol mesafesi uzağındadır.

Anastasia: Mecazen konuşursak, meditasyon yapan kişinin önünde bir kol mesafesinde, tepesi kesik bir piramidin ön duvarı şeklinde canlı bir enerji alanı vardır. Bu hem yanlarda hem de arkada aynıdır. Bu alanlar ortasında meditasyon yapan kişinin lotus pozisyonunda oturduğu dörtgen bir taban oluşturur.

Rigden: Evet. Bu dört Veçhe enerji alanımızın veya başka bir deyişle kişisel alanımızın sınır koruyucuları gibidir. Kişisel alan nedir? Fiziksel beden ile dört Veçhe arasında, 7 santimden 1 metreye kadar değişen bir alan vardır. Kişisel alan hacmi insan bedeninden daha geniş olan, bulanık ana hatları olan bir oval gibi görünür (kadim zamanlarda buna "yumurta" veya "balık baloncuğu" adı

veriliyordu). Çoğunlukla, işaretlerin ve sembollerin gizli yazılarında, ovalin sembolü ile belirtiliyor.

Her bireyin kişisel alanının sabit olmadığını söyleyeceğim; o kendi hacminin belirli sınırları içinde sürekli olarak değişir. Bu bir çok faktöre bağlıdır, hatta bireyin ruh halinin değişmesine. Ama genellikle insanlar bunu fark etmez, anlamaz ve dahası, onu kontrol etmeyi ve sonuç olarak kendi durumlarını kontrol etmeyi bırakın, onu fiziksel görüşleri ile görmezler. Ama şimdi konumuz bu değil. İnsan piramit yapısında enerjilerin dağılımının, onu insanın üçüncü veya dördüncü boyutların Gözlemcisinin perspektifinden nasıl algıladığından hafifçe farklı olduğunu not etmeye değer - beden, kolların ve bacakların enerji meridyenleri vasıtası ile. Burada, enerjiler yüksek boyutların fiziğine ve geometrisine göre, piramidin çapraz - kesitlerinde dağıtılır.

Böylece, tepesi kesik piramidin yanları dört Veçhemizdir. Ruh, bu yapının ortasında bir tür hafif kozanın içinde kuşatılmıştır. O, yapının yaklaşık olarak alt üçüncü kısmında yer almaktadır ve referans olarak fiziksel beden kullanılırsa, o zaman o solar pleksus seviyesinde ve karnın üst kısmındadır. Bu arada, Doğuda, kadim zamanlardan bu yana, koza içindeki *Ruh*, sembolik olarak *kabuğun içindeki inci* şeklinde tasvir edilmektedir. Bu, gözlerden saklı olan, onun yapısı içinde, insanın manevi gelişiminin sembolü idi. Bu, Dirilmenin mucizesi idi. Onun sedefli beyazlığı manevi saflığı, bilgeliği, mükemmelliği ve kutsal bilgiyi sembolize ediyordu. Ruhun inci ile bu ilişkili karşılaştırılmasının dünyanın tüm dinlerinde izlenebileceği not edilmelidir. Hindular ve Budistler için, inci manevi aydınlanmanın imgesidir. Hıristiyanlar "vaftiz sularından paha biçilmez inciyi" Ruh ve İsa'nın Annesi ve Onun manevi saflığı kavramı ile birleştirirler. İslam, incinin Tanrının isimlerinden biri olduğu ve öteki dünyada kutsal ruhların etrafında küreler oluşturanın inciler olduğu efsanesine sahiptir. Bu tür ilişkilendirmeler kısmen manevi vizyon ile ilgilidir, çünkü bazı manevi uygulamalar sırasında meditasyon yapan insan bazen *Ruhun yerleşik olduğu bölgede gerçekleşmekte olan süreçleri görür, ki bunları Ruhtan gelen, güneş ışığında incinin sedefinin parlaklığı ve ışıltısına benzeyen parlak ışığın oyunu ile ilişkilendirir.*

Anastasia: Bir keresinde, reenkarnasyon sırasında Ruhun kabuğunu tanımlarken onun sabun köpüğü üzerindeki gökkuşağı gibi renkleri olan bir filme benzediğinin başka iyi bir ilişkilendirmesini verdin. Bu bilgiyi Ezoosmos kitabında yazdım.

Rigden: Bu doğru... Şimdi insan yapısını tepesi kesik bir piramit olarak ana hatlarıyla verdiğimiz için, tabandan ayrılmış olan tepsine gidelim. Bu yerde, insanın başının üzerinde yerleşik olan piramidin tepesinde, onun düşünceleri

doğar. Bu yaklaşık olarak başın üzerinden yarım metre yukarıdadır (mesafe yaklaşıktır, çünkü bu bireyseldir). Üç boyutlu dünyanın sakininin anlayışında, sıradan bir insanın enerji yapısı bu şekilde görünür. O tepesi ayrılmış olan dört kenarlı tepesi kesik bir piramide benzer.

Ama bu meditasyonun tekniğine geri dönelim... *Tüm dört Veçheyi hissetmek gereklidir.* Bu his, size yakın duran dört adet kesinlikle farklı insan tarafından çevreleniyormuşsunuz gibidir. Gözlerinizi kapatırsanız ve gevşerseniz, onların varlığını kişisel alanınızda belirli bir baskı şeklinde hissedebilirsiniz. *Dört Veçheyi hissettiğimiz zaman, piramidin tepesine ilerliyoruz. Orada, çeşitli düşüncelerimizin (daha sonra Kuşlar ve Taş kitabında sözünü ettiğin iblis ve lütuf tanrısı merkezleri vasıtası ile dönüştürülen) "oluşmasının" ilksel sürecini, bu enerjilerin nasıl ortaya çıktığını ve hareket şekillerini, etkileşimlerini ve engellemelerini gözliyoruz. Etkilerini fark ediyoruz; basitçe söylersek, tüm bu süreçleri izliyoruz ve sonra ya onları sakinleştiriyoruz ya da onları zihnimizden tamamen çıkarıyoruz.*

Sonra, piramidin tepesinden ayrılıyoruz, daha yükseğe çıkıyoruz ve maddi dünyadan kendini ayırmış Gözlemcinin seviyesine erişiyoruz. Başka deyişle, düşüncelerin üzerine, maddenin üzerine yükseliyoruz ve dünyasal olandan, bu veya o şekilde bizi Şahsiyet olarak maddeye bağlayan şeyden kendimizi ayırma haline ulaşıyoruz. Çoğu zaman, bu meditasyonda ustalaşmanın erken aşamalarında, meditasyon yapan kişinin bilinci ile kendi piramit yapısının dışına çıktığını, onun üzerinde süzüldüğünü ve onu kuş bakışı görüşten gözlediğini imgelemesi yardımcı olur. Modern çağrışımları kullanarak, bilinç bu yükseklikte, sanki vakumdaymış gibi, sıfır yerçekiminde yerleşiktir. Manevi doğadan Gözlemcinin bu hali, tam içsel dinginlik, bilincin genişlemiş haline, süregiden süreçlerin gözlenmesi sürecinin tarafsızlığına yardımcı olur, zihnin maddi beden ve düşüncelerden soyutlanmasına ve insanın kendi enerji yapısını yeni vizyon perspektifinden keşfetmesine yardımcı olur. *Sonra, bu bilinç halinde kalıyoruz ve piramit yapımızı ve onun içinde kuşatılmış Ruhumuzu dışarıdan gözlemliyoruz.*

Sonra, meditasyonun en önemli kısmı gerçekleşir. *Bilincin (Şahsiyetin) Ruha en iyi olası direkt yaklaşımını yapıyoruz ve bunu en derin hisler seviyesinde yapıyoruz. Yani, (Gözlemci olarak) kendimizi piramidin tepesi vasıtası ile, piramidin kendisinin içsel enerji yapısının en merkezine - Ruha - daldırıyoruz.* Meditasyonun bu aşamasında, beyin çoğu zaman insan sanki, suya daldığı zaman gibi daldığı algısını verir, ama bu fiziksel işlem için tipik olan basınç olmadan. Bu dalma sırasında, enerji süreçlerine doğaları itibarıyla çok hassas olan insanlar, özellikle iyi gelişmiş sezgisel algısı olanlar, bilinçlerinin işleme

modunun daha önce onlar için bilinmeyen duyuşal algının yeni seviyelerine kademeli değişiminin aşamalarını bile fark ederler.

Manevi dünyadan gelen bu parçacığın yerleşik olduğu piramidin merkezindeki ışıldayan kozaya mümkün olduğu kadar yaklaşmak gereklidir. Ve sonra, ona en derin hisler seviyesinde dokunmak gereklidir. Elbette, manevi olarak olgunlaşana ve onunla birleşene kadar insanın Ruhu tam olarak hissetmesi ve onun manevi derinliğini kavraması imkansızdır. Ama hislerin bu teması bile Budistlerin Nirvana'ya dokunma dedikleri ve başka insanların iyilik, ilahi vecd, uyuma ulaşma vs dedikleri hale neden olur.

Bu meditasyon sayesinde, kendinizi ve karmaşık çok boyutlu yapınızı daha iyi anlamanız ve bir çok düşüncelerin kendi "iradenizden" ortaya çıkmadığı ve yok olmadığı gerçeğinin farkında olmanız mümkündür. Ama bu düşünceleri gözlemleyebilir ve etkileyebiliriz, zihnimizi onlardan soyutlayabiliriz ve onları bloke edebiliriz. En önemli şey, bu meditasyon ile, Şahsiyet olarak insan sadece ilahi varlığın duygusunun deneyimini elde etmez, aynı zamanda kendi ruhu ile bağlantı duygusunu elde eder, onunla sürekli temas becerileri geliştirir ve pratikte Ruhun bütün insan yapısının ana ve en önemli kısmı olduğunu kavrar. Ruh sizsiniz, ama gerçek siz. Altı boyuttaki enerji yapısının geri kalanı ruhun etrafında inşa olur. Bu meditasyonda, insan kendi gerçekliğinin tamamıyla farklı bir algısının deneyimini edinir ve kendisini Manevi doğadan Gözlemcinin perspektifinden algılamayı öğrenir. Bu meditasyonun süresi, herhangi diğer manevi uygulamalar gibi bireyseldir. Başlamak için, 20 dakika yapmanızı tavsiye ediyorum. Günde bir kez veya bir çok kez yapılabilir, tercih ettiğiniz şekilde. Asıl şey, bunu baştan başa yapmaktır. Daha sonra, meditasyon süresi örneğın 30 dakikaya artırılabilir. Ama yine, bu süreçte en önemli bölüm süre değildir, içsel duyumsamalar ve Ruh ile hislerin manevi derin bağlantısının gelişmesidir.

Anastasia: Bu meditasyon gerçekten eşsiz. Kişisel deneyimimden, bu manevi uygulamayı öğrenmeye henüz başladığınız zaman ve onu yapmanın deneyimine sahip olduğunuz zaman duyumsamalarda önemli bir fark olduğunu söyleyebilirim. İlk önce, tekniğin kendisi, diyelim "uzayın geometrisinde" manevi bir uygulamanın nasıl yapıldığı anlayışı benim için yeni olduğundan, bana olağandışı göründü. Sonuçta, o zamanlar alışık olduğum çakralar ile herhangi bir çalışmayı veya bedenın enerji meridyenlerinde enerjinin hareketinin duyumsamasını kapsamıyordu. Ama onu ilginç yapan budur.

İlk başta, benim için her şey sadece imgeleme seviyesinde gerçekleşti, ama muhtemelen bunun nedeni o zamanlar bilincin değişmiş haline henüz tam olarak giremiyor olmamdı. Daha sonra, her gün evde bu meditasyonu uyguladıkça,

muhteşem duyumsamalar ortaya çıktı. Örneğin, bilinç halinin değişme, derin dalma ve Ruhun varlığının olağandışı duyumsamalarının ortaya çıkma anını yakalamaya başladım, ki bunu sözlerle tanımlamak zor. Kesinlikle haklısın, duyumsamaların bütün tanımlanamaz yelpazesini anlamak için meditasyonun kişisel deneyimini elde etmek gerekli.

Ve meditasyon süreci sırasında zaman duygusu hakkında başka bir çok gözlemlerim var. Daha önce, ilk manevi uygulamaları yapmaya henüz başladığımız zaman, meditasyonda 20 - 30 dakika oturmak benim için oldukça zorlayıcı idi. Şimdi, süreç sırasında sadece olağan düşünme modunda olduğunuzda, gerçekte, uyanık halde olduğunuz zaman bedene dikkat ettiğinizi anlıyorum. Bu halde, bedeninizi ve çevreleyen ortamı hissediyorsunuz ve zaman zaman meditasyondan dikkatinizi dağıtan kafanızda başıboş düşünceler ortaya çıkıyor. Meditasyonun kendisi, hayal gücünüz çoğunlukla işbaşında iken görünüşte gerçekleşiyor. Şimdi, yıllar sonra, "Piramit" meditasyonunu yaptığım ve gerçekten bilincin değişmiş haline girdiğim zaman, zaman, uzay ve genel olarak konuşursak, üçüncü boyut dünyasının tüm bu kaba gerçekliği var olmaya son veriyor. Sadece bu sürece başlıyorsunuz, Ruh'a doğru gidiyorsunuz ve diğer, manevi taraftan alınıyorsunuz, Ön Veçhe aktif şekilde çalışmaya başlıyor...

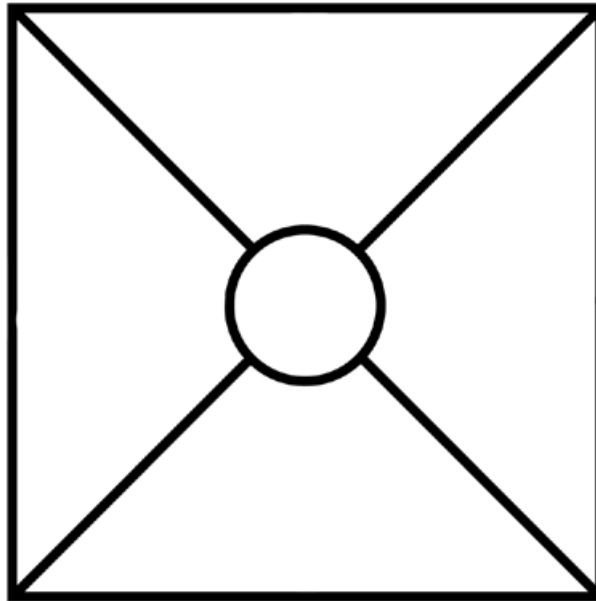
Bu meditasyonda çalışmanın bu aşamasında gerçekleşen şey, açıkça, onun keşfedilmesinin ilk girişimlerinin sonuçları ile karşılaştırılmaz. Bunun yanısıra, bu manevi çalışmada monotonluk yok: her seferinde bu manevi uygulama insana yeni bir farkındalık, duyumsamaların daha zengin bir yelpazesini ve görünmez seviyede gerçekleşen süreçlerin ve değişimlerin net anlayışını veriyor. Şimdiden bu hal ile yaşıyorsunuz ve meditasyonu bitirdiğiniz zaman, çok yakın bir şeyden ayrıldığınız görünüyor ve onu bir kez daha hissedebileceğiniz o anı tekrar bekliyorsunuz. Bu nedenle, onu daha fazla uygulamak için bir dürtü ve aktif dileğiniz oluyor, çünkü orada daha uzun kalmak istiyorsunuz. Çünkü bu muhteşem halde, çok sevgili ve yakın bir şey, olağanüstü bir rahatlık hissetmeye başlıyorsunuz; bilincin olağan halinde beynin anlamasının imkansız olduğu en derin süreçlerin açıkça farkında oluyorsunuz. Önemli biçimde, bu meditasyondan çıktığınız zaman, o süptil dünya ile üçüncü boyutun madde dünyası arasında önemli farkı hissediyorsunuz. Gerçekliğimizde kaba materyal enerjilerin çalışması şeklinde bir çok süreçleri hissetmeye başlıyorsunuz. Şaşırtıcı şekilde, meditasyon halinde, var oluşunuzun açık ve tam anlamını elde ediyorsunuz ve dünyasal hayatta size sıkıntı veren bir çok şey boş ve saçma görünüyor. Orada, gerçek yaşam değerlerinin Ruhun değerleri olduğunu tam olarak kavriyorsunuz. Bu olağanüstü deneyim bir şekilde üçüncü boyuttaki hayatınızda belirli manevi bir iz bırakır. Bu da manevi ve hayatın referans noktalarınızı kaybetmemenizi sağlar, kendi üzerinizde daha sıkı çalışmanızı, düşüncelerinizi ve hallerinizi izlemenizi ve Hayvan doğasından gelen

kışkırtmaları defetmenizi teşvik eder. Manevi deneyim, Ruhun huzurunun ve rahatlığının hislerini doğuran gerçek mutluluğun nerede yattığını ve neden bu dünyanın hayalet gibi illüzyonunun peşinden koşmamanız gerektiğini anlamınıza yardımcı olur. En önemlisi, gerçekte kim olduğunuzun ve burada, bu dünyada varoluşunuzun anlamının ne olduğunun anlayışını kazanırsınız.

Rigden: Bu dünyada uzay ve zaman kesikli (ard arda dizilme) doğaya sahiptir. Maddi olan her şey kesikli ve inişli çıkışlıdır; her şey ezoosmostur. Bu maddi dünya istikrarsız ve geçicidir. Ama, Tanrının dünyası, manevi dünya istikrarlı ve ebedidir. Bu meditasyondan sonra, bilincin olağan halinde bile, kazanılan deneyim sayesinde, Ruhtan gelen bu en derin hisleri, onunla bu süptil bağlantıyı, sınırsız manevi Sevgi hissini, doğal yuvayı - Nirvana ve Sonsuzluk - hissetmek gerçekten mümkündür.

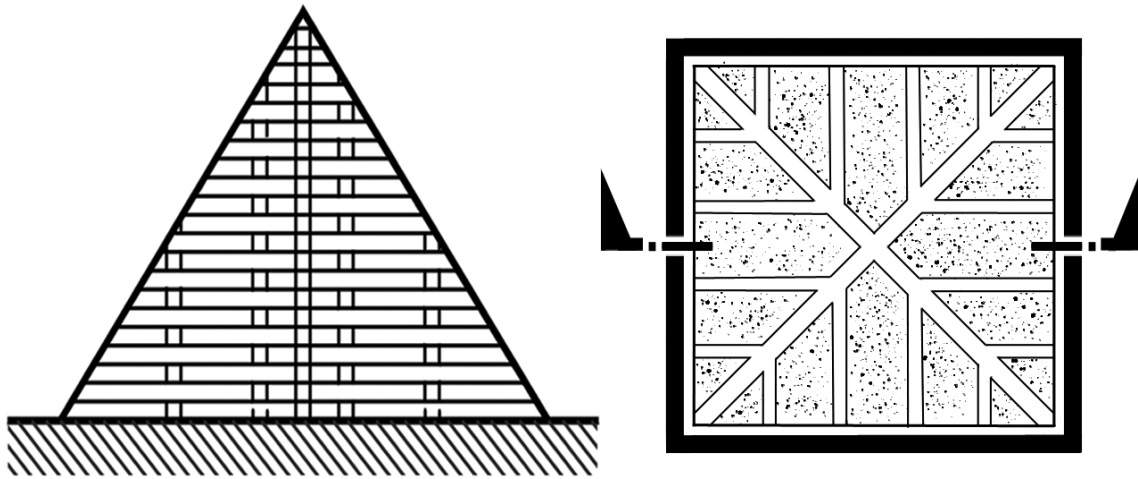
Uzun zaman önce, bu meditasyon insan toplumunda kendini - mükemmelleştirme tekniği, en derin hisleri ve Ruh ile Şahsiyetin duyumsal bağlantısını geliştirmek için kullanılan temel tekniklerden biri olarak yaygın şekilde biliniyordu. Ama, giderek, toplumun bilincinin materyalleşmesi süreci geliştikçe, insanlar aynen manevi Bilginin bir çok diğer tohumları gibi bu meditasyon tekniğini unutmaya ve kaybetmeye başladı. Bazen, bundan bahsetmek bile kasıtlı olarak yok edildi. Toplumda gerçek manevi Bilgi var olduğu sürece, insanın dünya görüşündeki en önemli ve apaçık şey olarak semboller şeklinde sonraki nesillere aktarılıyordu. Örneğin, "Piramit" meditasyonunun sembolik gösterimi (sembolün tam versiyonu) çapraz haç olan bir kare ve ortasında boş bir daire idi.

Şekil 68. "Piramit" meditasyonunun sembolik gösterimi

Anastasia: Biliyorsun, bu meditasyonu bize ilk kez açıklarken ve enerjilerin piramidin bölümleri boyunca dağıtıldığını söylerken, meraktan, daha sonra geometri kitaplarına baktım ve okulda dikkatimden kaçan şeyleri şimdi büyük bir ilgi ile okudum. Örneğin, piramit ile kesişen ve onun tabanına paralel olan plan benzer bir piramidi kesiyor. Eğer dört kenarlı bir piramit, tabana paralel olan bir çok plan ile kesilirse ve sonra bu kesimler tabanın aynı planına yansıtılırsa, o zaman sonuç olarak, birbirinin içine çizilmiş karelerin serilerini elde ederiz. Ve kare, bilindiği gibi, maddi olan her şeyin sembolüdür. Genel anlamda, bu ilave bilginin sayesinde, daha sonra meditasyonda gerçekleşen süreçleri de daha fazla anlamaya başladım. Yine, insanın her bakımdan temel bilgiye sahip olması önemlidir.

Rigden: Piramidin geometrisi fizik ile yakından bağlantılıdır. Böyle bir yapıya ve gerekli Bilgiye sahip olmaktan dolayı, birbiri ile bağlantılı olmanın sonucu olarak belirli etkilere neden olmak mümkündür ... boyutlar arasında, fiziğin doğal yasaları nedeniyle. Gerçekte, bu ilksel manevi uygulamalar hakkında bilgiye sahip olan rahipler tarafından biliniyordu. Arkeolojik gerçeklere - kadim piramit yapılarına - bakmak yeterlidir. Ve insanlar neredeyse onların hepsinin çok önemli ibadet, ritüel, dini ve ideolojik anlama sahip oldukları bilgisi ile karşılaşır. Bunlar doğaüstü güçleri sembolize ediyorlardı ve dünyanın belirli özelliklerinin tezahürünü bedenliyorlardı ve bu nedenle insanlar bunları idolleştirdi.

Şekil 69. *Piramidin yerleşimi ve tabanı.*

Piramidin yapısı (MÖ 2nci binyılda inşa edilmiş) yerleşimde kesit görünümde ve yatay izdüşümde gösteriliyor, burada dolu bir taş çerçeve belirtiliyor.

Anastasia: Evet, bugün bir çok insan Afrika'daki kadim Mısırlıların piramitleri ve Orta ve Güney Amerika insanların tepesi kesik piramitleri şeklinde bu tür uzun süre ayakta kalan anıtsal yapıları biliyor. Mezopotamya'da (Ön Asya) Sümerlerin de tepesi kesik piramitler şeklinde basamaklı yapılar (3 - 7 katlı) diktikleri biliniyor - tepesinde kutsal tapınakların inşa edildiği zigguratlar. Bütün kompleks onlar için "Cennet ve Dünya arasında bağlantıyı" mistik, kutsal merkezi sembolize ediyordu.

Rigden: Dahası, piramit sembolizmi ayrıca, örneğin, Sümerler, Mısırlılar, Babilliler tarafından ölümlerinden sonra insanların kaderleri ile bağlantılı idi. Veya Suriye, Filistin, Çin, Kore, Kuzey Kafkasya, Sibirya vs gömü geleneklerinde.

Anastasia: Şüphesiz, bu gömü yerleri genellikle basamaklı piramit şeklinde çatıya sahiptir (ideal olarak, altı basamağa kadar, ki bu daha önce açıkça insan yapısının yerleşik olduğu boyutların sayısını gösteriyor). Tepede, çoğunlukla uzun veya yarımküre şeklinde bir taş vardı. Bu öteki dünyanın (yedinci boyutun) sembolü idi; bu, vefat eden insanın maneviyatını, her şeyi bilmesini veya merhum Ruhun sembolünü belirtiyordu. Ve tasarımı kare şeklinde olan mezarların kendileri bile var.

Rigden: Bir çok insan basitçe piramide benzeyen höyükler yapıyordu...

Anastasia: Evet, bu kıtalarda gömü yapılarının en yaygın tipi. Rusya ve Ukrayna'nın bozkırlarındaki tepeciklerden söz etmeye değer. Örneğin, Kaluga bölgesinden Ural'a kadar (Rusya) topraklarda MÖ 2nci binyılda yaygın olan Abashev arkeolojik kültürünün tepecikleri. Bu arada, geometrik süsleme ile zengin bir şekilde dekore edilen "ateş ve güneş kültü" ve seramikler bunun için tipiktir; onun katmanlarında, spiraller şeklinde çok sayıda kadın süslemeleri, ayrıca kolyeler, plaketer vb bulundu. Altay'daki kadim gömü yerlerinin gömü tepeciklerine ne dersiniz, örneğin, Rusya'daki "Altay altın adamı" veya Kazakistan'da benzer bulgular - "Issyk altın adamı"! Topraktan piramit şeklinde tepecikler Avrupa ve Asya'nın bozkır bölgelerinde yaşayan (MÖ 7nci yüzyıldan MS 3ncü yüzyıla kadar) İskitler için de tipik idi. Bu ulus ayrıca dişi tanrıçalar ile bağlantılı olan ve bilim insanları tarafından "hayvan tarzı" sanat denilen zengin kutsal sembolizme sahipti. Diğer kıtaların arkeolojik anıtlarından bahsetmiyorum bile, örneğin, çoğunlukla tepesi kesilmiş 109 piramit şeklinde tepecikten oluşan Kuzey Amerika'daki Mississippi kültürü - Cahokia (MS 7nci - 13 ncü yüzyıllar). Genel olarak, Mississippi kültürünün ayrıca işaretlerin sembolizminde oldukça zengin olduğu not edilmelidir.

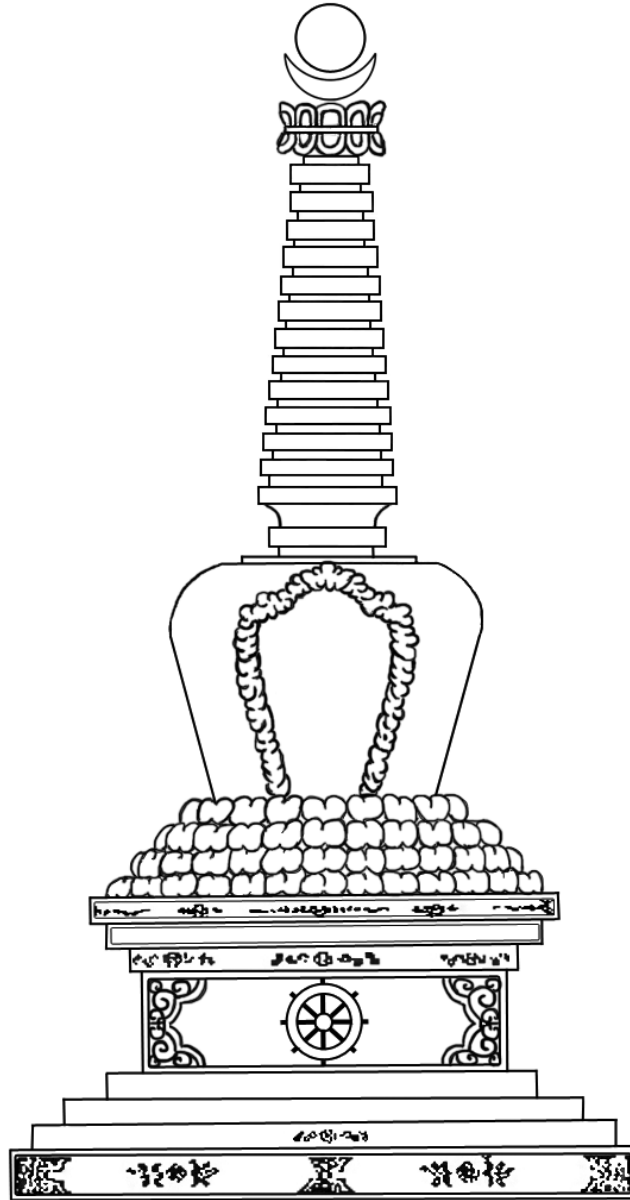

Rigden: Muhakkak, eğer kadim dünyanın sembollerine bakarsak, bunların temellerinde tek ve aynı manevi bilgiyi kolayca bulabiliriz, elbette, en azından bunun hakkında genel bir fikre sahip olmak lazım... Burada piramit şeklinde Bilginin nasıl nesilden nesile aktarıldığının başka bir örneği var. Doğuda, bir kaç bin yıldır, stupalar en kadim sembolik kutsal yapılardan biri oldu. Sanskritçeden tercüme edildiğinde, stupa "başın tacı, toprak tepecik, toprak veya taş yığını" anlamına gelir. Stupa, daha kadim gömü yerlerini taklit ederek, bir şefin veya kralın mezarı üzerinde inşa ediliyordu ve daha sonra çoğu zaman basitçe dinlerin sembolik yapısı olarak ve " manevi hazinelerin" depolama yeri olarak kullanılıyordu.

Anastasia: Burada okuyucu için küçük bir açıklama yapmak uygun olur. Bu yapılar farklı ülkelerde farklı şekilde adlandırılıyor, örneğin, stupa (Hindistan), dagoba (Sri-Lanka), suburgan (Moğolistan), "baota", pagoda (Çin) vs. Şimdi stupa aydınlanmanın sembolü olarak Budist mimarisinde, anıt yapı olarak daha iyi biliniyor.

Rigden: Elbette, ama eğer tüm bu stupalara bakarsak, aşağıdaki semboller şeklinde bilginin tek ve aynı yerleştirilmesini görebiliriz: bir kare, bir küp, bir piramit ve tepe, çoğunlukla boynuzları yukarıyı işaret eden bir hilal ve onun üzerinde bir daire, başka deyişle, "AllatRa" işareti şeklinde.

Anastasia: Evet, böyle bir tepe ile, stupa'nın etraftaki ortamda pozitif bir etkiye sahip olan bir yapı olduğunu düşünmek şaşırtıcı değil.

Şekil 70. Doğunun mimari dini binası – stupa.

Mimari aşağıdaki sembolleri yansıtıyor: üç alt basamak üç boyutlu uzayı sembolize ediyor; piramit yapısının üzerinde durduğu kare (dört basamak dört boyutu belirtiyor - 4, 5, 6, 7); sonra manevi dönüşümün gelenekselleştirilmiş bir sembolü geliyor, 13 halka ve Lotus çiçeği; kadim "AllatRa" işareti yapıyı taçlandırıyor.

Rigden: Bu arada, Budizmde, bu yapıya insan zihninden gelen kendi ayrıntılarını eklediler; "AllatRa" işaretinin tepesine ilave bir mimari "değerli taş" yerleştirildi.

Anastasia: Bunun nedeni, bu dinde onun "zihnin yok edilmez doğasını ve tüm arzuların tamamlanmasını", "mistik gücü" sembolize etmesidir.

Rigden: Kısaca, insanlar insan kalıyor... O zaman, dünyanın farklı bölgelerinde, piramit şeklindeki yapıların tüm bu sembolizmi ilave olarak bireyin Ruhunu tanıma ve onunla birleşme manevi uygulamaları ile başlayarak ve bu dünyaya tüm insanlığın manevi gelişimi için Shambala'dan getirilmiş olan özel Bilgi ve çalışan işaretler ile bitirerek, anıt mimarisi vasıtası ile manevi bilgiyi iletmek için önemli bir rol oynadı.

Anastasia: Bugün itibarıyla, bu kadim sembollerin anlamı basitçe çoğu insan için kayboldu, aynen manevi bilgi, ayrıca piramitler şeklinde kadim tapıncak (fetiş) el yapımı eşyaların sembolik ve ilişkilendirici rolünün kaybolduğu gibi. Bu açıkça insanların tarihinde izleniyor. Kadim dünyanın sakinleri için (örneğin, Hintliler, Mısırlılar, Araplar ve Yunanlar), piramit şekilli nesnelere göre, doğaüstü sihirli güç ile dolu olan dini ibadet nesnelerydi. Ve bizim zamanlarımız hakkında konuşmak bile gereksiz. Bugün, "tapıncak (fetiş)" sözcüğünün kendisi bile farklı dillerde farklı şekilde yorumlanıyor: Fransızcada, "idol" anlamına gelen "fetiche", Portekizcede "büyücülüğü" simgeleyen "feticio" ve Latince "yapay" anlamına gelen "facticius". Bir zamanlar ilişkilendirici bir anlam taşıyan ve manevi uygulamaları ve bilgiyi iletmek için hizmet eden farklı semboller olan kadim tılsımlardan bugün bu şekilde söz ediyorlar.

Rigden: Bu sadece bu bilgi ile karşılaşsalar bile, modern insanların onlara rahiplerden ve politikacılardan haberciler ile empoze edilenin dışında daha büyük resmi düşünmezler. Örneğin, neden Uzak Hindistan'da yaşamış olan Hintli Brahmanlar veya bir zamanlar Akdeniz'in Doğu kıyılarını yöneten Fenikelilerin rahipleri ya da Avrupa'da yaşayan Druidler, birbirlerinden bağımsız olarak piramit şeklinde düzenlenmiş basit taş yığınlarının kutsal olduğunu düşündüler? Taşlar ile ilgili herhangi özel bir şey var mıydı?! Araştırmacılar bile, bu tür konuları araştırırken, çoğunlukla, basitçe kendilerini onlardan önce gelenler tarafından dile getirilen yanıtlar ile sınırılıyorlar, özellikle, kadim insanlar için, bu şekil Dünya ve Cennetin bağlantısının kutsal bir sembolü idi. Ama neden "bağlantı" ve neden Dünya ve Cennet? Bu piramit sembolizminin arkasında hangi manevi bilgi saklı? Eğer bu araştırmacılar kendilerini manevi olarak mükemmelleştirme üzerine çalışmış olsalardı, dünyaya yalnızca insan zihninden gelen basmakalıp uydurmaların alıntılarında çok daha fazlasını ifşa edeceklerine eminim.

Anastasia: Şüphesiz. Burada, baştan başa uygulandıktan sonra "Piramit" meditasyonuna eşlik eden "etkileri" incelemek bile, neden farklı insanların farklı zamanlarda piramit merkezi, kutsal dağ, ateş sunağı ve kutsal yer dedikleri açık hale gelir. Bu manevi uygulamalar ile deneyime sahip olunca, bu uygulamanın

manevi esasını bu tür ilişkilendirmeleri kullanarak gelecek nesillere açıklamaya çalışanları anlamak zor değil.

Rigden: Anlamak zor değil, çünkü manevi deneyimin var. Oysa maalesef çoğu modern insanlar, kendilerini tanımak için manevi uygulamaları bilmelerini bir yana bırak, bir Ruha sahip olduklarını bile bilmiyorlar. Oysa bu bilgi, gerçekte, her insan için, örneğin, fiziksel bedenlerinin var olması için gerekli olan yiyecek ve diğer koşullardan çok daha önemlidir. Bilgisizlik anlayış yokluğuna manevi olan hakkında temel bilginin insan zihninden yanlış yorumlanmasına yol açar. Hayvan doğasından gelen bu tür gerçek çarpıtmanın sonucu olarak, insanlar maneviyatlarının dışsal arayışına koyulurlar. Her şeyi ararlar: dağlar, kutsal yerler ve dini binalar, kendilerini ve Ruhlarını bilmek yerine. Ve sonuç nedir?

Anastasia: Evet, bugün itibarıyla, insanların çoğunluğu, belki sadece, ayrı kavramlar olarak algıladıkları bu manevi uygulamanın uzak yankılarına erişime sahipler...

Rigden: Kesinlikle ve hatta o zaman, sadece insan anlayışı ile işlenen felsefe şeklinde. Bu yansımalar dünyanın farklı insanları arasında (insan varlığı dahil) ortak Merkez hakkındaki kavramların felsefi ve dini kategorisinin parçası haline geldi. Basitçe **insanda örtülü olan Ruh her biri kendi tarzında adlandırmaya başladı:** Tanrının, ruhun doğrudan yakınlığının konumu, Yüce Olanın, tezahür etmemiş varlığın oturma yeri; eksen, her şeyin etrafında döndüğü dinlenme noktası; dünyalar arasında iletişim, çokluğa yola çıkma, tüm olasılıkların bütünlüğünü taşıyan birliğe geri dönme; ebedi "burada ve şimdi"; saf var oluş, Cennet, Kutsal yer; mutlak gerçeklik.

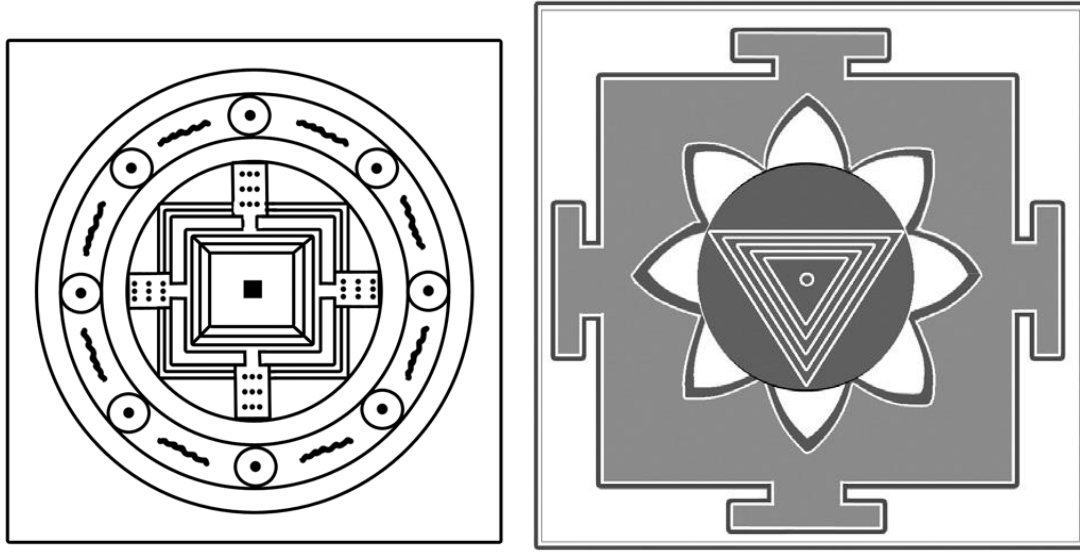
Bundan başka, farklı dinler bu felsefeyi onu *anladıkları* şekilde tanımlamaya başladı. Örneğin, Hinduizmde, Merkez İçsel Tanıktır, mutlakın, birliğin yeri, zamanın ötesinde yerleşik bir noktadır, Ishvara. Bu arada, Sanskritçeden tercüme edildiğinde, son sözcük "yönetici" ve harfi harfine "kişisel Tanrı", bağımsız varoluş, insandaki ilahi Ruh anlamına gelir. "Ishvara" ünvanı Hindistan'da çeşitli tanrılara tahsis edilir ve ayrıca dünyanın nedeninin tanımlanmasıdır, ilahi enkarnasyonun formu, her şeye kadir olanın ve her şeyi bilen özelliğidir.

Anastasia: Evet, Hindistan'ın çeşitli dinlerinin ve felsefi okullarının temsilcileri hala bu kavram hakkında tartışıyorlar ve herkes onu kendi zihninden yorumlamaya çalışıyor.

Rigden: Ama manevi yüksekliklere erişmiş olanın sözcüklere ihtiyacı yoktur, çünkü kişi bu olgunun en özünün içsel manevi anlayışını edinir... Budizmde, örneğin, manevi "merkez" Nirvana ve aydınlanma anlamına gelir. Bu arada, bir

zamanlar söylediğim gibi, bu *dinde* bazı görsel meditatif uygulamalar sırasında bir mandala kullanılır (Sanskritçeden tercüme edildiğinde, "daire, küre" anlamına gelir) - Aydınlanmanın anlaşılabilirliğini veren manevi merkez için bir arzu olarak, Evrenin manevi ve kozmik düzenini sembolize eden diyagram şeklinde çizilen geometrik bir kompozisyon veya yapı. Ama o hangi belirli forma sahiptir? Genellikle, ortasında merkezi bir sembol (bir daire) olan, çoğu zaman *aşağıya doğru işaret eden bir karenin veya üçgenlerin* içinde bir *dairedir*. Çoğunlukla, mandala *dört kısma* bölünür veya kısımların sayısı dörde bölünebilir. Veya mandalanın en basit şekli olan yantra'yı alalım (Sanskritçeden çevrildiğinde "tılsım", "sihirli çizim"). Bu, meditasyon sırasında içsel yoğunlaşma süreçlerini kuvvetlendirmek için Hinduizm ve Budizmin meditasyon uygulamalarında kullanılan geometrik figürlerin kompozisyonunun diyagram şeklinde çizimidir. Çoğunlukla *daireleri, üçgenleri* temsil eder, içine bir *nokta* (merkezi sıfır noktası) konulmuş *lotusun* sembolik çizimi. Yine, eğer anıtsal yapıların sembolizmi hakkında konuşursak, çoğu Hindu, Budist ve Jain tapınaklarının mimari planlaması yantraları temsil eder.

Şekil 71. *Mandala ve yantra.*

Örnekler: ortasında bir nokta olan bir karenin belirtilmesi ile ve altı basamağı ve dört kat bölmesi olan dört kenarlı piramit olan bir daire şeklinde mandala;

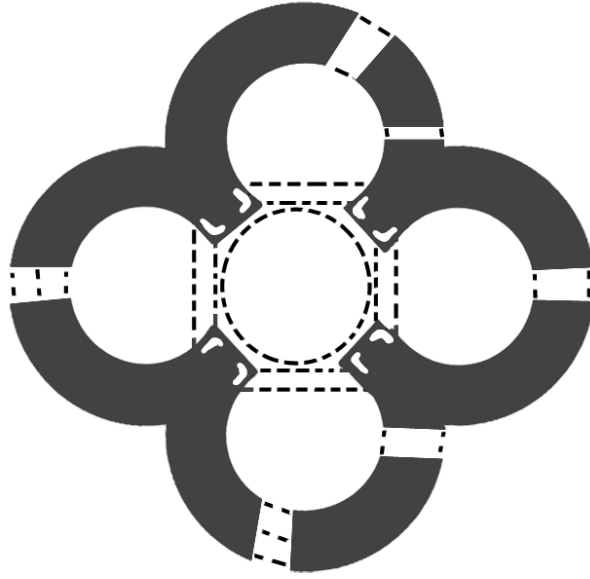
Kali Yantra (Sanskritçeden tercüme edildiğinde, "kala" "zaman" anlamına gelir; bu sözcük dönme anlamına gelen Hint-Avrupa köküne kadar gider; Rus dilindeki anlamına yakın olan bir sözcük "kolo" dur); Hindu mitolojisinde, Evrenin döngüsel yaratımları ve yıkımları, Ruhun yeniden doğuşu kavramında ve kader konusunda zamanın dönüşü anlamına gelir.

Genel anlamda, manevi bilginin yaygın kadim sembolizmini işaret eden kare şeklinde yapısının aynı zamanda diğer dinlere ait olan tapınakların mimari

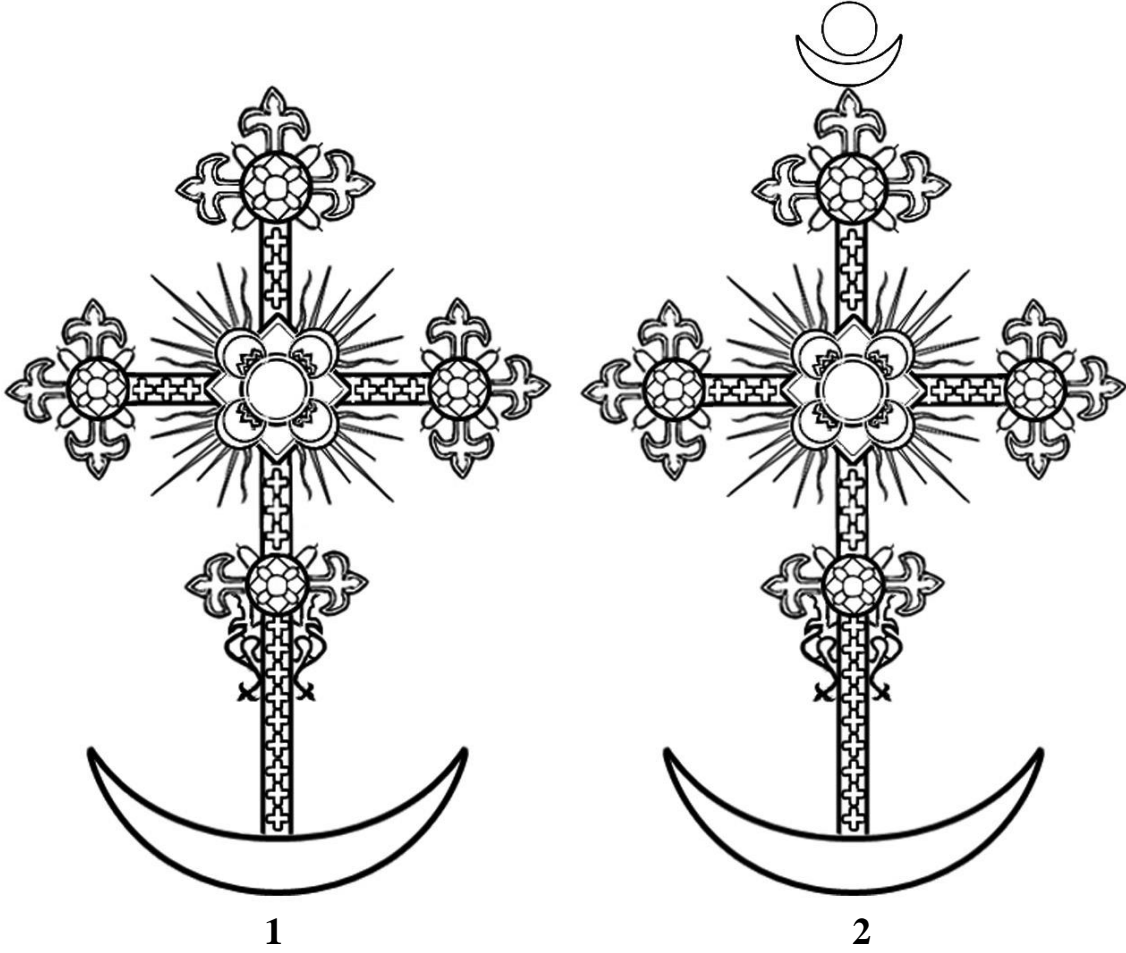
planlamasında yansıdığı not edilmelidir. Örneğin, kadim Çin'in tapınak manastır kompleksleri tabanlarında bir kareye ve bir daireye sahip idi. Örneğin en büyük ve ünlü "Gökyüzü Tapınağı" planlamasında iki kısma bölünüyor: biri kare şeklinde (Dünyanın sembolü; dünyasal güçler) ve diğeri yuvarlak (Daire Cennetin sembolü; cennetsel kuvvetler). Çin'de, kare ve dairenin (Dünya ve Cennet) birlikte çizilmesi hala ideal olarak dengeli (manevi yönde) bir insanı sembolize eder. Başka bir örnek: Mekke'deki Kabe'ye doğru yönelmiş Müslüman camilerinin şekli de kare veya dikdörtgendir...

Anastasia: Evet, bir keresinde bize bunu ve Hıristiyan tapınaklarını da anlattın. Hıristiyan dört parçalı yaprağı, ("dört yapraklı yonca", "dört kere" anlamına gelen Latince "quadri" ve "folium" - yaprak - sözcüğünden) çapraz kare bir tapınaktır, bunun dört dalı "gökkubbe"yi belirten kubbe - şekilli kavisler ile taçlanıyor. Bu tür tapınakların Yunanca isminin tetraconch olduğundan söz ettin ("dört kabuk"; "dört" anlamına gelen "tetras" ve "kabuk" anlamına gelen "konche", "*kasırğa*", "*spiral şeklinde kıvrılan şey*"). Bununla ilgilendim ve bir çok ilginç gerçek keşfettim. Bu tür yapılar sadece kadim Rusya'da değil, aynı zamanda Bizans'ta, Transkafkasya ülkelerinde (Ermenistan ve Gürcistan), Persia (İran), Hindistan ve diğer kadim ülkelerde de popüler idi. Batıya, kadim Doğunun kültürlerinden bir çok şeyleri ödünç almış olan Helenistik kültür vasıtası ile geldiler. Ama dikkate değer olan şey, Orta Doğu'da ve Avrupa'da (ve daha sonra kadim Rusya'nın Hıristiyan tapınaklarında) erken Hıristiyanlığın tapınaklarında ilk başta sunağın aslında tam olarak "*görünmez Tanrının*" tahtı olan tapınağın Geçiş yerinde kurulduğu gerçeğidir. Yani, kilisenin ortasında merkezi büyük kubbenin altı. Ve sadece çok daha sonra sunak binanın çıkıntılı doğu bölümüne taşındı.

*Şekil 72. Çapraz - kare tapınağın şeması
(dört yaprak - quadrifolium).*

Rigden: Kilisenin geçiş yeri veya orta iç kısmı tam olarak, tüm kadim Doğu'da *Ruhun* sembolü olarak bilinen "*kabuğun içindeki değerli inci*"'yi sembolize ediyordu... Bu arada, kadim zamanlarda Kiev Rus'ta, Kiev'de Saint Sophia's Katedralinin ilk versiyonu ("İlahi Bilgelik") piramit şeklinde kompozisyona sahip olan *13 kümbeti olan beş - orta hollü çapraz kubbeli tapınaktan* başka bir şey değildi. Ek olarak, Katedralin kubbelerinin haçları vardı, *bunların tabanında boynuzları yukarıyı işaret eden yatay hilaller vardı*. Bundan başka, her haçın ortası (Daire şekilli) çapraz bir haç ile çaprazlanıyordu ve bütün kompozisyon eşit kenarlı bir haç idi. Tüm kadim manevi sembolizm orada idi: daire, eşkenar dörtgen, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 12 ve 13'ün belirtilmesi ve ayrıca "**AllatRa**" işareti. Bu Katedral Başmelek Cebrail'in Meryem Ana'ya gelerek İsa Mesih'e gebe kalacağını müjdelemesine adanmıştı, başka bir deyişle - İsa'nın Annesine ve Başmelek Cebrail'e.

Şekil 73. Başmelek Cebrail ve Meryem Ana'nın Sembolleri

1. Meryem Ana'nın haç sembolü;
2. merkezi haç Manevi dünyadan getirilen Öğretiyi sembolize eden tepesi - "AllatRa" işareti - ile, İsa'nın Annesinin (Meryem Ana) sembolüdür (hem İsa Mesih tarafından getirilen gerçek manevi Öğretiyi hem de Manevi dünyanın elçisi olarak Başmelek Cebrail'den bir "mesaj" anlamında "Manevi dünyanın İradesini açığa vuran" manevi Bilginin aktarımını sembolize etti.

Bu tür bir haç, manevi Bilginin gizemine ve İsa'nın gerçek öğretilerine inisiye edilen insanlar için bütün bir kitaptır. Bu, hayatı sırasında manevi özgürlüğü elde eden ve fiziksel ölümden sonra bile insanlara yardım etmek için kalan İsa'nın öğrencisi olarak Meryem Ana'nın kişisel sembolüdür. Orta haçın tepesinde, ayrıca yukarıyı gösteren bir hilal ve üzerinde bir daire şeklinde bir alem vardı; başka bir deyişle, çalışan "AllatRa" işareti. O ayırıcı özellik, bu Öğretinin Manevi dünyadan, o durumda, insan bedenine bir enkarnasyon vasıtası ile bu üçüncü boyut dünyasını ziyaret etmiş olan yüksek Manevi Varlık olan İsa Mesih tarafından getirilmiş olduğu gerçeğine işaret ediyordu. Ayrıca İsa'nın gerçek manevi öğretilerini yaymada ve Meryem Ana'nın manevi desteğinde önemli bir

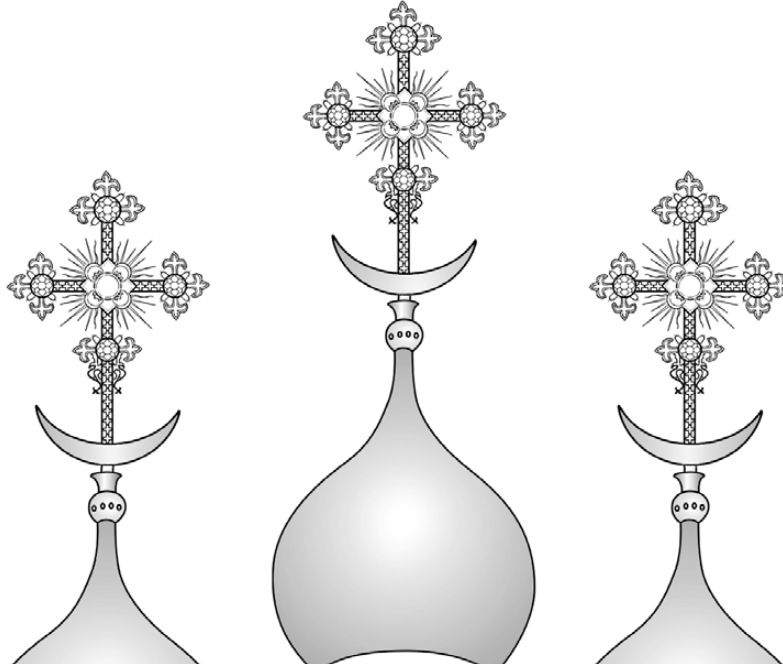
rol oynayan Manevi Varlık olan Başmelek Cebrail'in özel anlamına da işaret ediyordu. Bundan başka, tüm bunlar birlikte Kievan Rus'un ana tapınağının merkezi kubbesindeki bu çalışan işaretin kurulmasını başlatanların Bilgi seviyesini belirtiyordu. Dini rahipler ve o zamanın takipçileri için, basit açıklamalar veriliyordu, özellikle, tüm bu sembolizm, geleneksel sembolleri dikkate alınarak, Slav ulusları tarafından anlaşılıyordu.

Anastasia: Evet, bu bilgi özel dikkati hak ediyor. *Sensei-II kitabında*, özellikle Kievan Rus için Başmelek Cebrail'in oynadığı önemli manevi rol hakkında daha fazla ayrıntı yazdım. Ayrıca "*Sensei-IV*" kitabında Meryem ve İsa hakkındaki hikayeden bahsettim; İsa'nın gerçek manevi öğretiyi çırağına - hayatı sırasında reenkarnasyonlardan manevi özgürlük elde eden Meryem isimli kadın - aktardığından. Ve onun İsa'nın gerçek Kilisesinin başkanı olması gereken kişi olduğundan. Ama (insanların güç için mücadelesinin entrikaları ve din oluşturulurken onun önemli değiştirilmesi nedeniyle) Öğreti çarpıtıldığı için, bugün bu kilise yalnızca erkekler tarafından yönetiliyor ve Meryem Ana imgesi sadece Tanrının Annesi adı verilen İsa'nın annesi ile ilişkilendiriliyor. Ama, bu gerçek sayesinde manevi kurtuluşu için gerçekten mücadele eden insanların bugüne kadar bunu bulduğu o yaratıcı ilahi dışil prensibin manevi gücünü azaltmıyor.

Rigden: İnsanların bu bilgiyi sadece okumamalarını, ama manevi anlamını anlamalarını umuyorum. İsa'nın Manevi Öğretisi, Bilgi olarak, tüm insanlık için olan Hakikatin tohumu olarak açık formda verildi. Modern insanların bunu anlaması zordur, çünkü Öğreti yerine sadece İsa'nın isminin bugün ilişkili olduğu dünya dininin kavramlarını görüyorlar. Esasen manevi ve maddi dünyalar arasında kalan Meryem Ana ile ilgili olarak, o hala manevi yolu yürüten o insanlara yardım etmek için manevi gücün ilahi Rehberi olarak hizmet ediyor. Bu arada, bu gizli şekilde olmasına rağmen bu Bilgiyi kitlelere taşıyan İsa'nın gerçek çırakları tarafından biliniyordu. Her dinde, maddi zenginlik ve kendileri için faydalar yerine gerçekten manevi kurtuluşu arayan zeki, dürüst ve vicdanlı insanlar her zaman vardı. Bu Bilgiye gizlice sahiplerken, gerçek manevi Bilginin, manevi kurtuluşu çok isteyenler için geleceğe yolunu kazanabilmesi için Hakikati sonraki nesillere aktarmak için kendi konumlarında mümkün olan her şeyi yaptılar.

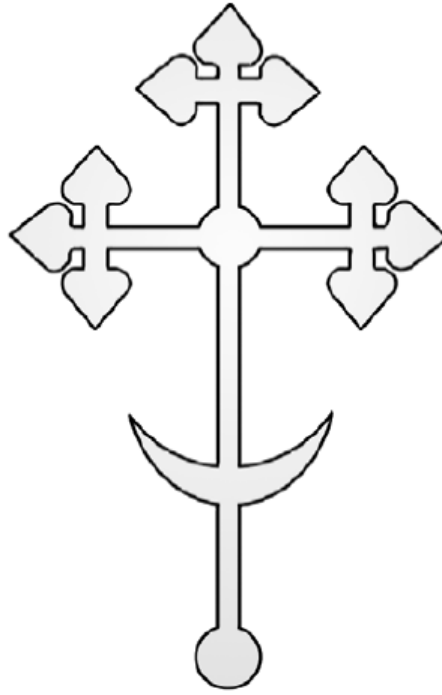
Erken Hıristiyanların saklandığı yeraltı geçitlerindeki duvarlarda sadece balık sembolünü ve eşit kenarlı haçı değil, aynı zamanda boynuzları yukarıyı gösteren yeni ay işaretini (Allat) de bulabilmenin nedeni budur. İlahiyatçı Yahya'ya atfedilen aşağıdaki paragrafın Vahiy'de (12:1) görünmesinin nedeni budur: "Ve cennette büyük bir işaret ortaya çıktı, güneşe sarınmış bir kadın görüldü, ay ayaklarının altındaydı ve başında on iki yıldızdan oluşan bir taç vardı". Örneğin,

11nci - 14ncü yüzyılların Eski Rus mimarisinin kadim anıtlarında tam olarak Meryem Ana'nın sembolü olan, tam olarak böyle karmaşık işaretler ve semboller olan bu tür katedrallerin yapımının gerçek Bilgi ile bağlantılı olan o insanlar tarafından başlatıldığını belirten hilallerin yerleştirilmesinin nedeni budur.

Şekil74. Meryem Ana'nın sembolleri olarak haçları olan kubbeler.

Anastasia: Bugüne kadar, Kievan Rus'un ana katedrallerinin mimarisinde bu önemli semboller ve işaretlerin varlığının yansımaları korunmaktadır. Örneğin, bugün Meryem Ana'nın sembolü olarak boynuzları yukarıyı gösteren hilallere sahip olan haçlar Kiev-Pechersk Lavra yakınında bulunan Berestov'da Saviour Kilisesinin (Berestov'daki kiliseden ilk bahsedilme 11 nci yüzyıla kadar gidiyor; Kiev, Ukrayna), Saint Demetrius Katedralinin (12nci yüzyıl, Vladimir, Rusya), Moskova Kremlin Annunciation Katedralinin (15nci yüzyıl; Moskova, Rusya), ayrıca bir çok başka mimari anıtların kubbelerini taçlandırıyor. Bunlar Slav üstatlar tarafından inşa edildiler.

Şekil 75. Katedrallerin ve kiliselerin tekrarlanan yeniden inşasından sonra insanlar tarafından daha sonra kullanılan sembolün basitleştirilmiş şeması

Rigden: Oldukça doğru. Kievan Rus'ta bu tür semboller olan böyle tapınakları inşa etmenin bir örneği olarak hizmet edenin Kiev'deki Saint Sophia's Katedrali olduğundan söz etmeye değer. Pechersk'li Agapit'in Bilge Prens Yaroslav'a tavsiye ettiği tasarımın ardından 11nci yüzyılda Kiev'in merkezinde inşa edilmiştir. Tapınak o zamanın Bizans mimarisinde bile eşsizdir. Bilge Yaroslav (Kiev'in Büyük Prensi, Rostov'un eski prensi ve *Novgorod*'un prensi) hastalığı nedeniyle *Paragöz Olmayan Doktor Pechersk'li Agapit* ile tanıştı. O zamanlar, Agapit'in tıbbi becerileri ile ilgili ünü Kievan Rus'un çok ötesine yayılmıştı. Yaroslav'ın kalça ve diz eklemlerindeki hasar nedeniyle omurgası ile problemleri vardı. Bu nedenle, modern dili konuşursak, Agapit'in düzenli hastası oldu. Yaroslav'ın çok yararına olan bu tür gerekli iletişimden ve hem insan varlığı hem de bir bütün olarak toplum hakkında Bilgi ile ilişkili bir çok önemli konularda Agapit'ten aldığı eğitimden dolayı, Prens Yaroslav'ın "Bilge" haline geldiği söylenebilir.

Böyle iletişimin sonucu olarak, ilk bağımsız Rus manastırları ortaya çıktı ve dahası İsa'nın Kutsal Annesinin onuruna. Yabancı kitapların (özellikle Athos Dağından olan) aktif tercümesi, ayrıca Eski Slav dillerine ait folyoların gayretli yeniden yazılması başladı (hatta huş ağacı kabuğuna yazılmış Eski Rus "pagan" el yazmaları). Kitap eğitimin temeli haline geldi. Agapit'in alimliği ve Yaroslav'a tavsiyesi Prens'in kendisinin kitap okumakla ilgilenmesine, hem maiyeti hem de genel insanlar arasında aydınlanmayı moda haline getirdi.

getirmesi gerçeğine yol açtı. Agapit'in tavsiyesini izleyerek, prens çocuklar için ilk halk okullarını organize etti, ulusal seviyede büyük bir kütüphane başkente Sophia's Katedralinin yakınında kuruldu, ana işaretler ve semboller toplum için kaydedildi, uluslararası seviyede diplomasiye ince ayar yapıldı. Bu nedenle Kievan Rus'un Bilge Yaroslav'ın saltanatı sırasında gelişiminin zirvesine erişmesi şaşırtıcı değildir.

Anastasia: Bu gerçekler gerçekten ilginç ve Yaroslav'ın davranışında böyle en uç değişim hakkında çok şeyleri açıklıyor: Kiev'de gücü ele geçirmek için her aracı kullanmaya tereddüt etmeyen zalim bir yöneticiden, Pechersk'li Agapit ile tanıştıktan sonra Kievan Rus'ta saltanatı sırasında "bilge" haline gelen bir lidere... Ayrıca, Sophia's Katedralinin beş-hollü çapraz-kubbeli tapınağının olağandışı mimarisi ve sembolleri, 13 kümbeti ve piramit şeklindeki kompozisyonu hesaba katarak, tesadüfi olmaktan çok uzak. Bu arada, okuyuculara mimaride "nef, orta hol" kavramının ne olduğunu açıklayabilir misin?

Rigden: Bu sözcük "tekne" anlamına gelen Latince "navis" sözcüğünden türemiştir. Mimaride, binanın uzatılmış kısmına, gemiye benzeyen uzatılmış odaya değinir, sembolik "Güneş kayığı" ("AllatRa" işareti şeklinde bir daire ile tasvir edildiği zaman, Tripolye uygarlığı sırasından bilinen) veya Kadim Mısır mitolojisinde adlandırıldığı gibi "Sonsuzluğun Teknesi" gibi. Bu arada, daha sonra 12 nci yüzyılda, denizde seyreden yelkenli gemiler bu ismi (nave) aldı. Bu katedralin sembolik anlamında, "zamanda seyreden gemi" anlamına geliyordu; genel olarak, Kievan Rus'un "manevi ark'ı".

Anastasia: Kiev'deki Saint Sophia's Katedralinin binasının zaman ve insanlar tarafından sayısız kısmi yıkımlar deneyimlediği not edilmelidir. 17nci - 18nci yüzyıllarda, tapınağın yeniden inşa edilmesinin sonucu olarak, dış görünümü önemli ölçüde değiştirildi.

Rigden: Bu gerçekten böyle. Ama ilginçtir ki, neredeyse bugüne kadar bin yıllık tüm bu değişikliklere rağmen, özel bir girintide - ana sunağın kemerinde, aynı eski Rus Ortodoks *inci* parıldıyor - "Oranta" adı verilen İsa'nın Annesinin *altı metre* mozaiği. Hıristiyanlıkta, *kolları dirseklerden bükülmüş ve yüzü ile aynı hizada, tam uzunlukta tasvir edilen* İsa'nın Annesinin ikonografik tiplerinden biri olduğu düşünülüyor.

Anastasia: Öyleyse, İsa'nın Annesinin kolları sembolik Allat işareti şeklinde tasvir ediliyor - Şahsiyetin Ruh ile manevi birleşmesinin, aydınlanmanın ve Hakikatin bilinmesinin ve manevi özgürlüğü elde etmenin aynı kadim sembolü. Bu sembol, "böceğe" benzeyen yukarıda sözü edilen sembol şeklinde ve ayrıca ellerini kaldırmış kadim tanrıçaların imgeleri şeklinde farklı zamanlarda kadim

insanlar tarafından biliniyordu. Bu, "tarih öncesi" insanlar tarafından kaydedilen, insanın böyle manevi özgürlük durumuna sadece Allat'ın yaratıcı kuvvetinin katılımı ile ulaşabileceği belirten aynı kadim semboldür.

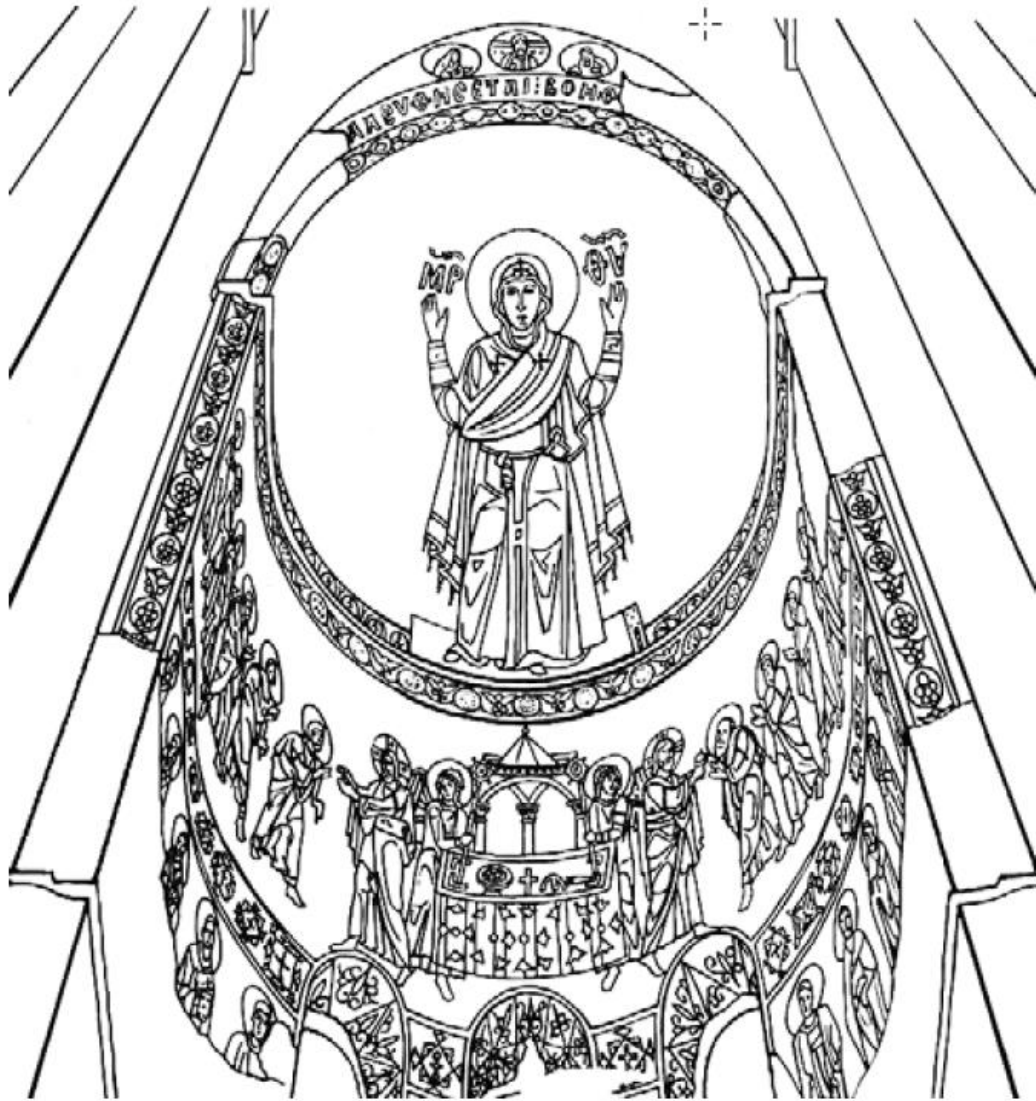
Rigden: Kesinlikle. Şu halde, mavi giysiler giyen ve *dört köşeli* bir taban üzerinde duran İsa'nın Annesi "Oranta" *daire şekilli* altın mozaik arka planda konumlanıyor. Bu arada, bilincin değişmiş halinde (genişlemiş manevi algı halinde) *İsa'nın Annesine* bakarken, insan Ondan gelen ışıldayan yeşil ışığın etkisini görebilir. Bu eşsiz girintinin kemeri üzerinde yarı-kubbenin kavisi boyunca, Kievan Rus'un gelecek nesilleri için Athos Dağının münzevilerinden Yunanca bir yazı korunmaktadır: *“Бог посреде ея и не подвижется: поможем ей Бог умпо заympa.”* (“Tanrı onun ortasında ve hareket etmez: Tanrı sabahtan sabaha ona yardım eder).

Kievan Rus ile ilgili hikayenin bağlamında, dikkatini tarihteki başka eşit derecede önemli bir sayfaya çekmek istiyorum. Başlangıçta, Kievan Rus'ta *Başmelek Cebrail ve Meryem Ana'ya birlikte* ibadet ediliyordu, olması gerektiği gibi. Ve sadece çok daha sonra, 15nci yüzyılda, insanlar Başmelek Cebrail'in onurlandırılmasını, Kutsal Annenin İsa Mesih'e gebe kalacağına müjdelenmesi kültünden ayırdılar, bu yanlış olmasına rağmen. *Meryem Ana'nın kutsal bir şekilde yarattığı yerde, Kutsal Ruh her zaman Onunla birlikte*dir. Bu arada, Slav inançlarında (Hıristiyanlık benimsenmeden önce), en üstün erkek ve dişil ilah birlikte onurlandırılıyordu; bizim dilimizi kullanarak, ilahi Lotus'un (plan) ve yaratıcı Allat'ın (planın yürürlüğe konulması) manevi sembolü anlamında.

Anastasia: Evet, bu kadim zamanlardan bu yana korunmakta olan Slav kutsal efsanelerinin mitolojik karakterlerine kadar geri izlenebilir.

Rigden: Başmelek Cebrail ve Meryem Ana ile ilgili olarak, İsa'nın Annesi "Oranta"nın bulunduğu yerde, Kiev'deki Sophia's katedralinin ana doğu kemerinin sunak sütunlarında Cebrail'in Meryem Ana'ya gelerek Mesih İsa'ya gebe kalacağını müjdelemesinin mozaik imgeleri hala korunmaktadır.

Anastasia: Evet, oradaki bir *sütunda*, *kutsama işaretinde* birleşmiş sağ elinin parmakları olan Başmelek Cebrail'in bir resmi var. Başka bir *sütunda*, insan hayatının manevi ipliğini eğiren elinde eğirtmeç olan İsa'nın Annesi var.

1

2

3

**Şekil 76. Başmelek Cebrail ve Meryem Ana
(Saint Sophia's Katedralinde 11nci yüzyıl duvar resimlerinin
şeması; Kiev, Ukrayna):**

- 1) 11nci yüzyıl "İsa'nın Annesi Oranta" mozaığının şematik çizimi (katedralin ana sunağı); imgede boynuzları yukarıyı gösteren hilal ve daire sembolü ("Allatra") şifrelenmiştir;
- 2) Sağ kolu kutsama pozisyonunda tasvir edilen Başmelek Cebrail imgesi (sunak sütunundaki mozaik);

3) *insan hayatının manevi ipliğini eğiren, ellerinde bir eğirtmeç olan İsa'nın Annesinin imgesi (sunak sütunundaki mozaik).*

Rigden: Eski Slav dilinde "веретено" (eğirtmeç) sözcüğünün "вертеть" (döndürmek) (vorteks, spiral hareket) sözcüğü ile bağlantılı olduğundan söz etmek istiyorum. Bu arada, bu sözcüğe sahip olanlar sadece Slavlar değildi. Kadim Hintçe sözcük "vartanam" da "dönme" anlamına gelir. Kadim zamanlardan bu yana, eğirtmecin manevi yönde, yukarıdan verilen sihirli bir alet olduğu düşünülmektedir. Yani, modern terimler ile söylersek, bu duanın, meditasyonun ve manevi uygulamanın sembolik tanımıdır. Eğirtmeç kullanarak iplik ile dönmek, bir çok insanın "Dünyanın ve Cennetin" birliği ile fani hayatı sırasında insanın manevi ilahi doğa (Ruh) birliği olarak bilinen belirli bir manevi sembol idi. Dini sanatta iplik insan manevi yaşamını sembolize ediyordu ve küresel anlamda, zamanın, geçmişin, şimdinin ve geleceğin bağlantısının sembolü idi. O tüm incileri (ruhları) birleştiren manevi bir bileşen idi. Bir çok kadim insanlar "Büyük Anneyi" ellerinde bir eğirtmeç ile tasvir ediyordu.

Anastasia: İlginçtir ki, bilim insanları "Büyük Anneyi" "ay" tanrıçalarına atfetti, çünkü o genellikle farklı insanlar tarafından "*Ayın orağı*" şeklinde belirli çok kadim bir işaret ile resmediliyordu, *yani, üzerinde bir dairenin yerleştirildiği boynuzları yukarıyı gösteren bir hilal.*

Rigden: Evet, bilinceye kadar insan bir çok şeye dikkat etmez. Ama gerçek bilgi onun alınına dokunur dokunmaz ve Ruh uyanır uyanmaz, Bilgelik kazanır. Ve Bilgelik eyleme sebep olur...

Anastasia: Bunlar altın sözcükler, gerçeğin kendisi ... Bizim için bir süre önce olduğu gibi, bir çok okuyucu için, o zamanlarda Kievan Rus'ta büyük sayılarda yayılan aktif işaretler hakkında öğrenmenin çok ilginç olacağını düşünüyorum. Tarihteki bu önemli an hakkında bize daha fazla anlatabilir misin?

Rigden: Pechersk'li Agapit, Bilge Yaroslav'nın aktif işaretlerin sırrını kısmen almasına izin verdi; ona başkentte ve ülkede nasıl ve hangi ana ibadet yerlerinin inşa edilmesi gerektiğini ve en önemlisi onlara hangi işaretlerin, nasıl yerleştirileceğini ayrıntılı şekilde anlattı. Ve ayrıca, insanlarda manevi bir dalga üretmek için ve onları görünmez dünyanın negatif kuvvetlerinin etkisinden korumak için o işaretlerin aktive edilmesi için ne yapılması gerektiğini. Elbette, Agapit Yaroslav'ın geçici insan amaçlarına karışıt olarak, gelecek nesiller için manevi işaretlerin temelini atarak, kendi amaçlarını takip etti. Yine, insanlar insandır: sonuçları hakkında onları on kez uyarsanız bile, hala onlara verilen Bilgiye zihinsel ayarlamalar yapmaya çalışırlar. Maalesef, Yaroslav en azından bu bakımdan insan ırkına istisna değildi. Ters swastikanın kitleler üzerinde net etki uygulayacağını bilerek, Yaroslav yine de dünyasal gücünü ortaya koymak

için bu işaretin katedralin dekorasyonuna konulması emrini verdi. Ve konu neydi? Neye ulaştı? Hayatı maddi dünyanın illüzyonunda bir ok gibi uçtu. Ve insan zayıflığı - *dünyasal güç elde etmek için susuzluk - fiziksel bedenin ölümünden sonra alt-şahsiyet olarak ona azabının daha fazla ve uzatılmış şiddetli ızdırabını yükledi.* Ama, Hayvan zihni, kendisine doğru rahiplerin nesillerini aktive ederek ve yaşayan insan kitlelerinde negatif enerji dalgası yaratarak onun bu insan hatasının hala keyfini çıkarıyor.

Bunun dışında Yaroslav'ın gerçekten Bilgelik gösterdiği söylenmelidir. Benzer düşünen insanlardan oluşan bir ekip ile birlikte, bu projeyi başarılı bir şekilde bitirdi, ki bunun sayesinde kısa bir zaman diliminde Kievan Rus sadece zengin bir devlete dönüşmedi, aynı zamanda "İsa'nın Kutsanmış Annesinin Yuvası" oldu. O zamanlarda, çoğunlukla pozitif işaretlerin doğru yerleştirilmesi ve evrensel kültürel ve ahlaki değerlerin popüleştirilmesi sayesinde, en iyi manevi özellikler kendilerini insanlarda daha da fazla tezahür ettirmeye başladılar. O zamanın Slav insanların dünya görüşünde, "Tanrının Gerçeğine" hizmet İyiliğe, en üstün manevi Kutsamaya, *Tanrının Rahmetinin* zaferine hizmet ile eşanlı hale geldi. Gerçekte, insanlar eski inançları ile önceki politikacılar ve rahipler tarafından getirilen yeni inançları arasında ortak huzurlu bir zemin buldular. O zaman periyodunda dini zeminlerdeki çekişmeden sonra, pozitif bir dalganın gerçekleşmesinin nedeni budur, örneğin daha önceleri sivil çekişmelerde boğulan o zamanların diğer ülkelerden farklı olmayan Eski Rus devletinin topraklarındaki insanların manevi birliği...

Bu nedenle, Saint Sophia's Katedrali bu projede anahtar bir rol oynadı. Her şeyden önce, Kiev'de inşa edilen Sophia's katedrali o zamanlar önemli olan Eski Rusya devletinin şehirlerine kopyalandı (aynı ölçekte olmamasına, benzer beş hollü haç kubbeli tapınak tasarımı ile olmasına rağmen): Veliky Novgorod (bu şehir Rusya'da hala mevcut) ve ayrıca Polotsk (bu şehir bugüne kadar mevcuttur ve Belarus'un Vitebsk bölgesinde yerleşiktir). Yalnızca dış tasarım kopyalanmadı, aynı zamanda manevi bileşen de kopyalandı - ana semboller ve işaretler ve İsa'nın Annesi "Oranta"nın ikonunun yerleştirilmesi ile başlayarak ve o tapınaklar için eğitim amaçlı kütüphaneler ve okulların yaratımı ile bitirerek. Veliky Novgorod'daki Saint Sophia's Katedralinde, hala Kutsal Ruhun sembolü olarak tapınağın merkez kubbesinin haçı üzerinde bir güvercin heykelciği yerleştiriyorlar. Polotsk'da tapınağın zahmetlerinin tarihinde, 18 nci yüzyılda Kutsal Ruhun İnişi onuruna tapınağı yeniden yapma girişimi bile olduğundan söz ediliyor. Güvercin haçın daha eski aleminin - boynuzları yukarı bakan bir hilal ve üzerinde bir daire şeklinde "AllatRa" işareti - insanlar tarafından değiştirilmesidir. Daha önce, güvercin kanatları yayılmış olarak tasvir ediliyordu. Bir insan katedralin haçına baktığı zaman, güvercin yerine açılmış kanatlar ve güvercinin küçük başı ile görsel olarak yaratılan işareti görüyordu

(boynuzları yukarı bakan bir hilal ve üzerinde bir daire şeklinde). İkinci olarak, o kopyaların orijinali - Kiev'deki Saint Sophia's Katedrali - kendi başına değil, bir kompleksin parçası olarak inşa edildi. *Dört "Şehir Kapısı"* Katedralin köşelerinde, ondan aynı mesafede inşa edildi ve ayrıca *işaretler ile işaretlendiler*. Oysa Eski Kiev dağında, şimdi Kiev'in orta bölümünde yerleşik olan Yukarı kasaba denilen kasabanın kapılar olduğunu söylemek daha doğru olurdu.

Anastasia: Böylece, Kiev'deki Saint Sophia's Katedralinin etrafındaki dört kapı, Katedralin kendisinin Ruhun sembolü olarak merkez olduğu dört Veçheye benzer çapraz haç yapıyor.

Rigden: Tam olarak. Hıristiyanlığın dini sembolizminde, kapılar ön kiliseden tapınağa ve tapınaktan sunağa götüren girişlerdir. Bir Ortodoks tapınakta Eski Rus ikonostazların ana kapısı, tahta (sunakta) zıt yerleşik idi ve manevi üstünlük ve politik olmayan üstünlük anlamında "Kutsal Kapı" deniyordu. [*İkonostaz: Birçok Doğu kilisesinin kutsal alanını orta holden ayıran ikonların bulunduğu bir ekran.] Genellikle, üst kısmında, Başmelek Cebrail ve Meryem Ana ile Cebrail'in Meryem Ana'ya İsa Mesih'e gebe kalacağı müjdesini verdiği sahne tasvir ediliyordu ve alt kısmında kapıların kanatlarında çiftler halinde dört Evangelist (İncil vaizi) vardı. Böylece, hizmetin belirli anlarında Kutsal Kapının açılışı, "Cennetin Krallığının açılışını" sembolize ediyor, yani, başka bir, manevi dünyaya bir giriş, bir geçit. Ve bu sembol nedensiz ortaya çıkmadı. Başka bir dünyaya geçitin "açılmasının" bu enerji süreci, gerçekten hangi dine ait olduklarına ve hangi ülkede yaşadıklarına bakmaksızın, kuvvetli spiritüel bireylerin manevi çalışması sırasında (hem bireysel hem de kollektif) gerçekleşir. Bu arada, kadim zamanlarda örneğin Kievan Rus'un insanları arasında şehrin "kapısının açılması" birinin şehre girmesine izin vermek anlamına geliyordu; düşmanların durumunda, bu şehrin ele geçirilmesi veya şehir sakinlerinin silahlarını bırakma dileği anlamına geliyordu. Bir tarih günlüğü ana kapıların düşmandan önce kapatıldığından bahsetmişse, bu, şehir sakinlerinin direnme kararı anlamına geliyordu. Kadim Kiev'in ana "Altın Kapısı" "İsa'nın Annesinin İkamet yeri" olduğu düşünülen, Athos Dağına bakan Güney kapısı oldu. Daha kesin olmak gerekirse, coğrafi olarak, şehrin güneybatı bölümünde yerleşik idi. Şehrin bu ana kapısı "Altın Kapı"da, Başmelek Cebrail ve İsa'nın Annesi onuruna bir kilise inşa edildi - kutsal Annunciation ve Kutsal İsa'nın Annesi ve Başmelek Cebrail'in duası ile o şehre "her zaman sevinç vermek için" Annunciation kilisesi. [Anunciation: Başmelek Cebrail'in Meryem Ana'ya İsa Mesih'e gebe kalacağı müjdesini vermesi].

Anastasia: Evet, bununla ilgili tarihi bilgi Hypatian Kodeksinde kaydedildi. Hatta bugüne kadar, (11 nci yüzyılda başlayan) kadim Rus literatürünü anlatan tarihi çok - ciltli koleksiyonda bulunabilen sözcükler muhafaza edildi - "Kadim

Rus literatürünün Kütüphanesi (cilt 1, sayfa 50): “Да еже целование архангель дасть Девице, будеть и граду сему. Къ оной ибо: “Радуйся, обрадованнаа! Господь с тобою!”, къ граду же: “Радуйся, благоверный граде! Господь с тобою!”. (“Eğer başmelek Kıza bir öpücük verirse, bu şehre de verilecektir. Çünkü ona doğru: "Sevin, sevinçli olan! Tanrı seninle! ve şehre doğru: "Sevin, dini bütün şehir! Tanrı seninle!). Kiev tarihsel olarak İsa'nın Annesi ve Başmelek Cebrail'in himayesi altında oldu - bu bugün sessiz tutulan apaçık bir gerçektir. Bugün Kiev armasında şehrin koruyucusu olarak o zamanlarda iktidar konumundaki bir çokları gibi, kendi aralarında bile savaşan Kiev prenslerinin sembolü olan kılıfsız bir kılıç ile gösterilen Başmelek Mikail'in görülebilmesinin nedeni budur.

Rigden: Bu "devlet adamları" ile ne yapabilirsin... Kadim zamanlarda olduğu gibi, şimdi de öyle: "Krallar küçük şeyler hakkında, büyük şeyler hakkında konuşurlar, kendilerine isyan çağırırlar". Ama bu önemli değildir. Asıl şey, insanların bugünün "prenslerinin" dünyevi dileklerine bakmaksızın, hala Başmelek Cebrail ve Meryem Ananın anısını canlı tutuyor olmaları ve onurlandırmalarıdır.

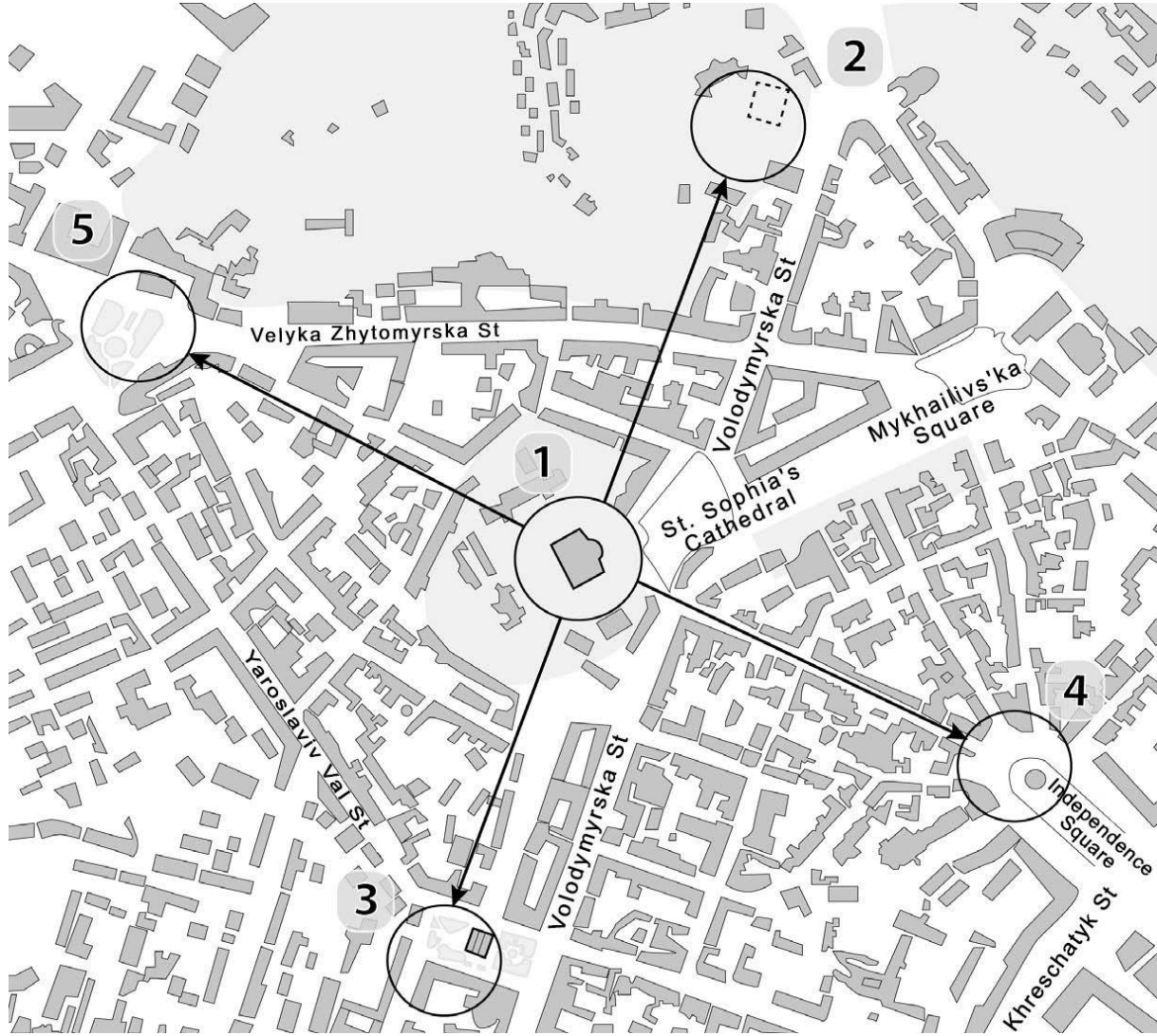
Anastasia: Şüphesiz, insanların bu manevi anıları nesilden nesile izlenebilir ve insanı mutlu eder. Ama tarihsel perspektiften çok ilginç olan konuşmamıza geri dönelim. Böylece, Kiev'deki "Altın Kapı" insan hakkında Bilginin manevi yorumunda Ön Veçheye eşdeğer olan şehrin sembolü idi. Bu nedenle, şehrin Geçmişinin sembolü, yani, Arka Veçhe...

Rigden: Ve Meryem Ana'ya adanan ve bugün tarihte Tithes Kilisesi olarak bilinen Kievan Rus'un ilk taş kilisesi Kuzey "kapısı" oldu. Çağlar önce Yaroslav'ın babası Prens Vladimir tarafından inşa edildi. Vladimir'in bütün eski büyük - dük ile ilgili sarayı bunun yanında yerleşik idi. Genel olarak, bu yerin Hıristiyan - Öncesi ibadeti yerleri ile ilişkili olarak daha fazla kadim tarihi olduğundan söz edilmelidir.

Anastasia: Evet, arkeolojik kazılara bakarsak, orada Slavların "pagan" zamanlarına ait olan sarayların temelleri ve çok daha eski binalar ve ayrıca *köşelerde dört çıkıntılı* taş platform şeklinde çok daha kadim ibadet yerinin (pagan tapınağı) kalıntıları bulundu. Başka deyişle, daha kadim zamanlarda bile, Eski Kiev dağı bu bölgede yaşayan Slav insanların önemli dini merkezi idi.

Rigden: Kesinlikle. Böylece, Bilge Yaroslav sadece bu kiliseyi restore etmedi, ama aynı zamanda Agapit'in tavsiyesi üzerine bir kez daha kutsadı, bu kez doğru şekilde. İsa'nın Annesine adanmış olan Kievan Rus'taki ilk kilise gelecek için bir

yol açan geçmişi sembolize ediyordu. Ve ayrıca Kiev'de işaretlerin yerleştirilmesinde önemli bir rol oynadı.

Şekil 77. "Dört kapı"nın önceki konumlarının ve mevcut Saint Sophia's Katedrali'nin işaretleriyle Kiev şehrinin tarihi merkezinin, modern haritası:

- 1) Saint Sophia's Katedrali;
- 2) Tithes kilisesinin temelini yeri (İsa'nın Kutsal Annesine adanmış Kievan Rus'taki ilk taş kilise);
- 3) ana "Altın Kapı"nın yeri
- 4) "Lach Kapılarının yeri ("Lyadskiye Kapıları");
- 5) "Batı Kapılarının" yeri.

"Batı Kapıları" veya halkın " Zhydovski Kapıları" (Musevi Kapıları) olarak adlandırdığı kapılar, kadim başkent için Sağ Veçhe oldu.

Coğrafi olarak, şehrin kuzey-batı bölümünde yerleşik idiler. Bir kaç yüzyıl sonra, Lviv şehri kurulduğu zaman, kapı "Lviv Kapıları" ismini aldı, çünkü Kiev'den Lviv'e giden yol bunlardan geçiyordu.

Bugün, bunların yerinde L'vivs'ka Meydanı duruyor. Zamanla, insandaki Hayvan doğasını teşvik eden aktivasyon noktaları ile ilgili hiç bir şeyin değişmediğinin söylenebilmesi ilginçtir. Eski günlerde burada bir pazar vardı ve o kaldı, sadece ismi değişti - şimdi "Ticaret Merkezi". Hatta daha fazla, bu şehirde (aynen dünyanın diğer büyük şehirlerinde olduğu gibi) insanlar için gerçekten önemli ve gerekli teşvik ediciler - "meyve veren, ebedi ağaçtan eylemler yaratmak - Manevi doğa yerine, maddi zenginliği biriktirme ve artırma için teşvikler bir kez daha yabancı otlar ile birlikte filizleniyor.

Anastasia: Maalesef, bu böyle. Eğer modern Kiev'e bakarsak, gözün yakaladığı şey çok sayıda ticaret merkezi, bankalar ve diğer kurumlardır, biri diğerinden daha zengin. İnsan, uygarlaşmış insan toplumuna layık gerçek manevi yaratıcı eylemler yerine, herkesin sadece ticarete takıntılı olduğu izlenimini alıyor.

Rigden: Dünyanın böyle büyük şehirleri hüküm süren insan seçiminin canlı bir örneğidir. Ama tekrarlıyorum, durumu geliştirmek insanların kendilerinin ellerindedir. Bu nedenle, o zamanlar bile, Agapit Yaroslav'a bu "Batı Kapılarını" bu yeri ziyaret eden insanların Hayvan doğasına doğru eğilmelerinden kaçınmak için görünmez kuvvetleri dengeleyecek bir işarete sahip olan manevi ve kültürel bir nesne ile "kuvvetlendirmesini" tavsiye etti. Böylece kilise burada inşa edilen Rabbin Gösterimine (Сретение Господнее) adandı. Bu sembolik idi. Öncelikle, eski Slavca sözcük "сретение" "buluşma" anlamına geliyordu ve eski Slav inançlarına göre, insanın ilahi olan ile buluşması ve onun yüceltilmesi anlamına geliyordu. İkinci olarak, Gösterimin İncil'deki hikayesi Bebek Mesih'i, Doğumunu izleyen kırkıncı günde tapınağa getiren Meryem Ana'ya adanmıştı. Ortodokslukta, Gösterim **25 Şubattan bir hafta önce** kutlanıyordu ve manevi veçhede, yenilenme, eski ve yeninin buluşması olarak düşünülüyordu. Kadim Kiev'de "Batı Kapılarının" tam olarak bu manevi ve kültürel nesne ile kuvvetlendirilmesinin çok sembolik olmasının nedeni budur.

Eğer Sophia's Katedral merkez idiyse, "Altın Kapı" Ön Veçhe idi; İsa'nın Annesinin Kilisesi (Tithes Kilisesi) Arka Veçhe idi ve "Batı Kapıları" Sağ Veçhe idi, o zaman "Lach Kapıları" Kievan Rus'un kadim başkentinin Sol Veçhesini sembolize ediyordu. Bunlar sarayda, bugün şehrin merkez meydanının bulunduğu yerde yerleşik idi - popüler olarak "Maidan (Meydan)" olarak bilinen Bağımsızlık Meydanı.

Anastasia: Biliyorsun, senden bu bilgiyi ilk kez işittiğim zaman, son derece şaşırdım, şöyle düşündüm: "Bu ilginç, bilerek Sol Veçheyi vurgulayarak başkentini ana meydanını tam olarak bu yere taşımak kimin fikri idi?" Çünkü başkentini meydanı olan bu yer geniş insan kalabalıklarını topluyor.

Rigden: Mükemmel şekilde doğru. Bu tesadüfen değil, oldukça bilinçli olarak yapıldı, dedikleri gibi, Zihinden, Hayvan zihninden. Pekala, her şey sırasıyla. Bugün Kiev'de Bağımsızlık Meydanının bulunduğu alana Agapit'in zamanları sırasında "Perevesishche" (ağır basan) deniyordu. Orada bir bataklık vardı ve insanlar ona eski zamanlardan beri Keçi Bataklığı diyorlardı. O zaman, yaklaşık olarak orada, şehrin güneydoğu bölümünde, bugünlerde Katedrale götüren Meydanda Sofievskaya sokağının başladığı yerde, Bilge Yaroslav "Batı Kapılarını" oraya yerleştirdi, ki bu Kiev'den Pechersk Manastırına (şu sıralar Kiev-Pechersk Lavra) ayrıca "Pechenegs" toprağına bir yol açtı. Tarihte, bu kapılar "Lyasdky Kapıları" ismini aldı. "Lyad" sözcüğü, Eski Slav dilinden tercüme edildiği zaman, "kirli", "talihsiz" anlamına geliyor; ve "lyada" "boş arazi", "yabani otlar", "kalın çalı", "ham toprak" anlamına geliyor. Bu arada, bir kaç yüzyıl sonra, şehrin uzun kuşatmasından sonra, Batu Khan'ın orduları tam olarak "Lyadsky Kapıları"ndan Kiev'e zorla girmeyi başardı. Yerini kendisi ile ilgili olarak, 19ncü yüzyıla kadar "boş arazi" kaldı, hürmasonlar, Slavların manevi mirasını yok etmek için üzerlerine düşeni yaparak, özellikle bu "kirli yerde" şehir konseyi binasının yapımını başlattılar.

Anastasia: Keçi Bataklığında "Bağımsızlık"... Böyle bir yerde böyle bir şehrin ana meydanını yapmak?! Evet, hürmasonlar insanlara sadece "yerli" görünüyorlar, ama zihinlerinde yabancılar.

Rigden: Ulusların Bilgiye erişimini bloke etmelerinin nedeni budur; insanların kendi gerçek manevi tarihleri ile ilgilenmemeleri için her şeyi yapıyorlar; yalanları ile insanları zehirliyorlar, onlardan apaçık gerçekleri saklıyorlar. Sadece onların sembolleri bakın: her yerde kılıçlar, yaylar ve oklar, baltalar, kalkanlar, pusulalar ve aslanlar var - hürmasonların sembolleri. Eğer biri tarih ile ilgilenirse, örneğin Agapit'in zamanları sırasında Kievan Rus'ta insanlar için inşa edilmiş ve işaretler ile aktive edilmiş olan o simgesel yapıların en küçük kalıntılarının bile neredeyse aynı anda yıkımını takip edebilir. Örneğin, Kiev'de Saint Sophia's Katedralinin korunması-restorasyonu tam olarak 17 nci - 18 nci yüzyıllarda gerçekleşti ve gizlice "barok" tarzında yeniden inşa edildi, ki binanın dış görünüşünün (geometrik ve uzamsal imgesi dahil) önemli ölçüde değişmesinin nedeni budur.

Anastasia: Tarihi literatür yazarları o günlerde "barok"un "batı uygarlığının" Rönesansının modaya uygun tarzı olduğu bir ve aynı ifadeyi gayretli bir şekilde ödünç alıyorlar.

Rigden: ... ve İtalya, Roma onun merkezi idi. Bu sana herhangi bir şey anlatıyor mu?

Anastasia: Çok şey anlatıyor. Sadece "barok" sözcüğünü tek başına al!

Rigden: Gerçekten de. "Barocco" İtalyanca sözcüğü, "mükemmel olmayan inci" anlamına gelen Portekizce "perola barroca"dan türemiştir, başka deyişle, "kusurlu inci", değerli taştaki kusur, deforme olmuş inci. Bu sözcük ayrıca Latin dilinde de mevcuttur.

Anastasia: Evet, bu tarzın aristokrat gruplar ve kilise ile bağlantılı olduğunu dikkate alarak, "barocco" sözcüğünün deforme olmuş incinin ismi olarak onun için seçilmesi şaşırtıcı değil. Daha da fazlası, daha sonra 18 nci yüzyılın ortasına kadar, özellikle Katolikliğin hüküm sürdüğü ülkelerde Avrupa sanatında baskın tarz idi. "Barok" "batı uygarlığının" zafer alayı olarak düşünülüyor.

Rigden: Evet, fener alayı. Dedikleri gibi, kulakları olanlar, işitsin. Akıllı insanlar için, Sophia's Katedralinin neden UNESCO'nun Dünya Mirası listesine giren Ukrayna topraklarındaki ilk mimari anıt olduğunu anlamak zor olmaz, ki bu onu yeniden inşa etmenin, onu dini bir organizasyona aktarmanın veya içinde kilise ayini yapmanın yasaklanmış olduğu anlamına geliyor.

Anastasia: Bu, Archonlardan hürmasonların orijinalini yeniden inşa ettikleri ve şimdi, kendi inandırıcı aletleri UNOSCO'yu kullanarak, yerel sakinlere katedralin yeniden inşa edilmeyebileceğini ve dahası onda geleneksel Ortodoks kilise ayinlerine izin verilmeyebileceği üzerine koşullar empoze ettikleri anlamına geliyor. Deyim yerindeyse, "inci"yi aktive etmeye izin verilmiyor?! Pekala... Buna kanunsuzluktan başka bir şey denemez.

Rigden: Ve bu, belki de, Kievan Rus'un asıl manevi "incisi"dir! Ve hürmasonlar aynı yıllarda diğer binalara ne yaptılar? 18 nci yüzyılda, binanın duvarlarını güçlendirme bahanesi ile geometrik ve uzamsal imgeyi bozmak için Veliky Novgorod'da Sophia's Katedralini yeniden inşa etme girişimleri yaptılar. Polotsk'taki katedral yeniden inşa edildi. Bundan başka, 18 nci yüzyıla kadar, Polotsk'taki Sophia's Katedrali kendi orijinal versiyonundan önemli ölçüde farklı idi, bu binanın kaç kez yıkıldığı ve sonra yüzyıllar boyunca insan zihninden restore edildiği göz önüne alındığında. O zaman bile, bu duruma rağmen, hürmasonlar her ihtimale karşı güvenli oynadılar ve 18 nci yüzyılın

başlangıcında onun yerinde "barok" tarzında Slav-olmayan mimari ile bir kilise diktiler.

Kiev'in "dört kapısı"ndan konuşmuyorum bile. Hürmasonlar Kiev'deki politikacılara sponsorluk yapmaya başlar başlamaz, çeşitli bahaneler ile önemli mimari anıtların kalıntılarının tahrip edilmesi ve yıkımı başladı. Hürmasonların eski ve iyi bilinen bir yöntemi, önce orijinali yıkmak ve sonra kendi "kopyalarını" sağlamaktır. Bu nedenle, bugün "Altın Kapı"nın sadece zayıf bir kopyasını ve Şehir Konseyi binası inşa edildiği 19 ncu yüzyılda neredeyse imha edilen "Lyadskie Kapılarının" hürmason "kopyası" hakkında spekülasyonu görebiliyoruz. Kronolojik yazılmış tarihte, bir süre önce "Batı Kapıları"nın ve İsa'nın Annesinin ilk taş kilisesinin Kiev şehrinde olduğunun sadece referansı var. Bu, manevi işaretlerin bazı insanların kendilerini geliştirmelerine yardımcı olurken, diğerlerini delirtmesinin bütün hikayesidir; bazı insanların yaşayan nesiller için nasıl manevi bir inci yarattığının ve diğerlerinin nasıl kendi "baroklarını" buna uygulamaya çalıştıklarının hikayesi.

Anastasia: Evet, bugünün dünyasının zamanları ve mevsimleri.

Rigden: Bu sadece tarihten bir örnektir, bunların bir çok benzeri geçmiş yüzyıllarda bulunabilir. Problem binalarda değildir, problem insanlarda ve insanlığın seçimlerindedir...

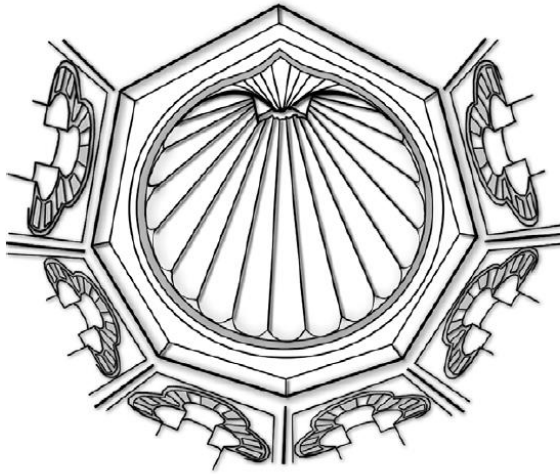
Anastasia: Bu arada, inci dahil ana sembolizmi kullanan dünyanın insanları arasında tapınakların mimarisinin özellikleri hakkında konuşmaya geri dönelim... Aynen Hıristiyan tapınaklarının Doğuya yönelmiş yarı - dairesel niş şeklinde binanın sunak kısmına sahip oldukları gibi, Müslüman camileri de özel yarı-dairesel nişe - mihrap (Arapça "michr'ab" sözcüğü "duanın yönü" anlamına gelir) sahiptir. O Mekke'nin bulunduğu yere doğru yönelmiştir - Müslümanların kutsal şehri (Güneybatı Asya'da Arap Yarımadasında yerleşiktir), ana Müslüman mabetlerinden birinin yerleşik olduğu yer, küp şeklinde bir yapı - Kabe. Böylece, bu niş süslemeli oyma, boyama ve kaplama ile dekore edilmiştir. Onun iç kubbesi çoğu zaman kabuk şeklinde tasarlanır - değerli manevi incinin saklanma sembolü.

Rigden: Bu doğru. Bu tür bir tasarım anlaşılabilir, çünkü Müslümanlar inci hakkında çok fazla efsanelere sahipler ve bunu özel semboller kategorisine ayırırlar. Örneğin, Muhammed peygamberin deyişine göre, dünya Beyaz İnciden yaratıldı. Müslüman inançlarına göre, Her Şeye Gücü Yeten Beyaz İnciyi yarattı ki, *onun kalınlığı bir araya getirilmiş yedi gök ve yedi kara idi*. Tanrı İnciyi O'na çağırdığı zaman, İnci *Onun çağrısından* o kadar titredi ki, akan *Suya* dönüştü. Günün veya gecenin herhangi bir zamanında, şu veya bu şekilde tüm

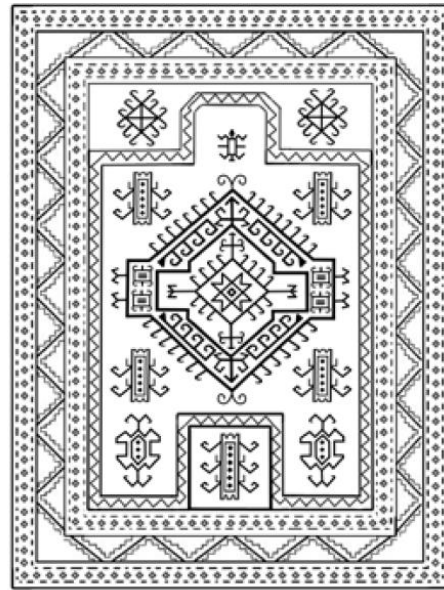
yaratımlardan, önceden Su olarak sürekli kabararak ve köpürerek, *Yaratıcıyı yüceltmeyi bir an bile bırakmadı*. Tanrı bu nedenle ona diğerleri üzerinde üstünlük verdi, onu *tüm canlı varlıkların kaynağı ve başlangıcı* yaptı. Bu nedenle, tüm canlı varlıklar Su'dan yapılmıştır. Ve bu değerli Suyu taşımak için, En Yüce Olan Rüzgarı (Hava) yarattı, ona *"sayılamaz çoklukta" kanatlar bahşetti*.

Çoğunlukla, bu kutsal nişin bir çok sembol ile dolu olmasının nedeni budur. Bu Meryem Ana, saf Ruh ile ilişkilendiriliyordu. Daha önceleri mihrabın içinde yanan bir lamba asılı idi, çünkü dünyadaki veya insandaki ilahi varlık lambanın ışığına benzetiliyordu. Lamba camın içindedir ve cam inci yıldıza benzer - bu "Işık üzerindeki Işığın" sembolüdür.

Anastasia: Semboller ile ilgili olarak, İslam'ı uygulayan Türkçe konuşan uluslar arasında dua seccadesinin (namazlık) kompozisyonuna bakmak da oldukça ilginçtir.

1

2

Şekil 78. İslam'da sembolik imgeler:

- 1) mihrap yerinin kabuk-şekilli kemeri (dünyadaki en büyüklerden biri olduğu düşünülen, büyük sütun cami-katedral Mezquita; 785 yılı - 11inci yüzyıl başları; Cordoba, İspanya);
- 2) dua şiltesi (Türk namazlığı); İslamı uygulayan Türkçe konuşan ulusların sanatı.

Rigden: Bu arada, bir çok diğerk insanlarkin kùltùrlerine ve dinlerine ait olan esasen tüm aynı semboller ve işareter orada mevcut: sekizgenler, altıgenler, eşkenar dörtgenler, kareler, çapraz haçlar vs... Genel olarak konuşursak, kadim zamanlarda incili bir kabuk Ruhun sembolü, yaratıcı ilahi dişil prensibin sembolü idi. O, bir çok dişil ilahın ve onların isimlerinin bir özelliğı, suyun kutsal elementinin sembolüğü idi. Daha önce sözünü ettiğim gibi, ikincisi, dünyasal olandan farklı ve insan anlayışı için tamamen *farklı* bir yaşam alanı anlamına geliyordu. Ama, her canlı şey ondan türemiştir, ona bağımlıdır ve ona ihtiyacı vardır. İncil İsa Mesih'in sözlerinden bahseder, Cennetin Krallığının neye benzediğini açıkladığı zaman (Matthew, bölüm 13, ayetler 45-46): "Yine, Cennetin Krallığı değerli inciler arayan, *çok değerli bir tane* bulup uzaklaşan, sahip olduğu her şeyi satan ve onu satın alan bir tüccara benzer.

Gökkuşakğı etkisine sahip olan sedef incinin "ilahi kabuğı" olarak düşünülüyordu. Bu arada, Doğuda, inci şeklinde Ruhun kutsal manevi anlamı ayrıca çoğı zaman lotus üzerindeki su damlası imgesi ile şiirsel olarak tanımlanıyordu. Konu şu ki, lotus yaprakları spesifik beyazımsı balmumu kaplamasına sahiptir. Çok eski günlerden bu yana, lotusun olağandışı etkisi biliniyordu: su (örneğin, yağmur suyu) lotus yapraklarına geldiğı zaman, küresel damlalara boncuk gibi dizilir. Güneş ışığında, bu damlacıklar beyaz kaplama üzerinde sedefin yanar döner rengi ile parıldar, değerli inciler gibi görünür. Doğal olarak, bu etki Doğulu şairler tarafından fark edilmemiş olamazdı, onların sayesinde coşkun mısraları derin kutsal bir anlamı olan bir metaforu üstlendi:

Sonsuz gökyüzünden,
Yağmur damlaları aniden
lotusun üzerine düştü,
ve yapraklardaki hafif nem...
İnci haline geldi.

İncinin Fransızca ismi "perle", "benek" anlamına gelen Latince "pirula"dan türemiştir. Pirula da, "küre" anlamına gelen "pirium" sözcüğünden türemiştir. Slavca sözcük "перламутр" ("perlamutr") Almanca "Perlemutter" sözcüğünden ödünç alınmıştır, burada "Perle" "pearl (inci)"yi temsil eder ve "Mutter" "Anne" anlamına gelir. Latince "mater Perlarum" "İncinin annesi"dir. Kadim Romalılar da inciye "margarita" diyorlardı. Bu sözcük kadim Yunan dilinden ödünç alındı ("margaron" sedefdir"). Bu sözcükten, Sevginin, güzelliğın, doğurganlığın, ebedi pınarın ve hayatın kadim tanrıçalarının sıfatı ile ilişkilendirilen kadın isimleri türedi. Örneğın, Margarita (inci) ismi kadim Yunan mitolojisine göre bakire gebe kalmanın sonucu olarak doğan ve parıldayan bir inci gibi bir kabuğın içinde deniz köpüğünden yükselen tanrıça Afrodite'in sıfatlarından türemiştir. Marina ("marine"; deniz ile ilgili) ismi

Afrodit ile özdeşleştirilen kadim Roma tanrıçası Venüs'ün "parıldayan" ve "incinin Annesi" sıfatlarından türemiştir (Latince "veneris" sözcüğü "sevgi" anlamına gelir). Onun sembollerinden biri dişi güvercin idi. Kökeni Roma İmparatorluğu olan erken Hıristiyan sanatında, "ilahi inci"yi getirenin sembolü olarak, başının üzerinde bir kabuk olan Meryem Ana'nın imgelerinin olmasının nedeni budur. *Roma İmparatorluğunda Maria isminin, orada yaşayan insanlar için geleneksel olan kavram ile ilişkilendirildiği* not edilmelidir - *Sevginin tanrıçasının - "ışıldayan" ve "incinin Annesi"!* Ama, adı daha sonra Yahudi rahipler tarafından halka sunulduğu için "üzgün", "reddedilmiş" ve kesinlikle "acılık" değil.

Anastasia: Onlar yapabilirler ...

Rigden: Onlar yapabilir, sadece çünkü insanların kendileri rahiplerin onlar için belirttiği şeylerden fazlasını öğrenmek istemezler. Ve bu sonuçtur. Ama dünyanın diğer insanları arasında benzer kutsal sembollere ve gösterimlere bakmak yeterli (inananın zihninde "paganlar", "kafirler" vb sözcükleri ile kasten sınırlandırılan bilgiye erişim) ve her şey yerine oturur.

Anastasia: Evet, rahipler popüler kadim sembolleri, işaretleri ve ilahi karakterlerin özelliklerini kimden kopyaladı?! Başka insanlardan.

Rigden: Meryem Ana ile ilgili, dünyanın kadim insanların kadın atalarının sembollerin ve isimlerini, dişi ilahları ve sıfatlarını karşılaştırmak yeterlidir. Ve yüzlerce yıldır ilahi dişi prensibin yaratıcı gücünün (Allat) önemli bir rol oynadığı insan Ruhunun özgürleşmesi ile ilgili tek ve aynı manevi bilginin farklı insanlara aktarıldığı açık hale gelir.

Bu nedenle, kadim Rus'ta incinin kendisine "inchi" deniyordu, ki bu bir çok Slav ve diğer insanlar arasında "farklı", "tek", "biricik", "gerçek olan, doğru olan" anlamına geliyor. Daha sonra Hıristiyanlıkta keşişlere "inok" ve nuns (rahibeler) - "inokinia" - denmesinin nedeni budur. İnci *başka bir (manevi) dünyadan* Ruhun ilişkisel bir sembolü idi. Kadim Rusça sözcük "rakovina" "perlamutr" Doğu Avrupa'da yaşayan Slav insanların kadim sözcüklerinden türemiştir. "Raky", "ракъве" "kabuk"tur ve "kilitliyorum" anlamına gelen Latince "arceō" sözcüğüne benzerdir. Yani, kabuğun içindeki inci buraya *başka bir dünyadan* getirilmiş olan ve kendisini sadece insandaki Manevi doğanın hakimiyeti ve manevi yaratıcı gücün yardımı ile insan bilinci (Şahsiyet) Ruh ile kaynaştığı (birleştiği) zaman özgürleştirebilen bedenin maddi kabuğu içine kilitlenmiş Ruhun sembolik gösterimidir.

Anastasia: Bu bilgi bugün insanlar için gerçekten çok ilginç. İlginçtir ki, kadim zamanlarda büyük incilere Orient (parıltılı) ("yükselen güneş" anlamına gelen Latince sözcük "orientis") deniyordu. Bu sözcük Doğudan ödünç alındı. Şiirde "tanımlanamayan niteliği ve iç güzelliğiyle dikkat çeken farklı" bir şeye bu ad verilir.

Rigden: Oldukça doğru. Büyük incilere tam olarak "unio" deniyordu (Latineden - "tek olan") ve Doğuda "orient" sözcüğü orijinal olarak doğal incilerin parıltısı anlamına geliyordu.

Anastasia: Evet, manevi sembollerin perspektifinden, tüm bunlara oldukça *farklı bir şekilde* bakıyorsunuz!

Rigden: Daha fazlasını söyleyeceğim. Merkezi büyük kubbenin veya çapraz-kubbeli tapınağın orta iç bölümündeki kulenin altındaki silindirik odaya, taht ve sunak için yerin tahsis edildiği ana, merkezi yarım kubbe adı veriliyordu. Yarı-kubbe şeklindeki yarım kubbenin tavanı "gökyüzünü" sembolize ediyordu. Mimaride, kemeri veya kubbeyi "kilitleyen" kilitleme taşına hala *anahtar* deniyor. Bu nedenle, çoğunlukla "Cennetin Kapısını açan kişinin" sembolü olarak ellerini kaldırmış İsa'nın Annesi "Oranta"nın mozaik imgesi veya resmi orijinal olarak yarım kubbenin içteki içbükey yüzeyine yerleştiriliyordu.

Anastasia: Evet, insanın kendi üzerinde manevi çalışmasının tüm sembolleri burada gerçekten sunuluyor, dışil prensibin ilahi gücünün yardımı ile özgürlüğü elde etmek dahil... İsa'nın Annesi "Oranta" imgesi Kadim Rus'ta neredeyse Hıristiyanlaştırmanın başlangıcından biliniyordu. Birçok insan bunu Bizans ile ilişkilendiriyor, ama kadim Doğu ile ilişkilendirmiyor! Din ve kültürel araştırmalar el kitapları, bu ikonun isminin "dua eden" anlamına gelen Yunanca "orantis" sözcüğünden kaynaklandığını ileri sürüyor. Açıkçası cehaletten veya başka kültürlerden söz etme isteksizliğinden, bu "sınırlamanın" ötesinde hiç bir şeyden bahsedilmiyor. Ama, eğer tarihi daha derin kazarsak, orada tamamen *farklı* bir anlam bulunduğu açık hale gelir!

Rigden: Haklısın, burada gerçekten *farklı* bir anlam var ve ilk bakışta görüldüğünden çok daha derindir. "Dua eden" sözcüğü ile bağlantı ile ilgili olarak, açıkçası, insanlar dua eden figürlerin böyle bir pozisyonda tasvir edildiği Roma yeraltı mezarlarındaki erken Hıristiyan resimleri hakkındaki bilgiye güveniyorlar. Ama bu şekilde kaldırılan eller, konuşmamızda daha önce söz edildiği gibi, gerçekte Yontma Taş Devri, Cilalı Taş Devri ve Bakır Devirleri zamanında bilinen eski sembolik imgedir (kadim Mısır, Mezopotamya, Harappan ve Tripolye vb uygarlıklarının varoluşu). Bu, Allat'ın sembolik gösterimidir, Şahsiyetin Ruh ile birleşmesini elde etmek için manevi

uygulamalar hakkındaki bilginin sembolüdür, manevi aydınlanmanın ve Hakikati bilginin sembolüdür.

Anastasia: Bu inanılmaz. Tüm bilginin bugüne kadar var olduğu ortaya çıkıyor, radikal şekilde zıt yönde değişen sadece insanların dünya algısı! Örneğin Hıristiyan tapınağının mimarisi bile temel Bilgiyi içeriyor: kare şeklinde, merkezi, silindirik merkezi odası ve tüm binanın piramidal mimarisi ile dört yapraklı yapı. Bu mimari ayrıca piramit şeklinde kule veya sivri bir elementi olan soğan - şeklinde kubbeler ile taçlandırılabilir. Tüm bunlar insan enerji yapısının, Ruhunun özgürlüğünün yolunun sembolizmine karşılık gelir: dört Veçhe, merkez Ruh, kişisel alan, piramit yapısı, karenin daireye veya sekizgene (kübün sembolü) dönüşümünün mimari sembolleri. Ve Hıristiyan dininde, insan dünyasından manevi dünyaya gerçek Rehberin ana rolünü oynayanın dışıl prensibin yaratıcı ilahi gücü olduğu açıkça gösterilmektedir. O Hıristiyanlığın ana dışıl imgeleri - Meryem Ana, Mary Magdalene - vasıtası ile akar... İnsanlar imgeleri böler, ama bunların özü aynıdır - ilahi Sevgi, *İsa'nın Annesi* - bunlar vasıtası ile insanda Sevgi Tanrı ile iletişimi *canlandırır*, Ruh vasıtası ile O'nunla eski bağlantıyı restore eder. Bu, Tanrıdan gelen gücü uygulayan ve asıl yol gösteren *İsa'nın Annesinin Sevgisinin ve Yaratımının manevi, iyi gücüdür!* Başmelek Cebrail'in Meryem Ana'ya İsa Mesih'e gebe kalacağı müjdesini verme sahnelerinde, Meryem Ana çoğu zaman bir lotus ile veya daha doğrusu elinde manevi saflığın sembolü olan bir zambak ile tasvir edilir. Ayakları ile bir ejderhayı - insanın Hayvan doğasını - çiğnediği resmedilir. Sonuçta, insan ve manevi yolun uygulanması hakkındaki manevi bilgiyi hesaba katarak, tüm bunlar *farklı*, daha derin bir anlam kazanır!

Meryem Ana'ya "manevi olarak canlandıran güç" ve "gerçek bilginin bedenlenmesi" ismi verilir. Ona "Tanrının Bilgeliği" - "her şeyin ressamı", "yaradılışın Annesi" adı verilir, İncil onun hakkında, "O Tanrının gücünün nefesidir ve Onun ihtişamının saf dışı vurumudur", "O ebedi ışığın yansıması ve Tanrının işleyişinin lekesiz aynasıdır", "Ve tek olsa da, her şeyi yapabilir: ve kendinde kalır, her şeyi yeniler: ve tüm çağlarda kutsal ruhlara girer, onları Tanrının ve peygamberlerin dostları yapar" der. Meryem Ana'nın manevi gücü "Cennetin Kapısı" ile karşılaştırılır! Ona "İlahın Taşıyıcısı", "dünyanın Ruhunu", "Tanrının takdiri", "Logos'un Enkarnasyonu" ismi verilir..

Rigden: İsa bir keresinde Meryem'e şöyle dedi: "Kutsanmışsın, Meryem, çünkü et ve kan sana bunu ifşa etmedi, ama cennetteki Babam ifşa etti. Ve sana söylüyorum: sen Kilisenin Magdala'sısın ve cehennemin kapıları ona üstün gelmeyecek." "Ve sana Cennetin Krallığının anahtarlarını vereceğim ve dünyada neyi bağlarsan, cennette bağlanacak ve dünyada neyi gevşetirsen, cennette gevşetilecek."

Anastasia: Evet, bu önemli sözleri hatırlıyorum. Bu bilgiyi "Sensei-4" kitabında kaydettim, İsa'nın yalnızca gizli bilgiyi emanet etmekle kalmayıp aynı zamanda - bugün insanların Kase adını verdiği - "Cennetin Krallığının Anahtarlarını da" verdiği en yakın havarinin Mary Magdalene olduğu gerçeği hakkında. "İsa'nın Kilisesinin Magdala'sı", İsa'nın gerçek Öğretisini hala taşıyan ana "İnanç Sütunu"...

Rigden: ... ve gerçek manevi yardım insanlara ruhlarının kurtuluşu için gelir.

Anastasia: Biliyorsun, bir keresinde Kiev'de iken ve tapınaklardan birini ziyaret ederken, yarı-uzunlukta imgede İsa'nın Annesi "Oranta"nın eski bir resmini gördüm. Elleri açıkça kaldırılmış ve bir *çanak, uçları yukarıyı işaret eden yarım - ay* şeklinde yanlara açılmış olarak gösteriliyor. Ve daire göğsünde, Bebek Mesih'in onun koruması altında annesinin kucagında bulunduğu yerde vurgulanıyor. Yani, içine "AllatRa" sembolü şifrelenmiş bir ikon. İnsanların bunu apaçık görmediklerine şaşırdım. Oysa yıllar önce bizi bu konularda aydınlatmış olmasaydın, muhtemelen neden o belirli ikona bakmayı bırakmadığımı, neden ondan gelen pozitif gücü hissettiğimi benzer şekilde anlamazdım. Bu "Oranta" imgesinin resmini çektim ve onu cep telefonumda duvar kağıdı yaptım. İşte...

Rigden: (resme bakarak nazik bir gülümseme ile): İşaret Leydimiz veya "Znamenie"... elbette, başka bir şey olamazdı... Tanrının ışık - taşıyan rahmeti. Slav insanların Annesinin bağı. Gözlerinin dürüst sevinci, gerçek Erkek Kardeş, bu zamana kadar Meşale Senin ihtişamın adına parlıyor, "Ben'im, Olacağım!" gününü daha yakınlaştırıyor.. Bu iyi bir ikon... Kadim Rus'ta, İsa'nın Annesinin imgesinin insanlar arasında en çok saygı gördüğünü daha önce söyledim. Sadece Rusya'nın, Ukrayna'nın ve Belarus'un Slavları arasında (ve ayrıca daha sonra tek büyük bir ülkeye birleşen insanlar arasında) bu ikona Znamenie (İşaret) ismi verilir, başka yerde değil. Başka ülkelerde, buna İsa'nın Annesi "Büyük Panagia", "Pantanassa", "Platytera" adı verilir. Eski Slav dilinde "знаменье" (znamenie) sözcüğünün "*işaret*" anlamına gelen Eski Rusça "знамя" (znamya) sözcüğünden türediğini bir kaç insan biliyor. İlk kez, Rus'ta böyle bir ikon 11 nci yüzyılda ortaya çıktı. Ama **Pechersk'li Paragöz Olmayan Doktor Agapit**'in dünyasal yaşamından sonra, insanlar bu ikona sadece "znamenie" değil, ama ayrıca "enkarnasyon", kurtuluş işareti demeye başladılar. Konu budur!

Anastasia: Bugüne kadar, bunun referansları bulunabilir. Ama, maalesef, kilise efsaneleri manevi kurtuluş yerine insanın fiziksel kurtuluşunu vurgulamaya başladı. Bununla birlikte, o yılların tarihi kapsamlı şekilde araştırılırsa, dolaylı

referanslar bile, sonunda, bize belirli tarihler ile ilgili tarihi olayları getirir. Örneğin **25 Şubat** 1169'ta, "Oranta" ikonu sayesinde, *Veliky Novgorod* savaşının sonucunun mucizevi çözümü gerçekleşti, çünkü bundan sonra insanların kendileri koruyucu azizeleri olarak İsa'nın Annesini onurlandırmaya başladı. Ama, iktidarda olanlar Julian takvimine göre 27 Kasım'da (Gregorian takviminde 10 Aralık) o olayın onuruna bir kutlama oluşturdular.

Rigden: Bu oldu. Basitçe, bu olay Great Lent (Paskalya orucu) günlerinde gerçekleşti. Paskalya orucu nedeniyle bunu kutlamak onlar için bir bakıma biraz zahmetli idi. Bu nedenle o zamanın Novgorod valisinin isim - gününe uyması için onu 27 Kasım'a ayarladılar. Her durumda, her şey her zaman olduğu gibi, iktidarda hiçbir şey değişmedi. Ama en önemli şey insanların gerçeği hissetmesidir. Oysa doğrusu bu ikonun 11 nci yüzyıldan bu yana Kievan Rus'ta bir çok manevi mucizeler gerçekleştirdiğini söylemeliyim. Daha sonra bile, bu ikonun sayesinde bir çok üstü kapalı ve bariz mucizeler gerçekleşti. Tüm Ortodoks ekümende o kadar popüler oldu ki, insanlar onu sadece tapınaklardaki duvar resimlerinde tasvir etmemeye başladılar. İşaret insanlar için erişilebilir hale geldi. Bakır tılsım dökümü, dörtlü ikon, pendentif takı (göğüse asılan, eski günlerde "лоно" (lono) or "перси" (persy) denilen özel bir eşya), küçük ikonların basılması vb vasıtası ile popüler hale geldi.

1

2

Şekil 79. "Oranta" imgeleri:

1) "Oranta" imgesi olan bronz ikon eki (12nci - 13ncü yüzyıllar; Brest, Belarus);

2) "Oranta" imgesi ve önünde ilahi Bebek İsa imgesi olan yilantaşı (ön ve arka tarafları) (14ncü yüzyıl; Brest şehri yakınında arkeolojik bulgu, Belarus):

Bugün bile, bu ikon hala Rus Ortodoksluğunda en çok saygı gösterilenlerden biridir. Bundan da fazlası, Belarus'ta, örneğin, dört melek ile çevrelenen İsa'nın Annesinin ikonu hala başkentin armasıdır - Dnieper'in kollarından biri olan Svisloch (Svislach) nehrinin kıyısında yerleşik Kadim Slav Minsk şehrinin eşsiz sembolü. Efsaneler kadim Kiev ile "Znamenie" ikonunun bağlantısı hakkında ve onun mucizevi keşfi hakkında kısmi referansı korudu. Tüm bu semboller ve işaretler bu Slav insanların manevi mirasına özel bir etki yaptı.

Anastasia: Evet, hangi sembollerin toplumun dikkatini çektiğini anlamak için, sadece o yerlerin şimdiki-günümüz armalarına bakmak yeterli.

1

2

3

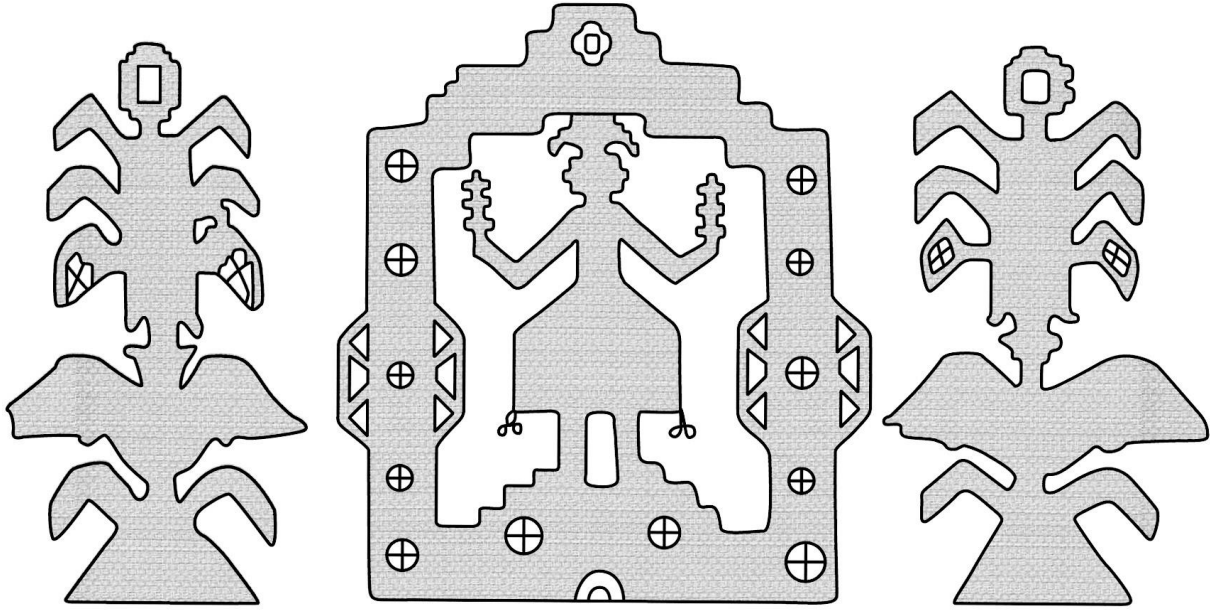
Şekil 80. Belarus'un modern sembolü:

- 1) Novopolotsk kasabasının arması (Vitebsk bölgesi, Belarus);
- 2) Minsk şehrinin arması (İsa'nın Annesi iki melek ve iki melek çocuk ile çevreleniyor);
- 3) iyi bilinen Katolik tapınağında aynı sembol - Minsk'te Bağımsızlık Meydanında bulunan Saints Simon ve Helen kilisesi (20nci yüzyılın başları).

Rigden: Genel olarak konuşursak, Hıristiyanlık öncesi periyotta Slavların sembolizmi, esas olarak eşkenar dörtgen tipinde olanları hala koruduklarını söylemeliyim. Slavların ve Baltık insanların Hıristiyan sembolizminin kendi geleneksel inançlarına zorla girmesine uzun zaman sağlam şekilde direnmiş olan pratik olarak son Hint - Avrupalı insanlar oldukları söylenebilir. Dikkatinizi, 10 ncu yüzyıla kadar bir din olarak Hıristiyanlığın siyasi bir güç aleti olarak dünyadaki konumunu önemli ölçüde kuvvetlendirdiği gerçeğine çekiyorum. Hala, bu insanların sembolizmi çoğunlukla manevi olana yönelik idi. Ama, dediğim gibi, tüm değişimler semboller ile başlar. Hıristiyanlık pratik olarak 6 ncı yüzyıldan itibaren İranlı insanların zengin kutsal sembolizminde ve 8 nci yüzyıldan itibaren Alman uluslarda etkisini uygulamaya başladı. Ama, bu dinin sembolleri ile (negatif şekilde etkileyen işaretlere sahip olanlar dahil) Slavlara asıl saldırı 10 ncu - 11 nci yüzyıllardan itibaren başladı.

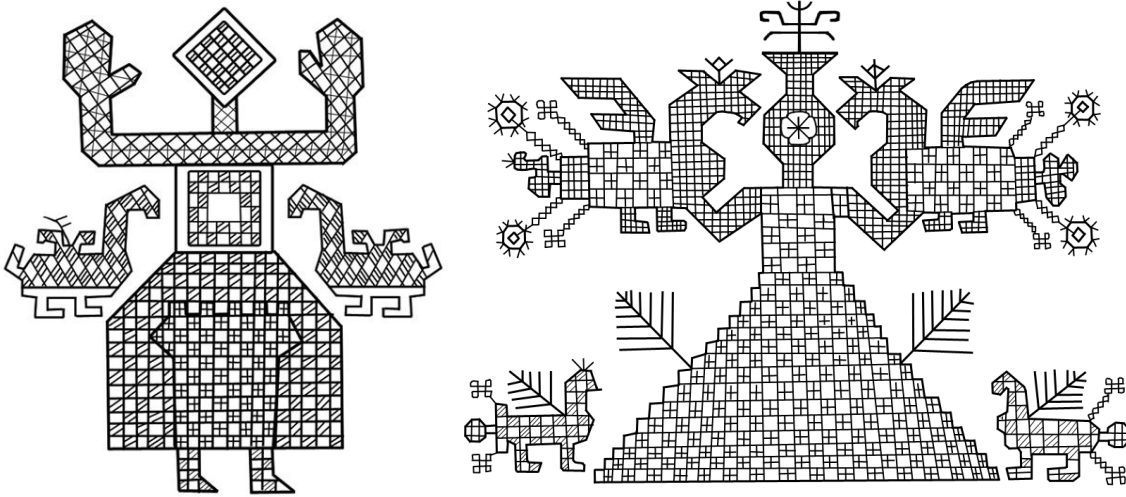
Ama Pechersk'li Agapit'in bu sürece zamanında müdahalesi sayesinde, Kievan Rus'ta pozitif semboller aktive edildi, bunların çoğu ("AllatRa" işaretleri, Allat, eşkenar dörtgenler, daireler ve eşit kenarlı haçlar) Hıristiyanlık öncesi periyotta da iyi biliniyordu. Agapit, esasen dört Veçhe hakkındaki, insanın manevi özgürlüğü hakkındakiler de dahil Bilgiyi yeniledi. Elbette, bu açıkça değil, üstü kapalı olarak yapıldı. Bu nedenle, Paragöz Olmayan Doktor Pechersk'li Agapit'in manevi çalışması sayesinde, bu insanların manevi geleceğini doğal olarak etkileyen çoğunlukla pozitif işaretlerin yenilenmesi oldu.

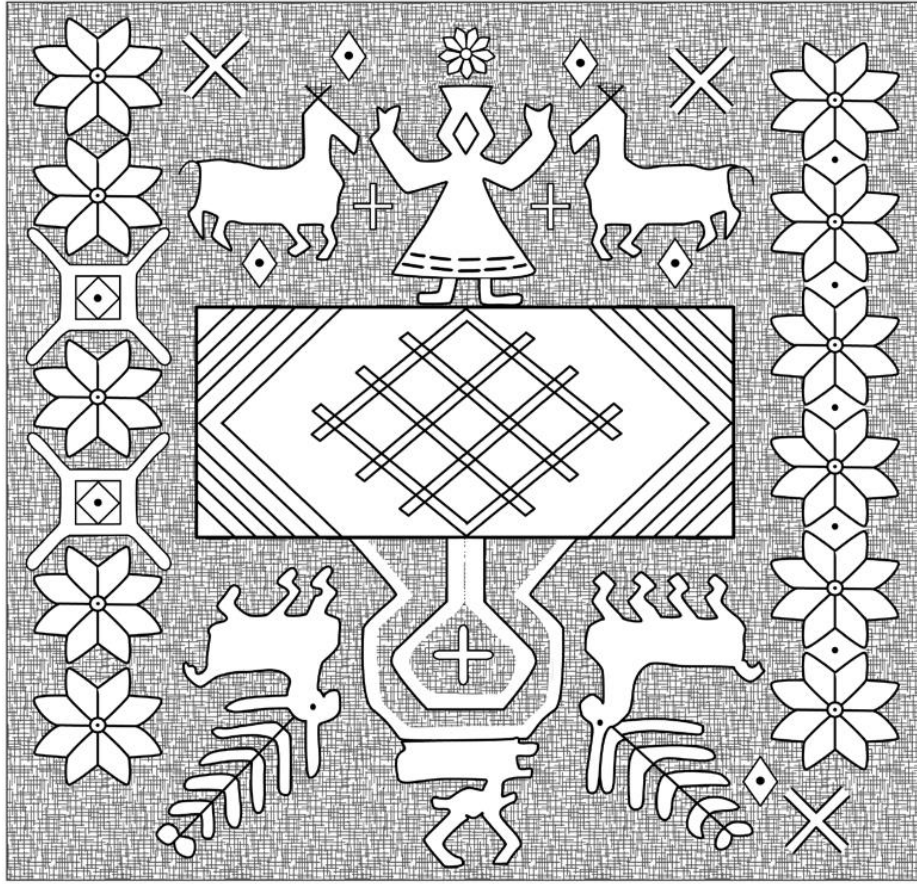
Anastasia: Evet, ve çeşitli kadim el yapımı eserler ile kolayca takip edilebilir. Örneğin, o zamanın Slav insanları arasında kitlesel olarak ortaya çıkmış olan semboller ve işaretler ile; Allat sembolü ve "AllatRa" işareti olan ikonları vasıtası ile; kutsal dekorları olan halk nakışı ile; yüzüklerin, tokaların, küpelerin, dört Veçhenin sembolleri olan tam olarak eşit kenarlı haçların (uzun haçların değil) dolaşımı vasıtası ile. İlginçtir ki, kadim Rus'ta, imgeleri olan altın ve gümüş mühür yüzükleri şehirlerde yaygın idi, oysa köylerde *geometrik modelleri* olan bakır yüzükler vardı.

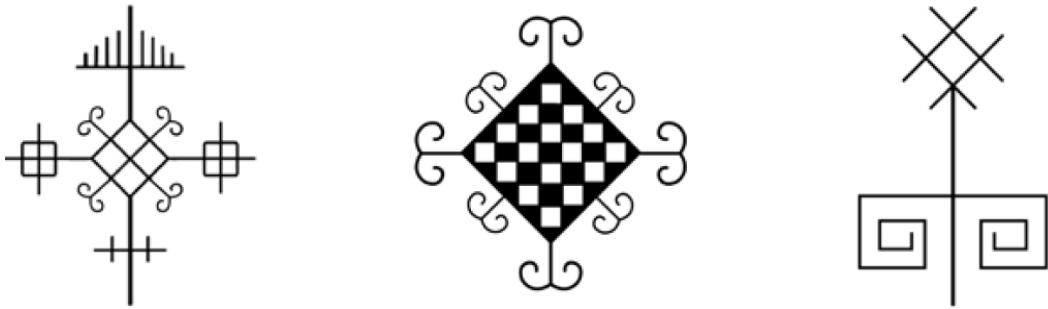
Şekil 81. Eski Slav kafir tapınağı ve tanrıça Makosh'un imgesi olan nakış.

Tanrıça Makosh Hıristiyanlık - öncesi periyotta Kievan Rus'un yüce tanrılar panteonunda idi. O, dişil prensibin, doğurganlığın, eğirmenin ve dokumanın ana Slavik cennetsel koruyucu azizelerinden biri idi.

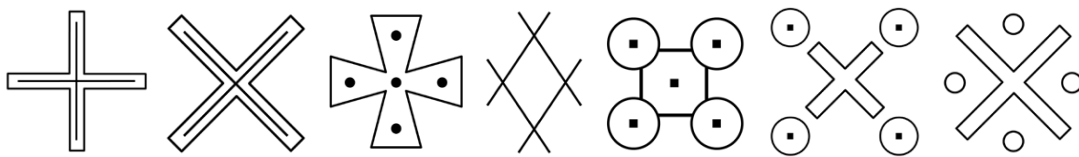

Şekil 82. *Kutsal sembollerin ingeleri olan Rus halk nakışı örnekleri.*

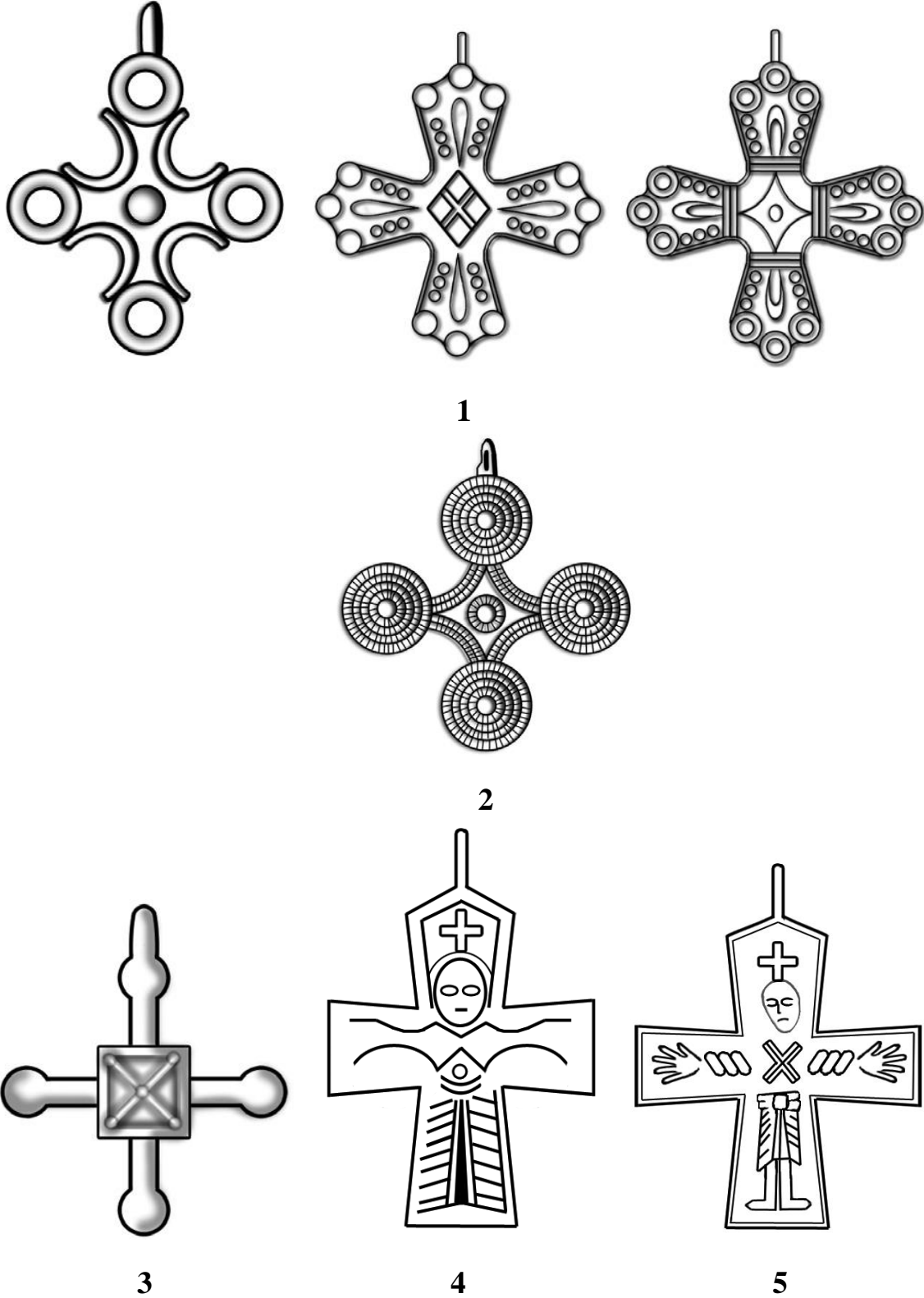

Şekil 83. *Slav nakış elementleri.*

Şekil 84. *Viatichi Slavlarının sembolleri*

(12 nci yüzyıl başları; Moskova, Kaluga bölgelerinde, Smolensk ve Bryansk bölgelerinin kısımlarında bulunan el yapımı eserlerden imgeler; Rusya).

Şekil 85. Hıristiyan eşit kenarlı haçları (11nci-13ncü yüzyıllar; Kievan Rus)

- 1) eski Vitebsk valiliğinin topraklarında bulunan el yapımı eserler (Belarus);
- 2) metal vest haç (Vitebsk bölgesi, Polotsk kasabasında keşfedildi, Belarus);
- 3) metal vest haç (Minsk bölgesi, Borisov kasabasında bulundu, Belarus);
- 4) Çarmıha gerilme imgesi olan haç (10ncu yüzyılın sonları-11nci yüzyılın başları; Grodno bölgesi, Novogrudok kasabasından el yapımı eserler, Belarus);
- 5) Çarmıha gerilme imgesi olan haç (10ncu yüzyılın sonları-11nci yüzyılın başları; Vitebsk bölgesi, Polotsk kasabasından el yapımı eserler, Belarus);

Rigden: Çoğunlukla, insanların dikkati işaretlere değil ve kesinlikle bu işaretlerin gerçek amacına değil, o veya bu dinin felsefesine veya politik ideolojiye kasıtlı olarak odaklanıyordu. Oysa bunların bazıları çalışan işaretlerdir ve insan enerji yapısını etkilerler, insanın bunu anlayıp anlamamasına bakmadan bilinçaltı seviyesinde çalışırlar. İnsanlar evlerindeki, iş yerlerindeki ve diğer yaşama yerlerindeki onları hangi spesifik işaretlerin ve sembollerin çevrelediğine yakından bakmalıdır. Eğer insan Bilgiye sahip ise durumu daha iyiye değiştirmek her zaman mümkündür - tek gereken insanların kendilerinin arzusu ve bu yönde gerçek çalışmaları.. Böylece, "Oranta" ile ilgili konuşmamıza geri dönelim. Bu, bu sembollerin ve işaretlerin yerleştirildiği İsa'nın Annesi imgesi olan tek ikon değildir.

Anastasia: Bu doğru, *Şafağın Kapısı Leydimiz'in* (Vilna ikonu) mucize yaratan imgesine bakmak yeterli. O Vilnius şehrinde (Litvanya) bulunuyor ve bugün *Litvanya, Ukrayna, Belarus ve Polonya'da* oldukça popülerdir; üstüne üstlük, buna hem Katolikler hem de Ortodokslar tarafından saygı gösteriliyor.

*Şekil 86. Şafağın Kapısının Leydisinin
İmgesi (Vilna ikonu)*

Açıkçası farklı efsaneler onunla bağlantılıdır, buna Korsun'dan Bilge Yaroslav'ın babası Kiev Prensi Vladimir'in vaftiz edildiği Chersonesus şehrinin Eski Rusça ismi) olan orijini hakkındaki efsane dahildir. Şimdi bu şehrin kalıntıları Kırım'da Sivastopol şehri civarında bulunuyor. Ama bu ikonda boynuzları yukarıyı işaret eden hilal sembolünü fark etmek zordur.

Rigden: Boynuzları yukarıyı işaret eden hilal olan Meryem Ana'nın böyle bir çok imgeleri, Tapınak Şövalyeleri düzeni (12 nci - 13 ncü yüzyıllar) ortaya çıktığı ve kuvvetli hale geldiğinde Batıda ortaya çıkmaya başladı. Genel olarak konuşursak, zamanın önceki periyodunda, başka kültürlerden Tanrıçalar da ilahi dişil prensip olarak bu tür semboller ile tasvir ediliyordu. Örneğin, İranlı Tanrıça Ardvi Sura Anahita (Avesta dilinden tercüme edildiğinde, tam anlamı ile "kudretli, lekesiz Ardvi" anlamına geliyor) - kutsal "Avesta" kitabında ona ayrı bir "Ardivisur Yasht" ("Yasht 5") ilahisi ayrılan *su* ve doğurganlık tanrıçası. Bu arada, Ardvi sözcüğünün orijinal anlamı, Işığın ilahi aleminden akan dünyanın suyunun kaynağından olan ve tüm yaşama sebep olan idi (Allat'ın ilk örneği).

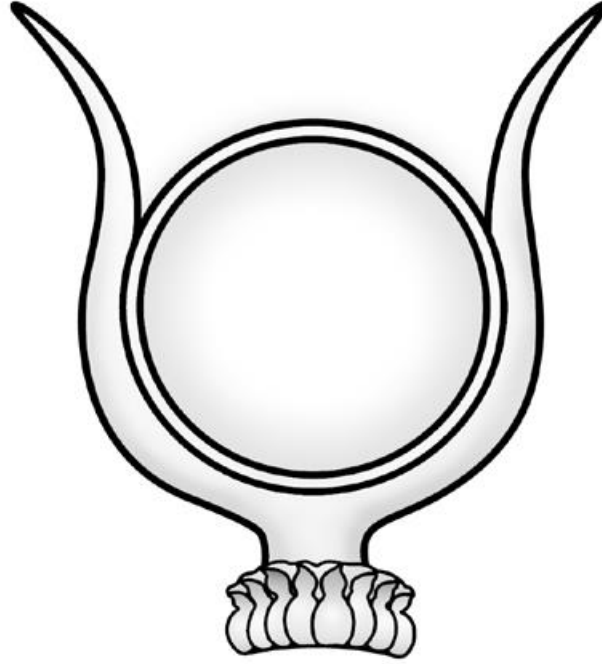
Şekil 87. Kutsal kuş tarafından yükseltilen Ardvi Sura Anahita

Gümüş bir çanak üzerinde imge parçası; (6ncı yüzyıl, İran (Persia); şu anda Hermitage Müzesinde, Saint Petersburg, Rusya).

Burada, kadim zamanlarda hürmet etme kültü hem Doğuda hem de Batıda, örneğin Küçük Asya'da, Suriye'de, Yunanistan'da, İtalya'da, Galya'da ve diğer ülkelerde yaygın olan kadim Mısır Tanrıçası İsis ile bağlantılı başka bir örnek var.

Anastasia: Evet, Hellenizm zamanları sırasında bile, İsis kültü Mısır'ın sınırlarının çok ötesinde çok popülerdi. Halk için, o dişil prensibin, doğurganlığın (yaratımın) tanrıçası ve deniz yolculuğunun tanrıçası olarak sunuluyordu. Ama onun tipik imgesinde göze takılan ilk şey, boynuzları yukarıyı işaret eden ve onun üzerine bir daire olan hilal şeklinde başlığı ("**AllatRa**").

Şekil 88. Kadim Mısır tanrıçasının başlığının simgesi

Rigden: Kutsal yorumda, onun ismi *farklı* bir alan ile bağlantılı olan geçiş aşaması anlamına geliyordu. Bu arada, Hellenistik periyotta, kutsal sembollerin yorumu, örneğin, haç - kubbeli tapınak daha önce söylediğim gibi, çoğunlukla Doğunun dini kavramlarından ödünç alındı. Örneğin, merkezi büyük kubbenin veya çapraz- kubbeli tapınaktaki kulenin altındaki silindirik oda anlamına gelen Yunanca "apse" (yarım kubbe) sözcüğü hakkında ve kemeri "kilitleyen" kilitleme taşı ("anahtar") hakkındaki konuşmada önceden bahsettim. Apsenin sembolik anlamı Yunanlılar tarafından kadim Mısır tanrıçası İsis'in isminin kutsal anlamından ve onun özelliklerinden birinden ödünç alındı - "ebedi hayat", hayatın anahtarı" anlamına gelen, ölümsüzlüğün sembolü olan Mısır ankh haçı. Apse ("yay, döngü, kemer, çıkıntı" anlamına gelen kadim Yunancadan "αψίς") - Yunanlılar her dairesel şekli bu şekilde ifade ediyorlar: disk, orb, silindir ve gökkubbe.

Anastasia: Evet, bir çok durumda farklı kadim ülkelerin rahipleri, "sürülerinin" "yabancı tanrıçaya" böyle muazzam hürmet etmelerine katlanmak zorunda

kaldılar. Onun insanlar arasındaki popülerliğinin büyümesini yenmek onlar için zordu.

Rigden: Elbette. Rahipler yalnızca buna karşı savaşmadılar, ayrıca bu harekete öncülük etmek için veya kendi çekiciliklerini güçlendirmek ve bundan dolayı ayrıca gelirlerini artırmak için en azından bu kültürden bazı ayinler ve unsurlar, kendi "yerel" tanrıçaları için bazı sıfatlar ödünç almak için girişimde bulundular. Ama, tüm o "ödünç almalar" ile, esaslı bilgiyi de kısmen kopyaladılar. İşaretler ve semboller hakkındaki bilginin sırrını gerçekten öğrenmiş insanlar, halk arasındaki bu popülerliğin nedenini anladılar. Onların kendilerinin pozitif işaretlerin ve sembollerin yayılması sürecine ve her şekilde ve her fırsatta kullanılmalarına katkıda bulunmalarının nedeni budur, bu bilgiyi gelecek nesillere aktarmak için bunları anıtsal mimaride yakalamak dahil. Ve daha sonra bu basitçe çoğu zaman özünü anlamadan, farklı insanlar arasında bir gelenek ile sonuçlandı. İnsanlar, yalnızca mimarlık ve sanatta önceki nesillerin genel, yüzeysel felsefe ve deneyimlerinin rehberliğinde taklit etmeye başladı.

Dikkatli bir insan için, kutsal binaların mimarisine bakmak yeterlidir - tapınaklar, kiliseler ve diğer dini yapılar hem kadim zamanlarda hem de bugün inşa ediliyor, ki bunlar farklı kıtalarda bulunuyor ve *farklı dinlere* aitler. Ve bunların tek ve aynı ana manevi sembolleri yansıttıklarını görür. Çoğu zaman bu tür yapılar kare şekli (dünyasal ve insan olan her şey anlamında) küresel şekle (cennetsel ve manevi anlamında) dönüştürme şeklinde mimari çözümleri temsil eder, ki, daha önce sözünü ettiğim gibi, bu insan yapısının manevi büyümesini ve dönüşümünü sembolize eder. Esasen, bu insanın dört Veçhesinin birliğinin ve Ruhun hakimiyeti ve bunun ardından özgürlüğü üzerine birliğini elde etmesinin sembolüdür. Ve manevi özgürlük kutsal binaların mimarisinde küp şeklinde veya küpün *sekiz* kenarının sembolik imgesi şeklinde (çoğu zaman bir alem - sekiz uçlu yıldız) tasvir ediliyordu. Daha sonra, küp prototipi sekizgen şeklinde gösterilmeye başladı, bunun sayesinde son dönüşümün, insan doğasının niteliksel değişiminin ve manevi aleme çıkışının sembolü olarak kubenin karesi kubbenin dairesi ile birleştirildi.

Aynı şey kadim sanata uygulanır. Örneğin, Müslüman sarayları ve camileri, ayrıca kitaplar, giysiler ve tabakların dekorasyonu gibi Doğunun geometrik modelleri. Bunlar arabesklere dayanır - kareler, daireler, üçgenler, yıldızlar, çoklu taç yapraklı çiçekler ve lotusa ve onun sapına benzeyen birbirinin içine girmeler. Bu arada, gündüz sefası yaprakları olan spiral oluşum olan 12 nci - 16 ncı yüzyılların Müslüman orta çağ süslemelerinin motifi olan en sonunculara islimi adı verilir (isim İngilizce yazımda veriliyor); Türkçe dilinden tercüme edildiğinde, bu "İslami" anlamına geliyor. Doğuda, bu modelin dünyanın güzelliğini yücelttiğine, insanlara cennet bahçelerini hatırlattığına ve ayrıca yolu

büyümesinin bir çok olasılıklarını ve dünyanın farklı durumlarının iç içe geçmesini kapsayan sürekli olarak evrimleşen ve gelişen filizlenmede yansıtılan insanın sembolik manevi büyümesi fikrini ifade ettiğine inanılıyor. Ve 9 ncü - 16 ncü yüzyıllarda Yakın ve Orta Doğunun Müslüman sanatında geometrik süslemelere girih adı veriliyordu; bu "düğüm" anlamına gelen Pers dilinde sözcükten türemiştir. En yaygın sembollerden bazılarının sekiz - uçlu, beş - uçlu ve altı - uçlu yıldızlar olduğundan bahsedeceğim. Ve genel olarak, İslam dininin dünya görüşünde geometrik süslemeler birlik, uyum ve düzen fikirlerini sembolize eder, ki onların inançlarına göre her şeyin yaratıcısı Tek Tanrı - Allah - tarafından yaratılan Evren bu fikirler üzerinde var olur.

Bir zamanlar bu semboller aynı zamanda bilgiyi aktarmaya hizmet ediyordu ve şimdi çoğu insan için, bunlar aynen örneğin Hindular için mandalalar gibi sadece manevi tefekkür nesnelere. Bu arada, başlangıçta Buddha'yı belirtmek için sadece semboller ve işaretler kullanılıyordu; erken Hıristiyanlıkta Mesih'i belirtmek için olduğu gibi. Ve sadece çok daha sonra din kurumu olarak yaratıldı, örneğin, Budizmde, Buddha bir ilah olarak kişileştirildi. Genel olarak, daha önce sözünü ettiğim gibi, İslam - öncesi zamanlarda bile Doğuda var olan bilginin geometriksel aktarımı. Bu tür süslemeler daha önceleri, örneğin Arap göçebeler tarafından açık bir kitap gibi okunuyordu, ki çoğu anlıyordu.

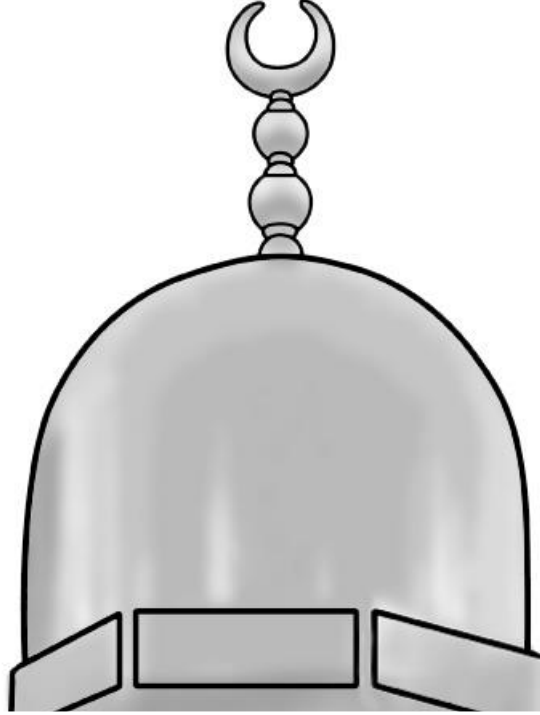
Anastasia: Doğu ve İslam, özellikle kendi içinde bir hikayedir. Bir zamanlar, uzun zaman önce, bize Muhammed peygamberi anlattın. Bu, İslami geleneklere, kültüre, sanata, mimariye ve edebiyata ilgi üretti. Yaygın şekilde bilindiği gibi, Müslümanlar için ana mabet ve hac yeri Muhammed'in doğum yeri Mekke'dir. Bu yer dağlarda küçük bir vadide yerleşiktir. İslam öncesi zamanlarda bile, Mekke Arap Yarımadasının insanlarının ana dini merkezi oldu ve Kabe (büyük küp şeklindeki bina) Arap yarımadasının farklı insanları tarafından bir mabet olarak yaygın şekilde tanınıyordu. Bilim insanları onu kimin, ne zaman inşa ettiğini hala bilmiyor. Ama ilginç olan şey şu ki, Arapçadan tercüme edildiği zaman, Kabe küp anlamına geliyor. Ve eğer kadim zamanlardan bu yana dünyanın insanları arasında, insanın Manevi bir Varlığa dönüşümünü belirten kübün kendi köşeleri üzerine (veya işaretli bir köşe) yerleştirildiğini hesaba katarsak, o zaman hikaye gerçekten ilginç hale geliyor.

Geometriye göre, küp 12 kenar, 8 köşe (bunların her birinde 3 kenar buluşur) ve kare olan 6 yüzden oluşan düzenli bir altı yüzlüdür. 72'nin 12 ile 6'nın çarpımının kombinasyonu olareak sunulabileceğini hatırlamak uygundur. Yine, figürlerin ve geometrik değerlerin sembolizmi oldukça ilginç .

Böylece, İslam Mekke'de hakim din olduktan sonra, Mescid-i el-Haram camisi Müslümanlar için ana hac yeri oldu. Kadim mabet Kabe'nin bulunduğu yer de

burasıdır, bu arada, Makam el-İbrahim- Allat'ın sembolik işareti ile taçlanan küçük kubbeli bina. Bunun içinde, efsanelerin İbrahim peygambere ait olduğunu söylediği bir ayak izi olan bir taş vardır.

Şekil 89. Mekke'de Makam el-İbrahim kubbesini taçlandıran Allat işareti.

Rigden: Oldukça doğru. Kur'an'da (Sure 3, Ayet 97), bu işaret hakkında açıkça yazılmıştır: "Orada - apaçık deliller (işaretler) - İbrahim'in makamı vardır. Ve oraya giren emniyette olur." Allat işareti tam olarak manevi özgürlüğü elde etmenin sembolüdür - insan varlığı için, Ebediyete, insanın bu maddi dünyadan güvende kalabileceği tek yere bir yol açan manevi dönüşümün tek mümkün hali.

Anastasia: Sana katılıyorum, bu çok açık gösteriliyor ve yazılıyor, ama insanların bunu fark etmedikleri veya üç boyutlu dünyanın sakinlerinin akıl yürütmelerine dayanan kendi yollarında anladıkları görülüyor. Dikkatleri daha çok dışsal olana odaklı. Örneğin, ana kutsal emaneti taşıyan Kabenin Doğu köşesinin dış duvarlarında "Siyah taş" denilen (Hacer-ül Esved) otuz santimetre uzunluğunda yumurta şekilli bir taş vardır. Bilim insanları bu taşın ya volkanik ya da meteor kaynaklı olduğunu varsayıyor. Ama konu bu değil. Kadim Arap efsanesine göre, melek Cibra'il (Hıristiyanlıkta Başmelek Cebrail; İslam'da, iyi bilindiği gibi, Cibra'il Allah'ın iradesini ve vahiylerini peygamberlere haber veren en saygı gösterilen melektir) Adem'e, tövbesinden sonra, Allah'ın ilahi bağışlayıcılığının işareti olarak Dünyada dua etmek için bir *sunak* olarak cennetten beyaz bir taş verdi, ki bu Kabe'nin başlangıcını işaret etti. Bu, Adem

Ve Havva cennetten kovulduktan ve ayrıldıktan sonra gerçekleşti ve yıllar sonra Mekke yakınında tekrar buluştular. Efsaneye göre, başlangıçta taş beyaz idi, ama insan günahları nedeniyle siyaha döndü.

Şekil 90. Melek Cebrail'i (Jibra'il, Gabriel, Djabrail) tasvir eden, Muhammed melek Cebrail'den ilk vahyini alıyor" imge parçasının şematik çizimi.

(Orijinal çizim Jami altawarikh kitabında (Kroniklerin Özeti) veriliyor. Rashid-al-Din Hamadani tarafından yazılmış. Kitap 1370'de Tebriz, Persia'da yayınlandı. Şu anda sahibi Edinburgh Üniversitesi Kütüphanesi, İskoçya).

İslam dininin inancına göre, Mekke'deki Kabe'nin ayrıca "Allah'ın Evi", "gökyüzünün dünyaya devrilmiş parçası", evrenin merkezi ve her Müslümanın namazda yönelmesi gereken taraf olduğu düşünülüyor. Müminler, her Müslümanın hayatında en azından bir defa, ilahi düzenin ve tek bir merkeze

itaatin sembolü olarak Kabe'nin etrafında yedi kez yürümek dahil bir sayıda ayin uygulayacakları Mekke'yi ziyaret etmeleri gerektiğini düşünürler.

Ama eğer Kabe kutsal emaneti hakkındaki tüm bu bilgileri Bilgi ile karşılaştırırsak, bunun dışsal ibadet ile ilgili olmadığı ortaya çıkıyor. Sonuçta, yedinci boyuttaki manevi olarak gelişmiş insanın enerji yansıtması köşelerinden biri üzerine koyulmuş bir küpe benziyor! Köşelerinden biri ile işaretlenmiş küp, manevi bilginin sembolik aktarımıdır. Ve yedi daire yedi boyutun bilinmesini sembolize ediyor!

Rigden: Kesinlikle. Çoğu zaman, farklı dinlerin ayinleri, ömür sırasında yedinci boyutu elde etmenin, Tanrıya giden yolda özel manevi bir geçit töreninin (hayatı sırasında insanın manevi gelişimi) *sembolü* olarak yedi kez bazı dışsal hareketleri gerçekleştirmeyi kapsıyor. Örneğin, doğru şekilde not ettiğin gibi, İslam'da bu Kabe etrafında yedi kez yürümektir ve ayrıca yedi rakamı ile ilişkili bir sayıda dini ayin vardır. Bu, Allah'ın tahtının, "*Sınırın Lote - ağacının*" bulunduğu yedinci cennetin en üstündeki cennette yerleşik olduğu Müslüman inancına dayanır (Sidrat al-Muntaha). Doğunun Müslümanlarının dini dogmalarına, felsefesine, edebiyatına, ahlak kurallarına ve şiirine çok büyük etkisi olan İslam'ın ezoterik bir dalı - Sufizm - vardır.

Bu arada, ünlü bilim adamı ve şair Ömer Hayyam da Sufi rubaiyat tarzında yazdı. Bu nedenle, Sufizmde, manevi biliş, Allah'a giden yol, kendini mükemmelleştirme yolunda yedi manevi adımdır (tariqa/tarikat; Arapça "tariqah"tan) - "yol"; gerçeğe giden yol". Bunlara makam adı verilir - Sufi'nin her aşamada eriştiği manevi, stabil hal; tarikatın bir "durağı". Allah'a giden yol "Yedi vadi" adı verilen şeyin sembolik bir geçişi olarak tanımlanır.

Anastasia: Evet, Sufizmde o sembolik "yedi vadi" oldukça şiirsel isimlere sahip. Birincisi, insanın tüm dünyevi dileklerini bıraktığı Arama Vadisi. İkincisinde - Sevgi Vadisi - tek Sevgili olarak Allah'ı bulmaya çalışır. Üçüncüsünde - Sezgisel bilgi Vadisi - Sufi sadece Allah'ı bilmeye, Hakikatin ışığını algılamaya başlar. Dördüncüsünde - Kendini ayırma Vadisi - Allah'ın arayıcısı son olarak bağılıklarını ve dileklerini bırakmalıdır. Beşincisinde - Birlik Vadisi - dünyanın Birliğini kavrar. Altıncısında - Hayret/Şaşkınlık/Harikalar Vadisi - İlahi Sevginin okyanusunu tefekkür eder ve hisseder. Ve yedincisinde - Ölüm Vadisi - insan "Ben"inin ve benmerkezciliğin kaybı gerçekleşir ve Sufilerin anlayışına göre, arayıcının Ruhu Allah ile birleşir. "Ben" yok olduğu ve insanın içinde sadece ilahi, gerçek öz kaldığı zaman bilinç aşamasına "fena" ("hiçlik") denir, ki bu Budist Nirvanaya benzerdir.

Rigden: Bu doğru, bunlar Allah'a giden yolda manevi adımların ilişkili kavramlarıdır. Bu arada, Budizm esasen aydınlanmaya ve özgürlüğe götüren mükemmelliğin, Nirvana'yı elde etmenin aynı altı ardıl adımlarına sahiptir. Ama, bunlara Sanskritçede "geçiş", "kurtuluş yolu", "yardımıyla karşı kıyıya (Nirvana) erişilen" anlamına gelen "paramita" deniyor.

Anastasia: Evet, Sufilerin sahip olduğu aynı adımlar Hindistan'ın erken inançlarında - Budizmde - ve daha da erken - Hinduizmde - yansıtılıyor. Altı mükemmellik - pāramitās. İlk paramita sadaka cömertliğinde mükemmelliktir. Sonuçta, Budizmde, bu tam olarak kendi üzerinde çalışma, maddi şeylere, rahatlıklara, sahiplenme arzusuna ve güce bağılıktan kopma anlamına geliyor. Ve ayrıca sonsuz dünyevi dileklerden ıstırap çekme döngüsünü durdurma arzusu (Sufizmde birinci Vadide, arayıcı ayrıca tüm dünyevi dileklerini bırakır), bencil olmaktan fedakarca verebilen, paylaşabilen, yardım edebilen ve çıkar adına değil, kendi ihtişamı adına iyilik yapabilen cömert bir insana dönüşüm.

İkinci paramita ahlaklılıkta mükemmelliktir. Ahlaki saflık kendini - mükemmelleştirmenin diğer aşamalarının temelidir ve insanın manevi dünyanın kapısını açmasını sağlar (bu aşamada Sufiler yücelmiş hisleri vasıtası ile Allah'ı bulmaya çalışır). Bu, zihnin disiplininin mükemmelliğinde, iyi düşüncelere sahip olmasında ve iyi eylemler ve işler yapmasında, insanlığın ortak ahlaki evrensel prensiplerini gözlemesinde gösterilir. Ve elbette, Budizmde bu aşama, aynen diğer dinlerde olduğu gibi, bu din tarafından belirlenen kuralları izlemeyi ve yeminleri tutmayı buyurur. Üçüncü paramita sabırda mükemmelliktir. Bu, kendini kontrol etmenin gelişmesidir (Sufiler bunu Allah'ı bilmenin, Hakikatin ışığını algılamının başlangıç aşaması olarak düşünür). Heyecanın, negatif duyguların, kişinin öfkesinin, hayal kırıklığının, depresyonun terbiye edilmesi, zorlukları ve hayat problemlerini sürekli olarak yenme, ayrıca irade gücünü mükemmelleştirme. Dördüncü paramita heveste, gayrette mükemmelliktir. Esasen, bu kendini - kontroldür, iyi eylemler yapmakta neşelenmektir, ayrıca her çalışmadan zevk almak ve sadece aydınlanmaya doğru yönelik düşünceler üretmektir. Bunun sayesinde, insan kendi tembelliğini, kıskançlığını, hasedini ve bencil dileklerini bırakır (Sufizmde, arayıcı sonunda bağılıklarını ve arzularını bırakmalıdır).

Beşinci paramita meditasyonun mükemmelliğidir. Budistler bu aşamaya ayrıca "kapsamlı farkındalık" ve "tefekkür" derler (Sufiler burada iki aşamaya sahiptir: dünyanın Birliğinin kavranması ve tefekkür), insan dünyayı bencil gözlemcinin dar yolu ile görmeyi bıraktığı ve içindeki görüş vasıtası ile gördüğü zaman, meditasyonları uygularken dünyanın asıl gerçekliğini görmeye başlar. O zaman asıl gerçekliğin ne olduğunu anlamaya başlar ve dünyaların çeşitliliği ona açılır. İnsan zihnin yanılması ne olduğunu anlamaya ve gerçek dünyanın onun

baskın dileği olduğunu bilmeye başlar. Diğer dört mükemmelliğin, meditasyonda meydana gelen manevi tomurcuğun daha sonra olgun meyvesini vereceği arzu edilen bir ortam yarattığına inanılır.

Altıncı paramita aşkın (sezgisel) bilgeliğin mükemmelliğidir. İnsan varlığının manevi dönüşüm, manevi uyanış niteliği. Her düşünceden yoksun olma saf başlangıç algısı, bilincin yüksek kavramsal olmayan formlarına erişmek (Sufizmde bu insan "Ben"ini kaybetmek, arayıcının Ruhunun Allah ile birleşmesidir), dile, imgelere, dünyevi ilişkilendirmelere ve fikirlerin kategorilerine ihtiyaç duyan kavramsal insan zihnini kullanmadan, tüm Gerçekliğin anında gerçekleştiği algının olduğu manevi vizyon.

Rigden: Evet, bu onların Nirvana'yı elde etmenin kavramsal şemaları. Bu arada, sezgisel bilginin altıncı aşamasına Prajnaparamita diyorlar (Sankritçede "prajña" "bilgelik", "anlayış" anlamına geliyor). Bu isim kadın - bodhisattva, Aydınlanmanın Annesi, En Üstün Mükemmel Bilgelik (Sezgi) tanrıçası ile ilişkilidir. Çoğunlukla, o büyük bir lotus çiçeği üzerinde lotus pozisyonunda otururken, dört kol ile tasvir edilir. İki el dönen Dharma çarkının işaretini (mudra) gösteriyor - aydınlanmayı elde etmenin, manevi dönüşümün sembolü. Sağ tarafındaki elinde, Chintamani mücevheri olan bir sembol var ve sol tarafındaki elde *lotus üzerinde bir kitap tasvir* ediliyor. Bütününde, eğer kadim Hindu felsefesini daha derinlemesine araştırırsak, o zaman bu En Üstün Sezgi tanrıçası, gerçekte Allat'ın yaratıcı gücünün sembolüdür. Budistler kendi dinlerinde, bunu bazı yönlerde Hinduizmden ayırt etmek için, Ruh ve Tanrı kavramlarından kaçınırlar. Ama söylemek istediğim şey, bu manevi yolunun son aşamasına yaklaştığında, insanın bunu kendi içinde hissetmediği anlamına gelmediğidir - Demek istediğim, Ruh ve Tanrıyı.

**Şekil 91. Kadın Bodhisattva, Aydınlanmanın
Annesi, En Üstün Mükemmel Bilgeliğin
tanrıçası – Prajnaparamita**

(13 ncü yüzyılın heykeli; Java adasında Malang şehrine yakın yerleşik Singhasari tapınağı yakınında keşfedildi; Jakarta şehrinde Endonezya Ulusal Müzesi) .

Tersine, en yüksek sezgisel her şeyi bilmenin ve her şeyi anlamanın bu hali tam olarak, insan manevi aletler yardımı ile Ruhun ne olduğunu anladığı zaman ve kendi üzerinde günlük manevi çalışma sayesinde Şahsiyetine mümkün olduğu kadar yaklaştığı ve Ruhları vasıtası ile Tanrı ile bağlantıyı restore ettiği zaman elde edilir. Tüm inananlar ordusundan, sadece bir kaçının manevi yolun sonuna

erişmesi farklı bir konudur; diğerleri insan özlerini değiştirmeden sadece felsefe yaparlar.

Anastasia: Evet, meditasyonlarda pratik deneyime sahip olarak, sözlerin çok daha derin anlaşılıyor.

Rigden: Bu doğaldır... Tanrıya giden yolda insanın manevi kendini - mükemmelleştirmesinin aynı aşamaları ayrıca başka bir dünya dininde bulunabilir - Hıristiyanlık. *Yedi ayın* sembolik olarak inananın manevi yolunu yansıtan, orada insanın kurtuluşu kavramı ile ilişkilidir: vaftiz, papazın verdiği ilmihal derslerine devam etme ve kiliseye üye olarak kabul edilme, günah çıkarma (kefare), şarap ve ekmek yeme ayini (aşai rabbani ayini), evlilik, hastanın bedenine rahibin kutsal yağ sürmesi ve takdis merasimi (papazlığa atanma). Görünmez ilahi bir *rahmetin*, Tanrının kurtarıcı gücünün inananın üzerine onlar vasıtası ile indiğı düşünülür.

Anastasia: Evet, esasen, bunlar kendini - mükemmelleştirmenin aynı aşamalarıdır. Bu sadece bu dinin genel bağlamında kullanılan farklı sözcüklerdir. Örneğin, ilk ayın - Vaftiz, Hıristiyan doktrinine göre inananın "kilisenin cennetine" girişı ile ilişkilidir, insan "etten hayata, günahkar hayata öldüğü ve Kutsal Ruhan manevi, kutsal hayata yeniden doğduğı zaman". Bunun insan için manevi kurtuluşun perspektifini açtığına inanılıyor. Sembolik ayın sırasında, kişi "Şeytanı ve onun tüm işlerini ve tüm hizmetini reddediyor"; yani, esasen, hayatta kendi Hayvan doğasının arzularını terketmeye ve sadece Manevi doğasına hizmet etmeye hazır olduğunu onaylıyor, ki bu dinde buna ilahi doğa ile birlik, Mesih'e hizmet olarak değinilir. Sembolik olarak, Vaftiz ayininin temelinde bütün bir dini tören vardır, bu ayın sırasında dualar okunur ve kişi ya su dolu vaftiz kurnasına, tanka daldırılır veya ona su serpilir.

Rigden: Genel olarak, yıkanma, abdest ritüelinin, suya daldırmanın kadim zamanlarda bir çok insan tarafından bilindiğı not edilmelidir: Mısırlılar, Persler, Fenikeliler, Slavlar, Yunanlılar, Romalılar vs. Bu arada, erken Hıristiyan kilise kurallarında, İsa Mesih'in hayatının sekizinci gününün anısına, bebeğı doğumdan sonra tam olarak *sekizinci günde* vaftiz etmek belirtiliyordu, sözüm ona sünnet ritüelini Vaftiz ayini şeklinde "manevi sünnet" (günahlardan özgürleşme) ile değiştirme. Ama bundan önce, yeni doğan bebeğın tam olarak *doğumdan sonraki sekizinci günde* suda ritüel yıkanması ve ona isim verilmesi bu geleneğı başka insanlardan benimseyen Romalılar tarafından önceden biliniyordu (daha önce bahsedildiğı gibi, Hıristiyanlık Roma imparatorluğunda ortaya çıktı). İşte başka bir örnek: Budizmde, örneğin, bugün bile, "Buddha'nın doğumu" *dördüncü* kameri ayın *sekizinci* gününde kutlanır, bu günde geleneksel

olarak esanslı su ile, ayrıca çay ve dua ile Buddha'nın imgesi yıkanır. Örnekler çoktur.

Ama bu konuda söylemek istediğim şey. Çoğu insan *bebeğin doğumundan sonraki sekizinci günde* bu ritüel davranışlar, yıkama ve isim verme geleneğine sahip idi ve bu manevi ilksel Bilgi ile bağlantılıdır. **Sekizinci günde, ona eşlik eden tüm kabukları - alt-şahsiyetler - ile birlikte Ruh yeni doğan bebeğe girdiği zaman, onlar, gerçekte aşırı stres deneyimler.** Sonuçta, maddi dünyanın zeki bilgi yapıları olan alt-şahsiyetler önceden reenkarnasyonun tüm süreçlerinin tam farkındalığına ve tam yok oluşlarının kaçınılmazlığının korkusuna sahiptirler. Bir kez daha yeni bir bedenin yaşam enerjisi Prana'sının akışına girerek, hayatı hissederek, ama artık bu enerjileri önceki gibi (Şahsiyetler olarak yaşamları sırasında) kontrol etme yeteneğine sahip olmayarak, kendi seçimleri ile maddeye en çok bağlı olan o alt-şahsiyetler, bu dünyanın ve kendi kişisel seçiminin henüz tezahür etmeye başladığı yeni ortaya çıkan Şahsiyete daha saldırgan bir şekilde eğilim gösterirler. Ek olarak, daha önce bahsettiğim gibi, alt-şahsiyetler (özellikle hayatları sırasında bazı bilgiler ve enerjiler ile "çalışma"da deneyim kazanmış olanlar, örneğin, hayatları sırasında kişi büyü yaptığı, psişik uygulamalar vb yaptığı zaman), yeni bedeninde "kapana kısılmış" olsalar bile, ilk aşamalarda yeni Şahsiyet olgunlaşmaya kadar, en azından geçici olarak, beden üzerinde kontrol kazanmaya çalışabilirler. Neden? Bilinci kontrol edebilmek ve yeni bedeninde enerjilerini kullanabilmek için, anlık olsa da maddi dünyada güç elde etmek için. Güç elde etmek, örneğin, onların yansıtımlar sayesinde anında uzayda yolculuk yapmalarını ve kendi hayatları sırasında bağlı oldukları o yerleri ziyaret etmelerini sağlar. Ama gerçekte, buna yeni ortaya çıkan Şahsiyetten yaşam enerjisi Prana küçük hırsızlığı deniyor, ki bu onun maddi dünyada kalma yıllarını kısaltır. Bundan başka, Hayvani korkunun böyle başkaldırması ve bu alt-şahsiyetlerin saldırgan hamleleri, belirli bir şekilde, yeni Şahsiyetin oluşumu için uygun olmayan koşullar yaratır ve onun daha ileri gelişiminde kendi negatif işaretini bırakır. Bu nedenle, yeni Şahsiyeti alt-şahsiyetlerin böyle hilelerinden korumak, onda alt-şahsiyetlerin başlangıç stres etkisini en aza indirmek için ve ayrıca yeni Şahsiyete kendi gelecek manevi gelişimine doğru pozitif manevi bir itici güç vermek için, yıkama ritüeli kadim zamanlardan bu yana *bebeğin doğumundan sonraki sekizinci günde* uygulanmaktadır. Yani, esasen, neden dünyanın farklı insanların inançlarında, eğer insana hayat yolunun en başlangıcında böyle yıkama ve kutsal yağ sürme ritüelleri ile yardım edilirse gelecekte nazik olacağı düşünülüyordu. Aksi takdirde, kötü olurdu.

Diyelim ki, bu ritüeli uygulayan insanların manevi gücü ile yüklenmiş olan kutsal su ile (veya yağ sürme için kullanılan bitkisel yağlar) böyle bir ayın yapıldığı zaman, yeni Şahsiyete başlangıç pozitif manevi itici güç (ezoosmoz) veriliyordu. Gerçekte, elbette, bu kısa süreli manevi bir yardım idi. Bu tür

inançlar dünyanın farklı insanları arasında yaygın idi. Bunlar (o zamanlarda yaşayan insanların düşüncesine adapte edilmiş olan ilkel form olmasına rağmen) alt-şahsiyetler, Ruhun reenkarnasyonu ve yeni Şahsiyetin oluşumu hakkındaki kavramlar içinde gerçek insan enerji yapısı ile ilgili toplumda bir zamanlar mevcut Bilginin özünü yansıtıyorlardı.

Bundan başka, kadim zamanlarda, *doğumdan sonraki sekizinci günde* bu yıkama ve isim verme ritüeli, yeni doğanın herhangi bir dine ait olacağını varsaymıyordu. Slav ülkelerinde veya örneğin, kadim Doğu ülkelerinde (Mısır, Hindistan, Yunanistan, Roma imparatorluğu vs), çoktanrıcılık olduğunu hatırlayın ("bir çok" anlamına gelen Yunanca "poly" ve "Theos" - "Tanrı" sözcüğünden). Başka bir deyişle, bir çok tanrıya ibadet etmeyi kabul eden dinlerin sistemine sahip idiler. Bu, ilkel toplumsal sistem sırasında var olan ve dünya ve insan hakkında manevi bilginin damgasını taşıyan farklı ruhlara ve totemlere ibadet etme inançlarının ve geleneklerinin yansımasıdır. Bu nedenle, bir insan büyüdüğü zaman, Şahsiyete oluşuyordu, sadece o zaman hayatını ve manevi yolunu kendi belirliyordu ve inançları hakkında olanlar dahil bilinçli olarak kişisel seçimini yapıyordu.

Bu arada, Şahsiyet ile ilgili olarak. Yeni bedendeki yeni Şahsiyetin 5 - 7 yaşına kadar aşağı yukarı oluştuğundan ve bunun onda birincil dalganın gerçekleştiği zaman olduğundan daha önce söz ettim. Sonra, ergenliğe kadar - 11 - 14 yaşlarında (bu her insan için bireyseldir), ikinci, daha kuvvetli bir enerji dalgası gerçekleşir. Bu dalgalar, esasen, başlangıçta Şahsiyetin manevi özgürleşmenin yollarını bulmasına yardım etmeye yönlendirilen Ruhun gücünün tezahürleridir. Ama güç güçtür ve hangi düşünce prizmasından geçtiği ve daha sonra nereye yeniden yönlendirildiği önemlidir. Bu yıllarda, yeni Şahsiyet için, ortamının, ayrıca her şeyden önce, her gün temasta olduğu ve sünger gibi her şeyi emdikleri - hem kötü hem de iyi - bu bilgileri bilincin boş sayfasına kaydettikleri insanların dünya görüşünün, sözcüklerinin ve eylemlerinin önemli olmasının nedeni budur. Bu birincil işaretleyiciler Şahsiyetin daha sonraki hayatına damgalanır ve onun hayat seçimini dolaylı olarak etkiler: manevi veya maddi olan, onda hangisinin baskın olacağı, sonuç olarak ölümden sonraki kaderini belirler.

Anastasia: Evet, bu bilginin yankıları bir anlamda farklı dini geleneklerde gömülüdür. Hıristiyanlıkta, örneğin, Ortodokslukta, 7 yaşına kadar çocukların ebeveynlerinin inancına göre vaftiz edilmeleri talimatı vardır. 7 yaşından 14 yaşına kadar, ebeveynlerinin dilekleri ile birlikte çocuk vaftiz edilme arzusunu bağımsız olarak onaylamalıdır. Ve 14 yaşından sonra, hangi günah çıkarmaya bağlı olacağı kendi seçimini yapar. Başka deyişle, Ortodokslukta, bu yaşta ebeveynlerin vaftiz için rızası artık gerekli değildir.

Rigden: Bu arada, daha sonra bu temel yıkama ve doğumdan sonraki sekizinci günde isim koyma ritüelini kırkıncı günde yapmaya başladılar, bu nedenle bu eylemin özünü kaybettiler. Töreni karmaşıklığa ve bu ayinden dini bir ritüel yapmaya başladılar. Genel olarak, her şey her zamanki gibi oldu - insan ince zekasından gelen üzüntü. Sonuç olarak, bugünün rahipleri kendilerini anlayamıyorlar ve bir çok önemli manevi sorulara yanıt veremiyorlar, kilise cemaatinden olanlara açıklamaktan bahsetmiyorum. Onlar sadece, yanıtlarında, anlamlarının derinliklerine inmeden, geleneksel olarak dini kalıplar ile yönlendiriliyorlar.

Anastasia: İnsanlar çoğu zaman bununla karşılaşılıyor; bu bir çok websitesinde ve çevrimiçi forumlarda tartışma konusudur. Bu arada, uzun zaman önce Vaftiz töreni hakkında çok ilginç bilgiler verdin. Bunu *Sensei 2 kitabına* dahil ettim. Genel olarak dünyanın insanların farklı dinlerinde bu tür suya daldırma ritüel ayini (aynen Hıristiyanlıkta olduğu gibi) insanın ahlaki arınmasını ve manevi dirilmesini sembolize ediyor. Eğer o bir yetişkin ise, o zaman bu ayinin, her şeyden önce, kişinin maddi dünyaya karşı tutumunu yeniden düşünmeye, korkularını bırakmaya ve içsel olarak değişmeye yönlendirdiği varsayılmaktadır. Bundan sonra ahlaki yasaya göre yaşamak, iyilik yapmak, manevi anlamda daha iyi olmak ve kendi üzerinde çalışmak. Son olarak, bu umuda, manevi inanca, Şahsiyetin Tanrıya doğru en azından ilk bilinçli adımını atmasına bir itici güçtür. Eğer vaftiz edilen bir yeni doğan ise, bu tür bir "inanç öğretisinin", çocuk büyüdüğü zaman vaftiz ebeveynlerine (vaftiz ile onu evlat edinenler) emanet edildiği varsayılır.

Bu nedenle, Hıristiyanlıkta vaftiz Budizm, Sufizm ve diğer dinlerde olduğu gibi, kendini mükemmelleştirmenin ilk aşamalarında inananlar için aynı ilk sembolik manevi aşamadır. Başka bir deyişle, aynı kendi üzerinde çalışmanın gerçekleştirilmesi, sonsuz dünyevi dileklerden ıstırap çekme döngüsünün sonlandırılması, maddi şeylere bağlılıktan ayrılma, tüm dünyevi dileklerinizi manevi kurtuluş ve ahlaklılıkta kendini mükemmelleştirme adına bırakmadır.

Rigden: Evet, aynı, sadece farklı sözcüklerde.

Anastasia: Vaftiz ritüeli ayrıca ikinci bir ayini kapsar - onama, bundan sonra, dini kurallara göre, kişi üçüncü bir ayine kabul edilir - ilk komünyon (aşai rabbani ayini) ve kilisenin diğer ayinleri.

Rigden: Tüm bu ayinler Tanrıya giden manevi yolu yürüyen insana kilisenin talimatlarını sembolize ediyor. Örneğin, Hıristiyan büyümlü onaylama kült ritüeli ("kutsal yağ", "aromatik yağ" anlamına gelen Yunanca "myron" sözcüğünden).

Bu arada, bitkisel yağ ile benzer bir yağlama ritüeli Hıristiyanlık - öncesi zamanlar sırasında, farklı insanlar arasında kutsal büyü bir ritüel olarak uygulanıyordu. Bu, bedenin belirli bölgelerine yağ uygulamanın "kötü ruhları korkutup uzaklaştırdığı" inancına dayanıyordu.

Çoğunlukla, bedenin bu bölgeleri ana insan çakralarına karşılık geliyordu. Örneğin, gözler, alnın ortası ("Üçüncü göz"), göğsün ortası, avuçların ortası ve ayaklar. Ama gerçekte, aşağıdaki işlem gerçekleşir.

Sıradan bitkisel yağ, özellikleri ile, iyi bir enerji ve bilgi biriktiricidir, su veya kristale benzer şekilde, ona konulan bilgiyi uzun süre depolama yeteneğine sahiptir. Elbette, bu konuda, bu yağı kimin ve nasıl "hazırladığı" önemlidir, yani ona hangi etken ile, hangi bilginin konulduğu. "Hazırlama" işleminin kendisi ya dua okumak ya sihirli bir formül veya bir büyü sözçüktür.

Bu arada, gerçekte, bu sessizce yapılabilir. Sonuç olarak, konu bu bilginin yüksek sesle veya zihinsel olarak seslendirilip seslendirilmediği değildir. Asıl şey onun arkasında yatan şeydir, insanın bu işleme hangi içsel hisleri koyduğudur. Yağı buna göre yükleyen ve içine konulan programa göre sonraki hareketinin vektörünü tanımlayan bu hislerin gücüdür. Hangi belirli vektör olacağı, yağı "hazırlayan" insana bağlıdır. Eğer o manevi olarak kuvvetli bir Şahsiyet ise, o zaman yardım manevi, pozitif olur. Eğer onda maddi arzuların baskın olduğu, enerji açısından kuvvetli bir insan ise, o zaman bundan herhangi iyi bir şey beklememelidir.

Böyle "yüklenmiş" yağ insan bedenine uygulandığı zaman (özellikle çakra bölgelerinde), o zaman daha önce bu yağa konulan program (enerji bilgisi) bedene girer. Orijinal olarak, bu eylemin insanı manevi olarak desteklemesine ve onun Ön Veçhesini aktive etmesine niyet edilmiştir. Çoğunlukla, bu amaçla saf bitki yağı kullanılıyordu. Ve sadece çok daha sonra, bu bilgi kaybolduğu ve bu ritüelin basit taklidi gerçekleşmeye başladığı zaman, eğer işe yaramazsa, en azından güzel bir kokuya sahip olması için, insanlar yağa güzel kokular ve aromatik maddeler eklemeye başladılar. Bu arada, aslında insanları parfüm gibi bu tür bir ürün yaratmaya iten şey budur.

Anastasia: Tam olarak, parfüm diğer güzel kokular ile karşılaştırıldığında, eterik yağların en yüksek konsantrasyonuna sahiptir.

Rigden: Ve erken Hıristiyanlıkta, sıradan saf bitki yağı bu tören için kullanılıyordu, çoğu zaman genus Commiphora of Burseraceae ailesinin bitkilerinden - mür - yağlar tercih ediliyordu (kesik ağaç gövdelerinden akan aromatik reçineler). Onun mükemmel antiseptik özellikleri vardır ve daha

önceki gibi, şu anda yaraları iyileştirmek ve çeşitli hastalıkları tedavi etmek için kullanılmasının nedeni budur... Ama bunlar sadece ayrıntılar. Ve genel olarak, Hıristiyan onaylama ayini Tanrıya giden yolda kutsal ruhun ortaya çıkmasının başlangıç aşamasında inananın manevi kutsanmasının sembolik yansımasıdır, ki burada manevi hayata geri döndüren ve kuvvetlendiren "Kutsal Ruhun armağanları verilir."

Anastasia: Diğer geleneksel dinlerde aynı aşamaya kendini -mükemmelleştirme aşaması deniyor. Örneğin, Budizmde bu aşamayı geçmek kişinin manevi dünyanın kapısını açmasını, kendini zihin disiplinde mükemmelleştirmesini, iyi düşüncelerin, eylemlerin ve iyi işlerin onaylamasını ve etik ahlaki evrensel insan prensiplerini izlemesini sağlıyor. Aynı şey Sufilerde var. Her ne kadar, benzerlik, insanın kendi üzerinde içsel çalışması sayesinde gerçekleştirdiği manevi yolun diğer aşamalarında bulunsa da.

Rigden: Kesinlikle. Yine, örneğin, Hıristiyan kefaret (günah çıkarma) ayini. Bunun esası gelip, rahibe Hayvan doğanızın tüm günahlarını anlatmak, rahipten "aklanma" almak ve günah işlemeye, aynı hayatı yaşamaya devam etmek değildir. Bunun esası kendi üzerinizde gerçek çalışmada, düşüncelerinizi, arzularınızı değiştirmekte ve yaşam değerlerinin yerleşmesinde, bencilliği, kıskançlığı, hasedi, öfkeyi, gururunuzu ve tembelliği reddetmede yatar. Genel olarak, "günahkar düşüncelerin ve eylemlerin reddedilmesinde". Kendinize yeni bir bakış olarak hatalarınızı anlamak ve keşfetmek için eylemlerinizin analizi ve manevi yol boyunca yolculuğunuzun yönünü onaylamak geçmiş hakkında çok fazla pişmanlık değildir. Birilerinde neden olduğunuz kırgınlığı anlama ve sizde kırgınlığa neden olan herkesi bağışlama ihtiyacı. Bu, Vicdanınızı kendinizin temizlemesi ve onun kurallarına uygun olarak daha ileri yaşamdır. Bu, kendiniz için pozitif düşünme alışkanlığı oluşturmak anlamına gelir. Bu Tanrıya içsel güven, Hayvan doğasından gelen düşüncelerinizin ve dilekelerinizin katı kontrolü veya Hıristiyanlıkta dedikleri gibi, "gelecekte günah işlememe niyeti"dir.

Bu arada, Hayvan doğasından gelen düşünceleri kontrol etmeye gelince. İnananın kendi içsel dünyasına ve kendi kişisel Tanrı ile birlik hislerinin deneyimine yoğunlaşmasını tanımlayan Rus Ortodoks Sofu literatürü, gerçekte, bir çok başka dinlerde olduğu gibi aynı şeyi söyler ve bu manevi yolda yürüyen her insan için doğaldır. Sadece burada buna günahın ve "insan ruhunda günahın kaynağı olan tutkuların" başlıca kaynağı hakkında öğreti deniyor. Keşişler düşünceler veya daha doğrusu, hayvan doğasından gelen düşünceler ve arzular şeklinde insan bilincinde günahın oluşmasının, bunların gelişmesini ve negatif eylemler şeklinde tezahürünü izlemenin pratik deneyimini paylaşıyorlar.

Başlangıç aşamasına, "günah"ın oluşmasının ilksel anına, şeytani provokasyon diyorlar (şeytani telkin; hile, yakalama, elde etme, saldırı anlamında). Bu, insan

Ruhuna yapılan dışarıdan bir eylem olarak görülür, çünkü böyle bir düşünce eğer insan bunlara dikkat ederse, onu çevreleyen baştan çıkarıcı şeylerin sonucu olarak ortaya çıkar, veya kendi ya da başkalarının günahları hakkında geçmişten anılar neden olabilir veya şeytani kuvvetler tarafından etkilenmiş olabilir ve benzeri. Bundan başka, bu düşüncelerin insanın katılımı olmadan, onun isteğine karşı rastgele, dışsal olduğu ve zihinde *kendiliğinden* ortaya çıktığı vurgulanıyor. Bu tür kışkırtıcı düşüncelerin ortaya çıkması ve bunların reddedilmesi manevi bir egzersiz ve kendini bilmede yardım olarak görülüyor. Ve bunda insanın gerçek seçme özgürlüğü tezahür ediyor. *Hayvan doğasından gelen böyle bir düşünceyi bastırmak için, insan onun ortaya çıkışının en başlangıcında ona hiç dikkat etmemeli, "onu hemen reddetmelidir".* Bu yapılmadıkça, o zaman düşünce (veya imge) gitmez ve zihni ele geçirir. Kişi kendi dikkati ve arzusu ile onu "beslemeye" başlar, böylece kendi seçimi ile kafasında bu düşünceyi yapay olarak tutar.

Ve o zaman sonraki aşama gelir - "birlik" veya daha tam olarak, (Hayvan doğasından gelen) bu düşüncenin insan bilinci ile (Şahsiyetin seçimi ile) "bütünleşmesi" ya da sofuların yazdığı gibi, "sunulan imge ile bir sohbet" vardır. Böylece insan zihni ile zararlı şeyleri dinler dinlemez ve onun üzerinde düşünür düşünmez kendisine zarar verir. Üçüncü aşama "zevk", "irade" oyuna girdiği zaman dengesizlik anlamına gelir. Kişi düşünceyi "zevkle" kabul eder ve onu son seçimi yapar, *dışarıdan gelen* bu düşünceyi tercih eder. "İrade" bu düşünceyi gerçekleştirmek için çabalar. Kişi, bu düşünceden daha yoğun hayali bir zevki yeniden yaşamak için seçimini yapar. Bu nedenle, günahın "rahim gelişimini" sona erdirir veya daha doğrusu, Hayvan doğasından gelen düşünce güç elde eder ve Şahsiyetin bilincini köleleştirir.

Ve sonra bu dışsal eyleme gelişir. Eğer kişi düşüncelerini kontrol etmek ile meşgul olmuyorsa, o zaman herhangi bir tereddüt olmadan bu davranışı pratik olarak gerçekleştirir; ve "dışarıdan gelen rastgele düşüncelerin" gücünün böyle bir durumu bir alışkanlık haline gelir. Bu nedenle dikkat bile etmez ve "yabancı iradenin" onu çoktan kontrol ettiğini ve kendi Hayvan doğasının kölesi olduğunu anlamaz.

Bu nedenle, Hıristiyanlık öğretisinde, aynen diğer geleneksel dünya dinlerinin öğretilerinde olduğu gibi, sadece kendinizi insan "günahlarını" işlemekten (gurur, öfke, kibir, tembellik, üzüntü, açgözlülük vb) kısıtlamaya vurgu yapılmaz, ama aynı zamanda içinizde manevi olmayan doğada düşüncelerin gelişmesine izin bile vermemeye vurgu yapılır, ki bu manevi yolun kavranmasında temel prensiptir.

Anastasia: Evet, bu insanın kendini bilmesinde çok önemli bir andır, diğer dinlerde olduğu gibi aynı temeller... Bu arada, konuşmamızda daha önce, Ortodoks geleneğinde insanın 7 yaşından başlayarak günah çıkartabileceğinin düşünüldüğünden söz edildi. Başka bir deyişle, yeni Şahsiyetin oluşumunun başlangıç periyodunun tam sonunda, insan eylemleri için bilinçli olarak sorumluluk taşımaya başladığı zaman. Bu yaş ile ilgili olarak, din ile ilgili olmayan ilginç bir gerçek var. Örneğin, Japonya'da, ebeveynler geleneksel olarak çocuklarının 5-7 yaşlarında istedikleri gibi davranmalarına izin verirler.

Ama bu yaştan sonra, "serbestliğin" yerini görelili olarak katı, disiplinli bir eğitim süreci alır. Başka bir deyişle, tüm bunlar tam olarak yeni Şahsiyetin oluşumunun başlangıç periyodunun ilk aşamaları sırasında gerçekleşir. Bu yaştan başlayarak, çocuğun eylemlerinden bilinçli olarak sorumlu olduğu varsayılır.

Rigden: Eski bilginin benzer yansımaları farklı insanlar tarafından kaydediliyor ...

Anastasia: Bir keresinde, erken Hıristiyanlıkta, gerçek pişmanlığa "zihnin ardından", "yeniden düşünmek" anlamına gelen Yunanca metanoia dendiğinden (sözcük İngilizce çevriyazıda veriliyor) bahsettin.

Rigden: Kesinlikle. Bu, insanın manevi ve ahlaki dönüşümüdür, ki dışsal ritüel eylem ile değil, derin hisler seviyesinde kendi manevi doğanın algısı ve kavranması ile daha iyi kolaylaştırılır. Neden bu din, eğer insan gerçek pişmanlık hissine sahip ise, Tanrının her günahı bağışlayacağını söylüyor? Çünkü tüm bu kavrayış, yine, en derin hisler, samimi inanç ve Tanrıya yalvarma seviyesinde gerçekleşmelidir. Eğer insan kendisi için farklı şekilde yaşamaya karar verdiyse, manevi yönde kendini-egitmeye ve bunu gerçekleştirmeye ciddi bir yaklaşım aldıysa, o zaman o gerçekten değişmeye başlar. Geçmişine tutumu da değişir, çünkü hayatını yeniden düşünür ve iyi düşüncelere, eylemlere ve işlere sahip olmada sonuçlar şimdide ortaya çıkar.

Anastasia: Evet, Budistler için bu coşkulu mükemmellik, aydınlanmaya yöneltilmiş düşünceler üretmek ve bencil arzuları ile savaşmaktır. Sufi Müslümanlar için bu, Allah'ı arayanın bağımlılıklarını ve arzularını bırakmak zorunda olduğu aşamadır..

Rigden: Bu doğru. Ve eğer Hıristiyan komünyon ayinine bakarsak (Eucharist; aşai rabbani ayini; Yunanca "eucharistia" sözcüğünden, burada "eu" altın ve "charis" "merhamet, inayet" anlamına geliyor), o zaman ayrıca diğer dinler tarafından paylaşılan manevi kendini - mükemmelleştirme aşamalarından birinin sembolik yansımaları görebiliriz. Eucharist (aşai rabbani ayini) Hıristiyan

hizmetinin ana ritüelidir (İlahi ekmek ve şarap ayini), kilise ayini, ilahi hizmet, bunun yapıldığı sırada müritlere sembolik olarak ekmek ve şarap ile duygu birliği verilir. Hıristiyanlıkta, bu ayin Tanrı ile birliği, minnettarlığı, En Yüce Olan ile birliği bulmayı, İlahi Olana, Tanrının Sevgisine kabul edilmeyi sembolize eder. Erken Hıristiyan yazarların komünyon ayinine "ölümsüzlük ilacı", "yaşam ilacı" adı vermeleri tesadüf değildir. İbadet hizmeti sırasında (dualar okumak) derinden inanan insanların "cennet hizmetini zihinsel olarak" gözleyebildikleri, başka bir deyişle, dualar sayesinde bilincin değişmiş haline derin bir şekilde girebildikleri düşünülür.

Anastasia: Eğer, her ritüelin asıl eylemini hesaba katarsak - inananın en derin içsel hisleri -, o zaman diğer geleneksel dinlerde bilincin değişmiş haline girince aynı süreç gerçekleşir. Sadece buna insanlar farklı isimler verir; örneğin, Sufiler buna Hakikatin ışığının algılanması, dünyanın Birliğinin kavranması ve tefekkür der; Budistler - meditasyonda her şeyi kuşatan farkındalık der. Ve tüm bunlar, esasen, insanın en derin hislerinin yardımı ile bilincin değişmiş halinde manevi dünyalara girmektir.

Rigden: Elbette. İnsanın Tanrıya giden gerçek manevi yolu tektir - en derin içsel hisler vasıtası ile, ama bu yolun bir çok insan yorumları vardır. Ruhun tek olması gereken şeyde insan zihninden gelen fikir ayrılığının olmasının nedeni budur.

Anastasia: Evet, maalesef, manevi konularda bile insan zihninden çok şey yapıyor. Geleneksel olarak bir erkek ve bir kadın arasında kilise tarafından kutsanan (dini evliliğe girenlerin başına taç yerleştirmek) evlilik töreni gerçekleştirmek olarak görülen Hıristiyan *düğün* törenini alalım. Geçmişte, bu sembolik ritüel ayrıca kralların taç giyme töreninde gerçekleştiriliyordu. Bir çok insan, bütün bu ritüelin esasını - ki manevi yorumda insanın kendisinin mükemmelleşmesinin, Şahsiyet olarak dönüşmesinin bütün aşaması - gizli olan *sembolizmini* anlamadan basitçe bu harekete materyali düşünmenin perspektifinden bakıyor.

Rigden: Haklısın, bu manevi konulara toplumun yaklaşımı hala büyük ölçüde maddi düşünme şeklinin perspektifine dayanıyor. Dünyadaki bir çok evli çiftin "Evlilik kendini - mükemmelleştirmenin hangi aşamasını sembolize ediyor?!" sorusunun yanıtını bilmek istemesinin nedeni budur. İngiliz filozof ve yazar Oscar Wilde'ın şakasını yaptığı gibi: "Evlilik kusurlu bir insan için çok mükemmel bir durumdur."

Ciddi olarak konuşursak, samimi sevgi üzerine inşa edilen erkek ve kadın arasındaki uyumlu ilişkiler harikuladedir. Bu onların ikisinde de en yüksek

nitelikteki hissin - manevi Sevgi - gelişimine doğru bir başlangıç, bir itici güç olabilir, yüreklendiren, ilham veren ve kuvvet veren ebedi olan, saf, hayatın tüm üzüntülerine ve sıkıntılara dayanan Sevgi adı verilen manevi Sevgi. Ama böyle manevi bir hale ulaşmak yalnızca insanın kendi üzerinde bireysel çalışmasının sonucudur (erkek veya kadın). Bu günlük manevi çalışmadır, Hayvan doğanızı "zincirli" tutarak, düşüncelerin disiplinini sürdürerek kendinizde manevi doğanın hakimiyetinin alışkanlığını ve mevkilerini güçlendirmek. Her şeyden önce insanın içinde manevi Sevgi beslenmelidir ve bir gün birilerinin size bununla iyilik yapmasını beklememelidir. Ve insan kendi içinde manevi Sevgi üretmeyi öğrendiği zaman, başkalarını anlamayı ve manevi olarak sevmeyi öğrenir.

Ama çoğunlukla insanlar kendi üzerlerinde çalışmak ve kendi Hayvan doğalarını evcilleştirmek istemezler; mecazi olarak konuşursak, kendi gözlerinden "kıymık"larını dökmek istemiyorlar, ama her zaman birini kontrol etmeye ve hükmetmeye çalışarak, partnerlerinde "önemsiz kusurları" bile fark ediyorlar. Çoğu zaman, ailelerde ilişkiler sevgiye değil, her iki eşin bencilliklerine dayanır. Karşılıklı ağız kavgaları ve suçlamalar her ikisindeki Hayvan doğasının zorbalığından kaynaklanır. Bu nedenle "mutlu bir evliliğin" beklenen umutları yerine, tam bir hayal kırıklığı olduğu ortaya çıkıyor. Tüm bunlar dünya kadar eski, dünyanın yeni olmadığı kadar.

Küller küllere, toprak toprağa ve manevi olan manevi olana. Bir bedene bir Ruh ve asıl itina gösterilmesi gereken Ruhtur. Ruh bedenin hayatı ile gelir ve beden ölümü ile gider. Başka her şey, hayatlarını ve kendi seçimlerini haklı göstermek için insanlar tarafından icat edilen kalıplardır. İnsan manevi yolu dışsal hayatta aramamalıdır, çünkü o insanın içindedir, onun hislerinde, düşüncelerinde, sözlerinde ve eylemlerindedir. Taca giden - hayatının zirvesi, kendini - mükemmelleştirmesinin doruğu, en yüksek aşaması ve en yüksek noktası olan manevi zirveye giden yol budur.

Anastasia: Öyleyse, manevi yorumda, *evlilik* Sevginin en derin hissinin, Şahsiyetin Tanrı ile birleşmesinin duygusunun gelişmesini varsayan bir aşamadır, ki dışsal koşullara veya çevreye bağlı değildir, yalnızca insanın kendi üzerinde çalışmasının, Manevi doğanın hakimiyeti durumunda kalma yeteneğinin sonucudur. Ve bu erkekler kadar kadınlara da uygulanır.

Ayrıca yağ sürme (aşırı kutsal yağ) Hıristiyan ayini hakkında konuşmak istiyorum. Dini fikirlere göre, bu esasen kilise tarafından iyileştirilmedi, yağ, yani, zeytinyağı veya başka bitki yağı kullanan, ruh ve beden hastalıklarından iyileştirmek için hasta bir insana ve ayrıca ölmekte olan bir insana yapılan kutsal ayin. Bu, insanın veya yakınlarının isteği üzerine yapılır. Yıkama, yağ ile kutsama ve hasta insana rahmet çağırmaktan oluşur.

Rigden: Şifa ile ilgili olarak, bu yeni değil. Benzer bir eylem ayrıca kadim Mısır, Babil vs in rahiplerinin büyü uygulamasında da yaygın idi... Gerçekte, tüm bu büyü şifa uygulamaları kitlesel dinlerde her zaman var oldu; aksi takdirde, dinler çoğu insan için o kadar çekici olmazdı. Ritüelin kendisine gelince, bu bir zamanlar manevi temele sahip olan bir şeyin taklit edilmesidir. Bir çok erken Hıristiyan yazarın bu dinde İsa Mesih'i "ruhların ve bedenlerin" tek gerçek Doktoru olarak adlandırmalarını not edin. Sadece bir kaç yüz yıl önce, genel yağ sürme tapınaklarda oldukça sağlıklı kilise cemiyeti üyelerine uygulanıyordu (onların melankoli, üzüntü ve çaresizlik gibi manevi hastalıklara eğilimli olduklarına ve bunların nedenlerinin "pişmanlık duyulmamış günahlar", hatta belki kişinin farkında olmadığı günahlar olabileceğine inanılıyordu). Bu gelenek korunmakta olmasına rağmen, bugün yağ sürme daha çok hasta insanları iyileştiren bir kilise ritüelidir. Eğer dikkat ederseniz, bugün uygulanan bu Hıristiyan ayini ayrıca *yedi* rakamı ile bağlantılıdır.

Örneğin, çoğunlukla, bu ritüeli *yedi* rahip gerçekleştirir, *yedi* İncil hikayesi okunur, *yedi* dua okunur, hasta insana *yedi* kez yağ sürülür vs. Esasen, bu sayısal olarak kaliteye ulaşma girişimidir. Bu taklit nereden geliyor?

Doğunun kadim efsaneleri, Manevi dünyadan (Hıristiyanlıkta bu manevi seviye genellikle Başmelek kademesi ile anılır) bir Varlık olan bir Bodhisattva'nın ellerini dokundurarak (koyarak) ilave manevi güç sağlayabildiğinden veya (bitki yağı, kristal, su vs gibi) bilgi taşıyıcıları ile bir insana ilave manevi güç aktarabildiğinden söz eder. Genel olarak, Bodhisattva (elbette eğer bunu hak ediyorsa) bir tür manevi armağan verdi. Ve kişi bu gücü uygun gördüğü gibi, seçimine inancına göre kullandı. Bugünün kavramları ile, mecazi olarak konuşursak, bu bir arabaya eklenen ilave yakıt miktarına benzerdir. Bu şüphesiz insanın yolculuğunun mesafesini artırır. Ama bu arabanın ne kadar hızlı ve hangi yönde gideceği, sürücüye (Şahsiyete) bağlıdır.

Doğal olarak, bu güç kısa bir zaman periyodu için çalıştı. Ama bunun sayesinde, insan, örneğin, manevi uygulaması sırasında kişisel yeteneklerinin ötesinde ilahi aleme nüfuz edebildi. Bu yüzden, onun gerçekliğinde olmanın değerli deneyimini, *farklı* bir dünyanın pratik farkındalığını kazanabildi. Ki bu onun üçüncü boyut dünyasının yanıltıcı gerçekliğine karşı tutumunu tamamen değiştiren kendi gelişiminde manevi bir itici güç (ezoosmoz), yeni bir kavrayış, dünya algısı elde etmesi anlamına gelir. Bu, yedinci boyut (Nirvana, yedinci Cennet) ile temasa geçmesini ve nihai Özgürlüğün ne olduğunu anlamasını veya, eski günlerde dedikleri gibi "Sonsuzluğun nefesini hissetmesini" mümkün kıldı. Bu, dünyevi olan hiç bir şey ile karşılaştırılmayan gerçekten çok değerli manevi bir armağandır.

Ve bu, bu gücün fiziksel bedendeki etkisinden bahsetmek değildir. İnsana böyle manevi bir güç sağlandığı zaman, doğal olarak, ilave yaratıcı enerji dalgası sayesinde, onun organizması kendi çalışmasının kalitesini geliştirir. Sonuç olarak, bir enerji patlaması gerçekleşir, ki bu bir çok hayati sistemlerin fonksiyonunu pozitif olarak etkiler, bağışıklık desteklenir vs. Efsanelerin bu manevi gücün bir çok hastalığı, en ciddi olanları bile etkileyebildiğini söylemesinin nedeni budur. Ama fiziksel etkiler ikincildir, asıl şey Şahsiyete manevi yardımdır, deyim yerindeyse, " manevi şifa", gerçek yuvası ile - manevi dünya - temas kurma olasılığıdır. Örneğin, İsa Mesih'e "ruhların ve bedenlerin" tek gerçek Doktoru denmesinin nedeni budur. Çünkü, Manevi dünyadan gelen yüksek bir Varlık olarak, O bazen insanlara bu tür güç veriyordu.

Benzer bir eylem (ama, doğal olarak, daha az güç ile) kendisini manevi olarak dünyasal reenkarnasyonlardan özgürleştiren, yani, hayatı sırasında *yedinci* boyuta ulaşan bir insan tarafından gerçekleştirilebilir (burada, yedi rakamının nereden geldiğinin bağlantısı var - yedi eylem veya yedi dua ya da bir ritüelde yedi katılımcı vs). Ruh ile birleşen, niteliksel olarak farklı hale gelen - yeni bir varlık - bu Şahsiyetin önünde tamamen farklı olasılıklar açılır.

Ama insanlar insandır. Onların çoğu sadece insan zihninden gelen kıskançlığa ve taklide eğilimlidir. İnsanlar O'ndan geçici bedenlerini iyileştirmesini istedikleri zaman, Mesih'in neden "İnancına göre sana verilir" dediğini bile anlamazlar, oysa O'ndan Sonsuzluğu, Ruhlarının kurtuluşunu isteme fırsatına sahip idiler...

Anastasia: O zamanlar, kitlelerde hangi ideolojinin hüküm sürdüğünü düşününce, bu şaşırtıcı değil. O zamanlar ve şimdi arasındaki fark o kadar büyük olmamasına rağmen. Eğer modern insana, şimdi ona her şeyin verileceği söylenirse, ne isteyecek?...

Rigden: Evet... Yüzyıllar geçiyor, ama insanlar değişmiyor. Hastaya yağ sürme ayini ile ilgili olarak, Hıristiyanlıkta, bu farklı insanlar arasında var olmuş olan daha önceki dinlerde benzer törenler (örneğin, "büyülü dua ile iyileştirme") ile ilgili bilgilerden ortaya çıktı. Çoğunlukla, bunlar kadim zamanlarda kullanılan (örneğin, zeytinyağı gibi) yaygın tıbbi maddeler aracılığı ile uygulanıyordu. Başka bir deyişle, hepsi aynı idi, sadece Hıristiyanlığın ideolojik kavramında sunuluyordu.

Bu tür "büyülü sözler ile" şifanın esası nedir? Dualar uygulayan rahipler, güçlü şamanlar, psişikler ve böyleleri bir insan üzerinde kısa - vadeli etki uygulayabilirler. Ama elbette, tüm bunlar Hayvan zihninin alanı içindedir; bu

demek oluyor ki, en iyi ihtimalle altıncı boyut konumundan etki edebilirler. Bunun, onun için yedinci boyutun açık olduğu manevi olarak özgürleşmiş bir insanın gücüne yaklaşamayacağına şüphe yoktur, özellikle Bodhisattva gücü olan biri için. İnsanların tüm bu eylemleri ve modern ritüelleri, insanları anlamakta bir tür karşılıklı "yardım"a atfedilebilir. Bunlar toplumda Yontma Taş Devri zamanlarından beri uygulanmaktadır. Ama bu eylemlerin çok önemli bir noktası uzun zamandır eksiktir: eğer yardım edilen insan kendi içinde değişmezse, Manevi doğasını kuvvetlendirmek ve bencilliğini, gururunu (yani, Hayvan doğası) evcilleştirmek vb için kendi üzerinde çalışmazsa, o zaman bu yardımın bir yararı olmaz. İnsanın kendisinden başka hiç kimse onun için asıl manevi çalışmayı yapmaz! Bütün dünya bu kişinin kurtuluşu için dua etse bile, o kişi kendi seçimi ile değişmeyi istemezse, bu insanların tüm çabaları anlamsız olur. Manevi şifanın gerçek ayini şu sözlerde yatar: "İnancına göre sana verilir." İnsan dikkatinin gücünü hangi doğaya vereceğini seçer, ya Hayvan doğasına ya da Manevi doğaya. İnsan arzularının bu kadar farklı olmasının nedeni budur; bazıları ölümlü bedenlerinin sağlığı için dua eder ve diğerleri - Ruhun gerçek yuvasında Şahsiyetlerinin ebedi yaşamı için.

Anastasia: Evet, bugünün toplumunda özünü bilmeden sadece şeklin taklit edilmesinin gerçekleştiği inkar edilemez. Bu tür manevi gücün yerini rahiplerin giysilerini giyen yedi insan alamaz; manevi özgürleşme, elbette, para ile satın alınamaz (bu ne bir rütbedir ne de bir mevkidir) veya böbürlenme ile elde edilemez.

Rigden: Bu doğru. Manevi özgürlüğü elde etmek için kendiniz üzerinde çok çalışmanız gereklidir. Bir dine ait olup olmamanız önemli değil; bu her insanın kişisel manevi çalışmasıdır...

Anastasia: Problem şu ki, her bireyin bağımsız manevi gelişiminin olasılıkları hakkında bu bilgi rahiplerin kendileri tarafından toplumdan gizleniyor. Bilgiyi arayan o insanlar bile, maddi, geleneksel dünya görüşü ile yönlendirilerek arayışlarına başlıyor ve bu yüzden, aynı görüşe sahip olan insanları buluyorlar. Bu nedenle manevi söz konusu olduğu zaman, bu İncil'deki deyişe benziyor: "Kör, köre yol gösterirse, ikisi de çukura düşer."

Rigden: Kesinlikle. Çoğunlukla, bu tür insanlar bağımsız olarak gelişmek yerine, kendi manevi gelişimleri için bir dereceye kadar sorumluluğu verecekleri öğretmenleri ararlar. Ama eğer bir bütün olarak topluma bakarsanız, o zaman çoğu durumlarda, "öğretmenler" denilenler manevi gelişimde pratik olarak "öğrencilerinden" farklı değiller. Kendilerinin insanlar ve Tanrı arasında araçlar olduklarını ilan eden taklitçiler (insan zihninden) bugün dünyada pek çoktur ve sadece farklı dinlerde ve mezheplerde değil, toplumda da. Onların hepsi

kendilerini manevi olarak dönüştürmek yerine birilerine öğretmek isterler. Her çizgiden "öğretmenlerin" böyle "görkemli bir ordusu" ile, gerçekten Hakikati öğrenen o insanlar sadece bir avuç dolusudur! Neden böyle bir çelişki var? Çünkü her seferinde manevi dünya görüşünün maddi olan ile değiştirildiğini görüyorsunuz; politika ve güç ve para için hırs var. Bugün bir çok dinde kilise mevkilerinin pazarda tohumlar gibi satın alındığı sır değil. Birçoğu için, bu sadece bir politika oyunu, kendi türlerine hükmetme fırsatıdır. Ama esasen, herkes çeşitli, hatta oldukça yüksek mevkileri tutarken sıradan insanlar olarak kalıyor.

Anastasia: Gerçekten de. Onlar insanlar için kutsal olma illüzyonu yaratıyorlar. Sovyetler Birliği zamanlarında iken, genç olduğum zaman, Sovyet hükümeti hakkında bu şekilde düşünüyordum. Benim için, onlar neredeyse bizden çok uzakta bir yerlerde (ve yaşamlarımızda değil) var olan, toplantılarında oturan, hepsi çok erdemli olan, yemek yemeyen, içmeyen ve tuvalete bile gitmeyen yarı tanrılar idi. Ve onların aynen başka herkes gibi aynı insanlar olduklarını göstererek benim için bu söylenceyi çürüttüğün zaman, ilk başta bununla şok olmuştum, ama sonra durumun gerçek anlayışına sahip oldum. Zinciri çözmeye başladım: bu söylence hangi nedenle yaratıldı ve neden onu bu şekilde yorumladım. Ve yol boyunca kendim için bir çok ilginç gerçekler keşfettim. Örneğin, genel olarak dünyada politikacıların ve rahiplerin olumlu imajlarının ve onların "halkın gözündeki imajlarının ve kutsallıklarının" (ki yüceltilmiş aday bunlara hiç sahip değil) nasıl yaratıldığı. Bu insanlara yönelik kamuoyunun yapay olarak nasıl oluşturulduğu. İnsanların büyük ölçüde, iktidarda olanların avantajına olan belirli dünya görüşünün sevgisini nasıl kazandığı, farklı ülkelerde bütün insanların bilincinin kontrolü için, hatta dünya hakimiyeti için savaşın nasıl ve neden gerçekleştiği.

Rigden: Evet, bilgiyi elde etmek sadece savaşın yarısıdır. Çok daha önemli olan şey onun algısının niteliğidir! Örneğin, Hıristiyan atanma ve kutsanma ayini ritüeline yakından bakalım, yani kilise hiyerarşisinde rahibin açılış törenleri. Maalesef, bugün Hıristiyanlıkta bu, "ayinleri yönetmek ve sürüye çobanlık yapmak" için bazı insanların güçlendirilmesinin törensel, temsili şovuna, performansına benzetilmektedir. Bu maneviyatın yakınında değildir - bu sadece politikadır. Tüketici zihniyetine tabi olan çeşitli Hıristiyan kiliselerinde ve hareketlerinde şimdiki tutumlar gözönüne alındığında, bu ritüel bir formalitedir, geleneklere bir övgüdür. Herkes zaten törenden önce her şeyi bilmektedir; dedikleri gibi yüksek mevkiler satın alınmıyor ve tahsis ediliyor. Ve törenin kendisinin zamanında mevcut olanların çoğunun zihnini meşgul eden nedir? "Mevsimlik olanlar" gücün dağılımını ve grup içindeki ilişkileri bilmek istiyor, "genç"ler eylemlerin sırası hakkında endişeleniyor - hangi nesnelere ve hangi "kutsal eller" önce öpülecek ve kaç kere reverans yapılacaktır. Zaman ile hiç bir

şey değişmedi, çünkü farklı zamanlarda diğer insanların dinlerinde aynı şey var oldu, sadece bu farklı şekilde adlandırıldı. Ama anlam aynı kaldı. Elbette, tüm bu "güç kalabalığı" arasında, dikkatini dışsal ritüellere değil, Tanrı için manevi hislerine yoğunlaştıran gerçek inananlar bulunabilir. Ama, maalesef, böyle insanlar çok azdır ve nadirdir.

Anastasia: Gerçekten, tüm bunlar erkeklerin işi. Her insan kendisi için gizli arzularında onu en çok cezbedeni seçer. Ama eğer Takdis Merasimi ayininin orijinlerine bakarsak, o zaman burada demek istediği şey insanın manevi gelişiminin son, final aşamasıdır. Bu, Sufizmde insan "Ben"inin kaybı, arayıcının Ruhunun Allah ile birleşmesi ile aynı şeydir; Budizmde - aşkın (sezgisel) Bilgeliğin mükemmelliğidir.

Rigden: Elbette, kendi üzerlerinde içsel çalışma aracılığı ile manevi yolu izleyen insanlar, kendi zamanlarının dinlerine ait olsunlar ya da olmasınlar, gerçekte kendini - mükemmelleştirmenin tek ve aynı aşamalarını geçtiler.

Eğer örneğin "rahip" kavramının orijinlerini izlersek, kadim zamanlarda "Tanrının önünde duran insan" anlamına geliyordu. Esasen, bu yedinci boyuta çıkıştır, insan tarafından gerçek kutsallığın elde edilmesidir, onun hayatı sırasında niteliksel manevi dönüşümüdür. Manevi gelişimin bu aşamasında, insan gerçekten Tanrıdan gelen bu gücü deneyimler, bunun sayesinde reenkarnasyonlar döngüsünü terk eder ve özgürleşir, cennete, Nirvana'ya gider - insanlar Manevi Dünyaya ne ad verirlerse versinler, özü aynı kalır. Böylece anlamında ve içeriğinde aynı olan insanın manevi mükemmelleşmesinin tüm bu aşamaları, özel ayinler, aşamalar, manevi yolun bölümlerinden geçmek vs bir veya diğer örtüsü altında tüm dünya dinlerinde mevcut oldu. Ama bu konuda söylemek istediğim şey. **Manevi Bilgi hiç bir dine ait değildir**, onların her biri bunu sahiplenmek, kendi ilkelerine ve geleneklerine göre yorumlamak için ne kadar çok çalışırlarsa çalışsınlar önemli değil.

Anastasia: Evet ve eğer dikkatle incelenirse ve farklı insanların dini kültürleri ile karşılaştırılırsa, bu açıkça görülebilir. Bir örnek olarak, tartıştığımız Hıristiyan Kiliseye kabul ayinini göz önüne alabiliriz. Bedenin bazı bölgelerine kutsanmış mürün (sarı sakız) uygulanması (*eşkenarlı haç işareti* şeklinde): yüz, gözler, kulaklar, göğüs, kollar ve ayakların bu dinde ilahi rahmetin girişinin sembolü olduğu düşünülür, bunlar vasıtası ile insan "Kutsal Ruhun armağanlarını alır". Alındaki ("Üçüncü göz" çakrası bölgesinde) haç işareti, Hıristiyan dinine göre, düşüncelerin kutsanmasını sembolize eder, böylece insan bunları temiz tutabilir (manevi düşünceler). Göğüsteki haç işareti (örneğin Hinduizmde sevgi çakrası - "Anahata" adı verilen çakra bölgesinde) insanın hayatı boyunca taşıması gereken Tanrı Sevgisini sembolize eder. Gözlerdeki

(kadim zamanlarda bunlara "açık çakralar" deniyordu) - insanın manevi vizyon elde etmesi için (her yaratımda Tanrının inayetini görmek). Kulaklardaki - insanın manevi dünyayı işitmesi için...

Rigden: Bu arada, kadim zamanlarda bu işlem hakkında gerçek manevi bilgiye sahip olan insanlar kendilerinde sadece kulaklara değil, tam olarak dört Veçhe üzerine meditasyon hakkında konuşurken sözünü ettiğim her kulağın üzerindeki o noktalara yağ uyguluyorlardı. Yani, bilincin değişmiş hallerinde çeşitli boyutların alanlarında insanın uyum sağlama algısının sürecine katılan yapıların bulunduğu kulakların üzerindeki o alanlar.

Anastasia: Evet, bir zamanlar her şeyin maddenin bilgisi ile yapıldığı ortaya çıkıyor... Hıristiyanlıkta, ellerin yağlanması (ellerin çakralarının bulunduğu alanda) iyi eylemler yapmak için mesajı sembolize ediyor; ayakların yağlanması (ayaklarda da çakralar var) "Tanrının krallığına" götüren manevi yolu izleme fırsatını sembolize ediyor. Başka deyişle, yağ sürme işleminin yorumunun Hıristiyan felsefesine rağmen, işlemin kendisi pratik olarak ana çakraların noktalarına uygulanıyordu...

Rigden: Kesinlikle, eğer kadim zamanlardan şimdiye kadar dünyanın farklı insanları arasında yağ ile kutsal yağlama ile ilgili ritüeller hakkında öğrenilirse, pratik olarak bedenin tek ve aynı bölgelerine "dua edilmiş, kutsanmış" yağ uygulanmasında "şaşırtıcı benzerlik" keşfedilebilir; yani, insanın belirli enerji bölgelerinin - çakraların - aktivasyonu. Örneğin, bu ritüeller kadim Mısırlılar, kadim ve modern Hindistan'ın sakinleri, kadim Avrupa, Ural ve Sibiryaya topraklarında oturan insanlar arasında yaygın idi. Bundan başka, dikkatli bir insanın gezegenin farklı bölgelerinde insanların tanrıları ve azizleri nasıl resmettiklerine, hangi semboller ile onların ana çakralarını işaretlediklerine ve ellerinin parmaklarının belirli kombinasyonlarda nasıl birleşik olduğuna bakmaları yeterlidir. Tüm bunların Cennet ve Dünya arasında bağlantı oluşturan semboller olarak ve bir veya diğer ilahın yaratımını yaratma ve kontrol etme şekilleri olarak genel kavramlar kategorisinde açıklanması sadece cahil insanlar içindir. Gerçekte, onlar manevi sembollere ve insanın kendini mükemmelleştirmesinin pratik bilgisine işaret ediyorlar.

Örneğin, Hıristiyanlıkta veya daha doğrusu, Ortodokslukta, *İhtişamlı Mesih (Spas v Silach)* ikonu vardır. Zamanında, Ortodoks katedralinin ikonostasisinin merkezi konumlarından birini işgal ediyordu. Rus'ta, bu tam da bir seferde (14 ncü - 15 nci yüzyıllar) alt sunak perdesi, sunağı tapınağın ana bölümünden ayıran büyük bir perde ile - ikonostaziz, değiştirildiği zaman idi.

*Şekil 92. İhtişamlı Mesih ikonunun imgesi (Spas v Silach)
(1408, Andrei Rublev tarafından resmedildi;
State Tretyakov Galerisi, Moskova, Rusya).*

O bir tahtta oturan İsa Mesih'i resmediyor. Sol elinde, açık bir kitap tutarken, sağ eli ile yüzük parmağının ve başparmağın parmak kemiklerinin (parmak tabanları) biraraya getirildiği, parmaklarını belirli bir işaret ile tutarak kutsama sunuyor. Parmakların bu pozisyonunun, "insan varlığının enerji meridyenlerinin "döngülemesi" bu tarzda gerçekleştiği zaman, bazı manevi uygulamalarda kullanıldığını zaten biliyorsun.

Anastasia: Evet, bu işaret kendi enerji yapısında, kişisel alanında ve manevi dünya ile bağlantısında meditatif çalışma için Şahsiyetin hangi belirli manevi enstrumanı kullandığını açıkça gösteriyor!

Rigden: Kadim Doğunun gizli el, kol işaretlerinde ve kutsal gösterimlerinde, yüzük parmağının, manevi uygulamalarda ilave fonksiyonlar gerçekleştirmekten ayrı olarak, epifiz bezinin ("üçüncü göz" çakrası) aktivasyonunu belirttiğini sana daha önce anlatmıştım. Sanskritçeden tercüme edildiği zaman, çakranın "çark" (daha önceleri "daire", "disk") anlamına geldiğini hatırlatacağım. Çakralar, onlar vasıtası ile enerji hareketinin (enerji *vorteksi*) geçtiği insan yapısının görünmez bölümündeki bir tür enerji merkezleridir. Doğuda, "lotus" ("padma") sözcüğü de, insanın yedi enerji merkezini belirtmek için "çakra" sözcüğü yerine kullanılır. Bu arada, Sufizmde, örneğin, insan enerji bedeninde ana (altı) süptil merkez ("lataif") ile benzer manevi bir uygulama vardır. Çeşitli öğretilerde, "üçüncü gözün" hala "manevi göz", durugörü çakrası olduğu düşünülür. İlmi eserler, eğer duyulardışı algı aktive edilirse, o zaman "üçüncü gözün" "aşkın bilgi elde etmeye" ve "manevi dünyaya nüfuz etmeye" yardımcı olduğundan söz eder. "Üçüncü göz" "yaratım eylemine ve bir şeyi etkilemeye" yardımcı olan, geçmişin, şimdinin ve geleceğin olaylarını gözleme olasılıklarını açan, güçlü bir etkinin iletkeni olarak kabul edilir. Ayrıca "tarafsızlık, hislerine kapılmama ve doğaüstü yetenekler" in çakrası olarak adlandırılıyordu. Bu çakra *mavi* (gökmavisi) renk ile işaretleniyordu.

Anastasia: Şüphesiz, yüzük parmağı ile bağlantılı kadim sembolizm ilk bakışta görüldüğü kadar basit değil. Bir keresinde insan toplumunda sol veya sağ elin yüzük parmağına yüzükler takmak geleneğinin kaynağı ile ilgili ilginç bilgiler paylaştın.

Rigden: Bu gerçekten kadim bir hikayedir. Başlangıçta, yüzük parmağına yüzük takmak kutsal bilgiye inisiye edilen insanlar arasında gizli, tamamen koşullu bir sembol idi. Yüzük, bir daire içinde hareket ve daha doğrusu, bir spiral dönüşünün dairesi içinde hareket anlamına geliyordu. İki tür sembolizm vardı - biri sağ - el hareketi ile ilgiliydi (örneğin, doğru swastika) ve diğeri sol - el hareketi ile ilgiliydi (doğru olmayan swastika). Eğer insan sağ elinin yüzük parmağına yüzük taktıysa, bu ışığın güçlerinin takipçisi, kişinin Tek Tanrıya doğru, Sonsuzluğa doğru hareketi anlamına geliyordu.

Bu sembol, insanın sadece manevi yolu seçtiğini ve Bilgiye sahip olduğunu gösteriyordu. Eğer yüzük sol elin yüzük parmağına takıldıysa, bu kişinin zıt yönde hareketi (maddi Zihne doğru), karanlık kuvvetlerin takipçisi (karşılık gelen Bilgi sahibi olduğu) ve Hayvan zihninin İradesine hizmeti anlamına geliyordu. Yani, yüzüğü belirli bir ele takmakta fark, inisiye insanlar için hangi belirli Kuvvetlere ve kimin İradesine hizmet ettiğini gösteren bir ayırım idi.

Ve "isimsiz parmak" isminin kendisi (*yüzük parmağına Rusçada "isimsiz" denir*) tesadüfi değildir. O, bahsi geçen ortamda bazı Bilgilerden türemiştir.

Hem kadim zamanlarda hem şimdi, Tanrının İsmi insanlar için bir gizem olarak kalıyor. Farklı dinlerin rahiplerinin sayısız spekülasyonlarına rağmen, Tanrının gerçek İsmi bugüne kadar insanlara ifşa edilmedi. Neden? Efsaneler, Tanrının ağza alınmaz isminin doğanın ve Evrendeki tüm boyutların ("seviyeler"in) kuvvetlerini kontrol edebildiğini söylüyor.

Çoğunlukla, bu bilgiye farklı zamanlarda farklı isimlere sahip olmuş olan İlksel Ses hakkındaki efsanelerin temeli üzerine yapılmış rahiplerden bir dipnot eşlik ediyor, bu isimlerden biri Kasedir. Bu nedenle bu dip not aşağıdakini söylüyor: sözümona, "Tanrının İsmi" (orijinal olarak efsaneler ona "İlksel Ses" olarak sahipti) doğru şekilde telaffuz edebilen, "Tanrıdan dilediği her şeyi isteyebilir". Bugüne kadar, eğer Tanrıya gizli isimle seslenilirse, Onun dikkatini kendine çekebileceğiniz bilgisi var. Ama genellikle, sadece manevi olarak olgunlaşmamış insanlar böyle bir arzu ile yanarlar. İçlerinde Tanrı ile yaşayanlar için, böyle bir gereksinim yoktur: onlar O'nu kendi Ruhlarında buldular ve O'nda ikamet ediyorlar. Diğer taraftan manevi olarak olgunlaşmamış insanlar İsmi bilmek için can atıyorlar. Bundan başka, başka her şey ve herkes üzerinde kendi hayvani güçlerine sahip olmak için bunun için can atıyorlar. Ama olgunlaşmamış bir cenin olarak onlar için bunun ölümcül olduğunu anlamıyorlar.

Ondaki Hayvan doğasının hakimiyeti nedeniyle insanın daralmış algısı Tanrı anlayışını bazı maddi nesnelere indirger, üstelik bu insanın kendisini üç boyutlu uzayda gördüğü gibi aynıdır. Rahipler kendileri için o veya bu şekilde din yaratarak Tanrıya farklı "isimler" verdiler. Daha önemlisi, onlar hala kendi dinlerinin üstünlüğü ve Tanrının "ismi" için, rakip dinler üzerine hakimiyetleri ve sonuç olarak Tanrı adına konuşma tek hakları için hala insanları savaştırıyorlar ve birbirlerine düşman ediyorlar. Farklı sıfatlar, ayrıca rahipler tarafından kasten farklı yorumlar nedeniyle, insanlar yanılgıyla farklı ilahi tanrılar olduğuna inanıyor. Ama bugün Tanrının tüm farklı "isimleri" gerçekte, kadim zamanlarda Tanrının yasaklanmış ismi yerine, Bir anlamına gelen *sıfatlardır*.

Anastasia: Haklısın ve hiç kimse bunu doğrulayamıyor. Farklı dinlerde Tanrı'nın ismi anlamına gelen sözcüklerin orijinal anlamını ve orijinin köken bilimini izlemek yeterlidir.

Rigden: Elbette, her zeki insan, bu bilgiyi biraraya getirdikten sonra, dinlerdeki Tanrının farklı "isimlerinin" Bir'in yalnızca sıfatları olduğunu anlar. Örneğin, kadim Mısırlıların en üstün tanrısının ismini göz önüne alalım - *Osiris*. Bu isim Mısır dilinde Usir isminin Yunan versiyonudur. Yani, Yunanca "Osiris" sözcüğü Mısır dilinde "*en tepede Olan*" anlamına gelen "*U'sir*"den türemiştir. Veya, örneğin, Zerdüşçülükte Zerdüş peygamber tarafından Tek Tanrı olarak ilan

edilen Avesta ilahı Ahura Mazda'nın (daha sonra Ormazd, Ormuzd) isminin anlamı nedir? Bu arada, peygamber orijinal olarak Ahura Mazda isminin insanlar arasında hiç kimsenin bilmediği *Tanrının yasaklanmış ismi* için sadece bir değiştirme olduğundan söz etti. Bu Tanrı, dini takvimde bile "İsimsiz" olarak not edildi. Avesta dilinde "Ahura Mazdā" "Bilge Efendi", "düşüncenin Üstadı" olarak tercüme edilir. Avesta sözcüğü "maz-dā" ayrıca "hafızada tutmak" anlamına gelir. Doğruyu söylemek gerekirse, bu "isim" Aryan (Hint-İran) köklere sahip olan iki kadim İran sözcüğünden türemiştir. "Ahura" "üstat" anlamına gelen Sanskritçe "asura" sözcüğüne karşılık gelir, "maz-dā" "bilgelik, içgörü" anlamına gelen Hintçe "mēdhā" sözcüğüne karşılık gelir.

Bu arada, insanlar gerçekten tek bir hakikati unuttular - Bilgeliliğin gerçekte ne olduğunu. Bu hiç bir şekilde kitaplardan elde edilen bilgi değildir, ne de yaşam deneyimi, parlak bir zihin ya da akıllı düşünme mantığı değildir. **Dünyanın farklı insanların en kadim geleneğinde, orijinal olarak "Bilgelik" insanın manevi büyümesi sırasında cennetlerin bir armağanıdır (hislerin coşkusunu, aydınlanma anı). Bu, insanın onunla en yüksek aydınlanma halini, her şeyi bilmeyi ve her şeyin anlayışını elde edebileceği bir armağandır.** Zerdüşçülüğün, Ahura Mazda'nın kendisini, sadece yıllarca süren ısrarlı manevi arayışından sonra "*İyi Düşünce*" sayesinde Zerdüş peygambere ifşa ettiğinden söz etmesi tesadüf değildir. "Peygamber sordu ve Tanrı yanıtladı ve *cennetsel Bilgelik* içinde ona danışmanlık yaptı", yani, O "*Bilgelik, kavrayış veren*" idi.

Bu nedenle rahipler tam olarak Tek Tanrının "ismini" sıfatlardan oluşturdular. Bu her din için doğrudur; Tanrının tüm "isimleri" sıfatlardır: "Kurtarıcı Tanrı", "Bilinen Tanrı", "Değerli", "Her şeyi kucaklayan", "Her yerde var olan", "Parıldayan", "Uyanmış", "Temel", "İlahi Güç", "Mutluluk Getiren", "Algılanamaz" vs. Sadece şu anda bu veya şu popüler büyük dünya dinine ait olan bir çok insanın bildiği Tanrının farklı "isimlerinin" (ve, esasen, sıfatların) sözcüklerinin o orijinal anlambilimsel gösterimlerini isimlendiriyorum. Başka bir deyişle, bugün yüzeyde yatan ve bu konu ile ilgilenen her insan için elde edilebilir olan o bilgi - kadim zamanlarda popülerliklerini kanıtlayan mevcut arkeolojik el yapımı eşyalara rağmen, bugünlerde tamamen unutulmuş olan, kadim dinlerin ve inançların benzer sıfatlarından bu sözcüklerin ödünç alınmasının daha kadim köklerinden söz etmiyorum. Ama sonunda, tüm bu "tarihi sıfatlar" adım adım, tüm insanlar için ortak olan ve dilbilimcilerin sadece şimdi teorik olarak elde ettikleri o ilk/ata-dilde Bir'in orijinal adlandırmalarına yol açacak.

Anastasia: Bu komik ve aynı zamanda üzücü.. Toplumdaki insanların herkes için tek ve aynı olan Bir'in yalnızca sıfatları üzerine savaştıkları, kavga ettikleri ve tartıştıkları anlamına geliyor.

Rigden: Maalesef... tüm insanlar için, bir bütün olarak insanlık için **tek bir manevi özü** bile anlamadan. İnsan doğasını bilerek, daha önce söylediğim gibi, Bir'in başlangıçtaki adlandırmasının insanlara Onun ismi altında verilmemesinin, ama "Bir, Ebedi (En Yüce)" kavramını sembolize eden "Ra" sesi altında verilmesinin nedeni budur. Kadim zamanlardan bu yana, bu Bilgiye inisiye olan insanlar arasında Tanrının adlandırılmasının bile Onun isminden bahsetmemesinin nedeni budur (bu arada, bu ayrıca yüzük parmağına uygulanır). Çok daha sonra, toplumda insanlar arasında uyumsuzluk başladığı zaman, rahipler tarafından beslenen, "bizim" ve "onların" tanrılarına çeşitli yorumlar ve bölünmeler ortaya çıktı ve en sonunda ilksel Bilginin kaybına yol açtı. Ama tüm bunlar insanlığın eylemleridir.

Ama yüzükler konusuna geri dönelim. İlk yüzükler basit ve pürüzsüz idi. Bu arada, daha önce inisiyeler tarafından kullanılan bu tür yüzükler yalnızca enerji ve bilgi biriktirici olan kristalden yapılıyordu...

Anastasia: Yani, temel parçacıkların (atomlar, iyonlar ve moleküller) uzamsal fasetlerin ve kristal örgülerin geometrik yasalarına göre yerleşik olduğu ve çoğunlukla geometrik olarak doğru form ve yapıya sahip olduğu (örneğin, konuşmada daha önce sözü edilen çokyüzlüler) doğal malzemedir. Genel olarak, bunun, yine, sadece iki boyutlu değil, dışsal formun temel parçacıkların içsel katmanının simetrisini ve sonuç olarak onları oluşturan enerjilerin dağılımını yansıttığı üç boyutlu uzayın bir işareti olduğu söylenebilir.

Rigden: Şüphesiz... Ve daha sonra, insanlar Bilgiyi kaybetmeye başladığı zaman, böyle yüzükler yapmak için, sert kaya taşları, ahşap veya kemik kullanmaya başladılar. Çok daha sonra, metalden yapılıyorlardı... Bu nedenle, kadim gizli topluluklarda ilk yüzükler basit idi ve tek fark hangi ele takıldıklarında idi: sol el veya sağ el. Ama sonra, dedikleri gibi, bilgi sızması gerçekleşti ve sıradan insanlar inisiyelerin özelliklerini taklit etmeye başladılar, özünü anlamadan yüzükler toplumda yaygın şekilde takılmaya başlandı, farklı parmaklarda, onları çeşitli metallerden yapıyorlardı, değerli taşlar vs ile dekore ediyorlardı. O zaman, inisiyeler yüzüklerinde, kendi sosyal grupları için anlaşılabilir olan belirli işaretler ve sembolleri tasvir etmeye başladılar. Örneğin, Işık kuvvetlerine ait olanlar sağ elin yüzük parmağına yüzük takıyorlardı ve yüzük kafası saat yönüne yerleşmiş kuyruğunu ısırarak yılan şekline sahipti. Oysa Karanlık kuvvetlerin takipçileri sol elin yüzük parmağına yüzük takıyorlardı. Bu tür bir yüzükte, yılanın kafası, tersine, saatin tersi yönde yerleşti. Ama bu da uzun sürmedi.

Kısa sürede, insan taklidi ve Bilginin çarpıtılması nedeniyle, yüzük takma geleneğine bağlılık ilksel Bilgiye dahil olanlar arasında anlamını kaybetti. Ama, belirli önceliklerin ziyneti veya sembolü olarak yüzük takma geleneği insanlar arasında devam etti. İnsanlar sözümona insanı hastalıklara ve sıkıntılara karşı koruyan veya "güç veren" "süper sihirli mühür yüzüğü" tasarlamakla başlayarak ve zengin insanın - onursal vatandaş" - yüzüğü şeklinde sosyal eşitsizliğin sembolleri ile bitirerek, birbirlerinin önünde böbürlenmenin sayısız yollarını buldular. Genel olarak konuşursak, her şey her zamanki gibi: nedensiz insan gururu.

Anastasia: Yüzük parmağı ve yüzükler konusu ile bağlantılı olarak bir diğer ilginç soruyu aydınlatmak istiyorum. Bir keresinde ondan, gerçekte, "mühür yüzüğü" kavramının türediği "перст Божий" ("Tanrının parmağı") ifadesinin kaynağı hakkında konuştun.

Rigden: Evet, "parmak" anlamına gelen Eski Slavca "perst" sözcüğü. Bundan başka, sağ elin yüzük parmağına daha önceleri "perst" deniyordu. Bugüne kadar, bazı insanlar, örneğin Kazaklar hala yeni doğan çocukların önce emzirmek için annenin göğsünün verilmemesi gerektiği, ama bebeğin iyi, nazik ve manevi bir insan olarak büyümesini sağlamak için yüzük parmağının verilmesi gerektiği kadim popüler inancı ile ilişkili bir geleneğe sahipler. Bunlar insan yorumunda olsa da, yüzük parmağının geleneksel sembolizmi hakkında sözü edilen bilginin gerçek yankılarıdır. Bugünlerde, yüzük takmak sadece bir moda ve gelenektir; örneğin, evlilik yüzüklerinin ya sağ ya da sol elin (ülkeye bağlı olarak) yüzük parmaklarına takılması.

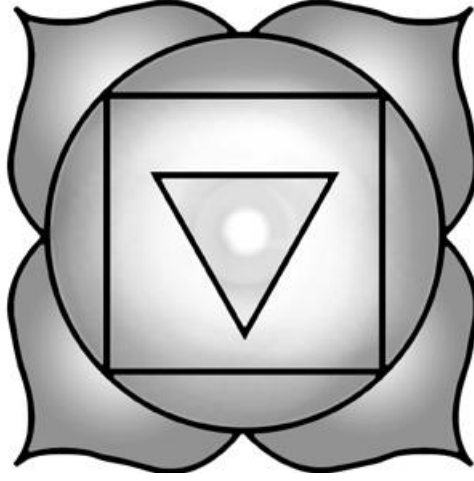
Bununla birlikte, bir zamanlar insanların sahip olduğu bilginin yankıları hala bulunabilir. Örneğin, Ortodokslukta, düğün töreninde, yeni evlilerin sağ ellerinin yüzük parmaklarına taktıkları yüzük hala *sonsuzluğun işaretini* ve *manevi dünya ile evlilik tacının ayrılmazlığını* belirtiyor.

Anastasia: İnsanların çoğunluğu neden izledikleri farklı geleneklerin bulunduğunu ve bu tür geleneklerin kökünün nereden büyüdüğünü durup düşünmüyorlar bile. Ama bu tür ayrıntıları anladığınız zaman, diğer bilgiler de daha açık hale geliyor. Örneğin, meditatif tekniklerin gösterimi dahil, ilahların heykellerinde veya imgelerinde bu parmağın başka bir parmak ile bağlantısının ne anlama geldiği.

Rigden: Parmakların pozisyonuna gelince... Eğer meditatif fonksiyonlara göre yüzük parmağı manevi vizyonu, bilgiyi ve süper güçleri sembolize ediyorsa, o zaman başparmak insanın kendisinin enerji potansiyelini sembolize ediyordu. Özellikle, başparmak yaklaşık olarak alt karında, pelvis kemerinin içinde,

kuyruk kemiği ve kasık kemik kaynaşması arasında bulunan çakranın meditasyona dahil olduğunu belirtiyordu. Dışsal olarak insan diyagramlarında, bu apış bölgesinde tasvir ediliyordu. Ama bu sadece koşulludur, çünkü burada kastedilen insan enerji bedenidir ve fiziksel beden değildir.

Şekil 93. Hindistan'da Muladhara akranın şematik çizimi

Bu arada, Hindistan'da, bu akra Muladhara olarak adlandırılır ("mūlādhāra" Sanskritçeden türeyen bir sözcüktür, İngilizce çevriyazıda "mula" "kök", "taban", "adhara" "temel", "destek" anlamına gelir). Bu akra ayrıca insan enerji potansiyelinin uyanması ile ilişkilidir. Geleneksel olarak, kırmızı renk ile işaretlenir. Doğuda, bu güçlü enerji potansiyelinin uyanmasına "*üç buçuk döngü ile kıvrılmış uyuyan Kundalini Yılanının uyanması*" denir. Sarmal (spiral) yapılar hakkında konuşurken bu enerjiden bir kereden fazla bahsettim. Kadim zamanlardan bu yana, bu gücün ilahi gücün dışil veçhesi (Allat) olduğu düşünölmektedir ve daha sonra Hıristiyanlıkta, onun özelliklerinin bazıları Kutsal Ruha atfedilmeye başlandı. O insanda manevi Sevginin güçlü, yaratıcı kuvvetini uyandırmaya yardım etti, ki bu ham enerjilerin herhangi fiziksel duyumsanmasının veya tezahürlerinin yanına bile yaklaşmaz.

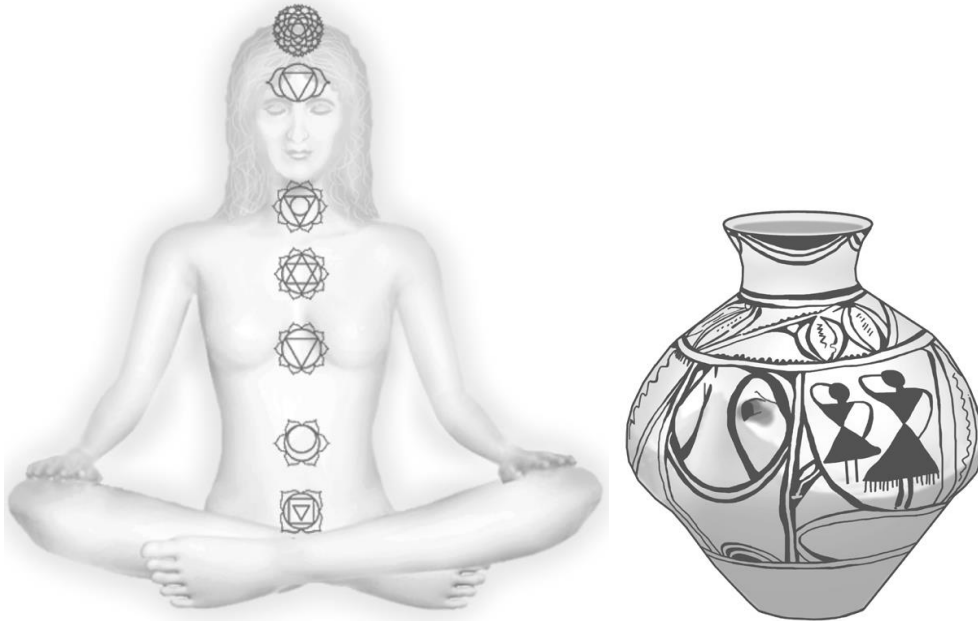
Hindistan'da, bu çakra çoğu zaman Brahman'ın evi ile eşit sayılırdı. Bu enerji merkezinde gizlenen gücün, uyku halinde olsa da, her insanda var olduğu düşünölmüyordu. Bu güç, sadece insan kendi üzerinde çalıştığı ve Hayvan doğasını evcilleştirdiği ve onda Manevi doğanın hakim olması için çaba gösterdiği zaman uyanır. Hıristiyanlarda, sofular ("egzersiz, pratik" anlamına gelen Yunanca "askesis" sözcüğü) manevi gelişimin bu aşamasına *hislerine kapılmama, tarafsızlık* halinin *elde edilmesi* diyorlar. Yani, tutkuların ve arzuların etkisinin dışındaki hal, erdemlilik yolunda kötü niyetlerin ve eylemlerin reddedilmesi hali ve zihnin saflığı hali. Kendi üzerinde bu içsel çalışma olmadan, hiç bir manevi alet doğru bir sonuç getirmez.

Doğuda, Kundalini uyanmasının sonucu insan bilincinin niteliksel değişimi, manevi uyanma, Hakikatin sezgisel algısı olarak görülür. Ve Hıristiyanlıkta, zihin "aşırı duygusal olduğu" ve insanın zihin bir mesken olarak Tanrının ruhunda ikamet ettiği, bilginin diyarına aktarıldığı zaman bu aşamaya, *hislerine kapılmama hali* deniyor. Doğuda, bunun Şahsiyetin dönüşümü için çok güçlü bir itici güç olduğunu düşünülüyor - Kundalini enerjisinin omurganın tabanından başın ortasına, en yüce olana, ilahi Olan ile birleşmesine yükselmesi. Bilinç Bir ile birleştiği ve bu hal daimi olduğu zaman, "özgürlük" geliyor.

O aynı Hıristiyanlıkta, örneğin, en yüksek manevi halin elde edilmesine "Kutsama" deniyor ve bu evrensel bir değer, insan arzusunun nihai sınırı, Kutsal Ruhun kişisel mülkiyeti olan iyiliği kapsayan yolculuk olarak görülüyor.

Bundan başka, sıradan bir insan için herhangi olağan bir his ile elde edilemeyen bu özel halin hayal gücü için erişilmez olduğu ve herhangi mantıklı düşünceyi aştığı, "zihne uymadığı" belirtiliyor. Başka bir deyişle, bu sadece insanın manevi olarak kendi üzerinde çalışması ile, bilincin değişmiş halinde, düşüncelerin ve hayal gücünün yokluğunda, yalnızca en derin hisler ile (sıradan insana bilinmez olan "altıncı duyu") elde edilebilir. Tanrının değişmeyen, ebedi ve en üstün gücü ve bilgeliği kapsayan ölümsüz olan "en büyük İyilik" olduğu düşünülür.

Şekil 94. Özgürlüğün en yüksek halini elde etmekte ana çakraların tasarımı:

1. insan varlığının 7 çakra ile Lotus pozisyonunda modern geleneksel şematik temsili;

2. Bir Tripolye testisi üzerinde manevi özgürlük halinin elde edilmesinin şematik temsili. Kadınların ellerinin konumu birinci ve yedinci çakraların bağlantısını belirtiyor.

Her insan Ruhunun çabaladığı şey bu İyiliktir. Esasen, bu tam olarak kişinin enerji doğasının insan anlayışında köşelerinden biri üzerinde duran enerji kübüne benzeyen şekle niteliksel insan dönüşümü ve biçim değiştirmesidir.

Anastasia: Evet, Tanrının gücünün insan varlığının kendisinin enerji potansiyeli ile bağlantısının sembolü olarak yüzük parmağının başparmak ile birleştirilmesinin bu hareketi, bundan başka Tanrının Oğlu olarak İsa Mesih'ten bu hareket, aslında insanlığın kutsanmasının gerçek işaretidir.

Rigden: Bundan başka, *İhtişamlı Mesih (Spas v Silach)* ikonunda, İsa geometrik şekillerin arka planına karşı resmediliyor. Özellikle, arka planda, köşelerinde kanatlı bir insanın, bir aslanın, bir buzağının ve bir kartalın bulunduğu kırmızı bir kare var.

Anastasia: Yani, dört Veçhenin sembolleri kırmızı karenin arka planına karşı.

Rigden: Evet. Bugünlerde bu imgeler (tetramorflar) evangelistlerin (incili yazarlar) sembolleri olarak yorumlanıyor (Matthew, Mark, Luke, and John, sırasıyla). Böyle rahiplere ait yorum nedeniyle, bugün bu sembollerin gerçek doğasını ve orijinlerini bir kaç insan biliyor. Ve bu küresel dinin "sürüsüne", bunlar aşağıdaki şekilde açıklanıyor: Matthew kanatlı bir *insan varlığının* imgesidir. O vergi tahsildarı idi ve genellikle para tutarı, mızrak, kılıç ile resmedilmesinin nedeni budur...

Anastasia: *İnsan varlığının imgesi insan doğasını ve arzuları sembolize ediyor.* Bu, dört Veçhe hakkında bilgi bağlamında, kadim Doğulu insanlar arasında Arka Veçhenin geleneksel mecazi yorumudur.

Şekil 95. Carolingian miniskülünden bir örneğin şematik imgesi (9 ncu yüzyıl; Fransa'da keşfedildi; Valenciennes kütüphanesi): Mistik Kuzu (ortada) ve Kitap tutan dört "kıyamet canavarı".

Rigden: Kesinlikle doğru, şimdi uzun süredir hiç kimsenin bunu hatırlamamasına rağmen. Sonra, Mark'ın sembolü geliyor - bir aslan, hayvanlar kralı. Luke'un sembolü kanatlı bir buzağı, buzağının kendisinin kurbanlık hayvan olarak görüldüğü yer.

Anastasia: Proto - Indian uygarlıkta, buzağı Hayvan doğası anlamına geliyordu, oysa kadim insanların çoğunluğu onu Sağ Veçhenin karakteristikleri ile ilişkilendiriyordu. Ve kaç tane eski Doğu hikayesi aslana karşı savaşa ve insan tarafından kendi en zeki ve en çok gücü - seven Sol Veçhenin - Hayvan doğasının desteği - evcilleştirilmesinin sembolü olarak onun üzerine zafere adanmıştır!

Rigden: Apaçık olanı anladığın zaman her şey basittir... Ve John'un sembolü kartaldır. Ama, dört Veçhe ile ilgili bilgi bağlamında, orijinal olarak başka bir

kuş vardı. Gerçekte, eğer rahiplerin kendi yeni dinleri için kopyaladıkları orijinal kaynaklar takip edilirse, burada şahin tasvir edilmelidir. Çünkü Mısırlılar dahil bir çok kadim insanlar için şahin Ön Veçhenin sembolik gösterimidir. Kartal rahiplerin başka insanlardan ödünç aldıkları bilgiye onların ekledikleri bir şeydir. Ama bu zaten başka bir konuşma konusudur.

Böylece, Ortodoks *İhtişamlı Mesih (Spas v Silach)* ikonu hikayesinde dikkate değer olan şey nedir. Tüm bu "hayvan biçimindeki yaratıklar" bir **Kitap** tutuyor ve gizli bir modelin sonlarında semboller şeklinde yerleştirilmişler - küpten gelen ışınlar şeklinde *çapraz bir haç*. İkincisi sembolik olarak eşkenar dörtgen şeklinde tasvir ediliyor. Genel olarak, imgede *kırmızı karenin* üzerine mavi (yeşil) bir oval yerleştiriliyor ve ovalin tepesinde, *kırmızı bir eşkenar dörtgen* var (karenin eşkenar dörtgene dönüşümünün sembolü olarak, yani, kendi köşelerinden birine yerleştirilen kübün oluşumu).

Anastasia: Bu inanılmaz, çünkü eş ölçekli bir yansıtmada bir düzlem üzerindeki küp olağan bir altıgendir ve yüzlerinin her biri eşkenar dörtgendir! Her şey ona nasıl baktığınıza bağlı.

Rigden: Oldukça doğru. Bu durumda, daha kesin olarak söyleyeceğim: her şey tam olarak kimin baktığına bağlıdır. Bu nedenle, ikonda, İsa kırmızı kübün arka planına karşı olan tahtta oturuyor. Dahası, O'nun ayaklarından biri bu kübün köşesine basıyor ve diğer ayağı mavi ovalin içine yerleşmiş. Hıristiyanlıkta, ikincisine aynı zamanda "badem - şekilli hale" veya "balık ağzı" deniyor ve Dirilişi ve dönüşümü sırasında Mesih'i çevreleyen İlahi kudretin sembolü olarak görülüyor. Bu mavi (yeşil) ovalde, göksel hiyerarşinin sembolleri olarak seraflar (orijinal olarak kırmızı renkte) ve melek çocuklar (orijinal olarak mavi renkte) var. Ve bunların her biri altı kanat ile çevrenmiş bir yüz şeklinde tasvir ediliyor!

Boyutları sembolize eden Büyük Shigir İdol'ündeki maskeleri (insan yüzlerinin şematik imgeleri) düşün. Ve diğer boyutların bu tür gösterimi sadece Shigir kültürü için tipik değildi (MÖ 5 nci - 4 ncü binyıl, Orta Urallar ve Trans - Urallar; modern Rusya) ama ayrıca Hıristiyanlığın ve bugün bilinen dünya dinlerinin ortaya çıkmasından uzun süre önce Güney Sibirya'daki Okunev kültürü (MÖ 2 nci binyıl) için de tipik idi. Bu arada, Okunev kültürü daireler, spiraller ve üçgenler, ayrıca stilize edilmiş insan biçiminde figürler, şahinlerin, dişil tanrıçaların imgeleri şeklinde işaretler ve sembollerde ve (Allat'ın) sembolik işaretlerinde oldukça zengindir. Bu tür gösterimler kadim dünyada oldukça yaygındı.

Böylece, *İhtişamlı Mesih (Spas v Silach)* ikonu hakkındaki konuşmaya dönüyoruz. Hıristiyanlıkta kırmızı ve mavi renk kombinasyonu ayrıca insan doğasının İsa Mesih'in ilahi doğası ile birleşmesi olarak görülür. Ve Mesih imgesi, bilinmeyen ve bedenlenmenin sembolü olarak Onun insanlara görünür ve görünmez dünyaların Efendisi olarak yeni, gelecekteki tezahürünün sembolü olarak görülür.

Şekil 96. İhtişamlı Mesih ikonunda sembollerin düzenlenmesi (Spas v Silach) (1408, ressam Andrei Rublev):

1. aslan;
2. mavi (yeşil) oval (küre);
3. Mesih'in Yargıç olarak oturduğu taht;
4. kutsama işareti: sağ elin yüzük parmağının başparmak ile birleştirilmesi;
5. kanatlı insan;
6. altın giysi içinde İsa Mesih;
7. kartal;
8. serafar ve melek çocuklar;
9. açık Kitap;
10. kırmızı eşkenar dörtgen;
11. içine mavi (yeşil) ovalin kazıldığı kırmızı kare;
12. boğa;
13. Mesih'in ayağı kırmızı eşkenar dörtgenin köşesine basıyor.

Anastasia: Evet, bilgi sahibi insanlar için, bu sembolizmde şaşırtıcı bir ikondur. Dört veçhe ile dünyasal olanın sembolü olarak kare, köşelerinden biri üzerinde duran kübün sembolü olarak eşkenar dörtgen - yedinci boyutun, insan manevi dönüşümünün ve özgürlüğünün sembolü. Oval insan ve onun Veçheleri arasında kişisel enerji alanını, diğer dünyalar (boyutlar) ile bağlantıyı ifade ediyor. Mesih kırmızı eşkenar dörtgenin, yani, yedinci boyutun, cennetin, "yedinci göğün" içinde ve O ayrıca sağ elinin önemli el işareti ile kutsuyor! Bu insan ve onun Tanrıya giden yolda manevi yetenekleri hakkında tüm temel bilgiye sahip! Bu, bilgiye sahip olduğunuz zaman, geçmişte insanlar tarafından kaydedilen bilginin anahtar özünü olgun bir şekilde anlayabildiğinizin başka bir onaylamasıdır.

Rigden: Prensipite, bu tür Bilgi aktarma yöntemi kadim zamanlardan beri kullanılmaktadır. Bundan başka, çoğunlukla, deyim yerindeyse, böyle temel Bilgi apaçık bir şekilde konuluyordu. Bu Bilginin her zaman var olduğunu anlamak için, bizi çevreleyen işaretlere ve sembollere veya geleneksel dini imgelere bakmak ya da dünyanın insanların sanatlarının tarihine bakmak yeterlidir.

Anastasia: Haklısın. Bildiğim kadarıyla, *İhtişamlı Mesih (Spas v Silach)* ikonu 14 ncü yüzyıldan bugüne kadar Moskova Kremlin'de Annunciation Katedralinin ikonostasizinin en ortasında idi. Ama soru, onu kimin *gördüğü*? Hıristiyan dininde, *İhtişamlı Mesih (Spas v Silach)*, zamanların sonunda Son Yargılama ve Evrenin gelecekteki dönüşümü için, dünya hakkında İlahi Takdiri yerine getirmek için, tüm gücü ve ihtişamı ile ortaya çıktığı zaman Mesih'in neye benzeyeceğinin karmaşık teolojik kavramını sembolize ediyor: "Dünyasal ve cennetsel olan her şeyi Mesih'in başkanlığı altında birleştirmek için".

Rigden: Bu ikonun sembolizmde bir tür bütün bir ilmi eser, ikon - boyama dilinde geleceğin kehaneti olduğu düşünülüyor.

Anastasia: İlginçtir ki, burada *Kitaba* özel vurgu yapılıyor! İkinci Geliş sırasında, Mesih açık bir Kitap tutuyor ve tüm hayvan biçimindeki figürlerin her biri bir kitap tutuyor. Müjde burada mı kastediliyor yoksa bu sembol bazı ortak mecazi anlamları mı belirtiyor?

Hıristiyanlığın erken günlerinden bu yana, İsa Mesih'in sembolik olarak *üzerine Kutsal ruhun tezahürü olarak uzun kuyruklu bir kumrunun indiği bir Kitap olarak* tasvir edildiğini biliyorum. Ayrıca neden İncil'de çoğu zaman uzun kuyruklu kumrudan sözedildiğini merak ettim. Bunun güvercinden farklı olduğu ortaya çıkıyor, boyutu daha küçük ve göçmen bir kuş. Uzun kuyruklu kumru Filistin'de erken ilkbaharda ortaya çıkıyordu. İlk haberci, saf kuş olduğu düşünülüyordu.

Rigden: Bu gerçekten böyle. Hatta fazlasını söyleyeceğim, erken Hıristiyanlıkta Kutsal Ruh güvercin olarak değil, beyaz uzun kuyruklu kumru şeklinde tasvir ediliyordu. Çünkü o *ilahi Sevginin, yaratıcı dişil prensibin, her şeyin (kadın) Atasının (Allat)* sembolü idi. Ve bu daha da kadim bilgi ile bağlantılıdır, ilahi üçlü Baba, Anne ve Oğul olarak sunulduğu zaman. Örneğin, böyle bir üçlü kadim Mısır'da vardı: Osiris - İsis - Horus. Daha sonra Hıristiyanlıkta, uzun kuyruklu kumru (başka imgelerde diş güvercin) başlıca Annunciation resimlerinde (Başmelek Cebrail ve Meryem Ana ile hikayenin sergilenmesi bağlamında) ve Mesih'in vaftizinde tasvir edilmeye başladı.

Kitap ile ilgili, gözlemin doğru. Vurgulanan böyle bir Kitabın varlığının gerçeğidir, bundan başka *onun açık formunda, yani, okumak için mevcut olarak*. Hıristiyan kültüründe, kitap sembolizmi oldukça önemli ve derindir, bu nedenle herkes bunu genel olarak kabul edilmiş kuralların temelinde resmetti. O İyi Haber (Müjde), Kurtarılmış olanların isimleri olan Yaşam Kitabı, Mesih'in İkinci Gelişinin kehanetleri hakkında Vahiy Kitabı olabilirdi. Bu arada, sonuncusunda, "içeride ve dışarıda" yazılan, yedi mühür ile mühürlenmiş, Kuzudan başka hiç kimse tarafından açılmayan ve okunamayan Kitap hakkında bir hikayedir. O ayrıca dört hayvan hakkında konuşur - tahtın etrafındaki Muhafızlar.

Anastasia: Lütfen bu konunun onlar için önemli olduğu o okuyuculara, Kitap ve dört hayvan ile ilgili hikayenin "Vahiy"de tam olarak nerede bulunabileceğini hatırlatın.

Rigden: İncil'de (KJV), bu John'un "Vahiy"inde 4 ncü ve sonraki bölümlerdir. Örneğin, 4 ncü bölüm aşağıdaki satırları içerir: "... Tahtın ortasında ve çevresinde, önü ve arkası gözlerle kaplı dört yaratık duruyordu. Birinci yaratık aslana, ikincisi buzağıya benziyordu. Üçüncü yaratığın yüzü insan yüzü gibiydi. Dördüncü yaratık uçan bir kartalı andırıyordu. Dört yaratığın her birinin altışar kanadı vardı. Yaratıkların her yanı, kanatlarının alt tarafı bile gözlerle kaplıydı..." Ve 5 nci bölüm Kitap hakkında anlatıyor: "Tahtta oturanın sağ elinde iki yanı da yazılı, yedi mühürle mühürlenmiş bir tomar gördüm. Yüksek sesle, "Tomarı açmaya, mühürlerini çözmeye kim layıktır?" diye seslenen güçlü bir melek de gördüm. Ama ne gökte, ne yeryüzünde, ne de yer altında tomarı açıp içine bakabilecek kimse yoktu. Tahtın, dört yaratığın ve ihtiyarların ortasında, boğazlanmış gibi duran bir Kuzu gördüm. Yedi boynuzu, yedi gözü vardı. Bunlar Tanrı'nın bütün dünyaya gönderilmiş yedi ruhudur. Kuzu gelip tahtta oturanın sağ elinden tomarı aldı. Tomarı alınca, dört yaratıkla yirmi dört ihtiyar O'nun önünde yere kapandılar. Her birinin elinde birer lir ve kutsalların duaları olan buhur dolu altın taslar vardı. Yeni bir ezgi söylüyorlardı: "Tomarı almaya, Mühürlerini açmaya layıksın! Çünkü boğazlandın Ve kanınla her oymaktan, her dilden, Her halktan, her ulustan İnsanları Tanrı'ya satın aldın. Onları Tanrımız'ın hizmetinde Bir krallık haline getirdin, Kâhinler yaptın. Dünya üzerinde egemenlik sürecekler." Sonra tahtın, yaratıkların ve ihtiyarların çevresinde çok sayıda melek gördüm, seslerini işittim. Sayıları binlerce binler, on binlerce on binlerdi. Yüksek sesle şöyle diyorlardı: "Boğazlanmış Kuzu Gücü, zenginliği, bilgeliği, kudreti, Saygıyı, yüceliği, övgüyü Almaya layıktır." Ardından gökte, yeryüzünde, yer altında ve denizlerdeki bütün yaratıkların, bunlardaki bütün varlıkların şöyle dediğini işittim: "Övgü, saygı, yücelik ve güç sonsuzlara dek Tahtta oturanın ve Kuzu'nun olsun!" Dört yaratık, "Amin" dediler. İhtiyarlar da yere kapanıp tapındılar.

Anastasia: Evet, şimdi bu satırlar nelerin gerçekleştiğinin esasının genişlemiş anlayışının tamamen farklı ışığında görünüyor!

Rigden: Aslında, bir keresinde kutsal sembolizmde kutsal kitabın dünyaya ifşa edilen Tanrının Kelamını (Yaradılışın Sesi) belirten kutsal sembollerin kaydı olarak görüldüğünden söz ettim. Örneğin, kadim Mısırlılar hiyeroglifleri, tüm kavramları ve bazen bireysel sesleri ima eden kutsal işaretler olarak düşünüyorlardı. Daha sonra sadece dinde değil, ayrıca dindışı metinlerde de uygulanabilir olan basitleştirilmiş bir yazı sistemi ortaya çıktı.

Örneğin, farklı dillerde modern harfler nelerdir? Bunlar, gerçekte, insanlar tarafından icat edilen sıradan işaretlerdir. Bunların çeşitli kombinasyonları o veya bu bilgiyi anlamak için bir tür şifredir. Bundan başka, herhangi bir sıradan işaret kendi başına nötrdür. Ama farklı kombinasyonlarda, sıradan bir işaret bile

bu veya o gücün ve İradenin iletimi ve eylemi için özel bir bilgi portalının parçası haline gelir. Ama tüm bunlar, buna bilgi alanı diyelim, sadece insan bu şifreyi okuyarak ona kendi gücünü (dikkat, farkındalık) uyguladığı zaman aktive olur ve çalışmaya başlar. Örneğin, bir insan kapalı bir kitap gördüğü ve onda neyin yazılı olduğunu bilmediği zaman, onun sıradan işaretleri nötr durumdadır. Ama okumaya başlar başlamaz (eğer bu sıradan işaretleri anlarsa), bu tam olarak bu bilgi alanını aktive etmek için gücün başlangıç uygulamasıdır.

Ama çok önemli olan şey, o anda insana hükmeden şeyin ne olduğu ve bu uygulamanın gücünün ne olduğu, yani, kökeninin doğasının ne olduğudur. Örneğin, insan modern bir kitap, iyi bir kurgu okuyor. Ama o anda, onda Hayvan doğası hakim (bencillik, öfke, nefret vs). Bundan dolayı, kitabı, iyi kitabı okurken bile, içeriği onu sinirlendirir, onu öfkelenendirir, "ilkelliği" ile megalomanyasını oyalar ve eğlendirir, kıskançlığa ve içerlemeye neden olur. Kitabın içinde egosunu tatmin eden o noktaları seçer. Başka bir deyişle, kitapta yazılı olarak sıradan işaretler o anda insanda hüküm süren gücün daha büyük aktivasyonuna, Hayvan doğasından gelen programa uygun olan İradeye katkıda bulunur. Ve eğer o anda insanda Manevi doğa hüküm sürüyorsa, ona başka bir taraf açılır: sadece kendisini bilgi ile zenginleştirmez, ama ayrıca onu olgun şekilde halledebilir; kendisi tarafından aktive edilen sıradan işaretlerin şifresi ile yazarın kendisinin soktuğu gücün belirli kaynaklarının kökenini kavrayabilir.

Anastasia: Böylece, o aynı kitap, ama dedikleri gibi Ruhlarında Tanrının Sevgisi ile okuyanlar önyargısız olarak ona gömülü olan bilgiyi anlamayı, özünü kavramayı, kökeninin kaynağını hissetmeyi ve tanımayı mümkün kılarlar. Başka deyişle, kitap bilgi şifresidir ve onun algısı insanın kendisinin baskın seçimine bağlıdır.

Rigden: Bu doğru. Bu bilgi şifreleri (sözcükler ve cümleler) kitapta, onları kaydetme zamanında bu veya o güç tarafından (veya daha doğrusu, ya manevi dünyadan veya Hayvan zihninden gelen İrade) hükmedilen insanlar tarafından kaydedilir. Eğer insan bu şifreleri, örneğin, kitabın yazıldığı dili bilmiyorsa, elbette, onu okuyamaz. Ama eğer onları biliyorsa ve bu yüzden onları aktive ediyorsa, o zaman bu aktivasyonun etkisini hisseder, yani, o İradenin gücünün onun üzerindeki etkisi.

Anastasia: Başka deyişle, eğer Hayvan doğası tarafından hükmediliyorsanız, o zaman, manevi eserler bile okurken, o anda daralmış bilinç nedeniyle en önemli noktaları kaçırsınız, her şeyi inkar edersiniz ve hiçbir şeyi anlamazsınız. Ve eğer Manevi doğa tarafından hükmediliyorsanız, o zaman her kitabı dünyanın genişlemiş algısının halinde algıyorsunuz, ki bu "buğdayı samandan ayırmayı" ve

yazarın baskın güdülerini, oraya kimin ne koyduğunu ve tüm bunların hangi amaçla yapıldığını anlamayı kolaylaştırır.

Rigden: Evet, bir başka deyişle, bilinç Manevi doğa tarafından hükmedildiği zaman (ki bu en derin hisler nedeniyle dünyanın genişlemiş algısının bulunduğu anlamına geliyor), gerçek özü anlamaya ve Bilgelik elde etmeye başlarsınız. Ve Bilgelik ile Bilgi gelir.

Manevi doğa ile aktivasyonu sırasında, bir işaret şifresi olan Bilgi sadece Şahsiyetin dönüşümü için değil, ama ayrıca onu çevreleyen dünyanın dönüşümü içinde koşulları oluşturur. Bundan dolayı, **kitap ve onda kodlanmış bilgi, gerçekte İradenin iletkenidir** (ya Manevi dünyadan ya da Hayvan zihninden). Bilgi kodları *değiş tokuş edilebilir bilgiye* aittir; *bunlar* insan onları aktive edinceye ve onların gücü ile rezonansa girinceye kadar *nötrdür*. Bu sıradan yazı işaretleri insanlar tarafından icat edildi. Bunlar *bu dünyaya dışarıdan verilmiş olan orijinal aktif çalışan işaretler* ile karıştırılmamalıdır... Bunlar tamamen farklı kavramlar ve farklı işaretlerdir.

Anastasia: O orijinal işaretleri mi kastediyorsun?

Rigden: Kesinlikle. Tam olarak, hala insan toplumunda var olan o orijinal 18 çalışan işareti kastediyorum: 9 pozitif yaratıcı işaret (Manevi dünyadan verilen) ve 9 negatif çalışan işaret (Hayvan zihninden verilen). Bu işaretler, insana ve onun baskın arzularına ve güçlerine bakmaksızın aktiftir. Bunlar kendi kendilerine aktiftir, yani, onlara güç bahşedilmiştir ve çevredeki görünür ve görünmez dünyalar ile ve altı boyuttaki tüm karmaşık insan yapısı ile etkileşirler.

Anastasia: Evet, bu bilgi derin tefekkür gerektiriyor...

Rigden: Ve *İhtişamlı Mesih (Spas v Silach)* ikonunun sembollerinde kaydedilen bilgiye gelince, Rus'ta, bu bilgi daha sonra Yanan Çalı Leydimiz (*Neopalimaya Kupina*) ikonunun imgesi ile yayıldı. Böylece o zaman, bu ikonun ana geometrik ayrıntılardaki sembolik ve mecazi kompozisyonu pratik olarak *İhtişamlı Mesih'i* tekrarlar: kırmızı *kare* (hayvan biçiminde dört İncil yazarı olan, vahiysel imgeler - bir insan, bir aslan, bir buzağı ve bir kartal), *çapraz haç*, gizli bir *oval*, *eşkenar dörtgen* (içinde İsa'nın Annesinin (*Leydimiz*) *imgesinin kazılı olduğu*, eşkenar dörtgende 6 melek). Genel olarak, her şey olması gerektiği gibi.

Sadece geometrik elementlere betimlemelerde farklı isimler veriliyor, örneğin, birbiri üzerine binen iki adet dört - uçlu yıldız şeklinde (toplam sekiz köşe) veya

tepesi kesik alt ışın kiriş olan sekiz - uçlu yıldız şeklinde! Ve eşkenar dörtgenin, çoğunlukla rengi yeşil veya mavi (koyu mavi), oysa altındaki kare kırmızı, olması gerektiği gibi. Kompozisyonun ortasında sol elinde Bebek Mesih'i tutan, sağ elinde bir merdiven tutan (bazen bu tür ikonlarda merdiven İsa'nın Annesinin omzuna dokunur ve bazen merdiven yerine Kurtarıcının sembolü olarak bir Kapı ve bir değnek çizilir) İsa'nın Annesi (Leydimiz) vardır. Tüm bunlar bunun insanlığı manevi olarak "Dünyadan Cennete" yükselten İsa'nın Annesi olduğunu sembolize eder. Bu ikondaki imgeler arasında, ayrıca müjdenin sembolü - zambak dalı - ile Başmelek Cebrail de vardır.

Şekil 97. Yanan Çalı Leydimizin ikonunun imgesi (16 ncı yüzyıl sonu; Solovetsky manastırının yerel çizgisinden; "Kolomenskoye" Moskova müzesi-reserve, Rusya)

Anastasia: Evet, bu ikon güzel sanatlar uzmanları tarafından iyi biliniyor, örneğin, Solovetsky manastırının Transfiguration Katedralinin ikonostasizinin yerel çizgisinden kaynaklanan *Yanan Çalı Leydimiz* ikonunun 16 ncı yüzyıl imgesi ile. Ve bir çok insan bunu biliyor. Neredeyse her Ortodoks aile bu türde ikonlara sahiptir. Sadece insanlar arasında kim bu tür işaret ayrıntılarına dikkat etti? Sonuçta, eğer herhangi bir insana sorarsanız, çoğu insan bu ikonu "evlerin yangınlardan koruyucusu" olarak biliyor. En iyi ihtimalle, size bu ikonun "insanlarını Mısır'dan çıkarmaya karar verdiği zaman, Musa hakkında" veya "Tanrının Musa'ya seslendiği yanan kara çalı ve sanki meraktanmış gibi, onun neden yandığını görmeye gittiği, ama alevler tarafından tüketilmediği hakkında" İncil hikayesine dayandığını söyleyeceklerdir.

Rigden: (kahkahalara boğulur): İnsanların sözleri eğlenceli olsa da, bunlardaki öz gerçek! Rahipler her zaman gerçekten Manevi bir Varlığın bu kadar Tanrı gücünü aldığı hakkında meraktan ve kıskançlık ile tüketildiler. Ne düşünüyorsun, Musa, İsa'nın Annesi ve yangınlar nasıl bağlantılı?

Anastasia: Biliyorsun, tüm bu "bağlantı"nın yapay olarak yaratıldığı hissi var. Eğer konuya devam edersek, İsa'nın Annesi, tüm manevi işaretleri ve bu binlerce yılda onun imgesi vasıtası ile gerçekleşen dünyada kaç tane mucize olduğu gerçeğine bakarsak - bu gerçekten *İhtişamlı Mesih*'tir.

Rigden: Bu böyle. *Yanan Çalı Leydimiz (Neopalimaya Kupina)* ikonunun tüm bu rahiplik konuları ile ilgisi yoktur. Ve Rus'ta, buna "kara çalı, funda" anlamına gelen "купина" (kupina) dan isim verilmedi, ama "bağlantı", "yükseltme", "bir şeyin bütünlüğü" anlamına gelen Eski Slavca "купа" (kupa) sözcüğünden isim verildi. Ve gerçek şu ki, o yangından koruduğu inancı ile ilişkilendirildi, mucizeler gerçekleştirmek ile ünlü olduktan sonra, en azından şimdi doğru şekilde not ettiğin gibi her evde bulunuyor. Ama daha önemli olan şey, onun vasıtası ile, böyle "paketlenmemiş formda" olsa da, bilginin çoğunluğa aktarılmış olmasıdır. Ve o şimdi var oluyor ve bu hiç bir şekilde önemsiz değil!

Yanan Çalı Leydimizin (Neopalimaya Kupina) İsa'nın Annesinin Kutsal Ruhtan lekesiz gebe kalmasının sembolü ile ilişkilendirilmesi tesadüf değildir. Bu tam olarak, size anlattığım şeyin sembolüdür. İsa'nın Annesi manevi yolu yürüyen her insan için Tanrının gücünün iletkenidir, bu onun yardımı ile insan Ruhunun dünyasal reenkarnasyonlardan özgürleştiği *Tanrı'nın sevgisinin gücüdür*. Farklı bir dünyadan Manevi bir Varlık olan İsa, yüzyıllarca kayıp olan gerçek Bilgiyi yeniledi ve insanlara manevi kurtuluş için manevi aletler verdi. Bu nedenle, başka deyişle, anahtarlar bıraktı. İnsan bu aletler ile kendi üzerinde çalışarak, mecazen konuşursak *işaretin bir anahtarını* edindi. Ve O, insan ruhlarının manevi özgürlüğü uğruna dünyalar arasında olan manevi olarak özgürleşmiş bir

Varlık olarak İsa'nın Annesine Tanrının gücünün iletkeni olarak *güç ve işaretlerin kendilerini* verdi. Ve sadece manevi arayıcının gayretinin ve kendi üzerinde çalışmasının birliği ve ile İsa'nın Annesinin gücü (Allat) bir araya geldiği zaman Şahsiyet Ruh ile birleşti, yani, insan kendi Ruhunun özgürlüğünü, yedinci boyutu veya Hıristiyanlıkta dedikleri gibi "cenneti", "Baba ve Oğulun krallığını" elde etti. Ve işaretin aktif olup olmayacağı ve kişinin onu Tanrıya götüreceği olan bu ilahi gücü almaya Layık olup olmayacağı sadece insanın seçimine bağlıdır. *Anahtar kullanılma amacı için verilir. Ve anahtarı kullanmak için, insanın çabasını buna yatırması gereklidir.* Manevi bir insanın yolu böyledir - **yalnızca Tanrı'nın yaratıcı gücü ile (birlikte) birleştiği zaman yanan manevi tarafsızlığın yolu özgürlüğe götürür.**

Ve bu sadece Hıristiyanlıkta değil, ama diğer dinlerde de bilinmektedir. Bu kadim zamanlarda, insanlar Tanrı, Onun Oğlu ve İsa'nın Annesi (Büyük Anne) için farklı isimlere sahip oldukları zaman biliniyordu. Sonuçta, bu zihinden gelen rahiplere ait kavramlar ve onların sıfatları hakkında değildir, ama tüm dinlerin üzerinde durduğu tek ve aynı manevi tohumlar hakkındadır. İşte basit bir örnek. Sözümlü ettiğim gibi, çok uzun olmayan zaman önce kadim Mısır'dan kaynaklanan tanrıça İsis kültü farklı doğulu ve batılı halk arasında çok popüler idi. Bu arada, insanın kadim Mısır'ın sanatına bugüne kadar binalarda, kadim tapınakların resimlerinde ve heykel imgelerinde korunmakta olan modellerine dikkatini çevirmesi gereklidir. Ve tüm dünyada olduğu gibi manevi Bilginin temelinin aktarılmasının aynı sembolleri görülebilir: çalışan **AllatRa** işareti, lotus, daire, küp, elmas, piramit, haç, kare, dört Veçhenin sembolik imgesi. Bu nedenle, tanrıça İsis kültü binyıldan fazla sürdü, Roma İmparatorluğu dönemi dahil. Ve böyle popülerliğin gerçek nedeni nerede gizli? Aktif işaretlerde - aynen bugün İsa'nın Annesi kültü vasıtası ile yayılmakta olduğu gibi, o zamanlarda tanrıça İsis kültü vasıtası ile yayılan **AllatRa işareti**. İlksel Bilgi çoğu bölümüyle uzun zamandır kayboldu, ama semboller ve işaretler kaldı!

Anastasia: Evet, "Büyük Anne" olarak İsis çoğu zaman tam olarak başında **AllatRa** işareti ile tasvir ediliyordu, dediğimiz gibi, *boynuzları yukarıyı işaret eden küp şeklinde bir hilal*, onun üzerinde bir incinin çıkıntılı tarafına benzer bir daire vardır.

Rigden: Bu sembol, bu gücün Evrendeki her şeyi yaratan Bir'e ait olduğunu belirtir. Uzun zaman önce insanların "*Tek Yüce*" (Ebedi Olan) *kavramını Ra sesi ile ifade ettiklerini* söyledim. Bu daha sonra, rahipliğin ortaya çıkışı ile, Ra isimli bir Tanrının ortaya çıktığı yerdir, ki efsanelere göre o dünyanın okyanusundan yükselen lotus çiçeğinden ortaya çıktı. Büyük Tanrıça (daha sonra isimlere dönüştürülen, farklı sıfatlar ile adlandırılan) başlangıçta Ra'nın (Ebedi Olan) iletici gücü olarak davranıyordu. Çeşitli zamanlarda, İsis'in

yanısına, kadim Mısır'da böyle bir işaretin taşıyıcıları tanrıça Hathor (güneş tanrısı Ra'nın kızı, onun ismi "Cennet yuvası" anlamına geliyor), tanrıça Iusaaset (onun ismi "Tanrının yaratıcı eli", "yayanlar arasında en büyük" anlamına geliyor) idi. Örneğin, eğer bir insan Hathor'un manevi armağanlarının tadını alırsa, o zaman bunun ona daha fazla manevi güçler vereceği ve Hathor'un onun maddi dünyadan *diğer (manevi) dünyaya* geçmesine yardım edeceği düşünülüyordu. Bu nedenle ona aşağıdaki sıfatlar verildi: Büyük Anne, Sevgi Tanrıçası, manevi neşe, "Ra'nın ışınlarında parıldayan", Büyük Kadın, tüm canlı şeylerin Yaratıcısı. Onu sembolize eden ilave ilişkili gösterimler arasında "Hayat Ağacı" olarak, ayrıca *ebedi* hayatın sembolleri olarak firavun inciri vardı - efsanelerin söylediği gibi *yeşil ve mavi renklere* onun tarafından komuta ediliyordu. Mavi renk *insanın dalga doğası* ve manevi dönüşüm anı ile ilgili şifrelenmiş bilgi ile bağlantılıdır.

Anastasia: Evet, önceden bahsedildiği gibi farklı insanlar için kozmik düzeni, hayat sularını, doğurganlığı, Büyük Anneyi ve dişil prensibin yaratıcı ilahi gücünü bedenleyen ilahi karakterlerin gösteriminde aynı renkler mevcuttur. Hıristiyan dininde, bu renkler İsa'nın Annesinin doğasında vardır. Örneğin, Meryem Ana'nın imgesine sahip olan Yanan Çalı Leydimizin (*Neopalimaya Kupina*) eşkenar dörtgeni de *yeşil veya mavi (koyu mavi)* renk ile ifade ediliyor. Bu, tek ve aynı temel bilginin nesilden nesile, ulustan ulusa aktarıldığını belirtiyor. Bu arada, kadim Yunanlıların aynı zamanda "*yeşil ve mavi renklere*" komuta eden su ile bağlantılı ilahi prensibin yaratıcı gücünü ifade etmek için, kendi zamanlarında mitolojileri için bir zamanlar bugün Slav toprakları olan yerlerde yaşayan insanlardan ödünç aldıkları bu kadim "Главка" (Glavka) sözcüğü vardır.

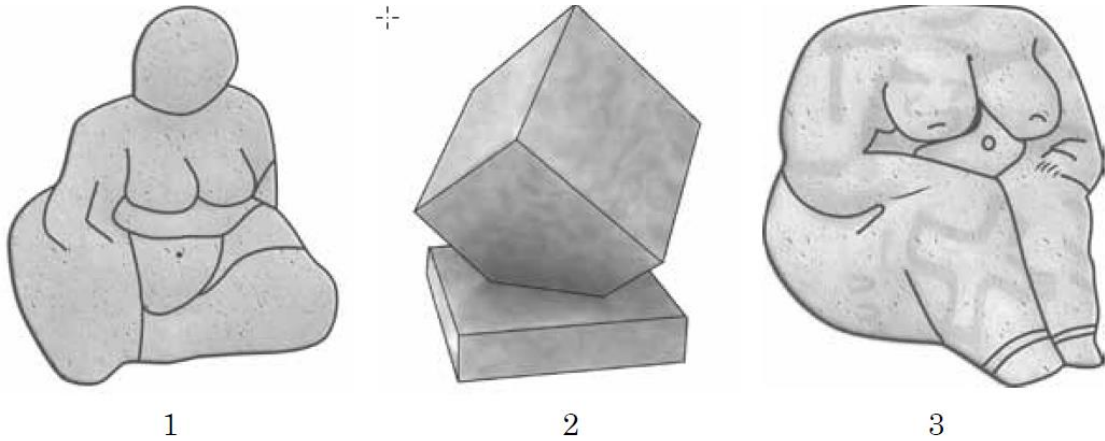
Rigden: Daha fazlasını söyleyeceğim. İnsanlara görünmez dünyanın Bilgisini açıklamak için, üçüncü boyut dünyasının sakinleri tarafından anlaşılabilir ilişkilemeler ve imgelere başvurulmalıdır. Kadim zamanlarda, (yansıması en sonunda örneğin, bir kadın olarak temsil edilen o aynı İsis olan) insan varlığının Manevi doğasının yaratıcı gücü olan Büyük Anne (tanrıça) başlangıçta kutsal *kübü* anımsatan bazı pozlarda tasvir ediliyordu - insan oturduğu ve dizlerini kucakladığı zaman. Yukarıdan, "küp", onun tepesini belirten bir kafa ile taçlanıyordu. Ve "**AllatRa**" işareti kafaya veya kübün kendisinin fasetlerinden birine yerleştiriliyordu.

Esası basittir. Bu, (insanın içinde bulunduğu bedene, örneğin, cinsiyeti, ırkı vs bakmaksızın) Ruh ile birleştiği zaman Şahsiyetin manevi özgürleşme yolunun sembolik tasviridir. Kadim zamanlarda *Kadın Ata* orijinal olarak bu şekilde tasvir ediliyordu - *küp şeklinde pozisyonda oturarak. Bundan başka, o kare, düz bir taban üzerine yerleştiriliyordu.* Küp, insanın dişil prensibin (Allat) ilahi gücünün yardımı ile erişebileceği ve doğasını nitelik olarak değiştirebileceği,

başka biri - Manevi Varlık - olabileceği, manevi dünya anlamına geliyordu. Ayrıca, insan yapısının içinde yerleşik olduğu altı boyut anlamına geliyordu. Düz kare taş dünyasal maddi dünyadır ve ayrıca dört ana insan Veçhesinin gösterimi olarak dört köşedir. Daha sonra, insanlar bunu taklit etmeye başladıkları zaman, rahipler onların yüzlerini küp şeklinde heykeller şeklinde çoğaltmaya başladılar (dünyasal ihtişam adına ölümsüzleştirme).

Daha sonra, o aynı kadim Mısır'da, tanrılar kişiselleştirilmiş heykeller şeklinde sergilenmeye başladığı zaman, onların ilahi özünü yansıtmak için, tanrının figürü kübün üzerine yerleştirildi. Ve eğer dünyasal ve cennetsel (ilahi) arasında bir bağlantıyı belirtmek gerekli olduysa, o zaman o düz bir kare üzerine yerleştirilen bir küp üzerine konuluyordu. Eğer figür basitçe düz bir kare üzerine konulduysa, bu varoluşun yalnızca dünyasal yönü anlamına geliyordu. Böyle başlangıç küp şeklinde heykeller (ayrıca eşkenar dörtgen biçiminde varyasyonları), kendi zamanlarında sadece kadim Mısır'da değil, ayrıca dünyanın diğer bölümlerinde de oldukça yaygın kurallara uygun heykelsi imgeler idi.

1

2

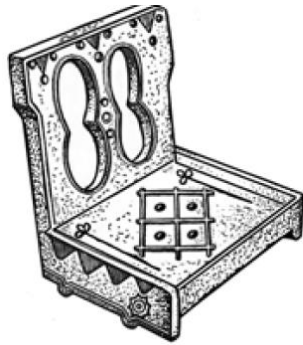
3

4

5

6

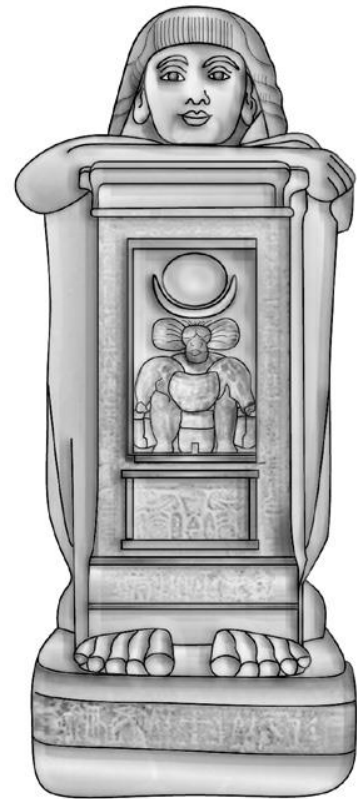
7

8

9

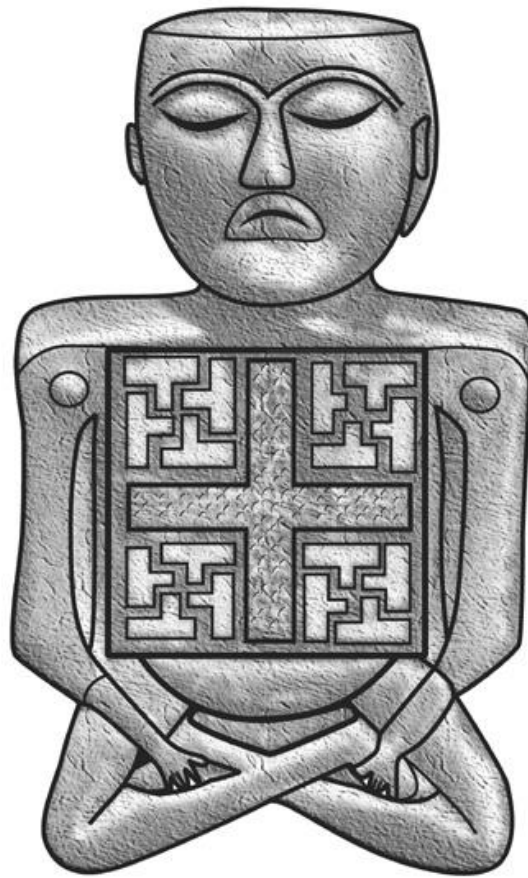
10

11

12

13

14

**Şekil 98. Kadim dünyanın
küp şeklinde heykelleri ve sembolleri:**

1. Yontma Taş Devi "Venüs" figürünün küp şeklinde heykeli;
2. Köşesinde yerleşik küp şeklinde Çin heykeli (yeşim taşından yapılmış; kadim Çin'de, yeşim taşı Cenneti sembolize eden "saf taş" olarak saygı görüyordu; insanın, kendini - mükemmelleştirme yolunu izlerken ölümsüzlüğü elde etme aracı olarak kendinde ("koklayarak bulmayı") yaratması gerektiğine inanılıyordu, ki Çin'de ilmi eserlere onun bütün bedenini dönüştürecek ve onu temiz ve ölümsüz (yeşim taşından) yapacak "olağanüstü inci", "yeşim taşından mücevher" deniyordu.
3. Yontma Taş çağına ait dizleri bükülmüş ve kolları dizlerinin etrafına sarılmış oturma pozisyonunda küp şeklinde tanrıça heykeli (semboller bedene çiziliyor; çoğunlukla, o yüz­süz ve bazen kafasız tasvir ediliyordu);
4. kadim Mısır papirüsünde "Osiris'in Yargılaması" imgesinin parçası; kadim Mısır'da insanlar, hayvanlar ve tanrılar geleneksel olarak yandan tasvir ediliyordu,

5. dizleri bükülmüş ve kolları dizlerin etrafına sarılmış bir pozda oturan insanların pişirilmiş topraktan heykelcikleri (Harappan Uygarlığının el yapımı eşyaları);
6. eşkenar dörtgen sembol olan Eneolitik bir nesne;
7. geometrik süslemesi olan ritüel Eneolitik küp şekli (dört bacak ile desteklenerek duruyor, tepesi altı boyutun sembolik imgesi olarak dekore edilmiş);
8. oturan bir insanın küp şeklinde heykeli, üzerinde "AllatRa" işareti ile kadim Mısır bilgelik tanrısı Thoth'un imgesi (babun şeklinde) var (MÖ 4ncü-1inci yüzyıllar, Karnak tapınağı (Thebes, Mısır))
9. üzerinde, tahta oturtulmuş, dizleri bükülmüş ve kolları dizlerin etrafına sarılmış, kadim Mısır evrensel uyum ve düzenin Hakikat ve Adalet tanrıçasının - Maat - oturduğu, küp şeklinde bronz heykelcik (MÖ 12nci-11inci yüzyıllar; Kadim Mısır);
10. "AllatRa" işareti ile yazıcı Kha'nın küp şeklindeki heykeli (MÖ 2 nci bin yıl, Abydos, Kadim Mısır);
11. Aztek su tanrıçasının figürü – Chalchiuhtlicue (MÖ 15nci–16ncı yüzyıllar; Meksika, Orta Amerika);
12. Aztek "yılın efendisi", Orta Amerika'nın Yerlilerinin mitolojisinde ateş ve yanardağların tanrısının figürü – Xiuhtecuhtli (MÖ 15nci-14ncü yüzyıllar; Meksika, Orta Amerika);
13. bedeninde semboller ile lotus pozisyonunda oturan bir insanın küp şeklinde figürü; kutsal kovayı demirlemek için kullanılıyordu; kova bir Viking gemisinde keşfedildi (9ncü yüzyıl, Norveç);
14. Senusret-Senebefni'nin küp şeklindeki heykeli (MÖ 2 nci bin yıl, Abydos, Kadim Mısır);

Anastasia: Aslında, dünyanın farklı bölgelerinde keşfedilen arkeolojik bulgular arasında küp şeklinde pozisyonda oturan ilahların benzer heykelcikleri ile sık sık karşılaştım. Yontma Taş Devri katmanlarında bulunan heykelcikler de ("Büyük Anne" adı verilen) aynı şekilde oturuyor, bacakları alta kıvrılmış ve kollar dizlerde. Benzer heykelcikler Harappan uygarlığına ait bulgular arasında keşfedildi. Kadim Hindistan ve Çin tanrıalarının küp şeklindeki heykelciklerine ne dersiniz?! Mezoamerika'daki Aztek, Olmek ve Maya çoklu el yapımı eşyalardan bahsetmiyorum bile! Slav insanların yaşadığı bölgelerde, Tripolye uygarlığı periyodunun *Büyük Kadın Atasının* heykelcikleri bulundu, onun göğsünün üzerinde içeride çapraz bir haç ve noktalar - merkezler olan bir eşkenar dörtgen var! Ve onun resmedilmesinin başka bir versiyonu, tepesi kesik bir piramidin veya iki birbirine geçmiş yılanın spesifik sembollerine sahiptir, ki örneğin, "Kundalini Yılanının" gücü hakkında kadim Hindistan bilgisini dikkate alarak, bu insanın manevi dirilişinin yaratıcı gücünü sembolize ediyor.

Rigden: Bu arada, bir top şeklinde kıvrılmış iki yılan, kadim insanlar için, doğanın *ölümünün ve yeniden dirilmesinin, yenilenmesinin* orijinal sembollerinden biri idi. Yılanlar (örneğin, çayır yılanları) sonbaharda yerin altına girer ve yerkürenin çukurlarında büyük bir top şeklinde kıvrılır, kış uykusuna yatar, sonra ilkbaharda uyanır ve (yerin altından) çukurları terk eder. Onların, Ruhunun yeniden doğuşlarının döngüsünde insan varlığının reenkarnasyonunun, ölümünün ve yeniden dirilmesinin ne olduğunu anlamak isteyen insanlar için ilişkilendirici bir örnek olarak hizmet etmelerinin nedeni budur.

Anastasia: Evet, bir çok insan, özellikle Doğuda, doğurganlık, dişil prensip, toprak, su ve ayrıca Bilgelik ile ilişkili bir sembol olarak yılanı saygı duyuyordu. Eğer bu bilgi manevi bağlamda düşünülürse, o zaman her şey yerine oturur. Tripolye uygarlığı ile ilgili olarak, örneğin, kutsal semboller olan seramik testiler çoğunlukla *eşkenar dörtgen şeklinde* idi. Eğer arkeolojik bulgular dikkatle incelenirse, manevi gelişimin önemli sembollerinin ve işaretlerinin böyle testilerde tasvir edildiği görülür: daire, hilal (boynuzları yukarıyı işaret eden), spiraller, üçgenler (piramitler), dalgalı yılanlar (zigzag - benzeri sınırlar, su ile bağlantı, başka deyişle *diğer dünya* ile), dört uçlu haçlar, "güneş ve ay", dört "güneş". Bundan başka, arkeolojik kazılara göre, Tripolye uygarlığının her evi, soba için ilk ateşin tutuşturulduğu haç - şeklinde kutsal "sunağa" sahip idi (çapraz haç formunda). Bu Ruhun ateşinin ve dört Veçhenin aynı sembolüdür!

Rigden: Eşkenar dörtgen şekli çoğu zaman en kadim süslemelerde bulunur. Buna Dünya ve Cennetin birliğinin sembolü deniyordu ve zambak ve lotus ile ilişkilendiriliyordu.

Anastasia: Burada, hatta "eşkenar dörtgen" sözcüğünün köken bilimini izlersek, ilginç gerçekleri keşfedebiliriz. Bu sözcük "topaç, sihirli çark, tef" anlamına gelen Yunanca "rombos"tan türemiştir. Bu bakımdan, tefin örneğin şamanlar arasında, büyümlü eylemlerde oynadığı önemli sembolik rolü hatırlamak yeterlidir. Dahası, genellikle, bu tür bir tef yine, o aynı ana semboller ve işaretler ile süsleniyordu.

Rigden: Kesinlikle. Bu arada, şamanların bir elle çoğunlukla *çapraz veya eşit kenarlı haç* şekline sahip olan tefin bağlama çubuğunu tutarken, diğer elle ondan *kutsal Ses* çıkarttıklarına inanılıyordu. Sonuçta, sembolizme göre, sekiz yüz (sekizgen) yaratan dairenin ve haçın kesişmesidir. Sibirya'nın Ak şamanları, eğer kare, yani, dört elementin işaretleri harekete geçirilirse, o zaman sonsuzluk işaretine (daire) dönüşebilecekleri inancına, "kutsal bilgisine" sahip idiler... Ve Batıda, kadim felsefede, Yunanlılar aynı süreci quintessence (en mükemmel

örnek) (Latince "“quinta essentia” sözcüğünden - "beşinci öz"), beşinci element teorisi.

Anastasia: Bu doğru ve buna "birincil eter," "ilahi", "ebedi" ve "göksel" (cennetsel, gökte olmak) deniyordu. Aristo genel olarak quintessence'ü en ince element, temel öz, ara-çevirim döngüselliğine ("ortaya çıkma ve yok olma") maruz olan maddi dünyanın dört elementine benzemeyen bütün manevi dünyanın maddesi olarak tanımlıyordu. Her şey bu kadar basit! Herkesin aynı şeyden konuştuğu, sadece farklı sözcükler kullandığı ortaya çıkıyor.

Rigden: Elbette, eğer biliyorsanız zor olan hiç bir şey yok! Bir anlayışa ulaştığınız zaman, her şey basit hale geliyor. Şamanlar ile ilgili olarak, o zamanlarda bu bilginin ve bunu böyle aktarma şeklinin farklı insanlar için doğal olduğunu oldukça doğru şekilde not ettin. Ama daha önceleri bile, bu temel bilgi insan toplumunda çoğunluk tarafından biliniyordu ve insanların ilave açıklamalara ihtiyaçları yoktu, gezegenin farklı bölgelerinde yaşasalar bile. Bu nedenle, o zaman küp şeklinde bir heykel insanın manevi doğasının maddi doğası üzerindeki zaferini sembolize ediyordu; yani, Manevi doğanın Hayvan doğası üzerindeki.

Bu ayrıca ilahi Dünyayı algılamaya hazır olan manevi olarak olgun bir insan anlamına geliyordu. İkincisinin o günlerde *onun sayesinde Tanrının insan ile iletişim kurduğu işitilmez Ses ve Bir'in anlayışında insanın manevi aydınlanması* olduğu düşünülüyordu. Yani, tanrılar bazen açık bir ağız ile tasvir ediliyordu, ama çoğunlukla karşılık gelen işaretler onların küp şeklinde heykellerine yerleştiriliyordu. Ve daha sonra, hiyeroglifler ortaya çıktığı zaman, görünmez doğaya sahip olan Bir'e iletişimler biçimlendirmeye başladılar.

Anastasia: Okuyucuların, insanların o günlerde İlksel Ses hakkında bildiklerini öğrenmek ile ilgileneceklerine inanıyorum.

Rigden: Elbette, biliyorlardı. Sonuçta, bu temel manevi Bilgidir... Örneğin, kadim Mısır'da bir hiyeroglif ne anlama geliyordu? Başlangıçta kutsal bir işaret, "ilahi sözcük", Sesi belirten işaret olduğunu düşünülüyordu. Bundan başka, hiyeroglifler spesifik bir düzende yazılıyordu ve farklı *kare ve dikdörtgen şekillerde* gruplandırılıyordu, ki bunun da anlamı vardı. Bu tür yazılar sadece "yaşam Evleri" adı verilen tapınak okullarında öğretiliyordu. Size kadim Mısırlılar için "yaşam", "ebedi yaşam" sembolünün, "yaşamın anahtarı", "sonsuzluğun anahtarı" olarak adlandırılan ankh işareti olduğunu hatırlatayım. Bu arada, ölümsüzlüğün sembolü olan bu özel haç su (*öteki dünya*) ile ilişkiliydi. Sadece kadim Mısır uygarlığında bilinmiyordu, aynı zamanda Maya uygarlığında, kadim Avrupalı insanlar, örneğin, İskandinavlar tarafından

biliniyordu. Kutsal işaretleri uygulayan Kadim Mısırlı yazıcıların kendilerini çoğunlukla *kare düz bir taş* üzerinde (ayaklar çapraz oturarak) lotus pozisyonunda tasvir etmeleri ilginçtir. Kadim zamanlarda lotus pozisyonuna ayrıca "piramit" deniyordu.

*Şekil 99. Kadim Mısır heykelciği
"Parşömen tomarı ile bir Yazıcı"*

(MÖ 19ncü-18nci yüzyıllar, Kadim Mısır; Pushkin Güzel Sanatlar Devlet Müzesi, Moskova, Rusya)

Kadim Mısırlılar Sese karşı, her şeyi yaratan görünmez Bir'in kutsal bir tezahürü olarak özel tutuma sahip idiler. Efsanelerde kaydedilen, Seslerin Evreni uyandırdığı, sadece Ruhu uyandırmadığı, ama aynı zamanda ruhtaki en güzel şeyi - görünmez Bir ile bağlantıyı - uyandırdığı bu anlayış buradan geliyor.

Anastasia: Açıkçası, kadim Mısır'da büyük yaratıcı bir güç olarak müziğe özel derin bir saygı olmasının nedeni budur. Bazı dini törenlerde, mekanı kutsal

sesler ile doldurmaları için sadece kadınlara güvenildiği ifadeleri korundu, örneğin kafalarında **AllatRa** işareti olan tanrıçalar İsis ve Hathor'un rahibeleri.

Rigden: Elbette, tüm bunlar **AllatRa** işareti vasıtası ile Tanrının gücünü (yaratılışın İlksel Sesi) tezahür ettiren ilahi Allat'ın yaratıcı gücünü sembolize eden dışsal ritüellerdir. Ama manevi bilginin ilişkisel aktarımının tüm bu temsili eyleminde en önemli şey, inananların tutumu ve insan kitleleri tarafından görülen çalışan işarettir. Daha sonra, bilgi kaybolmaya başladığı zaman, inisiye olmuş insanlar bunu yeni nesiller tarafından anlaşılabilir formda yeniden yazmaya başladılar. Sonra Büyük Anne tanrıçanın başka bir imgesi popüler hale geldi, küp şeklinde değil, ama bir paralelyüzün (altı boyutu sembolize eden, küpte olduğu gibi karşıt fasetleri eşit ve paralel olan altıgen) bir yüzünde *oturan kadın* şeklinde. Bundan başka, kübün köşelerinden birini süsleme ile işaretleyerek veya vurgulayarak, tanrıçanın tam olarak bu sembolik olarak tasvir edilen kübün *tepesinde oturduğu* gerçeğine vurgu veriliyordu. Tanrıçanın ayakları *kare düz taşın* üzerinde duruyordu. Tüm bunlar Dünya ve Gökyüzü arasındaki bağlantıyı sembolize ediyordu. Büyük Anne'nin kafasında, her zaman, ona bakan insanın manevi aktivasyonunda anahtar rol oynayan "**AllatRa**" işareti vardı.

Manevi semboller *Büyük Annenin* ellerine konulmaya başlandı. Örneğin, sol elde ankh işareti ("sonsuzluğun anahtarı") vardı ve sağ elde uzun sapı ile *lotus çiçeği* vardı (bazen tanrıça Hayvan doğası üzerinde zafer işareti olarak ellerinde sembolik Sol ve Sağ Veçheleri tutarak tanımlanıyordu, ki bu daha sonra asa ile değiştirildi). Lotus başlangıçta manevi Bilginin, manevi uygulamanın, yaratıcı kuvvetlerin, mükemmelliğin ve Bir içinde sonsuzluğun sembolü idi. Bu nedenle ona Işıldayan Bir'in (Ra) kutsal çiçeği (Bilgi) adı veriliyordu. Bir çok tanrı (ve sadece kadim Mısır'ın tanrıları değil) lotus çiçeği üzerinde otururken tasvir ediliyordu.

Bu arada, daha önce bahsettiğim gibi, farklı insanlar arasında insanın manevi dönüşümü anlamında **ölümsüzlüğün ve yeniden dirilmenin ilk sembollerinden biri lotustur**. Daha sonra, bu o veya bu şekilde farklı kültürlerin, örneğin kadim Hindistan'ın, kadim Mısır'ın, Asur'un, Fenike'nin, Hititlerin ve diğerlerinin dini inançlarına yansdı. Eğer bir lotus tomurcuğu tasvir edildiyse, bu yaşamı sırasında insanın potansiyel yetenekleri anlamına geliyordu. Ve eğer tersine çevrilmiş koni - şeklinde küçük piramit şekline sahip olan olgun bir lotus tohumu kabuğu tasvir edildiyse, bu insanın ömründeki eylemlerinin sonucu, ölümünden sonra bir tür "meyve" anlamına geliyordu. Eğer tohum kabuğu olan bu sap bir ilahın ellerindeyse, o zaman bu yaratılışın meyve - taşıyan gücü anlamına geliyordu. Bunun yanısıra, lotus çoğu zaman Büyük

Anne (bilim insanlarının dediği şekliyle - Ay tanrıçası) ile birlikte tasvir ediliyordu, bu nedenle daha sonra onu çanak şeklinde çizmeye başladılar.

Bu nedenle, kadim Mısır kültürünün Meryem Anasının ellerinde, lotus bekareti, manevi verimliliği, dişil prensibin yaratıcı gücünün el değmemiş saflığını sembolize ediyordu. Daha sonra, Büyük tanrıçanın ellerindeki lotus çiçeğinin farklı yorumları oldu: asa (bir veya iki yılanın dolandığı, madde üzerinde manevi güç çubuğu, çiçek açmış kral asası), *açık tomar* (*açık kitap*) şeklinde bilgi. Yine daha sonra, tanrıça İsis aşağıdaki şekilde tasvir edilmeye başladı: sağ elinin avucu solar pleksusa bastırıyor ve sol eli ile ismi "Gökyüzünden Olan" anlamına gelen Horus olan Çocuğu (Bir'in Oğlu) tutuyor. Yaratıcı Tanrı olarak Horus genellikle şahin kafası ile tasvir ediliyordu.

Anastasia: Evet, daha önce bir konuşmada, dünyanın insanların mitolojisinde, kadim zamanlardan bu yana kuşun manevi kavramlar ile ilişkili olarak hizmet ettiğinden söz ettik: "Cennetten gelen", "başka bir dünyadan" Manevi bir Varlık ile, ayrıca insanın Ön Veçhesi ile. Bir çok insan için, bunun gibi kanatların çizilmesi diğer dünyalar, boyutlar ile bağlantı, maddi dünyada bedenin ölümünden sonra Ruhun, manevi dünyanın Sonsuzluğuna yükselmesinin sembolü anlamına geliyordu. Kuş imgesi tüm kanatlı yaratıklar için bir arketip haline geldi.

Şekil100. Tanrıça İsis'in Çocuk Horus ile heykelciğinin imgesi

(MÖ 12nci yüzyıl, Kadim Mısır; Hermitage müzesi, St. Petersburg, Rusya).

Rigden: Kesinlikle. Bunun yanı sıra, kuşlar ayrıca ışık ve karanlığın kuvvetlerinin mücadelesini temsil eden, görünmez dünyada hareket eden ve insan seçimini her iki tarafa uyararak tanrıların özellikleri idi. Kadim zamanlardan beri, inisiyelerin kuşları sembolik olarak bölmelerinin nedeni budur. Örneğin, *şahin* ışık kuvvetlerini, manevi uyanıklığı ve eylemde cesareti sembolize ediyordu. *Kartal* karanlık kuvvetleri ve maddi güç için mücadeleyi sembolize ediyordu. Ama taklit ve bu sembollerin esasını yanlış anlamaktan dolayı, bu

kuşların sembolizmi pratik olarak birleşti ve insan toplumunda birbirlerinin yerine geçiyorlardı. Ama, zeki bir insan için, devletlerin ve uluslararası organizasyonların bayraklarının modern sembolizmine bakmak yeterlidir. Orada bulunan çok şahin var mı? Ama, kartalların sayısı sayısızdır. Bu sadece, bugünün toplumunun neyin kıyısında olduğunun, onu kimin kontrol ettiğinin ve bu dünyada hangi gücün kazanmakta olduğunun sayısız gerçeklerinin bir başka dolaylı onaylamasıdır.

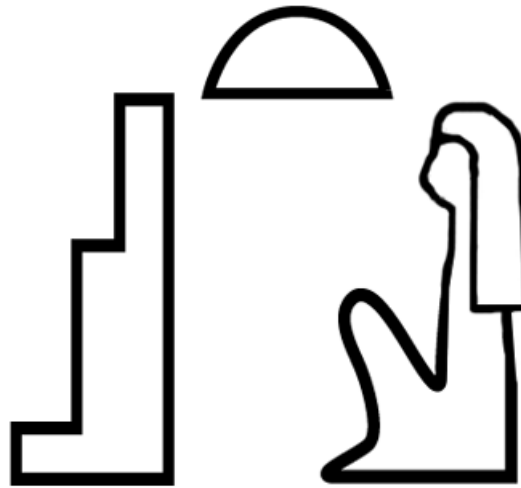
Anastasia: Kadim Mısır'da şahinin yüksek uçuşu, örneğin cennet alemlerinde Ruhun uçuşu ile ilişkili olarak karşılaştırılıyordu. Osiris ve İsis'in Oğlu olan Horus'un Cennet ve Dünyayı birleştirmek ve Karanlığın kuvvetleri ile savaşmak için insan dünyasına çağırıldığına inanılıyordu. Yaşam gücünün ve Ruhun - Ba - bedenlenmesi insanın kafasına sahip bir şahin şeklinde temsil ediliyordu. Ve bazı tanrılar, tersine şahin kafasına sahip insan şeklinde tasvir ediliyordu.

Rigden: Bu doğru. Kadim Mısır'ın bu tür tanrıları, örneğin Ra ve Montu kadim zamanlarda şahin - başlı insan şeklinde tasvir ediliyorlardı ve kafalarında, *daire* işareti vardı. Onların sembolleri kanatlı bir güneş diski (*daire*) idi. Bu sadece kadim Mısır'da Ra, Montu ve Horus'un özelliği değildi, ama daha önce bahsettiğim gibi, daha sonra başka insanların tanrılarının, örneğin kadim Perslilerin İyiliğin en yüce tanrısının - Ahura Mazda - sembolü idi.

Böylece, Büyük Anne ve küp sembolizmi konusuna geri dönelim. Tanrıça İsis'in ismi, örneğin, kadim Mısır dilinden Yunancaya tercüme edildiğinde, "taht", "makam" anlamına gelir. Yunanca sözcük "thronos" "makam, yükselmiş platform" anlamına gelir. Bu tam olarak küp formunda (Oturma pozisyonunda) Büyük Annenin kadim imgeleri ile bağlantılı olan şeydir. İsis'in ismi ile ilişkili hiyeroglif böyle bir şekilde tasvir ediliyordu - düz kare bir taşın yandan görünüşü şeklinde, tanrıçanın onun en üstünde (köşe) oturduğu gerçeğini vurgulayan bir paralel yüzlü. Bu taht (makam) ayrıca çoğu zaman manevi yükselme, sembolik kutsal mekan, Cennetin ve Dünyanın bağlantısı ile bağlantılı Büyük Anne'nin kadim sıfatlarından biri olan onun isminin gösterimi olarak İsis'in kafasına yerleştiriliyordu. Ve sembolik küp bu şekilde bir taht haline geldi.

*Şekil 101. Kadim Mısır şahin imgesi
(kolye parçası; MÖ 7nci yüzyıl; Kadim Mısır)*

*Şekil 102. Tanrıça İsis'in kadim
Mısır hiyeroglifi
(ilk sembol tahtın yandan görünüşüdür).*

Ve şimdi çeşitli dinlerin *Tanrıya yakın olma* yeri dediği, *kendini - mükemmelleştirmede* en yüksek **aydınlanmaya** bir paralellik çizmek yeterlidir ve çok şey açık hale gelir. Örneğin Buddha "lotus" ve "elmas" taht sıfatları ile isimlendirilen "taht" üzerinde tasvir ediliyordu. Hıristiyanlıkta, örneğin, "taht" sözcüğü yerine benzer anlamda bir sözcük kullanıyorlardı – “престол” (İngilizce çevriyazıda “prestol” – *çevirenin notu*). Eski Slavca “престол” sözcüğü ("prestol") “СТОЛ”, “СТЛАТЬ”, ("masa", "yaymak") sözcüğünden türemiştir, bundan başka, "oturma yeri" ve hatta "platform" (en yüce olan ile bağlantı) anlamına gelir. Böyle bir deyiş olmasının nedeni budur: "Tanrının tahtı (prestol) Cennettir."

Anastasia: Komünyon (dini törenin yapıldığı) masası (prestol) (*bir perde ile örtülen* kutsal emanetler olan *dört köşeli* masa) Ortodoks kilisesinin ana özelliğidir. *Sunağın ortasında* durur. Bu arada, bir çok türde sunak kompozisyonlarının tam olarak *İsa'nın Annesini taht üzerinde* temsil etmesi ilginçtir.

Rigden: Tam olarak doğru... Ama manevi bilgiyi aktarmak için tanrıları tipik olan semboller ile tasvir etmenin bir şey olduğunu ve maddi taklit ve güç için tatmin edilmez arzuları olan insanların başka bir şey olduğunu not etmeye değer. İnsan toplumunda gücün politik ve rahipsel kurumunun gelişme periyodu sırasında, "tahtta oturan" tanrıların kadim imgelerini taklit eden iktidarda olanlar kendi sevgili benliklerini, çoğu zaman orijinal özünü anlamadan "Tanrının ihtişamı"nın tüm sembolleri ile çevrelemekte tereddüt etmediler. Bu bakımdan Doğunun (Asya) ve Batının (Mezoamerika) uygarlıklarından söz etmeyeceğim bile; onların tarihi bu tür gerçeklerin yeterincesine sahiptir. Sadece Rus'ta "kraliyet sembolleri" hakkında, bugüne kadar korunmakta olan sözde Monomakh Tahtı hakkında tarihle ilgili bilginin örneğini vereceğim.

Önceleri, çarlık tahtına "Çar'ın yeri" deniyordu. Bu en üstün gücün sembolü idi. Sadece prensin dış giriş salonunda (sarayda) bulunmuyordu, aynı zamanda tapınaklarda da bulunuyordu. Tapınakta, çoğunlukla *dört sütun üzerinde giriş saçağı gölgeliği* (örtü) şeklinde ikonostasizin Kutsal Kapılarının sağ elinde yerleşik idi, ayrı bir girişin arkasında çitle çevrili bir koltuk vardı. Ve bu *piramit şeklindeki tahtın sütunları dört hayvanın* figürleri idi. Ve hangi hayvanlar? "Vahşi bir aslan, skiment (canavar), uena (sırtlan) - boynunu çevirmeden korkunç bir canavar ve iki oskrogan: birinin bir çok düğümleri var ve diğeri de ağzına kadar ışık dolu."

*Şekil 103. Monomakh Tahtı
(1551 yılı; Moskova Dormition Katedrali
Kremlin, Moskova, Rusya).*

Anastasia: Başka deyişle, Çarın tahtının sütunlarında insanın tüm dört veçhesinin sembolleri vardı? Aslan ve sırtlan yan Veçhelerdir ve bir çok düğümleri olan kesinlikle Arka Veçhe olmalıdır. Ve son cümlenin Eski Slav dilinden tam tercümesi nedir?

Rigden: "... ve ikincisi kenarına (sınır, üst) kadar ışık ile dolu."

Anastasia: Bu kesinlikle Ön Veçhe ile ilgili! Bu, senin için Eski Slav kadim dili dedikleri gibi, bunu bilmemek utanç verici.

Rigden: Dört Veçhe ile ilgili olarak, kadim Slavlar için, daha önce bahsettiğim gibi, bu yeni bir şey değildir. Hıristiyanlığın yayılması döneminde pagan denilmeye başlanan onların kadim ilahları insanlar için anlaşılabilir ilişkili formda formüle edilen tüm bu bilgiyi yansıtıyordu. Örneğin, Slav ilahı Strobozh'u (Stribog) - dört rüzgarın tanrısı - düşünelim. Onun isminin kökü "inşa etmek" sözcüğünden gelir ve ana fonksiyonu "İyiliğin organize edicisi" olarak tanımlanıyordu. Farklı mevsimlerin dört rüzgarı mecazi olarak dört insan Veçhesini, onda hakim olmaya çalışan o görünmez zeki alanları temsil eder. Aynı zamanda, onların üçü inilti ve ıslık yaratan, "cennet korolarının sesiyle" hızlı bir dansa dönen vortekslerdir. Daha sonra halk bilgisinde (Rus büyüleri), insanların "dehşet verici şeytana, şiddetli kasırgaya, ... ve uçan ateşli yılan" karşı lanetler icat etmelerinin nedeni budur. Ve bahar rüzgarı, Ön Veçhe ile, ilk bahar kuşları ile, "iyi ruhların" habercileri ve "cennetlerin şarkıları ve müziği" ile ilişkilendiriliyordu. Böylece insanların kendi içlerinde İyiyi inşa etmeleri" için tüm aletler verildi. Geri kalanı onların insan seçimine bağlıydı.

Anastasia: Evet, kadim Slavların insan uzamsal yapısı ve onun manevi bileşeni hakkında ilişkilendirici kavramlarının gerçeğe daha yakın olduğu ortaya çıkıyor. Çünkü somut uzayın bir elementi olarak rüzgar dört Veçhenin görünmez doğasını karakterize etmeye en yakın olandır!

Rigden: Ama kadim Slavlar ile ilgili olarak daha da ilginç olan şey, onların bilgisinin sadece mitolojide değil, aynı zamanda mimari binalarda kaydedilmesiydi! Hıristiyanlıktan çok uzun zaman önce, Rus'ta daha sonra "çadır-şekilli" olarak bilinen tapınakların yapıları vardı. Eski Rusça sözcük "шаторъ" ("shator" – *çevirenin notu*) "çadır, tente" anlamına gelen Türkçe "şatır"den türemiştir. Bu arada, kadim Hintçe sözcük "chattram" "bariyer, perde" anlamına gelir ve "Işığımı açıyorum ve kapıyorum"un anlamı ile ilişkiliydi.

Anastasia: "Işığımı açar ve kapatırım"? Öyleyse, gerçekte, manevi yorumda, bu "cennetin anahtarı"dır?!

Rigden: Kesinlikle. Böylece, eski Rus mimarisinde, "shator" kulelerin, tapınakların ve hatta sıradan ahşap bir evde ön verandanın tepesindeki dört yüzlü veya sekiz yüzlü *piramit* şeklinde merkezi binaların *alemine* verilen isim idi. Bu, modern dilde konuşursak, insanın manevi olan (Cennet) için aktif arzusunun sembolü idi. Gerçekte, bu yapı "*dörtgen üzerine konulmuş sekizgen*"i temsil ediyordu, örneğin bir tapınağın kare tabanlı katmanlarının tepesinde bir yarım küre olan bir tepe taşı olarak yerleştirilen küçük bir kümbet olan *sekiz köşeli alemine* (otağ) geçiş yapmasını sağlıyordu.

Anastasia: *Yarım küre* olan bir tepe taşı?! Kümbetin gösterimi olan sekiz faset üzerindeki bir alem?! Bu tam olarak *kendi köşesine yerleştirilmiş küpün tepesi!* Bunlar Işık sütunlarının gerçek mimari sembolleri!

Rigden: Bu arada, "glavka" (kümbet) sözcüğü, her şeyin başlangıcı, temel, en yüce olarak "baş" anlamına gelen Eski Slavca sözcük "glava" sözcüğünün kökenini verdi: kodaman, evin reisi, huş ağacı kabuğu el yazmalarının bir bölümü (baş) ve daha sonraki kitaplar vesaire. Ama insanın kendisinde, "glavka" onun başının *tacıdır*, insanın tepesidir.

Anastasia: Başın tacı her zaman bin taç yapraklı lotus çakrası veya Hindistan'da adlandırdıkları gibi ShasraRa çakra olarak işaretlendi, ki Sanskritçeden tercüme edildiği zaman, "lotusun bin taç yaprağı" anlamına geliyor. Bu, insanın *yedinci* çakrasıdır.

İlginçtir ki, Hindular burada Manevi bilincin, dünyasal bağlılıklara bağlayan düşük insan veçhelerini bloke ettiğine ve sonsuzluğu arayan Ruhunu arzuladığına inanırlar. Bu çakranın yardımı ile, beden kabuğunda Ruhun manevi büyümesinin son aşaması olan En Yüce olan ile Birleşme gerçekleşir. Hindistan'ın dini sofularının görüşlerine göre, Kundalinin ("Kundalini Yılanı") yaratıcı gücünün uyandığı, altı çakraya yükseldiği, yolunu tamamladığı ve süper - aydınlanmanın, süper - bilincin, Ruhun Tanrı ile (En Yüce Olan) ile birleştiği yer burasıdır.

Rigden: Bu çakrayı işaretledikleri sembole dikkat etmeye değer - sonradan ondan Buddha'nın "lotus, elmas tahtı" isimlerinin geldiği şeffaf elmas şeklinde.

Anastasia: Hint-Avrupalı insanların kadim bilgileri ile karşılaştığım her seferinde, onların bilgeliği ve manevi özün bilişinin derinliği beni şaşırtmayı asla bırakmaz.

Rigden: Şimdiki Slav topraklarında yaşayanlar dahil çeşitli insanlar kadim zamanlardan bu yana bu bilgiye sahiplerdi... Bundan başka, bu tür yapı ile kadim Rus tapınakları için başka tipik olan neydi. Dışsal sembolleri ve yapı ölçeği ile oldukça kuvvetli bir etki yaptılar. Ama bu kadim tapınakların içsel alanı son derece küçük idi ve *kalabalık* "ibadet" için *niyet edilmemişlerdi*. Tapınağın bu iç dar alanında *geçişin üzerinde inanılmaz yükseklik* vurgulanıyordu. Sıklıkla, ilahi dişil prensibin yaratıcı gücü ile ilgili, bu tür tapınaklar bu veya o insanların (*kadın*) *Atasına* adanıyordu. Bu nedenle içsel alanları da insan varlığının kendisinde manevi mükemmelliğin yolunu sembolize ediyordu.

Anastasia: Bir zamanlar şimdiki Slav topraklarında yaşamış olan kadim insanlar MÖ 12 nci - 4 ncü bin yıla kadar giden ilgili manevi sembolleri ve işaretleri kapsayan arkeolojik bulguların kanıtladığı gibi, gerçekten zengin manevi bir mirasa sahiplerdi. Sadece bugün, apaçık ki, o topraklarda yaşayan modern insanların atalarının sözümona manevi mirasa sahip olmayan "yabani kabilelerden" geldiğine inanıyor olmaları birilerinin yararınadır.

Rigden: İnsanlar neden onlara ve çocuklarına bu tür bir "fikir" empoze edilmekte olduğunu ve neden insanların kendilerinin daha büyük bir şey ile, o iktidardakiler tarafından tanımlandığı gibi "bilmemeleri" gereken şey ile ilgilenmemelerini sağlamak için her şeyin yapılmakta olduğunu düşünmeliler. Neden, uygarlığın şu andaki teknik yeteneklerine sahip olan dünyanın rahipleri insanların bilincine bilgi saldırılarına devam ediyorlar, "onlar ile akrabalıklarını hatırlamayan İvan'lar" yapıyorlar?

Anastasia: Evet, eğer Slav insanlar manevi uykularından uyanırlarsa, o zaman Ruhlarının cömertliğini izleyerek diğer insanları manevi olarak uyandırır ve tüm insanların bu uyanışı bütün dünyayı etkiler...

Bir zamanlar bize John'un "Vahyi" hakkında bazı ilginç bilgiler anlatmıştın. Özellikle, kadim Yunan efsanelerinden, Mısırlıların ve Babillilerin söylenceleri dahil Doğu insanların dini inançlarından çok fazla şey ödünç almış olan Musevi rahiplerin bilgilerini kullanarak Kıyametin hikayesini nasıl yazdığı. Tüm bunları *Sensei - 4* kitabına dahil ettim. Böylece, bahsettiğin gibi John da üzerinde "*Oturun birinin*" olduğu cennette kurulan taht hakkında yazdı. En önemlisi, o tahtın etrafında duran aynı *dört* kıyamet canavarından söz ediyor!

Rigden: Evet, John ayrıca "*oturan O*"na, - yeşim taşı ve akik gibi - "değerli taşlara benzeyen"e sahipti; ve zümrüdün ışıltısı onun tahtını *gökkuşağı* gibi çevreliyordu. Elbette, bunların hepsi aynıdır. Yine, tanrıça İsis'i ve Allat'ın diğer İletkenlerini sembolize eden değerli taşların aynı *renkleri*. Yine, cennette kurulan aynı "taht" ve tahta Oturan biri", "... tahtın önünde kristal gibi camdan bir deniz" ve "tahtın önünde Tanrının yedi Ruhü olan yedi yanan ateş lambası". "Tahtın ortasında ve etrafında önlerinde arkalarında gözler ile dolu dört canavar vardı.

Ve ilk canavar bir aslana benziyordu ve ikinci canavar buzağıya benziyordu ve üçüncü canavarın insan yüzü vardı ve dördüncü canavar uçan bir kartala benziyordu. Dört canavarın her birinin etraflarında altı kanat vardı, içleri ve dışları gözler ile doluydu. Gece ve gündüz durmadan, "Kutsal, kutsal, kutsal olan Yüce Tanrıdır, var olmuş olan, var olan ve gelmekte olan." Ve o canavarlar

tahtta oturan, ebediyen Yaşayan O'nu övdükleri ve onurlandırdıkları ve teşekkür ettikleri zaman, yirmi dört büyük tahtta oturan O'nun önünde diz çöker ve ebediyen yaşayan O'na ibadet eder ve taçlarını tahtın önüne atarlar, 'Sen övgü ve onur ve güç almaya layıksın, Ey Rabbimiz: çünkü her şeyi yarattın ve senin zevkin için onlar varlar ve yaratıldılar" derler. John sadece Musevi rahiplerin bilgisini kullandı. Ve Musevi rahipler bu bilgilerin çoğunu başka insanların efsanelerinden kopyaladılar, zihinden gelen kavramları oluşturmak ve kendi dinlerini yaratmak, doğal olarak onları kendilerine mal ettiler.

Sadece bir temel olarak, o entrikayı aldı, doğal olarak, yaşayan insanlar için Allat'ın yaratıcı gücü hakkında değil, ama fiziksel bedeninin ölümünden sonra her insanın Yargılanması hakkında. Kadim Mısırlılar buna "ölümden sonra en yüce tanrı Osiris'in Mahkemesi" diyorlardı (size hatırlatırım, eşinin tanrıça İsis olduğu düşünülüyordu). Bir zamanlar size Osiris'i anlattım. Onun ismi "en üstte Olan" anlamına geliyor. Onun dünyasal yaşamdan sonra her insan Ruhunu Mahkemeye çıkaran, onun ilerideki kaderine karar veren ahiret dünyasının efendisi olduğu düşünülüyor. "Ahiret Mahkemesi"ni anlatan papirüs metninin tercümesinin modern versiyonunda, bu "Mahkemeye" giren insanın sıfatı oldukça eğlenceli görünüyor - "taze ölü". Dedikleri gibi, insan hayatı anlayınca, başka bir dile tercüme eder.

Kadim Mısırlılar hayatın fiziksel bedeninin ölümünden sonra devam ettiğine inanıyorlardı, ama farklı bir formda ve farklı bir uzayda. Bu görüş bir zamanlar tüm insanlara verilmiş olan Bilgiye dayanıyordu. "Aldünyadaki" Mahkeme yerine (*fiziksel ölümden sonra insanın geçiş hali*) kadim Mısırlılar tarafından "İki Gerçeğin Büyük Salonu" deniyordu. En üstün manevi dünyadan bir Varlık olan Mahkemedeki Osiris'in sembolik olarak küp bir "tahtın" üzerinde *Oturduğu* tasvir ediliyordu, ayakları *kare* tabana basıyordu. O, çoğunlukla kübün işaretli köşesini işaret eden kübün tepesinden yargılıyor. Mahkemede (İki Gerçeğin Büyük Salonunda) Osiris'in tahtının *dört* muhafızı da mevcuttur...

Anastasia: Bir keresinde bize Osiris'in Mahkemesinin imgesi olan papirüsün bir kopyasını gösterdiğini hatırlıyorum. Ayrıca, Yargıcın önünde bir lotus çiçeği üzerinde duran alt dünyada Osiris'in *dört* muhafızı vardı.

Rigden: Gerçekten de. Efsaneye göre, onlar Osiris'in Oğlu Horus'un oğullarıdır (Horus "Gökyüzünden olan" anlamına gelir). Onların her biri *kanatlı bir kadın* olarak tasvir edilen belirli bir tanrıça tarafından korunur. Horus'un oğullarının isimleri Amset, Hapi, Duamutef ve Qebhsenuetir.

Amset'in *insan yüzü* vardır, Hapi *maymun* kafası ile tasvir ediliyordu, Duamutef çakal kafası ile, Qebhsenuet - şahin kafası ile. Bu *ana dörtten* Piramit

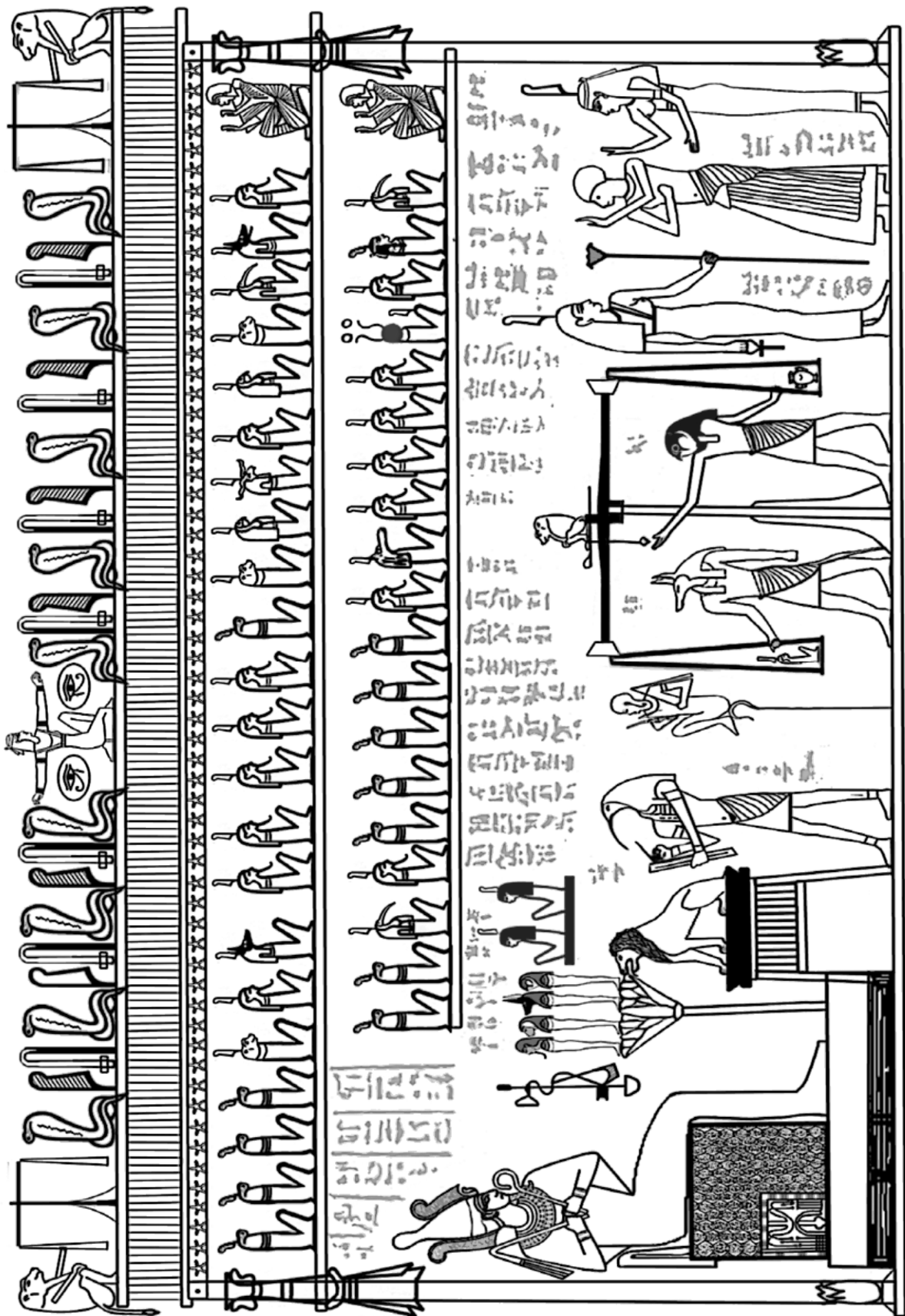
Metinlerinde, Tabut Metinlerinde, Ölüler Kitabında ve kadim Mısırlıların diğer dini ve büyü literatüründe sürekli olarak söz edilir. Elbette, maddi düşünmenin hakimiyeti ile zihinden yorumlama nedeniyle manevi bilginin büyük bir bölümü değişikliklere ve çarpıtmalara maruz kaldı, ama buna rağmen, bazı yankılar kaldı.

Orijinal manevi anlamda, bunlar tam olarak *dört* ana insan Veçhesidir. Bu tam olarak insan yapısının bölümüdür, uçakların uçuş kayıt cihazları gibi Şahsiyetin geçirdiği hayatı sırasında tüm ortada olan ve örtülü eylemlerini, düşüncelerini, seçimlerini ve tercihlerini kaydeden görünmez dünyanın gerçek "Tanıklarındır". Arka Veçhe - Amset, insan geçmişinin tümünün sembolü olarak insan formunda tasvir ediliyordu - Ruhun dünyasal reenkarnasyonlarında farklı Şahsiyetlerin (alt-şahsiyetler) geçmiş yaşamı (John bunun aşağıdaki şekilde tanımlıyor: "canavarın insana benzeyen bir yüzü vardı").

Sağ Veçhe - Hapi, vahşiliğin, sürü içgüdüsünün, hayvan içgüdülerinin tezahürlerinin, kuvvetin, öfkenin ve saldırganlığın sembolü olarak maymun kafası ile (Habeşistan maymunu) tasvir ediliyordu (John bunu "buzağıya benzeyen canavar" - sürü hayvanı olarak tanımlıyor). Sol Veçhe - Duamutef – çakal kafası ile son derece gelişmiş bir hayvanın, yıldırım hızında saldırının, becerikliliğin, zekanın ve kurnazlığın sembolüdür (John bunu "aslana benzeyen bir hayvan" olarak tanımlıyor). Genel olarak, çakalın ilişkili imgesinde, kadim Mısırlıların karşılık gelen düşünce formları ile insana saldırıları sırasında Sol Veçhenin ana karakteristiklerini çok doğru şekilde yakaladıkları not edilmelidir. Çakal ayrıca fark edilmeden kurbanı ustaca sinsice yaklaşır ve onu keskin bir hızla yakalar. O ani saldırıların cesareti ve küstahlığı ile karakterize edilir. Yüksek bir sıçrama ile havaya yükselen bir kuşu bile yakalayabilir. Bunun yanı sıra, çok gürültülüdür. Bu canavar avlanmaya gittiği zaman inilti bir çığlık üretir. O kadar yüksek ses ile ulur ki, yakınındaki hayvanlar bunu tekrarlamaya ve karşılık olarak inlemeye başlarlar.

Ve son olarak, Ön Veçhenin sembolü şahin kafası olan Qebhsenuief'dir (John bunu "uçan kartala benzeyen canlı yaratık" olarak tanımlıyor; kartal rahiplikten gelen bir yorumdur). Şahin aslında Ruhunun özgürlüğüne doğru manevi yol için (yukarı doğru, cennete doğru) can atan insanın manevi özgürlüğünün sembolü idi. O ayrıca ilhamın, tüm seviyelerde yükselmenin ve madde üzerinde zaferin sembolü idi. Mısır'da, Kuşların Kralı, cennetsel doğa, ilk tezahürlerden biri, tanrı Ra'nın sembolü şahin idi. Ve İnkalar gibi bir çok başka insanlar için, o ayrıca insanın manevi yolunu koruyan ve onun ruhunu kuvvetlendiren solar (güneş) sembolü idi. Bu şahinin yükseklerde ve uzun süre süzülme, "güneşe yakın" olma yeteneği ile karşılaştırılıyordu.

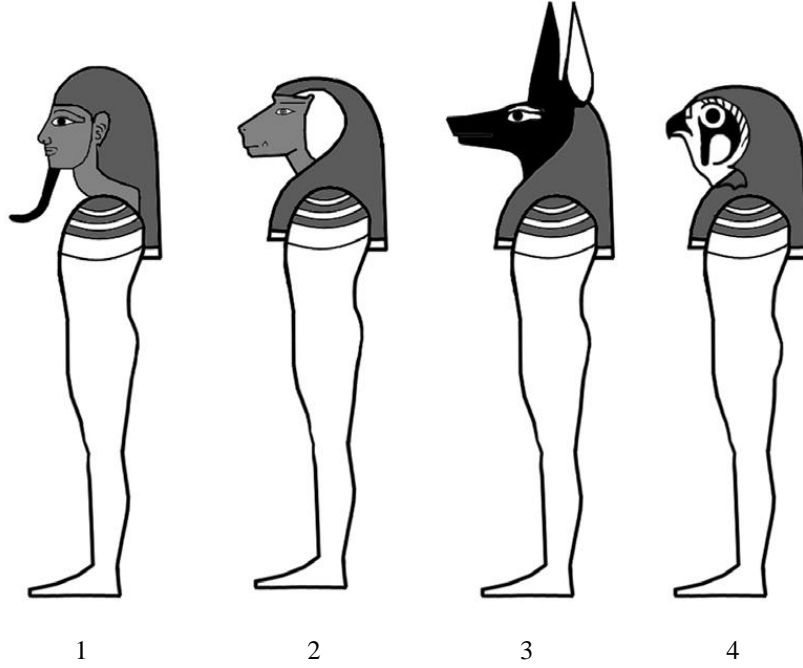

Şekil 104. Osiris'in Mahkemesi (Papirüs üzerinde kadim Mısır imgesinin diyagramı. MÖ 6ncı yüzyıl. Ölüler Kitabı; Hermitage müzesi, St. Petersburg, Rusya).

Ölüler Kitabında, bu dört Veçheye ayrıca "Gerçeğin ve Doğruluğun üstatları", "Osiris'in arkasında duran en üstün prensler", "Shu sütunları" deniyordu (Shu, kozmolojik efsanelere göre "bir zamanlar gökyüzünü yerden yükselten ve onu tutan; Cenneti ve Dünyayı bölen hava tanrısı, insan hakkında kutsal efsanelerde - görünmez uzayda onun "gölgesinin" gösterimi). Bunlar lotus çiçeğinin üzerine konuyordu ve daha sonra - tahtın yanlarına, tahtın arkasına veya tahtın önüne konuyordu (John "tahtın ortasında ve etrafında" olarak buna sahiptir).

Şekil 105. Osiris'in Mahkemesinde Dört Veçhe (Osiris'in Mahkemesi" çiziminden fragman):

1. Arka Veçhe (Amset) insan kafası ile;
2. Sağ Veçhe (Hapi) maymun kafası ile (Habeşistan babunu);
3. Sol Veçhe (Duamutef) çakal kafası ile;
4. Ön Veçhe (Qebehsenuf) şahin kafası ile.

Anastasia: O zamanlar, Küpte oturanın "(Osiris)" önünde, aslan şeklinde sembolik olarak tasvir edilen *Hayvan zihni* olduğundan, ayrıca "sunak"ta solmuş bir lotus çiçeği olduğundan söz etmiştim. İkincisinden, sadece tohum kabı kalıyor, ki onun üzerinde, aslına bakılırsa, bu dört Veçhe duruyor.

Rigden: Bu doğru. Daha önce söylediğim gibi, bu formda lotus genellikle bedeninin ölümünden sonra Şahsiyetin yaşam yolunun manevi sonucunun sembolü olarak tasvir ediliyordu. Taç yaprakları olan lotus aktif yaşamın sembolüdür ve taç yaprakları düştüğü zaman, özü kalır - insanın yaşamı

sırasında kazandığı manevi tohumlar. Papirüs imgesi sembolik olarak bu "öz" üzerinde duran Tanıklar gibi dört ana Veçheyi gösteriyor. Bunlar, basitçe söylersek, insanın deyim yerindeyse saniye saniye yaşadığı her gün hakkında bilgidir. Bunların üzerindeki sembolle gösterim, çoğunlukla, her Veçhe tarafından kaydedilen insanın "düşünceleri ve eylemlerinin" (günahlar) toplamının sembolik işaretlerini sergiliyor. Bu Şahsiyet tarafından yaşanan hayat sırasında her Veçhenin aktif hakimiyetinin nicel eşdeğerinin bir tür göstergesidir. Herhangi bir şeyi gizlemek imkansızdır; tüm sırlar ifşa edilir. Bu dört Veçhe asla yalan söylemeyen "sessiz Tanıklar" gibi olur. İnsanın tüm eylemleri, düşünceleri, duyguları, deneyimleri, tüm baştan çıkmaları, insanın neler tarafından ayartıldığı ve hayatı boyunca neleri seçtiği - tüm bunlar orada Yargıcın önündedir.

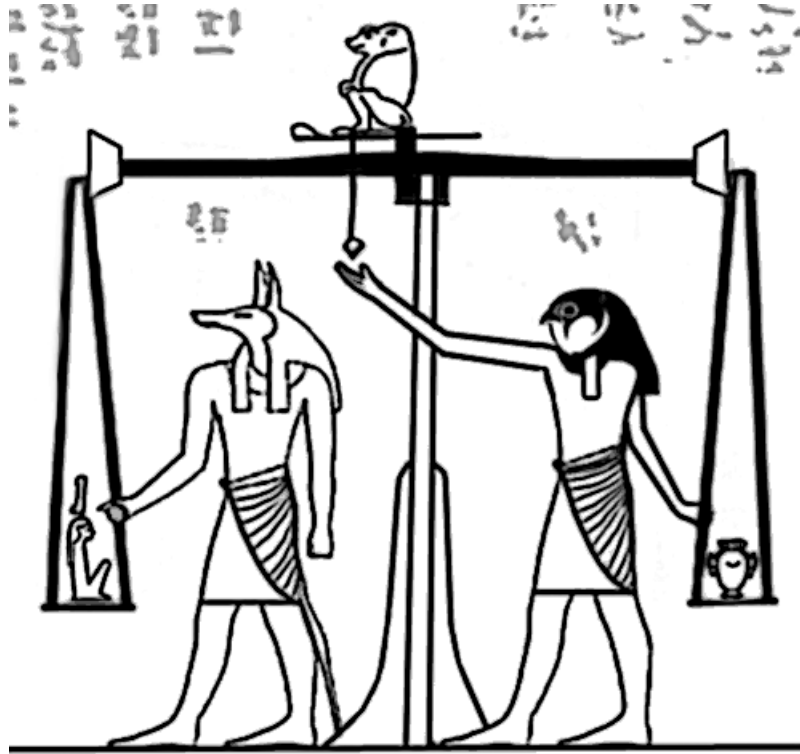

Şekil 106. Lotus çiçeğinin üzerinde duran Yargıcın

önünde Sessiz Tanık
(*Osiris'in Mahkemesi" imgesinden bir fragman).*

Anastasia: Kadim Mısır papirüsünün, insan Ruhunun bu sürece katılmadığını açıkça göstermesi ilginçtir; o sadece, terazide iken dört Veçhenin tanıklıklarının sonuçlarına göre kaderini bekler.

Rigden: Evet, genellikle onun yanında çanağın yakınında, Ön Veçhenin sembolü ilave olarak tasvir ediliyordu (şahin kafası olan bir figür), tartıya onun dahil olduğunu belirtiyor, böylece insanın yaşamı sırasında onun ne kadar aktif olduğunu ilişkili olarak gösteriyor. Ve Hayvan doğasının Veçhelerinden biri (Arka, Sağ veya Sol Veçhe) çoğunlukla zıt tartının yanına konuluyordu, onun üzerinde Adalet ve Hakikat tanrıçasının (Maat) bir figürü veya onun özelliği - tüy - vardı. Burada, Hayvan doğasının hükmeden Veçhesi tasvir ediliyordu, tüm insan hayatı sırasında ne kadar aktif olduğunu gösteriyordu. Çoğu kez, Sol veçhe (çakal - başlı figür) bu yerde tasvir ediliyordu. Onun insandaki Hayvan doğasının en eskisi (Arka ve Sağ Veçheler öncülük eden) ve en zeki temeli olduğu düşünülür.

Şekil 107. Ruhun tartılması

(*"Osiris'in Mahkemesi" imgesinin fragmanı*): çakal başlı figürün (Sol Veçhe; Duamutef) tuttuğu terazide, Adalet ve Hakikat tanrıçasının (Maat) figürü var; şahin başlı figürün (Ön Veçhe; Kebek Enuf) tuttuğu terazide Ruh tasvir eden

kadim Mısır sembolü var; terazinin üzerinde kadim Mısırlıların ayrıca babun şeklinde tasvir ettikleri tanrı Thoth var (Bilgelik, hesap ve yazı tanrısı, zamanın efendisi"); efsaneye göre, Thoth insanların doğum ve ölüm günlerini kaydediyordu, tarihi günlükleri kaydediyordu ve mahkemede her insanın Ruhunun tartılmasının sonucu kaydediyordu.

Anastasia: Eğer bunu manevi Bilginin perspektifinden görürsek, bu Veçhelerin önce yaşamı sırasında insanda bazı düşünceleri kışkırttığı ve sonra onun Seçimine dayanarak en çok dikkat ettiği ve yaşam enerjisi verdiği şeyleri kaydettikleri ortaya çıkıyor. Ve onun ölümünden sonra, deyim yerindeyse bu Mahkemede onun Şahsiyetini ispiyonluyorlar?!

Rigden: Bu, bu şekilde. Ama, bu Mahkeme sadece insanların uydurduğu şekilde gerçekleşmiyor, görünmez dünyanın süreçlerini, üç boyutlu dünyanın insanların anlayabileceği ilişkili imgeler vasıtası ile birbirlerine açıklıyor. Bunlar sadece her Şahsiyet için onu fiziksel bedenin ölümünden sonra bekleyen, enerji ve bilgi seviyesinde gerçekleşen kaçınılmaz süreçlerdir.

Anastasia: Öyleyse, eğer yaşamı sırasında Şahsiyet çoğunlukla esasen Arka ve yan Veçhelerini aktive ederek Hayvan doğasını seçtiyse, o zaman, gerçekte "mühürlenmiş" bir alt-şahsiyet haline geldi ve Ruh yine Hayvan Zihninin maddi dünyasına daldı, yani, reenkarnasyonu ve maddi bedende başka bir hapsedilme gerçekleşti...

Rigden: Gerçekten de, Ruh yine, dinin dilini kullanırsak, "cehennem"de hapsedildi. Kadim Mısır'da, örneğin, bu sembolik olarak Ruhun Amat adı verilen canavar tarafından yiyip bitirilmesi (yutulması) şeklinde tasvir ediliyordu. Bu canavar kendi imgesinde Zeki maddenin hayvan doğasını kişileştiriyordu, bundan başka, Ruhun gönderildiği dünyanın üç boyutunu belirtiyordu. Özellikle, Amat üç hayvanın özelliklerine sahip idi: timsah, aslan ve su aygırı. Yani, basitçe söylersek, Ruh reenkarnasyona gönderiliyordu, bir kez daha üç boyutlu dünyanın dünyevi hayatına geri dönüyordu.

Ve eğer insan hayatı sırasında Ön Veçhenin aktivasyonu "daha ağır geldiyse", o zaman "Ruh özgürleşmiştir." Kadim Mısır inançlarına göre, aynı zamanda "ebediyetin Gemisi", Iaru'ya (Ialu; kusursuz yerler, "Cennet") "milyon yılların Gemisi" adı verilen "Güneş gemisine" gönderilmiştir, yani, başka, manevi dünyaya.

Anastasia: Ve eğer kadim Mısırlıların, Tripolye uygarlığı gibi aynen başka insanlar gibi "Solar gemiyi" "AllatRa" işareti şeklinde (daire olan bir hilal, "Ra'nın gülümsemesi") tasvir ettiklerini gözönüne alırsak, o zaman karşılaştırma

oldukça ilgi çekici oluyor. Bir zamanlar bu Bilgiyi veren açıkça Evrenin boyutları ve Manevi dünya hakkında, sonradan dini kavramlarda ve o insanların inançlarında yansıtılandan çok daha fazlasını biliyordu.

Rigden: Tüm bunlar mevcut ve her zaman mevcuttu. Tüm bunlar Ruh ile birlikte Şahsiyet fiziksel ölümünden sonra bedeni terk ettiği zaman gerçekleşen gerçek enerji süreçlerinin sembolizmidir. Bu sadece, tüm bunların manevi olarak olgun olmayan insan için, onun maddi zihninin mantığı için, o zamanın toplumunun anlayabileceği üç boyutlu dünyanın ilişkili örnekleri kullanılarak açıklanmasıydı.

Anastasia: Evet, "orada" hiç bir şeyi değiştirmenin imkansız olduğu ortaya çıkıyor. Kendiniz için burada seçtiğiniz şey, "orada" aldığınız şeydir. Hayat aslında çok sorumlu bir iştir. Hayatın sınavları (yük) gerçekten kuvvetime göre veriliyor ve bunun ötesinde hiç bir şey yok. Ve asıl şey, anlıyorum ki, gerçekte, burada ve şimdi kendimi kontrol etmek, Arka ve yan Veçhelerin bu kışkırtıcı fısıltılarını görmezden gelmek benim için zor değil. Çünkü tüm bunlar ellerimde! Onları dinleyip dinlememeyi seçen benim! Sadece kendi payıma biraz daha kontrole ihtiyacım var: eğer Hayvan doğasının bazı nitelikleri kendisini bir yerlerde tezahür ettirdiyse - bende gelişmesine izin vermemeliyim; bu anda pozitif düşüncelere daha fazla odaklanmalıyım ve gün boyunca daha fazla manevi ve yapıcı eylemler yapmalıyım. Bu yüzyıldan yüzyıla söylendi. Örneğin yakın periyotları hatırlayabiliriz. Örneğin, İsa'nın İncil'deki "Dağdaki Söylev"ini ele alalım: "Bedenin lambası gözdür. Bu nedenle o zaman, eğer gözünüz temiz ise, bütün bedeniniz ışık ile dolu olur. Ama gözünüz kötü ise, bütün bedeniniz karanlık ile dolu olur"; "...hazineniz nerede ise, kalbiniz de oradadır."

Rigden: Oldukça doğru. "Biçen, ekici ve biçici birlikte sevinebilmesi için, ebedi yaşam için ödülleri alıyor ve meyvelerini topluyor." Bu, o veya bu şekilde manevi tohumlara sahip olan dünyanın insanların neredeyse tüm geleneksel dinlerinde söyleniyor. Örneğin, İslam'ın kutsal kitabı Kur'anda, aşağıdaki şeylerden söz ediliyor. En Yüce Olan cennetleri ve dünyayı altı günde yaratınca, su yüzeyine cennetleri ve dünyayı kaplayan ve oradan yaratımını yönlendirdiği Kendi görkemli *tahtını* yerleştirdi. "Onun Tahtı, hanginizin amellerde en iyi olduğunuzu görmek için sınavabilmesi için suyun üzerinde dinleniyordu" (Sure 11, Ayet 7). Bundan başka, Tahta iki terim ile atıfta bulunuluyor: Kursi (bir taht - yükseltilmiş oturma yeri) ve Arş (var olan her şeyi kucaklayan ve onun üzerinde olan en yüksek yer). Arş Kursiyi kucaklar ve onun üzerinde yerleşiktir. Müslüman inançlarına göre, Tahtın şimdi onu destekleyen *dört* büyük meleğin omuzlarında durduğu düşünülüyor. Efsaneye göre, bu melekler farklı yüzlere

sahipler: onlardan biri kartal yüzüne sahip, ikincisi - aslan yüzüne, üçüncüsü - buzağı yüzüne ve dördüncüsü - insan yüzüne.

Kur'an melek Cebrail'in (En Yüce Olan'ın Vahiylarini, tomarlar ve kitaplar şeklinde dahil olarak peygamberlere aktaran ve ihtiyaç durumunda yardıma gelen) Muhammed'e insan ruhunun manevi gizemlerini, uzay ve zamanda savaşını sürdürmesini, Yargılama Gününde her insan için dünyevi dünyada eylemleri için ödül ve ceza hakkında anlattığından söz eder. Muhammed'in melek Cebrail sayesinde *yedinci cennete* yükselmesinin hikayesini anlatan Sure 17 bu tür sözcüklere sahiptir:

Ayet (11)

İnsan, şerri de hayrı istediği gibi ister. İnsan pek acelecidir!

Ayet (15)

Doğru yolu izleyen,
Kendi yararına izler.
Ama vesvese ile yoldan sapan
Bunu kendi kaybına yapar.

Ve hiç bir yüklü ruh
başkasının yükünü taşımaz.
Ve hiç kimse
Bizim tarafımızdan hiç cezalandırılmadı,

(Onlara) bir Elçi gönderilinceye kadar
(cezalandırma uyarısı ve
doğru, direkt yol hakkında bir mesaj ile).

Burada, mevcut Bilginin anlayışının zirvesinden bu ve aşağıdaki satırlara dikkat etmeye değerdir. Örneğin, altı boyutta insan yapısının karakteristiklerinin bilgisi; insanın dört ana Veçhesinin aktivitesi (Ahiret Mahkemesinde Tanıklıkları dahil); insan Ruhunun Ebediyet için arzusu, maddi dünyada "son hayatı" yaşama" arzusu hakkında; Ruh "geçici hayatlarda" bloke eden ve insan seçimini yürürlüğe koyma amacı için üç Veçhe tarafından tahrik edilen Hayvan doğasının bir çok arzuları hakkında.

Ayet (18)

fani, geçici hayatın "faydalarını"
arzulayana,
o şeyleri anında veririz,

Kim bu geçici dünyayı isterse burada
istediğimiz kimseye
dilediğimiz şeyleri veririz;
sonra da onu
cehenneme göndeririz; oraya kınanmış ve
kovulmuş olarak girer.

Ayet (19)

Kim de âhireti ister ve bir mümin olarak
âhiret için ona yaraşır bir çabayla çalışırsa
işte böylelerinin çabaları karşılık görecektir.

Hepsine, bunlara da ötekilere de rabbinin
ihسانından kesintisiz veririz.
Rabbinin ihسانı sınırlı değildir.

Anastasia: Evet, anlamı derin. Böylece, Cebrail insan varlığı ile ilişkili olarak bu dört Veçhenin aktivitesi hakkında konuştu. Yani, eğer insan dikkatini ve dileklerini Sağ, Sol ve Arka Veçhelerin ona telkin ettiği şeye verirse, arzu ettiği şeyi alır. Sadece, o zaman kendi ıstırapları ile kendi seçimi için yanıt vermek zorunda olacak, reenkarnasyonlarda alt-şahsiyet olur ("cehennemde", "kınanmış ve kovulmuş olarak yanar"), Ruha maddede yeni kölelikler yükler. Ve eğer insan dünyasal reenkarnasyonların döngüsünü kırmak ve manevi dünyanın Sonsuzluğuna kaçmak isterse ve bu dünyasal yaşamın onun için Son yaşam olması için manevi olarak gelişmek üzere hayatında gücü dahilinde her şeyi yapmaya çalışırsa, o zaman manevi dünyada kabul edilme şansına sahiptir... Evet, Kur'an'ın böyle bilge satırları gerçekten çağların derinliklerinden günümüze kadar gelen manevi özü yansıtıyor. Sadece bir çok insan, özellikle genç nesiller örneğin *Vedalar*, *Avesta*, *Tripitaka*, *İncil* ve Kur'an gibi farklı insanların bu tür manevi literatürüne aşına değiller; bu konuda, aynen onların yaşında olduğum gibi. Bu nedenle onların çoğu Yargılama Günü hakkındaki bilginin *Kur'an*'da da olduğunu bile bilmiyor.

Rigden: Elbette, Yargılama Günü hakkında ve insanın yaşamı sırasındaki tüm eylemlerinin kitabı hakkında ve adalet terazisi hakkında. Örneğin, Sure 99, *Deprem (Zelzele)* (Ayet 7 ve 8) şöyle diyor: "Kim zerre miktarı hayır yapmışsa onu (karşılığını) görür. Kim de zerre miktarı şer işlemişse onu (karşılığını) görür. Her insan düşüncelerinin, eylemlerinin ve amellerinin hesabını verecektir. İslam dünyası bugüne kadar Muhammed Peygamberin sözlerini biliyor: "Yargılama Gününde, insan dört soruyu yanıtlayana kadar hesap yerinden kaçamaz: Hayatını nasıl geçirdin? Bedenini nasıl kullandın? Malını mülkünü nasıl kazandın ve kullandın? Dini bilgini nasıl kullandın?"

Anastasia: Hakikaten, bu dört veçhe ile ilişkili bir izahat. Çünkü Arka Veçhe (insanın geçmişi) hayatınızı nasıl geçirdiğinizdir. Sağ Veçhe insanın hayvani içgüdüleridir, insanın bedenini nasıl kullandığıdır. Sol Veçhe güç ve bununla ilişkili sayısız dünyevi arzular için susuzluktur. Ön Veçhe insanın bütün hayatında manevi olarak nasıl geliştiğidir.

Rigden: Tamamen. Sure 21'de, *Peygamberler* (Enbiya) (Ayet 47), şöyle diyor: "Biz, kıyamet günü için adalet terazileri kurarız; artık kimseye hiçbir şekilde haksızlık edilmez. Yapılan, bir hardal tanesi kadar dahi olsa, onu getirir ortaya koyarız. Hesap görücü olarak biz yeteriz."

Anastasia: Gerçekte, insanlar sadece onlar için bilinmez olan inançların dışsal dini kabuğunu görüyorlar, ama orada yatan manevi tohumların özünü kavramaya bile çalışmıyorlar.

Rigden: Maalesef, bu böyle... Ruhun iki yolunun ifadeleri - gerçek ve sahte olan - ayrıca kadim Hint - Avrupa mitolojisinde vardır. Bunlar da kutsal bilginin ve manevi yolun gizli içsel anlamının açıklamalarının anlatıldığı Vedaların son bölümü olduğu düşünülen Upanishadlar ilmi eserlerinde korunmuştur. Bu eser Hindistan'ın ortodoks dini felsefi sistemlerinin temelidir. Kadim İran dini Zerdüşçülüğün kutsal kitabı *Avesta* da bedeninin ölümünden sonra insanın *kişisel Yargılanmasından* söz eder. Özellikle, ölümden sonra insanın kaderinin tamamıyla yaşamı sırasında ne kadar erdemli *iyi düşünceler, sözler ve eylemler* biriktirdiğine bağlı olduğundan söz eder. Bedenin ölümünden üç gün sonra, insan Ruh, Ahura Mazda'nın oğulları - Mithra, Sraosha, ve Rashnu - tarafından icra edilen Yargılama için Bedel (Chinvat) Köprüsüne (Sırat köprüsü) gider. Dünyasal yaşamı sırasında insan tarafından yapılan eylemler Rashnu (erdemli olmanın ruhu; "direkt, dürüst") tarafından terazide tartılır. Bu arada, dini eserlere göre, Ahura Mazda'nın dört oğlu vardır: Mithra, Sraosha, Rashnu ve Ashi (Hakikatin özü, Evrenin Gerçek Yasası, "Ashi" terimi ayrıca Kader, Hakikat ve Adalet tanrıçasının ismi anlamında kullanılır).

Kadim İran efsaneleri ölümden sonra her insanın, öteki dünyaya girişte her zaman dişi formda kendi Daena'sı ile buluştuğundan bahseder - onun içsel manevi dünyasının bedenlenmesi. Sadece erdemli olanlar için o güzel bir kız imajında görünür ve erdemli insanın dört adımdan geçtiyse, ilk adım ile başlayarak - iyi düşüncelerin cennetine, ikinci adım ile - iyi sözlerin cennetine, üçüncü adım ile - iyi eylemlerin cennetine, dördüncü adımdan sonra "sonsuz ışığa" ulaştığına inanılıyordu. Ve hayatlarını dünyevi şeylere harcayanların, kendileri için kötü düşünceler, sözler ve eylemler biriktirenlerin lanetlenmiş ruhlar oldukları düşünülüyordu. Böyle yüklenmiş bir Ruh için, Daena dehşet

verici yaşlı bir kadın şeklinde ortaya çıkıyordu. Böyle bir ruh kötü düşüncelerin, sözlerin ve eylemlerin üç cehenneminden geçiyordu ve en sonunda, dördüncü aşamada, Ahriman'ın ve onun yardımcılarının kötülüğünün en üstün ilahi ile yüzleşiyorlardı.

Anastasia: Bu bir efsane olsa da, buna çok fazla gerçek bilgi yerleştirildi.

Rigden: Efsaneler yaratmanın amacı, onu anlamayanlar vasıtası ile bile, bilgiyi aktarmak idi. Bu nedenle, Hıristiyanlık, İslam, Budizm, Zerdüşçülük ve Hinduizm gibi farklı dünya dinleri, o veya bu şekilde, bundan bahseder, deyim yerindeyse tek bir yaşayan insanın fiziksel bedeninin ölümünden sonra kaçamayacağı kişisel Yargılamadan söz eder. Bu bilgi, farklı şekilde ifade edilmesine rağmen, dünyanın neredeyse tüm insanları arasında vardır ve vardır. Örneğin, kadim zamanlardan bu yana Slavlar arasında "yargılama, mahkeme" kavramı kader ve daha sonra insan kaderi ile ilişkili ilahlar anlamında kullanılıyordu. "Mahkeme"nin ellerinde tüm iyi ve korkunç şeyleri ellerinde tuttuğuna ve onun cezalarından ne akıl ile ne de kurnazlık ile kaçınmanın imkansız olduğuna inanılıyordu.

Anastasia: Bugüne kadar, farklı insanlar "yargılama" kavramını (aynen kadim Hint dilinde olduğu gibi) "birleşme" ve "birlik" olarak yorumluyor. Örneğin, kadim İskandinavlılar ve Almanlar bunu "bir boğaz, yüzebileceğiniz bir yer" olarak ve Yunanlılar "tonoz" olarak yorumluyorlardı.

Rigden: Kesinlikle doğru. Bu arada, kadim Yunanlıların dini inançlarında, en üstün tanrı Zeus kader tanrıçalarının - Moiras - lideri idi. Tüm insanların Moira'ya sahip olduklarına inanılıyordu ("kader, alinyazısı" anlamına gelen "μοῖρα"dan Yunanca "Μοῖραι" sözcüğü). Erken dini inançlarda, buna doğanın kaçınılmaz yasası, "takdiri ilahi" diyorlardı. Kadim Yunanlıların inançlarına göre, Zeus yeryüzünü ve yeraltını yönetiyordu ve ölü hakkında yargıya varıyordu. İnsan kaderinin buyruğunun çoğu zaman Zeus tarafından bilinmediğinden ve sadece bir ölçeğin insan hayatını somutlaştırdığı ve diğer ölçeğin ölümü temsil ettiği (altın/göksel solar) terazide, onun kaderini öğrendiğinden söz ediliyordu. Zeus'un kendisi tartım sonuçlarına kayıtsız kalıyordu. Ve yaşayan insanlar için iki kaptan iyiyi ve kötüyü çıkarıyordu ve onlara "görmeden", rastgele veriyordu.

Çin inançlarında, öteki dünyada saklanan, her yaşayan insan için yaşamının ana olaylarının ve süresinin belirtildiği kader kitaplarından bahsedilir. Sümer - Akad dini inançlarında, "ölmenin" "shimta"nın ile buluşmak olduğu düşünülüyordu; başka bir deyişle, tüm yaşamı boyunca insana görünmez olarak eşlik eden ve onun ilerideki kaderini belirleyen şey. Bu arada, insan yaşam gücünde

bedenlenen, onun karakterini ve kaderini tanımlayan iki zıt kuvvet olan "shedu" ve "alade" kavramları vardı. Aynı zamanda, "alade" sözcüğü "yaratım" anlamında kullanılıyordu. Ve bu tür örnekler oldukça fazladır.

Anastasia: Bir keresinde kadim dünyada popüler inançların hiçbirinin, dünya dinlerinin hiçbirinin, görünmez dünya, insan yapısı hakkında, insan gelişiminin manevi aşamaları hakkında, yaşanmış hayat için Şahsiyetin sorumluluğu ve onun seçiminin sonuçları ile ilgili uyarılar hakkında bilgiyi dahil etmeselerdi, insanlar arasında bu kadar yaygın olmayacaklarından bahsettin.

Rigden: Din sadece dışsal bir formdur, dinin çeşitleri farklı zamanlarda, esasen kendi dünyevi amaçlarının yürürlüğe geçirilmesi için rahipler tarafından icat edildi. Ama, (farklı spekülatif kavramların bir şekli olarak) süper yapının temeli farklı insanlar tarafından nesilden nesile aktarılan manevi bilgi idi. Aksi takdirde, bu dinler kitlelere çekici gelmezdi. Rahipler onu örtmek için insan zihninden gelen hangi kabukları kullanırlarsa kullansınlar, Ruhları ile, içsel seviyede, insanlar gerçek manevi tohumu hissederler.

Anastasia: Evet, *insanın bedeninin ölümünden sonra*, onun hoşuna gitsin ya da gitmesin, görünmez dünyada onun hakkında "kişisel Yargılama" gerçekleştiğini bize tekrar tekrar anlattın. Anladığım kadarı ile, örneğin Hıristiyanlığın, İslamın ve Zerdüşçülüğün dini kavramlarında, ölümünden sonra insanın üzerinde kişisel Yargılamanın ve daha önce sözünü ettiğin, tüm *yaşayan* insanlık için ayarlanmış kolektif bir "Yargılama Günü" dediğin insanlığın toplam Yargılanmasının kavramlarının birleşimi var.

Rigden: Oldukça doğru. Bunlar Dönüm Noktası zamanları. Bu uzun zaman önce farklı kehanetlerde öngörüldü, belirli bir zamanda *insanlar hayatta iken*, tüm insanlık için kolektif "Yargılama" gerçekleşecek.

Anastasia: *Dönüm Noktası kitabında*, bugün gerçek olmakta olan ve dünyanın farklı insanları arasında var olan bu kehanetleri yazdım: Sümerler, Mayalar (*Kuş Adamın Kehaneti*), Keltler (*Zamanların Çarkının kehaneti*), kadim Persler vs. Bu arada, Zerdüşçülükte Persler de dediğin gibi, ahiret, Dirilme, kolektif Yargılama Günü ("dünyayı) mükemmel yapma" anlamında Frashgird) çok fazla bilgiyi korudular. Zerdüşçülerin inançlarına göre, üç Saoshyant maddi dünyaya gelmek zorundadır (saoshyant Avesta'ya ait bir sözcüktür, "kurtarmak" fiilinin gelecek zamanının sıfat-fiilidir). İlk iki Saoshyant zamanların sonunda Ahura Mazda'nın öğretilerini restore etmek zorunda olacak. Ve sonra son Saoshyant kötülüğün taşıyıcıları ile son savaş için gelecek ve "dehşet verici Yargılama"yı yerine getirecek. Ayrıca zamanların sonuna kadar, bin yıllık evrimlerin döngüsü tükendiği zaman (Asha zafer kazandığı zaman - Hakikat,

Adalet, İyilik), insanların mutlu şekilde yaşayacağı "dünyada cennet" sonunda başlayabilecek: dünya bir vadiye benzeyecek; tüm insanlar için tek dil, tek yasa olacak. Ve her erdemli insan dünyanın dönüşümünün bu olayını düşünceleri ve eylemleri ile daha yakına getirir. Bugünün perspektifinden, tüm bu kehanetlerin hiç de efsaneler olduğu görünmüyor.

Rigden: Evet, her şey insanların kendilerine, onların seçimine bağlı. Bu sadece bugün çoğu insanın bu süreçlerin tüm önemini, yalnızca insan için Sonsuzluğun yolunu açabilmeyen, aynı zamanda onun etrafındaki dünyanın dönüşümüne sürekli olarak yol açan kişisel manevi dönüşümün önemini anlamamasıdır. Yargılama Günü hakkında kehanetler çok uzun zamandır var oldu. Rahipler, bu veya o dini yaratırken, ayrıca bunları kendi kavramlarına dahil ettiler. Ama bu bilgiyi, eğer sadece onların dinine inanırsanız ölümünüzden sonra kendinizi kurtaracağınız, "Yargılama Gününde" bir ölüden "bedensel diriliş"te kalkacağınız gerçeğini vurgulayarak kendi maddi amaçları için kullandılar. Peki, insan zihninden gelen bu maddi değiştirmeler neye yol açtı? Bugün bazılarının buna sadece güldüğü, diğerlerinin sorumsuz bir şekilde "daha sonra" ve "ölümünden sonra" olacağını ve bundan başka, "bu olacağı zaman, nasıl olsa tek Yargılama günü olacağını" düşünmeleri gerçeğine yol açtı. Yine başkaları, bunun için "orada ödüllendirileceklerini" düşünerek, fanatik olarak ve hayvan içgüdü ile "kendi inançları için" birbirlerini öldürüyorlar. Oysa inananların çoğunluğu, sadece bu dinin "sürüsünde" olmaları gerektiğini ve başka dinde olmamaları gerektiğini ve orada bir yerlerde cennette melekler ve şeytanlar arasında bir savaş ile onlar için her şeye karar verileceğini onlara empoze eden fikir ile, pasif şekilde davranmaya zorlanıyorlardı. Tüm bunlar Hayvan zihninin hileleri ve dünyevi güce can atan rahiplerden gelen çarpıtmalardır.

Gerçekte, *öteki, manevi dünyada*, maddi ve manevi doğalar arasında bölünme yoktur, orada yalnızca Manevi vardır! Bölünme ve mücadele insanın kendisinde mevcuttur, çünkü manevi dünyanın bir parçası (Ruh) maddi bedende yerleştirilmiştir. Rahiplerin insanları onunla korkuttukları "melekler ve şeytanlar" onlar için farklı kılıklar ile ortaya çıkar - tüm bunlar, gerçekte, insanın bu veya o İradeyi (Manevi Dünyadan gelen İrade veya Hayvan zihninden gelen İrade) seçmesidir, ki kabullenir ve onun kendisinin olduğunu düşünür. Bu seçim ile, insan belirleyici içsel savaşta kendi daha fazla hissesini belirler. Aynı zamanda, **bir bütün olarak toplumda Hayvan doğasına karşı kazanmak, her insanın onu kendi içinde fethetmesinden çok daha kolaydır.** İnsanlık için "Yargılama Günü" tek bir gün değildir, insanlığın ilk gününden son gününe kadar ulaştığı (toplumun tümü) bütün genel toplamdır. Bu, kozmik fenomen ile ilgili olan Dünyadaki küresel felaketler ve değişiklikler zamanında, insanların kişisel olarak kendi üzerlerinde gerçekleştirdikleri, yaşantı üzerine yaşantının "Yargılanmasıdır".

Anastasia: Evet, eğer toplum bugün gelişmenin manevi yönüne sahip olsaydı ve kafasında uluslar arasında dostluk ve karşılıklı yardım temelinde evrensel birlik fikri olsaydı, o zaman gerçekte, şimdiki teknik kabiliyetleri hesaba katarak, bu periyotta hayatta kalma şansına sahip olurdu. Ama tam şu anda sahip olduğumuz böylesine uyumsuzluk ile ve politikacılar ve rahipler uluslar arasında anlaşmazlığı kışkırttıkları için, toplumun bir geleceğe sahip olması mümkün görülüyor. Ama her şey aslında insanların ellerinde! Bir keresinde Gerçek İnsanın hayatında, her zaman kahramanlık için yer olduğundan bahsettin. İnsanların dediği gibi, Ruh her şeyin ölçüsüdür!

Rigden: Bu doğru... Maalesef, modern dünya arzu edilen çok şey bırakıyor. Oysa... her şey akıyor, her şey değişiyor. Uygulamanın gösterdiği gibi, küresel ölçekte fikirler sadece ortak arzulara ve insanların çoğunluğunun eylemlerine, farklı grupların ortak çıkarlarında çabaların birleştirilmesine dayandığı zaman yürürlüğe konuluyor. Bu nedenle insanların kendileri hala durumu değiştirebilir; isteğin olduğu yerde...

Anastasia: Öyleyse tüm insanlığın geleceği adına böyle manevi savaş başarısı için insanlarda eksik olan nedir? Belki, toplum gerçekte, tüm insanları kendi ana manevi arzularında birleştiren ilksel Bilgiden yoksun?!

Rigden: Daha önce söyledim, ama yine daha önce söylenenlerin özetini genel terimler ile özetleyeceğim. Farklı kültürlerde işaretlerin, sembollerin ve belirli manevi tohumların varlığı gözönüne alındığında, herkes bu tür Bilginin her zaman var olduğu sonucunu çıkarabilir. Bundan başka, Bilgi şu anda hala mevcut. Ve eğer insan gerçekten Manevi olanı arzu ederse, onu bulabilir.

Ama konu şu ki, maddi dünya görüşü ile modern insan günümüz toplumunun bir ürünüdür. Ve şu anda, maalesef toplum, çoğu zaman insanların Hayvan zihninin kurbanları olduğu, onun İradesinin iletkenleri, onun kürek gemilerindeki köleler olduğu tüketici düşünme formatına sahiptir. Sonuç olarak, Hayvan doğasının hakimiyeti durumunda iken, manevi Bilgide bile insan maddi kazanç için, kendi öneminin tatmin edilmesi için ve Hayvan doğasının diğer nitelikleri için başka bir fırsat görecektir. Bu, bu tür Bilginin elde edilebilirliği verilse bile, sayısız değiştirmeler ve gerçek manevi büyümenin yokluğu olacağı anlamına geliyor.

Tarihin derinliklerine bile girmeyeceğiz. Kitapların ile basit bir örneği düşünelim, ki, gerçekte genelde durum için tipiktir. Kitaplar çıktıktan kısa bir süre sonra, bilgiyi arayan insanların yanı sıra, anında bu kitaplardaki Bilgiyi kendi kişisel imajlarını yükseltmek ve otoritelerini kuvvetlendirmek, megalomanyalarını ve önemlerini tatmin etmek için maddi düşünceden gelen

kendi kavramlarının yanıltıcı reklamını yapmak için kullanmaya başlayanlar ortaya çıktı. Onların bazıları, bu Bilgiyi bir kılıf olarak kullanarak, kendilerine "Öğretmenler" veya "hizmetkarlar" demeye, bu şekilde bu bilgi için para değilse de en azından biraz kişisel otorite kazanmaya çalışmaya başladılar. Ama, Bilgi kitapta, zihinlerinden bilgiçlik taslayan ve cehaletten veya anlayış yoksunluğundan Bilginin özünü çarpıtan araçlar olmadan, tam olarak insanlar arasında saf formunda yayılması amacı için veriliyor. Bu insanlar için şüphesiz üzüntü hissedilebilir. Çünkü alınan bilgiyi insanlar ile paylaşımlarını teşvik eden Manevi doğadır. Ama önceki deneyimin temelleri ve varsayımları ile kodlanmış kendi düşünceleri (farklı dinlerde ve mezheplerde edinilmiş) Ruhtan yayılan bu arzuyu ve gücü bilinçlerini maddi yöne çekilmiş olana yeniden yönlendirir. Bu nedenle tüm bir bacchanalia (baküs şenliği) yaratırlar: kendilerini anlamadan, doğaları gereği bencil iken, başkalarına "öğretmeye" ve nasıl meditasyon yapmaları gerektiğini belirtmeye çalışırlar. Okült ve dini karakterde farklı şüpheli kurumlarda elde ettikleri önceki deneyimlerine dayanarak meditasyon tekniklerinde değişiklikler yapmaya, birleştirmeye, çarpıtmaya ve uyarlamaya izinli olduklarına inanırlar. Genel olarak, kendi insan zihinlerinden başkalarına "öğretmeye" çalışırlar. Ama işler değişmeden kalır.

Kitaplarda kesin aletler veriliyor, ama bu insanlar, cehaletleri nedeniyle bunları bozmaya çalışıyor. Ama bilindiği gibi, kötü bir alet ile iyi bir şey inşa edilemez. Bunun yanı sıra, bu şimdi, hayatın sırasında gözlerinin tam önünde gerçekleşiyor. Ve yüz yıl içinde, bin yıldan bahsetmiyorum bile, elbette, eğer bu uygarlık bu zamana sahip olursa, neler olacak?

Anastasia: Evet, bu doğru. Maalesef, bu tür insanlar çok fazla... Ama hala bu Bilginin derinliği ile ilham alan, kendilerini değiştirmeye, İnsan varlıklar olmaya, özveriyle bu bilgiyi dağıtmaya çalışan o insanlardan çok fazla var. Bu uygulamalarda arkadaşlarından daha az deneyime sahip olsalar bile, kendilerini manevi yolda birlikte yürüdükleri arkadaşları arasında ayırt etmeden kitaplardan meditasyonları uygulayan insanlar var... Böyle insanlar sağa sola bağırımlıyorlar, ama her şeyden önce kendilerindeki manevi emekleri, eylemleri ve yaptıkları ile görülebiliyor.

Rigden: Böyle insanların var olması iyi. İlksel Bilgi onlar için veriliyor. Manevi aletler kendini - geliştirme için ve en yüce olanı arayış için kullanılmalıdır. Bu nedenle, Bilgi toplumunda mevcut ve kayıp olan şey sadece hakim olanı Hayvan doğasının perspektifinden Manevi doğaya değiştirmektir. Eksik olan, her gün kendi üzerinde bağımsız çalışma kararlı seçimidir. Sonuçta, insanın kendisi değişmek istemedikçe (sadece kişisel olarak kendisi için ve insanlara böhürlenmek için değil) ve kendi üzerinde pratik deneyim elde etmedikçe ve düşüncelerini ve arzularını kontrol etmedikçe, yapışkan bir örümcek ağında

olduğu gibi, tanınmaz halde bozunmaya uğramış olan çok sayıda çarpıtılmış teorilerde ve uygulamalarda kördüğüm olur.

İnsan gerçek manevi Bilgi ile temas kurduğu zaman, onun basitliğini, derinliğini ve kendisi için doğallığını keşfeder. Ama, bilindiği gibi, teori uygulama olmadan ölüdür. Bir şeyi sadece bilmek yeterli değildir; aynı zamanda bu bilgi pratikte uygulanabilir olmalıdır. **Kendi üzerinde manevi çalışma her gün çok yönlüdür. Sadece manevi aletler ile çalışmayı değil, aynı zamanda İnsan varlığı ünvanına layık olan düşüncelerin, eylemlerin ve amellerin saflığını geliştirmeyi kapsar.**

Kendinde böyle her şeyi kapsayan çalışmanın yokluğunda, insan Bilgiyi almış olsa bile, bir süre sonra kendisini sorgular: "Şimdi biraz Bilgi aldım, bazı uygulamalar yapmaktayım, ama ne değiştirdi?" Yani, bu Bilgiye sahip olmak sadece onu zihinden gelen başka sorular ile rahatsız eder. Ama neden? Çünkü insan kendi manevi dönüşümü üzerinde çok çalışmadığı zaman, bu Bilginin değişmesine veya maddi hayatını geliştirmesine yardımcı olacağı gizli umudu ile doludur.

Anastasia: Başka bir deyişle, böyle bir insan maddi dünyada kendisi için çabuk görünen değişimler bekler.

Rigden: Tamamen doğru. Ama onun beş maddi duyusu ile gördüğü ve algıladığı üçüncü boyut dünyasının o dar yelpazesinde ne değişebilir? Örneğin, ayağına düşen bir tuğla aynı ağrıya neden olur; sıcak ve soğuk bedene aynı şekilde rahatsızlık getirir; insan hala yiyecek ve uyku ihtiyacı hisseder. Ve onun Hayvan doğası binlerce arzu ve maddi dünyanın tüm zevkleri için iştah ile aynı şekilde onu dehşete düşürür. Hayvan doğasının etkisi altında iken, insan bilinçaltı ile hayatında bazı maddi değişiklikleri, ona bir şeylerde tatmin, birileri üzerinde gizli etki ve bunun gibi şeyler verecek olan sihirli güç elde etmeyi bekler.

Anastasia: Başka deyişle, insan onun yardımı ile manevi olarak maddi dünyanın üzerine yükselebileceğı manevi Bilgiyi, üçüncü boyut uzayının sakininin (Gözlemcisi) perspektifinden görür. Ve bu boyutun formatında maddi düşünce çoğunlukla, Hayvan doğasından gelen gizli yerine getirilmemiş arzular ile sınırlıdır. Bu doğru, Hayvan doğası ona başka ne fısıldayabilir: "Bu Bilgi ile başkaları üzerinde gizli güç elde etmedin ve kalabalık önünde başının üzerinde maddi bir nur parlamaya başlamadı. Vaat edilen yüceltme nerede?"

Rigden: Manevi süreçlerin belli bir anlayış eksikliği onun kendi üzerinde çalışmasının ilk aşamalarında insanda şüphesiz vardır. Dışta, evet, hiç bir şey değişmez, problemleri ile beden yaşlanmaya devam eder. İlk önce, insan ilksel

Bilgi sayesinde tüm üç boyutlu, maddi ve ölümlü olanın hepsinden çok daha önemli olan, o diğer, ebedi olanı aldığını farketmez. Bilgi ona, onda manevi gücün ve Bilgeliğin gelişmesi için bir temel verir. Bu Hayvan doğasını bilerek, bazı durumlarda insan onun tezahürlerini kısıtlar, kendini durdurur, kötü bir düşünceyi görmezden gelir, böylece eğer aslında Hayvan doğasından gelen bir düşüncenin onun Manevi doğası için negatif olan bir duruma gelişmesine izin verseydi kaçınılmaz olarak gerçekleşecek olan geleceğini değiştirir. Her gün kendi üzerinde çalışırken, hem bir sözcük ile birine yardım eder hem de iyi eylemi ile başkalarına örnek gösterir, başkaları ile manevi Bilgiyi paylaşır. Ve böylece insan, çok daha sık olarak her gün, yani, "burada ve şimdi" bilinçli Seçimini yapar. Ve bu tür "burada-ve-şimdiler"den, bütün hayatı dokunur.

Bu nedenle böyle şüpheler sadece manevi gelişim sürecinin başlangıcında olan biri için tipiktir. Ama zaten manevi yolda sağlam şekilde duran biri, kendisini kökten değiştirir, fani hayatının anlamının daha derin şekilde farkında olur. Her gün böyle insanlar, insanlar için ve Ruh için, hem planlanmış hem de tamamen tesadüfi olan bir çok iyi işler yapmak için acele eder, Şahsiyetlerinin manevi kurtuluş şansını artırır. Böylece, manevi Gözlemcinin sağlam konumunda iken, ayrıca ilksel Bilgiye sahip olarak ve kendi üzerinde çalışarak, insan kendini-mükemmelleştirmenin pratik anahtarlarını edinir ve saman ile dolu bir asansörde saklı olsalar bile, Gerçeğin tohumlarını bulur.

Anastasia: Bilgi teknolojisinin gelişmesi gözönüne alındığında, bugün insanlar, insan uygarlığının geçmişinin hatalarını ve deneyimini analiz etmek için zamana ve fırsata sahipler. Bundan başka, modern insanlar örneğin İnternet teknolojileri sayesinde, küresel toplumun hayatının farklı yönlerinde dünyadaki durumu kısmen izleme fırsatına sahipler. Hayatın bir çok gerçekleri ve politikacıların ve rahiplerin aktivitesi çok daha sık kamuya açık oluyor. Bu doğal olarak toplum payına uygun bir tepkiyi gerektiriyor: insanlar artık otoritelere güvenmiyor.

Bir çok insan rahip ve siyasi klanlar ile gizlice anlaşarak uluslar için olayların "çorbasını" kimin pişirdiğini - dünya siyasetinin, ekonomisinin ve en önemlisi, ideolojisinin "mutfağı"ndaki "şefleri" kavramaya başladı. Bir çok insan kimin emir verdiğinin ve kimin yerine getirdiğinin farkına vardı. Ama insanlara toplumdaki bu durumun değiştirilemeyeceği, bunun "zamanın başlangıcından beri böyle olduğu" kanısı empoze edildi. Oysa, gerçekte, insanların (uluslar) kendileri yerine getirenler ve tüm bu süreçlere katılanlar, aynı zamanda siyasi veya dini "ürünü" "tüketenler"dir. Ve bu nedenle, bir çok insan bu durumun saçmalığını anlıyor. Artık bu şekilde yaşamının imkansız olduğunu anlıyorlar. Ama kağıt üzerinde değil, ama hakikatte toplumdaki hayatın gerçekten daha iyi olması için ne yapılması gerektiğini anlıyorlar. Düşünmenin, savaşların ve anlaşmazlıkların tüketici formatı ile Hayvan doğasının umutsuz batağına yapışıp kalmaya devam etmek yerine, insanda gerçek kültürel, ahlaki ve manevi gelişimi

teşvik etmenin yoluna girmesi için, toplumun hareketinin kanalı nasıl değiştirilir?

Rigden: Evet, maalesef, bu süreçlerin umutsuzluğu ve kaçınılmazlığı ile ilgili duyarlılık modern zamanda uzun zamandır oluşmakta, ama gerçekte, bir çıkış yolu var ve bu çok basit. İnsanlar mümkün olduğu kadar bilgiyi, günlük hayatı ve onun olaylarını Manevi doğadan Gözlemcinin perspektifinden değerlendirmeli; o zaman nasıl yaşayacaklarını ve ne yapacaklarını daha iyi anlarlar. Bu bilincinizin saflığı üzerine çalışmanın örneği ile benzerdir: Hayvan doğasından bir düşünce geldiği zaman, onu görmezden gelin, ona dikkat etmeyin; iyiye, Manevi doğadan gelen düşüncelere, eylemlere ve fiillere daha fazla dikkat etmek daha iyidir. Bu toplumda aynıdır: sadece tüm kötü düşünceleri görmezden gelin ve etrafınızda tüm iyiyi, yaratıcı ve nazik şeyleri çoğaltın. Toplumun işlerinde pasif olunmamalıdır, siz kendiniz insanlarda Hayvan doğasını aktive eden uyarıcıların gelişmesi için koşulları yaratmamalısınız: örneğin, gururun, aynı yolsuzluğun, parasal güdümün, dostluk yerine bencil ilişkilerin vb gelişmesi. Çoğu insan, insanlarda Hayvan doğasının saldırganlığını ve özelliklerini teşvik eden rahiplerin ve politikacıların "iradesini" desteklemeyi ve hayatlarına koymayı bıraktığı zaman, bir çok yapay olarak yaratılmış problemler toplumdan yok olur.

Sadece insanın, hepimizin insanlar olduğumuzu ve hepimizin aynı şeyden yapıldığını anlaması gereklidir. Hiç birimiz daha yüksek veya daha alçak değiliz. Hepimiz maddi kirlilik varilinde oturuyoruz, yani, "ebedi problemleri ve tükenmez arzuları" ile bu maddi dünyada, bu ölümlü bedende sınırlıyız. Bir noktada, herkes yaşanmış hayat için cevap vermek zorunda olacak. Rahipler ve politikacılar da başka herkes ile eşit düzeyde olan insanlardır. Onlar, dünyevi güç için fahiş susuzluk ve zenginlik biriktirme tutkusu dışında başkalarından farklı değildir.

Anastasia: Bu doğru. İnsan uygarlığının gelişiminin tarihine bakarsak, rahipler (aynen politikacılar gibi) her zaman insanların desteğine bağımlı idiler, bu nedenle başlıca korkulara dayanan her türde yöntemi kullanarak insanlar arasında otoritelerini artırmak için her şeyi yaptılar. Ama gerçekte, eğer insanların çoğunluğu bu veya şu dini desteklemeyi bıraksaydı, ortadan kaybolurdu.

Rigden: Halkın bilinci için bazı davranış kalıpları olarak yok olup gidenin insanların Tanrıya *inancı* değil, sadece başka bir din olduğunu doğru şekilde işaret ettin. Rahipler her zaman bu inancı kullandılar ve buna dayanarak, kendi rejim kalıpları için, halkın bilincini köleleştirme amacı için yeni, uygun olanı yarattılar.

Anastasia: Aynı zamanda, seninle benim için unutulmaz bir sohbetten sonra, çeşitli zamanlarda insanların bilinci için bu veya şu dinin öneminin rahipler tarafından motivasyonu ve haklı gösterilmesi konusunu kapsamlı şekilde araştırdım. Ve bir dizi ilginç gerçekler buldum. Neredeyse tüm inançlarda, dini törende ana eylemi oluşturan bu veya şu tanrıya kurban sunma ritüeline vurgu veriliyordu. Bugün, örneğin, geleneksel törenlere ek olarak, bu "dini amaçlar için" olağan para bağışdır.

O zaman söylediğin sözleri hatırlıyorum: "İnsanlar en azından Tanrıya "kurban"ın ne olduğunu hatırlıyor mu? Sonuçta, neredeyse farklı zamanlarda tüm dini sistemler kurban ritüeli etrafında kurulmuştur. Neden kadim zamanlardan bu yana "kurban etme" farklı insanların ibadet hizmetlerinde böyle önemli bir rol oynadı?" Daha sonra söylediğin şey benim için gerçek bir içgörü idi. Okuyuculara da insanlık için bu önemli anı anlatabilir misin?

Rigden: Pekala, buna değer. Belki, eğlenceli görünebilir olmasına rağmen özü yakalayan "жертва" sözcüğünün ("kurban" anlamına gelen ("zhertva") - *çevirenin notu*) kadim Slavca yorumu ile başlayacağım. Bir keresinde Hıristiyan dininin yayılması ile bağlantılı olarak 11 nci yüzyılda Rusça dilinde ortaya çıkan "жертва" sözcüğünün sözlü biçimlenmeden, kadim Slavca "жърѣ" sözcüğünden türediğini açıklamıştım ("zhru", "Fedakarlık yapıyorum"). Ve "zhru" ("жърѣ") sözcüğü de, daha önceleri Slavlar arasında "tıka basa yemek", yani "bir çırpıda yiyip bitirmek" anlamında kullanılıyordu (kadim Slavca fiil "zhrat" Hint - Avrupa kökenlidir). Bu arada, "bir çırpıda yiyip bitirmek", kadim zamanlarda "hayat" anlamına gelen kadim Rusça "живот" ("zhyvot", "göbek, mide" - *çevirenin notu*) sözcüğü ile bağlantılıdır. Bundan kadim Slavca "животное" ("zhyvotnoe" hayvan anlamına geliyor - *çevirenin notu*) sözcüğü türemiştir, ki harfi harfine "yaşayan" anlamına gelir. Bu arada, "zhyvotnoye" sözcüğü, Pechersk'li Agapit'in ilksel manevi Öğretisinin (dört Veçhe ile ilgili olan dahil) gizli yenilenmesi sayesinde Kievan Rus'ta 11 nci - 12 nci yüzyıllarda spesifik olarak yaygın hale geldi.

Anastasia: Öyleyse bu, Eski Slav putperest tapınakların, özellikle üzerlerine özel işaretler ve semboller çizilenlerin bunun gibi "kurbanlık sunaklar" olmadıkları anlamına geliyor. Belki, bazı durumlarda bunlar, yüzlerce yıldır insanların (işaretler ve semboller kullanan) manevi bilgiyi çalışmak ve deneyimlerini paylaşmak için geldikleri halk tarafından bilinen yerlerdi, örneğin kutsal mağaralarında toplanan, mağara resimlerini çalışan kadim insanlar gibi.

Rigden: Temel manevi bilgiye sahip olan insanlar için bunun izini sürmek kolay olur... Bu nedenle, daha sonra "rahip" sözcüğünü belirtmek için "жры"

sözcüğünü kullandılar (“жѣрѣ”, “zhereti”) (Yiyip yutuyorum - *çevirenin notu*). Eğer ilgili sözcüklerin kökenbilimi izlenirse, daha önceleri bunun "böbürlenen, kendini hatırlatan, göklere çıkararak" anlamına geldiği bulunabilir. Bu yüzden, "rahip" sözcüğünün insanlar arasındaki orijini, şimdi söyleneceği gibi, bir tanrıya getirilen armağanların gerçek tüketicisi anlamına geliyor. Bu arada, Rus'ta eski günlerde, “жерцовать” (İngilizce çevriyazıda (“zhertsovati”) gibi bir sözcük vardı, ki o da "tıka basa yemek", "bir çırpıda yiyip yutmak" anlamına geliyordu. O, "rüşvetçi, zalim, soyguncu, suçlu" anlamına gelen “жерц” (İngilizce çevriyazıda “zherts”) sözcüğünden türemiştir. Bu nedenle insanlar bu dünyada kimin kim olduğunu kesinlikle tanımladılar. Eğer "kurban" sözcüğünün anlamını araştırırsanız (Rusçada “жертва” (“zhertva”) – *çevirenin notu*), bunun "yiyip yutulan, yok edilen" ve "helak olan" anlamına geldiğini bulabilirsiniz. Bu hibe edilen veya daimi olarak kaybedilen şeydir. Bu özveride bulunma, faydalardan ve zevklerden vazgeçmedir.

Bir çok ulusun dini inançlarında, kurban her türde ilaha çoğunlukla dünyanın meyvelerinden veya hayvan krallığından bir yatıştırıcı veya tatmin edici bir adaktır. O "pislikten arınma ve manevi saflığı elde etmedir." Örneğin, ataların oğullarının Tanrıya kurban sunduğundan söz eden İncil'i alalım: Kabil dünyanın meyvelerinden kurban sundu ve Habil kendi sürüsünden kurban etti. Modern dünya dinlerinde, kurban bolluğunuzdan değerli ve hoşunuza giden bir şeyi sunmanın sembolü olarak kabul edilir.

Ama eğer bu sembolik ritüellerin ve inançların manevi kaynaklarını derinlemesine araştırırsak, Tanrıya gerçek kurbanın ne olduğunu anlayabiliriz ki, bu Tanrı ve insan arasındaki ilişkiyi ima eder. **Tanrıya gerçek kurban, insan hayatının sunağında kendi Hayvan doğasını kurban ettiği zamandır, yani, sayısız arzularını, düşüncelerini, geçici ve anlık illüzyonlarını terk eder, böylece kendisi için gerçek Sonsuzluğa - Tanrının dünyasına - manevi bir yol açar.** Uzun zaman önce, insanlığın şafağında, insanlığa Hayvan doğasının niteliklerinin ilk başta gözü ayartan, ama sonra çabucak çürüten dünyanın meyvelerine benzediği açıklanıyordu. Yalnızca bu geçici şeyleri Tanrıya kurban ederek, Onun Sonsuzluğuna geçme fırsatına sahip olursunuz, yani, kendi üzerinizde çalışarak ve Hayvan doğasının baştan çıkarmalarını reddederek. Ve eğer manevi olarak geliyorsanız, iyilik yaparsanız ve hayvanlar gibi içgüdüleri ile yaşayan diğer insanları uyandırmaya yardım ederseniz, o zaman Tanrı için bu, sürülerinizin iyi bir damızlığının sonucu olarak hissettiğiniz sevincine benzer.

Bugünlerde insanların altar (sunak) dedikleri (Latince "altaria"dan ve "yüksek" anlamına gelen "altus"tan) inananın tanrılar ile iletişim veya kurban yerinin, kadim zamanlarda orijinal olarak basitçe esasen *kare, daire, oval* (silindir), *küp* (*eşkenar dörtgen*) şeklinde bir işaret veya sembol olarak belirtilmesi tesadüf değildir. **Tüm bu yazıtlar, insanın bilincin değişmiş halinde uyguladığı**

manevi uygulamaların açık sembolleri olarak hizmet etti, o hislerin derin seviyesinde Tanrı ile direkt iletişim kuruyordu. Ve hisler vasıtası ile Tanrı ile böyle bir birlik anı, sadece Şahsiyet bu sürece tamamen daldığı ve yalnızca Manevi doğa hakim olduğu zaman mümkündür. Manevi dünya yararına böyle bir Seçim yaparak, insan böylece bilincindeki Hayvan doğasının maddi dünya hakimiyeti alışkanlığını bilinçli olarak "kurban eder". Daha sonra, insanlar manevi bilgiyi kaybetmeye başladıkları zaman, benzer sembolik formların maddi (kilden, ahşaptan, metallerden) sunakları dikilmeye başladı. Bu yassı, yuvarlak veya oval bir taş, kare bir masa, bir küp vs olabiliyordu. Bunları yüksek yerlere, tapınaklara yerleştirmeye, bunları dünyanın belirli bir bölgesine yöneltmeye ve maddi kurbanlar yapmaya başladılar.

Anastasia: Aslında, dini sistemlerde çok ciddi bir değiştirme gerçekleşti.

Rigden: Ve bu yalnızca manevi dünya görüşünün maddi olan ile değiştirilmesinde bulunmuyor. Bu şeyleri gözlerinize görünür kılan içinizdeki ışığı kaybetmeye benzer. Değiştirme insanın, hayatının ve çevreleyen dünyanın esasının, bu dünyadaki geçici kalışının amaçları ve hedeflerinin küresel anlayışının tam kökeninde gerçekleşti. Asıl manevi bileşen, başlıca manevi anahatlar kayboldu - Tanrıya hizmet ve O'nunla sürekli bağlantı. Hayvan zihninin İradesinin insan bilincini çok kolaylıkla ele geçirmesinin nedeni budur. Sonuç olarak, bu dünyanın illüzyonunu esas olarak alıyorlar. Ellerinde nesillerce manevi bilgiyi tutanlar bile, bu dünyanın küllerinin peşinden koşuyorlar - maddi kazanç ve kendi sürüleri üzerinde sıradan güç için. Gururları nedeniyle, rahipler kendilerinin bu evrensel insan manevi bilgisinin sahipleri olduklarını düşünürler ve bunun üzerinde, insanların onların köleleri ve daimi sponsorları oldukları, başka bir deyişle, rahipler tarafından icat edilen "para ver ve bize hizmet et" formülü ile var oldukları kazançlı bir iş kurdular. Ve önemli nokta kayboldu - ilksel manevi Bilginin yayılmasını, böylece Şahsiyetin Ruh ile birleşmesini ve insan varlığının bağımsız şekilde manevi özgürlüğü elde etmesini kapsayan *Tanrıya ve insanlara karşılıksız hizmet.*

Anastasia: Evet, Hayvan zihni gerçekten modern insanı köleleştirdi. Kadim insanların dedikleri gibi, insan, manevi yükseklikleri arzulayan özgür bir kuş yerine, rüzgarın aklına estiği gibi tüm dünyaya taşıdığı kuşun tüyü gibi oldu. İnsanlar uzun zaman önce maddi kazançta ve güçte sınırsız artışın ahlaki gelişmeyi ima etmediğini fark ettiler.

Rigden: Oldukça doğru. Böylece o zaman, kurban ritüeli kadim zamanlardan bu yana var oldu. Bunun yanısıra, bunun *dinin* gelişiminin farklı formlarında tipik olduğunu not et: kabile, etnik, devlet ve küresel dinler. *Din formatında*, bu

esasen büyü sanatı olarak, bu kuvvetlere adanmalarını ifade etme ve bunların sayesinde, sözüm ona insan için doğaüstü olan bir şekilde maddenin hali üzerinde (insanlar ve doğal fenomenler) belirli bir etki elde etme amacıyla doğaüstü güçlere, ruhlara ve tanrılara kurban sunma (armağanlar sunma) ritüeli olarak görülüyordu. Bundan başka, çeşitli kurban tipleri kullanılıyordu. Örneğin, kirlilikten temizlenmek veya ruhlardan ve tanrılardan dünyevi bir şeyler istemek için aromatik bitki tütsüsü yakmak. Elementlerin yatıştırılması için, "güç" ve şamanik ruhların "ikamet" yerlerinde, dağ geçitlerinde ve "kutsal pınarların" yanında renkli kumaş parçaları asmak.

Anastasia: Evet, ertesı yıl daha iyi bir hasat için, gelecek sefer daha iyi bir av veya daha iyi bir yakalama için, toplayıcılık ve tarım ürünlerinin kurbanları da biliniyor. Büyükbaş hayvanlar da yavrularda artış için veya bu dünyada bir topluluk veya bir insanın işleri ile ilgili bir şey istemek için kurban ediliyordu.

Rigden: Doğru, yani, çeşitli dini inançların sisteminde, zararsız aromatik bitkileri tütürmekten, bekaretin feda edilmesine, tapınak eşcinselliğine, insan bedeninin parçalarının kanlı kurban edilmesine ve insan hayatına kadar değişen her türde farklı kurbanlar vardı. Ve çoğu durumlarda, tüm bunlar maddi dünyada bazı güçler elde etmek, başka deyişle dünyevi amaçlar için rahipler tarafından yapılıyordu.

Anastasia: En ilginç olan şey, bunun sadece kadim zamanlarda değil, ama şu anda hem dinlerde hem de kapalı gizli okült topluluklarda, örneğin Archonlar arasında yapılmakta olmasıdır. Ve dünya toplumunun insan kurban etmeyi ve uzak geçmişin rahiplerinin benzer yabaniliğini uzun zamandır suç saydığı gerçeğine rağmen. Zamanında aynen benim için olduğu gibi, okuyucular için, bu tür kurbanların insanlığın tarihi boyunca neden yapılmakta olduğunu ve bu fenomenin neden insan toplumunda oldukça canlı olduğunu bilmenin çok ilginç olacağına eminim. Dini yapılarda neden buna çok fazla dikkat gösteriliyordu? Bu dünyanın maddesine hararetle hizmet için manevi bilginin böyle değiştirilmesinin kaynağı nedir?

Rigden: Bu elbette oldukça ciddi bir soru. Ama eğer bugün insanlar zaten bunun hakkında düşünmeye başlıyorsa, o zaman, belki, bunun küresel esasını aktarmaya değerdir. Maddi dünyada, bir kereden çok bahsettiğim *tek bir Hayvan zihni* vardır. Bugün, modern bilim bile onun tezahürlerinin bazılarını kaydediyor, ki bunlar esasen yaşayan varlıkların topluluklarının davranışında görülebilirdir. Örneğin, hücrelerde bakterilerin yeterli çoğunluğunun (quorum) çoğalması ve saldırısından başlayarak ve hayvanların kollektif göçü, saldırganlığı, kendini-yok etmeleri ile bitirerek. Latince "quorum", "ondan yeterincesi var" anlamına gelir, yani bir topluluktan yeterli sayı. Bilimde, bu olguya kollektif zeka deniyor.

Yeterli çoğunluk duygusu (özellikle maddeye hükmetmeye, kontrol etmeye ve ele geçirmeye, ayrıca yok etmeye yöneltilen) hem mikro- hem de makrodünyada bir çok süreçleri kontrol eder. Örneğin, tıpta, kanser hücrelerinin zeki bir topluluk olarak birlikte hareket ettikleri gözlenmektedir. İlaça maruz bırakıldıklarında bile, birbirlerine sinyal aktarırlar ve bir süre için hareketsiz kalırlar; yani, "birlikte" ilacın etkisini bloke ederler. Her hücre, quorumdan (yeterli çoğunluktan) belirli sinyaller alırken, genel davranışa (kollektif zekaya) göre kendi davranış modelini değiştirir. Başka deyişle, bu, gerçekte, zeki bir organizmanın içindeki zeki bir organizmadır. Bugün biyoloji alanında, kollektif zekanın hakimiyetinin açıkça görüldüğü arı, karınca, fare, sıçan, yunus ve büyük memeli topluluklarının yaşamı ile ilgili çok fazla araştırma biriktirildi.

Bir maddenin diğeri üzerinde hakimiyetinin tezahürleri, uzay dahil her yerde vardır. Bu ayrıca astronomlar tarafından gezegenlerin ve yıldız sistemlerinin davranışında gözlenmektedir. Örneğin, bizden çok uzak olmayan, Samanyolunun yıldız kümelerinde, esasen vampirler olan dev yıldızlar vardır. Bunlar ikili yıldızlardır, yıldızlardan biri sadece, çok yakında yerleşik olan "partner"inden gaz şeklinde maddeyi kendisine çeker. Ve sonra bu yıldız tamamen emer, sonuç olarak, kendi ömrünü uzatır ve bir süreliğine süper dev bir yıldız haline gelir. Maddenin hakimiyetinin aynı yasalarına göre, hepsi aynıdır. Dış uzayda gerçekleşen, yani, teknolojik kapasitenin yetersizlik seviyesi gözönüne alındığında bugün itibarıyla insanlığın hala araştıramadığı süreçlerde gezegenlerin ve galaksilerin topluluklarının kollektif etkisinden bahsetmiyorum bile. Ama bu olgular vardır ve bugün bile bunun çok fazla dolaylı kanıtı bulunabilir.

Bu nedenle, birleşmiş Hayvan zihnine itaat etme, kısmen maddi doğaya sahip olan varlıkların oluşturduğu insan toplumu dahil her madde için tipiktir. Tek bir Hayvan zihni (kendisinin) ortak kökenine ve kollektif formda ve bireysel zihinlerde kendi birimlerine sahiptir. Mecazen konuşursak, bu çok seviyeli yapıya ve organizasyona sahip olan bağımsız bir organizmaya benzer. Bu arada, "organizma" sözcüğü, "alet, enstruman" anlamına gelen Yunanca "organon" sözcüğünden türemiştir. Bunun yönetme yöntemindeki tüm karmaşıklığını ve tutunumunu anlamayı kolaylaştırmak için, tek bir bütün olarak işlev yapan insan bedeni örneğini vereceğim.

Beden organizasyonun farklı seviyelerine sahiptir (moleküler, hücresel, doku vs). Onun tüm biyolojik sistemlerinin çalışmasını koordine eden ve böylece bedenin yaşamını destekleyen ortak bir zihne (beyin) sahiptir. Ayrıca, organların tabi oldukları sistemler vardır. İçlerinde hücrelerin belirli genel bir ritimde çalıştıkları organlar vardır. Kendi yapısına ve çoğalma, var olma yeteneğine sahip olan organik bireyselliğin en düşük seviyesi olan hücre vardır. Ama aynı

hücre organların bir parçasıdır, sistemin bir parçasıdır, bütün organizmanın bir parçasıdır. Maddenin birleşik Hayvan zihninin yapısında aynıdır. Birbirleri ile yakın şekilde etkileşim kuran, böylece tek Hayvan zihnine tabi olan mikro- ve makro dünyada bütün sistemleri yaratan kollektif ve bireysel zihinlerin birçok birimleri vardır.

Anastasia: Kontrol edilen madde hakkında konuştuğumuz için, Ahriman bir yerlerde buna dahil olmalı mı?

Rigden: Kesinlikle. Ahriman, tek Hayvan zihni üzerinde güce sahip olan biri ve bunu maddi filtreler vasıtası ile Tanrının dünyası için, deyim yerinde ise "saf bir ruhu" ayırma amacı için kullanır.

Anastasia: Kendini - mükelleştirme yolunda kalan her insan için, insan varlığında Hayvan zihninin nasıl davrandığını anlamanın ilginç olacağını düşünüyorum.

Rigden: O kendi İradesini farklı şekillerde tezahür ettirir: Hayvan doğası vasıtası ile (onun modunda çalıştıkları zaman arka ve yan Veçhelerin aktivitesi ile), maddi beden vasıtası ile...

Anastasia: Evet, Çoğu insanın kendisini yalnızca aynadaki bir yansıma ile özdeşleştirdiği, bedenin kendileri olduğunu düşündüğü gözönüne alındığında, insanların dediği gibi, "sahiden".

Rigden: Eğer insan sadece beden olsaydı, onu kontrol etmenin tüm ince nüanslarını kapsamlı şekilde bilirdi ve bedeninde sürekli olarak gerçekleşen çeşitli hayati fonksiyonların ve operasyonların onbinlercesini yöneterek yaşardı. Ama tek bir organizma olan beden esasen Şahsiyetin bilincinden bağımsız olan modda işlev yapar. Ve insan ayna olmadan bedeninde ne görür?

Burada ve şimdi açık gözler ile, görünür dünyada ne görüyor? Sadece, başlangıçta bu üç boyutlu dış dünyayı bilincinin "karanlık odasından" gözlemek için tasarlanmış iki "küçük pencere" (gözler) ile görmeye izin verildiği şeyleri görür. Şahsiyet, kendisi veya dünyanın çeşitliliği hakkında bu şekilde çok şey görür ve bilir mi? Düşünceler ve duygular onun bilincinin ürünü mü? Ve insan düşüncelerin ve duyguların nereden ve nasıl ortaya çıktıklarını biliyor mu?

Hayvan zihni kendi dalı vasıtası ile - maddi dünyanın parçası olan Hayvan doğası ile - sürekli olarak insanı o veya bu şekilde etkiler. Çoğu durumlarda, insanlar bunu anlamazlar bile. Düşünceler sadece oradadır ve insan bunun kendi "malı" olduğunu düşünür. İnsanların, ikili doğalarını bilmedikleri ve doğal

olarak, kendi içlerinde tüm bunları izlemedikleri zaman, kendi içlerindeki Hayvan zihninden gelen düşünceleri ve eylemleri yakalamaları zordur. Sonuç, Hayvan zihninin İradesinin tezahürlerini kendi düşünceleri, arzuları, duyguları vs olarak algılamalarıdır. **Gerçekte, insan sadece kendi Seçiminde özgürdür, ama düşüncelerden özgür değildir, çünkü onun bilinci (Gözlemci) gerçekte bunları üretmez, o sadece iki akış arasında seçim yapar:** Manevi doğadan (Onun İradesi) gelen düşünceler ve uyarılar veya Hayvan zihninden (onun İradesi) gelen düşünceler ve arzular. **Yani, insan hoşuna giden İradeyi veya onu baştan çıkaran şeyi seçebilir ve bunu eyleme yol açan kendi dikkatinin gücüne uygulayabilir.** Bu tam olarak insan Seçiminin anahtar anahtarıdır.

Anastasia: Evet, insan sadece, bu veya o istila eden ruh halini, duyguyu, düşünceyi kabul edip etmeyeceğini seçer. Bir çok okuyucu gün boyunca kendi düşüncelerini izleyerek pratik terimler ile bunu anlıyor. Burada, örneğin, insanların mektuplarında tanımladıkları tipik bir durum var: "Bir çok kez, her şeyin iyi görüldüğünü ve sonra aniden negatif bir düşüncenin veya duygunun ortaya çıktığını ve ruh halinin görünür neden olmadan umutsuz olduğunu fark ettim. Her şeye ilgisiz olma, ayrıca içsel gerilim, endişe ve korku hissi ortaya çıkıyor. Ama bunu istemedim, bu benim arzum olmadan sanki kendi kendine oluyor. En ilginç olan şey, eğer sadece aniden ortaya çıkan kötü düşünceleri veya duyguları görmezden gelmeye ve kasıtlı olarak iyi bir şeye, örneğin iyi düşüncelere veya iyi eylemlere odaklanmaya başlarsanız, o zaman zamanla bu negatiflik geri çekiliyor, sanki bu durum hiç var olmamış gibi. Ve eğer kötü bir ruh haline boyun eğerseniz, kendiniz için üzgün hissetmeye başlarsanız, başka deyişle, eğer dikkatinizi olumsuz duygulara verirseniz, o zaman bu durum kötüleşiyor ve içinizde yaşamaya veya daha doğrusu hayatınızı bir parazit gibi zehirlemeye başlıyor. Bundan sonra, meditasyon yapmak için oturmak oldukça zor, sadece kendimi zorluyorum. Diğer taraftan, zaten manevi bir uygulama yapmaktayken, burada sizin için değerli olan içsel özgürlük haline, tüm var olan için yoğun Şükran ve Sevgi hissine, hislerin saflığına geçiş yapıyorsunuz..."

Rigden: Elbette, bu geçişte, Hayvan doğasından gelen düşüncelerin görmezden gelinmesi, Manevi doğanın hakimiyetinin seçilmesi ve onaylanması kendi üzerinde çalışmanın esasıdır. Hayvan zihni insanları kendi manevi doğalarına karşı gelmeye, sadece maddenin hakimiyetine, onun "bölünmezliğine", "ölümsüz" maddi bedene inanmaya zorlar. İnsan bunalıma girdiği, kendini suçlama ile meşgul olduğu veya tersine, dünyasal şans, zenginlik vs edinirken maddi arzuların hayalleri ile kuşatıldığı zaman - tüm bunlar o anda, kendisi bunu fark etmeden, Hayvan zihninin İradesine tabi olduğunu ve onun sistemi tarafından kolayca kontrol edildiğini belirtir.

Anastasia: İnsan, aslında, Hayvan doğasından gelen heyecan verici fikirler ve maddi arzuların varlığı ile Hayvan zihninin tezahürlerinin anlarını izleyebilir.

Rigden: Evet, ama insanın kendisinde bu tür düşüncelerin ve arzuların tezahürünü *izliyor olması*, ama bu sürece katılmaması ve onu kuvvetlendirmemesi şartıyla. İnsan hayatının Hayvan zihni tarafından kontrolü o kadar olağan ki, insanın kendisi pratik olarak bunu fark etmez, onun tezahürünü düşüncelerine, arzularına, alışkanlıklarına, karakterine vs bağlar. Ama Hayvan zihninin İradesine açıkça boyun eğme, psikologlar tarafından dışavurumcu kalabalık adı verilen şeyin eylemlerinde izlenebilir ve hatta daha fazlası - eğer onun aktivasyonunda anahtar an Hayvan doğasının hakimiyeti ise, harekete geçen kalabalığın eylemlerinde izlenebilir. Bu tam olarak Hayvan zihninin hakimiyeti ve onun "öfkeli" kalabalıkta kollektif zeka vasıtası ile tezahürüdür.

Genel olarak, "karakteri olan" tüm bireylerin bir kalabalık içinde "bireyselliklerini" çok çabuk bir şekilde kaybettikleri anlaşılmalıdır. Onlar kollektif zekanın ortak erime potasında şekillendirilebilir hale gelirler. Böyle bir ortamda, herkese genel heyecan, düşünmeden harekete geçme ve hızlı hareket etme, düşüncesizce karşılıklı cevap verme çabucak bulaşabilir. Esasen, kalabalıkta insanlar bireyselliklerini kaybederler ve bir kitle haline gelirler. Birey benlik-bilincini kaybeder ve *onda kalabalığın ortak İradesi için* tipik olan patlamalar ve duygular uyanır. Bundan başka, bu patlamalar ve duygular normal olarak onlar üzerinde uyguladığı kişi kısıtlaması ve günlük kontrol için olağan olana bağlı değildir. Yani, insanların ayrıca maddi dünyanın bir parçası oldukları gerçeği gözönüne alındığında, kollektif zeka (Hayvan zihnine tabi olma) insan toplumunun doğasında vardır.

İnsan kalabalıkta olduğu ve Hayvan zihninin İradesine tabi olduğu zaman ile insan bir grup insanın içinde olduğu, ama herkesin kendi gerçek bireyselliğini sürdürdüğü zaman arasında önemli bir fark vardır. İlk durumda, onun bilincinde Hayvan doğasının tam hakimiyeti gerçekleşir, bilinci daralır ve onda sadece maddi arzular, özendirmeler ve hayvan içgüdüleri aktiftir, oysa Manevi doğa bloke edilmiştir. Kalabalık içinde, birey Şahsiyet olarak ortadan yok olur; sadece tek bir Hayvan zihni olan kalabalığın organizması vardır. Ama insanda Manevi doğa hakim olduğu ve o benzer zihniyette insanlar grubu içinde olduğu zaman, örneğin, birlikte ortak iyi, yaratıcı çalışma yaptıkları zaman, kendi gerçek bireyselliğini sürdürür, bununla Şahsiyetinin Ruh (Tanrı) ile bağlantısı kastediliyor. Dedikleri gibi onlar ile aynı dalga boyunda olan diğer insanları hissedebilirler, onların başarılarına sevinirler, ama bilinci hala genişlemiştir ve dikkati ve en derin hisleri vasıtası ile Ruh ile sürekli bireysel bağlantısını sürdürür. Benzer bir süreç ayrıca kollektif meditasyonlar sırasında insanların

birlikte manevi bir uygulama yaptıkları, ama herkesin kendi Manevi doğaları ile kişisel bağlantıya sahip olduğu zaman gerçekleşir.

Anastasia: Manevi doğa hakkında temel ilksel Bilgi toplumda kaybolduğu ve kalan yankılar dinler tarafından kapsamlı şekilde yeniden işlendiği zaman, insanların toplumda ve her insanda Manevi doğanın İradesinin hakimiyetinin ne olduğunu anlaması zordur. Bugün "dünyada cennet hakkında" bir efsane gibi görünüyor. Ama kalabalıkta Hayvan zihninin İradesinin hakimiyetine gelince, örnekler çoktur, ama insanlar, çoğunlukla bu fenomenin insan toplumunda doğal olmasının nedenini ve etkinin görünmez kaynağının esasını anlamazlar. Modern bilim sosyal psikolojide, kalabalık davranışının problemlerinin incelenmesinde çok fazla araştırmaya sahiptir. Eğer buna aşına olunursa, Hayvan zihninin tüm karakteristiklerinin o aynı saldırgan davranan kalabalık için oldukça tipik olduğu anlaşılabilir.

Örneğin, *saldırgan bir kalabalık* ortak öfke, hiddet ve kör nefret duygusu ile tahrik edilir. İnsanın manevi doğasına yabancı olan bu İrade kalabalıktaki insanların eylemlerini yıkıma ve kendi türünü öldürmeye yönlendirir. *Panikleyen bir kalabalık* ortak korku duygusu ile ele geçirilir. İnsanlar onun etkisine maruz kalır, kaçarken, herhangi diğer hayvan sürüsü gibi, panik içinde insanları çiğneyebilir. Bu anda insanlar insaniliği kaybeder ve hayvan içgüdülerinin hakimiyetine sahip olan varlıklar haline gelirler, dedikleri gibi, korkudan "kafalarını kaybederler" ve sadece kendilerini kurtarmayı arzulurlar. *Paragöz kalabalık* denilen kalabalığın hakim duyguları, daha büyük maddi zenginliğe sahip olma arzusu ve açgözlülük olan Hayvan zihninin bu tür nitelikleridir. Veya örneğin, tüm devrimlerin ve darbelerin sabit özelliği olan *isyancı kalabalık*. Eğer kendi "çılgınlığında" hangi eylemleri işlediğini düşünürsek, bu Hayvan zihninin İradesinin tipik iletkenidir; insanları öldürmek, soykırımlar, kundaklama, silahlar ele geçirme arzusu, mutlak güce, şiddete, vahşete eğilim vs.

Rigden: Kesinlikle doğru. Temelinde Hayvan doğasının İradesinin duygu iletkeni ve ayrıca bir maddenin diğer madde üzerindeki hakimiyeti için etki ve mücadelenin aynı yasaları yatar. Ama insanlık, çoğunlukla Hayvan zihninin üzerindeki etkisinin genel bir fikrine bile sahip değildir, ancak, çeşitli türde kalabalık davranışı gibi onun izole edilmiş tezahürlerinin konusu, özellikle farklı ülkelerin istihbarat ajansları tarafından gayretli bir şekilde araştırılıyor. Bundan başka, bazı siyasi ve dini amaçlara ulaşmak için kalabalık içinde insanların bu tür bilinçsiz eylemlerinin gerçeğini kullanan teknolojilerin geliştirilmesi ve uygulamaya konulması vardır.

Örneğin, en önemsiz sokak kazasının (örneğin diyelim ki trafik kazası) meraklı gelen geçenler şeklinde kasıtsız kalabalığı topladığı uzun zamandır bilinmektedir. Bu kalabalığa olan şeyle aynı türde duygular bulaşır, yani, psikologlar tarafından "döngüsel tepki" denen şey gerçekleşir (kalabalıkta büyüyen duygusal bulaşma). Bu, olağan olduğu gibi, kimin neyi, nasıl gördüğü ve kimin araba kullandığı, sürücünün nasıl döndüğü ve sürücülerden hangisinin suçlanacağı tartışması ile başlar. Ama duygusal tutkuların böyle şiddetlenmesi, kalabalığın *istemsiz olandan* (accidental (kazara) "oluş, vuku" anlamına gelen Latince "occasio" sözcüğünden), konusu yol kazasından yolların dehşet verici kalitesinden, kötü hayattan ve toplumda düzen yokluğundan kimin sorumlu olduğu suçlama oyununa geçişerek dışavurumcu olana hızlı bir dönüşümü ile sonuçlanabilir. Eğer böyle duygular hararetlenirse, kalabalığın *harekete geçen* bir kalabalığa dönüşümünden uzak değildir.

Belki, tam olarak ne olduğunu daha iyi anlamak için, gizli servislerin kalabalık bulaşmasının böyle etkilerine dayanan değişen güç teknolojilerini nasıl kullandığının klasik bir şemasını tanımlayacağım. Bundan başka, bu yöntemler hem rekabet eden devletler tarafından ve hem de ülkenin farklı eyaletlerinde kendi servisleri tarafından uygulanıyor. Örneğin, başkent'in farklı bölgelerinde yaklaşık aynı zamanda, "aniden" yol kazaları gerçekleşir. Doğal olarak, "seyircilerin" tesadüfi kalabalıkları ortaya çıkar, onların aralarında konuşmaları ile istemsiz kalabalığı harekete geçiren ve bunu bir rejimi devirip başkasını getirmek için darbelere ve huzursuzluğa yönlendiren uzmanlar bulunur. Ayrıca sadece başka araçlarla ve diğer farklı planlarla, kitlelerde Hayvan zihninin tezahürüne neden olan benzer bir kalabalık bulaşması, dünyanın çeşitli ülkelerinde hazırlanmış ve yapay olarak yapılmış renkli devrimlerin serilerine kadar izlenebilir.

Anastasia: Üzücü olan şey, çoğu insanın bunun farkında olmaması ve sonuç olarak, böyle teknolojiler kalabalıkta hala işliyor. Eğer insan bunu bilseydi, başka birilerinin ellerinde başka bir piyon olmazdı, kendi Manevi doğasına yabancı olan İradeye boyun eğmezdi ve Şahsiyetini maddi etkenlerin ağırlığı ile yükleyip onun aktif iletkeni olmazdı. Ama belki bu ayrıca, günlük yaşamda Hayvan doğasının düşünce ve duygularını tercih ederek yaşama alışkanlığından da kaynaklanmaktadır. Bunun yanı sıra, insanlar başkalarının davranışını kopyalamaya eğilimlidir. Ve bu gün birçoğları kendi düşüncelerinin temizliğini umursamıyor.

Belki, toplumda "hayvani ruh halinin" iyi, manevi ve pozitif olan her şeyden daha sık ve daha hızlı aktarılmasının nedeni budur. Ve o nüfus arasında ateşleme fünyesi boyunca yanan ateş gibi yayılıyor. Bir çok insan böyle olgu ile karşılaşılıyor, ama, maalesef, her zaman bunların farkında değiller. Örneğin,

çoğunlukla onlara bugün veya yakın zamanda buluştukları, konuştukları ve negatif eylemlerinden veya sözlerinden kuvvetli bir şekilde etkilendikleri birileri hakkında anlatmaya başlayan arkadaşları veya yakınları ile karşılaşır. Ve ilginç olan şey, kişinin sadece "zihin huzurunu rahatsız edenin" sözlerini aktarması değildir, belirli sözcüklere vurgu vererek ve onun beden hareketlerini göstererek onun öfkesini kopyalamaya çalışmasıdır.

Başka bir deyişle, bu bilgiyi aktarırken, Hayvan zihninden gelen aynı duygular ve güç tarafından ele geçirilir. Bunun yanısıra, bunu kavramadan, bir iletken olarak, negatifliği zorla arkadaşlarına, işyerinde iş arkadaşlarına ve ev halkına aktarmaya, empoze etmeye çalışır. Genel olarak, dünya toplumunda bu olgunun ne kadar yaygın olduğu ve günde kaç kere farklı insanların insanlık ölçeğinde bunu yaptığı hesaba katıldığında, oldukça üzücü bir durum ortaya çıkıyor.

Rigden: Sadece, insanların bu tür durumların nedenini anlamaya, Hayvan zihninin İradesini görmezden gelmeye ve onun başka bir iletkeni olmamaya ihtiyacı vardır. Aksi takdirde, eğer o anda insan kişisel dikkatinin çoğunu örneğin, onu yakalayan konuşmaya verirse, o zaman bu ona bulaşır ve Hayvan zihninin başka bir iletkeni haline gelir. Böyle bir bulaşmanın sonucu olarak, çoğu kez Hayvan zihninden gelen bir hile ile ve her zaman duyguları aynı şekilde kopyalayarak insan bu "haberi" diğer arkadaşlarına anlatmaya can atar. Bunu bilmedikleri ve kendilerinde onun tezahürlerini izlemedikleri zaman insanlarda Hayvan doğası kuvvetlidir.

Anastasia: Ayrıca iyi, nazik ve özellikle manevi anlamda önemli bir şey hakkındaki haberin, Hayvan doğasından gelen duygusal haber durumunda olduğu kadar hızlı yayılmaması ilginç. Ve tipik olan şey, iyi haberi paylaşırken insanın sanki bu haberden gelen aynı bilgeliği çoğaltıyormuş gibi, haber sanki kişisel olarak kendisindenmiş gibi, bunu kendi sesiyle söyleme çalışmasıdır.

Rigden: Ne yazık ki, modern insanların Manevi dünyanın iletkenleri olarak hizmet etmeleri yaygın değil. Bu yüzden televizyonda olayları görüyorlar ama onsuz görmüyorlar, insanın sözlerini dinliyorlar, ama sözler olmadan onu anlamıyorlar, farklı dillerde kitaplar okuyabiliyorlar, ama kendi yaşamlarının kitabını okuyamıyorlar. Yaşamlarının nehrinin akışıyla gitmeyi, akışa karşı durmayı, bunda anlam aramayı arzu ediyorlar, ama varoluşlarının anlamının diğer tarafta olduğunu anlamıyorlar. Çoğu sadece kör bir şekilde Hayvan zihnine hizmet ederek olayların ölü görünümü ile yaşıyor. Ama insan yaratıma neden olan şey ile yaşamalıdır, insan manevi yaratım ile yaşamalı ve Manevi dünyaya hizmet etmelidir. Sadece o zaman, insan olayları görür, insanları anlar ve hayatını Manevi doğadan Gözlemcinin perspektifinden ayarlayabilir.

Anastasia: Ayrıca, modern toplumun hassas bir konusuna dokunmak istiyorum - bazı insanların alkol ve uyuşturucu bağımlılığı. Bir keresinde, Hayvan zihninin bu zehirler vasıtasıyla Şahsiyeti nasıl kendi İradesinin kontrolü altına getirdiğini, bunlara bağımlılığın onun tarafından fark edilmeden nasıl geliştirildiğini ve onun manevi doğasına yabancı olan bu etki altına girdiği zaman insanın ne kaybettiğini söyledin.

Rigden: Evet, bu özel bir konudur. Hayvan zihninin insanı tam olarak kendi kontrolü altına yerleştirmesinin yollarından biri, onda alkol veya uyuşturucu tüketme arzusunun uyandırılmasıdır. **İnsan alkol veya uyuşturucu tüketmeye başladığı zaman, Hayvan zihni onun üzerinde tamamen hükmetmeye, köleleştirmeye ve Manevi doğadan gelen gücün her olası tezahürünü bloke etmeye başlar.**

Nörofizyoloji seviyesinde, dengesizlik gerçekleşir ve beynin nöronlarının çoğu bloke olur. İnsan bilgiyi zayıf şekilde algılamaya başlar. Bunun yerine, onda Hayvan doğası aktif şekilde hakim olur ve ona "kahraman imiş" gibi ve ona bu dünyadaki her şeyi izin verilebilirmiş gibi görünür. Böyle bir sabun köpüğü (yanılsama) aslında onun böyle bir gerçeklikte olduğu gerçeği nedeniyle değil, sadece beyin fonksiyonu sisteminde hata gerçekleştiği için ve Şahsiyetin bilinç hali, Hayvan doğasına tam bir boyun eğmenin olduğu farklı bir moda değiştiği için ortaya çıkar. İnsandaki Manevi doğa için - bu çöküştür; bu mecazen konuşursak, Ruhu ölümcül zehirli bir ortama koymaya benzer. Ruhun gücü "optik filtreler" - alt-şahsiyetler - tarafından kısmen bloke edilir ve yeni Şahsiyette hayvan doğasının böyle tam hakimiyeti, sadece onu son şansından ve umudundan yoksun bırakır. **Alkol ve uyuşturucular insanı Hayvan zihninin itaatkar kölesine dönüştürürler ve küçük dozlarda bile ondaki manevi filizi öldürürler.**

Zamanla, insanda alkol veya uyuşturucu bağımlılığı gelişir ve o bunu inkar eder. Aynı zamanda, bu insan herhangi bir nedeni zikrederek (gelenekler, tatiller, doğum günleri, cenaze törenleri, kişisel stres vs) bu zehri tüketmekte ısrar eder. Sonuç olarak, manevi temellerinin kaybolduğunu, bu bağımlılığın insan doğasını hayvan içgüdüleri seviyesine alçaltmaya arttığını ve Şahsiyetin gerilediğini fark etmez. Alkol zehirlenmesi durumunda olan insanların bilgiyi algılamada yetersiz olduğundan daha önce söz ettim. Çoğu durumlarda, alkol zehirlenmesi anında onda tek hakim olan sevgili benliği hakkında, gururlarının nesnelere hakkında, gerçekleşmemiş bencil arzuları hakkında ve hayata geçirilmemiş aşırı ihtirasları hakkında Hayvan doğasından gelen yüksek sesli düşüncelerdir. Bu her şeyden önce, Şahsiyetin kendisi için gerçekten bir trajedir.

Manevi gelişimleri ile ciddi şekilde meşgul olan insanlara gelince, onların bedeni fiziksel olarak bu zehirleri (alkol ve uyuşturucuları) tolere edemez. Neden? Çünkü, bu toksik maddeleri tüketirken, diğer dünya, manevi dünya ile süptil bağlantı bozulur; modern dili kullanırsak, duyular dışı yetenekler kaybolur. Alkol veya uyuşturucuların etkisi altında iken, insan görünmez dünyadan gelen bilgiyi okuyamaz; doğa üstü güçleri solup gider. Böyle bir halde tek algıladığı, Hayvan zihninin İradesinin tezahürüdür, ki insan bunun kendi düşünceleri ve arzuları olduğunu düşünür.

Bu kadim zamanlardan beri biliniyordu. Bu şu anda da iyi biliniyor. Örneğin, Sovyetler Birliğinde, başka şeyler arasında, kendi çalışanlarının bazıları, örneğin uyurlar arasında paranormal fenomen ve psişik gelişme araştırmasına dahil olan departmanları kapsayan özel servislerin güçlü bir sistemi vardı. Bu nedenle, süt ürünü olan kefir bile onların diyetlerinden çıkarılmıştı, alkol ve uyuşturucuların katı bir şekilde yasaklandığından söz etmeye bile gerek yok. Teknik olarak sigara içilmesine izin veriliyordu: nikotin ve katran bedeni zehirlemesine rağmen, ayna nöronları bloke etmez ve sonuç olarak, görünmez dünya ile engelsiz çalışma ve gerekli bilginin okunmasını sağlar.

Bu nedenle, ne kadar uzun süre olduğuna bakmaksızın, küçük miktarlarda alkol bile tüketen insan Şahsiyet olarak manevi olarak geriler. Eğer alkol tüketme veya uyuşturucu kullanma arzusu ortaya çıkarsa - **bunlar Hayvan doğanızın kontrolü altında olduğunuzun ilk belirtileridir.** Bu, bilincin hakimiyetini değiştirmek için, bazı pozitif yönlere vurguyu artırmak için, fiziksel emek harcamak için önlemler almanız gerektiği anlamına gelir. Eğer insan içmeyi veya uyuşturucu kullanmayı tamamen bırakırsa, bedenin en sonunda iyileşeceği ve insanın Şahsiyetinin manevi gelişimi için fırsat elde edeceği not edilmelidir. Maddenin zekası çok aktiftir. Materyal düşünceleri olan "imansızlara" alkol veya uyuşturucu aracılığı ile biraz "sınırsız özgürlüğe" ulaşmak ile ilgili düşünceler empoze edildiği zaman, onun tezahürleridir. Bu "İnananlara" alkol veya uyuşturucular aracılığı ile bazı türde kutsal bilgilerin "olasılıklarından" birini elde etmek veya " manevi yükseklikleri" algılamak hakkında düşünceler empoze edildiği zaman, onun tezahürleridir. Tüm bu düşünceler Hayvan doğasının yanılsamasıdır, ki şu veya bu şekilde insanları Hayvan zihninin iradesine sürekli bağımlılığa iter ve bu zehrin bir diğer dozunu alma ile ilişkili çekici düşünce formları yaratır.

Anastasia: Bir çok insan basitçe apaçık gerçekleri görmüyor ve durup neden bunun kendilerine ve arkadaşlarına olduğunu ve neden bu problemin toplumda hala var olduğunu düşünmüyor. Kendilerine sorular sormuyorlar: "Kalıcı bir alkol bağımlılığı nasıl ortaya çıkıyor ve oluşuyor? Bunu topluma yapay olarak kim sokuyor ve Manevi doğa için böyle ölümcül bir "geleneği" aktif olarak kim

destekliyor? Sonuçta, insan sadece kendisini ve Şahsiyetini yok etmiyor, ayrıca toplumda etrafında problemler yaratıyor.

Bu gerçek bir felaket, özellikle insan ailesinden ve çocuklarından sorumlu olduğu zaman. Sonuçta, bu çocukları için ne kadar maddi mallar sağlayabildiği ile ilgili değil. Konu, insanın *kendi hayatının örneği ile* onlara ne kadar manevi zenginlikler verebildiğidir. Sonuçta, çocuklar kişisel mal ve insanın yaşlılıkta yaslanmaya niyet ettiği bir "koltuk değneği" değildir. Her şeyden önce, bunlar bilinci boş bir sayfa olan yeni Şahsiyetlerdir. Başka herkes gibi, manevi özgürlük şanslarını elde etmek için bu dünyaya geldiler. Gerçekte, erken yaştan itibaren, bu yeni Şahsiyetler, çoğunlukla birçok şekillerde onlara bir örnek olarak hizmet eden ebeveynlerden, onlar için otorite olan insanlardan önceki nesillerin yaşam deneyimini gözler ve benimserler. Eğer aile, örneğin, alkol içme ile ilgili "geleneklere" sahip ise, o zaman çocukluktan itibaren çocuklara bariz bir biçimde empoze edilen şey, örneğin evdeki kutlamalarda yetişkinlerin içerek gösterdikleri Hayvan doğası üzerine bağımlılığın negatif deneyimi ve kalıplarıdır. İnsanlar bunun zararsız bir eylem olduğunu düşünür, çünkü bunun esasını ve uzun vadeli sonuçlarını anlamazlar.

Rigden: Bunu yaparak, yalnızca kendi çocuklarını değil, aynı zamanda torunlarını da ıstıraba mahkum ederek başlattıkları sefaleti anlamazlar. Ama, eğer insanlar her şeyden önce kendi üzerlerinde çalışmaya başlarsa, eğer içinde yaşadıkları toplumun kendisini daha iyisi için aktif şekilde değiştirirlerse, durum düzeltilebilir. Toplum ile ilgili olarak. Burada alkolü ve uyuşturucuyu insanlar arasında kimin popüler yaptığının ve neden hala yapılmakta olduğunun kökenine gidilmelidir. Bu bilgi bugün bile oldukça kolay bulunabilir. Uyuşturucuları ve alkolü insanlar tarafından kitlesel tüketime ilk sokanlar, bunda kendileri için apaçık yararlar gören rahipler ve politikacılar idi. Ve neden? Çünkü, daha önce söylediğim gibi, uyuşturucuların ve alkolün yardımıyla Şahsiyetin manevi bileşeni bloke edilir ve insan o zaman kolayca yabancı bir İradenin etkisi altına düşebilir. Hayvan zihninden iletkenlerin onu kontrol etmesi ve kalabalığın ("biyokütle") parçası olan bilincini manipüle etmesi kolay hale gelir.

Bugünün gerçekliklerine bakmak yeterlidir. Tüm dünyada bu olguya karşı açıkça görünür olan mücadeleye rağmen, neden tüm bunlar gerçekte sessizce teşvik ediliyor? Kadim zamanlarda olduğu gibi aynı propaganda var, ama sadece, alkol ve uyuşturucu dağıtımının yalnızca ürünlerin kendileri ve reklamları yoluyla değil, aynı zamanda klişelerin oluşumu yoluyla da yapılmasının, bunların toplumun kitlesel kültürüne sokulmasının çok daha muazzam ölçeğinde. Örneğin, kitlesel medyanın, ayrıca popüler kültürel projelerin ve sinema filmlerinin muazzam etkisi ile. Sonuç olarak, en kolay yol idollerin imajları ve

onların "alışkanlıkları" vasıtası ile, insanı sisteme tabi kılmak için davranış kalıpları ile kodlamaktır, çünkü her birey, daha önce söylediğim gibi, taklit etmeye eğilimlidir. Genel olarak, bu ilk bakışta görüldüğü kadar basit değildir.

Anastasia: Bu, maalesef bugünün gerçeğidir.

Rigden: Ama yine, insanların kendilerinin topluma düzen getirmesini kim engelliyor? Şahsiyetin düşüncelerini disipline etmesini kim engelliyor? Her şey insanların kendilerinin ellerinde. Kişi sadece başkaları için iyi bir örnek olmalı ve bu bakımdan en azından kendi etrafında uygun bir ortam yaratmalı, insanları alkol ve uyuşturucu tüketmeleri için teşvik etmemeli ve insanlar arasında bu hayvani bağımlılığı yaymak için koşullar yaratmamalı. Kitlesele kültürde, ayrıca kültürel ve ahlaki değerlerde manevi bilgiyi ve gerçek bir İnsan imajının örneklerini teşvik etmek için mümkün olan her şeyi yapmak.

Anastasia: Umarım, insanlar bu bilgiden ilham alırlar. Eğer mümkün ise, lütfen Hayvan zihni ile ilgili bir kaç başka noktaya ışık tutar mısın. Onun başlıca kollektif ve bireysel zihinler vasıtası ile, başka deyişle, kendi alt bölümleri vasıtası ile hareket ettiğini söyledin. İnsan toplumunun bir örneğini kullanarak daha geniş ölçekte onun tezahürünü netleştirebilir misin?

Rigden: Bu süreçler hem mikro - hem de makrokozmosta izlenebilir. Doğalarının ikiliği nedeniyle, insanlar sadece bunların çalışmasına bilinçli olarak yaklaşabilmek ile kalmazlar, ama ayrıca gerçekten toplumlarını manevi temelde yaratabilirler. Sonuçta, manevi olarak gelişirken, insan Manevi doğadan Gözlemci olma ve bundan dolayı, Hayvan zihninin tezahürlerini anlama fırsatına sahiptir. Onun eylemlerini izleyebilir ve kendi manevi doğasına yabancı olan, hayatına müdahale eden bu İradeye izin vermeden, kendi gelişimini düzeltebilir. Toplum ile de aynıdır. Örneğin, şimdi halkın ruh halinin doğasını araştırma ve izleme üzerine bir çok bilimsel rapor var. Sadece büyük çoğunluğu, kitlelerin siyasi ve rahiplerce kontrolünün sonuçlarına indirgenmiştir. Ama konu bu değildir. Bu raporlarda bile, oldukça ilgi çekici olan bölümler bulunabilir.

Ruh hali psikolojik bir türevidir. Kitle ruh halleri konusu, bazı faktörler nedeniyle birleşen belirli kitledir (bir dizi insan, kalabalık). İnsanın davranışını yansıtan *duygular*, *hisler* ve diğer psikolojik tezahürler böyle bir faktör olarak hizmet edebilir. Çoğunlukla *negatif* olan *söylentiler* kitle oluşumu için bir itici güç olarak hizmet eder. İnsanda gizli içerleme yaratırlar (arka ve yan Veçhelerin aktivasyonu nedeniyle). Bu söylentilerin ne kadar hızlı yayıldığını ve insanların Hayvan zihninin İradesinin iletkenleri olarak nasıl istekli şekilde hizmet ettiklerini önceden söyledik. Eğer çoğu insan böyle söylentilere *inanırsa*, başka bir deyişle, *dikkatlerinin gücünü* bunlara verirse, o zaman, buna uygun olarak,

onun daha fazla yayılmasına katkıda bulunarak kendileri bu İradenin taşıyıcıları olurlar.

Çoğunlukla, söylentiler zinciri "biz" ve "onlar" zıtlaşması üzerine kurulur. İnsanların bilinci şimdiki duruma daralır ve gerilimin kötülük yuvasını meydana getiren kökeni, gerçek nedeni görmezler. İnsanların yaşamlarını geliştirmeyi isteyerek sokakta kalabalıklar halinde toplanmalarının nedeni budur, ama sonuç olarak, bu hayal kırıklığı ve hayatlarının kötüleşmesi veya sadece kanlı katliam ile sonuçlanır. Tarih, sadece bazı hareketleri barışçıl olarak desteklemek için bile sokaklara çıkan insanların, kalabalığa katıldıktan sonra, daha sonra onlara kişisel olarak ne olduğunu ve herkes ile birlikte neden koştuklarını ve yarın yaşayacakları kendi şehirlerinin alt yapısını parçaladıklarını anlamadıkları yeterli örnekleri biliyor.

Böylece, aşağıdakiler kitlesel ruh hallerinin doğasında vardır: bir uyarıcı, ona tepki ve eyleme hazır olma. Böyle bir kitle duruma bağlı olarak ortaya çıkar ve tek ve aynı uyarıya özdeş bir şekilde tepki verir. Bu psikik bağlantı ile birleşmiştir, ki bu *benzer duygular ve içtepilerden* yaratılır. Bu özel zihinsel hal çoğu insan için tekdüzedir. Bundan başka, genellikle belirli yıkıcı bir yük içerir ve gizli negatif bir yöne sahiptir. Eğer insanlar kalabalıktaki düşünce formlarının enerjisinin hareketini yakalayabilselerdi, onun *saatin - tersi yönde spiral* şekline sahip olduğunu görürlerdi. Birbirlerini kışkırtan iletkenlerin kendilerinin daha fazla tahrik olmaları ve konuşmacıları dinlemeye veya durumu anlamaya istekli yeni insanların bilincinin bağlantısı (yakalanması) nedeniyle şiddetleri artarken, tek ve aynı sözcükler ve duygular tekrar tekrar yeniden üretilir. Sonra her türlü negatif vasıfların atfedildiği suçluyu arama partisi başlar. Sonunda, durum kitlenin tüm bu negatif enerjisinin herhangi verilmiş veya en yakın nesneye veya kalabalığın "kanaatine" göre sorunlarının nedeni ile herhangi bir ilgisi olan veya gerçekte onlar olan bireylerin üzerine dökülmesine gelişebilir. Bu arada, eğer böyle birbirini harekete geçirme ve söylentinin dolaşması yoksa, bu ruh halleri çabucak kuvvetlerini kaybeder.

Anastasia: Evet, bu insan varlığında Hayvan doğasının hakimiyeti için tipik olan geleneksel "günah keçisi"nin aranmasıdır. Bu sadece tüm bunların burada Hayvan zihninin İradesinin etkisine maruz olan tek bir kitlede tezahür etmesidir.

Rigden: Kesinlikle. Hayvan zihninin İradesini sadece açık yıkıcı bir yük taşıyan kitlenin ruh halinde tezahür ettirmediği, aynı zamanda zaten kendi "malı mülkü" olarak düşündüğü şeyin gizli savunmasında da tezahür ettirdiği not edilmelidir. Hayvan zihninin İradesinin bulaşması, bir virüsün yayılması gibi, kitlede oldukça hızlı bir şekilde gerçekleşir. Aynı zamanda, bu İradeye tabi olan ve onun tarafından kontrol edilen kalabalık onu bozan veya ona karşı çıkan her şeyi

düşüncesizce reddeder veya bir şekilde bu yüzeysel klişeyi parçalamaya çalışır. Tek bir bütün olan bu kitle, negatifliğini bu İradenin potansiyel olarak rahatsız edicisine yönlendirir. Ayrıca Hayvan zihninin etkisi altında olan kalabalığın tüm arzularının yüzeysel olması tipiktir. İçeriğinde boşurlar; en derin hisler onlarda mevcut değildir ve bireyin kendi Manevi doğası ile bağlantısı yoktur. Daha sonra, insan kendisi ile tek başına bırakıldığında, öfkeli kalabalığın içinde iken neden böyle uygunsuz ve doğal olmayan bir şekilde davrandığını açıklayamaz. Yanıt basittir: kitle içinde varlığı anında, o yalnızca Hayvan Zihninin İradesinin iletkenlerinden biri idi.

Anastasia: Evet, esasen, bu tür tezahürler bir şekilde hem toplumda hem de birey üzerinde Hayvan doğasının "saldırılarında" özdeştir. Örneğin, kutsal büyüklerin kitaplarında, onların kendi "tutkuları" ile mücadelelerinin örneklerini bulabilirsiniz. Başka şeyler arasında, ayrıca insan manevi hal içinde kaldığı zaman, bizim dilimizi kullanarak, Hayvan doğasının onu olası her şekilde sınıdığından söz eder, sadece baştan çıkarıcı düşünceler ile değil, ama hatta sağlığın bozulması, etrafındaki insanlar tarafından saldırı ve benzerleri ile bile. Başka deyişle, görünür ve görünmez madde vasıtası ile onun tezahürleri ile.

Benzer örnekler sadece literatürde bulunabilmekle kalmaz, aynı zamanda gerçek hayatta da izlenebilir, örneğin, senin sayende verilen ve kitaplarda kaydedilen Bilgiye insanların nasıl farklı şekilde karşılık verdikleri. Bunları okuduktan sonra, manevi olarak uyanmaya başlayan, bilgi ufuklarını genişleten ve düşüncelerini disipline etmeye çalışan insanlar var. Onlar yalnızca, dış dünyada kendi üzerlerinde manevi çalışmaya ilgilerini bırakmadan kendilerinde Hayvan doğasını izlemeye başladılar. Ve gerçekte, onların çoğu kendi üzerlerinde bu çalışmaya sorumlu şekilde yaklaşmaya başlar başlamaz, Hayvan doğası tarafından agresif bir saldırıya uğradıklarını not ettiler. Bundan başka, hem kendi çevrelerinden (kendileri içlerinde Hayvan doğasının aktivasyonuna daha sık maruz kalan aile yakınları, akrabalar ve arkadaşlar) hem de "kendi bilinçlerinden". Hayvan doğası insan bilincindeki kendi gücüne ve düşünmenin derine - köklenmiş kalıplarının "kutsallığına" karşı bir girişime tepki olarak çaresiz direnç gösterdi. Dahası, manevi çalışmada özellikle ısrarlı olan bazı insanlar aniden uzak yakınlarından, çok uzun zamandır haber almadıkları kişiler dahil eski arkadaşlarından saldırgan anlamsız çağrılar alıyorlardı. Ama çoğunlukla, özellikle kendi üzerinde çalışmanın erken aşamalarında, hiç yoktan, yine, kendi Hayvan doğalarının etkisine başkalarından daha müsait olan o insanlardan işte, evde çevreden agresif bir saldırı ortaya çıkıyordu. Bu insanlar açıkçası, o anda sadece Hayvan zihninin saldırısının iletkenleri olduklarından bile şüphelenmediler.

Rigden: Bu doğaldır. Hayvan zihni, manevi olarak uyanmış insanı Hayvan doğasının alışılmış hakimiyetinin eski yoluna geri çevirmek, kendi maddi sisteminden kaçıp kurtulan çarkın bir dişi üzerindeki eski gücünü yeniden ele geçirmek için elinden geleni yapar. Onun işi onda hayvani korkuyu uyandırmak ve insanın manevi olarak vazgeçmesi için maddenin üstünlüğüne, onun kuvvetlerine ve yasalarına inanmasını sağlamaktır. Ama, gerçekte, seçim her zaman Şahsiyet ile kalır. Manevi gelişim süreci sayesinde, insan sadece kendisini değil, ayrıca çevreleyen dünyanın görünmez tarafını da tanır. Gerçekliği, daha önce gerçeklik olarak düşündüğü illüzyondan ayırt etmeye başlar.

İnsan, kendi gerçek manevi doğasını hissederken, Hayvan doğası tarafından empoze edilen korkuları kaybetmeye başlar. *Ruhunu ve onun dünyasını hissetmeye ve o kendisi Manevi doğanın İradesinin bir İletkeni olduğu zaman, o zaman onun için, gerçekte, maddi dünyada engeller olmadığını anlamaya başlar.* Bu nedenle, insan bilincin böyle net, genişlemiş halinde kaldığı zaman, bu Şahsiyet üzerinde eski gücünü yeniden elde etmek için Hayvan zihnine tek kalan şey, Şahsiyetin kendi manevi kontrolünü zayıflattığı, Hayvan doğasından gelen düşünceler ve arzular ile baştan çıkmalara veya duygulara boyun eğdiği zamanı "gözlemeye devam etmektir". İnsan sadece bunu anlamalı ve onun hilelerine düşmemelidir. Ama insanın manevi uyanışı sırasındaki Hayvan zihninin aktivitesinin bu sürecinde asıl şey, insanın kendisinin, Manevi doğadan Gözlemci konumunda iken, Hayvan zihninin önünde güçsüz olduğu o şeylerin pratik deneyimini ve anlayışını kazanmasıdır.

Hayvan zihninin direnemediği tek şey manevi güçtür. Yani, insan bilinçli olarak manevi yolu seçtiği ve kendi içsel manevi dünyası ile, onun derinliği ile, Ruhunun vasıtasıyla hisler aracılığıyla Tanrının dünyası ile bağlantılı olmak ile yaşamayı seçtiği zaman, onu sadece dize getirebildiği zaman değil, aynı zamanda kendi Hayvan doğasını ve onun çeşitli duygulardaki ve arzulardaki çoklu tezahürlerini kontrol edebildiği zaman. Elbette, bu "savaşma" deneyimi, bir bakıma, manevi olarak uyanan insanların kendilerine çektikleri Hayvan zihninden gelen saldırılardan dolayı elde edilir. Bilinç savaş alanı haline gelir. Ama zaferin sonucu buna değerdir, çünkü insan kendi içindeki manevi güçleri uyandırır, bunları kuvvetlendirir, gerçekliği ve varoluşunun anlamını anlar ve bilinçli olarak Tanrıyı aramaya, Manevi dünya, yani Sonsuzluk için çaba göstermeye başlar. İnsana verilen manevi güç uçsuz bucaksızdır. Eğer modern toplumdaki insanların çoğunluğu bu basit gerçeği kavrayabilse, onları çevreleyen maddenin kırılğanlığını ve geçiciliğini anlayabilse ve manevi olarak uyanmaya başlasa, o zaman bu genel olarak bütün insan toplumunu etkiler ve monad geri döner. Bu, insanların en eski zamanlardan bu yana hayal ettikleri altın binyılın geleceği zamandır.

Anastasia: Her şey, bu toplumun yapısının bir birimi olarak bir bireyin manevi yöndeki ilk adımıyla başlar. Herkesin kendi gerçek doğasını bilmesinin, Hayvan zihninin neyin önünde güçsüz olduğunu bilmesinin, kendisinde onun tezahürünü nasıl izleyeceğini ve onun hakimiyetini ve Şahsiyetine karşı şiddetini nasıl engelleyeceğini bilmesinin önemli olmasının nedeni budur.

Rigden: Kesinlikle ve bu, manevi eylemsizlik halinde iken, insanların düşündüğünden çok daha basittir. *İnsan sadece Hayvan zihninin İradesinin kendi gerçekliği olmasına izin vermemelidir.*

Ama maddi kurbanlar hakkındaki konuşmamıza geri dönelim. Kollektif ve bireysel zihnin varlığının bilgisi ayrıca o zamanın toplumunda, manevi bilginin bütüncül bir parçası olarak mevcut idi. İnsanın ikili doğasını anlamak, geçici hayatını doğaların hangisine (Manevi veya Hayvan doğası) adayacağına ve hangisine hizmet edeceğinde bilgili bir seçim yapmasına yardımcı oluyordu. Bu arada, kollektif ve bireysel zihinler ile ilgili ilksel Bilginin temeli arkaik inançları, örneğin totemciliği, animizmi (ruhlara ve doğaüstü varlıklara inanç), fetişizmi (cansız nesnelere tapınmak), animatizmi (cansız nesnelere de bilinci olduğu doktrini) ve şamanizmi meydana getirdi. Totemciliği gözönüne alalım. Başlangıçta, bir totem, manevi bilgiye sahip olan insanın onun vasıtası ile doğal elementleri, süreçleri ve faunayı, başka deyişle maddeyi etkileyebildiği *belirli bir işareti* belirtiyordu.

Ve çok daha sonra, insanların büyü uygulamaları tarafından baştan çıkarılmaları, topluluklarda Hayvan doğasının artan hakimiyeti ve bolluğa ve maddi refaha ulaşma arzusu nedeniyle, insanlar tüm bunları totem kültüne, kabileler ve belirli totemler (hayvanlar, bitkiler, doğal fenomenler ve cansız nesnelere) arasında doğaüstü "benzerliğe" inançların bütün setine çevirdiler. Bir kez daha, vurgu neredeydi? İnsanların, Hayvan zihninin "gücü onlar ile paylaşması" isteği üzerinde, yani, bazı dünyasal mallara ulaşmak ve onlara başkaları üzerinde güç vermek için doğaüstü gücü paylaşması. Bilindiği gibi, benzer benzeri çeker.

Büyü, animizm (ruhlara ve doğaüstü varlıklara inanç) ve fetişizm (cansız nesnelere tapınmak - insanların inancına göre fetişler doğaüstü güçler ile donatılmıştır) aynı şekilde ortaya çıktı. Animatizm (insanın fikrinde, doğadaki hayati süreçleri belirleyen, örneğin avlanmada, savaşta başarı, daha iyi hasat vs şahsi olmayan, doğaüstü güce tapınma kültürü), şamanizm (ruhların kültüne, kültürün aracısının - şaman - ruhlar ile doğaüstü iletişimine inanç) de aynı şekilde ortaya çıktı. Bu kültürler bir zamanlar manevi bilginin temelinde oluştu, Hayvan doğasından gelen değiştirmeler gerçekleşmeye başladıktan sonra, rahiplik doğdu ve güç yarışı başladı. Bunlarda, maddenin yasalarının bilgisi

Hayvan zihninin sisteminin yararına uygulanmaya başlandı. Yani, insanlar "en kuvvetli olana" tapınmaya ve onu taklit etmeye başladılar. Onu tanrılaştırmaya ve dokunulmazlık halesi yaratmaya başladılar. Ve bazı durumlarda, hatta bazı kùltlerde onun gibi olmanın ve onun kuvvetini elde etmenin gerekli olduğu düşünùldüğü için "en kuvvetli olanı" yiyorlardı. Bundan başka, böyle inançların temsilcileri her aksi düşünene insana karşı saldırgan bir tavır ile karakterize ediliyorlardı. Düşmana (başka kùltlere tapınan insanlar) saldırmak ve onları yok etmek kuvvetle teşvik ediliyordu. Böyle yöntemlere ibadetin amacı kendini gösteriyor: zenginleşme, yani, maddi zenginliğı çoğaltma, toprakların ve insanların verimliliğinin garantilerini elde etme ve kurbanlar ile mühürlenmiş olan "doğüstü güçler" ile (çoğu zaman kanla) bir anlaşmayı sonuçlandırmanın sonucu olarak ulaşılan elementlerin lütfu.

Anastasia: Başka bir deyişle, bu eylemler Hayvan zihninin İradesi ile etkilenen materyal varlık (veya kitle) için tipiktir.

Rigden: Ve tüm bunlar işe yaradı: elementler köylerden uzak durdu, doğa iyi hasatlar verdi ve dualarında maddi dünyada kuvvet ve beceriklilik isteyen insanlara bunlar ve arzu ettikleri diğere vasıflar verildi. Genel olarak, çoğu durumda, insanlar inançlı "duaları" (*baskın seçim*) ve yaşadıkları yere maddi kurban için karşılık olarak istedikleri o yararları maddeden aldılar.

Ama Hayvan zihninin İradesi tarafından ölümlü bedenlerine bu geçici, dünyevi faydaların sağlanması için Şahsiyetlerin ödediğı gerçek bedel neydi?! En zararsız "kutsal ritüel" sırasında bile, insanlar *inançlarının gücünü*, başlangıçta Şahsiyetin Ruh ile birleşmesi ve maddenin esaretinden özgürleşme için niyet edilmiş olan kendi içsel, yaratıcı en derin hislerini buna harcadılar. Aksi takdirde, maddi dünyada hiç bir etki gerçekleşmezdi. Bu tür insan maddi arzuları, varoluşun artan rahatlığı ve şartları, ayrıca zenginlik biriktirme ile birlikte sadece insanda Hayvan doğasını kuvvetlendirmeye, daha büyük baştan çıkmaya ve "doğa üstü güçlere" sahip olmanın cazibesine, insanlar arasında bölünmelere ve çatışmalara ve siyasi ve rahipliğe ait gücün ortaya çıkmasına katkıda bulundu. Bu veya o güce bireysel olarak sahip olma klanlara bölünmeye, çatışmalara ve anlaşmazlığa yol açtı, ki bu, komşu kabilenin toteminin gücüne inançları nedeni ile oğullar babalarına karşı geldiğı zaman, bazen insanları kendi ailelerinin bile anlamsız yıkımına götürüyordu.

Ama bu tür ibadete ve maddenin Hayvan zihnine kurban vermeye rağmen, manevi filizlerin hala yolunu bulduğı söylenmelidir. Yani, huzur, nezaket ve birliğı özleyen, kendi inançlarında sezgisel olarak ilksel manevi Bilgiyi arayan insanlar vardı. Sonuçta, kùlt ile birlikte, her ulus ayrıca insanın ve dünyanın

kökeninin zengin mitolojisine sahip idi, ki bunlar da orijinal olarak tüm insanlar için ortak olan ilksel Bilginin tek bir tohumuna dayanıyordu.

Elbette, kendi manevi gelişimleri için, niyet edildiği gibi başlıca ilksel Bilgiyi kullanan barışçıl kabileler vardı. Onlar hayatlarının geçici doğasını ve faniliğini ve hayatın insanın manevi dönüşümü, "öteki, ebedi hayata hazırlık" için verildiği gerçeğini anlayarak alçakgönüllülük ile yaşıyorlardı. Bu insanlar kabileleri için gerekli yiyeceği, manevi gelişim için niyet edilen (samimi inanca dayanan en derin hisler olan) değerli güçlerini harcamadan, fiziksel emek ile elde ediyorlardı. Maddi dünyaya gelince, bu eşsiz gücü yalnızca son derece nadir durumlarda, örneğin, bütün kabilelerini yok etme yeteneğine sahip beklenmedik doğal bir felaketten gerçek tehlike ile tehdit edildikleri zaman kullanıyorlardı.

Ayrıca modern insanlıktan daha iyi bir sosyal organizasyona sahip idiler. Gruplar halinde yaşıyorlardı ve birbirlerine dost idiler. Liderleri yoktu, ama manevi, sihirli ve tıbbi bilgiyi koruyan ve bunları manevi olarak en yetenekli genç insanlara aktaran deneyimli insanlar vardı. Bu konularda en deneyimli olan kişinin herkes tarafından tanınan başkan olduğu düşünülüyordu ve sadece bütün topluluğun anlaşması üzerine seçiliyordu. Herkes önemli tavsiye için ona başvurabiliyordu. Bundan başka, bu kişinin grupta özel ayrıcalıkları veya gücü yoktu ve başka herkes gibi yaşıyordu.

Bu arada, bu insanların bazılarının soyundan gelenler şu anda hala yaşıyorlar ve aynı sosyal organizasyona sahipler. Bununla birlikte, "uygarlaşmış", aslını söylemek gerekirse, daha rahat ve refah içinde ülkelerdeki insanlar ile karşılaştırıldığında çok daha kötü koşullarda yaşıyorlardı. Ama bu, topluluklarında insanca yaşamalarını önlemiyordu. Bir dileğin olduğu yerde, bir yol vardır! Örneğin, Bushmen - şaklamalı ünsüzleri olan kadim Khoisan dillerini konuşan Afrikalı insanlar. Onlar kaya resimlerinde kayıtları tutan aynı insanlardır. Bu arada, "Khoisan şaklamalı dilleri" ismi tamamen koşulludur. "Khoisan " sözcüğü "insan" anlamına gelen "koi" sözcüğünden türemiştir, ki o da "insanların insanı" veya "gerçek insan" anlamına gelen (ayrıca şaklamalı bir dil konuşan) Afrikalı Khoi-Khoi'nin kendi ismini belirtmek için kullanılıyordu.

Anastasia: Evet, bu ilginç bir karşılaştırma: "gerçek insan", açıkça bir keresinde insanların ilk proto-dili olarak bahsettiğin "kuş dilinin" yankısı olan şaklamalı dilde konuşuyordu. Gerçek İnsan kadim zamanlarda bile bir İnsan idi! Derler ya, gerçek insanlar güzel bir şekilde konuşanlar değil, doğru şekilde yaşayanlardır.

Rigden: Kesinlikle. Yakın zamanlarda konuşmamızda Japon Adalarının kadim nüfusu olan Ainu insanların söz ettik. Avrupalı yüz özellikleri olan bu ulus,

bir zamanlar oraya modern Rusya'nın bulunduğu topraklardan geldi. Bu nedenle, Japon dilinde "ainu" da (sözcüğün İngilizce çevriyazısı) tam anlamıyla "gerçek insan" anlamına gelir. Elbette, modern torunlarının atalarının sahip olduğu tüm bilgiyi, mitolojiyi ve sosyal organizasyonu koruduklarını söyleyemem. Ama onların ulusal giysilerine dikkat et ve sana aşına olan işaretleri ve sembolleri görürsün ve bu sana çok şey anlatır.

Anastasia: İlginç... Arkaik inançlar için çok fazla! İşaretler ve sembollerden söz etmişken, bilimdeki ciddi boşlukları, arkaik inançların doğuşu konusunun "beyaz noktalarını" pratik olarak dikkate almadın. Aslında, bilim insanları bu konuyu yüzyıldan daha uzun süredir sonsuz şekilde tartıştılar. Ama çoğu tüm bunların, ilkel insanların zihniyeti ile ilişkili "mağara adamının yanlış kavraması" olduğu fikrindedir. Ama bu "embriyonun" pratik olarak, kurban sunmalar açısından dahil olmak üzere, gelecekteki dünya dinlerinin (onlar için bazı bilinmeyen nedenlerle insanların kitlelerini etkileyen) tüm ana unsurlara sahip olduğunu anlıyorlar.

Rigden (sırıtır): "mağara adamının yanlış kavraması"?! Modern insan "ilkel insan"dan farklı değil: aynı beyin yapısına, Hayvan doğasının çoklu arzuları ile aynı düşünceye ve Manevi doğanın aynı uyarımına sahiptir. Olmuş olduğu gibi, hala Seçimin eşliğindedir.

Anastasia: Haklısın, insanın kendi gururu Gerçeği anlamasını engelliyor. Her çağda, önceki nesillerin gelişim seviyesini eleştirerek, kendi çağdaşlarının başarılarını göklere çıkararak "alimleri" bulabilirsiniz. Oysaki sonraki yüzyılda, bu kuvvetli ifadeler kendi torunları tarafından kınandı. Çok az kişi, uzak geçmişten insanın manevi gelişimi hakkında ilginç gerçeklere tarafsız şekilde dikkat etti.

Ve sözünü ettiğin barışçıl kabilelerin sosyal organizasyonu ile ilgili olarak, modern insanların gerçekte burada öğrenecekleri çok şey var. Herkesin barış ve dostluk içinde yaşamış olduğu ve en deneyimli insanın toplulukta herhangi ayrıcalıklara veya güce sahip olmadan, İyiliğin ideolojisine uygun olarak yaşayarak, fedakarca ve aktif şekilde insanlara yardım ettiği özellikle dikkate değer. Her şeyi hesaba katarak, insanların geri kalanı gibi yaşadı. Bu, bugün kendilerini liderler ve rahipler olarak düşünen o insanlar, yani, politikacılar ve kilise papazları için iyi bir örnektir. Her duyarlı ulusun böyle bir sosyal organizasyona sahip olmak istediğini düşünüyorum. İşte ilginç bir karşılaştırma: eğer geçmişte, başka herkes gibi yaşayan deneyimli bir insan, insanlar ile bireysel olarak çalışarak pratikte bilgisi ile topluluğa yardımcı olduysa, sonra modern dünyada, rahipler ve politikacılar sadece insanlardan ayrı olarak var olmuyorlar, aynı zamanda çeşitli vaatler aracılığı ile kitleler ruh halleri vasıtası ile güçlerini kuvvetlendirmeye çalışıyorlar. Oysa gerçekte, eğer binlerce yıl eski

tarihi örnekleri bile takip edersek, hiç kimse bu vaatleri gerçekleştirmedi. Rahipler ve politikacılar için, bu sadece insanların *inancına* dayanan kadim vaatler oyunudur.

Rigden: Sadece neden bu şekilde gerçekleştiğini ve neden toplumun kendisinin bu süreci desteklediğini, her seferinde aynı tırmığa bastıklarını anlamak gereklidir. Toplum tüketici düşünme tarafından hükmedildiği zaman tüm bunlar tahmin edilebilirdir. Politikacıların ve rahiplerin vaatleri nedir? İktidara sahip olanlar için, bu sadece kitleleri, yani, halkın manevi halini manipüle etme yöntemidir. Bu, vurguluyorum, kitlelerin arzuları ve tutkuları üzerinde, o iktidardakilerin sahip olduğu kitlesel medya vasıtası ile oluşan düşünce kalıpları üzerinde bir oyundur. Kitleler için, politikacıların ve rahiplerin vaatleri ve teminatları, sadece gerçek maneviyat ile değil, aynı zamanda vaat edilmiş olan şeyi yapmak ile hiç bir ilgisi olmayan tüketici formatının ifadesidir. Kitlelere “bedelsiz olarak verilme ve sağlanma” sözü verilen şey, insanların kendi düşünceleri olarak gözönüne aldıkları ve bu umut illüzyonu ile yaşadıkları şeydir. Buradaki tek soru, onların finansal çıkarlarını etkileyen kişisel kazanç sorusudur. İnsanların bu tüketici arzusunu bilerek, rahipler ve politikacılar basitçe kitlelerin ruh halini manipüle ediyorlar.

Örneğin, insanlar rahiplerin ve politikacıların vaatlerini tutacakları umutları ile yaşarken, rahipler ve politikacılar endişesiz olarak kendi işleri ile ilgilenirler. Toplumda hoşnutsuzluk gelişmeye başlar başlamaz ve insanların sabırları tükenir tükenmez, siyasi bir eylem tiyatrosu ortaya çıkar. Toplumda rahiplerin ve politikacıların yardımı ile negatif duyguların kışkırtılması başlar. Kendi çevrelerinden insanları tam olarak kimin aldattığı ve tüm bu rahatsızlıklar için kimin suçlanacağı (ve insanların öfkesi politikacıların ve rahiplerin başka bir piyonuna odaklanır), sözde kimin vaatlerini yerine getirmekte başarısız olduğu ve kimin sözlerinin eylemleri ile uyuşmadığı (insanlar her zaman ikincisini kendi gereksinimlerine ihanet olarak algılar) hakkında söylentiler yayılır. Sonuç olarak, kitlesel medya vasıtası ile, iktidarda olanlar çabucak kitleleri kritik noktaya getirirler ve duygusal bir patlama gerçekleşir. Rahipler ve politikacılar kendi piyonlarından birini çıkarırlar ve onun yerine tam olarak aynı şekilde boş vaatlerde bulunmaya ve insanlara teminatlar vermeye başlayan, insanların kendilerinin inancı ile kendisi için popülerlik elde eden başka birini koyarlar. Ve yine, Hayvan doğasından gelen düşünceler, yeni bir döngüde insanlarda oraya buraya koşturmaya başlar.

Anastasia: Böylece bu, dünyadaki her ülkenin liderliğinin, gerçekte, insanların tüketici ihtiyaçlarına karşılık geldiği anlamına geliyor. Başka bir deyişle, bir aday veya bir organizasyon, seçim kampanyasında, kitlelerin arzularına erişmelerine yardım edeceklerini ifade ettiği zaman, insanlar Hayvan

doğasından gelen arzularının gerçekleştirilmesi için oy vermeye koşuyor. Seçimden sonra, kitlesel medyanın yardımı ile, sadece insanlarda arzularının gerçekleştirildiği veya "yakın gelecekte" gerçekleştirecekleri yanılsaması destekleniyor. Yani, kitlelerin umutlarının ve arzularının belirli bir zamana geciktirilmesi var. Hayvan zihninin bu tür oyunu nesilden nesile gerçekleşiyor. İnsanlar, görünen o ki, bu nedenle dikkatlerinin gücünü yeniden yönlendiriyorlar. Başka deyişle, Şahsiyetlerinin ve Ruhlarının manevi ihtiyaçlarını gerçekleştirmek yerine, onu boşa harcıyorlar. Ve sonra sadece oturup onlar için maddi ve manevi hayatlarını yaratmaya başlayacak birini bekliyorlar. Bu, Hayvan zihni tarafından realitenin gerçek değiştirilmesidir.

Rigden: Bu doğru. Özellikle manevi konularda, insanın eylemlerinin eylemsizliği ile böyle değiştirilmesi tam olarak dinin yaratılması ile başladı. Özellikle, manevi temeller maddi görüşler ve vaatler ile değiştirilmeye başladığı zaman, rahiplik kurumunun gelişimi ile. Rahipler, kendilerini manevi olarak mükemmelleştiren insanların manevi özgürlük, *başka bir* dünyada gelecekteki büyük mutluluk beklentileri ile yaşadıkları gerçeğinden yararlandılar. Bu temelde, rahipler politikacıların daha sonra siyaset sistemlerini yaratmak için onlardan ödünç aldıkları din sistemini yarattılar. Yani, ikna etmeler ve telkinler ile, rahipler önce insanlarda insanın kendisinin manevi olarak zayıf ve "günahkar" oldukları ve rahiplerin yardımı olmadan manevi özgürlüğe ulaşamayacakları kuvvetli fikrini oluşturdular. Kitlelere, insanın sadece eğer rahiplerin iradesini körü körüne gerçekleştirirlerse, onların ritüellerini takip ederlerse ve bütün bilinçli yaşamlarında onlara sponsor olurlarsa manevi özgürlüğü elde edebileceklerini aşıladılar. Başka bir deyişle, insanların kendi üzerlerinde bağımsız şekilde çalışarak manevi özgürlüğe ulaşamayacakları, ama sadece aracılar - rahipler - tarafından ulaşabilecekleri aşılandı. Ancak, kitleleri etkileme mekanizmasını başlatırken, rahipler hemen insanlara arzularının yerine getirilmesini "erteleme", manevi arzularının gerçekleşmesini belirsiz bir periyot için sonraya bırakma fikrini önerdiler. Örneğin, kıyametbilimsel dinlerde ve inançlarda, insanları özellikle kendi dinlerine bağlamak için, rahipler diğer kadim dinlerden ödünç aldıkları dünya varoluşunun son "Yargılama Günü" hakkındaki bilgiyi kullandılar. Ama, inananlara diğer dinlerdeki kadim ifadeler hakkında hiç bir şey anlatılmadı, sadece bu dinde yaşayarak ve bütün yaşamlarında rahiplerine karşılıksız hizmet ederek bir gün kesinlikle kurtarılacaklarına ikna ediliyorlardı. Böylece rahipler insanlara gerçekte boş bir yanılsama olan gelecekte ölüm sonrası büyük mutluluk vaatlerini vererek kendi güçlerini sürdürdüler, çünkü kendi üzerinde gerçek manevi çalışma olmadan Şahsiyetin geleceği olmaz.

Siyasi sistemde, insanların manevi tutkularının yerini maddi arzular ve sonsuzluk yerine, "yakın gelecekte" yanılsamalı özgürlük vaatleri aldı. Sadece

rahiplerden farklı olarak politikacılar onlar olmadan, insanların iyi bir seviyede maddi refah ve eşitliğe sahip olan gerçekten özgür ve güvenli bir toplum inşa edemeyeceklerini sürekli şekilde aşıyorlar. İnsanlarda, onlar için mutlu bir geleceği güvence altına alacak ve sürekli olarak politikacılar ve rahipler olmadan toplumun inşa edilebileceği hayattaki inançlarını baltalayacak olan iyi bir "yönetici"ye (politikacı) *inanç* oluşturuyorlar. Bundan dolayı, hem rahipler hem de politikacılar, üzerindeki güçlerini kaybetmemek için, toplumun gelişiminin tüketici şekli ile ilgileniyorlar. Aksi taktirde, dünya toplumu, doğal olarak siyasi ve rahiplik gücünün istemini gereksiz olarak reddedeceği, gerçekten manevi gelişim yönünde bir vektörü pekiştirebilir ve seçebilir.

Anastasia: Bugün dünyaya bakınca, bilinçteki hangi hakim olan şey ile insanların siyasi ve dini teoriler ile ortaya çıkıp bunları kitlelere soktukları sorusu ortaya çıkıyor?

Rigden: Bu önemli bir soru. Buna yanıt bulmak isteyenler modern topluma ve onun hakim değerlerine yakından bakmalıdır. Sonuçta, tek bir Hayvan zihnine kurbanlar kaldı. Gurur insanları yiyor; "Bireysel zihin" için gururu aşılıyarak (Hayvan zihninin yapı birimi olan) Hayvan doğası tarafından hükmediliyorlar ve kolayca manipüle ediliyorlar. Ve en üzücü şey, modern insanların Hayvan doğasının bu nitelikleri ile çok dolu olmaları, apaçık olan şeyi fark etmemeleri, birbirlerini manevi dünyanın var olmadığı ve sadece görebildikleri maddi, görülebilir dünya olduğu - "bedende cennet" - tek ve aynı düşünceler döngüsüne ikna etmeleridir. Yani, insanlar kendi manevi doğalarına yabancı olan şeyi gerçek olarak algılıyorlar, rahiplerin ve politikacıların kendi dünya görüşlerini besleyen bilgiyi dolaşıma sokuyorlar.

Sonuç olarak, toplumdaki çoğunluk Hayvan zihninin yasaları ile yaşamayı seçti: örneğin, bu maddi dünyada, sadece maddi amaçları takip ederek, en kuvvetli olana tapınma ve taklit etme (bunlar daha büyük güce ulaşmak için savaşan insanlar, ülkeler, organizasyonlar, gizli düzenler, rahipler veya politikacılar). Dünyada insanların kendi aralarında ne kadar bölünmüş olduklarını, siyasetçilerin ve rahiplerin kazançları ve güçleri uğruna nasıl savaşlar başlattıklarını, "kanla sözleşmeler" hazırladıklarını ve milyonlarca insanın hayatını kendi çıkarları, başarıları ve torunlarının iyiliği için fedakarlık olarak sunduklarını gözlemlemek yeterlidir. Ne kadar büyük insan kalabalığı hızla saldırganlığa tırmandırılıyor ve hayvan sürüleri gibi kollektif Hayvan zihni tarafından kontrol ediliyor. Daha fazla bir şeyler, kendileri için daha iyi bir şeyler elde etmek için insanlar nasıl hayatta bunu yapmaya çalışarak, üst yönetimin önünde "aşırı çaba sarf ederek, rüşvet veriyorlar, maddi faydalar, işleri için başarı garantisi ve soyları için daha iyi maddi tedarikler uğruna kendi bilinçleri ile anlaşmalar yapıyorlar. Ve ihtiyarlıkta, sağlık ve birileri üzerinde

eski güçlerini elde etmek için her "fedakarlığı" yapmaya hazırlar. Kısacası, maddenin, tek Hayvan zihninin acımasız yasaları ile yaşıyorlar.

Sonuçta, maddi dünyada bir şeyler elde etmek için, değerli bir şeyi vermek zorundasınız - Hayvan zihninin bölgesinde fedakarlık yapmanın anlamı budur. Böylece insan sahip olduğu en değerli şeyi, bu dünyaya onun için doğduğu şeyi verir. Sonsuzluğa erişmeye niyet edilmiş gücü, kısa - süreli, geçici illüzyona ulaşmaya, yarın küle dönüşecek olan şeye harcıyor ve onun için bu bir çöküş olacak. Yaşamı sırasında manevi gelişimi için, Şahsiyetini Ruhu ile birleştirmesi için ve Sonsuzlukta kurtuluş için niyet edilmiş samimi içsel inancının en derin hislerini, dikkatinin gücünü, maddi dünyada güç, sağlık, zenginlik ve başarı geçici, aptalca hayallerini elde etmek için harcıyor. Bu yüzden, kendisi ve Ruhu ile ilgili olarak, insan, gerçekte, fiziksel bedenin ölümünden sonrasını kapsayan çok uzun bir süre için ona yük olan bir suç işliyor. Sonuçta, hiç bir şey bundan daha kötü olamaz! İnsanlar, her şeyi dışsal faktörlere ve çevreye mal ederek kendi ruhlarının işkencesinin gerçek nedenini bile anlamadan hayatları sırasında ıstırap çekiyorlar. Ama seçim seçimdir. İnsan bu fani hayatında tercihini neye verirse, onu alır.

Daha önce bahsettiğim gibi, İsa Mesih şöyle söyledi: "İnancınıza göre olsun". Elbette, rahipler Onu kendileri için parça ile satılan mallara dönüştürdüler, "insanlığın günahları için kefarete fedakarlığı". Ama İsa Mesih büyük bir Manevi Varlık, her maddeyi dönüştürebilen Manevi dünyanın (Tanrının dünyasının) muazzam gücüne sahip olanlardan biri idi ve hala öyledir. İnsanların istedikleri bir mucizeyi gerçekleştirirken, şöyle diyordu: "İnancınıza göre olsun". Bazıları sağlık için (bir hastalığın iyileşmesi için) ona dua etti ve bunu aldı, diğerleri yiyecek için; bazıları balık sürüsü için ve başkaları fiziksel bedenin dirilmesi için dua etti. Ve çarşıta İsa'nın yanında asılı olan bedeninin ölüm sancılarında iken açlık ve işkenceden ıstırap çeken hırsız, Mesih'ten yalnızca Ruhunun kurtuluşunu istedi. Ve bu Adama, Ebedi dünyasında Tanrıya gerçekten yakın olan Biri tarafından *manevi özgürlük* bahşedildi. Sadece rahipler, yığınlar için bedende diriliş kavramını sokarak ve İsa'nın kendi Öğretisinde insanlara anlattığı Ruhun reenkarnasyonları ve özgürlüğü ile ilgili ayrıntıları çıkararak kilise kurallarına uyan İncillerde bu gerçeği farklı şekilde sundular. Rahiplerin, rahiplere özgü dinlere rağmen O'nun Öğretisini hatırlayan ve manevi saflıkta tutan Mesih'in gerçek takipçilerini yok etmelerinin nedeni budur. Örneğin, Ruhun reenkarnasyonları hakkında, insanın ikili doğası, Veçheleri, dünyanın yaratılmasında Dişil prensibin rolü hakkında, işaretlerin ve sembollerin gücü hakkında ve çok daha fazlası hakkında, rahiplerin insanların hafızasından silmeye çalıştıkları bilgiyi koruyan Gnostiklerin (MS 1 nci - 3 ncü yüzyıllarda) ve Katharların (MS 11 nci - 13 ncü yüzyıllarda) ateş ve kılıç ile insafsızca zulmedilmelerinden ve imha edilmelerinden söz etmek yeterli.

Anastasia: Evet, gerçekten, inancına göre olsun.

Rigden: Şimdi de, insanlar kiliseye gidiyorlar, ama Tanrıdan ne istiyorlar, ne için dua ediyorlar? Kendileri ve yakınları için o aynı sağlık, refah, zenginlik, başarı ve maddi faydaları! Bu tek Hayvan zihnine aynı kurban ve hizmettir, maddi hedeflere ulaşmak ve kişinin ölümlü bedenini hoşnut etmesi için gizli öteki dünyaya ait güce ve doğa üstü kuvvetlere yakarmadır. Sonuçta, bugünlerde neredeyse her dinde sözümona bu veya şu hastalığın tedavisine, maddi dünyada insan işlerini yapmaya ve çeşitli günlük konulara başarı getirmeye yardım eden azizlere, tanrılara ve ruhlara hitap eden dualar var. Ve bunun için insanlardan ne isteniyor? Sadece bu dünyadaki problemleri hakkında, maddi ihtiyaçları hakkında dua etmek (yani, kendi inançlarının en derin hislerini kullanmak) ve belirli bir tapınağa (veya daha doğrusu bu tapınağa sahip olanlara) para bağışlamak. Rahipler inananların kime, ne ve nasıl yapmaları gerektiğinin ve hangi insan ihtiyacı için dua edilmesi gerektiğinin ayrıntılı talimatları olan bütün listeleri bile yarattılar. Ve, sadece bu listenin sonunda, elbette, manevi enerji dalgası için ve Ruhun kurtuluşu için de dua edebileceğinizi söyleyen küçük bir dipnot bulabilirsiniz. Arka ve yan Veçhelerinin arzularının bu uzun listesine bakan insan neye dikkat eder?

Anastasia: Evet, tüm bu Veçhelerin belirli bir sırada birbiri ardına yerleştirildiği kadim Mısır papirüsündeki "Osiris'in Mahkemesinde", Ön Veçhenin (şahin başlı figür) yaşanmış hayat sırasında insan arzularının ve dualarının bu "kuyruğunda" sonda durması şaşırtıcı değildir.

Rigden: Maalesef, tüm bu zamandan sonra, ne birey ne de sonuç olarak bir bütün olarak toplum ile ilgili bu konuda hiç bir şey değişmedi. **Modern insan, hangi dine ait olduğuna veya hatta manevi yolu kendi kendine yürüyerek kendisini dinin dışında düşünmesine bakmadan, yalnızca Ruhunun kurtuluşu için dua etmeli ve gerçekten her gün kendi üzerinde çalışmalıdır. Hayvan doğanızı hayatınızın sunağına koymak, onun çoklu arzularından ve yanıltıcı düşüncelerinden vazgeçmek gereklidir. Çünkü bu, insana O'nun dünyasına manevi bir yol açan Tanrı tarafından kabul edilebilir (insanlar O'nu hangi sıfatlar ile adlandırırırsa adlandırın) tek kurbandır.**

Anastasia: Farklı dinlerin inananlarının saflarına ait olan okuyuculardan gelen mektuplara bakılırsa, insanlar ayrıca Ruhun kurtuluşu ile ilgili başka bir konuyla da ilgileniyorlar. Bir çok insan sadece kendi sağlıkları veya yakınlarının iyileşmesi için değil, ama ayrıca sadece kendi Ruhlarının kurtulması düşüncesinin bencil olduğunu düşünerek, tüm insanların ruhlarının kurtuluşu için gayretli bir şekilde dua ediyor. Bu doğru mu yoksa değil mi? Bu arada, okuyucular ayrıca dünyayı ve insanlığı kurtarmak hakkında hevesle konuşan,

ama aynı zamanda kendilerini manevi olarak dönüştürmekle canlarını sıkmayan bir çok insan ile tanıştıklarını not ediyorlar.

Rigden: İnsan her zaman onun için rol modeli olarak hizmet eden kişi haline gelir. Kendisi manevi olarak olgunlaşmamış bir varlık olmasına rağmen, biri için dua edebileceğinden gurur duymaktan keyif almaya eğilimlidir. Ve böyle çok fazla insan var. Onları, yanlış anlama nedeniyle kendilerini kışın nehrin ortasında bulan ve buzun içine düşen balıkçılara benzetiyorum. Boğulan balıkçılar modern insanlığın durumudur. Aynı zamanda, bir çok insan, dibe batarken ve kendilerini kurtarmaya bile girişmezken, başkalarını nasıl kurtaracaklarını düşünerek aptalca zaman ve enerji harcıyor. Ama kendisi boğulan biri başkalarını nasıl kurtarabilir? Sonuçta, birini kurtarmak için, her şeyden önce sağlam buzun üzerine ve hatta daha iyisi sahile çıkmalısın ve sonra geri kalanı kurtarmalısın. **Hakikatin özü basittir: başkalarını kurtarmadan önce kendini kurtar.**

Dünyadaki tüm insanlar tek bir insanın Ruhunun kurtuluşu için dua etse bile, o kişinin kendisi değişmeyi istemezse, o zaman tüm bu dualar ve manevi güçlerin harcanması boşuna olur. Hiç kimse, Şahsiyetin ve alt-şahsiyetlerin birikmiş "günahları" için bağışlama elde edemez. Sadece insanın kendisi, içsel olarak değişerek ve kendisi üzerinde çalışmaya başlayarak gerçek eylemler ile Şahsiyetinin Ruh ile birleşmesine ulaşabilir, manevi bir Varlık olabilir ve Sonsuzlukta gerçek kurtuluşu bulabilir. Elbette, insanlar dua ile birileri için sağlık, ayrıca zenginlik ve başarı elde edebilir, ama bunu yaparak kendilerini ve Ruhlarını kurtarma şanslarını azaltırlar, gerçekte akılsızca Sonsuzluğu küller ile değiş tokuş ederler. Sonuçta, tercih ettiğiniz şey, aldığımız şeydir. Ya manevi (ebedi) olanı ya da hayvani (geçici) olanı kurban edersiniz - bu, Şahsiyetin fani hayatındaki seçimidir. Eğer bir insan, duada oturarak Tanrının ona dünyevi kutsamalar (bedenin sağlığından, maddi zenginliğe kadar) vermesini dilerse, o zaman bunu yaparak, gerçekte Şahsiyetini ve Ruhunu mahveder. Sevdiklerinin sağlığı için iyi niyetler ile dua ederken bile, onların Ruhu için iyilik yapıyor mu, kendi Ruhu için daha da çok iyilik yapıyor mu? *Tanrıdan herhangi maddi bir şey istememelisiniz, çünkü, gerçekte, manevi gücünüzü maddi dünyanın isteklerine koyarsınız.* Ve bu istekleri size verecek olanlar, bu dünyada işleri yönetenler, size Hayvan doğasından arzuları fısıldayanlardır. Tüm istedikleriniz, istediğiniz o küçük şeyler size verilir, ama çok daha fazlası sizden alınır. Ve Tanrının bununla hiç ilgisi yoktur. Sonuçta, siz kendiniz madde lehine seçim yapıyorsunuz, seçiminiz ile, manevi kaderinizi mahvediyorsunuz, Sonsuzluğu ölümlü bir an için değiş tokuş ediyorsunuz.

Anastasia: İnsanların büyük çoğunluğu, atalarının böyle yaptığı gerçeğini zikrederek spesifik olarak sadece cehaletten sağlık için, ama daha çok

bilinmeyenden ve hayatı kaybetme korkusu nedeniyle dua ediyor. Ben kendim genç yıllarımda Hayvan doğasından gelen bu paniği deneyimledim ve bu insanların nasıl hissettiklerini çok iyi anlıyorum. Ama gerçekte, eğer insan o yılların olaylarına önyargısız şekilde bakarsa, o zamanlar sağlık problemlerinin hayata karşı tutumumu kökten değiştirmeme yardımcı olduğunu söyleyebilirim. Bu, beni en sonunda sana ve senin bilgin sayesinde manevi dünyanın keşfine yönlendiren alternatif çözümler aramamı teşvik etti. Bu buluşma kaderimin geri kalanını etkiledi, hayatımı değiştirdi ve okuyuculardan gelen bir çok mektubu değerlendirerek, sadece benimkini değil. Ama ben hayatımda seninle karşılaştım ve diğer insanlar ne yapacaklar?

Rigden: Aslında, insanın hayatındaki tüm durumlar (hem kötü hem de iyi olanlar) onun kuvvetine göre verilir. Bunlar insanın bir şeyleri anlaması için, kendisini yenmesi için ve o veya bu şekilde manevi bilgi ile karşılaşması için verilir. Ve bilincinde hükmeden şey ile, bu durumları kendi kişisel seçimi olarak algılar, ki bu en sonunda Şahsiyetinin gelecekteki (ölümden sonraki) kaderini belirler. Hayatta farklı durumlar gerçekleşir. Bazen, insan hala yaşam enerjisi ile doludur ve aniden onu ölümcül bir hastalık çarpar. Çoğunlukla, bunu keşfedince, insan bir taraftan hayatını yeniden değerlendirmeye başlar ve diğer taraftan Hayvan doğasından gelen kışkırtıcı düşüncelere boyun eğerek ümitsizliğe kapılır. Sonuçta, Hayvan doğası her zaman insana, çok çok uzun bir süre yaşayacağı tek ve aynı yanılımasını gösterir. İnsanlar çoğu zaman zamanın geçiciliğinin ve kendi üzerlerinde manevi çalışmanın gerekliliğinin ve öneminin farkında değildirler. Ama hayatın gerçeği, insanın yalnızca ölümlü olmadığıdır - o *aniden ölümlüdür*. Gerçekte, "daha sonra" için zamanı yoktur - bu değişken maddi dünyada sadece "burada ve şimdiye" sahiptir.

Eğer sonuç net ise ve şans yoksa, bu tür durumlarda bile insan umutsuzluğa kapılmamalıdır. Hayata tutunmak ve onun için savaşmayı sürdürmek gereklidir. Ama en önemlisi, *Ruhunuza özen gösterme* ve başka insanların hayatın gerçek değerini ve verilen hayat süresinin geçiciliğini anlamalarına yardım etme *çabalarınızı ikiye katlamak*. Eğer bunu kendiniz kavrayabiliyorsanız - başka birine yardım edin. Sonuçta, başka insanlara yardım ederek, manevi anlamda, kendinize yardım edersiniz. Bu yüzden kendinize, maddi bedeninizi geçici olarak kurtaran doktordan daha fazla yardım edebilirsiniz. Ve ölüm ölümdür: o veya bu şekilde, er veya geç, her insan için kaçınılmazdır. **Önemli olan şey yaşanan yılların sayısı değildir, ama yaşamış olduğunuz hayatın manevi anlamda kalitesidir.** Bir insan yüz yirmi yılı faydasız bencil bir hayat yaşayabilir ve başka biri sadece yirmi yıl yaşar, ama kaliteli manevi hayat, gerçek İnsan Varlığının hayatını yaşar. Ve ölüm sonrası kaderlerindeki fark muazzam olur. Sonuçta, hayat bedenin ölümü ile sona ermez. Pratik olarak

zamanı kalmayan insan için, Şahsiyetinin ve Ruhunun kurtuluşunu olmasa da, en azından Huzuru kazanmak önemlidir.

Anastasia: Huzur?

Rigden: Evet. Eğer hayatının sonunda, Hakikat aniden insana açılırsa, ama, gerçekte, bunu tüm hayatında bilinçsiz olarak izlemekteydi, sonra Bilginin faydası ile, hayat süresinin geri kalan bölümünde bile manevi gelişiminde bir atılım yapma ve Ruhun kurtuluşunu olmasa bile, en azından Huzuru elde etme şansına sahip olur. İkincisi, yani eğer Huzur manevi emeği için insanın kaderinde ise, o zaman şu andaki Şahsiyeti alt-şahsiyet olduğu zaman, yeni Şahsiyetin hayat yolcuğunun, onun zorluklarının ve hatalarının sessiz tefekküründen yoksun bırakılmayacak olsa da, ıstırapları bloke edilir. Sonuçta, yeniden doğduğunda, makine (beden) ile birlikte, sürücü de değişir; eğer hayatta beceriksizce sürerse, kendi tüm sessiz yolcularına (alt-şahsiyetler) aşırı rahatsızlık getirir. Bu arada, insanların ölümden sonra, örneğin cenaze töreni vb gibi ritüeller yaratması, Huzur ile ilgili Bilginin yankılarının temeli üzerinedir. Ama gerçek şu ki, insanın kendisi hayatı sırasında bu Huzuru kazanmalıdır.

Elbette, insanın bu hayatının yazında Hakikati keşfettiği, ama maddi dünyanın yanılsaması ile baştan çıkarak bunu reddettiği başka durumlar vardır. Ama, zaman hızla uçup gider. Hayatının yolculuğunun sonunda, çoğunlukla, böyle insanlar hayal kırıklığına uğrarlar, çünkü hem dünya hakkındaki yanılsamaların yalanları hem de Hayvan doğasından gelen değiştirmeler kendilerini tezahür ettirirler. Kişi memnuniyet ile Hakikate daldı, ama savaşı kaybedildi ve Huzur artık mevcut değildir. Bu nedenle insanın basitçe aşağıdaki anlayışı kazanması gereklidir: materyal materyal içindir ve manevi manevi içindir. Eğer insan sağlık problemleri dahil maddi problemlere sahip ise, tüm dikkatini buna odaklamak ve manevi kurtuluş için niyet edilen eşsiz içsel güçlerinden yararlanmak yerine, olağan kaynakların yardımı ile bunları çözmelidir. Sağlık sorunları tam olarak zihnin disiplini ve insanın Hayvan doğasının aşırı arzularından kaçınmak ile ilgilidir.

Tüm hastalıklar bilgi ile tedavi edilir. Eğer insan ciddi bir sağlık problemine sahip ise, çeşitli hastalıklarda doktorlar ve uzmanlar vardır. Bilim olarak modern tıp bugün genetik, eczacılık ve biyoteknoloji alanında yeteneklerini o kadar genişletti ki, aslında bir çok hastalıklar, bugün tedavi edilemeyeceği söylenenler bile şu anda tedavi edilebilir. Bundan başka, modern tıp yaşlılık gibi bir hastalık ile savaşmayı bile sağlıyor.

Anastasia: Türlerin sınırının ötesinde biyolojik ömrü uzatmak, yani, zaman bir periyodu için artan hayat?! Evet, eşsiz deneylerinin sonuçlarını hala hatırlıyorum!

Rigden: Şu anda bunun hakkında konuşmuyorum; modern tıbbın yetenekleri hakkında konuşuyorum...

Anastasia: Bu alanlardaki araştırmadan çok etkilendiğimi söylemeliyim, özellikle laboratuvar hayvanlarının ömrünün uzatılması üzerine deneylerden. Beni en çok şaşırtan şey, bu tıbbi ilacı yapmak için kitlesel üretim için elde edilebilir olan basit bileşenleri kullanmış olmandır. Krono (zaman) Koruyucu - ortak tanıdıklarımızın şaka yollu adlandırdıkları gibi! Dedikleri gibi, şakanın bile içinde bir parça gerçek vardır. Deneysel ilacın zamana karşı gerçek bir korumadır. Sonuçta, deneyinin sonuçları, aslında, bugün insan ömrünü en azından 200 yıla kadar uzatmanın mümkün olduğunu kanıtlıyor ve en azından gelecekte, insan beyninin işlevselliğini hesaba katarak - 1,000 yıla kadar!

Rigden: Bu arada bu, biyolojik yaşlanma olmadan mümkün. Ama konu ne? Doğrudan bir yolun görünür olduğu yerde, dolambaçlı yoldan gitmenin anlamı nedir?

Anastasia: Hatırladığım kadarı ile, deneyin başlangıcında, hayvanlar ortalamasının üzerinde olan biyolojik yaşa sahiplerdi, ki bu insan yılları ile sayıldığında 65 yıla eşit oluyordu. Bir kaç ay sonra, ilacın yalnızca üç enjeksiyonundan sonra, bedenin baştanbaşa yenilenmesinin sonucu olarak, laboratuvar hayvanlarının biyolojik yaşı, insan hayatının 35-40 yılına karşılık geliyor. Ve en önemlisi bu, hayvanlar deneyden çekilinceye kadar böyle kaldı.

Rigden: Evet, gerçek yaşları türlerinin sınırının iki katından fazlasını aştığı zaman, hayvanlar deneyden çekildiler... Ne olmuş yani?

Anastasia: Bu, insan yaşına çevrildiği zaman 200 yıldan daha fazla! Ve hayvanlar bunları, deyim yerindeyse "krono koruyucuları" almaya devam etseydiler, çok daha uzun yaşayabilirlerdi.

Rigden: Kesinlikle... Eğer sözü insanlar hakkında sonuca getirmeye çalışıyorsan, o zaman sana aşağıdakini söylemeliyim. Yaşlılığını görece kadar (ergenlikten bahsetmiyorum bile) yaşamış olan bir insan bile bu ilacı almaya başlarsa, o zaman bedeni kendisini orta yaşa kadar yeniler ve uzun süre bu durumda kalır. Deneyin gösterdiği gibi, 200 yıldan fazla ve bunda yaşlanmadan, hayat boyunca orta yaş koruyarak. Doğal olarak, maddi bedenin ölümsüzlüğü söz konusu olamaz, çünkü her madde ölümlüdür. Ama İnsan varlığının biyolojik ömrünü türlerin sınırının ötesinde önemli ölçüde uzatmak ve bunun da ötesinde, bunu

bilimsel olarak yapmak oldukça mümkündür. Burada sihir yoktur, bu sadece sıradan bilgidir. Sonuçta, kullandığım ilacın temelinde hücreler arası matris vardı...

Anastasia: Eşsiz bir hücreler arası madde olan hücreler arası matrisin beden hücrelerinin yenilenmesinde çok önemli bir rol oynadığını ve ömrü türlerin sınırının ötesine uzatmayı etkilediğini pratik olarak kanıtladığın gerçeği inanılmaz! Bugün itibarıyla, bilim hücreler arası matrisin yapılarının moleküler hasarının sadece yaşlanmaya eşlik etmediğini, ama ayrıca birçok ciddi hastalıklara neden olduğunu biliyor.

Rigden: Doğal olarak, hücreler arası matrisin yapısında en küçük değişiklikler bile çeşitli türde patolojilerin gelişimine katkıda bulunur! Yaşlanmanın asıl nedenlerinden biri tam olarak bedende, özellikle hücreler arası matrisin yapısında moleküler değişimlerin artmasıdır.

Anastasia: İnsan bedenindeki hücreler arası matris oldukça çeşitli ve genel olarak yeterince iyi araştırıldı. Ama hiç bir araştırma, senin işaret ettiğin ve *embriyonik kordonda* saklı olan *hücreler arası matrisin bu türden ön-biçimlenmesine* çok fazla dikkat etmedi.

Rigden: Kadim bir bilgelik vardır: her bitişin nedeni başlangıçta saklıdır.

Anastasia: Bu bir gerçek! Bilim dünyasında şu anda yaşananlar en hafif deyimle kafa karışıklığına neden oluyor. Sonuçta, yaşlılık hastalıkları biliminin (gerontoloji) problemlerini araştıran bilim insanları, insan varlığı dahil her türün ömrünün genetik olarak önceden belirlendiği noktada takılıp kaldılar ve bugün itibarıyla insan potansiyelinin 100 - 120 yıl kapasiteye sahip olduğu bilimsel olarak kanıtlanmıştır. Bu yüzden bilim insanları bu araştırmanın sınırlarını terk etmeden, araştırmalarını yaşlı insanların hayatının aktif periyodunun uzatılmasına odakladılar. Peptit ilaçları geliştirme ve satmanın sonsuz döngüsüne kapılmak için, bedenin kök hücrelerinin etrafında daireler çizerek koşuyorlar. Ama bu, bundan daha ileriye gitmiyor.

Rigden: Güçlü modern teknolojisi ve küresel bilimsel potansiyeli ile, bugünün toplumunda bunun neden daha ileri gitmediğinin yanıtının apaçık olduğunu düşünüyorum.

Anastasia: Doğru, modern dünyada, hayata tüketici tutumun, maalesef insanların zihinlerinde artarak daha hakim olduğunu ve sosyal dünya görüşünün formatının arzulanmış çok şey bıraktığını anlıyorum... Ama senin bilgilerin ve gelişmeler dönüm noktası duyumdur! Hücreler arası matris, beden yenilenmesi

için gerekli koşullar hakkında eşsiz bilgi içeriyorlar... ve yapay yerçekimi yaratmanın özellikleri hakkında. Bu, yerçekimi fiziyojisi ve biyoloji gibi bilimler için bile insan varlığı hakkında değerli bilgidir! Sonuçta, bilginin bu alanı pratik olarak bilimde boş bir noktadır! İçinde yaşadığımız yerçekimsel alanın etkisi yeterince araştırılmadı. Peki ya uzay? Dünyanın yerçekimi alanının ötesine, uzaya bile gitmedik, diğer gezegenlerde yerçekimi ve onun insan üzerindeki etkisinin araştırılmasından söz etmiyorum bile. Öyleyse insanlar yerçekiminin farklı seviyelerinin etkisinin sayısal karakteristiklerini ve insan bedeninde yerçekimindeki değişimlere tepki veren bütün bir sistem olduğu anlayışını - onu kontrol etmenin yolundan söz etmiyorum bile - deneysel olarak ne zaman elde edecekler? Bu kaç yüzyıl alacak?

Rigden: İnsanın kendisinde ne değişecek? Farklı zaman - farklı yük. Bunun yanısıra, insanlar bu zamana sahip olacak mı?

Anastasia: Dedikleri gibi, geç olsun güç olmasın! Sonuçta, bugün bilim insanları canlı bir organizmanın işleyişinin büyük ölçüde, yerçekimi kuvvetlerinin büyüklüğüne ve bedenin yerçekiminin azalmasına, o aynı meşhur hücreler arası akışkanın azalmasına ne kadar hızlı karşılık verdiğiğine bağlı olduğunu anlıyor. Ama buradaki konu bu değil. Sonuçta, senin bilgilerin ve araştırma gerçekte kendi yerçekimi koşulları ile Dünya gezegeninin insanlığın doğal yuvası olmadığını kanıtıyor! Burada hepimizin uzaylı olduğumuzu söyleyebilirsiniz! Senin bilgilerin, insan bedeninde gerçekleşen kendini - yenilemenin gerçekleştiği yerçekimsel koşulların, sonuç olarak, ömrün şu anda olduğundan düzinelerce kez artmasının teorik hesaplamalarının temelini sağlıyor. Bu, insan dünya görüşünde çok büyük bir atılım olacak!

Rigden: Bugünün toplumunda tüketici zihniyet hakim olduğu için, insanların Dünyada maymundan geldiklerini düşünmeleri daha iyidir. Değindiğin bilgi sadece bütün dünya topluluğu veya en azından çoğunluk manevi gelişim ve insanlarda Manevi doğanın hakimiyeti yönünde gittiği zaman faydalıdır. Aksi takdirde, bu bilgi anlamsızdır! Hayvan doğası çoğunluğun bilincinde hakim olduğu zaman, insanların hayatı ne ışık ne de sıcaklık veren erimiş mum gibi acı olur. Şu andaki toplum için, bu bilgi bir işe yaramaz. Bundan başka, bunun insan yaşam uzunluğunda bir artışın (yirmi yıl bile olsa) gezegenin nüfusunda artış ile sonuçlanacağı nedeniyle zararlı olacağını söyleyeceğim. Bu kaçınılmaz olarak krizlere, kısmen politikacılar ve rahipler tarafından yapay olarak yaratılan hem gıda hem de ekonomik krizlere yol açar. Özellikle, bu konuda, ayrıca Dünyada farklı doğal süreçlerin aktivitesinin büyüyen olumsuz dinamiklerini düşünmek gereklidir. Böyle bir zamanda tüm bu sonuçlardan kaçınmak ve insanların hayatlarını uzatmak için, her şeyden önce, toplumda evrensel manevi ve ahlaki yasaların hüküm sürmesi için - ve kağıt üzerinde değil, hakikatte - toplumun

gelişim vektörünü tüketici olandan manevi ve yaratıcı vektöre değiştirmek gereklidir.

Bilgi, her şeyden önce sorumluluktur. Eğer bu gelişmeler sınırlı sayıda insanın ellerine geçerse, o zaman bu, bütün insanlık için, insanların çoğunluğunun bunlara sahip olmasından daha ciddi sonuçlara bile yol açar. Sadece bazı rahiplerin veya politikacıların bu gelişmeleri ele geçirdiklerini hayal edin. Onlar, her zaman, kendilerini ve Hayvan doğalarının gücünü "ölümsüzleştirmek" için bilimdeki bu "atılımlar" ile ilgilenen ilk kişiler oldular. Tarihe bakmak yeterli: gizli toplulukların temsilcileri yüzyıllardır ölümsüzlük iksirini aradılar. Ama, bedende ölümsüzlük kesinlikte bir söylencedir, çünkü her madde ölümlü ve fanidir. Ama hayatı belirli bir zaman periyodu için uzatmak oldukça gerçektir. Bunu akılda tutarak, eğer insanlar, onların çocukları, torunları ve torunlarının çocukları 200 yıl boyunca, insanların nesilleri ölüyorken yaşlanmayan rahiplerin ve politikacıların bazı gruplarına tahammül ederlerse ve onları beslerlerse neler olacağını sadece hayal edin? Bu kaçınılmaz olarak savaflara ve kan dökülmesine yol açar. Bir kez daha, Hayvan zihni insan zayıflıkları ile hüküm sürer ve bir madde diğerini yok eder. Amaç ne?

Hayat süresi geçicidir ve çok hızlı uçup gider, ister yüz yıl olsun, ister iki yüz veya bin yıl. Ama bunun sonucu olarak insanın azabı ve içsel ıstırabı hafifleyecek mi? Ve o zaman tüm bu yaşanmış yıllar için, bu anlar sırasında kendinde yaratmış olduğun her şey için cevap vermek zorunda olacaksın. Kendi hislerinin derinliği ile Tanrının manevi dünyası ile gerçekten temas kuranlar tüm bu yanılsamaları maddi dünyanın ne kadar geçici ve kısa ömürlü olduğunu anlar. Şahsen, bu maddi dünyada, sürekli problemleri ve arzuları olan bu ölümlü bedende kendim için varoluşun önceden belirlenmiş periyodunu bir dakika uzatmazdım.

Anastasia: Evet, bu doğru. Ama, bu kişisel manevi deneyime sahip olanlar tarafından anlaşılıyor. Ancak çoğu insan kendilerini ve Hayvan doğalarını kontrol bile edemiyorlar. İnsanların hayatları daha uzun olduğu zaman, kendilerini anlama fırsatlarının daha çok olacağını düşünüyorum. Şu anda olduğu gibi bu kadar acele içinde olmazlardı, hayatta dört nala koşmazlardı, bir çok hatalar yaparlardı, başka herkes gibi kalıplara göre yaşıyor olurlardı ve sadece hayatlarının sonuna doğru tüm bunların boş olduğunu ve dikkatlerine değmediğini kavrarlardı. Bilgiyi öğrenmek ve anlamak için ve geçmişteki hatalarının deneyimi gözönüne alındığında kendilerini manevi olarak bilinçli şekilde geliştirmek için zamanları olur. Sonuçta, bu ayrıca kendi manevi gelişimleri için, Şahsiyetin Ruh ile birleşmesine ulaşmak ve maddi dünyanın ötesine geçmek için bir şans olarak görülebilir!

Rigden: Evet, insan için bu gerçekten bir şans olabilir, ama sadece toplum davranış kalıplarını, tüketici görünümünü değiştirdiği zaman. Ki bu karmaşık bir şey değil. İnsanın gerçek, manevi özünü anlaması gereklidir. O zaman toplumun yaşamına gerçek değişimler getirebilir ve etrafındaki insanları uyandırabilir. Bu bakımdan, tek bir insan bile bir Savaşçıdır ve bir çok yararlı şeyler yapabilir! Sonuçta, hayatta, her insanın ona farklı insanlar ile iletişim kurma fırsatı sağlayan bir çok "rolleri" vardır: ebeveyn, akraba, komşu, arkadaş, profesyonel, atlet, öğrenci, işçi, lider, sosyal aktivist, İnternet "sakini" ve benzeri. Ve hayatında kaç insan ile karşılaştığını düşünün: çocukluk arkadaşları, okul arkadaşları, meslektaşları, iş ortakları, uzak akrabaları ve yakınları. Bu zaten bütün bir mini - toplumdur: geçmişte karşılaştığı insanlar ve şimdide iletişim kurdukları. Bu nedenle bu onun her yerde değişimler yapabildiği anlamına gelir - hem işte hem de evde, hem tanıdığı insanlar arasında hem de tanımadıkları arasında, uluslarına, sosyal statülerine ve dinlerine bakmaksızın. Tüm bu görünüşte farklı Şahsiyetlerin gerçekten çok ortak noktaları var. Hepimiz insan varlıklarımız, hepimiz Hayvan doğasının aynı tezahürlerinden sıkıntı çekiyoruz ve gerçek manevi tezahürlerde benzer şekilde seviniyoruz, çünkü hepimiz maddi dünyada ve burada geçici olarak "misafirleriz".

Anastasia: Evet, haklısın, bununla ilgili zor olan hiç bir şey yok: sadece sürekli olarak kendini manevi olarak mükemmelleştirirsin, manevi dünya ile yaşarsın, bu Bilgiyi pratiğe uygularsın ve toplumda insanca, gerçek İnsan varlığına yakışır şekilde yaşamaya başlarsın ve sonra bu Bilgiyi aktarırısın.

Etrafa baktığımız ve dinlerde ve dünya siyasetinde neler olup bittiğini gördüğümüz zaman... Şu anda bir çok farklı inanç olduğu ve pratik olarak hepsinin insanı manevi saflığı ve ahlaki değerler ile ilgilenmeye teşvik ettiği görünüyor. Ama gerçekte ve bu şimdi sır değil, her türlü kültün çoğu vekili tamamen paragöz çıkarlar ile yönlendiriliyor ve insanlarda tüketici düşünme şeklini oluşturuyorlar, insanın etrafında maddenin döngüsünü daha fazla sıkılaştırıyorlar ve ayaklarının altından manevi temeli tekmeliyorlar. Nereye bakarsanız, değiştirmeler her yerde. Rahipler inananların yığınlarını çiftçilerin süt ineklerini sömürmeleri gibi sömürüyorlar, her bahane ile ceplerinden maddi kaynakları almak için tatlı sözlerle kandırıyorlar. Engel tanımıyorlar ve elbette kişisel kazanım için siyasi etkilerini artırmak için cemaat üzerinde güç kullanıyorlar.

Siyasetten bahsetmiyorum bile. Güç ve kontrol ile ilişkili bu aktivite alanı vasıtası ile, Hayvan zihninin toplum üzerindeki etkisinin sonucu ortadadır. Bencillik, paragözlük ve kıyasıya rekabet tutumu toplumda standart hale geldi. Uluslar sosyal gruplara, partilere ve dinlere bölündü ve kitleleri kontrol etmek için farklı vaatlerin tek ve aynı kadim yöntemini kullanan liderlerinin çıkarları

için birbirlerine karşı çıkmaya, savaşmaya ve birbirlerini öldürmeye zorlanıyorlar. Dünya toplumunda saldırganlığın nasıl ve hangi amaçla aktive edildiği açıktır, ama üzücü olan şey insanların kendilerinin bunu desteklemeleridir. Ve bu, tam tersine ihtiyaç duyulduğu, doğal felaketlerin dinamiklerinin, sıklığının ve ölçeğinin büyümesi ve ayrıca insanlığın yakın gelecekte karşılaşacağı o problemler gözönüne alındığında, tüm uluslararası toplumun türler olarak insanlığın hayatta kalması adına birleşmek zorunda olduğu bir zamanda gerçekleşiyor.

Rigden: Evet, toplum değişmedikçe, insanlık basitçe hayatta kalmaz. Küresel değişim zamanı sırasında, insanlar, (genel Hayvan zihnine itaat eden) Hayvan doğasının saldırgan aktivasyonu nedeniyle, her diğer zeki madde gibi, basitçe kendi başlarına hayatta kalmak için savaşır. Yani, uluslar birbirini yok eder ve hayatta kalanlar doğanın kendisi tarafından yok edilirler. Sadece eğer bütün insanlık birleşirse ve toplum manevi anlamda dönüşürse gelmekte olan felaketlerde hayatta kalmak mümkündür. Eğer insanlar hep birlikte uluslararası toplumun hareket yönünü tüketici kanaldan içinde Manevi doğanın hakimiyeti olan gerçek manevi gelişime doğru değiştirebilirse, o zaman insanlık bu periyotta hayatta kalma şansına sahip olur. Dahası, hem toplum hem de gelecek nesiller kendi gelişiminin tamamıyla yeni aşamasına erişebilir. Ama bugünlerde bu her insanın gerçek seçimlerine ve eylemlerine bağlıdır! En önemlisi, gezegenin bir çok zeki insanı bunu anlıyor, yaklaşan felaketi ve toplumun çöküşünü görüyorlar, ama tüm bunlara nasıl dayanacaklarını ve ne yapacaklarını bilmiyorlar.

Anastasia: Burada ve şimdi toplumu değiştirmek için ne yapılması gerekir? Nereden başlayalım?

Rigden: Basit olanla başla, kendinle başla. İnsan hayatının anlamını ve manevi gelişimin anlamını anladığı zaman, kendisini nitelik olarak değiştirir. Ve eğer bu bilgi Dünyadaki bir çok insan için elde edilebilir olursa, o zaman bir bütün olarak toplum er ya da geç değişir ve bu nedenle, bir bütün olarak insan uygarlığının hareketinin vektörü tamamıyla farklı olur.

Anastasia: İnsan zihninin işleyişlerine (var olan dinlerin, onların kavramlarının ve dogmalarının çokluğuna) bulaşmış olan modern insan için manevi özü, o anlamı ve bu dünyada var olmasının gerçek nedenini anlamak gerçekten çok zordur. Basit Gerçek karmaşık hale geldi ve bu nedenle, öz kavranamaz hale geldi. Elbette, bugün neredeyse her insan için çeşitli aletler mevcuttur: manevi uygulamalar, dualar, meditasyon teknikleri ve benzerleri var. Nihai amaç açıktır - bu manevi özgürlüktür. Ama bu yüksek manevi hale onun sayesinde ulaşılan bu ortak temel, öz kayboldu. Sonuçta, aletlerin kendileri temel prensibin

anlayışını vermiyor. Bu, bilinçte ve bu aletlerin yardımı ile kendisi üzerinde çalışan Üstadın en derin hislerinde yatıyor. İnsanlara temel Hakikati anlatabilir misin: İnsanın manevi gelişiminin amacı nedir?

Rigden: İnsanın manevi gelişiminin amacı niteliksel içsel değişimdir. Bu her şeyden önce, sadece yaşanan her gün en derin hisleriniz vasıtası ile, Tanrı için samimi sevginiz vasıtası ile O'nunla içsel manevi diyalogun geliştirilmesi anlamına gelmez, aynı zamanda bu gizem ile yaşamak anlamına gelir. İnsan, gerçekte, Tanrı ile böylesine saf içsel diyaloga çekilir. Bu en içten gelen ihtiyaç çocuklukta, onda enkarnasyonlarının hafızası hala taze iken tezahür eder. Ruh ile bu derin duyuşsal teması hisseder, ki bu samimi çocuk neşesi ve her şey ve herkes için her şeyi kucaklayan, saf sevgi şeklinde dışsal olarak tezahür edebilir. Çocukların Tanrıya yetişkinlerden daha yakın olduklarına inanılmasının nedeni budur. Sonuçta, yeni Şahsiyet hala saftır ve içtenliği ve inancı ile Ruh ile bağlantılıdır ve Ruh yeni Şahsiyette kurtuluş umudunu barındırır. O noktadan itibaren insana, hayatının en iyi olan büyük bölümünün henüz gelmediğinin görünmesinin nedeni budur. Gerçekte, onun "samimi mutluluğunun" tezahür ettiği dakikalarda, onun için çok zor olan bedende hapsedilme gibi koşullarda bile, küçük insan kendi manevi doğası ile temasa geçmenin en derin hislerini, Ruh için Tanrının dikkatini, sevgisini ve ilgisini deneyimler.

Zamanla, yeni Şahsiyet çevredeki dünyayı algılamaya ve tanımaya başlar ve hisler vasıtası ile bu konuşma en yakın insanlar ile - anne, baba ve eş dost - iletişime taşınır. Bu zamanda Tanrıdan gelen samimi Sevginin en derin hislerini deneyimleme sayesinde, ilk dışsal görsel imajlar bilinçte sabitlenir. En derin hisler, Tanrı ile O'nun Sevgisinde sözsüz, gerçek sohbet yalnızca insanın içsel dünyası ile bağlantılıdır. Bu nedenle, çocukluğun en sıcak anılarına, örneğin, bu dünyada onun için hiçbir şeyin imkansız olmadığı yüce, sevilen varlık olan annenin anıları gibi en sıcak anılara sahibiz. Ama yetişkinler olarak, ona çoktan farklı gözler ile bakıyoruz: kendi kaderi olan yetişkin bir kadın.

Beden olgunlaşmaya başladığı ve yeni Şahsiyet Hayvan doğasının lehine daha sık seçim yapmaya başladığı zaman, insan, aptallıkla, Tanrı ile bu görünmez duyuşsal diyalogu kaybeder. Oysa Ruhun kendisi insanın "kapısını çalmayı", ona sinyallerini vermeyi bırakmaz. İnsanın hayatında, bu veya o şekilde onu Tanrı ile bu Ruh - yatıştırıcı diyaloga geri dönmeye teşvik eden durumlar ortaya çıkar. Ama Hayvan doğasından gelen düşünceler tarafından yönlendirilen insan dinlemeyi ve Tanrının Sevgisini ileten Ruh olan kendi Manevi doğası tarafından işitilmeyi reddeder.

Bu noktada, Hayvan doğası bu canlı iletişimin yerini alır. Onun düşüncelerini gözleyen Şahsiyet eğer isterse bu süreci kendisinde açıkça izleyebilir. Bu süreç,

kişi Hayvan doğasından gelen düşünceler tarafından veya kadim zamanlarda dedikleri gibi, "küller tarafından" dikkati dağıldığı zaman, Ebedi Olan ile, ona en yakın ve sevgili Olan ile Diyalogu kaybettiği zaman başlar. *Bu anda, insan içsel yalnızlık hissetmeye başlar.* Bunun sonucu olarak, *değişiklik yapmaya başlar,* kendisi gibi burada geçici olan ve tozdan oluşunlar ile *dışsal iletişim arar.* Veya kendi Hayvan doğasının düşüncelerine tamamen yenik düşer, "kendi kendine" konuşmaya başlar. Ama bu iletişim Tanrı ile manevi Diyalogdan tamamıyla farklıdır. Samimiyet ve manevi saflık hisleri onu terk ederken, içleme, gurur, kıskançlık ve bencillik hisleri ortaya çıkar.

Bunlar, bilinçte hüküm sürdüğü zaman, Hayvan doğasından gelen en köklü değiştirmelerdir. Bunlar gerçekleşir, çünkü insan kendisini ve hayatının gerçek anlamını oluşturan kendi manevi doğasını anlamaya son verir. Dünyasal şahsiyeti Ruhun maddeden özgürleşme ve bağımsız olma, onun esaretinden kaçma en derin arzusunun gücünün anlayışını bozar. İnsan artık gerçek hislerini anlamaz. Kendi bencil kalesinde kendisini başka herkesten uzaklaştırıp kilitler. Hayvan doğası tarafından sunulan imaj maskelerini denemeye başlar. Böyle bir durumda, zihinsel olarak Tanrıya değil, kendisine hitap eder. Gerçekte sadece kendisini veya daha doğrusu ebedi Hakikati geçici yanılısma ile değiştiren, insanı kendi iletkeni olmaya çeviren kendi Hayvan doğasını dinlemeye ve onunla konuşmaya başlar. Kendisiyle böyle bir diyalog ölümlü bir insanın diyaloguna dönüşür, ki bu onu kindar ve bir çok maddi ihtiyaçlara bağımlı yapar. Artık Tanrı ile yaşamaz, artık özgür değildir, maddede acınası varoluşunda (yaşam süresini ve dikkatini maddeyi biriktirmeye adar), başkalarını kendi kontrolü altına getirmekte ve onlara ıstırap vermekte zevk ve anlam bulur. Aynı zamanda bu değiştirmenin esası, insanın kendisinin bunu fark etmemesidir; ona her şeyi doğru yapıyor gibi görünür; ve bu şekilde, "onun fikrine göre", başkaları için daha iyi olur.

Ama ölümlü bir insanın diyalogunda yaşayarak, mutluluğu bulmaz ve maddi arzularında sarkaç gibi sallanmaya devam eder. Zaman geçer ve tüm bunların en boş şeylerin boşunluğu olduğu anlayışı gelir. Bir zamanlar çocukluğunda ona inanılmaz içsel özgürlük duyumsaması veren içten neşe, saf sevgi ve güvene sahip olduğunu hatırlar. Ve şimdi içtenlik yok, saflık yok ve inanç yok - her şey kayboldu ve her gün Ruhuna yalnızca üzüntü getiriyor.

Ama Tanrı'nın Sevgisi, onu unuttuğu zaman bile insanı terk etmez. Tanrı asla insanı terk etmez, çünkü Ruh sayesinde O'nun Sevgisi her zaman onunladır. Ama, insan bu sonsuz Sevgiyi her zaman kabul etmek istemez ve çoğu zaman ölümlü maddenin anlık, geçici arzularıyla yönlendirilerek kutsal öğrenimini "daha sonraya" erteler. **Ama insan bu "sonra"ya sahip değildir, gerçek hareketin ve seçimin gerçekleştiği sadece "burada ve şimdi" vardır. İnsanın**

yalnızca Tanrıya açılması ve güvenmesi gerekir. Hayatın değerli zamanını harcamakta anlam yoktur. **Hayvan doğası yalnızlık hissini tetikleyen saldırıya başlar başlamaz, insan basitçe hemen bu dünyasal kişiliği yenmeli ve Tanrının İradesine güvenerek, bir çocuğun içtenliği ile O'na hitap etmelidir.** İçten sözleriniz, düşünceleriniz ve en önemlisi içsel, en derin hissiniz ile en yakın ve en sevgili Varlığa yapabildiğiniz kadar hitap edin. İnsan derin pişmanlık hissi ile Ruh ile konuşmaya başladığı zaman, onda Tanrının Sevgisi kat kat çoğalır. Tanrı Ruha gelir ve ona huzur verir. İnsan için tükenmez içsel güç kaynağı olur. Onda inancın ruhunu canlandırır, kazanılan deneyimi anlama ve hayatı üzerine yeni bir perspektif edinme fırsatı sağlar. İnsan içgörü armağanı edinir: Sevgi içinde yaşar, çünkü Tanrıda yaşar ve Tanrı onda yaşar. Tanrıya söyleyecek bir şeyi vardır ve Onun manevi yanıtını hissetmek için gerekli olan içtenliğin ve inancın gücüne sahiptir. Ve birbirini seven iki varlığın bu diyalogu sonsuzdur. Çünkü Tanrı Sevgide iletişimidir. İnsan bu duygu birliğinde yaşayarak Tanrı ile birliğin ve manevi değer kazanmanın gerçek, doğru hayat olduğunu kavrar. Bunu kabul ettiğimiz ve içten hislerimizde Tanrının önünde açık olduğumuz zaman, bu gizem her birimizde gerçekleşir.

Ama eğer insan kendi benliğine güvenirse, o kendisi Ruhunun Kapısını kapatır ve etrafında kaç tane arkadaşı veya yakını olduğuna bakmaksızın ebediyen yalnız hisseder. Ama eğer Ruhun Kapısı Tanrı ile duygu birliği için açık ise, insan asla yalnız olmaz, çünkü her zaman O'nunla sohbettedir. Tanrı ile bu içsel iletişime yeniden başladığı zaman, ona hayat algısının sınırlı olduğu ve onun sadece bir kısmını gördüğü sağlam anlayışı gelir. İnsanın hayatını kendi tamlığında gören sadece Tanrıdır. En büyük ıstırabın bile onu Tanrı ile iletişim yoluna götüren durumun ve kaybolan manevi bağlantıların yenilenmesi olduğu anlaşılıyor. Çünkü Tanrı insanın baştan çıkmalarını ve içsel manevi değişiklikler için potansiyelini görür. Tanrının, sayesinde insanın deneyim ve seçiminin anlayışını kazandığı, en sonunda Şahsiyetin Ruh ile birleşmesine ve manevi dünyaya kaçmasına katkıda bulunan, O'nunla iletişimi düzeltme fırsatı kazandığı bu tür durumlar vermesinin nedeni budur. Ama seçim her zaman insanın ne ile yaşadığına bağlıdır - ölümlü gurur veya sonsuz lütuf.

Manevi uygulamalar insanın, niyetlerin saflığının hüküm sürdüğü hislerin en derin seviyesinde Tanrı ile bu Diyalogu mükemmelleştirmesine yardımcı olur. Bunlar Şahsiyetin Ruh ile bağlantı kurması, içsel dünyayı zenginleştirmesi ve Bilgi, güç ve manevi dünyadan yayılan hislerin saflığını edinmesi için koşulları yaratan rehberler olarak hareket eder. Manevi uygulamalar, insanın onunla tamamen farklı bir dünyayı anlamaya ve onunla çok yakın ilişkisini kavramaya başladığı aletlerdir. Şahsiyete, bilişin ilk geçici adımından manevi dünyaya tam geçişe, kendini değiştirme arzusundan sürekli olarak Tanrı'da yaşamanın gerekliliğini anlamaya kadar eşlik eder. Bu hayata giden yoldur. Bu Sonsuzluğa

giden yoldur. Bu taze hava solumak, su, ışık ve manevi sıcaklık gibidir, bu tövbenin sevinci ve Tanrının Sevgisinde yaşamının mutluluğudur.

Kendi üzerinde çalışmaya başlayan ve manevi uygulamaları öğrenen insan çoğu zaman bunları yapmayı bırakır, cesareti kırılır, bunları yapmak için isteksiz ve tembel olur, kendisi için bahaneler ve Tanrı ile Diyalogtan dikkatini dağıtan farklı şeyler icat eder. Ama böyle bir durum ortaya çıktığı zaman, durmalı ve Tanrı ile konuşmanıza kimin izin vermediğini düşünmelisiniz. Kim bilincinizde zihisel bariyerler ve yanılmalı engeller yaratıyor? Kim bu fani, anlık dünyanın konularının, hayatınızdaki en önemli şeyden - Sonsuzlukta manevi kurtuluş - daha önemli olduğunu düşünmenizi sağlıyor? Manevi yolu yürümenizi kim istemiyor? Tek bir yanıt vardır - Hayvan doğası. Bu nedenle, hayvan doğasının açık karşı koyması tembellik, isteksizlik ve bahaneler şeklinde tezahür ettiği zaman, çabalarınızı iki katına çıkarmalısınız ve kendi üzerinizde manevi olarak çalışmaya başlamalısınız. Tersine, meditasyonların süresini artırmak, hislere daha derin dalmak, ne olursa olsun, manevi dünyanın kapısını daha ısrarlı şekilde çalmak ve Tanrı ile kurtarıcı içten Diyalogunuzu yeniden başlatmak gereklidir. En azından günde iki kez manevi uygulamalar yapmalısınız ve gün boyunca içsel dünyanız ile, Ruh ile, Tanrının varlığının duygusu ile bağlantıyı korumalısınız. O zaman bu yalnızca bir yaşam şekli olmaz - her adımın sizi Sonsuzluğa götürdüğü o manevi yol olur.

İnsan Tanrıda yaşadığı zaman, içsel uyumsuzluğa, kendisi ile çatışmaya sahip olmaz. Artık maddi dünyanın korkusu ve kaygıları ile dolu olan bireysel istekler için arzusu yoktur, çünkü bunların kökeninin esasının kendi dünyevi benliğinden geldiğini anlar. Artık Tanrının nerede iş başında olduğunu, nerede olmadığını zihin ile anlamaya çalışmaz, çünkü tüm bunları hissetmeye ve Bilmeye başlar. Ve bu bilgi zihinden değil, Ruhun en derin hislerinden gelir. Sonuçta, insan zihni ile inanır, ama Ruhu ile bilir. İçsel hayatını sadece Ruha odaklamaya başlar, çünkü onun vasıtası ile, Tanrıyı ve gerçek yuvası olan sonsuz manevi dünyayı tanır. İnsan kendi Ruhu ile birliği edinir. Onda kötü şeylere artık yer kalmaz, çünkü Tanrının dünyasında, O'nunla temastan gelen huzur duygusunda yaşamaya başlar.

Ve böyle iletişim sürekli olarak gerçekleşir. Artık insanın içsel hayatında Tanrıdan başka hiç bir şey yoktur ve Ruh O'nun önünde saf durur. Bu duygu birliği ikisinin gizemidir. İnsan Tanrının varlığını hisseder ve O'nu sever, sonsuza kadar yakın olmayı ve sonsuza dek iletişim kurmayı arzuladığı sevilen Varlık için sevgi dolu bir kişi gibi O'na uzanır. Zamanla, insan Tanrının sadece sürekli onda var olmadığı, O'nun her yerde, tüm çevreleyen dünyada var olduğu gerçeğinin gerçek anlayışını elde eder. İnsan Tanrının herkes için her şey olduğunu kavrar. Bu nedenle, Tanrı ile diyaloga başlayan, kısa sürede kendisini

değiştirir, dünyanın farklı bir anlayışını ve farklı bir görüşünü edinir. Ama en önemlisi, hayatı sırasında Şahsiyet, Tanrı ile böylesine bağımsız iletişim sayesinde, O'nun manevi dünyasında yaşamaya başlar, Ruh ile birleşme halini edinir, ki çeşitli dinlerde buna farklı isimler verilir - kutsallık, Nirvana, Tanrı ile yüce bağlantı ve benzeri. Bu hal insanın tüm hayatında arzuladığı o gerçek özgürlüktür, o gerçek varoluştur.

Anastasia: Manevi aydınlanma için gerçekten susamış olan tüm insanlardan teşekkürler! Bu anlayış gerçekten insanın gözlerini her insanın manevi gelişiminin gerçek özüne açıyor!

Rigden: Bana teşekkür etme, O'na teşekkür et, çünkü sadece alçakgönüllülük ile ileten, O'nun İradesini, O'nun Bilgeliğini aktarır!

Anastasia: TEŞEKKÜR EDERİM! Evet, sözler her şeyi ifade edemiyor, burada çok fazla samimi hisler var! Hakikate susamış bir çok insan için, bu gerçek manevi bir içgörü, kendini nitelik olarak nasıl dönüştüreceğinin ifşaatı.

Rigden: İnsanlar için **dikkatin** günlük hayatlarında **anahtar element olduğunu** hatırlamaları önemlidir. İnsan hayatında neye dikkatini verirse ve gösterirse (hangi düşüncelere, tercihlere ve arzulara) aldığı şey o olur. **Kendi gerçek tezahüründe, hayat bilgi alışverişidir**, ki bu insanın bu üçüncü boyut dünyasında bir dereceye kadar algıladığı algılanabilir ve işitilebilir frekansların dar spektrumu ile sınırlı olmaktan çok uzaktır. Bilginin her yerde olduğunu ve her şeyde içerildiğini açıklamak için bilgi yapı taşlarının mecazi örneğini önceden kullandım. Bilgi zaman ve uzayın dışında var olur, çünkü zaman ve uzay dahil her şeyi oluşturur. Bilgi bireyi sürekli olarak etkiler, ama böyle bir bireyde, sadece birey ona dikkat etmeye başladığı zaman, yani, bir seçim yaptığı zaman, onun programına göre tam olarak çalışmaya başlar. Yani, sadece üç boyutlu dünya (örneğin, bilinç, bilinçaltı) ile bağlantılı olmayan, ama aynı zamanda toplam insan enerji yapısı ile bağlantılı olan insan yapılarının aktivasyonu gerçekleşir. Şahsiyet, kendi fark etmeden, bu bilgi ile yaşamaya başlar, bu onun gerçekliğinin bir parçası haline gelir. Bundan dolayı, belirli bilgiye dikkat göstererek, seçimi ile sonraki kaderini yaratır. Dikkatinin gücünü bu tür bilgiye vererek, gerçekte onun içinde kapsanan, hayatını bu veya başka bir gerçekliğe dönüştüren programa hayat verir.

Anastasia: Evet, bu anlamak için çok önemli bir nokta, insanın nasıl Hayvan zihninin İradesinin iletkeni veya Manevi dünyanın İradesinin iletkeni olduğu. Tüm bunlar sürekli seçim ile ilgilidir. İnsan dikkatini en çok hangi bilgiye (birinin İradesinin programına) verirse ve desteklerse, tam olarak onun İradesinin iletkeni haline gelir. Modern insanlığın problemi, bir çok insanın

kendisini anlamaması, bu yüzden düşüncesizce dikkatini içsel olana değil, dışsal olana vermesidir.

Rigden: İnsanın ana bileşeni, etrafında bütün yapısının inşa olduğu Ruhtur ve bu yapıdaki Şahsiyet bu gücün manevi, niteliksel olarak yeni dönüşümü için bir modülü temsil eder. Bu arada, "modül" sözcüğü, Latince ("modulus")ten tercüme edildiği zaman, "küçük bir birim" veya "küçük bir ölçü" anlamına gelir. Başka bir deyişle, insan varlığında temel prensip onun manevi bileşenidir. Manevi temel elemente sahip olan akıl sahibi bir varlık olarak insanın yaratılma niyeti, maddi dünya koşulları altında Manevi dünyanın güçlerinin gerçek bir iletkeninin yaratılmasında, seçme hakkının korunması ile kendisinin manevi dönüşümünde yatmaktadır.

Gerçekte, modern dünyada bir çok insan kendisini, gerçek yeteneklerini ve içlerinde kapsanan muazzam manevi gücü anlamaz ve kalitelerini geliştirmek için kendilerinin hayatlarını ve toplumun hayatını nasıl dönüştüreceklerini anlamamalarının nedeni budur. Gerçek hayatın veya gerçek mutluluğun ne olduğunu bile anlamazlar. İnsanlar, kişinin manevi uygulamalar sırasında en derin hisler ile deneyimlediği, Tanrı ile iletişimin ve manevi dünya ile temasın içsel manevi şölenini bile, insan zihni ile icat edilen dışsal ritüeller ve kutlamalar için değiştirmeye girişir. Yine de, en ilginç olan şey, insanın ayrıca bu dışsal insani kutlamayı büyük umutla beklemesidir. Ve, bu gerçekleştiği zaman, o zaman aslında bu insanı tüketir, hayal kırıklığına uğratan duyumsamalar ile onu bir tür "yetim"e çevirir, çünkü kişi bilinçaltından eğlence veya bedensel istekleri tatmin etmek açısından değil, ama elde etmediği en derin hislerde daha büyük bir şeyi beklemekteydi. Tüm bunlar, (insanın manevi dünya ile temasa geçtiği her seferinde deneyimlediği) gerçek manevi kutlamanın, ilişkili dışsal maddi dekorasyonlar ile zihinden sıradan bir tiyatro performansı için değiştirildiği gerçeği nedeniyledir.

İnsanların hayatlarından bir çok kavramlar, Hayvan zihninin İradesinin programlarının ayarlanması ile değiştirildi, çünkü insanların kendileri çoğu zaman Hayvan zihninden gelen düşünceleri ve arzuları seçiyor, dikkatlerini ve yaşam enerjilerini bunlara odaklıyor. İnsanların problemi, seçimlerini yaparken ve bunu anlamadan bile Hayvan Zihninin iradesinin iletkenleri ve uygulayıcıları olurken, bunun (Hayvan Zihninin) gerçekte var olmadığına inandıkları gerçeğinde yatmaktadır. Sonuçta, Hayvan Zihni, fiziksel bedenlerinden ve çevreleyen üç boyutlu dünyadan farklı olarak gözlerine görünmezdir. Onun insan zihnini kontrol etme yeteneklerini, en önemlisi, bütün insan toplumunda insanın bilincinin tam maddileşmesi için arzusunu anlamazlar. Ve bu arzu istisnasız tüm insanları Hayvan zihninin İradesinin iletkenlerine dönüştürür, ki bu onun gücünü önemli ölçüde artırır.

Her insanın yapısındaki "ebedi motor"un (Ruh) varlığı ile ilişkili yetenekleri ile insanlığın yaşam enerjisinin kaynağı, Hayvan zihni için çok önemlidir. Akıllı olanlar için, son yüzyılların olaylarına bakmak yeterlidir. Gezegenin nüfusu önemli ölçüde nasıl arttı, sadece iki yüzyıl süresinde esasen gezegendeki insanların kitlesel iletişimini sağlamak, yani, herkesin tek bir bilgi alanında birleşmesini düzenlemek için tasarlanan teknolojiler ne kadar gelişti. Aynı zamanda düşünmenin tüketici formatı nasıl bütün dünyaya yoğun bir şekilde empoze ediliyor, uygarlığın maddeye doğru ne kadar belirgin bir eğilimi gerçekleşiyor. Bu, Hayvan zihninin insanlık üzerinde tam kontrol sahibi olması ve onun güçlerini ve kaynaklarını kendi amaçları için kullanması için hazırlanmasından başka bir şey değildir, ki bu, üç boyutlu dünya ile ilgili bile olmayabilir. Kendi gücü içinde, daha yüksek olan ve yoğun şekilde yerleşmiş maddi dünyanın sınırları içinde daha ilginç olan boyutlar var, o boyutlardaki en küçük değişiklikler bile alt boyutlarda daha küresel değişimlere neden olur, ki bu Hayvan zihninin gücünün yenilenmesinin belirli sonuçlarına yol açar. Ve ikincisi, maddeye bağlı olan Hayvan zihninin hayatta kalması ve daha büyük güçlere - Allat'ın güçlerine - karşıt olarak geçici varoluşunun uzatılması için gereklidir. Ve bunun için, Hayvan zihni onun İradesine tabi olan kollektif ve bireysel zihinler formunda hiç bir fedakarlıktan kaçınmaz.

Bu nedenle, insanlar şu anda küresel toplumun hangi kenarda durduğuna, kimin İradesinin düşüncesizce uygulamaya konulduğuna ve hem bireysel olarak her Şahsiyeti ve bir bütün olarak insan uygarlığını hangi sonuçların beklediğine kafa yormalıdır. Bugün, manevi olarak uyanmak, manevi temelde birleşmek ve bunu yapmak için Hayvan zihni tarafından hazırlanan teknik temeli manevi amaçlar için kullanarak "eksileri" "artıya" değiştirmek her Şahsiyet için olduğu gibi, insanlık için son derece önemlidir. Ve sonuç kendisini bekletmeyecektir. Görünmez dünyada, birleşmiş insanlık tarafından alınan bu tür kararlar ve eylemler ters swastika boyunca olayların hızla büyüyen dönüşünün vorteksini durdurabilir. Bunun sayesinde, insanlar sadece, insanlığın varoluşunun gerçeğini tehdit eden Hayvan zihninin programına uygun olarak gerçekleşecek olan gelecek olayları önleyebilecektir, aynı zamanda olayların vorteksini doğru swastika yönünde dönüşünü döndürebilecektir. Bu ikincisi Allat'ın yaratıcı güçlerini aktive etmekten, sonuç olarak bütün insanlık için tamamen *farklı* bir gelecek yaratmaktan başka bir şey değildir.

Anastasia: Evet, neyden konuştuğumu anlıyorum, çünkü hem insanın hem de bir bütün olarak toplumun gerçek yetenekleri üçüncü boyut dünyası ile sınırlı değildir. Ama, toplumun nitelik olarak farklı anlayış seviyesi elde etmesi için, insanlar kendi Hayvan doğalarını kontrol etmeyi öğrenmek zorundalar, manevi dönüşüm ile yaşamalıdır.

Rigden: Kesinlikle doğru. İlksel manevi Bilginin asıl temeli tam olarak bu nedenle verildi: önceki kitaplar ile başlayarak ve bununla bitirerek. Bunlar insanın sadece manevi olarak uyanması için değil, ama aynı zamanda kendi üzerinde çalışarak bağımsız olarak Şahsiyetinin Ruh ile manevi birleşmesini elde etmesi için yeterlidir.

Elbette, insanların gerçekten kendini mükemmelleştirme ile meşgul olmaları, bu Bilgileri çarpıtmamaları ve dünyayı tanıma ufuklarını genişletirken ve maddi yaşamın bu çalkantılı okyanusunda kendilerini manevi olarak yönlendirirken sanki bir yön bulma kanalı gibi takip etmeleri koşuluyla.

Bilgi insana, o bunun farkında olmasa bile, hayatının önemli bir aşamasında gelir, ama ona sadece insan kendisini manevi olarak dönüştürmeye ve bunu kabul etmeye layık olduğu zaman ifşa edilir. Aksi takdirde, onun için hiç bir faydası olmaz. Önemli olan şey, insanın elde ettiği Bilgide ne kadar iyi ustalaştığı ve içsel manevi büyümesinde ne kadar önemli değişimler olduğu ve sonuç olarak toplumda hangi dönüşümlerin gerçekleştiğidir. Çünkü Bilginin sonraki seviyesi, insanların maddi dünyanın yüksek boyutlarında manevi dönüşümler yapmaları için bir fırsattır, ki daha önce söz ettiğim gibi, bu alt boyutlarda küresel değişimlere yol açabilir. Ve bu büyük sorumluluktur, bu o kadar kolay pes etmeyecek olan Hayvan zihninin kuvvetleri ile çarpışma anlamına gelir. Bu, eğer isterseniz, "doğüstü güçleri" kullanma alanıdır veya eskiden denildiği gibi, "en yüksek beyaz büyü" sanatıdır ve gerçekliğin bu tarafında savaşlar verdikleri Hayvan zihninin kuvvetlerine direkt olarak karşı gelen insanlara Geliar'lar adı veriliyordu.

Anastasia: Maalesef, bugün çoğu insan temel manevi şeyleri anlamıyor. Ve bu Bilgiyi alanlar bile çoğu zaman Hayvan zihninin sistemi tarafından empoze edilen eski kalıpları ile yaşayarak kendilerini dönüştürmek için acele etmiyorlar. İnsanlar hala kendi Manevi doğalarından yaşama ve yaratma sağlam arzusundan yoksunlar. Bu ayrıca hayattaki sıradan durumlardan da görülmektedir. Örneğin, insan, bu kitapları okuyunca ve Hakikat ile temas kurunca çabucak kendi üzerinde çalışma ve hayatında manevi değişiklikler yapma arzusu ile ilham alıyor. Ama, kısa bir zaman periyodundan sonra, dikkatini günlük problemlere ve maddi dünyanın sıkıntılarına bir kez daha değiştirdiğinde, manevi arzusu çabucak yok oluyor. Hayvan doğası vasıtası ile, sistem bir kez daha onun bilincinin kontrolünü ele alıyor, kişinin Ruhu böyle hayvani baskıdan büyük ölçüde sıkıntı çekmesine rağmen.

Rigden: Kendi Hayvan doğasının gizli arzuları ile yaşayan insan, manevi olarak zayıftır. Hakikat ile temasa geçince, bir kibrit gibi alev almasının, ama sonra

çabucak yanıp tükenmesinin nedeni budur, çünkü o hala ne kendi içinde ne de etrafındaki toplumda manevi desteğe sahip değildir. Ama eğer insanın Hayvan doğasının gücünün hakimiyetinden kaçma sağlam niyeti varsa, o zaman Hakikatin kaynağına - dikkatini değiştirmesine ve bilincin daralmış halinden çıkmasına yardımcı olan kitaplara - çok daha sık geri dönmelidir. Bundan başka, insan kendi manevi gelişiminin başlangıç aşamalarında, aynı fikirdeki insanlar ile iletişimin onun için büyük bir rol oynadığını anlamalıdır. Bu manevi karşılıklı destek, yolculuklarının en başlangıcında olanlar için özellikle önemlidir.

Sadece manevi yolculuğunun başlangıcında, yalnızca kendine ve kuvvetine güven eksikliğini yenmek için değil, aynı zamanda Hayvan doğasının gizli saldırılarına zamanında direnmek için grubun içindeki böyle iletişimlerin sana nasıl yardımcı olduğunu hatırla. Mesele şu ki, insanın uyanışının başlangıç aşamalarında, çoğu zaman kafasında basit karışıklık ve kalıplaşmış değiştirmeler gerçekleşir, ki bu kendi Hayvan doğasının tezahürlerinin nerede olduğunu ve Manevi doğanın nerede kendisini tezahür ettirdiğini yanlış okumak ile sonuçlanır. Aynı düşüncedeki insanların grubunda, diğer insanlar ile iletişim kurarak, kişi kendisini daha çabuk ve daha iyi anlar. Çoğunlukla, ilk başta insanlar özellikle grup içinde Hayvan doğalarının sırlarını "açığa vurmaktan" korkarlar; sorunlarını herkesin önünde açığa çıkarmaktan korkarlar, oysa bunu yapma cesareti olanları memnuniyetle dinlerler. İnsan Hayvan doğasının pozisyonlarından "vazgeçtiği" zaman, esasen, onun boşluklarını, yani, gizli eylem olasılığını bloke eder. Bunun yanısıra, aynı fikirde olan insanların grubu sadece kişiyi dinlemez, ama aynı zamanda kendi benzer durumlarını ve onları çözmek için buldukları yöntemleri paylaşırlar. Bu yüzden, kişi aynı fikirdeki insanlardan sadece manevi destek almaz, aynı zamanda bilgisini ve deneyimini genişleten yardımcı girdiler alır.

Bu tür uygulama kadim zamanlardan bu yana var oldu. Örneğin, erken Hıristiyanlar küçük topluluklar içinde halka açık itiraflar denen şeyi uyguluyorlardı. Bu esasen insana manevi fayda getiren, dostlarla aynı kalpten - kalbe sohbetir. Ama kitleleri kontrol etmek için kurumun yaratılmasıyla - din - çok şey alt üst oldu.

Anastasia: Bu böyle. Resmi olarak, "makul yaştaki" tüm inananlar için itiraf (günah çıkarma) uygulaması Hıristiyanlığa Dördüncü Lateran Konseyinin resmi kararları ile 1215'te getirildi. Bu arada, o konsey Kilisenin otoritesini kuvvetlendirme amacıyla aykırı düşünce ile savaşmak için (Engizisyon yaratan dahil) bütün bir önlemler setini benimsedi. O önlemler "kilise hukuku" kodunun gelişimi ve reformlarına dahil edildi. Bu Kilisenin 13 ncü yüzyılın başlarında kitlesel ölçekte "kafir hareketlerinin" yayılmasına - Katharlar, Albigenes,

Waldenses vs - karşılık idi. Onların suçu sadece, o insanların Mesih'in gerçek Öğretisi ile ilgili Hakikati bilmek istedikleri ve bunu aramaya ve araçlar olmadan manevi olarak gelişmeye başladıkları gerçeğindedir.

Bu nedenle o zamanlar, din tarafından kabul edilen günah çıkarma uygulaması ile ilgili olarak. İnanana, bunu en azından yılda bir kez yapması gerektiği empoze ediliyordu. İnanan günahlarını, kilise tarafından spesifik olarak belirlenmiş olan "bağışlanma sözleri" kullanarak İsa Mesih adına bağışlama veren bir rahibe itiraf etmek zorundaydı. Bu, insanın "ilahi bağışlama" elde etmesi için gerekli bir şart olarak düşünülüyordu, çünkü rahipler tarafından itiraf olmadan, insana "Kutsal Komünyon" izni verilmeyeceği ve kilise dogması "komünyon Mesih ile yeniden birleşmedir", "Ruhun ebedi hayata kutsanmış komünyonu"ndan dolayı onsuz, kişi için sözde kurtuluş olmayacağı oluşturulmuştu. Aksi taktirde, insan dinden çıkarılıyordu. Ona, Hıristiyan ayinlerine uygun olarak gömülme hakkını inkar edeceğini söyleyerek onu korkutuyorlardı.

Evet, elbette fark önemli. İnsanın kendisi, kendisini geliştirmeyi ve mükemmelleştirmeyi, benzer düşüncede olan insanlar ve dostlar ile iletişim kurmayı arzu ettiği, kendini anlamayı, manevi destek almayı ve başkalarına yardım etmek için elinden geleni yapmak istediği zaman bir şeydir. Ve insan bunu Kiliseden aforoz edilme ve halk içinde taciz edilme tehditi altında yapmaya, dahası resmi bir organizasyon, o günlerde, gerçekten yürütme gücü kurumu olan - Roma Katolik Kilisesi - yararına yapmaya zorunlu olduğu zaman oldukça başka bir şeydir. Gerçekte, insanların korkudan tövbe etmeleri ve ruh tarafından yönlendirilmemeleri için kasten her şey alt üst edildi; böylece kendi başlarına manevi uğraşlar ile meşgul olmayı bile düşünmemeleri için.

Rigden: Bunlar tam olarak Hayvan zihninden gelen değiştirmelerdir, ki insanlar bu tür düşüncelerin kendilerinin olduğunu, güçlerini kuvvetlendirmeye ve aynı zamanda sözümona "nüfusun manevi büyümesine" katkıda bulunmaya niyet edildiklerini düşünerek, onun iletkenleri olurken bunu fark etmiyorlar. Manevi konular zorlanamaz; bu, burada önemli olan insanın kişisel seçimidir. Her şey bunun üzerine kurulmuştur. Sonuçta, kötü insanlar yoktur, sadece kendi gerçek manevi yeteneklerini bilmeyen insanlar vardır ve bu nedenle sıkıntı çekiyorlar.

Anastasia: İnsanın manevi dönüşümünün her zaman etrafındaki toplumda belirli bir etkiye sahip olduğu biliniyor. Eğer böyle manevi olarak uyanmış insanlar çoğunlukta olsaydı, o zaman toplumun da değişeceğinden tekrar tekrar söz ettin. Hayvan doğasının klişelerinden ve basmakalıp kalıplarından, ayrıca tüketici düşünceden kurtulmak ve modern uygarlığın hareketinin vektörünü

manevi gelişime doğru yönünü değiştirmek için, insanlara toplumu nitelik olarak nasıl dönüştüreceklerini anlatabilir misin?

Rigden: Her şey basit. **İnsan varlığının ikili doğasını göz önüne alarak, toplumun tüm alanlarında Hayvan doğasının baştan çıkarmalarının tezahürünün en küçük olasılıklarını bertaraf ederek, temel olarak toplumun yeni modeli için koşulları yaratmak gereklidir.**

Böyle bir toplumu inşa etmeye nasıl başlanır? Eğer insanların çoğunluğunun gerçekten manevi prensiplere uygun olarak yaşayacakları bir uygarlık yaratma niyetine sahip ise, her şey çok basit bir şekilde çözülebilir. Yapılacak ilk şey, toplumun manevi gelişimini düzene koymaktır. Manevi vektöre doğru yönelmiş olan, yani, yüksek seviyede gelişimi sahiplenen bir uygarlıkta, farklı dinlere parçalanmalar olmamalıdır; bundan başka, kitleleri kontrol eden bir kurum olarak din ve Tanrı ile insan arasında aracılar olmamalıdır. *Bu yapıya ne ad verilirse verilsin, dünyadaki dini sistemleri ve farklı dinlerin kurumlarını yaratan böyle bir rahiplik olgusunun imasına bile* sahip olmamalıdır. Böyle bir toplumun temel bileşeni olarak insan Şahsiyetinin manevi gelişimi için yaşam koşulları yaratmakta toplumun kendisinin arzusu ve belirli eylemleri olmalıdır!

İnsanlığın şafağı, maddi sorunlar ikincil iken, topluluğun manevi hayatına daha fazla dikkatin gösterildiği insanların yaşamlarının böyle bir organizasyonunun başlangıçlarını gördü. Coğrafi ve diğer nedenlerin sonucu olarak, Bilginin tek ve aynı manevi tohumlarına sahip olan bir çok insan grupları birbirlerinden izole olarak var oldular. Zamanla, ilksel Bilgi kaybolduğu ve Hayvan doğası insanlarda daha hakim olduğu için, grupların içinde bölünme başladı ve sosyal eşitsizlik ortaya çıktı. Rahiplik kurumunun ortaya çıkması ve farklı dinlerin kurulması, Bilginin başlangıçtaki manevi tohumlarının temelini dayanıyordu. Ama, sistemin kendisi maddi hakimiyete göre inşa edildi. Gerçekte, bu Hayvan zihninin, eşsiz güç kaynağı - manevi amaçlar için niyet edilmiş yaşam enerjisi - olarak gördüğü insanlık olan zeki madde yığınınna tamamen hakim olma ve kontrol etme girişimidir.

Anastasia: Bu, tam olarak manevi tohumlar nedeniyle insan kitlelerini çekmesine rağmen, bir sistem olarak dinin Hayvan zihninin çıkarlarına hizmet ettiği anlamına geliyor. Evet, dünyanın uluslarının çeşitli manevi öğretilerinin, inançlarının ve dinlerinin hepsine bakarsak, rahipsel sistemin ve onun kavramlarının döküntülerini reddederken, tek ve aynı Bilginin varlığı apaçık oluyor: insanın nasıl manevi yola tutunması ve maddi dünyanın baştan çıkarmalarına düşmemesi gerektiği. Bu, Bilginin tüm bu tohumları gerçekte tek ve aynı şey olması, ama insan yorumlarının çeşitliliğinde hizmet etmesiydi.

Rigden: Bu doğru ve bu bilgi bir din değildir, gezegenin farklı kısımlarında farklı inançları olan farklı insanlar arasında bulunabilmesinin nedeni budur. Bu Bilgi ırka, milliyete, yerleşim bölgesine, sosyal statüye vs bakmaksızın, insanın manevi gelişiminin doğal sürecine katkıda bulunur. Ama bu Bilgiyi kullanarak, rahipler insan zihninin meyvesi olan kendi dinlerini yarattılar. Sadece geniş sayıda insan üzerinde güce sahip olmak için, bir dinin diğerinden ayırıcı özellikler ve farklılıklar ile ortaya çıktılar.

İnsanlık tarihi, insan kitlelerinin ateistlere dönüştürülme girişimlerinin yapıldığı zamanları gördü. Bunun asil amaçlar ile - insanları rahipliğin demir ökçesinden kurtarmak - yürütüldüğü görünüyordu. Ama problem, Hayvan doğasının toplumun farklı alanlarında hala hakim kalması idi. Bu nedenle "parlak bir gelecek" yerine, insanların bilincinde Hayvan zihninin İradesinin hakimiyetinin daha kötü şekli için insanlıkta koşullar yaratıldı. Yeni nesiller için Ruh ve Tanrı kavramları elimine edildi ve yerine bencil "Ben" ve hayatta maddi öncelikler getirildi. Hayvan zihni tarafından insanlığa böyle bir davranışın sonucu ortadadır: dünya toplumunda materyalist dünya görüşü hüküm sürüyor ve çoğu insanın bilinci maddi davranış kalıpları ve yönergeleri tarafından köleleştirildi. Bugün, tek Tanrıya inanan ve Ruhunun kurtuluşu için dua eden insan, maalesef, çoğu kişi tarafından "geçmişin eski eseri", topluma yabancılaşmış ve, bu organizasyonlar ile hiç bir ilgisi olmasa da, bir din veya tarikat tarafından sözde bağınaz hale getirilmiş bir birey olarak algılanıyor.

Bugünün toplumunda insan hayatının asıl anlamına - manevi gelişim, Tanrı ve Ruh - karşı böylesine negatif bir tutum böyle bir yer edindi? Çünkü Hayvan zihninin öncelikleri her yerde teşvik ediliyor ve yüceltiliyor ve toplumu maddi değerlere ve tüketici prensiplerine doğru yönlendiriyorlar. İnsanların zihinlerine para, mülkiyet, gayrimenkul kazanma ve biriktirme ve bunları miras yoluya aktarma sınırsız hakkı elde etme tutumu ile hükmediliyor. İnsan dar görüşlü bir şekilde bunda hayatının amacını görüyor, bu nedenle sadece yaşamı sırasında değil, ölümünden sonra da sürmesi için ün elde etmeye girişiyor (bu, Hayvan zihninden gelen bir tür değiştirme unsurudur, deyim yerindeyse, ölümsüzlüğün yerini alma). İnsan kitlelerinin bireysel arzuları bir şeylere sahip olma, maddi dünyada güce sahip olma, kendileri dahil onları çevreleyen her şeyi kendi bölünmez mülkiyetine çevirme tutkusuna indirgeniyor. Tüm bunlar sadece Hayvan zihninin tutumlarının topluma bulaşmasının patojenik işaretlerini göstermiyor, aynı zamanda insanlığın kendini - yok etmenin kıyısına gelmekte olduğu gerçeğini gösteriyor. Ve manevi iyileşmesi için şu anda acil önlemler alınmadıkça, yarın çok geç olabilir, çünkü yıkıcı süreçler tersine çevrilemez hale gelecek. En önemli şey, sadece insanın kendisinin kendi seçimi ve eylemleri ile, hem kendisini hem de çevresindeki toplumu kurtarabileceğini kavramaktır.

Anastasia: Evet, o iki asırlık sorular: "Kim suçlanacak?" ve "Ne yapacağız?"

Rigden: İnsanlar birini suçlamayı aramak, Hayvan doğalarını eğlendirmek veya onlar için birinin bir şeyler yapmasını beklemek için zaman harcamamalıdır. Onların kendileri harekete geçmeye başlamalı ve başkalarına iyi bir örnek olmalıdırlar. Toplumda, insanlar Onur ve Haysiyete sahip olanlara, başkalarına karşılıksız yardım edenlere, Vicdanlarına göre yaşayanlara, maddi önceliklerini görmezden gelerek manevi dünyaya gerçekten yardım edenlere çekilirler. Her şeyden önce kendinizi bu tür bir insana geliştirmelisiniz.

Manevi gelişim vektörü olan uygar bir toplumda, çocukluktan itibaren herkes Hayvan doğasından gelen düşünceleri görmezden gelebilmeli, onların ikili doğasını, kendi enerji yapılarını ve onun yeteneklerini anlayabilmelidir. İnsan, manevi dünya ile doğrudan bağlantılı olduğunu, tek bir Tanrı olduğunu ve O'nunla iletişimde hiç araçlar olmaması gerektiğini bilmelidir. Bu, ikisinin kutsallığıdır: insan ve Tanrı. Bu dünyaya gelen yeni Şahsiyetlerin hayatın başlıca anlamını anlamaları için toplumda koşullar yaratmak gereklidir: manevi güçlerini artırmak, insanlar için doğal olan kültürel ve ahlaki temelleri takip etmek, kendilerini içsel olarak mükemmelleştirmek ve en sonunda Ruhlarını kurtarmak.

Geçmişin hatalarını hesaba katmalıyız ve asıl manevi referans noktalarını kaybetmemeliyiz. Bugünün dünyasında, insanlar tek basit hakikati unuttular: ömürlerinin süresi çok hızlı uçup gidiyor. Maddi arzularına ulaşmakta belirli bir derecede özgürlük görüyorlar. Gerçekte, bu özgürlük koşulludur, yanılsamadır. Kişi, insanları veya önemli toprakları fethetse ve onun bir çok zenginlikleri üzerinde güç kazansa bile, gerçekte maddi dünyada hiç kimseye veya hiç bir şeye sahip olamaz. O yalnız doğar ve yalnız ölür. İnsan için bu dünya sadece baskın seçiminin onaylanması için koşullar yaratan bilginin bir illüzyonudur.

Böyle nitelik olarak yeni bir toplumda, çeşitli manevi kendini geliştirme aletleri kayıtlı olmalı ve Şahsiyet için elde edilebilir olmalı. Eğer insan manevi gelişimi için, örneğin, dualar, manevi uygulamalar, meditasyon vs şeklinde ek aletler kullanmak isterse, o memnuniyet ile karşılaşır, bu onun arzusudur. Ama aletler sadece aletlerdir. Bunlar dikkati belirli bir frekansa ayarlar, tonometreden farklı değil, insanın bir an için diğer tarafı, öteki dünyayı, Tanrının dünyasını hissetmesini, deneyim elde etmesini, bu dünyadan farkını anlamasını ve karşılaştırmasını, en derin hisler vasıtası ile Ruhunu ile temas kurmasını ve onun gücünü hissetmesini sağlarlar. Ama sonra insan her gün seçimini bir kez daha yaptığı tanıdık üçüncü boyut dünyasına yeniden geri döner. Ve burada, deneyimlediği bu manevi deneyim ile gelecekte neyi seçeceği çok önemlidir. Kişi kendi doğasını nitelik olarak dönüştürmeyi ve Manevi bir Varlık olmayı

isteyecek mi yoksa Hayvan zihninden gelen geçici bir yanılsama ile ayartılıp böylece Ruhunu ve Şahsiyetini sürekli ıstıraba mı mahkum edecek? Tüm bunların küçük bir ayrıntı olduğu ve sadece tek bir bireyin kişisel seçiminin sonucu olduğu görülüyor. Ama her insanın seçimi, her bir seçime dayanan bir bütün olarak uygarlığın hareketine ekleniyor. Tüm bunlar toplumda her bireyin niyetlerinin saflığı ve samimiyeti, onun gerçek içsel seçimi ve çok sınırlı süresi gözönüne alındığında, hayata sorumlu yaklaşımı ile başlar.

Toplumda her şeyden önce manevi yönde uygarlaşmış bir düzeni oluşturmak için, toplum için mümkün olduğu kadar çok manevi olarak eğitilmiş insana sahip olmak gereklidir. Bu, kendilerini manevi olarak mükemmelleştiren ve dönüştüren, bilgi ufuklarını genişletenlere değinir. İlk aşamalarda, böyle insanların Bilgiyi toplumun çeşitli alanlarında yayma amacı için kuvvetlerini birleştirmeleri zorunludur. Manevi doğanın hakim olduğu dünya topluluğunda, dünyayı ve kendilerini tanımak için ilksel bilgiye serbest erişime sahip olan daha fazla aydınlanmış ve entellektüel olarak gelişmiş insanlar için koşullar yaratmak gereklidir.

Anastasia: Başka bir deyişle, İyiliği yaratmak ve artırmak için içsel ihtiyaca dayanan önceliklerin toplumda sağlam bir şekilde kurulması için mümkün olan her şeyi yapmak: alma ve satma tüketici düşüncesinin şu andaki "ver - ve - al" formatı yerine, "Tanrıya veririm" ve "İnsanlara veririm".

Rigden: Kesinlikle doğru... Bunun için, sonra rahiplik yapısını, çeşitli dini hiyerarşilerin bu kütesini ve kurban ayinleri uygulayan ve kendilerinin insanlar ve Tanrı arasında (farklı dinlerde O'na hangi isim verilirse verilsin) aracılar olduklarını düşünen, ama gerçekte, sadece halkın zararına yaşayan rahiplerin ordularını feshetmek gereklidir. Onların çoğu için, din sadece bir meslek ve (sıradan inananların emeği pahasına kazanılan) gelir kaynağıdır; siyasi amaçlar için inanç vasıtası ile kitle bilincinin manipülasyon aracıdır. Rahiplik yapısını yürürlükten kaldırmak için, devrimler gerekli değildir, kanlı hesaplaşmalar, çatışma ve Hayvan doğasının benzer kışkırtmalarını organize etmeye gerek yok. Sistemi barışçıl bir şekilde feshetmek mümkündür. Sonuçta, rahipler de başka herkes gibi insanlardır, onlar da her insan gibi hatalar yapmaya eğilimlidir. Sadece toplum için, rahiplik kurumunun kendi kendini gereksiz olarak dağıttığı bu tür koşullar yaratmak gereklidir. O zaman ona ait olan insanlar kendilerini, hayattaki gerçek önceliklerine ve seçimlerine göre, toplum için daha faydalı olan diğer mesleklerde bulurlar.

Anastasia: Bu tür koşulları nasıl yaratırız?

Rigden: Aslında, bu o kadar zor değil. İnsanlar sadece sadakaları ile rahipleri baştan çıkararak kendileri "günah işlemeyi" bırakmalıdır. Sonunda, bu iş onlara

gelir getirmeye son verdiği zaman, rahip giysilerini çıkarmaya ve başka herkes gibi toplum yararına çalışmaya gitmeye zorlanacaklardır.

Genel olarak, eğer dini bir terim olarak günah kavramı hakkında konuşursak, hangi mezhebe ait olurlarsa olsunlar rahiplere sadaka vermeye en ağır günahlardan biri denilebilir. Neden? İnsan, onların kendisinden daha kutsal oldukları, başka giysiler giyen bu insanların Tanrıya daha yakın oldukları ve bundan dolayı, onların dualarının daha etkili olduğu yanlış inancıyla rahiplere ve onların işe aldıkları hizmetkarlar ordusuna bağış yapar. Ama rahipler aynen geri kalanlar gibi insanlardır; onlar henüz kendilerini ve Ruhlarını kurtarmadılar, öyleyse başkalarını nasıl kurtarabilirler? Aynı zamanda, bir kez daha, insan durup bu maddi fedakarlığı kimin için ve hangi amaçlarla yaptığını düşünmelidir.

Bu nedenle inananların maddi sadakalarına sadece rahipler ordusu ihtiyaç duyar. Tanrı maddi dünyanın ne parasına ne de diğer zenginliklerine ihtiyaç duymaz. İnsan ve Tanrı arasındaki ilişkiler sadece insanın manevi dünya ile temasından, onun Tanrıya içten Sevgisi ve minnettarlığından gelen en derin, kişisel hislerine dayanır. İnsanın Tanrıya karşı bu gerçek en derin hisleri, o dünya tarafından kabul edilebilecek tek gerçek hazinedir. Manevi dünya ile bu ilişkiler hiç araçlar olmadan gerçekleşir.

İnsan dünyayı üç boyutlu uzayın sakininin perspektifinden, yani, maddi düşüncesinin prizmasından değerlendirdiği sürece, o zaman bir çok manevi konularda gururu tarafından yöneltilen yanılsamalar ile dolu olacağı anlaşılmalıdır. Dikkatinin bir kısmını manevi dünyaya vermeye tenezzül ettiği için, bir sürü meleğin onunla ilgilenmek, onun isteklerini sağlamak ve pratik olarak onu kraliyet yastıklarında cennete taşımak zorunda olduğunu sanır. Gerçekte, Şahsiyet manevi olarak olgunlaşınca kadar, manevi dünya için fark edilmezdir. Sıradan insan karşılaştırması için özür diliyorum, ama böyle Şahsiyetler milyonlarca üreme hücresi gibidir. Gametlerin (üreme hücreleri) bir dizi kromozomları vardır ve kalıtsal özellikler taşırlar. İnsan onların maddi ortaya çıkışını, varlığını ve ölümünü bile fark etmez. Bundan başka, bazen bunu kavramadan bile onların gücünü kullanır. Ama, iki gamet tek bir zigota birleştikleri ve embriyo gelişmeye başladığı zaman, burada en azından tek bir insan, kadını kastediyorum (manevi anlamda, ilahi dişil prensip) bu gerçeği görmezden gelemeyecektir. Kuşkusuz bu olguya yakın dikkat gösterir ve gelecekteki yeni varlık ile ilgilenir. Manevi veçhede de aynıdır. Şahsiyetin Ruh ile birleşebilmesi ve Sonsuzluğa kabul edilme hakkı kazanabilmeleri için, insanlar gayretli bir şekilde kendilerini geliştirmeli, manevi uygulamalarda ustalaşmalı, hislerin derin seviyesinde Tanrının dünyası ile iletişim aracılığı ile yaşamalıdır. O zaman manevi dünya da, kendi dikkatini bu bireye çevirir, uzun zamandır beklenen yeni mükemmel Varlık olarak üzerine titrer.

Ne yazık ki, Şahsiyetin Ruh ile birleşmesine ulaşmak hakkındaki kadim Hakikat modern dünyada kayboldu ve insan, Tanrıya karşı Sevgisini ve şükranını ifade etmeyi umarak, rahiplere maddi sadakalar verir, böylece rahip giysisi içindeki insanları maddi dünya ile baştan çıkarmakta ve ayartmakta Hayvan zihnini teşvik eder. Siz günah işlersiniz ve rahipler, onun için baştan çıkarılma nedeni olan sadakaları alarak günah işlerler. Sadakalarınız ile, onun manevi olanı değil, maddi olanı düşünmesine, Ruhunu ve Tanrıya gerçek hizmet ile ilgilenmesine değil, maddi gelirini artırmak ile ilgilenmesine neden olursunuz. Bu günahın ciddiliğinin nerede yattığını anlıyor musunuz? Sadakaları ile, insan rahibin Şahsiyetini ve Ruhunu "cehenneme" iter, onun seçimini madde lehine, yani hayvan zihnine yöneltir, ayrıca kendisine bu günahkar eylem ile sıkıntı yükler. Bu günah insan bedenini öldürmekten bile daha dehşet vericidir, çünkü beden geçici bir giysidir, gerçekte, küldür. Oysa bu günah bu Şahsiyetin sonsuz hayata gitme şansından yoksun bırakan, Ruh için ölümcül bir zehire benzer. Bu tür maddi sadakaların ve kurbanların temelinde sözünü ettiğin gibi tipik satın alma ve satış formülü şeklinde Hayvan zihninin değiştirmeleri yatar: "al gülüm ver gülüm", kendi günahları için maddi "para vererek yükümlülükten kurtulma", "rüşvet" olasılığına ve gelecekte - sağlıktan refaha - yeni zenginlik edinmeye inanç.

Anastasia: Bir çok insan asla durup bunun hakkında düşünmedi. Bundan başka, sıradan inananlar kilise yararına bu tür sadaka isteklerini doğal ve insani olarak görüyor, çünkü bu başka insanlara yardım etmeyi ima ediyor. Çünkü genellikle rahipler ve onların hizmetkarları sadaka isteklerine, örneğin, yeni bir tapınak yapımı, kilise ihtiyaçları (daha önceden, vaazlarda, Kilise sözcüğü çoğu zaman Cennet Kilisesi kavramı ile bağlantılı idi), muhtaç inananlara yardım vs ile gerekçe gösteriyorlar. Hiç kimse, bu kamu parasının gerçek dağıtım detayları hakkında cemaate rapor vermiyor veya onlara herhangi bir mali gelir ve gider tablosu sunmuyor.

Rigden: Normal uygar bir toplumda, başka insanlara yardım etmek, örneğin kollektif manevi uygulamalar için niyet edilen bir tapınak inşa etmek sıradan vatandaşların, belirli bir bölgenin veya bir yerleşim yerinin sakinlerinin dernekleri tarafından yapılabilir ve yapılmalıdır. Tüm bunlar aşağıdaki prensibe göre yapılır: insanlar biraraya gelirler ve yerel halk için gerçekten çok önemli ise ve gerçekten bunu diliyorlarsa, yaparlar. Örneğin, bir köyde insanlar bir tapınak inşa etmek istiyorlar - kendileri, çocukları ve köylüler için; burada yaşayacaklar ve nasıl yaşayacaklarına karar vermeliler - yukarıdan biri değil. Ve kendileri, yakınları, dostları ve çocukları için, manevi olarak yetkin insanların insanda maddi doğayı aktive eden işaretler olmadan, ama sadece insanın manevi bileşenini uyandıran işaretler ile uygun bir tapınak inşa edeceklerinden emin

olabilirsiniz. Kollektif manevi uygulamalar için niyet edilmiş bir tapınakta veya başka bir yerde, insanlar eşitler olarak bilgi ve deneyim alışverişi yaparlar ve Ruhlarının Tanrının Sevgisinin yüceliğine ve minnettarlığına kurtuluşu için birlikte dua ederler. Günümüz tapınaklarındaki rahiplerin çoğunluğu gibi, manevi bilgiyi rahipliğin programlarına uygun telkin veya Hayvan doğasının arzuları ve amaçları ile karıştırarak cemaat için siyasi veya rahipsel dini monologlar yürütmezler. Çünkü bu gerçekte insanlar ve onların manevi gelişimi için niyet edilir ve manevi tohumları maddi amaçlar ile veya rahipsel iş için karıştırmak için ve rahip giysileri içindeki "askerler" tarafından cemaatten haraç kesmek için değil. Bunda, insanlar bağımsız olarak kendilerini manevi olarak geliştiriyor olurlar.

Hiç kimse insanların manevi gelişim ve iletişim için toplandığı tapınaklardan ve mekanlardan kazanç sağlamamalıdır. Tapınaklarda veya "kutsal mekanlarda" herhangi birine haraçlar, satışlar, ücretli hizmetler veya maaş ödeme başlar başlamaz, daha fazla nasıl kazanılır ve sonra fazla çaba olmadan daha fazla nasıl güç elde edilir baştan çıkmaları da yükselir. Sonuçta boş bir zihin için, şatafatlı abartılı bir ritüelde bir mum taşımak ve kişinin gururunu, bir kömür madeninde havalı çekiç ile çalışmaktan çok yüce bir varlık ile kıyaslamaya benzetmek daha kolaydır. Ve insan günahların ağına düştüğünü bile fark etmez. Bu, Hayvan doğasının uzun zamandır bilinen dalaveresidir. Ama bu tapınaklar ile ilgili değildir, insanlar ile ilgilidir.

İnsan her yerde manevi mükemmelleşme ile meşgul olabilir - hem açık havada hem de içeride. Kadim zamanlarda insanların nasıl mağaralarda manevi gelişim ile meşgul olduklarını ve insan nesillerinin oraya gelip ataları tarafından kaya duvarlara boyanan işaretler ve semboller ile manevi uygulamaları öğrendiklerini önceden anlatmıştım. Bu mağaralar bugün hala mevcutlar; hiç kimse onların maddi yoksullukları ile ayartılmadı ve manevi olarak yetkin insanlar manevi değerleri - Bilgiyi - şimdi bile kullanabilirler. Kadim zamanlara kadar, farklı dinlerin rahipleri ritüellerini gerçekleştirmek için görkemli tapınaklar inşa ediyorlardı, onları altın ve mücevherler ile dekore ediyorlardı, örneğin, kadim Mısır, Babil, kadim Yunanistan'da vs. Ve o tapınaklar şimdi nerede? Yerlerini harabeler aldı ve altın böyle maddi hazineler ile baştan çıkan insanlar tarafından uzun süre önce yağmalandı. **Manevi eğitimin gerçekleştirildiği yerlerde insanları maddi şeyler ile baştan çıkarmak utanç vericidir.**

Bu nedenle, insanların başkalarının manevi tutkularından kazanç elde etmelerine izin verilmemelidir. Manevi bilginin yayılması insana herhangi finansal veya başka maddi fayda getirmemelidir. Maddi ayartılmalardan kaçınmanın mümkün olduğu tek yoldur ve o zaman insan bunu tüm kalbi ve Ruhu ile, manevi niyetlerinin samimiyeti ile yapar!

Anastasia: Evet, çoğu inananın problemi, dinlere, insanlara bağışlar yaparak, gerçekte, bir şekilde kendileri üzerinde manevi çalışmalarından çıkmayı satın almaları ve Vicdanlarının meselelerini rahipliğe bırakmalarındadır. Dünyada kendileri iyilik yapmak yerine, "sunağın hizmetkarlarına" para vermek onlar için daha kolaydır. Ve rahiplik bunu cezasız kalarak kullanır.

Rigden: Ne yazık ki, bu böyle. Ama, pek cezasız değil, çünkü henüz hiç kimse kişisel Yargılamadan kaçınmakta başarılı olmadı ve hiç kimse gelecekte başarılı olmayacak ve her insan eylemlerine ve düşüncelerine göre ödüllendirilecek. Rahiplere sadaka pahasına manevi çalışmadan çıkış yollarını satın almaya girişen insanların kendilerine gelince, bu onların hatası. Gerçekte, bu kendini aldatmadır, çünkü insan kendisi için hangi maddi fidyeye ile kurtulmayı uydurursa uydursun, hiç kimse onun için manevi çalışmayı yapmaz. Önemli olan onun tapınaktaki parası değildir, toplumun yapıcı eylemlerine kendi kişisel dahil olması ve bununla ilişkili olan kişisel manevi değişimler önemlidir. Bağışlara ve tapınaklara gelince, zeki bir insanın bugünün gerçeklerine bakması yeterlidir.

Şehirlerde kiliselerin yapımı iş projesine dönüştürüldü. Göz önüne alınan şey kalite değil, miktardır, kaç tane insanın gerçekten manevi olana maruz olabileceği değil, bunun hangi ekonomik karlılığı ve siyasi faydayı getireceğidir. Bundan başka, her dini organizasyon, özellikle büyük şehirlerde, kendisi için kilise cemaatinden olanların en büyük akınını temin etmek için insanların kitlesel toplanma alanlarına daha yakın bir arazi parçası kapmaya çalışıyor. Dinin mezheplere bölünmesi ve birbirleri ile çekişmeleri, insanın önemini cüzdanı ile değerlendirildiği ve sıradan inananlar üzerinde gücün seçmenler üzerinde siyasi güç olarak görüldüğü güç için savaştır.

Her şey altüst oldu! Ve bu sadece, toplumdaki insanlar kendileri manevi konularda daha yetkin oldukları, Bilgi ve görüş açısı ufuklarını genişletmeye başladıkları, toplum yaşamında katılmak için ellerinden geleni yaptıkları, içlerinde Tanrı ile yaşadıkları ve iyilik ve yaratıcı eylemler yaptıkları zaman düzeltilebilir. O zaman Tanrı ve insan arasındaki ticari komisyonculara "ihtiyaç" sona erer.

Anastasia: Bununla bağlantılı olarak, başka önemli bir soru ortaya çıkıyor. Rahip "ordusu"nda, elbette ona girmeden önce sistemdeki işlerin gerçek durumunu bilmeden, manevi özgürlük umudu ile bu veya başka dine hizmet etmeyi seçmiş olan insanlar var. Ama, onun içindeyken ve inananların kitlelerine gösterilmeyen şeyleri gözlerken bile, bu siyasi kirlilikte inançlarının saflığını ve rahip klanlarına değil, sadece Tanrıya hizmet etme samimi niyetlerini kaybetmediler. Bir keresinde, bütün dünyada maalesef çok az sayıda

olan "Tanrı'nın insanların" gerçek maneviyatının, sütunlar gibi, herhangi bir kitle dininin veya inancının ihtişamını destekleyen şey olduğunu söylediniz. Eğer dinlerin sistemi böyle yürürlükten kaldırılırsa, manevi çilecilikle uğraşırken ve aynı zamanda diğer insanlara ücretsiz olarak içtenlikle yardım ederken gerçekten Tanrıya doğru yürüyen insanlar ne yapmalı?

Rigden: Her şeyden önce, bugün onun için hizmet bedeli almadan insan ruhları ile ilgilenerek, gururları yerine Tanrıya hizmet etme samimi arzusuna sahip olanların çok azı var. Gerçekte, böyle insanlar aslında farklı dinlerin rahiplerinin ordusunda hizmet eden milyonların arasında çok azdır. Dinlerde hizmet edenlerin ezici çoğunluğu, manevi kurtuluş ile değil, maddi amaçlar ayartılan dışardakilerdir. Ve ikinci olarak, gerçek "Tanrı insanları" için hiç bir dışsal değişiklik içsel manevi süreci durdurmaz. Mesleklerini ve işlerini değiştirdikten sonra bile, başka herkes gibi, toplumun yararı için, serbest zamanlarını başkalarına yardım etmeye adanarak kendilerini manevi olarak samimiyetle geliştirmeye devam edeceklerdir. Çünkü bu onların manevi ihtiyacıdır, bu dünyanın koşulları üzerinde hüküm süren kendi içsel yaşamlarıdır. Bu nedenle, dışsal değişiklikler onları durdurmaz, bunun yerine dini topluluğun günlük iç hayatında, ayrıca onların "iş arkadaşlarının" eylemlerinde ve hareketlerinde görmek ve karşılaşmak zorunda kaldıkları şeyler gözönüne alındığında, onları memnun eder.

Toplumun niteliksel dönüşümüne ulaşmanın gerekli koşullarından biri, **insanların kendileri tarafından manevi gelişimlerinin anlamını anlamak, ayrıca rahipliğin "ordusuna" ait olan insanların güç ve maddi değerler ile baştan çıkmasına katılmaya son vermektir.** Onlara para (bağışlar) veya herhangi türde armağanlar vermeyin; önünde eğilerek, tapınarak, el öperek, yalakalık yaparak, itaat ederek, yalvararak veya Hayvan doğaları için benzer ayartmalar ile gururlarını tatmin etmeyin. Başka bir deyişle, **kendiniz "günah" işlememeli ve başkalarına buna kışkırtmamalısınız.** Sonuçta, bu insan aynen sizin gibidir. O (kurban kültürünün hizmetkârı) hiç bir şekilde sıradan bir insandan farklı değildir, çünkü onun Ruhü da bedende, bu maddi dünyada yerleşiktir. Burada, hiç kimse ne daha alçak ne de daha yüksek olabilir, çünkü tüm insan ruhları bu maddi esaretten eşit şekilde ıstırap çeker.

İnsan varlığının bu maddi kıskaçlardan tek bir çıkış yolu vardır - manevi olarak gelişmek ve Ruhunu özgürleştirmek, Tanrının dünyası için terk etmek. **Ruhlarından gelen bu ihtiyacı en azından bir kez hissetmemiş ve gerçek manevi özgürlük arzusu tezahür etmemiş olan böyle insanlar yoktur.** İnsanın Hayvan doğasının, "özgürlük" kavramını çarpıtarak, ona Manevi doğaya yabancı olan maddi nitelik vererek, Ruhun bu ihtiyacını kendi yoluyla yorumlaması farklı bir konudur. Tüm insanlar inananlardır;

sadece her insan inancının gücünün seçtiği gibi kullanır. Bu arada, kendilerinin oldukça coşkulu ateistler olduklarını düşünenler gerçekte, yalnız oldukları zaman, her inanan gibi aynı korkulara ve batıl inançlara eğilimlidirler. Toplumda, bu insanlar esasen o aynı rahiplerdir, sadece "küçük" bir ölçekte, tek fark, onların Hayvan doğalarının niteliklerini (kendilerini sevmelerini, gururlarını, kibirlerini vs) açıkça yüceltmeleridir.

Anastasia: Toplumda rahiplik kurumu yürürlükten kaldırıldığında, insanlar gelecekte benzer hatalardan nasıl kaçınabilirler? Demek istediğim manevi bilgiyi yayarken, nasıl gurur, kibir ile baştan çıkılmaz, nasıl kendi türünüz üzerinde güç arzulanmaz, yani, Hayvan doğasının baştan çıkarmalarına nasıl direnilir?

Rigden: Eğer uygarlık manevi yönde ilerlerse, bu sorunu oldukça kolay çözmek mümkün olur. İnsanın ikili doğaya sahip olduğu ve onda Hayvan doğası ve Manevi doğa arasında sürekli salınımların gerçekleştiği anlaşılmalıdır. Sonuç olarak bu, *manevi bilişin ve evrensel insancıl ilksel Bilginin yayılmasının maddi dünyayı ve onun çıkarlarını temsil eden Hayvan zihninin bir iletkeni olarak insanın Hayvan doğasının avantajına olmadığı, ama mutlaka Manevi dünyanın bir iletkeni olarak insandaki Manevi doğanın gelişimi için kabul edilebilir ve faydalı olduğu* bir şekilde yapılmalıdır. İlksel manevi Bilgiyi tüm insanlar için elde edilebilir yapmak ve onu yayarken, Hayvan doğasının teşvikleri ile insanların baştan çıkma olasılığını elimine etmek önemlidir.

Anastasia: Öyleyse, insanların kendileri için toplumda, manevi olarak başkalarını eğitenler için, maddi dezavantajların olacağı bu tür koşulları yaratması gereklidir.

Rigden: Evet, bu konuda Hayvan zihninin iletkenleri tarafından halkın bilincinin manipülasyonunun her olasılığı, ayrıca birilerinin ekonomik kar veya siyasi fayda elde etme şansı elimine edilmelidir; bundan başka, bilginin çarpıtılmasını ve birilerinin yararına manipüle edilmesini, yani, Bilgiyi yayma alanında keyfi gücün bu tür tezahürünü engellemek gereklidir.

Anastasia: Ama, bu sadece bir çok insan ilksel Bilginin temellerini öğrendiği zaman mümkün olur. Ve dünya toplumu bu bilgiye sahip olduğu zaman, insanların çoğunluğu manevi buğdayı samandan doğru şekilde ayırmaya başlar ve kötü niyetleri olan insanların etkisine ve kışkırtmalarına boyun eğmezler. Kendi içlerinde Hayvan doğasının tezahürlerini görmezden gelebilirler ve toplumlarında ve çevrelerinde Manevi doğayı sürdürebilirler.

Rigden: Kesinlikle. Her şeyden önce, insanlar manevi olarak uyanmalıdır ve o zaman sömürgeci düşünmenin bu izleri toplumda kendi kendilerine yok olur ve insanların inancı pahasına yaşayan çeşitli parazitlerin ve onların otlakçılarının bütün bir ordusu manevi alandan dışlanır. Çünkü sıradan insanlardan geçindikleri sürece, toplumdaki sosyal parazitler, beleşçiler olarak hayatlarını yaşamak için ve üstüne üstlük insanların ellerini öpmeleri ve onlara büyük saygı göstermeleri için pek çok şey ileri sürerler.

İnsanlar kendi manevi kaderlerinin üstatları olmayı öğrenmeli ve birilerinin onlar için kendi çok önemli manevi çalışmayı yapmalarını beklememeliler; bağımsız olarak kendilerini mükemmelleştirmeli, kendi üzerlerinde çalışmalı ve dünyanın bilişinin ufuklarını genişletmeliler. Rahiplerden ve politikacılardan merhamet beklememeli, yanılmalara düşmemeli ve manipüle edilmelerine izin vermemeliler. Daha olgun bir Şahsiyet, sosyal olarak aktif ve manevi olarak sorumlu bir İnsan olmak gereklidir. Ve geçmişin hatalarını tamamlamamak ve gelecekte hayvan zihninin İradesine bağımlı olmaktan, ayrıca manevi Bilginin çarpıtmalarından ve rahiplerin planlarına geri dönmekten kaçınmak için, *manevi konularda kendilerine ve başka insanlara yardım etmeye adanmış olanların bunu gururlarının ve maddi çıkarlarının aleyhine yapmaları gereklidir.* Çünkü, daha önce söylediğim gibi, finansal çıkarın ortaya çıktığı veya kişinin gururunu tatmin etme, herhangi türde bir fayda veya birileri üzerinde ayrıcalıklar ve güç kazanma olasılığının olduğu yerde, er ya da geç bir ayartılma ortaya çıkar ve insan ruhunun zayıflığı kendisini tezahür ettirir.

Bu gerçek hayatta nasıl görünür? Eğer insan bağımsız olarak kendini geliştirirse, manevi deneyime ve manevi Bilgiyi yayma içsel ihtiyacına sahip olursa, boş zamanlarında insanlara yardım eder, onlar da öğrenirler ve onlar da bu konularda başka insanlara yardım ederler ve onlar da sonrakilere yardım ederler. Ama herkes toplumun yararına çalışmalı, bir tür uygar uğraşıya sahip olmalı, kendi işleri ile günlük ekmeklerini kazanmalıdır. Boş zamanlarında, insanlar okumalı ve başkaları ile iyi dostlar gibi eşitler olarak deneyim ve bilgiyi paylaşmalı, kendi Hayvan doğalarını bastırmalı ve eylemlerinde Manevi doğa tarafından yönlendirilmelidirler. Bu insanlara gerçek bir yardımdır ve aynı zamanda kendiniz üzerinde çalışmadır: kendinizde Manevi ve hayvan doğalarının tezahürlerinin belirlenmesi, kişinin düşünceleri üzerinde etkili kontrol, kişinin doğasını incelemesi ve manevi gelişim. Konu budur: siz kendiniz büyürsünüz ve başkalarına yardım edersiniz.

Bu şekilde manevi bilgiyi yaymak ile ilgili bu kadar özel olan şeyi anlıyor musunuz? Kişi, insanlar ile Tanrı hakkında bilgiyi paylaşmaya gider ve karşılığında herhangi maddi bir şey almadan, baştan çıkmalar veya kendi Hayvan doğasının memnuniyeti olmadan kendi zamanını, çabasını ve

kaynaklarını harcar. Aldığı tek şey, aynen onun gibi ıstırap çeken insanların Ruhları ile tarafsızlıkla iletişim kurarken, manevi büyümedir. Kendinizde ne ekerseniz, en sonunda biçeceğiniz şey odur. Manevi olandan manevi olana ve maddi olandan maddi olana. Yani, bu kişi kendi Hayvan doğasının ihtirasları şeklinde kendi dünyasal benliğini hayatının manevi sunağında kurban eder ve ayrıca insanlar ile iletişiminin sonucu olarak manevi "armağanlarını" çoğaltır. Bu armağanlar maddi değildir (para, yiyecek, nesnelere veya gururdan gelen insan hırsları değildir). Bu tam olarak insanın manevi Bilgi ile başka insanlara aktardığı manevi bileşendir. Çünkü, manevi Bilgiyi yayarak, insan böylece birleşik Hayvan zihnine direnir ve başkalarına yardım eder, en azından biraz, onlarda saklı olan ve maddi dünyaya ait olmayan ilahi özü bilir, hisseder ve anlar. Madde ölümlüdür, ama Ruh ölümsüzdür. Şahsiyet özgür seçime sahiptir: ölümlü olmak veya Sonsuzluk için burayı terk etmek. Tüm mesele budur ve her şey buradan büyümelidir.

Hayvan zihninin çok kuvvetli olduğu ve insan varlığının, ikili doğasından dolayı ve iki doğa arasındaki seçimindeki salınımlar nedeniyle zayıf olduğu hatırlanmalıdır. Manevi yolda azimle yürüyenler bile Hayvan doğasının saldırılarına maruzdur. İnsanın dikkati biraz dağılırsa veya maddi olan tarafından hafifçe ayartılırsa, Hayvan zihni onun bilincini hemen ele geçirdiği için, Şahsiyetin seçiminin özellikle önemli olduğu hayatının o anları sırasında çoğu zaman kazanır. Tetikte olmak, kendi üzerinde bıkip usanmadan çalışmak ve hayvan doğanıza taviz vermemek bu nedenle tavsiye edilmektedir. Tırmığa bir kez bastıysanız, sonraki sefer bundan nasıl kaçınacağınızı bilin. Manevi Bilgiyi yayarken, her zaman gurur tarafından Hayvan doğasından gelen bir ayartılma, başka insanlar ile konuşurken bu Bilgiyi sahiplenme ve onu kişinin zihninden gelen kendi yoluyla yorumlama arzusunda kendini üstün bir varlığa benzetme vardır. Bu, onun Hayvan doğasından gelen saptırılması ve maddi kavramlarla değiştirilmesinin genellikle nasıl gerçekleştiğidir ve sonuç olarak ilksel Bilgi kaybolur. İnsan manevi Bilginin tüm insanlara verildiğini anlamalıdır. İnsan Tanrı veya melek ya da Kutsal Ruh değildir. O sadece tüm insanlar gibi insandır, çünkü onun Ruhu maddi dünyaya ait olan çokboyutlu enerji yapısı içinde kuşatılmıştır.

Anastasia: Okuyucularımızı ilgilendiren başka önemli bir soru var. İnsan yüksek Manevi Varlıklar adına, birilerine onun "günahlarının" bağışlanmasını verebilir mi, manevi anlamda başkalarına yaptığı her şeyi bağışlayabilir mi?

Rigden: *İnsan hiç kimseyi "günahlardan" temize çıkaramaz veya hiç kimse için dua edemez, çünkü o kendisi kusurludur. Ve Dünyadaki hiç kimseye üstün Manevi Varlıklar adına ve hatta Tanrı adına bağışlama gücü verilmez.*

"Günah"ın bağışlanması, konuşmamızda daha önce sözünü ettiğimiz günah çıkarma ile ilişkilidir. Dinde günah çıkarma olgusunun kökeninin psikolojik doğasını anlamak gereklidir. Katarsis (duygusal boşalma) etkisi ("arınma" anlamına gelen Yunanca "katharsis" sözcüğünden) sadece çeşitli dinlerin görevlileri tarafından değil, aynı zamanda psikoanalistler ve psikoterapistler tarafından iyi bilinmektedir. İnsanlar bunu kadim zamanlarda da biliyorlardı. Bu bir insanın, içsel bir çatışmanın veya psikonevrotik rahatsızlığın derin deneyimine yol açan, hayatının dokunaklı anlarını hatırladığı tedavi edici bir yöntemdir. Gerçekte, insan için bu, sonrasında onun bunalım halinin yok olduğu ve bir tür psikolojik rahatlama deneyimlediği, örneğin, kişinin sıkıntıları veya problemleri hakkında bir dost ile her kalpten - kalbe sohbetin doğasında var olan psikolojik bir rahatlama değildir. Dedikleri gibi: "paylaşılan sevinç ikiye katlanırken, paylaşılan üzüntü yarıya iner." Ve çoğu durumda, insanda ne kadar çok gurur olursa, onun için herhangi bir kabahati itiraf etmesi o kadar zor olur. Dinlerin görevlileri bu uygulamayı kendi cephanelerine eklediler. Bir suçu itiraf etmek, bir ödülün izlemesinin - "hatalı eylemlerin bağışlanması" veya "günahların bağışlanması" - kesin olduğu bir tür fedakarlık olarak sunuluyordu. Bu şekilde, onlar esasen insanların kendilerinde manevi olarak çalışma alışkanlıklarını kırıyorlardı ve onları, eğer insan yeterince içten isterse, bu bağışlamayı alıcılardan emin olacakları düşüncesine alıştırtıyorlardı. Tekrarlıyorum: bu sadece kişinin inancına dayanan tamamen psikolojik bir tekniktir.

Ama burada bu konuda söylemek istediğim şey şu. Kalpten kalbe bir sohbet elbette iyidir. Ama bu, o belirli anda onun içsel çatışmasının sonuçlarından birini deneyimlemesine sadece geçici olarak yardımcı olur, ama asıl şeyi çözmez - çatışmanın nedenini gidermek. Çatışmanın kökleri, çoğunlukla Şahsiyetin dikkatinin Hayvan doğasının düşüncelerine arzularına yoğunlaşması ile ilgili olan günlük düşünme alışkanlığında yatar. Yalnızca insanın kendisi, kendindeki böyle çatışmaların kökeninin nedenini kökünden elimine edebilir. Başka hiç kimse onun için bunu yapamaz. Sadece kendisi, kendi seçimi ve içsel değişimler ile, iyi eylemlerini çoğaltarak ve kendi üzerinde ciddi şekilde çalışarak, kendisini manevi olarak arındırabilir, evrimleşebilir ve olgun bir Varlık olarak maddi esaretten kaçabilir, Ruhunu özgürleştirebilir. Sadece o kendisi, manevi çalışması sayesinde, yedinci boyut için ("yedinci cennet", "cennet", Nirvana) kendi çıkışını yapabilir, yani, Tanrı'nın dünyasına manevi yolunu yapabilir. Manevi yolda gerçekten yürüyen, kendi üzerinde çalışan ve hayatına Tanrı ile kişisel, en içten duygu birliği, Sevgi ve Manevi doğaya bağlantı hakim olan her insan er ya da geç kendi kendine bu anlayışa ulaşır.

İnsanlar ikili doğalarını anlamayı, sanki kendileri bu dersi öğreniyormuş gibi ve sanki bu tam olarak onların başına geliyormuş gibi, birbirlerinin hatalarını anlamayı ve bağışlamayı öğrenmeliler. Hata yapmak insana özgüdür. Ama,

manevi olarak kuvvetli insanlar sadece hatalarını kabul etmezler, aynı zamanda onlardan öğrenebilirler. Yapılan hataları kavramak ve mümkünse onları düzeltmek için cesarete ve sabıra sahiptirler. Onarılamayan şey hakkında mutsuz olunmamalıdır. Ama sadece size değil, başka insanlara da manevi sevinç getirecek olan şeyde çabalarınızı iki katına çıkarmalısınız. Hayat hataların dersler olduğu ve deneyim kazanılan gerçek bir okuldur - bir akıl hocası.

Dedikleri gibi, sakın bir deniz asla usta bir denizci yapmaz. Manevi deneyim sayesinde Bilgelik kazandığında, insan hayatın azgın okyanusunun ortasında gemisini güvenle ve amaçlı olarak idare etmeye başlar, geçmişin hatalarından kaçınır, geçmişin unsurlarının içsel çatışmalara neden olarak onu bir yandan diğer yana savurmasına izin vermez. Kadim zamanların bilgelerinin dediği gibi, hayatın azgın okyanusunda hayatın dümenini tutmak, her şeyden önce kendi üzerinde manevi çalışmayı gerektirir. Gemisini hayatın elementlerinin fırtınasında idare eden böyle cesur bir insan için, er ya da geç, daha önce kendi içinde bilmediği tamamıyla farklı, manevi, saf bir dünyanın onun içsel gözüne açılacağı bir gün gelecektir. Bu dünya Ruhta huzuru doğurur ve Bilgelik maddenin elementlerinden muzaffer olarak ortaya çıkmasına ve Sonsuzluğun kıyısında demirlemesine izin verir.

Anastasia: Aslında, her şeyden önce insan kendisine farklı maddi ayartılmalar hakkındaki düşüncelerin bilincinde ortaya çıkması ve kuvvetlenmesi için neden vermemelidir - ve bu bir gerçektir. Çoğu insanın, hayatta yan yana yürüyenlerin birbirlerini egoist ihtirasların, negatif duyguların ve Hayvan doğasının diğer tezahürlerinin çamurunda çiğnemedikleri, bunun yerine toplumda iyiliği teşvik ettikleri ve birbirlerine anlayış ve saygı ile davrandıkları bir toplumu yaratmak ve onda yaşamak istediğini düşünüyorum. İnsanlığın tarihine bakarsak, insanlar çok uzun süre bunu hayal ettiler.

Rigden: Oldukça doğru. Bu nedenle, toplumun manevi konuları ile toplumun kendisi ilgilendiği ve bu toplumda doğal ve öncelik olduğu zaman, düzen olur. Ve bunun için, bu uygarlıkta insanlığın çoğunluğunun bugün olduğu gibi maddi öncelikler için değil, manevi amaçlar için yaşadığı böyle koşulları yaratmak gereklidir. Bu, tüm rahip yapılarının kendi kendilerine ortadan kalkacağı zamandır, çünkü gerçek manevi Bilginin gizlenmesi pahasına kalan, insanlar üzerinde gizli güç yapısı var olmaya son verir. İnsanlar Hakikati bilirler ve bu herkes için elde edilebilir olur.

Anastasia: Evet, toplumdaki niteliksel değişimler, bu toplumu oluşturan insanların kendilerinin zihniyetinin değişimini gerektirir. Tüm bunlar düşünmenin yenilikçi şeklini, ayrıca buna ek olarak toplumun kendisinin girişimine tanıtılan yeniliklere açık kültürü ve davranışı varsayar. Oysa, gerçekte,

yeni olan her şey unutulmuş bir eskidir. İnsanlar uzun zamandır özgürlük ve eşitliğin hüküm sürdüğü ideal eşitlikçi bir toplumu yaratmayı hayal ediyorlar. Ama rahipler ve politikacılar insanların bu arzusunu, ona vaatlerini ekleyerek kullanıyorlar, ama gerçekte, bunun gerçekleşmesini engellemek için her şeyi yapıyorlar. Böylece bu eşitlik gerçekte rahipler ve politikacılar kendileri için faydalı olan sosyal kargaşaları, reformları ve devrimleri, ayrıca bir dinin, partinin veya sosyal düzenin bir başkası ile değişmesini kışkırttıktan sonra bile, her zaman bir formalite oldu. Böyle huzursuzlukların sonucunun her zaman aynı olduğunu fark etmek kolaydır: rahipler ve politikacılar bir kez daha yönetim hiyerarşisi (öncelikleri olan elit) yaratır; yani, toplumdaki durum gerçekten değişmez. Aslında, sadece reklam panosu, sosyal sistemin ismi veya baskın din değişir. Belki de, insanlar gerçek eşitliğin ve özgürlüğün ne olduğunu uzun zamandır unuttukları için bu gerçekleşiyor.

Rigden: İnsanlar ağaç tepelerine bakar, ama kökleri görmezler. Ve asıl önemli olan şey budur: **her şeyden önce, bu maddi dünyada, manevi ve hayvan doğalarının karakteristiklerinde hapsedilme koşullarına, yaşamlarının faniliğine ve bu dünyada kalışlarının geçiciliğine gelince, tüm insanlar eşittir! Tüm insanlar yalnız doğarlar ve ölürlere ve hepsi, kendi seçimleri ile oluşturdukları kendi manevi kaderlerine sahiptir.** Tüm insanlar kendi Manevi doğaları gereği naziktir, çünkü herkesin Ruhü vardır ve bu anlamda, herkes akrabadır ve birbirine çok yakın bağlıdır, çünkü Ruhlar birleşiktir, onlar Tanrının dünyasındandır. Ve bu, *sosyal statüye, yerleşim yerine, dini inançlara ve bedenlerinin milliyetine bakmaksızın tüm insanları birleştirir.* Sonuçta, bu veya şu ırkın bazı genetik mirası olan belirli bir beden almaları veya Çinli, İngiliz, Nijeryalı vs olarak doğmaları insanların (yeni Şahsiyetlerin) hatası değildir. Yani, onların biyolojik, maddi kabuklarının bu veya şu etnik grupta üretilmesi.

Ama, belirli fizyolojik farklılıklara rağmen, o veya bu ırka ait olmalarına bakmaksızın, insanların kendilerini ve hem tanıdıkları hem de tanımadıkları diğer insanları, *insanlık derecesi ile* değerlendirdiklerini not edin; tüm insanlar İyi ve Kötü kavramlarına sahiptir. Bu değerlendirme, Manevi ve Hayvan doğaları arasında seçime dayanan, kendi bilinçlerinin savaş alanında var olur. Ve insanlar için asıl şey, dostlarının bedeninin nasıl görüldüğü değildir, insanın içinde nasıl olduğudur, "manevi güzelliğinin" ne olduğudur.

Beden bedendir. İnsanların çoğunluğunun kendi bedenleri hakkında gerçekten öğrendikleri şey, "burada bir şey acıtıyor" cümlesi ile özetlenebilir. İnsan toplumunda bedenün güzellik idealleri görelidir ve bazı insanların reklamı ve başkalarının taklidi ile koşullandırılırlar. Bundan başka, farklı insanlar bedenün güzelliği ile ilgili kendi fikirlerine sahiptir: bazı insanlar çocukluktan itibaren

halkalar ile boyunları uzatmanın güzel olduğunu düşünürlerken, diğerleri gençlikle sahip olmayı tercih ederler. Ama konu bu değil. Bu veya şu bedenlere tıktırılmaları insanların Ruhlarının hatası değildir. Kendi varoluşunun tüm dışsal koşulları gibi, Şahsiyetin bedeni seçilmiş önceliklerin, baskın arzuların ve şu andaki insanın alt-şahsiyetleri tarafından bir zamanlar yapılmış olan seçimin sonucudur. Bugün insanları bu kadar yoğun şekilde kim bölüyor, tek bir bütünü - insanlığı - parçalara; ırklara, etnik ve çeşitli sosyal ve dini gruplara kim ayırıyor? Politikacılar ve rahipler. Onlar çeşitli alanlarda bilimin gelişiminin yönünü belirliyorlar, belirli konuların genişletilmesine ve derinleştirilmesine ve sonuç olarak, bunları daha genç nesillerin eğitim sistemine bütünleştirmesine dahil olan insanlar için koşullar yaratıyorlar. Örneğin, ulusları ve ulusalcılığı kim inceliyor? Siyasi bilim insanları. Onlar bu "araştırma" için ve siyasi emirlere uygun olarak onlara tahsis edilen genel yönde farklı spekülasyon kavramlarının gelişimi için akademik dereceler ve çeşitli ödüller elde ediyorlar. Bu nedenle tüm yönlerde kazıyorlar, farklı teoriler icat ediyorlar, çünkü onların hepsi iyi yaşamak ve düzgün maaşa, onura ve saygıya sahip olmak istiyor.

Kendi kişisel güçleri için, küresel politikacılar ulusları bölüyorlar ve bunu insanların kendi elleri ile yapıyorlar. Örneğin, bilimin temsilcileri (bilinçli olarak veya küresel esas anlamadan) politikacıların programları ve yönergelerinin ödenmesini gerçekleştirirler, böylece onların siyasi kararlarını yürürlüğe koyarlar ve aslında toplumda iktidardakilere faydalı olan perspektifleri teşvik ederler. Bundan başka, tüm bu teorileri, "bunu yapmamalısın"da olduğu gibi kamusal kınama sloganları altında sözüm ona geçmişin yıkıcı modellerini göstererek sayısız tarihsel gerçeklere (akla yakın tarihi bilgi bahanesiyle) dayandırır. Ama gerçekte, bu insanlara basmakalıp davranış modellerinin ve daha da büyük bölünmeye, yani toplumun farklılaşmasına katkıda bulunan "başka türlü nasıl yapılabilir" seçeneklerinin bir gösterimi ve empoze edilmesidir. Örneğin, sınıf mücadelesi, eşitsizlik, ırk ayrımcılığı, sosyal adaletsizlik, insanların "üstün" ve "alçak"a, "elit" ve "sürü"ye bölünmesi fikirlerini, savaşlar başlatma yollarını vs tanımlarlar. Dünyanın herhangi bir ülkesinin herhangi bir siyasi bilim ders kitabını alın. Bu, yabancı düşmanlığının (xenophobia) ("yabancı" anlamına gelen Yunanca "xenos" ve "korku" anlamına gelen "phobos"tan), yani, birbirlerine karşı reddetme, korku ve nefretin, yabancı veya tanıdık olmayan her şeye hoşgörüsüzlük ve böylece bilinçaltından kişiye muhalif olmanın saf ciddileştirilmesidir. Ama hiç bir ders kitabı, işlerin gerçekte nasıl gücün en yüksek seviyelerinde olduğunu, bugünün politikacılarının ve rahiplerinin aslında kendi güçlerini neyin üzerine inşa ettiklerini ve kendi kar-getiren çıkarlarında tüm ulusları nasıl sömürdüklerini söylemez.

Bu nedenle, toplumun bölünmesi ve parçalanması dünya politikacıları ve rahipleri tarafından *yapay olarak* teşvik ediliyor! Ne için? İnsanların bilincinde *düşman* imajı yaratmak ve bu imaj ile bütün toplumu korku ve itaat içinde tutmak için. Bu nedenle birileri ile savaşmayı amaçlayan bu bahane altında, toplum, düşünmeden ülkelerinin devlet bütçesinden, "güvenlik önlemlerini sıkılaştırmak" ve diğer benzer masraflar için büyük fonların tahsis edilmesini onaylayacaktır. Başka bir deyişle, devlet böylece insanlar üzerindeki kontrolünü ve gücünü kuvvetlendirecektir. Ve devleti kim temsil ediyor? Politikacıların grupları, yani, kendi çıkarları olan bireyler. Kendi güçlerini kuvvetlendirmek ve gizlilik ve nüfusun güvenliğini sağlama bahanesi altında bütçeyi yağmalamak için, bazen kendileri tarafından sponsorluk yapılan bu yapay olarak yaratılan halk "korkusunu" kullanırlar.

Televizyonda insanlara gösterilen şeye bakmak yeterli. Ülkedeki her şeyin nasıl kötü olduğu ile ilgili sürekli yıldırma var - cinayetler, patlamalar, soygunlar, skandallar, doğal felaketlerin kurbanları, başka deyişle, sürekli acil durumlar ve olaylar. Normal bir psişe tüm bunlara nasıl dayanabilir? Ve neden tüm bunlar gösteriliyor? Dünyada hiç iyi haber yok mu? Var, sadece bu kasten pek gösterilmiyor. Çünkü insanın manevi doğasına derinden aykırı olan, ama bunun yerine onun Hayvan doğasını kuvvetli şekilde aktive eden şeyleri sokuşturuyorlar. Politikacılar ve rahipler gerçekte, hayatı için hayvani korku ile hükmedilmesi için ve kitleler için - hayvani itaatkarlık ve düşmanın yapay olarak yaratılan imajına saldırganlık ile hükmedilmesi için avlanmış bir hayvan gibi insandan faydalanıyorlar. O zaman böylesine zombiye dönüştürülmüş insanlar üzerinde güç sınırsız hale gelir. Bu nedenle, toplum kaçınılmaz bir sonuca sahiptir: insanların çoğunluğu eşitlik, özgürlük ve adalet dilerken, küresel toplumda politikacılar ve rahipler gerçekte savaşları ve insanlar arasında ırksal, ulusal ve dini nefretin tahrik edilmesini teşvik ederler.

Anastasia: Evet, saf aldatma. Bu, çok uluslu aileleri için yeni bir evin temelini kazdıklarını düşünerek, kendileri için kendi elleriyle mezarlar kazmaları için, insanlara kürekler vermeye eşdeğerdir. Nereye bakarsanız bakın, insanlığın sahte, yapay bölünmesi ve parçalanması var. Ama tüm bu aldatma sadece insanlar bu durumu kendileri değiştirenceye kadar var olabilir.

Rigden: Oldukça doğru, her şey insanların ellerinde veya daha doğrusu, düşünme şekillerinde. Tek bir Hakikat vardır. Ama eğer insan zihni ile bunda küçük bir farklılığa izin verirse, Hakikat en sonunda onda sonsuz şekilde bölünmüş boşluk haline gelir. Hakikati bilmek, zihinle onda her şeyi bölmek anlamına gelmez: "lehte" veya "aleyhte". Hakikati bilmek, onun tek özünü ve manevi özgürlüğün sonsuzluğunu Ruh ile kavramak anlamına gelir. Manevi doğadan, **eşitlik, kardeşlik, tüm insanlık ile birlik içinde ve gezegendeki tüm**

insanların manevi bileşenlerinde birbirleri ile akraba ve çok yakından bağlı olduklarının kavrayışında yaşama doğal insan ihtiyacı gelir.

İnsanda hayvan doğası hakim olduğu zaman, bu ihtiyacı çarpıtır. Ve o zaman insan düşünmenin tüketici formatında kendisini başkaları ile karşılaştırmaya başlar, kendi fikrine göre, kendisinin bir şekilde "kendisinden daha yüksek" olanlara eşit olduğuna inanır ve bir şekilde "ondan aşağı" olanları hatırlamaz bile. Ve politikacılar ve rahipler, sloganlarında, dini yazılarında, siyasi kavramlarında ve kağıt parçalarındaki yasalarında eşitlik ve kardeşlik hakkında benzer fikirleri dahil ederek bunu büyük başarı ile kullanırlar.

Anastasia: Evet, ve sonra herkes kardeşler gibi görüldüğü ve kurumlar ve uluslararası sözleşmeler uluslararası insancıl yasa hakkında, her formda ırk ayrımının bertaraf edilmesi hakkında, tüm insanların eşitliği hakkında konuştukları zaman, insanlar bunun nasıl olduğunu merak ediyor, yani bunlar insanlar için ve tam eşitlik prensine dayanan hakları için yazılmıştır. Ama, gerçekte, herkes için eşitlikten çok uzak olan fırsatlar dünyasında yaşıyoruz.

Rigden: İnsanlar Hayvan doğası tarafından madde ile ve onun ihtiyaçları ile bölünüyor. **Ama eğer insanlar kendi Manevi doğaları tarafından yönlendirilirse, o zaman kollektif olarak kendileri arasındaki tüm farklılıkları yenebilirler.** Belki, insan seçimi ve bunun sonuçları hakkında bir hikaye anlatan iki kardeş ile ilgili kadim Doğuya ait bir mesel paylaşırım. "Uzun zaman önce, bir yerleşim yerinde, iki ikiz erkek kardeş dünyaya geldi. Birbirlerinden dakikalar sonra doğmalarına rağmen, hayatının geri kalanında ilk doğan kendisini daha büyük ve bundan dolayı daha akıllı olarak düşündü. Kardeşler büyüdükleri zaman, öyle oldu ki, bir yolcu evlerinde bir gece için durdu. Onun Manevi ve Bilge bir insan olduğu ortaya çıktı. O zamanlar, bu yerleşim yerinin insanları komşu insanlar ile savaşta idiler. Bu savaş insanlara çok fazla keder getirdi. Ama hiç kimse savaştan ve ölümden nasıl kaçınılacağını bilmiyordu. Ve kardeşler Bilge adamdan tavsiye istediler.

Manevi adam, onları dinledikten sonra, onlara hayat ve ölümün esası hakkında basit gerçekleri anlattı. Onlara insanların dünyasında neler olduğunu, insanın ikiliğinin doğasını, onu cehaletin zincirlerinde neyin tuttuğunu ve onlardan nasıl kurtulacaklarını anlattı. Doğru yolu nasıl bulacakları, Ruhlarını nasıl kurtaracakları ve yaşam ve ölümün ötesine yatan şeye nasıl gelecekleri hakkında konuştu. Sonunda, şöyle söyledi: "**Sadece Hakikat bilindiği zaman, ölümden özgür olmak mümkündür. Hakikat içsel bir bölgedir. Hakikate giden Yol dışsal bir bölgedir. Ve sadece bu Yolu yürümüş olarak, Hakikati bilirsiniz ve ölümden özgür olursunuz.**" Ama kardeşlerin her biri Bilge adamın sözlerini kendi yoluyla anladı. Ve her biri Ruhunu kurtarmak için kendi Yolunu seçti.

Büyük kardeş kendisini manevi bilgede mükemmelleştirmeye karar verdi. Savaşa katılmaktan kaçınmak için memleketini terk etti. Yerel insanların dinlerini incelediği bir çok ülkeyi ziyaret etti ve onlardan en iyi olduğunu, onu "içsel olanın mülkiyetini" elde etmeye götüreceğini düşündüğü şeyleri seçti. En sonunda, çok çeşitli bilgileri ve deneyimi kazandı ve çabalarında o kadar başarılı oldu ki, kendisini Seçilmiş olanın saygınlığı bahşedilen Aydınlanmış bir adam olarak düşündü. Dahası, kendisine o kadar inanıyordu ki, bir çok insan ona inandı ve ondan öğrenmeye başladı.

Küçük kardeş insanlara gitti ve onlara Bilge adamdan duymuş olduğu basit gerçekleri anlatmaya başladı. Bazı insanlar onun sözlerini dinledi. Diğerleri bu dünyadaki her şeye tanrıların tavsiyesini dinleyen yöneticiler tarafından karar verildiğini düşünerek, güldüler. Ama kısa süre içinde ona gülenler bile genç adamın konuşmalarını dinlemeye başladılar, çünlü sözleri dürüst idi - onlarda Hakikat vardı. Ve insanlar ona savaş istemediklerini, hiç kimseyi öldürmek istemediklerini ve kendilerinin ölmek istemediklerini anlattılar. Ama ne yapacaklardı, çünkü yöneticileri tarafından savaşmaya zorlanıyorlardı? Genç adam yanıtladı: **"Eğer yöneticiler yok edebiliyor, ama yaratamıyorsa, liyakatları nedir? Eğer ölüyü diriltemiyorlarsa, yaşayanları nasıl ölüme mahkum edebilirler? Her insan ağaçtan bir dal kesebilir, ama sadece bir Üstat onu ağaca ekleyebilir. Ve yönetici sadece insandır. O da aynen sizin gibi ölümden korkar, bu nedenle buyruklar vererek, savaşçıların hayatlarının arkasında gizlenir. Ama onun buyrukları sizler tarafından yerine getiriliyor. Yönetici tek, oysa siz birçoğunuz. O, kuvvetli olduğunu söyleyerek sizi aldatıyor, çünkü onun gücü sizsiniz, kendi isteğinize karşı onun isteğini yapıyorsunuz. Eğer insanlar silahlarını bırakırlarsa, savaşacak kimse olmaz. Dağın gücü tepesinde yatan taşta değil, onun tek parça doğasındadır."**

Ve insanlar bu bilgelikten ilham aldılar ve bunu komşu insanlar ile, savaşta oldukları insanlar ile paylaştılar. Hakikat işitildi. Ve herkes silahlarını bıraktı. Böylece, o yerde, Bilge adamın gerçek sözünü insanlar ile paylaşan sıradan genç adam sayesinde, savaş durdu ve barış geldi. Ve Hakikat ile bir çok yaşam kurtuldu ve birçokları Hakikate giden Yolu buldu.

Ama zaman hızla geçiyor. Kardeşlerin dünyevi yılları gelip geçti. Aynı günde doğdukları gibi, aynı günde öldüler. Yorulmak bilmez heves sayesinde, büyük kardeş manevi mükemmelliğinde o kadar yükseklerle erişmişti ki, arkasında Chinvat (sırat) köprüsü yükselen Muhafızın kendisinin önünde ortaya çıkabiliyordu. Ve küçük kardeşinin bu köprüden geçmesini ve Kapı bekçisinin onun önünde Sonsuzluk Kapısını itip açmasını kendi gözleri ile seyretmesine

izin verildi. Ve son derece manevi olan büyük kardeş görmüş olduğu şeye o kadar çok şaşırdı ki, tüm sonraki dokuz reenkarnasyonunda, görmüş olduğu şeyin anısını saklayarak ve insanlara bunu anlatarak, genç kardeşinin manevi yolunu sağlam şekilde takip etti."

Anastasia: Evet, bu çok iyi bir mesel, eğitici. Bu doğru, çoğu insan için manevi olan, kendi üzerinde gerçek çalışma yerine yüksek dediğim dedik seviyede kalır; gerçi, bir bütün olarak aynen toplumdaki gibi - orada herkes kağıt üzerinde, ama gerçekte, bu bir keder yolu.

Rigden: Aslında, her bireyden bir gruba, küçük olandan büyük bir topluluğa kadar, nasıl yaşayacaklarını seçen insanlardır. Dünya politikacıları ve rahipleri insanları, yönetici personel olarak birleştirici kuvvet olanların kendileri olduğuna ve onlar olmadan ulusların hiç bir şey yapmayacağına ikna ediyorlar. Bunu aşıyorlar ve insanları sürekli olarak bölüyorlar; aksi taktirde, insanlar onlar olmadan, dahası birlikte hareket etmeye başlardı. Çünkü her şey insanlara bağlıdır, rahiplerin ve politikacıların planlarını yürürlüğe geçiren, gerçek işi yapan ve toplumda farklı programları gerçekleştiren onlardır. **İnsanların kendileri onu desteklemedikçe politikacı veya rahip olamaz.** Bir politikacı veya rahip böyle destekten yoksun kalır kalmaz, otoriteyi ve gücü kaybeder, herkes onu unuttur ve aynen herkes gibi toplumun sıradan bir üyesi olur.

Anastasia: Lütfen, toplumun modelinin ne olması gerektiğini bize anlatın? Bugün, bir çok devlet ve siyasi yapı (toplum yönetimi) şekilleri, siyasi rejimler ve ideolojiler var. Ama, her bireysel ideolojiyi veya böyle bir formu yakından incelemeye başladığımız zaman, her şeyin insani olmayan, Hayvan doğası üzerine kurulduğunu anlıyorsunuz. Teoride bile her şey güzel bir şekilde hazırlanmış, uygulamada, tarihi olaylara bakarsak, "bir şeyi yapmadan bilemezsin" deyişindeki gibi olduğu ortaya çıkıyor.

Rigden: Bunun nedeni, burada sıraladığın her şeyin siyaset üzerine yani yönetim, politikacıların ve rahiplerin toplum üzerindeki gücü ve bölünmez saltanatı üzerine kurulmuş olmasıdır. Sözcüklerin bile ayrı yazıldığını fark etmedin mi - "devlet ve toplum"? Artı, devlet toplumun siyasi süper yapısı ve insanlar üzerinde otorite kuralı olarak görülüyor. Örneğin Rusça dilindeki "государство" ("devlet" – *çevirenin notu*) sözcüğünün kökenbilimine bakalım. "Gosudarstvo" (devlet) "gosudar"ın (hükümdar) mülkiyetidir. Eski Rusça "gosudar" sözcüğü hem "*gücü olan belirli bir insan*"ı hem de "*sözleşme formülü*"nü ifade ediyordu, örneğin "Gospodin Velikiy Novgorod." Bu sözcük, sahip, efendi veya yönetici prens olarak adlandırılan "gospodar" ile bağlantılıdır. kadim Doğuda Persliler daha da kesin bir tanımlamaya bile sahip idiler - "koyun

sahibi" ("gōspanddār"). Ve "politics" (politika) sözcüğünün nasıl ortaya çıktığını biliyor musun?

Anastasia: Bildiğim kadarıyla, "devleti yönetme sanatı" anlamına gelen Yunanca "politike (techne)" sözcüklerinden. Ve sonra bazıları, bu sözlerin de "bir çok" anlamına gelen Yunanca "poly" ve "techne" - "sanat", "ustalık" - sözcüklerinden türediği gerçeğine değiniyor. Başkaları bunun kadim Yunanlıların kendi şehir devletleri için kullandığı Yunanca "polis" sözcüğünden kaynaklandığına inanıyor.

Rigden: Bu yanıt oldukça tahmin edilebilirdir. Bu bilgi insan bilincine bir çok ders kitabı ve kitaplar vasıtası ile sokuldu. Ama ayrıntıları daha derin araştıralım. Kadim Yunanlılar böyle bir sosyal yönetim şeklini nereden aldılar, dahası kadim Yunan şehir devletlerinde en yüksek resmi şekilde kendini tanımladığı isim - Archon - ile? Kadim Roma'dan - gerçekte kendi amaçları için sosyal yönetim şekilleri ve dini kültürler oluşturan, meslek loncaları yaratan vs hürmasonların rahiplerinin destekleyici "yuva"larını oluşturmalarından itibaren. Yunanlılar demokrasi ("insanlar" anlamına gelen Yunanca "demos" sözcüğünden ve "güç" veya "yönetim" anlamına gelen "kratos"tan, yani "insanların yönetilmesi) gibi bir yönetim şeklini nereden aldılar? Romalıların cumhuriyeti aldıkları aynı yerden (Latince "res" sözcüğü madde ve "publicus" sözcüğü - halk anlamına gelir; "res publica" - "halk meselesi"). Tüm bu yönetim şekilleri hürmasonların (Archonlar) rahipleri tarafından planlandı ve halk figürleri vasıtası ile bunları insanlar arasında teşvik ettiler.

Bugün dünyada cumhuriyet ve demokrasinin temsil ettiği bu sözde "kamusal" yönetim şekilleri ve siyasi rejimler altında, insanların kendilerinin, gerçekte, kendi ülkelerini yönetmekten neden uzaklaştırıldığını merak edebilirsiniz. Kağıt üzerinde her şey güzel bir şekilde yazılmış olmasına rağmen, yasa "eşit fırsatlar", "vatandaşlara kişisel ve siyasi haklar ve özgürlükler bahşetmek" vs yi içeren, kolektif karar verme yöntemlerini dikkate alıyor. Ama gerçekte, yönetim organlarının yerel ve merkezi rahip ve siyasi elitleri ve onların keyfi kuralı tarafından "insanların iktidarının" gerçek ele geçirilmesi var. Kendi kendilerini atayan bu "elitler" neredeyse açıkça kamu mülkiyetini kendi aralarında bölüşüyorlar, insanların çıkarlarını ihmal ederek onları sömürüyorlar ve basitçe kar adına kendi veya klanlarının bencil amaçları için devlet kaynaklarını kullanıyorlar. Oysa halk, her zaman olduğu gibi, seçimden seçime vaatler ile besleniyor. Gerçekte, finansal ve siyasi grupların sıradan perde arkası mücadelesi, etki alanlarının, yani onları besleyenlerin genişlemesi için savaşan yarı - feodal "küçük prensler" ve "gri kardinaler" var. Bu tüm dünyada, özellikle "uygarlaşmış" ülkelerde gerçekleşiyor. Aynısı siyasi gücün ideolojik modellerine, örneğin, bireysel özgürlüklerin uygulamaya konulması ile

liberalizme ("özgür" anlamına gelen Latince "liberasi" sözcüğünden), ayrıca sosyal adalet, özgürlük, eşitlik vs halk fikirlerine dayanan sosyalizme ("sosyal" anlamına gelen Latince "socialis" sözcüğünden) uygulanır. Saldırgan şekilde yönelmiş ideolojilerden, siyasi rejimlerden ve tek adam yönetimine - tiranlığa (monarşi) veya azınlık yönetimi - oligarşi (aristokrasi) dayanan iktidar şekillerinden söz etmiyorum bile.

Öyleyse neden modern dünyada böyle bir olgu gerçekleşiyor? Çünkü her şey başlangıçta kitlelerin yönetilmesinin iki tahrik edicisine dayanıyordu - *inanç ve korku*, kağıt üzerinde ilan edilmiş manevi amaçların sadece politikacıların ve rahiplerin asıl mutlak gücü için kılıf olarak hizmet ettiği (ve bugün hala hizmet ediyor) materyalizmin veya daha doğrusu insanın düşük içgüdüleri, dünyasal benliği lehine Hayvan zihninin yasaları altında. Bugün bile herkesin ideal, insancıl insan toplumu hakkında sadece konuşuyor olmalarının nedeni budur. Ama gerçekten bunu gerçek dünyada yaratan biri var mı? Ve ideal toplumun yaratılması hakkındaki sorunun formülasyonu bile değişmez şekilde topluma bağlı *değil*, ama yine, rahipler ve politikacılar tarafından insanlar üzerinde yönetimin aynı küresel sistemini muhafaza ederken, o toplum üzerinde *devlet gücü formuna* bağlıdır.

Anastasia: Bu doğru! İnsanlar için her rejim iki kötülük arasında sürekli bir seçimdir.

Rigden: Oldukça doğru. Öyleyse, "politics" (politika) sözcüğüne geri dönelim. "Polis" sözcüğü "alındı, tarife", "kontrat" anlamına gelen İtalyanca "polizza"dan türemiştir. Archonlar projelerini çifte anlama sahip olan sözcükler altında başlatmaya düşkündürler. Tanrılar ve insanlar arasındaki araçlar olduklarını düşünerek, Archonlar rahip yönetim modelini topluma veya daha doğrusu, o veya bu nedenle onların dini iktidarına tabi olmayan toplumun o kısmına yansıttılar (örneğin, başka ülkelerde yaşayan, sadece kendi yerel tanrılarına inanan, farklı bir kültüre sahip olan vs insanları kapsar). "Politika" sözcüğü onlar tarafından iki Yunan sözcüğünden oluşturuldu: "birçok" anlamına gelen "poly" ve "Tanrı" anlamına gelen "Theos" - ve bu toplum üzerinde "birçok tanrının" yönetiminden başka anlama gelmiyordu. "Kendilerini dev aynasında görenlerin" çıktığı yer burasıdır - Archonların yönetim sistemine tabi olan politikacılar. Bugün bir çok ülkenin, dünyanın hukuk sistemleri arasında en yaygın olanlarından bazıları olan, Anglo-Saxon hukuku, ayrıca Kıta hukuku ile yaşamaları şaşırtıcı değildir. Ama bir zamanlar, bunların yaratımının temeli Kadim Roma'da rahiplik tarafından geliştirilen Roma hukuku idi ("On İki Tablo Hukuku" ve Hayvan doğasının en iyi geleneklerinde yazılmış, insanları yönetmek için diğer rahiplere ait dökümanlar).

Anastasia: Evet, insanların dedikleri gibi, siyasi hukukun, aynen dini olan gibi her zaman cezalandırıcı olmasının nedeni budur. Ve genel olarak, dünya toplumunun Archonlar tarafından yapılan kurallara göre, onların saldırgan işaretleri altında yaşamaları elbette üzücü...

Rigden: Bu şekilde yaşıyor, çünkü insanlar gerçekten onları kimin ve nasıl yönettiğini bilmiyorlar ve bu konuları derinlemesine araştırmadıkları için bilmiyorlar. Eğer insanlar dünyanın tarihine veya en azından hanedan armalarına (heraldry) biraz ilgi gösterirlerse, ("haberci" anlamına gelen orta çağ Latince "heraldus"; armaların araştırılması), gözlerini ilginç gerçeklere, daha önce hiç dikkat etmedikleri şeye açar. Özellikle, eğer çoğunlukla Archonların gözetimleri ile tasarlanmış olan ve cahil yöneticilere hile ile kabul ettirilen prensliklerin, şehirlerin sancaklarına, bayraklarına, amblemlerine ve devletlerin armalarına bakarsak, o zaman onlardaki bilinçaltını etkileyen ve insanda Hayvan doğasını aktive eden işaretleri ve sembolleri görebiliriz.

Tüm bunlar bugün de var ve daha önce olduğu gibi, insanların bilincini gizlice etkilemek isteniyor. Dünyanın modern ülkelerinin, merkezi ve yerel yönetim organlarının, bakanlıkların, departmanların ve servislerin resmi sembollerine, ayrıca dünyanın çeşitli para birimlerinin kağıt paralarına basılan sembolere bakmak yeterlidir. Bunlar başlıca haçlardır, Ön Veçheyi bloke etmek için bir işaret (çoğunlukla taç şeklinde dünyevi gücün kraliyet nitelikleri olan bir işaret ve sembol ile) ve vurgu Hayvan doğasındadır, demek istediğim çoğunlukla merkezi sembolün her bir yanında o veya bu saldırgan hayvan şeklinde tasvir edilen, insanın yan Veçheleri. Şehirler ve ülkeler ile başlayan ve uluslararası organizasyonlar ve şirketler ile sona eren, hürmasonların işaretleri veya sembolleri ile işaretlenmiş armaların ve amblemlerin sayısına bakmak yeterlidir: yay ve oklar (birlikte ve ayrı olarak), balta, orak, çekiç, kılıç, ince uzun kılıç, ateşli silahlar, pusula, aslan, leopar, ejderha, kartal, Frig başlığı, zeytin dalı (Musevi rahipliği). Çoğu durumda, yıldızlar şeklinde bazı sayısal sembollerin varlığından söz etmiyorum bile (6,13 vs).

1

2

3

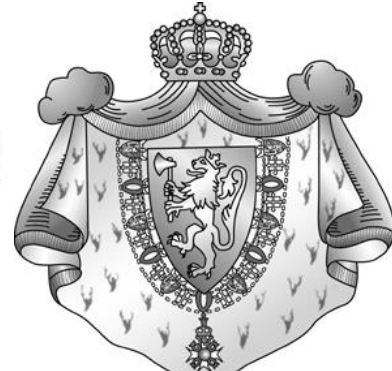

4

5

6

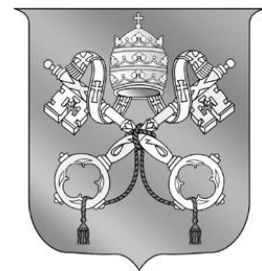
7

8

9

10

11

12

13

14

1) Gambia; 2) Bhutan; 3) Guyana; 4) Almanya Federal Cumhuriyeti; 5) Alman Demokratik Cumhuriyeti (1949-1990); 6) Fransa; 7) ABD; 8) Hollanda; 9) Fransız İmparatorluğu (1804- 1815); 10) Norveç; 11) Gürcistan (1991-2004); armanın yedi kat yapısı (yedi ışın ve yedi yıldız) armaya karşılaştırma için veriliyor 12) Gürcistan (2004'den bu yana); 13) Belçika; 14) Vatikan.

Bu saldırgan işaretler kitlesel üretim için niyet edilen kamusal niteliklerinde kullanılıyor: yani, insanlar çoğu zaman sorgusuz sualsiz kabul ederken dökümanlarda, binalarda, giysilerde, kitlesel medyada vs bunları görüyor ve

kullanıyorlar. Bunların insan psişesindeki etkileri taşı aşındıran damlaya benzer - bilinçaltından Hayvan doğasını ve saldırganlığı teşvik ederler, düşük içgüdüleri uyandırırılar. Sonuç olarak, tüm bunlar bir madendeki metan gazı gibi, toplumda gerilimin büyümesine katkıda bulunur. Bir noktada, bir kıvılcımı tutuşturmak, yani, tüm devletin şiddet dalgasına ve tersine çevrilmez yıkıcı sonuçlara veya daha doğrusu *öngörülebilir* kaçınılmaz sonuçlara kapılması için belirli insan kitlelerinde saldırganlığı tahrik etmek yeterlidir.

Ama insanların gizli kontrolünün bu planı sadece insanların çoğunluğu bunu bilmediği sürece işe yarar. Archonlar "kontrol altındaki bölgelere" kendi işaretlerini ve sembolleri yerleştirmek, deyim yerindeyse kendi "kalıplarını" koymak için her fırsatı kullanırlar. Dahası, tüm bunlar bu tür tartışmalara "insanların resmi katılımı" ile "sessizce" yapılır. Çoğunlukla karar resmi makamların dar grubu tarafından alınır ve yine de genel halk için, bu bölgenin geçmişi, felsefesi ve kültürünün bakış açısından bu şehirde veya eyalette yaşayan insanlar için bu sembolleri ve işaretlerin kesinlikle "çok önemli" olduğuna dair başka bir hikaye icat edilir. Bundan başka, bazen bu konular başka bir fikri değil, tam olarak bu tür bir fikri ispatlama görevi verilen bilim insanlarını kapsar. Ama bunun hakkında söylemek istediğim şey şu. Eğer insanların kendileri, birilerinin fikrine bakmaksızın, kendi ülkelerinin ve kendi insanların tarihi ile ve semboller ve işaretler ile ilgilenirlerse, eğer Manevi doğanın Gözlemcisinin perspektifinden kavrama sürecine sorumlu şekilde yaklaşarak, bu konularda da ufuklarını genişletirlerse, onları aldatmak daha zorlaşır. Sonuç olarak, kendilerinin, çocuklarının ve torunlarının yaşadıkları topraklar hakkında konuşuyoruz. Başka bir deyişle, insanlar Hakikati bildikleri zaman, bölgesel seviyede işleri kendileri düzene koyacaklardır. Çünkü asıl güç çoğunlukta, toplumun kendisindedir ve bir grup rahibin ve politikacının dalkavuklarında değil.

Anastasia: Öyleyse, Archonlar dünya siyasetinden ve devletlerden kendileri için küresel toplum üzerine kontrol kumanda kolları yaptılar, bu itibarla uluslar üzerinde şiddet aletleri ve kendileri için ve kontrol ettikleri iktidardaki bir avuç kukla için zenginleşme yolları yaptılar.

Rigden: Dünyanın her ülkesinde, gerçek politikanın, kararlarının ve anlaşmalarının oy verenler ile tartışılmadığı "perde arkasında" yapıldığı sır değildir.

Anastasia: Evet ve toplumun kendisi, küçük bir insan grubundaki (aile, firma, organizasyon) ilişkiler ile başlayan ve kuvvetli olan devletlerin güçsüz olanları mahvettiği ve aralarında rekabet ettikleri ülkeler arasındaki ilişkiler ile sona eren,

"kuvvetlinin zayıfı yok ettiği" modeli gizlice teşvik ediyor. Başka bir deyişle, Hayvan zihninin aynı yasaları.

Rigden: Kesinlikle. İnsanların kendileri tarafından yapay olarak yaratılan ve Hayvan zihninin iradesinin iletkeni olarak çalışan böyle bir sistemin kanıtı, eğer politikacıların yapmakta oldukları şeyin bütün gerçeği bilinirse görülebilir. Belki, daha iyi bir anlayış için, tarihten tipik bir örnek vereceğim. Yüzlerce yıl önce ortaçağ Avrupasında, her türde yönetici tarafından yönetilen bir çok feodal beylikler vardı. Böyle her "küçük prens ve politikacı"nın askerleri, bayrakları, armaları, maiyeti ve hükümete benzeyen bir şeyleri vardı. Onun soylu *paralı ordusuna* "*haydutlar çetesi*" (*gang of bandits*) deniyordu (Kelt dilinden "band", "bağ" anlamına geliyor). Böylece, ne yaptılar? Prensler sürekli olarak kendi aralarında savaşta idiler ve bu nedenle kontrolleri altındaki toprakları genişlettiler, işgal ettikleri topraklarda yerel tüccarlar, esnaflar ve çiftçiler için vergilendirme oluşturdular. Yani, himayeleri ve gerçekte kendileri de "haydut" olan diğer prenslerden korumak için onlardan vergi (ödemeler) topladılar. Ve Prens böyle "iyiliğini" reddetmemeniz iyi olurdu, çünkü koruyan ve tehdit eden aynı kişi idi! Ama mesele şu ki, diğer insanların eşyaları için böyle bir çok avcı vardı, çünkü sözüm ona halka "askeri (güvenlik) hizmetleri" sağlamak için prensler arasında büyük "rekabet" vardı. Bugün, bir "küçük prens - politikacı" kanlı gösteriler organize ediyor, ve yarın bir diğeri. Ve onların hepsi "yetim ve mazlum"ların savunucuları olmayı arzuluyordu! Ama gerçekte bu, nüfusu koruma kisvesi altında gerçek bir soygun idi. Dedikleri gibi, çete hala çetedir.

Ve bugün, dünya siyasetinde hiç bir şey değişmedi. Sadece şimdi, insanların açık suistimaline "barışçıl vergilendirme" deniyor, ama gasp sistemi aynı kaldı. Paranın bu şiddetle - barışçıl, gönüllü - zorlama toplanması gezegenin nüfusunun küçük ve büyük ölçekte soyulmasıdır. Sadece bugün bütün bunlar daha güzel sözlerle adlandırılmaya başlandı - yasal suistimalde vurgunculuk (gümrük vergileri, gıda, bilgide tekel vs).

Anastasia: Bu doğru. Bir çok ülkede, basit, resmi bir kağıt parçası (dökümanları işlemek, kendi haklarınızı onaylamak ve hatta bir şikayeti değerlendirmek için kabul etmek) için bile insanlardan ücret alınıyor. Bu elbette vatandaşların hayatını daha da kolaylaştırmıyor.

Rigden: Çeteler çetelerdir, daha önce oldukları gibi kaldılar, sadece şimdi kendileri tarafından yazılan yasaları kullanarak nüfusu farklı bir ölçekte soyuyorlar... Tüm bunlar çoğunluk olan, ama hiç bir şey yapmayan insanların kendileri hakkında olmasına rağmen, oysa Archonlar azınlıktır, ama sürekli harekete geçiyorlar ve çok saldırgan şekilde. Tüm fark budur. İnsanların kendilerinin uyanmaları, bilgi ufuklarını genişletmeleri, dünya toplumunun

yönetimine aktif olarak katılmaları, milliyete, ırka ve oturulan ülkeye bakmaksızın çabalarını birleştirmeleri, birbirleri ile dost olmaları gereklidir. O zaman insanlık en sonunda çok uzun zamandır hayal ettiği böyle bir toplum modeline gelecektir.

Archonlar, bir çok insanın politika için çalışmasını, başka bir deyişle, önemli insan potansiyelinin dahil olmasını sağlama aldılar. Bunun yanısıra, yeniliğe açık insan kaynağı çoğunlukla onların gücü altındadır, çünkü dünya bilimi, genel olarak onlara bağlı organizasyonlar ve para kaynakları tarafından kontrol ediliyor ve sponsorluk yapıyor. Bundan başka, Archonlar, insanların kendileri, kendilerini Archonların prangalarına nasıl koyacaklarını icat etmeleri için, kitleleri kontrol etme yöntemleri araştıran ve geliştiren çeşitli bilimlerin yaratılmasını başlattı. Örneğin, sosyolojiyi ele alalım ("toplum"u simgeleyen Latince "societas" ve "araştırılması" anlamına gelen "logos" sözcüğünden) - toplumu ve onun gelişiminin yasalarını, sosyal grupları ve Şahsiyetin toplum ile ilişkisini araştıran bilim. Bilim insanları, onlara sponsor olan ve barındıranların program görevlerini yerine getirerek, bu bilim bağlamında tam olarak neyi araştırıyorlar? Sosyoloji insanın içsel dünyasını araştırmaz. İktidardakiler bu görevi psikolojiye tahsis ettiler ve her makul bahane altında toplumda egoistleri beslemekte kendi gelişiminin önceliklerini yönlendirmek için baskıyı yoğunlaştırdılar. Ve manevi konular tamamen dinleri besleyen rahiplerin kontrolüne verildi.

İnsanı özü elde etmesinden vazgeçirmek için her şey bölündü ve karmaşık hale getirildi: hayatının anlamı nedir, gerçekte o kimdir ve gerçekten ne kadar muazzam potansiyele sahiptir. Bu nedenle, sosyoloji geniş insan kitlelerinin davranışını, ayrıca küçük sosyal gruplardaki çeşitli etkileşimleri inceler. Başka bir deyişle, bu bilim insanları bireyin ve kollektif Hayvan zihninin davranışını gözlemler. Ama onların araştırmalarının sonuçlarını kim ve hangi amaçlarla kullanıyor? Ve yine, insanları yönetmeyi kolaylaştırmak ve Hayvan doğasını aktive ederek, onların bilincinde doğru düğmelere basmak için politikacılar ve rahipler bunu yapıyor.

Ve bu siyaset biliminden söz etmek değil. Bu "bilimin" hedefinin ne olduğunu ve neyi araştırdığını söylemek gülünç ve üzücüdür. Örneğin, yöneten rejimlerin değişmesini, partilerin siyasi mücadelesinin sonucunu öngörmek, adaylar için siyasi imajlar icat etmek ve üretmek, seçim öncesi kampanyalar ile uğraşmak ve seçim kampanyası sırasında bir aday için halkın sempatisini kazandıracak konuşmalar (eylemler değil!) ve yeni vaatler tasarlamak.

Ama sosyologlar, psikologlar, gazeteciler ve bu siyasi şovun diğer katılımcıları gibi siyasi bilim insanları da insanların insanlarıdır. Bir politikacı sadece, kendi

çıkarları uğruna daha büyük güç elde edebilmek için, başka insanlar için onunla ilgili bir söylence yaratmaları için bazı insanlara ödeme yapar. Bu nedenle bu onun, kendi elleri ile onun reklamını yapan insanların desteği olmadan kendi başına bir hiç olduğu anlamına geliyor; bundan başka, daha sonra insanların kendileri bu politikacının emirlerini yerine getirir ve ayrıca onlardan sıkıntı çekerler.

Dünyada, politikacıların seçilmeleri uzun zamandır "halk iktidarı" ismi altında tek seferlik kitlesel siyasi şova dönüştü. Bunun gizli amacı nedir, uluslar üzerinde etkisi nedir? Kitleler ne görüyorlar? Adayların televizyonda yayınlanan rol yapmaları, "ana karakterlerin" özel yaşamlarının cazip ayrıntıları olan realite şovunun bazı unsurları, şok edici ifadeler ile birbirleri ile rekabetleri, karşılıklı suçlamaların bitmez tükenmez akışı vs. Yani, sonuç olarak iktidarda olanların bu siyasi kuklaları arasında kimin kazanacağına bakmaksızın, bu kitleyi kontrol etmenin daha kolay olması için her şey insanlardaki Hayvan doğasını canlandırmak, kısır döngü içinde dolaşan duygular ve düşünceler yaratmak için yapılıyor.

Bugün küresel toplumun gelişiminin vektörünü kim belirliyor? Archonlar belirliyor ve uluslar üzerindeki kendi güç aletleri olarak dünya siyasetini manipüle ediyorlar. Archonlar Hayvan zihninin sistemine bağlılar ve "kendi" fikirlerini politikacılar vasıtası ile yürürlüğe koyuyorlar. Ama insanların çoğunluğu bu işlerin "küresel sahnelerin arkasında" gerçekleştiğini bilmiyorlar. Bunlar sadece kendi ülkelerinin siyasi sahnesinde gerçekleşen eylemlerin tiyatrosu ile kasten sislendiriliyor, böylece daha fazlasını bilme kapsamı sınırlandırılıyor, bilinçleri daraltılıyor ve sonuç olarak, dünya toplumu ölçeğindeki olayları karşılaştırmaktan ve analiz etmekten yoksun bırakılıyorlar. Bu nedenle insanlar, politikacıların toplumun onunla yaşayacağı yasaları geliştirdiklerini görüyorlar. Ama neden bu belirli yasalar olduğu ve neden bu belirli politikacıların bu projeleri gerçekleştirdikleri sorusuna bile girmiyorlar. Neden dünyanın başka ülkelerinde benzer şeyler yürürlüğe konuluyor veya çoktan yürürlüğe konuldu ve bu gerçekte toplumun yaşamını nasıl etkiledi, onda hangi baskın karakteri aktive etti?

En fazla, insanların kendi ülkelerinin politikacılarının temsil ettikleri belirli bir çetenin pozisyonlarını savunduklarını anlamalarına izin veriyorlar. Ama yine, tüm bu programları kim gerçeklik haline getiriyor? Her devletin günlük işlerinin yönetimi, yine, insanlara ait olan görevliler tarafından gerçekleştiriliyor. Ve her ülkede politikacılar kimler? Politikacılar, kendi çoğunluklarında *esasen* işlerini güvence altına almak ve megalomanlarını tatmin etmek için iktidara gelen "elitler"den insanlardır. Çünkü bağımlı hale gelen ve Hayvan zihninin sisteminin gücü altına giren böyle insanlar artık para ile tatmin olmazlar. Daha fazlasına,

örneğin çok sayıda insanı kontrol etme yeteneğine ve bu insanların yalakalığının gizlice keyfini çıkarmaya sahip olmak isterler.

Onların çoğu, sadece Hayvan zihninin İradesinin iletkenleri olduklarını bile anlamazlar. İnsan bunu kavrasın ya da kavramasın, onun Ruhu kesinlikle Şahsiyetin bu seçiminden ve onu Manevi dünyadan daha da fazla ayıran yaşam güçlerinin bu akılsızca harcanmasından ıstırap çeker. Sonuçta, hayat çok hızlı gelip geçer ve güç kısa bir süre için verilir, ama bunun bedeli oransız olarak yüksektir. Bir hayatın insan zayıflığı anı alt-şahsiyetin uzun ıstırabına ve Ruhun maddenin esaretindeki çilelerinin uzamasına dönüşür. Çok yüksek bedel, buhar gibi kısa süreliğine ortaya çıkan ve sonra varoluşun karanlığında yok olan o yanılısamları seçmek için ödenmek zorunda olacaktır.

Bu küresel kandırmacayı görebilen ve "ters swastika" yolundaki dünya toplumunun hareketinin şu andaki yıkıcı yönünü anlayan ve negatif dünya olaylarının oluşmasının tüm kötülüğünün kökünün nereden büyüdüğünü kavrayan o akıllı politikacılar da ne yapılacağını bilmiyorlar. Enfekte olmuş kökleri bir ahtapot gibi bütün dünyayı saran dünya rahiplerinin güç sisteminin bu "eski, hasta ağacı"ndan gerçekten nasıl kurtulacakları sorusuna yanıt arıyorlar.

Aslında, eğer Dünyanın sermayesinin çoğunun ellerinde toplandığı Archonlar tarafından kullanılan aletleri anlarsanız, burada zor olan hiç bir şey yok. Archonların görevi, kitlelerin inanması için mümkün olduğu kadar çok insana başka bir yanılısama, Hayvan zihninin ideolojisini empoze etmektir. Örneğin, halkı maddi düşünme şeklinin ve halk ilişkilerinin tüketici formatının avantajlarına ikna etmek, insanları başka bir dünya krizi ile korkutmak, bir savaş veya etnik mücadele başlatma gerekliliğine ikna etmek, farklı dinlerin takipçilerini birbirine düşürmek, kanlı kavgalar, çatışmalar, renkli devrimler düzenlemek, vs. Ve sonra, bu fikirler kitlelere bulaştığı zaman, insanların kendileri tüm bu rezilliği kendi elleri ile yapmaya başlayarak, bunları gerçeğe dönüştürürler.

Archonlar için asıl iş, insanlarda Hayvan doğasını veya daha doğrusu onların kollektif Hayvan zihnini aktive etmektir. Sonuçta, onlar sadece senaryolar yazar ve politikacılarına sponsor olurlar. Ve kitleleri etkilemek için aktif alet olan onların kapsamlı dünya siyasi ağlarıdır. Sonuçta, politikacı kimdir? Onun için yazılmış rolü oynayan bir aktör. Onun görevi ülkesinin televizyon ekranlarında, ayrıca basında sık sık görünmek, güzel bir şekilde konuşmak ve belirli fikirler hakkında insanları bilgilendirmektir. Politika Ahriman'dan yalan söyleme sanatıdır; başlangıçta Archonlar tarafından bu şekilde oluşturuldu ve küresel toplumda hala bu bu şekilde var olmaya devam ediyor. Bu nedenle politikacı gerçekte bir aktördür. Ülkelerinin halk sahnesinde, Archonlar için çalışan

politikacılar, insanların varlıklarından bile şüphelenmedikleri rahip "senaryo yazarlarının" ve "yapımcı - sponsorlar"ının fikirlerini iletirler. Halk, böyle "aktörlerin" performanslarını dinlerken, söylenen her şeyin bu politikacıların "harika fikri" olduğunu düşünür, ki bu fikirler sözüm ona "bu milletin mutlu geleceği" adına ikna edici şekilde savaş veya etnik çatışma çağrısı yapar. Ama onların hiç biri savaşın ölüm getirdiğinden ve her çatışmanın toplumda istikrarsızlık ekonomik gerileme getirdiğinden söz etmez. Kalabalık yanılsamaları dinler ve işitir, Hayvan doğasını aktive eden ve genel olarak Hayvan zihninin İradesinin programlarından ve amaçlarından gelen fikirleri yakalar.

Archonların gezegendeki her duyarlı insana, Archonların iyi yaşayabilmeleri için, kendi kardeşi ile savaşa girmesi gerektiği fikrini bireysel olarak önerdiğini hayal edin. Herkes onlara nereye gitmelerini söylerdi? Bu doğru, iyi bilinen belirli bir adrese. Hangi zeki insan ailesinin, yakınlarının ve dostlarının huzurunu ve sakinliğini yok etmek ister? Çoğu insan için savaş nedir? Ölüm, yıkım ve kederdir. Ve Archonlar için uluslar arasında savaşı kışkırtan nedir? Politik bir oyun ve savaştaki ülkelerin nüfusu üzerindeki güçlerinin daha fazla kontrol edilmesi, genişlemesi ve savunulması için koşulların yaratılması şeklinde hızlı bir zenginleştirme yöntemi değildir. Sonuçta, savaş sırasında, savaşan devletler sadece kaynaklarını tüketmezler. Savaş bittikten sonra, hayatta kalanlar hala korku içinde yaşar ve ülkeler siyasi ve ekonomik olarak "bu dünyanın kudretlisine" bağlı olurlar. Her iki taraftaki insanlar birbirlerinden korkmaya devam ederler ve savaştan sonra doğan yeni nesiller bile nefret hissederler. Başka bir deyişle, kitleler sürekli yeni savaş tehdidi korkusunda yaşarlar. Başka deyişle, her savaş toplumu bölmenin, parçalamanın bir yoludur, insanları yıldırma yöntemidir. Savaş isteyen insanlar değil, politikacılar ve rahiplerdir. Bir ülke diğerine saldırmaz, bir grup politikacı ve rahip milyonlarca sıradan insanın hayatları pahasına oyunlarını oynarlar. Ama eğer uluslar arasında dostluk gelişirse ve insanların kendileri buna aktif şekilde katkıda bulunursa, tüm dünya topluluğunun birleşmesi süreci başlar. Birlikte, insanlar her savaşı önleyebilirler, çünkü modern dünyada tüm çatışmalar başlangıçta bilgi düzeyinde gerçekleşir, yani, önce insanların kafalarında, dünya toplumunda ve sadece sonra onların elleri ile geliştirilir ve yürürlüğe konulur. Çünkü **önce bilgi, seçim, bilinç değişimi gelir ve sadece sonra - tüm bunların sonucu eylemdir.**

İnsanlar bunu sadece anlamamalı, aynı zamanda ellerinden gelenin en iyisiyle, aktif şekilde herhangi bir savaşın tetiklenmesine karşı olmalı, özellikle İnternette ve medyada halk fikrinin hazırlığı aşamasında. Aksi takdirde, Archonlar halk performansları sergileyerek, milyarlarca televizyon izleyicisini tehdit ederek ve zihinlerini korku ve maddi sisteme itaat ile köleleştirerek,

politikacılar ve rahipler ordusu vasıtası ile kalabalığa "bulaştırma" etkisini kullanmaya devam ederler.

Eğer kendini yönetme konularında ve yönetim süreçlerinde dünya toplumunun etkinliği uyanırsa ve tüm bilgisi şeffaf yapılırsa ve ayrıca Archonların bu aleti ortadan kaldırılırsa - kitleleri etkiledikleri dünya sistemleri olan politika ve rahiplik - o zaman, toplumun hayatında çok şey nitelik olarak değişebilir. Archonlar tüm insanlık ile karşılaştırıldığında sadece küçük acınası bir gruptur ve ölü olan her şey gibi, ebediyen sürdüremeyecekleri aldatma ile yaşıyorlar. Kendisini ve kendi manevi doğasını bir kez aldatmış olan biri için, Hakikat kokmuş görünür. Yalanın nedeni, bir sözcükte değil, kişinin doğasını aldatma arzusundadır.

Anastasia: Bu nedenle, aynı durum, toplumun hayatının manevi yönünde olduğu gibi siyasette de mevcut. Eğer siyaset gibi kitleler üzerinde böyle bir etki aleti dünya toplumunda feshedilirse, o zaman, gerçekte iktidar gibi böyle bir olgu, ayrıca "beleşçilerin", yani, halkın mülkiyetinden kar sağlayanların işleri de ortadan kalkar. Ve gerçekten ulusların hayatını ve kaderlerini sözlerde değil, eylemlerde önemseyen, ne yazık ki siyasi sistemde çok fazla olmayan akıllı, dürüst insanlar, siyasi güç kurumu feshedildiğinde vicdanlı ve fedakarca topluma yardım etmeye devam ederler. Örneğin, insanlar halkın kendini yönetmesinin ve kontrol etmesinin esaslarını öğretirler, uzmanlıklarını toplumun iyi işlerinde uygularlar vs. Dinde "Tanrının insanları" gibi, siyasette böyle insanlar az olmasına rağmen, yine de varlar.

Onlar için Onur, Vicdan, topluma samimi hizmet, yaptıkları şeye adanma ve bağlılık sadece sözcükler değil, hayatlarını insanlığa hizmetin sunağına koydukları var olma şeklidir.

Rigden: Evet, bu gerçek bir marifet - sistemde olmak ve hala İnsan kalmak. Ve bu dürüst ve akıllı insanların yardımı toplum için önemli olacaktır. Değişimlerin belirli bir ülkede değil, ama bütün dünyanın ulusları arasında her yerde gerçekleşmesi gereklidir. O zaman bu sürecin durdurulması zor olur. Elbette, dünyadaki insanların çoğunluğunun bu fikir ile ilham almaları, insanların Bilgide daha olgun hale gelmeleri ve kendi ülkelerinden başlayarak ve dünya toplumu ile bitirerek, toplumun tüm alanlarının pozitif dönüşümüne daha aktif olarak katılmaları gereklidir.

İnsanlık birleşmelidir. Sadece kuvvetlerini birleştirerek insanlar, Hakikatin hüküm süreceği ve insanlar üzerinde şiddet aracı olan herhangi bir rejime yer olmayacağı bütünüyle yeni bir dünya toplumu inşa edebilir. O zaman, bu birleşmiş dünya toplumunda, ne rahipler, ne politikacılar, ne başkanlar olacaktır,

yani ulusları yöneten insanlar. Bu arada, "başkan" (president) sözcüğü de çifte anlama düşkün olan Archonların telkini ile ortaya çıkmıştır. Bu pozisyona "bir grubun lideri" adını vermediler, örneğin preamble (açılış konuşması) ("*Önden giden*" anlamına gelen Latince "Praeambulus" sözcüğünden). Bu sözcüğü, işlerinin ilerlemesi için ayırdılar ve hürmasonlar tarafından kontrol edilen yasama işlemlerinin, beyannamelerin veya uluslararası dökümanların girişini belirtmek için kullanıyorlar. İnsanları yöneten yürütme gücünün başının pozisyonuna başkan denilirken, Latince "praesidens" sözcüğünden tercüme edildiğinde tam olarak "*önde oturan kişi*", esasen insanların hareketini bloke eden kişi anlamına gelir. Bugün dünyada sahip olduğumuz çeşitli kurumların, şirketlerin ve bilim akademilerinin kaç tane başkanları olduğuna bakmak yeterli. Politikadan bahsetmiyorum bile. Ama özü aynı. Rahipler Tanrı adına kendi güçlerini yürürlüğe koyarlar, politikacılar da, oysa ülkelerinin başkan koltuklarında insanlar adına kendi güçlerini kullanırlar. İlk kez, Archonlar "başkan" sözcüğünü, Amerikan kolonilerinin bağımsızlık savaşı sırasında "ulusun başı" ünvanı yoluyla kitlelerin bilinci üzerinde test ettiler. Hatırlayın, size bunu anlattım?

Anastasia: Bu, Archonlar dünyadaki en özgür ve demokratik ülkeyi yaratma projelerini yönlendirdikleri ve sponsor oldukları zaman değil mi? Evet, elbette, bu bilgiyi *Sensei-4 kitabında* yazdım. Operasyonlarını dikkatli bir şekilde tasarladılar, yıllarca öncesinden planladılar ve kitleleri bilinçaltı seviyede etkileyen o aynı işaretleri ve sembolleri ve hatta isimleri beceriyle kullandılar...

Rigden: İnsanların çoğunluğu bu sorularda da yetkinlik gösterdiği zaman, bu problemler kendi başına ortadan kalkacaktır. İnsanların kendileri hayatlarının tüm alanlarında, kişideki Hayvan doğasının tezahürünün her olasılığını dışlamalıdır, kendilerini ve toplumu bu şekilde Hayvan zihninin İradesine boyun eğmekten korumalıdır. Her insanın katılımı ve çabaları sayesinde, insanlık için gelişimin manevi vektörünün belirlenmesi gereklidir. Yani, insanda Manevi doğanın yenilenmesi ve çiçeklenmesi için, ayrıca bütün küresel toplulukta kültürel ve ahlaki değerlerin popülerleştirilmesi için sağlıklı bir ortam yaratmak. İnsanların kendileri ve dünya topluluğu iktidar kavramını ima eden türde kurumları yürürlükten kaldırdığı zaman, bir çok yapay olarak yaratılan problem ortadan kalkar. Toplumun yönetilmesi toplumun kendisine ait olmalıdır, Archonlara ve onların temsilcilerine değil. Birleşmiş toplumda, hiç sınırlar olmamalıdır. Dünyadaki tüm insanlar, dolaşmanın kesinlikle kısıtlanmadığı bir alanda yaşamalı, yani sınırlamalar olmadan gezegende kesinlikle özgürce hareket etmek için her fırsata sahip olmalıdırlar. Etnik çatışmalar dahil, insanlar arasında kavgaların ortaya çıkması için koşullar olmamalıdır. İnsanlığın çeşitli geleneklerini ve bilgisini içeren, dünyanın insanların ulusal kültürleri vardır. Ama ayrıca üstün bir kavram vardır - tüm milliyetten insanları birleştiren

manevi kavram ve örneğin, Rus dilinde Человек (Chelovek, "adam/kişi/insan" anlamına gelir - *çevirenin notu*).

Bu arada, "Chelovek" sözcüğünün kendisi basit olmaktan çok uzaktır. "Chelo" orijinal olarak "en üstün" anlamına geliyordu ve eski günlerde sözcüğün "alın"ı belirtmesinin nedeni budur. Ve "vek" sözcüğü "gücü" imgeliyor ve orijinal olarak "güç ile dolu", "ebedi" anlamına geliyordu. **Chelovek (İnsan veya Kişi) en üstün (manevi) güç ile dolu olan kişi anlamına gelir. Ve Gerçek İnsan (Chelovek) veya İlksel İnsan/Kişi, onda bu en üstün, ebedi gücün - Manevi doğanın - hakim olduğu kişidir.**

Bu nedenle, yerel köy konseyleri ile başlayarak ve dünya seviyesinde bitirerek, tüm sorulara insanların kendileri tarafından birlikte karar verilmelidir. Ve bu süreç kesinlikle toplumun tüm katılımcılarına açık olmalıdır. Modern teknolojiler pratikte bu koşulun yürürlüğe konulmasını sağlar. Dahası, toplum hayatının tüm bu soruları iş dışında kendi boş zamanlarında tartışılmalıdır ve karar verilmelidir. Böyle bir kendini - yöneten toplum sistemi sadece insanların kendileri bütün toplumun hayatının geliştirilmesi için sorumluluk üstlendikleri ve kendi kişisel zamanlarını, düzenli bir temelde, işbirliği yaratımı dahil, toplum konularında yapabilecekleri her şekilde katılmak için harcamaya hazır olduklarını ifade ettikleri zaman işe yarar. Bu, insan Hayvan doğasından gelen düşüncelerini ve arzularını kontrol ettiği ve bu konularda sadece kendisini kontrol etmek için değil, aynı zamanda Manevi doğadan gelen nazik düşünceler, eylemler ve işlerin yaratılması üzerinde çalışmakta da sorumluluk üstlendiği zamana eşdeğerdir.

Ayrıca toplumda, toplumun kendini yönetme konularında "gizlilik rejimi" gibi bir kavram var olmamalıdır. Her şeyden önce, bu finansman sağlama, yani, kaynakların dağıtımını ve kullanım sırası ile ilgilidir. Şu anda dünyada, fonların akışı hakkında bilginin çoğu halk için erişilmezdir. Çoğunlukla, ülkelerde bu gizleme ulusal güvenlik, ekonomik, siyasi çıkarlar vs konularını kapsayan devlet sırları ile haklı çıkarılıyor. Ama gerçekte para nereye gidiyor, insanlar bilmiyor.

Bu neden oluyor? Bunun nedeni, dünya siyasi ve rahip çetelerinin var olması ve iktidar ve finansal akışların kontrolü için mücadele olmasıdır. "Gizlilik" kisvesi altında, politikacılar kendi yönetimleri ve işleri için elverişli yasaları geçiriyorlar ve devlet bütçesini yağmalıyorlar. Ve insanlar yine yoksulluk içinde yaşıyorlar. Aynı şey devletler arasında dünya seviyesinde de gerçekleşiyor, sadece bu hırsızlık daha büyük ölçekte gerçekleşiyor. Eğer siyasi ve rahiplere ait güç kurumları dünyada yürürlükten kaldırılırsa, sırlar da yok olur. Dünya toplumu yaratıcı süreçlerinde ve manevi tutkularında birleştiği zaman, gizlilik kavramı ortadan kalkar. Toplumun kendisi hangi gider kalemlerinin öncelik olduğuna ve

toplumda hayatı geliştirmek için ilk önce hangi fonların harcanması gerektiğine karar verecektir. Ve dünya toplumunun her insanı, son kuruşuna kadar fonların tam olarak ne için kullanıldığını ve hangi ihtiyaçlara harcandığını izleyebilmelidir. Esasen, halkın fonlarını çalmak veya bunlardan kendine hizmet etme vurgunculuğu için tek bir yasal boşluk olmayan böyle koşullar yaratmak.

Dünya toplumunun kendi kendini yönetmesinin sorunlarını çözmek tüm seviyelerde açık ve şeffaf olmalıdır. şu anda insanlar sadece küresel ölçekte değil, kendi ülkelerinde bile bu sürece katılmıyorlar. Aşağı yukarı sadık bir örnek verelim - Slav ülkeleri. şu andaki sistemde, insanlar kendi "haklarını" iktidara gelen, orada yıllarca "dokunulmazlık" içinde oturan, bir sürü faydalar ve öncelikler alan milletvekillerine devrettiler. Coğunlukla, bu milletvekilleri kendi kişisel çıkarlarını veya rahiplere ve politikacılara (iktidarda olanlar) ait olan bazı şirketlerin çıkarlarını savunuyorlar. Bu yüzden bu soruları ele almak ile hiç ilgisi olmayan (insanların lehine veya sözüm ona onların *adına* hareket eden) insanlardan aldıkları güç ile işlev yapıyorlar. Bu arada, "milletvekili (deputy)" sözcüğünün kendisi de ölü bir dilden türetildi (Archonların favorilerinden biri) - Latince. "Deputatus" "işaret etmek, niyet etmek" anlamına gelir. Bunun seçilmiş değil, *tauin edilmiş*, (güce sahip olanlar tarafından "yukarıdan") *gönderilmiş* bir kişi olduğunu not edin! Esasen, geçmişte de böyle idi. Kadim Yunanistan'da, örneğin, "milletvekili" ismi, daha sonra Delphi'ye veya Olympus'a "papazlık" ile gönderilen bir rahibin hizmetkarına veriliyordu. Ve kadim Hıristiyan kilisesinde, "milletvekili" sözcüğü piskopos için yolu temizleyerek onun önünde yürüyen din adamlarından birine veriliyordu.

Gelişimin manevi vektörüne yönelmiş yeni küresel toplulukta, günümüzdeki milletvekilleri ve benzerleri gibi "daimi" temsilciler hiç olmamalıdır. Bu veya o alandaki kişilerin görüşlerini iletme için kişinin yetkili temsilcilerinin halka açık toplantılara devredilmesi gerekiyorsa, o zaman elbette. Ama bu insanlar gerçekten, kişisel ve ahlaki vasıflarına göre, sorumluluk ve profesyonellik seviyesinde ve toplum için önceden yapmış oldukları belirli işlere göre insanlardan seçilmelidir. Bu temsilciler her türlü fayda ve önceliklerden yoksun olmalıdır. Kamu faaliyetlerini herhangi maddi veya başka karşılık veya toplumun diğer katılımcılarına göre herhangi bir avantaj almadan, kendi boş vakitlerinde, kendi parasıyla gerçekleştirmelidirler. Bundan başka, sadece bu kişi toplumun tüm katılımcılarının yaşama koşullarını geliştirdiği zaman, başka herkes ile birlikte, kendisi için de yaşamı geliştirir. Bu tür koşulların yaratılmasının sonucu olarak, toplum hayatının şu andaki sorunları kendi kişisel zamanlarını kendileri için değil, ama topluma hizmet uğruna, bir anlamda karşılığında hiç bir şey almadan kendi maddi yaşamlarının zararına feda etmeye hazır olan dürüst, zeki insanlar tarafından uğraşılacaktır. Doğal olarak, toplum bu tür sorunların çözümlerini kontrol edecek ve öncelikleri formüle edecektir. Ve

en önemlisi, yaşamı - destekleyen konular tüm dünya topluluğun tarafından ele alınmalıdır.

Bu arada, modern teknoloji maliyetli yolculuklar ve toplantılar olmadan gerçek zamanda bu tür halka açık toplantıları düzenlemeyi ve bölgesel seviyede her şeyi kolayca çözmeyi mümkün kılıyor. Bu yönetilebilir konularda hızlı eylem sağlayarak sadece çok fazla zaman ve para tasarrufu kurtarmaz, aynı zamanda, eşit derecede önemli olan, bu tür "çevrim içi toplantıların" halka açık olması ayrıca gereksiz kitlesel "toplantıların" ortadan kaldırır ve toplumun zararına özel çıkarların gizli oyunlarını ve lobiciliği dışarda bırakır.

Anastasia: Pekala, oylama, oy sayımının ve veri doğrulamanın kontrol edilmesi, sorunların hızlı çözülmesi ve farklı görüşlerin dile getirilmesi - tüm bunlar gerçekten çevrimiçi bile yapılabilir. Ama ya birileri dijital ve çevrimiçi teknolojileri özel ellerde tekelleştirmek ve böylece kendileri için bir güç enstrümanı yaratmak isterse?

Rigden: Eğer toplumun kendisi dijital, çevrimiçi veya diğer teknolojileri, ayrıca iletişim araçlarını tekelleştirme girişimini kontrol ederse ve engel olursa, bu gerçekleşmez. Ve bütüne bakıldığında, böyle bir toplumu inşa ederken, tüm stratejik ve yaşamsal girişimler ve onların kaynakları topluma ait olması gerektiği hesaba katılmalıdır. Bu enerji sektörüne, finans kurumlarına (bankalar ve benzeri), ilaç ve tıbbi ekipman üretimi ve satışına, geliştirme ve madencilik operasyonlarına ve ayrıca büyük endüstriyel, tarımsal ve bilimsel yatırımlara uygulanır. Tüm bunlar bütün dünya topluluğuna ait olmalıdır. Özel sermayenin tüm bunların sahibi olmasına izin verilmemelidir, başka bir deyişle, tüm bunlar bu veya o şekilde özel ellerde olmasına veya herhangi belirli bireylere ve gruplara ait olmasına izin verilmemelidir. Sadece bu koşullar altında, yozlaşmadan, artan fiyatlardan ve maddi krizlerden kaçınmak mümkündür. Toplumun kendisi yaşamak için kabul edilebilir fiyatları belirler, hizmetlerin kalitesini tanımlar ve benzerleri.

Aksi takdirde, eğer hiç bir şey değişmezse, daha kötü değilse de, şu anda olduğu gibi olur. Yani, yozlaşma, ayrıca çeşitli sahtekarlıklar, "hava" alım satımı, fahiş krediler, enflasyon ve "serbest pazar ilişkileri" alanında Hayvan zihninin tüm diğer tuzakları gelişir. Modern dünyaya bakmak yeterli. Ulusal ve uluslararası para birimlerinin tüm çökmeleri ve keskin yükselişleri, çeşitli dünya ekonomik, gıda, siyasi ve diğer krizleri - tüm bunlar yapaydır, tüm bunlar insanlar tarafından yapılıyor. Sadece birileri bunun için koşullar yaratır ve bundan inanılmaz sermayeler kazanır, oysa başka birileri bu yapay olarak teşvik edilmiş süreçler sırasında meteliğe kurşun atar. Bu normal insan toplumdur, bu kabul edilemezdir.

Anastasia: Finans kurumlarının bütün dünya toplumuna ait olması gerektiğinden söz ettin. Bu nedenle, bu insanların hala o veya bu şekilde para ile uğraşacaklarını ima ediyor.

Rigden: Para değiş tokuşa eşdeğerdır. Güce sahip olma anlamında eşdeğer (equivalent) ("eşit" anlamına gelen Latince "aequus" ve "anlama, güce sahip" anlamına gelen "valentis"). Bu güç maddi dünyadan türetilir ve bundan kaçış yoktur. İnsan maddi dünyada yaşar ve fiziksel bedende oturur. Ve fiziksel beden üç boyutlu dünyanın yasalarına tabidir, yani, fiziksel beden beslenmeli, giydirilmeli, temiz tutulmalıdır; gerekli, yaşamı destekleyen ihtiyaçlar tatmin edilmeli, hastalıkları ile savaşılmalı vs. Bu amaçla, elbette, gıda, ilaç, giysiler ve maddi dünyanın diğer öğeleri gereklidir. Bundan dolayı, insanın bedendeki varoluşunu destekleyen günlük yaşam ihtiyaçları için araçlar kazanmaya gereksinimi vardır.

Anastasia: Ama herhangi bir formda para kullanımında olduğu sürece, tarihin gösterdiği gibi zengin ve yoksula bölünme olacaktır. Bunun yanı sıra, zenginlik özel işin ve bundan dolayı mülkiyetin varlığını ima ediyor.

Rigden: Zengin ve yoksula gelince... Toplum, onda hiç yoksulluk olmaması için kendi varoluşunun böyle koşullarını yaratmalıdır. Teknolojinin şimdiki seviyesinde, tüm bunlara ulaşmak oldukça mümkündür: tüm insanları beslemek, çözü çözü açan bir bahçeye dönüştürmek, kirlenmiş suları temizlemek ve kullanım için uygun kılmak ve fosil yakıtlar yerine alternatif enerji kaynakları kullanmak. Tüm bu teknolojiler zaten mevcut, ama sadece çok az kişi için elde edilebilirler. Dünyadaki çoğu insan bunu bilmiyor. Bu bilgi kasten gizleniyor ve bu tür ilerici teknolojilerin gelişimi dünyanın rahiplerinin emriyle tüm dünyada yapay olarak kısıtlanıyor. Bu neden yapılıyor? O aynı Archonların dünya toplumunda güçlerini, siyasi etki vasıtalarını sürdürebilmeleri, milyarlarca insanı sömürmeye devam etmeleri, dünyada gerilimi artırmaları ve çoğu insanı yoksulluk sınırının altına düşme korkusunda tutmaları için. Çünkü kitlelerin bilinci hayatta kalma sorunları ile meşgul iken, onları manipüle etmek ve kontrol etmek ve insanların seçimini hayvan zihninin İradesini uygulamanın lehine yöneltmek çok daha kolaydır.

Bu nedenle, yeni toplum inşa edilirken, bunu yoksulluğun bir olgu olarak gezegende hiç var olmaması için yapmak gereklidir. İnsanlara tüm gerekli şeyleri sağlamak ve sadece orta ve yüksek seviyede refah olması zorunludur. Eğer bir insan işkolik ise, kazanabilir. Dürüst özel iş oldukça kabul edilebilirdir, örneğin, halka bazı hizmetler sağlamak, ama hiç bir şekilde, "fabrikalar ve buharlı gemilere" yani, büyük yatırımlara, tekellere ve toplumun hayatını destekleyen bütün sanayilere sahip olmak kabul edilmez.

Sağlıkta açık kısıtlamalar olmalıdır! Bir ailenin sosyal bir birim olarak maksimum sermaye miktarı, tüm maddi ve sabit varlıklar dahil (bugünün fiyatlarına göre) parasal değerinde on milyon doları aşmamalıdır. Ve bu bile çok fazladır! Şimdilik, sadece çok daha büyük sermayeye sahip olan o insanları şok etmemek için bu kadar yüksek bir rakam veriyorum. Bu fonlar bir aileyi desteklemek için yeterinden fazlasıdır. Ve fazlası, yani, bu tutarı aşan aile geliri toplumun ihtiyaçlarına gitmelidir. Başka bir deyişle, insan bundan zengin olmaz ve aynı zamanda, başka insanlara yardım eder. Sonuçta, kadim zamanlardan bu yana çok çalışkan bir insanın gerçek zenginliklerinin onun manevi zenginliğinde olduğu bilinmektedir. Ve evrensel insan manevi ve ahlaki değerlerinin hakim olduğu toplumda, bu tür eylemler ve insan örnekleri saygın hale getirilmelidir.

Sonuçta, bugün dünyada zengin insanları harekete geçiren şey, paranın kendisine susamak mı? Hayır. Onlar başkalarına gösteriş yapmak için Hayvan doğasından gelen sıradan arzu ile sevk ediliyorlar. Örneğin, daha iyi bir arabası, daha iyi bir evi var ve hatta çorapları komşunun bir ayda kazandığından çok daha fazlaya mal oluyor. Tüm bunlar saçma, tüm bunlar anlamsız, onların paralarını dolandırmanın daha kolay olması için, tüketici toplum ve akıllıların aptalları aldatmak için yarattığı moda tarafından empoze edilmekte. Bu, toplumda saldırganlığı doğuran, kıskançlığı, başka insanları manipüle etme arzusunu tahrik eden ve insanda Hayvan doğasının hakimiyetini teşvik eden sınırsız sermayedir. Normal, uygar bir toplumda bu hiç gerçekleşmemeli. Bu hoş değil ve haysiyetsiz. Ama topluma ve insanlara yardım etmek "havalı, saygıdeğer ve saygın olmalıdır ve sadece birilerini tek bir kez beslemek veya sadece tek bir kez oyuncak vermek değil, köylere, kasabalara, yörelere gerçek, düzenli pratik yardım sağlamak; yani, topluma yardım etmek için elinizden geleni yapmak.

Anastasia: Sorumlu pozisyonlardaki insanlar, statülerini kullanmanın baştan çıkartmasından nasıl korunabilirler?

Rigden: Kolay. Toplumun şu andaki işleri ile uğraşan yönetici bürokrasi gerekli minimuma düşürülmeli ve resmi pozisyonlarını kişisel, özel çıkarlar için kullanmanın her fırsatına sahip olmaları olabildiğince iyi engellenmelidir. Başka deyişle, bu pozisyonlardaki insanların işi için, güç, statü veya maddi kazanç ile ayartılmanın her olasılığını engelleyecek olan böyle koşullar yaratmak gereklidir. Bundan başka, görevlilerin, yani idari mekanizmanın isimlendirme çalışanlarının faaliyetlerini (gerçek zamanlı mod dahil) sürekli izleyebilmeleri için bunu yapmak. Ve görevlerinin görevlerini yerine getirme süreci, halka o kadar açık yapılmalıdır ki, bu insanlar kendi pozisyonlarında Hayvan doğalarının niteliklerini uygulayamasınlar. O zaman görevliler gerçekten halk

hizmetkarları olurlar, yani, insanlara insafly olarak hizmet ederler ve görevlerini dürüstçe gerçekleştirirler.

Anastasia: Bu kesinlikle iyi. Ama kişisel olarak, gerçek hayatta bunun nasil grndgn hayal edemiyorum.

Rigden: zlme, toplum hayatının her alanında (ve bunda da), genel fikri kucakladıkları zaman, benzer düşüncede insanlarla kuvvetlerini birleştirebilecek (sadece kendi ülkelerinde değil), her Şeyi en azından en çoğuna duyarlı bir biçimde düşünecek olan bir çok zeki, profesyonel insan var. Eğer insanlar (bu bilgiye kayıtsız kalmayan her insan) sırtına yaslanmazlarsa ve en azından profesyonel alanda ve onlara daha tanıdık olan toplum hayatının diğer alanlarında işleri düzene koymaya başlamaktan başka bir Şey yapmazlarsa, er veya geç başarırlar. İnsanların kendileri, tüm olası yasal boşlukları ve toplumda, özellikle kamu pozisyonlarında her yozlaşmanın tezahürünün olasılıklarını bloke edecek bir sistem yaratırlar. Belirli bir alanda çalışma deneyimine sahip olmanın, onun "tuzaklarını" bilmenin, kendi Hayvan doğlarını yakından izlemenin ve kontrol etmenin sonucu olarak, insanı ayartan koşulların yaratılması için tüm nkoşulları, her olasılığı nasıl dışlayacaklarını düşünecekler.

Anastasia: Pekala, ve halk, örneğin bilimi nasıl kontrol edecek ve yönetecek? Sonuçta, bilim çeşitlidir ve böyle spesifik konularda gerçekten bir uzman olunmalıdır veya en azından tartışılan Şeyi anlamalıdır ve onun gelişiminin umut edici yönlerini seçmelidir.

Rigden: Bilimin bir alanını veya başka alanını takip eden ve onu geliştiren uzmanlar, bilim insanları var. Toplum, bugün bütün dünya toplumu için onun ne kadar önemli, gerekli ve etkili olduğuna bağlı olarak o alan için kaynaklar sağlar. Toplum dikkatli bir mal sahibi gibi birikimlerini gözetmeli ve kaynakları gerçekten gerekli olan Şeye harcamalıdır. Bilimde, rneğin, insanlar üzerinde herhangi bir güce sahip olmayı arzu eden, insanların dediği gibi bilimde "göz boyama" ile meşgul olan, ama aynı zamanda faydalı hiç bir Şey yapmayanlara kaynakların tahsisatı durumlarını kapsama almamak gereklidir. Bilimsel çevreyi böyle insanlardan özgürleştirmek veya onları başka bir işe aktarmak ve toplumun onlardan faydalanacağını koşulları yaratmak gereklidir. Bilimin Hakikati bilme süreci olduğunu önceden söyledim. Güce ulaşma aracı olmamalıdır. Bir uzman işini vicdanen yapmalı ve yaşam ve düzgün profesyonel faaliyet için uygun koşullara sahip olmalıdır.

Genel olarak, yaşamın her dalında ve alanında, tüm bilginin halka açık olması için ve toplumun büyük kararları birlikte alması için, Hayvan doğasının hakimiyetinin tezahürünün olasılıklarının bile olmayacağı böyle koşullar

yaratmak gereklidir. Topluluk her bir insan ile ilgilenmeli ve kişi topluluk ile ilgilenmelidir. İnsan doğasının bu özelliğini kullanmak gereklidir - taklit. Taklit insanda Hayvan doğasının içgüdüsüdür. Ama ondan kurtulmazsınız, çünkü maddi bedende oturuyoruz ve maddi dünyada yaşıyoruz. Bunlar doğru şekilde kullanılmalıdır. Örneğin, iyilik yapmak, insanlara fedakarca yardım etmek, halkın iyiliğine karşılıksız hizmet etmek, dürüstlük, sorumluluk ve vicdanlı olmak - genel olarak, gerçek bir İnsan varlığı olmak - toplumda moda ve popüler olduğu zaman, taklidin sonucu olarak birçokları tarafından yapılacaktır. Ama en önemlisi, bu fikirler yeni nesillere yayılacaktır, onlar için böyle insan tutkuları, kültürel ve ahlaki değerler ve Manevi doğanın hakimiyeti yaşamın oldukça doğal standartları haline gelecektir. Bu, yeni nesiller için kendi Hayvan doğalarını yenmenin, kendi kişisel manevi büyümeleri için çalışmalarının daha kolay olacağı anlamına geliyor, ki bu doğal olarak dünya topluluğunun kendisinin mükemmelliğinde yansıtılır.

Anastasia: Evet, bu gerçekten kesinlikle insanların uzun zamandır medeni toplum ideali olarak hayal ettikleri insanlığın yeni modelidir. Onlar Hayvan doğasından gelen arzuların sınırları içinde, tüm bunları dar kafalı bir şekilde imgelediler. Şimdi, neden bu fikri hayata getirmeyi başarmadıklarını anlıyorum. İnsanlar böyle bir toplumu kendi gerçeklerinin, manevi doğalarının perspektifinden değil, o veya bu şekilde, Hayvan zihninin İradesinin programları ile örtüşen güç ve kontrol maddi sisteminin perspektifinden yaratmaya çalıştılar. Çoğu durumlarda, yeni sosyal düzen fikrini bile kendi Hayvan doğalarının arzularının aşılmasıyla belgelediler.

Rigden: Oldukça doğru. Ama işte bu konuda söylemek istediğim şey. Zamanımızda, insanlık, tüm varoluşu süresince tarihte ilk kez böyle bir fırsata sahiptir - *gelişimin manevi vektörüne sahip olan kendini - yöneten birleşmiş dünya topluluğunun yaratılması*. Daha önce, 30 - 50 yıl önce, bu fikrin küresel ölçekte hayata geçirmek imkansız olurdu, çünkü teknik şartlar yoktu ve şu andaki bilinen bir çok iletişim araçları, örneğin, mobil iletişim ve İnternet aracılığı ile interaktif iletişim insanların çoğunluğu için mevcut değildi.

Kendi tarihsel zamanlarında, ilksel Bilgiye inisiye olanların bireysel grupları, toplumu dönüştürmeye çalıştılar. Demek istediğim, örneğin, İmhotep ve onun insanları veya Tapınak Şövalyeleri. Ve bir süre için, kendi ülkelerinin ve hatta birçok devletin insanların hayatını en azından bir parça geliştirmeyi ve bir çok Şahsiyete kısa insan ömürleri sırasında manevi olarak gelişme fırsatı vermeyi başardılar. Ama tüm bunlar daha sonra düzgün bir şekilde gelişmeyen bireysel durumlardır, uygulamadır, çünkü tüm bunlar politikacıların ve rahiplerin toplum üzerinde yönetiminin varlığının koşulları altında ve daha tam olarak, yapay

olarak yaratılmış Hayvan zihninin İradesinin programlarına uygun olan, insanlığın kontrolünün rahip sisteminin varlığının koşullarında yapıldı.

Ve şimdi insanlık kendini ve geleceğini kurtarmanın tek gerçekçi şansına sahip. Bugün insan toplumunda, Hayvan zihni zirvesine, insan düşüncesi üzerinde zafer kazanmaya erişiyor. Sadece düşünmenin tüketici formatının dünyaya empoze edilme hızına bakın. Biraz daha ve tüm manevi uyarıcılar yok edilecek veya hem toplumda hem de bireyin bilincinde değiştirilecek. Ve esasen, dünyanın dört bir yanındaki insanlar arasında erişilebilir teknik iletişim araçlarının genel olarak tanıtılmasının hızlı temposu ve bu konularda halk için "kabul edilebilir asgari okuryazarlığın" popüler hale getirilmesi, tam olarak Hayvan zihninin küresel şeflerinin insanlık üzerinde tam kontrol ve insanlığı kendi İradesine boyun eğdirmeyi örgütlemek amacıyla yaptığı işidir. Ama bu ayrıca Hayvan zihninin zayıflığıdır. İnsanlık kendini organize etmek ve birleşmek, direkt olarak Hayvan zihnine karşıt olmak ve gezegende özgür bir toplum yaratmak için, onun tarafından hazırlanan aynı aletleri ve teknik tabanı kullanma eşsiz fırsatına sahiptir. Şimdi monadı döndürmek için eşsiz bir fırsat var; aksi takdirde, biraz daha zaman geçer ve çok geç olur. Çünkü her şey *insan seçimine* bağlıdır!

Anastasia: Evet, bu gerçekten monadı döndürmek için gerçek bir fırsat. İlginçtir ki, bugün toplumda yönetme ve kontrol prensibi insanlara tepesi yukarıyı gösteren bir piramit şeklinde sunuluyor. En altta nüfusun çoğunluğu, gerçekte, politikacılar ve rahipler tarafından yapay olarak yaratılan sefil koşullarda "hayatta" kalanlar var. Ve tepede, bu toplum tarafından güç ile "donatılan", halkın zenginliğini kullanarak yaşayan ve faydaların ve önceliklerin çoğuna sahip olan sadece bir kaç kişi var.

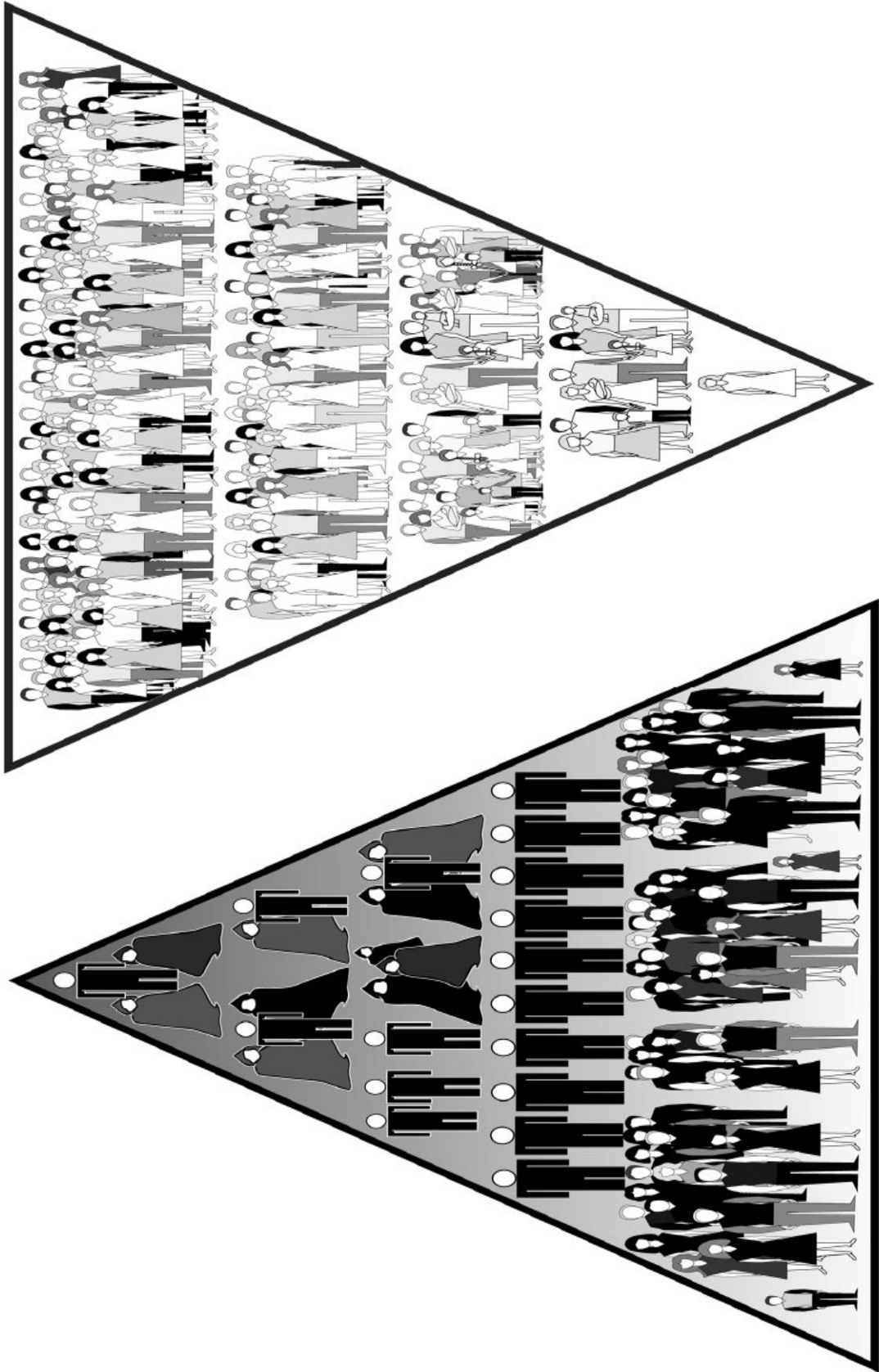
Ama eğer işaret ters çevrilirse, bunun gibi yönetim olmayan, her insanın manevi olarak mükemmelleşirken, tüm insanlığın faydalanması adına hayatlarını geliştirdiği, dünya toplumunun kendi hayatının süreçlerini kontrol ettiği, manevi yönde ilerlediği ve tüm imkanları ve kaynakları kullandığı, toplumun sembolü olarak yaratıcı Allat prensibine göre, tepesi aşağıyı gösteren bir üçgen elde ederiz. Bu tam olarak düşükten yükseğe ilerlemedir, bu gerçek ilerlemedir, insan uygarlığının niteliksel evrimsel sıçramasıdır!

Rigden: Oldukça doğru, bu nedenle gerçekte burada zor olan hiç bir şey yoktur. Sadece insanlar kendileri toplumun dönüşüm süreci ile aktif şekilde meşgul olmalı ve ulusların eğitimi, dünya topluluğunun birleşmesi ve insan uygarlığının gelişimin manevi vektörünü takip etmesi için gerekli koşulları ellerinden geldiği kadar yaratmalı.

Bu tür bir toplum yaratmak için ana koşullar:

- 1) insanların manevi ve entellektüel edebi kültürünü geliştirmek;
- 2) insanın manevi kendini - mükemmelleştirmesi ve toplum hayatına aktif katılımı;
- 3) ulusların tek dünya toplumuna özerk birleşmesi;
- 4) rahiplerin ve politikacıların küresel yönetim sisteminin feshedilmesi;
- 5) bireysel sermaye miktarında katı kısıtlamalar;
- 6) toplumun yönetimi bir bütün olarak toplumun kendisine ait olmalıdır;
- 7) **hepsinden en önemlisi - hem insanda hem de toplumda Manevi doğanın ve ahlaki değerlerin hakimiyeti ile ayrılmaz şekilde bağlantılı olan toplumun ideolojik dönüşümü.**

Şekil 109. İnsan toplumunun piramidi:

Tepesi yukarıyı gösteren üçgen rahiplerin ve politikacıların uluslar üzerindeki gücünün sembolüdür; Tepesi aşağıyı gösteren üçgen özgür ve eşit toplumun sembolüdür - insanların Allat'ı.

Her insanın kendisinde, Hayvan doğasından gelen negatif düşüncelerin tezahürünün izini sürmesi gerektiği gibi, bir bütün olarak toplum da kendi "kollektif, halka ait düşüncelerini" kontrol etmelidir. Ve halkın düşüncelerinin ana kaynağı tüm şekillerinde kitlesel medya olduğu için, toplumun kendisi onun temizliğine göz kulak olmalıdır.

Yani, geliştirilmesi gereken şey, manevi ve ahlaki değerlerin bilgi, iyilik, vicdan, onur, haysiyet ve insanlar arasında dostluk, düşünmenin pozitif, yaratıcı modelleri ve örnekleri, hem Şahsiyetin hem de insan gruplarının en iyi insan faaliyetlerinin yaygınlaştırılmasının kültürüdür. Hayvan zihni tarafından dayatılan negatiflik propagandası - savaşlar, şiddet, cinayet, kavga, nefret, bencillik vs - olmamalıdır. Bundan başka, yapıcı ideolojinin yaygınlaştırılmasının girişi ve konusu, ayrıca insanlara yıkıcı ideolojiyi empoze etme girişimlerinin engellenmesi toplumun kendisinden gelmelidir. Bu koşullar gelişimin manevi vektörüne sahip birleşmiş bir topluluğun oluşumu için temeldir.

Burada, ya Hayvan zihninin İradesinin iletkenleri ya da Manevi dünyanın İradesinin iletkenleri iken, insanların kendileri tarafından yaratılan, *yapay bilgi alanı* tarafından insanlığın hayatında oynanan rolün ne kadar önemli olduğunu anlamak önemlidir. Bugün, kitlesel medya sayesinde, dünyada, insanların en büyük fiziksel toplantılarını defalarca aşan belirli bir *insan iletişim kitlesinin* oluşmakta olduğu bir sır değil. Ama aynı zamanda bu *yapay bilgi alanında*, tekdüze algının, düşünmenin, davranışın ve insanların eylemlerinin çeşitli kalıpları da yaratılır, (bulaşma ve taklit aracılığıyla) yayılır ve işlev yapar. Ve bunlar bu görünmez birleşik kitleyi oluşturur. Yani, objektif olarak ilgisiz sosyal gruplara ve kültürlerle ait olan bir çok bireyin bilincinin ve davranışının kitleselleşmesi vardır. Kişi-ötesi iletişim farklı insanları birbirlerine bağlar ve birleştirir. Ama dikkate değer olan şey, fiziksel kalabalığın tersine, bu büyük kitlede bireysel olarak her insanın, *kendi seçimiyle*, en sonunda genel bir çeşitli bilgi alanı oluşturan bu veya şu bilginin akışına bağlanmasıdır. Bu akışların, binlerce akış gibi, kendi yönleri, genişlemeleri, kuvvetlenmeleri ve onları birleştiren o veya bu bilgi kanalının programlarına derinleşmeleri vardır. Maddi dünyanın sınırları içinde, bilginin yalnızca iki adet taban tabana zıt vektörü vardır: Hayvan zihninin İradesinden ve Manevi dünyanın İradesinden, bunların her biri kendi bilgi alanını ve buna göre, kendi "kritik kitlesini" oluşturur. İkincisi, bir olgu olarak, (sadece küresel ölçekte) maddi dünyanın fizik yasalarına tabidir ve insan toplumunda, muazzam miktarda enerjinin

görevlendirilmesiyle kendini - sürdüren zincir reaksiyonu başlatmak için gerekli olan bu kitleyi ima eder. Bu yüzden, iki bilgi alanının (Hayvan zihninin İradesinden veya Manevi dünyanın İradesinden) bir tanesinin programlarının küresel hakimiyetinde görünür üstünlük olduğu zaman, *insan iletişim kitlesi sayesinde* monad döner.

Anastasia: Yani, insanların bireyselleşmesinin dışsal (yanıltıcı), en yüksek olası derecesi kalır. Ve insanın bilgiyi nasıl elde ettiğini seçmek, örneğin radyo dinlemek, gazete, dergi okumak, farklı TV kanalları izlemek (ve sonra bunu başka insanlarla tartışmak) veya İnternette farklı mesajlara ve eğlencelere dikkat etmeyi seçmek için özgür olduğunu görünüyor. Ama böyle bir özgürlük olmadığı ve tüm bunların sadece bireyselleşmenin yanılsaması olduğu ortaya çıkıyor. Gerçekte, uygarlığın sunduklarından bir şey seçerek, insan ince bir hava kütlesi oluşturduğunun söylenebileceği, yapay olarak yaratılan bilgi alanına bağlanır. Sonuçta, çoğu insanlar, aynen onun gibi, televizyonda tek ve aynı kanalları izler, aynı gazeteyi okur, aynı radyoyu dinler, aynı sitelerini ziyaret eder ve sosyal ağlar aracılığı ile çevrim içi iletişim kurar. Ve böyle bir kitlenin aktivitesinin yönelme derecesi, örneğin, TV reytingleri, en yüksek website trafiği, basında belirli makalelerin popülerliği vs ile sürekli olarak izlenir ve kontrol edilir.

Ama bu, halkın önünde tef ile şamanlar, ritüeller aracılığı ile büyücüler ve benzeri sihirbazlar tarafından önceden beri uygulanmakta olan psişenin hakiki kitleselleşmesidir. Sadece şimdi, insan bilincini etkilemenin aynı kadim mekanizması yeni aletler ile ve daha küresel bir ölçekte gerçekleştiriliyor. Ama prensipler aynıdır. Demek istediğim, ilk önce dinleyiciye belirli bir bilgi dizisi sağlanır; kitleler tarafından tek bir algı sistemi, ortak amaçlar ve değer yönelimleri yaratılır. Modern iletişimci, örneğin, sersemlik telkinine, eleştirel olmayan taklide ve kör itaate, yani dinleyici için ortak olan duygusal ve psikolojik koşula neden olan mesajlar yayınlamıştır. Bu en sonunda, *insan iletişim kitlesinin* bu bilgisi ile ve dikkatinin yöneltmesiyle oluşan düşünme ve davranışın belirli bir kalıbının oluşmasına ve bu nedenle ayrıca programlanmış yönde eylemlere yol açar, bundan başka, bu kitleyi oluşturan bireyin gözünden kaçmaz.

Rigden: Oldukça doğru. Bu, kadim zamanlardan bu yana bilinmekte olan insan bilinci üzerindeki etkidir. Ama bugün temelde yeni kalitede kullanılıyor. Ve onun küresel farklılığı, insanda Hayvan doğasını uyaran bilginin tüm çeşitliliği ile, insan - iletkenler vasıtası ile Hayvan zihninin İradesini yayınlayan yapay bilgi alanında, gerçekte bireyin seçime sahip olmamasıdır. Şahsiyet için, insan bu kaynaktan ne kadar çok bilgi alırsa alsın, bu manevi gelişimde bir çıkmazdır.

Çünkü tüm bu bilgi insanın dikkatini Hayvan zihninin ömrünün uzatılmasına odaklayacaktır.

Ama, insanlıkta yapay olarak yaratılmış olan ve insan - iletkenler vasıtası ile Manevi dünyanın İradesini yayınlayan bilgi alanında, seçim bireye kalır. Çünkü Hakikati alarak, aynı yapay bilgi alanı vasıtası ile böyle insanlar tarafından saf formda yeniden üretilmesi nedeniyle her insan kendisini tanıma, Manevi doğadan Gözlemci olma fırsatını elde eder. Yani, özünde maddi dünyada yaratılmış insanlığın sınırlı, yapay olarak yaratılan bilgi alanı ile hiç bir şekilde karşılaştırılmayacak *küresel bilgi alanına* bağlanmak. Ve böylece, insan kendi Şahsiyetinin büyümesine ve nitelik olarak manevi olarak yeni bir Varlığa dönüşmesine yardımcı olur. Ve bu anahtar farktır.

Anastasia: Bunu tam olarak doğru söyledin - sınırlı, yapay olarak yaratılmış bilgi alanı. Kitlese bilinc için, kitlese medya (her şeyden önce, televizyon ve İnternet) vasıtası ile bir söylence yaratılır ve aktif olarak desteklenir ve geliştirilir, ki bu dünyanın belirli bir algısını oluşturur, tertibatlar yaratır ve kendi çeşitliliği içinde bilginin karşılıklı kuvvetlendirilmesine katkıda bulunur. Bu söylence bireyin bilincinde sağlamlaştırılır, esasen, gerçek nesnelere arasında nedensel ilişkiler uydurur, geçmişin ve şimdinin olayları ve kamusal kişiler hakkında efsaneler üretir, gerçekliğe karşı tutumun hazır icat edilmiş modelini oluşturur veya sunar.

Bu, dünya hakkındaki parçalanmış, ama böyle güzelce paketlenmiş söylencede hizmet eden bilgi kitleleri arasında dünya ve gerçekleşen olaylar hakkında kapsamlı bir bilgi yanılması yaratıyor. Sihirbazın gösterisindeki dinleyicilerde "Bunu gördüm, öyleyse bu gerçek olmalı" olduğu gibi, onlarda sahte algının aynı prensibi tetikleniyor. Oysa gerçekte, insanlar alınan bilgiyi kendi kendilerine analiz bile etmezler ve kitlelerin bu bilgiye dikkat etmesine kimin ve neden ihtiyaç duyduğunu anlamak için canlarını sıkmazlar, bununla birlikte onu üç boyutlu dünyanın maddesinin böylesine dar aralığında döndürüp dururlar. Bilginin tüm dışsal çeşitliliğine rağmen, insanlar onların gerçekte izleyicilerin algılarını ve düşüncelerini kendi tarzlarına göre yeniden inşa etmeleriyle bağımsız düşünme alışkanlıkları kırılıyor. Asıl amacın duygusal olarak uyarmak ve bu veya o mesaja dikkat çekmek olduğu farklı mesajların akışının klip karakteri tek başına özel bir notu hak ediyor.

Rigden: Burada asıl amacın insanın dikkatini çekmek olmadığını, ama dikkatini kendi içsel manevi gelişiminden başka yöne çekmek olduğunu daha kesin olarak söyleyeceğim. Bunun yanısıra, eğer bugünün bilgisinin tüm çeşitliliğine bakarsanız, temelinde insanda Hayvan doğasının arzularının tek maddi kökünü ve aktivasyonunu görebilirsiniz, her şey spesifik duyguları kışkırtmaya ve

bilginin çeşitli kaynaklarının çapraz etkisi altında kalabalıkta belirli bir zihniyet oluşturmaya dayanıyor.

Anastasia: Aslında, eğer insan Hayvan doğasının dalga boyunda ise, o zaman, gerçekte, dışsal manipülasyonların hedefi olduğunu bile kavramadığı için seçime sahip değildir ve ona empoze edilen imgeleri ve düşünceleri, kökenlerinin gerçek kaynağını düşünmeden kendi fikirleri olarak algılar. Ama insan Manevi doğadan bir Gözlemci olduğu zaman, karşılaştıracak bir şeye sahiptir, gerçekten bir seçime sahiptir, Hayvan zihninin onu nasıl etkilediğini, Manevi dünyanın ne olduğunu, hayatın nasıl fani olduğunu ve hayatta kişisel manevi kendini mükemmelleştirmenin ne kadar önemli olduğunu anlar.

Rigden: Evet, tüm bunlar doğru. Bir çok insan, maalesef, onlarda ortaya çıkan çeşitli düşüncelerin nereden geldiğini, neden onlara dikkat ettiğini ve kendilerindeki o veya bu programın hayatını sürdürdüklerini düşünmez. Geniş bir insan kitlesinin (aralarında, bir toz zerresi gibi, siz de varsınız) bu veya şu etkileyici hikayeyi, filmi, şok edici bir mesajı görmesi veya duygusal olarak yüklü bir makaleyi okuması için, kimin ve neden bunu yapmaya ihtiyacı var. İnsanlar orijinal kaynağı, bu bilginin kendinde neyi taşıdığını, gerçekte kime hizmet ettiğini, genel olarak insanın dikkatini verdiği, değerli zamanını ona harcadığı tüm dünyada yapay olarak yaratılmış o veya bu bilgi alanının arkasında ne olduğunu düşünmezler.

İşte, bir iş gününden sonra akşam evde dinlenen modern ortalama bir ailenin yaşamından basit bir örnek. Çoğunlukla, herkes kendi bilgilendirme amaçlı eğlencesi ile meşguldür. Bazıları dikkatlerini onları en çok uyaran ve dikkatlerini en çok yakalayan mesajlara, oyunlara ve eğlenceye odaklayarak çevrimiçi zaman geçirir. Hayvan doğasının hangi kancalarının hala insanların dikkatini taşıdığı, kendi karakteristikleri ile belirli türde kitle oluşturduğunu anlamak için resmi istatistiklere ve en çok ziyaret edilen sitelerinin isimlerine bakmak yeterlidir. Ailenin diğer üyeleri, örneğin müzik dinler, bu melodiye karşılık gelen duyguları deneyimler. Yine diğerleri TV izler, filmlerin ve programların karakterleri ile empati kurarlar, sanal bir faaliyete zihinsel olarak katılırlar. Ve bazı insanlar günlük ev işleri ile meşguldür, ama onlar da düşüncelerinde bilgiyi kaydırırlar, örneğin, onları psikolojik olarak etkileyen anları, günün olaylarını, kitlesel medyadan elde edilen haberleri veya şu andaki kişisel problemlerini.

Ama yukarıda sözü edilenlerin kesinlikle hepsinde, dikkat onların uğraşları ile eşit olarak maksimum derecede yakalanır, ki, gerçekte, bu maddi bir vektöre sahiptir ve Hayvan zihninin kuvvetleri ile bağlantılıdır. Aslında, tüm bu

"meşguliyetler" boştur; bu, yaşam süresini yok eden bilgisel dikkat dağıtmadır. Ve hayat, ellerdeki su gibi, çabucak akıp geçer. İnsanın kötü olan hiç bir şey yapmamış olduğu görünür, ama onun varoluşundan iyi olan hiç bir şey de gelmemiştir. İçeriği ile, hayat, oraya buraya savrulan ve sonra manevi meyve vermeden asma üzerinde çürüyen bir başak gibi, boş olarak sona erer. Aynı şey buradadır, herkesin, başak gibi dışsal bilgi tarafından *kendi manevi gelişiminden dikkati dağıtılır*. İnsanların bilinci o veya bu duygu üzerinde ve Hayvan doğasından gelen düşüncelerde o kadar daralır, sabitlenir ki, bu anlarda, hiç kimse kendi üzerlerinde ciddi çalışma yapmayı bırakın, manevi olan hakkında düşünmez bile. Oysa gerçekte, manevi gelişim her insanın hayatında en önemli şeydir, onun varoluşunun anlamıdır.

Kişi duygusal olarak empati kurar, ona hiç bir şey vermeyen, onu manevi olarak zenginleştirmeyen boş bir yanılısamaya çok fazla dikkat gösterir. Ama bu yanılısama, onun oluşturduğu insan kitlelerinden duyguları (gücü) boşaltır. Kitlelerin psişesi için bu yanılısamalı gösteriye kapsamlı (davetsiz olarak, düşüncesizce, duygusal olarak kontrolsüz bir şekilde) katıldıktan sonra bireyin elde ettiği her şey mahvolma, Hayvan doğasından gelen düşüncelerin, duyguların ve arzuların kuvvetlenmesi, gerçekte, Ruh için zehirdir. Bu yüzden, her bireyi bir tür yanıltıcı hayale ve manevi gelişiminde her ipucunu görmezden gelmeye yönelten bu veya şu bilgi yanılısamasına kendini kaptırmakta olan insanların oluşan kitlesi Hayvan zihni tarafından görünmez şekilde kontrol ediliyor. Her gün, insanlar bilinçsiz olarak yaşam güçlerini ona veriyor, dikkatlerini Hayvan doğasının bilgisine veriyor ve bu yüzden, bağışçılar gibi, Hayvan zihninin gücünü sürekli olarak besliyor ve artırıyorlar.

Ama manevi olarak uyanarak, insan onun için çok önemli olan bu soruları düşünmeye başlar. O zamana kadar, bu kitle için Hayvan doğasından gelen bilginin dağıtımının ve çoğaltılmasının rızasız bir unsuru olduğunu kavramaya başlar. Manevi olarak uyanarak ve kendi üzerinde çalışarak, insan, gerçekte kendi doğru seçimini yapar. İnsanlar tarafından yapay olarak yaratılmış var olan bilgi alanında Hakikatın yayılmasına katkıda bulunarak, Manevi Dünyanın İradesinin aktif bir iletkeni olur. Hakikat, onun yeteneklerini kat kat çoğaltan bir güç haline gelir.

Anastasia: Evet, Hakikat, görünen o ki, çok basit.. Öyle görünüyor ki, bu aşamada, Hayvan zihni teoride sistemin gezegende insanların çoğunluğunun bilincini küresel olarak kapsayacak bir sistemi aktif şekilde yaratıyor.

Rigden: Ne yazık ki, bu böyle. Yeni kitle iletişimlerinin tüm süper etkilerini kapsayan bir alet tam şu anda aktif şekilde mükemmelleştiriliyor. Bu gezegendeki çoğu insanın zaten iyi bildiği bu alet, yani İnternet, bugün insan

psişesinin kitleselleşmenin en etkili araçlarından biridir. Bugünlerde, hızlı bir şekilde televizyonun yerini alan İnternet tüm dünyada aktif şekilde uygulamaya konuluyor. Farklı uluslar için ona kitlesel erişim sağlamak için, yani, maksimum sayıda insanı dünya çapında ağa çekmek için her çaba gösteriliyor. Onun televizyon, basılı medya ve radyoya karşı avantajı, İnternetin kitlesel iletişimin tüm bu araçlarını birleştirmesidir, ama daha az maliyetli ve bundan dolayı, kitleler için daha fazla erişilebilirdir. Bir dereceye kadar insanın bireyselleşmesini sürdürür. Ama en önemlisi, onun içinde, oluşan kitlenin kendisi, ayrıca "fikir liderlerinin" ve aktif insanların pahasına tüm dünyada bilgiyi çoğaltmaya ve kopyalamaya eğilim gömülüdür. Ama bu küresel teknoloji aynı zamanda Hayvan zihninin zayıf noktasını gizler. Ve akıllı insanlar bunu hesaba katmalıdırlar.

Eğer daha önceden insan, fiziksel bir kalabalığın içinde ve kalabalık tarafından işlenen eylemlerin tüm saçmalığının anlayışı içinde iken, gerçekte durumu değiştirmek için biraz bir şeyler yapabilseydi, şimdi her aktif insana böyle bir fırsat verilir. Başka bir deyişle, İnternet teknolojilerinin sayesinde, **alan içindeki tek bir İnsan bile bir Savaşçıdır, çünkü o tek başına manevi Hakikati bir çok insana getirir.** Her insan bilgiyi çoğaltma, hızla aktarma ve onu kopyalama fırsatı elde eder. Bu bilgiyi alan herkese kendi bilinçli seçimini yapma hakkı verilir: Hayvan zihninin yıkıcı İradesine hizmet etmeye devam etmek veya Manevi dünyanın yaratıcı İradesini yürürlüğe koymak.

Şimdi, insanlığın kendi şansını kullanabileceği ve monadı uygarlığın manevi gelişimine döndürebileceği böyle eşsiz koşullar oluştu. Bu, Hayvan zihninin bilgisel etkisinin aletlerini, tamamıyla ona karşı olan bir amaç ile ve karşıt yönde - insanlığın manevi ve yaratıcı yolda gelişimi - insanlar üzerinde kullanarak bütünüyle yeni bir sosyal dünya düzeni yaratabilir. Her insanın toplumun manevi ve ahlaki dönüşümünün ortak nedenine kişisel katkısı çok önemlidir. Hakikati yayma amacı ile yapılan her, hatta görünürde en basit ve "önemsiz" şeyin, sonunda, o veya bu şekilde toplumda küresel durumu etkilediği ve onun geleceğini oluşturduğu söylenebilir. Denizin bir çok akıntılardan ve nehirlerden oluşması gibi, küresel yaratıcı bilgi alanı, Hakikati kabul eden ve onun aktif iletkenleri olan bir çok insanın düşünceleri ve eylemlerinden oluşur. Eğer tüm bu bilgiye sahip olan bir insan bunu yaymayı dilerse, o zaman onun için şunlar gereklidir:

- 1) bilgiyi gezegende maksimum sayıda insana yaymaya çalışırken, bu kitaplarda ana hatları verilen Bilginin bütün kapsamını insanlara sağlamak;
- 2) bu bilginin temelinde insanların birleşmesinin süreçlerine katkıda bulunmak, ki bu sürekli olarak davranışta ve tutumlarda değişimi, ayrıca topluluğun yeni değerlerinin ve manevi kendini eğitmesinin oluşumunu gerektirir.

Bu hedeflerin hayata geçirilmesi koşuluyla, kendi kendini organize edebilecek, önemli sorunları çözebilecek ve alınan kararları uygulayabilecek kendi kendine yeten bir dünya toplumunun oluşması kaçınılmazdır. Onun her katılımcısının aktif iletişimi sadece bu bilginin etkisinin kuvvetlenmesine, desteklenmesine ve genişlemesine hizmet etmez, başka insanlara belirli duygusal ve psikolojik bir tonu aktarır, davranış örneği, genel fikir ve eylemler ile onlara ilham verir. Genel olarak, burada zor olan hiç bir şey yoktur. Asıl olay, bilgiyi insanlara saf formda iletmek, yeni toplumun oluşum sürecine aktif katılımcı olmak ve kendiniz üzerinde sürekli olarak çalışmaktır.

İnsanlar zamanların şafağında bu yana böyle bir toplumu hayal ettiler, ona kendi efsanelerinde "İyilik Diyarı", "vecd hali", "altın bin yıl", "adalet dünyası", "bin yıl" dediler, yani, gelecek ilahi müdahale ile yakınlaşabilir, ama ona insan eylemleri vasıtası ile erişilir. Örneğin, Hıristiyanlıkta "bin yıl (milenyum)" kavramı kıyametbilimine (eschatology) ("Sonuncu", "sınırlı" anlamına gelen Yunanca "eschatos" sözcüğü ve "logos" - "sözcük", "öğreti"), yani, dünyanın ve insanın son kaderleri hakkında, insanlıkta hayvan zihninin hakimiyetinin son aşamaları hakkında dini öğretilere aittir. Kıyametbilim İkinci Gelişten sonra Mesih'in gelecekteki bin yıllık hükümrancılığı" konularına bakar - Dünyaya geri dönüşü ve Onun Şeytana karşı zaferi", Mahşer - "*bütün yerleşik Dünyanın krallarının*" katılacağı zamanların sonunda iyi ve kötü arasındaki son savaş. Ama o kim, bu Hıristiyan öğretisi bağlamında Şeytan denilen kimdir? Maddi dünyanın Hayvan zihni.

Neler olup bittiğini görmek için etrafa bakmak yeterlidir: güç mücadelesi, Archonlardan çetelerin uluslar üzerinde rahipsel, siyasi ve ekonomik şiddeti; insanlarda yalnızca materyalist düşünme oluşturan pazar hakimiyeti ve tüketici tutumlar; hayvan içgüdülerine dayanan ilişkiler. Hayvan zihni tarafından insan toplumuna gerçek bir agresif bilgi saldırısı var, gerçekte bilgi savaşı. Modern insan çok sıklıkla maddeyi seçer ve kendi Hayvan doğasının, dünyevi benliğinin, bencilliğinin etki küresinden zar zor çıkar. Bir iletken olarak, kendi Manevi doğasına yabancı olan İradenin pençesinde olduğunu bile fark etmeden, bu davranış modelini başkalarına empoze eder. Bu tam olarak insanlığı köleleştiren ve şimdi etrafta şimdi maskesiz dolaşan "Şeytan kisvesinde" Hayvan zihninin gücüdür.

Ama her şeyi değiştirme fırsatı insanların ellerindedir! İnsanlar ilahi müdahale bekliyorlar. Ama bu, insanın Tanrı ile diyalogu ile aynıdır. Sadece insanın kendisinin seçimi, eylemleri ve gerçek manevi dönüşümü ile ulaşılabilir! İncil'de İsa'nın havarilerine söylediği aşağıdaki sözler var: "Babadan isteyeceğim ve O ebediyen sizinle kalabilmesi için size başka bir Teselli Edici verecek; yani,

dünyanın algılayamayacağı Hakikatin Ruhu, çünkü dünya O'nu görmez veya O'nu bilmez..." Bilgi insana verildi ve onun seçimi ve eylemi sadece ona bağlıdır! Ve bütün küresel toplumda değişimler her insanın eylemlerine bağlıdır! Tüm yaşayan insanlar için, bu gerçekten kendilerini ve uygarlığı manevi olarak kurtarmak için son kalan şanstır.

Böyle bir toplumu inşa etmek gerekliliktir, çünkü bu insanlığın gelecekte hayatta kalmasını sağlayacak olan tek modeldir. Onu inşa etmek gerçekten kolaydır. Temeller verildi, bu yeni modelin ayrıntıları, insanların birlikte çalışmaları için zor olmaz. Zaten şimdi, modern toplumu değiştirmeyi isteyen ve gerçekten değiştirebilecek, onu Archonların sloganları altında kağıt üzerinde değil, insandaki Manevi doğanın hakimiyeti perspektifinden hayatta özgür ve eşit kılacak birçok yetkin ve akıllı insan var. Böyle bir toplumu inşa etmek her bireyin eylemlerine ve kişisel seçimine bağlıdır. Archonlar insanları hiç bir şey yapmamaya ve birilerinin gelmesini, karar vermesini ve onlar için her şeyi yapmasını pasif şekilde beklemeye alıştırdı. İnsan için kendi sistemlerindeki "hapishane Özgürlüğünü", istediği kadar TV ye tükürebileceği ve hiç kimse onu hiç bir şekilde duymayacağı için politikacılara ve rahiplere küfür edebileceği kanepede bir yere sınırladılar. Ama kendinde bu dayatılmış yanlısı olmayı yok etmek insan için kolaydır. Sadece arkasına yaslanmamalı ve bir şey yapmadan durmamalıdır; kendinizi ve toplumu dönüştürmek ve kelimenin tam anlamıyla bir barış elçisi olmak gereklidir.

Anastasia: Bir elçi? Gerçekten iyi söyledin! Çünkü bir elçi, özü itibarıyla bilgiyi getiren kişidir! Ve modern dünyada, bu isim ayrıca gerçekleşmekte olan şeyleri perdenin dışında anlatan klasik trajedideki karaktere de veriliyor. Yukarıda sözü edilenlerin tümü gözönüne alındığında, bir barış elçisi, dünya sahnesinin performansını izleyen tüm insanlara olan bitenlerin gizli anlamını açıklayan ve bilen biridir.

Rigden: Hepimiz, bedenlerde iken, madde tiyatrosunda yer alırız. Temsil şok edici, ama eğitici. Hakikat kendisini bazılarının gözlerine ifşa eder, oysa diğerleri performans oyunculuğu tarafından emilir. Tek fark, yanıtıcı gösterilerin bu yerinde bilincinizin kimin tarafında olduğudur.

Bir elçi Hakikati bir çok insana iletme yeteneğine sahiptir - dostlara, akrabalara, aile yakınlarına ve yabancılara. O onlarda, Hakikati kendi gruplarına anlatma arzusunu başlatabilir ve onlar başkalarına anlatabilirler. Ve böylece mesaj en hızlı uçuşundaki bir şahin gibi dünyanın etrafında uçar. Toplumda bu bilginin ne kadar hızlı yayılacağı insanların kendilerine, her elçinin çabalarına bağlıdır. Hakikat ile ilham alanlar ne kadar çok olursa, bölgesel seviyede kendi fırsatlarına uygun olarak, küresel toplumda durumu değiştirmeye başlayacak

olanlar o kadar fazla olacaktır. Tüm akla uygun mevcut araçlar bilginin yayılması için kullanılabilir: sözlü aktarım, radyo, basın, televizyon ve bugün kitlesel iletişimin ana vasıtası olan İnternet dahil kitlesel medya. Eğer her insan elini, aklını ve niyetlerinin saflığını buna uygularsa, o zaman bu orijinal bilgi tüm dünyada çok hızlı bir şekilde ve kısa bir zaman periyodu içinde yayılır, bu fikir çoğunluğa nüfuz eder. Ve çoğunlukta gerçek güç yatar! İnsanlar bu bilgiyi aldığında ve ondan ilham aldığında, kendileri her şeyi anlayacaktır - kendi gerçek yeteneklerine uygun olarak toplumun hayatını nasıl geliştireceklerini - ve evrensel birleşme dalgası başlar. Bu nedenle, çok şey tek bir kişiye bağlıdır. Asıl olay arkaya yaslanıp Archonlardan merhamet beklememektir!

Toplum ile ilgili olarak insan varlığının özgün manevi yönü, onun samimi niyetinde ve toplumun iyiliği için özverili eyleminde tezahür eder. Böyle bir niyette birleştiklerinde, insanlar daha fazlasına ulaşabilirler ve tamamıyla yeni bir uygarlık oluşturmak için koşulları yaratabilirler - "**AllatRa**" *Sözcüğünün* özü ile yönlendirilen insanlık.

Bu *Sözcüğün* sırrı bir zamanlar her tezahüründe Hayvan zihninin gücüne direnen manevi olarak inisiye olmuş insanlar tarafından kendi gruplarında saklanıyordu. Bunlar gerçek Işık savaşçıları, İlksel Bilginin koruyucuları idi. Savaş başarıları için, Hakikat onlara ifşa edildi: "Manevi güçten daha büyük hiç bir güç yoktur! İlksel Bilgiye sahip olarak, güce de sahip olursunuz. Güce sahip olarak, şan, isim ve çağrı olan sözcük ile etki edersiniz. Şan, Bir'e yaklaşmakta onurla taçlananlar için ölümsüzlüğün ışıltısında Hakikati müjdeler. İsim, olayları anlamamanın temeli ve anahtarı olan İlksel Olanın işaretini tezahür ettirir. Ebedi çağrı İlksel Ses, Yaradılışın Sesidir. O, işareti Allat'ın gücü ile doldurur ve onu yaradılıştaki kudretli kılar. Çünkü Allat, Tanrının İradesinin tezahürüdür, her şeyin doğasında var olan kuvvettir, O'nun İradesine göre yaratılan her şeyin (kadın) Atasıdır. Değerli olan, Ruhun ebedi çağrısını takip eder, Ruhun zaferinin çılgınlığını çınlatır: "**AllatRa**"! Onu işiten herkes Çağırılıdır ve birlikte bütün dünyayı değiştirebilecek güçtedir." Tanrıdan gelen yaratıcı güç

AllatRa'dır

Bu kitaba nokta konulmadı, çünkü son söz insanlara düşüyor...

**Anastasia Novykh'in resmi websitesi:
schambala.com.ua**

**Anastasia Novykh'in e - postası:
anastasija_novix@mail.ru**

Anastasia Novykh'in kitapları tüm dünyada, her insanın özellikle kişisel sorularına yanıtlar veren, dünyanın ve kendisinin derin anlayışını sağlayan, en iyi insan vasıflarını kuvvetlendiren, içsel kendini bilmeye ilham veren, kişinin görüş açısını genişletmek için, kendi üzerinde zafer kazanması ve gerçek iyi işler yapması için ilham veren manevi, entellektüel çok satanlar olarak çok iyi bilinmektedir. Yazarın kitapları - "Sensei. Ezeli Shambala'lı" (dört cilt), "Ezoosmos", "Kuşlar ve Taş", "Dönüm Noktası" ve "AllatRa" bir çok dile tercüme edildi. Farklı kıtalarda, çeşitli ülkelerde yaşayan farklı yaşlardan, milliyetten, dinlerden insanlar için bir el kitabı oldular.

Anastasia Novykh'in çalışmalarının fenomeni, herkesin onlarda en içte olan bir şeyleri görmesidir. Bu, dünya ve insan, yaşamın anlamı ve kendini tanımanın ve kendini geliştirmenin pratik yolları hakkında bir bilgi madenidir. Bu kitaplar, evrensel bilgileri ile ve dünyanın ve kendinin algılanmasının yeniliği ile, gezegendeki çoğu insanı birleştirdi. Tüm kitaplar İnternette, yazarın resmi websitesinde herkes için ücretsiz elde edilebilirdir

**schambala.com.ua
books.allatra.org/en
allatra-book.org**

Anastasia Novykh'in eşsiz kitapları tüm dünyada benzer düşüncede ve nazik insanların büyük ölçekli işbirliğinin temeli oldu. Bu kitaplar sayesinde, becerilerini ve yeteneklerini yaratıcı topluma uygulamayı isteyen

tüm dünyadan iyi insanlar aktif şekilde birleşiyor. Bu insanlar dünya topluluğunda ahlaklılığı, maneviyatı ve kültürü geliştiren ve kuvvetlendiren büyük ölçekli projeleri uygulamaya koyuyorlar. Nazik, özverili insanların bu tür bir işbirliğinin örneği, küresel uluslararası faaliyeti bugün tüm dünyada maneviyatın, ahlaklılığın ve insanlığın oluşumunda önemli rol oynayan ALLATRA Uluslararası Halk Hareketidir.

ALLATRA UHH, gerçekten İyilik yapan ve tüm insanlar için Barışı sürdürenlerin küresel işbirliğidir. ALLATRA hareketi statülere, sosyal kategorilere, siyasi ve dini görüşlere bakmaksızın tüm dünyada insanları birleştiriyor. Kısa bir zaman periyodu içinde tüm dünyada 180 den fazla ülkede benzer düşüncede yüzbinlerce insan hareketin aktif katılımcıları oldular.

Stratejik amacımız insanları toplum hayatına aktif şekilde katılmaya ve çeşitli ülkelerden iyi niyetli insanlar ile birlikte dünya toplumu için faydalı faaliyetlere dahil olmaya teşvik etmektir.

Biz politikanın dışındayız ve dinin dışındayız.

ALLATRA Uluslararası Halk Hareketinin aktif katılımcılarının girişimci ve özverili eylemleri sayesinde, insanın yaratıcı potansiyelinin kilidini açan koşullar yaratmayı ve bütün küresel toplulukta evrensel insan manevi ve ahlaki değerlerinin canlandırılmasını amaçlayan çeşitli yaratıcı projeler ve iyi işler tüm dünyaya uygulamaya konuluyor.

Projeler arasında: uluslararası İnternet TV - "ALLATRA TV"; ulusal çapta girişim - "ALLATRA Küresel Partnerlik Anlaşması"; yaratıcı medya alanı - "ALLATRA RADYO"; "ALLATRA BİLİMİ" - iklim bilim ve fizik alanlarında modern yenilikçi araştırma; küresel pozitif bilgi alanının uluslararası portalı - "ALLATRA Haber" ve bir çok diğerleri.

İnsanları liderlere ve icra edenlere bölmüyoruz, her birimiz bir lider ve icracıdır ve birlikte biz kuvvetiz.

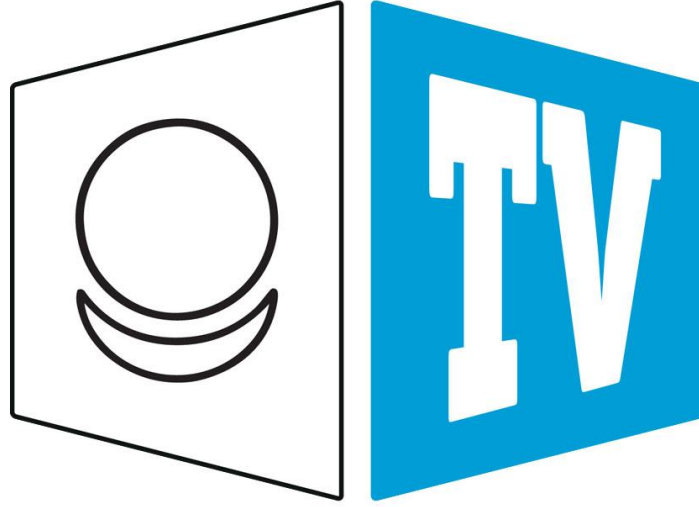
Genel Müdürümüz VİCDANDır.

Nezaket göstermek ve sosyal olarak önemli ortak projeler vasıtası ile uluslararası toplumun manevi ve kültürel gelişim yolunu almasına yardım etmek isteyen herkesi davet ediyoruz. İsteyen, yapabilen ve harekete geçen herkes bizimlidir.

İyi bir insan olmak zamana ve moda uygun!

ALLATRA UHH'nin Koordinasyon Merkezi:
+ 380 (44) 238 89 80; + 380 (44) 238 89 81;
+ 380 (99) 175 47 77; + 380 (96) 875 47 77; + 380 (63) 178 47 77
E-posta: center@allatra.org
Skype: allatra-center
Website: allatra.org

AllatRa

**ALLATRA TV – ALLATRA Uluslararası Halk Hareketinin
Uluslararası Gönüllü İnternet TV'si**

Resmi websitesi: allatra.tv

ALLATRA TV çeşitli konular üzerine yerinde ve ilginç videoları olan uluslararası, ülke çapında İnternet TV'dir: bilim, iyi haberler, bilgi ve analiz programları, ünlü insanlar ile röportajlar, dostça mizah, eğitim ile ilgili canlandırma videoları, aile programları ve toplumda insancılığı, nezaketi ve birliği artıran bir çok başka samimi ve pozitif programlar.

ALLATRA TV gösterileri, kendini geliştirmek, manevi ve kültürel gelişim ve kendilerinde ve etraflarındaki toplumda en iyi vasıfları kuvvetlendirmek için çabalayan tüm insanlar için ilginçtir.

ALLATRA UHH uluslararası gönüllüler ekibine katılın ve yeni ulusal televizyon formatı vasıtası ile yaratıcı fikirlerinizi ve projelerinizi hayata geçirin!

Dinleyiciler arasında özellikle popüler olanlar "Hakikat Herkes için Tektir", program serileri ve yeni "BİLİNÇ VE KİŞİLİK. Kaçınılmaz şekilde ölü olandan ebediyen Canlı olana" filmi.

BİLİNÇ VE KİŞİLİK

Kaçınılmaz şekilde ölü olandan ebediyen Canlı olana

Bu Igor Mikhailovich Danilov ile canlı bir sohbetir. Bu canlı bir kitaptır. Kaçınılmaz olarak daha ileri gelişime sahip olacak olan küresel olayların başlangıcıdır. Bu, 21 Aralık 2012'de gerçekleşen şeyin sonucudur. "Allatra" kitabından sonraki adımdır.

Sistemin maskesinin düşmesidir. Yüzyıllardır kayıp olan Bilgidir. Onun yardımı ile, bir çok insanın bilinç vasıtası ile gizlice hareket eden sistemin köleleştirmesinden gerçek Özgürlüğü elde edebilecekleri enstrumanlardır. Bu, Manevi Dünya ile temasta olmanın eşsiz bir deneyimi ve uygulamasıdır. Sınırsız Dünyanın parçası olmak isteyenler için canlı bir sohbetir.

Burada, enstrumanlar sadece kendinde Kötülüğe direnmek için değil, ayrıca buraya, bu dünyaya çok uzun zamandır kayıp olan bir şeyi getirmek için veriliyor - bu çok daha samimi, gerçek Tanrının Sevgisidir ve bilincin pisliklerini ve yalanını yıkayıp uzaklaştıran ve Şahsiyetin Manevi susuzluğunu gideren taze sulara benzeyen Özgürlüktür. Canlı sohbet Şahsiyet için bir Anahtardır ve insanın kaçınılmaz şekilde ölü olandan ebediyen Canlı olana dönüşümünün Yoludur.

Sistemi ifşa eden VE SİZİ EBEDİYEN DEĞİŞTİREN HAKİKAT! BU CANLI SOHBETTE:

- kendini - bilmenin pratik deneyimi;
- Ruh olarak Şahsiyet nedir;
- otojenik eğitim, meditasyon ve manevi uygulama arasındaki fark nedir;
- Peygamberler ne ile karşılaştılar;
- insan varlığı iki kez yaratıldı;
- "insan varlığının suretinde ve benzerliğinde yaratılması" nasıldı;

- orijinal günah nedir? Günahkar değilsiniz!
- sistemin enstrumanı olan bilinç;
- sekizinci güne kadar, insan ile hayvan arasında fark yoktur;
 - sistem nasıl çalışıyor; insanların görmedikleri şey;
 - sistem insanlar ile nasıl konuşuyor;
- pratikte sistemin hileleri ve değiştirmeleri; barış ve güç;
- Manevi dünya ile nasıl temas kurulur: deneyim ve uygulama;
 - doğaüstünün fiziği;
 - birlik insanın ve toplumun yeni formatıdır;
- bilincin büyü; büyü hakkında bütün gerçek;
- kehanetler gerçek oluyor: son ve başlangıç.

Programın Anastasia Novykh tarafından düzenlenen metin versiyonu ve programın metin versiyonunun dünyanın çeşitli dillerine tercümelemleri allatra-book.org da bulunabilir.

**Anastasia Novykh'in kitaplarını
satın almak ve dağıtmak için,
direkt olarak
ALLATRA Yayınevi ile iletişim kurabilirsiniz.**

Yayınevi İletişim Bilgileri:

Ukraine 01024,
Kiev, Kruglouniversitetskaya str., 14
tel.: +380 (44) 599 57 01
www.allatra.ua
e-mail: info@allatra.ua
Mektuplaşma adresi:
Ukraine, 01001, Khreshchatyk str., 22, PO Box
B-39

Belarus Cumhuriyetinde

kitapların dağıtımı:

PSUE "Allatra plus"
The Republic of Belarus, 220125,
Minsk, Gintovta str., bld. 14, p. 7
Tel.: +375 (17) 276 76 72, +375 (33) 3 559 559,
+375 (29) 777 34 34
www.allatraplus.by
e-mail: info@allatraplus.by

Rusya Federasyonunda

kitapların dağıtımı:

OOO “Allatra Rus”
Russia, 129329,
Moscow, Ivovaya str., 9
(metro station Sviblovo)
tel.: +7 (499) 755 57 28
tel. mob. (MegaFon): +7 (925) 755 57 28
www.allatra.ru
e-mail: info@allatra.ru

**Tüm dünyaya gönderi ile kitapları sipariş
edebileceğiniz E-shop you :
www.allatra.net**

**Anastasia Novykh
ALLATRA**

**Dizgi; “Allatra” LLC
Kapak tasarımı; A. Novykh
Kitap tasarımı; A. Novykh**

“Allatra” LLC
Ukraine, 01024, Kyiv, 14 Kruglouniversitetska Street.
Phone: +38 (044) 599-57-01
E-mail: info@allatra.ua
allatra.ua
Yayımlanan Devlet Tüzel Kişileri Sicilinde kayıt belgesi
entity State Classifier No. 4151 dated 02.09.2011